F
A
H
450

ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

70/2542

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ

Τετράβιβλον.

PROCLI DIADOCHI

PARAPHRASIS

IN PTOLEMÆI LIBROS IV.

De Siderum effectionibus,

A

LEONE ALLATIO

è Græco in Latinum conversa.

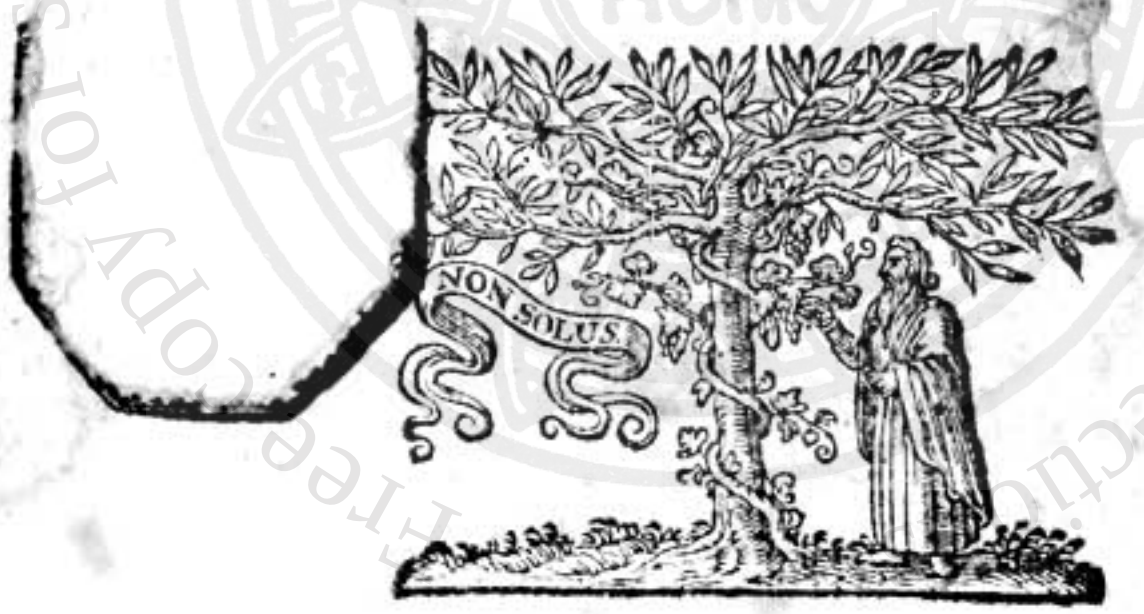

LVGD. BATAVORVM,

Ex Officinâ Elzeviriana.

cIↃ IↃC XXXV.

1635

Copy for study purposes only - The Warburg Institute Digital Collections
Free e
UNIVERSITY OF LONDON
WARBURG INSTITUTE

AD LECT

PRÆFA

AD LECTOREM.

PRÆFATIO.

MEarum esse partium duxi, Lector benevole, ut paucis de editione hujus opusculi instruereris. quod cum Græce tantum hactenus exstiterit, nunc, Latio donatum sermone, omnium curiositati patet. Interpretatus est, ante annos haud ita multos, Procli hanc paraphrasin in Ptolemæi πεῤαβιβλον σύνταξιν Leo Allatius, natione Græcus, litteris suæ gentis Latinisque egregie imbutus, tum aliis insuper in utraque litteratura scriptis à se editis clarus. Vivit is, ut intellexi, Romæ in familia Cardinalis Biscіæ, & Bibliothecæ Vaticanæ aliquam quoque curam gerit. Sumpserat autem hunc laborem privatim sibi, & amicis quibusdam. verum, quod sæpe alias contigit, hujuscemodi scripta ubi semel ex autoris elapsa sunt manibus, pariter ex ejusdem potestate exiisse deprehenduntur. Hinc adeo evenit ut, relicta Roma, fœtus hic Venetias pervenerit, atque indè à viro summo, & in illustri posito dignitate, ad me excudendi gratia fuerit transmissus. Ptolemæi & Procli clarissima inter Mathematicos & Philosophos nomina, præter ipsam, de qua agit, materiam, satis hoc opus commendare mihi videbantur, quo typis mandaretur. Proinde non destiti Elzevirios nostros, optimos accuratissimosque Typographos, pro ea quæ mihi cum illis intercedit notitia, serio ad ejus editionem sollicitare. qui, ut publici litterarum boni amantes sunt, hac, quam vides, forma id excudi curarunt.

Diſces hinc, curioſe Lector, quantam vim in aëre rebuſq; naſcentibus ſydera habeant. non enim ſtellas & luculenta illa cœli corpora otioſa eſſe exiſtimare debemus. Neque tamen univerſa hic traditur aſtrorum ſcientia, ſed altera tantummodo ejus pars, quæ Græcis ἀποτελεσμαλικὴ & ἀποφαντικὴ dicitur. quæ quamdiu intra certos ſe continet terminos, tum jucunda, tum utilis eſt, ac Phyſices quædam pars cenſetur. Sin autem ea cœlo ſubjiciat, quæ inde non pendent, eaque ex aſtris prævidere nos velit, quæ in noſtrorum ingeniorum non cadunt imbecillitatem, utique μαθιοτεχνίας merito incurrit reprehenſionem. quemadmodum eruditè id pluribus libris magnus ille Picus Mirandulanus demonſtravit. Hoc nomine Chaldæi, Genethliaci, & Planetarii per contemptum dicti, infames ſemper fuere. plus quippe ſe ſcire profitebantur, quam ſciebant, aut ſcire homini datum eſt. Ptolemæus etiam in hoc opere, dum ad Genethlialogiam ſe confert, minime vacat crimine ſuperſtitionis & vanitatis. ſed homini ethnico ignoſci fortaſſis queat: at Chriſti nomen profeſſos inani hoc ſtudio, in quo nulla ſolida utilitas, omniſque puerilis delectatio eſt, abreptos fuiſſe, minime ferendũ. Obiter moneo, eſſe nonnullos qui dubitant, utrum Ptolemæi genuinum hoc ſcriptum ſit. Porphyrio certe & Proclo, Philoſophis quidem, ſed religionis Chriſtianæ hoſtibus, dignum viſum cui lucem aliquam affunderent commentando. Tu, Amice Lector, excuſſo credulitatis errore, cum judicio hæc lege. Nervus enim ſapientiæ, non temere credere. Vale.

INDEX

INDEX CAPITVM

LIBRI I.

α'. Προοίμιον.

β'. Ὅτι καθαληπτὴ ἡ δι' ἀστρονομίας γνῶσις, καὶ μέχρι τίνος.

γ'. Ὅτι ὠφέλιμος.

δ'. Περὶ τῆς τῶ πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως.

ε'. Περὶ ἀγαθοποιῶν καὶ κακοποιῶν.

ς'. Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν.

ζ'. Περὶ ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν.

η'. Περὶ τῆς δυνάμεως τῶν σχηματισμῶν τῶν πρὸς τὸν ☉.

θ'. Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεως.

ι'. Περὶ τῶν βορειοτέρων τοῦ ζωδιακοῦ.

ια'. Περὶ τῶν νοτιωτέρων τοῦ ζωδιακοῦ.

ιβ'. Περὶ τῶν ὡρῶν καὶ ἐτῶν.

ιγ'. Περὶ τῆς τῶν τεσσάρων γωνιῶν δυνάμεως.

ιδ'. Περὶ τροπικῶν, καὶ ἰσημερινῶν, καὶ στερεῶν καὶ δισώμων ζωδίων.

ιε'. Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν.

ις'. Περὶ τῶν συσχηματιζομένων δωδεκατημορίων.

ιζ'. Περὶ τῶν ἡγουμένων καὶ ἀκολούθων ζωδίων.

ιη'. Περὶ τῶν βλεπόντων καὶ ἰσοδυναμούντων ἀλλήλοις.

1. PRoœmium.

2. Cognitionem aliquam esse ex Astris, & quousq; ea cognitio se extendat.

3. Astrologicam prænotionem utilem esse.

4. De stellarum errantium facultate.

5. De beneficis, & maleficis.

6. De masculinis & fœmineis.

7. De diurnis, & nocturnis.

8. De facultate configurationum ad Solem.

9. De viribus stellarũ fixarũ.

10. De Parte septentrionali extra Zodiacum.

11. De australi parte extra Zodiacum.

12. De quatuor anni temporibus.

13. De 4. angulorũ virtute.

14. De signis Tropicis, Æquinoctialibus, Fixis, & Bicorporeis.

15. De masculinis & fœmineis signis.

16. De configuratione & mutuis aspectibus signorũ.

17. De signis imperantibus, & obedientibus.

18. De intuentibus, & idem valentibus signis.

19. De

INDEX CAPITVM.

19. *De inconjunctis.*
20. *De domibus ſingularum ſtellarum.*
21. *De Trigonis.*
22. *De Altitudinibus.*
23. *De Finium diſpoſitione.*
24. *De finibus ad mentem Ptolemæi.*
25. *De locis, & partibus uniuſcujuſque.*
26. *De ſua cujuſq; ſtellæ facie, carpentis, & ſimilibus.*
27. *De applicationibus, & de fluxibus, aliiſque facultatibus.*

ιθ'. Περὶ ἀστωδέτων.
κ'. Περὶ οἴκων ἑκάστε ἀστέρος.
κα'. Περὶ τριγώνων.
κβ'. Περὶ ὑψωμάτων.
κγ'. Περὶ ὁρίων ἀφέσεως.
κδ'. Περὶ ὁρίων, ὡς Πτολεμαῖος.
κε'. Περὶ τόπων καὶ μοιρῶν ἑκάστε.
κς'. Περὶ σχηματισμῶν, καὶ λαμπηνῶν, καὶ τῶν τοιούτων.
κη'. Περὶ συναφῶν καὶ ἀποῤῥοιῶν, καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων.

LIBRI II.

1. *Generalis conſiderationis diviſio.*
2. *De proprietatibus quæ per totum clima obſervantur.*
3. *De convenientia regionum ad trigonos & ſtellas.*
4. *Regionum diſpoſitio, ut quælibet ad quodlibet ſignum referatur.*
5. *Admonitio de particularium prædictione.*
6. *De conſideratione regionum, ad quas effectus pertinebit.*
7. *De tempore eventuum.*

α'. Διαίρεσις τῆς καθολικῆς ἐπισκέψεως.
β'. Περὶ τῶν ἰδιωμάτων, ἃ καθ' ὅλον τὸ κλίμα γνωρίζεται.
γ'. Περὶ τῆς τῶν χώρων πρὸς τὰ τρίγωνα καὶ τοὺς ἀστέρας συνοικιώσεως.
δ'. Ἔκθεσις τῶν χώρων, ὡς διάκεινται ἑκάστη πρὸς ἕκαστον ζώδιον.
ε'. Διάληψις εἰς τὰ καθ' μέρος προαποτελεσματικὴ τῶν ἐκλείψεων.
ς'. Περὶ τῆς ἐπισκέψεως τῶν χωρῶν, αἱ ὑπὸ τῶν συμπτώματος καταλαμβάνονται.
ζ'. Περὶ τοῦ χρόνου τῶν ἀποτελεσμάτων.

Περὶ

INDEX CAPITVM.

η'. Περὶ τῆς ἡλίου τῶν παθόντων.
θ'. Περὶ τῆς ποιότητος αὐτῆς καὶ ἀποτελέσματος.
ι'. Περὶ τῶν χρωμάτων τῶν ἐκλείψεων καὶ κομητῶν, καὶ τῶν τοιούτων.
ια'. Περὶ τῆς νεομηνίας καὶ ἔτους.
ιβ'. Περὶ τῆς μελαίνης φύσεως τῶν ζωδίων, οἷα ποιεῖ τὰ καθ' ἡμᾶς.
ιγ'. Περὶ τῆς μελαίνης ἐπισκέψεως τῶν καταστημάτων.
ιδ'. Περὶ τῆς σημειώσεως τῶν μετεώρων.

8. *De genere eorum, qui afficiuntur.*
9. *De qualitate effectus.*
10. *De coloribus in eclipsibus, cometis & aliis hujusmodi.*
11. *De anni Novilunio.*
12. *De peculiari vi & natura signorum in constitutionibus temporum.*
13. *De particulari constitutionum consideratione.*
14. *De significatione Meteororum.*

LIBRI III.

α'. Προοίμιον.
β'. Περὶ συλλήψεως καὶ σκηνοπηγίας, ἤτοι ἀποτέξεως, καθ' ὃν τὸ ζῶον ἐφ' ἑτέραν σκηνὴν ἐκπέπτωκε ζωὴν, ἐξελθὸν τῆς μήτρας.
γ'. Περὶ μοίρας ὡροσκοπούσης.
δ'. Διαίρεσις γενεθλιαλογικὴ.
ε'. Περὶ γονέων.
ς'. Περὶ ἀδελφῶν.
ζ'. Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.
η'. Περὶ διδύμων.
θ'. Περὶ τεράτων.
ι'. Περὶ ἀτρόφων.
ια'. Περὶ χρόνων ζωῆς.
ιβ'. Περὶ τόπων ἀφετικῶν.

1. *Proœmium.*
2. *De conceptu, & fœtu edito, sive partus exclusione, qua animal è vulva exiens in aliam vitam defertur.*
3. *De parte Horoscopi.*
4. *Divisio doctrinæ de nativitatibus.*
5. *De Parentibus.*
6. *De Fratribus.*
7. *De masculis, & fœminis.*
8. *De Geminis.*
9. *De Monstris.*
10. *De iis, qui nutriri non possunt.*
11. *De vitæ spatio.*
12. *De locis prorogatoribus.*

13. *Quot*

INDEX CAPITVM.

13. *Quot sint prorogatores, & de parte fortunæ.*
14. *Quot sint modi prorogationis.*
15. *Exemplum.*
16. *De forma, & temperamento corporis.*
17. *De vitiis, sive læsionibus, & morbis corporum.*
18. *De qualitatibus animæ.*
19. *De morbis animæ.*

ιγ'. Πόσοι ἀφέται, καὶ περὶ κλήρου τύχης.
ιδ'. Πόσοι τρόποι ἀφέσεως.
ιε'. Ὑπόδειγμα.
ιϛ'. Περὶ μορφῆς καὶ κράσεως σωματικῆς.
ιζ'. Περὶ σινῶν, ἤτοι βλάβης, καὶ παθῶν σωματικῶν.
ιη'. Περὶ ποιότητος ψυχῆς.
ιθ'. Περὶ παθῶν ψυχικῶν.

LIBRI IV.

1. PRoœmium.
2. *De facultatibus, & divitiis.*
3. *De dignitatibus.*
4. *De qualitate actionum.*
5. *De Conjugiis.*
6. *De Liberis.*
7. *De amicis, & inimicis.*
8. *De peregrinatione.*
9. *De genere mortis.*
10. *De temporum divisione.*

α'. ΠΡοοίμιον.
β'. Περὶ τύχης κτητικῆς.
γ'. Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς.
δ'. Περὶ πράξεως ποιότητος.
ε'. Περὶ συναρμογῶν.
ϛ'. Περὶ τέκνων.
ζ'. Περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν.
η'. Περὶ ξενιτείας.
θ'. Περὶ θανάτου ποιότητος.
ι'. Περὶ χρόνων διαιρέσεως.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΚΛΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ
ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
Τετράβιβλον.

PROCLI DIADOCHI
PARAPHRASIS
IN PTOLEMÆI LIBROS IV.
De Siderum effectionibus,

LIBER PRIMVS.

Κεφ. α'.

Προοίμιον.

ΤΩΝ ὡδιαφόρως διαζόντων τὸ προγνωστικὸν τέλος, τὸ διὰ τῆς ἀστρονομίας, δύο ὑπάρχόντων, ὦ Σύρε, ἑνὸς μὲν, ὅπερ ἐστὶ πρῶτον τῇ τάξει, καὶ τῇ δυνάμει, δι' οὗ καταλαμβανόμεθα τοὺς σχηματισμοὺς ☉ ☽ καὶ τῶν ἀστέρων, καθ' ὡς πρός τε ἀλλήλους καὶ τὴν γῆν συσχηματίζονται· δευτέρου δ' ὄντος, καθ' ὃ τὰς μεταβολὰς ὑπισχνούμεθα τῶν περιεχομένων, αἷς ποιοῦσιν οἱ συσχηματισμοὶ διὰ τῆς φυσικῆς αὐτῶν

CAP. I.

PROOEMIVM.

CUM duo sint, Syre, quæ ad futurorum præsagitionem, eam scilicet quam syderum scientia consequi possumus, animum præparant, unum, primum ordine, & facultate, quo Solis, & Lunæ, & reliquorum astrorum aspectus, quibus se mutuo, & terram spectantes, variè configurantur, deprehendimus: alterum, quo eorum, quæ illis ambiuntur, mutationes à figurationibus illis naturali quadam vi, atque proprietate producta-

Property of the Warburg Institute Digital Library

ductas consideramus. De primo quidem, quantũ fieri potuit, & per vires licuit, in magna Constructione prolatis demõstrationibus diſſeruimus. Est quippe illud per se solum etiam à secundo sejunctum necessarium. Nunc vero de secundo non ita per se perfecto, neque absoluto, veritati studentes, & ut munus, officiumque Philosophiæ exposcit, sermonem instituemus; non ita tamen, ut ad certam aliquam normam, primique, nec unquam fallentis comprehensionem, & absolutam perfectionẽ rem conferamus, (imbecilla enim est, & conjecturæ arduæ, ac difficilis contentorum qualitas, quæ materiæ complicatur) &, uti fieri potest plurimorum eventuum, ac universaliorum, quæ manifestã sui ab ambiente causam habent, considerationem negligamus. Cum vero plerique, quod comprehensu difficile est, incusent, duarum, quas supra memoravimus, perceptionum, qui primam vituperant, næ illi oculis plumbeis plane sunt; qui secundam justæ causæ

ἰδιοτροπίας· ὧν μὲν πρώτου, ὡς ἰῶ μάλιστα δυνατὸν, ἐν τῇ συντάξει ἀποδεικνῦσιν εἰρήκαμεν. Εἰ γὰρ τοῦτο καὶ χωρὶς τῆς ὑπεζεύξεως ἓν δεύτερον ἀναγκαῖον, καὶ καθ' ἑαυτὸ ἰδίως. Νῦν δὲ ὧν μὲν τοῦ δευτέρου, καὶ μὴ ὁμοίως τελείου καθ' ἑαυτὸ, ποιησόμεθα τὸν λόγον, φιλαλήθως ἅμα καὶ ὡς ἁρμόζει τῇ φιλοσοφίᾳ, ὅτε πρὸς τὸ βέβαιον καὶ τὸ ἓν πρώτου καταλῆψιν, καὶ ἔχοντος ἀεὶ ὡσαύτως, τοῦτο παραβάλλοντες (ἀσθενὴς γάρ ἐστι καὶ δυσείκαστος ἡ ὑλικὴ τῶν πραγμάτων ποιότης) ὅτε καθ' ὅσον ἐνδέχεται, ὀκνοῦντες πρὸς τὴν ὑπόσκεψιν τῶν πολλῶν συμπτωμάτων καὶ καθολικωτέρων, φανερὸν ὅτως ἐχόντων τῷ ἐν ᾧ πρὸ ἐχόντος καὶ αἰτίαν. Ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ δυσκατάληπτον οἱ πολλοὶ διαβάλλουσιν, τούτων δὴ τῶν δύο καταλήψεων, οἱ μὲν τὴν πρώτην ἀμβάλλοντες, τυφλοὶ παντελῶς εἰσίν. οἱ δὲ τὴν δευτέραν, ἔχουσι πῶς ἀφορ-

ἀφορμιὼ. καὶ γὰ ὅπερ ἔνιες σὺκ ἐδυνήθησαν καταλαβεῖν, τοῦτο καὶ τελείως ὑπενόησαν ἀκαταλήπτον. ἢ κ' ἂν ἔγνωσαν τὶ πολλάκις, σὺκ ἐφύλαξαν ἢ τῇ μνήμῃ, ἀφ' τὸ δυσφύλακτον, καὶ τοῦτο ἄχρηστον ἐνόμισαν. Τούτων οὕτως ὄντων, πρόσομαι ὑπισκέψασθαι τὸ μέτριον ἑκάστου, τοῦτο δυνατὸν, καὶ ἐφ' ὅσον χρήσιμον τοιαύτης προγνώσεως, πρὶν εἰπεῖν περὶ τοῦ κατὰ μέρος διδασκαλίας.

aliquid habent. Nonnulli enim, quod ipsi assequi non potuerunt, nullo modo percipi posse æstimarunt. Vel, quod licet ipsi sæpius apprehenderint, memoria tamen, quia conservari difficile erat, non custodierint, illud tamquam inutile rejecerunt. Hæc cum ita se habeant, utriusq; rationem, quatenus scilicet possibilis sit, & utilis talis præcognitio, antequam ad particularia præcepta orationem convertam, pro modulo meo examinabo.

Κεφ. β'.

Ὅτι καταληπτὴ ἡ δι' ἀστρονομίας γνῶσις, καὶ μέχρι τίνος.

Ὅτι μὲν ἐκ τῆς φύσεως ἐφ' αἰθέρος δύναμίς τις ἀφορίζεται, καὶ διαβαίνει εἰς πᾶσαν τὸ πρόσγειον, φανερόν ἐστι πᾶσιν. τῶν μὲν πρώτων ὑπὸ τὴν σοιχείων, λέγω δὴ πυρὸς καὶ ἀέρος, περιεχομένων καὶ περιεχόντων ὑπὸ τῶν κινήσεων τοῦ αἰθέρος· αὐτῶν τε πάλιν περιεχόντων τὰ λοιπὰ πάντα, καὶ τῇ

Cap. II.

Cognitionem aliquam esse ex Astris, & quousque ea cognitio se extendat.

AB ætherea illa natura in universa, quæ circa terram sunt, vim quandam ea intimè penetrantem diffundi omnibus manifestum est. Primum quidē in contigua sibi elementa Lunæ subjecta, ignem, videlicet, & aërem, quæ ab æthere circumdantur, immutanturq; illius motibus. Hæc rursum reliqua omnia complectuntur, suique

mutatione variant, aquam, duntaxat & terram, & quicquid in illis plantarum, animaliumq; eſt. Sol enim ipſe una cum cœlo omnia ambiente, ſemper, quæ circa terram ſunt omnia, non ſolum temporum, ac horarum vicisſitudines moderatur, dum fœtus animalium perficit, plantarum fructus maturat, fluxus item aquarum, & corporum mutationes procurat; verum etiam quotidiano circuitu omnia luſtrans variis ſæpe ſæpius caloris, humiditatis, ſiccitatis, & frigoris, mutationibus, uti magis, & minus culmini noſtro inſiſtit, diverſeque figuratur, dies afficit. Luna uti terræ proxima multa in terrena influit, quę cum illa afficiuntur, & animata ſimul, atque inanimata illius variationibus reſpondent. Flumina etenim illius lumine augentur, & minuuntur, æſtus maris ejus ortu, atque occaſu regitur, quinimo & plantæ, & animantia, vel tota, vel eorum partes Luna creſcente implentur, decreſcente evaneſcunt. Non diſſimili ratione ſtellæ tum fixæ,

ἑαυτῶν τροπῇ συντρεπόντων αὐτά. λέγω δὴ γῆν καὶ ὕδωρ, ἔτι δὲ ἐν αὐτοῖς φυτὰ καὶ ζῶα. Ὅτε γὰρ ὁ ἀεὶ μετὰ τοῦ περιέχοντος, τὰ περὶ τὴν γῆν διοικεῖ πάντα, ἐ μόνον ἀφὰ τὰς μεταβολὰς τῶν ὡρῶν, γονὰς ἐκτελῶν ζώων, καὶ καρποφορίας φυτῶν, καὶ ῥύσεις ὑδάτων, καὶ σωμάτων μεταβροπάς, ἀλλὰ καὶ δι' ὧν καθ' ἑκάστην ἡμέραν διερχόμενος, ἄλλοτε ἄλλας ποιεῖ μεταβολὰς τῆς ἡμέρας, θέρμης, ὑγρότητος, ξηρότητος, ψυχρότητος, καὶ ἀκολουθίαν τοῦ καθ' ἡμῶν γινομένης αὐτοῦ σχηματίσεως. Καὶ ἡ δὲ, ὡς ἔσα τῆς ἐγγυτάτω, πολλὰ ἀφαιδίδωσι τῆς ἀπορροίας, καὶ συμπάσχουσιν αὐτῇ καὶ συντρέπουσι· καὶ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα. καὶ ποταμοὶ μὲν συναύξονται καὶ συμμειοῦνται πρὸς τὸ ἐκείνης φῶς· θαλάσσης δὲ ὁρμήματα συντρέπονται τῇ ἀνατολῇ αὐτῆς, καὶ τῇ δύσει. καὶ φυτὰ δὲ καὶ ζῶα συμμοῦται αὐτῇ, καὶ συμπληροῦται, ἢ ὅλα, ἢ μερικῶς. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀστέρες, οἵτε ἀπλα-

ἀπλανεῖς δ οἱ πλανώμενοι, πολλὰ ποιοῦντες, πολλὰ ποιοῦσιν ὑπιφαίνεσθαι καὶ τὸ πολὺ ἔχον. καύματα δὲ, καὶ πνεύματα, καὶ χειμῶνας ἀπεργάζονται· ὑφ' ὧν καὶ τὰ ὑπὸ τὴν γῆς οἰκείως διοικεῖται. Καὶ οἱ πρὸς ἀλλήλους ἢ τούτων συσχηματισμοὶ, συγχεομένης τῆς διαδόσεως αὐτῶν, ποικίλας ποιοῦσι μεταβολάς. ἀλλὰ καταπεφευγέναι μὲν ἡ τοῦ ☉ δύναμις ὡς καθολικωτέρα, οἱ δὲ λοιποὶ συνεργοῦσιν ἢ ἀποσυνεργοῦσιν καὶ πῇ. καὶ ἡ μὲν ☽ συνεχέστερον καὶ φανερώτερον τοῦτο ποιεῖ, διά τε τῶν συνόδων καὶ τῶν διχοτόμων σχημάτων, καὶ τῶν πανσελήνων. οἱ δὲ ἄλλοι ἀστέρες, διὰ μακροτέρας καὶ ἀφανέστερον, ὑπιφαινόμενοι, καὶ κρυπτόμενοι, καὶ προσνεύοντες. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, οὐ μόνον αὐτὰ τὰ συσχηματιζόμενα ὑπὸ τῆς κινήσεως τῶν ἀστέρων διοικεῖται, ἀλλὰ καὶ τὰ σπερμάτων αἵτε βλαστήσεις καὶ αἱ τελειώσεις, διαπλάττονται δὲ διαμορφοῦνται καὶ τὴν ποιότητα, ἣν εἶχον ποτὲ τὸ πρὶν ἔχον. ἤδη οὖν οἱ παρατηρητικώτεροι τῶν τε γεωργῶν

tum errantes, dum trajiciunt, multa circa nos imprimunt. Nam æstuum, ventorum, ac hyemis causæ sunt, quibus etiam terrena, uti par est, gubernantur. Mutui item earum aspectus, congressusque, dū facultates proprias commiscent, varias mutationes inducunt. Verum vis Solis, tamquam quæ universalior est, reliquis præcellit. Aliarum aut aliquid adjiciunt, aut detrahunt. & Luna quidem, dum novissima est, & dividua, & plena, crebrius id, evidentiusque producit. Reliqua sidera dum alias apparent, alias occultantur, alias in declinatione sunt, longiora intervalla habent, & obscuriores effectus. Hæc cum ita sint, non solum corpora, postquam coaluerint, motui subsunt stellarum, sed etiam semina, & nata, & absoluta per qualitatem, qua ambiens respiciebant, finguntur, & efformantur. Jam vero inter agricolas, & pastores

oculatiores per ventorum flatus, qui tempore messis, coitusve animantium spirarint, eventuum rationem præsagiunt. Et, ut verbo expediam, potiores, universalioresque effectus, & quicquid Solis, & Lunæ, & reliquarum stellarum magis notis figurationibus accidit, rerum naturalium rudes, sola tantum observatione deprehendunt. Sola enim observatione indoctissimos quosque, quæcumque à sola potissima Solis duntaxat virtute, simplicioreque ordine procreantur, & quæ nullam in se propter stellarum, & Solis ad Lunam aspectus varietatem admittunt, prænovisse conspicimus. Imo & brutorum animantium nonnulla prædivinant, ut videre est, in statis vicibus anni, veris, æstatis, & aliorum; & præterea ventorum mutationem præsentiunt. Horum enim ut plurimum Sol causa est. quæ vero non ita simplicia sunt, sed aliorum mixtione non nihil turbantur, qui obser-

καὶ τῶν νομέων, συχαζόμενοι ἐκ τῶν συμβαινόντων πνευμάτων καὶ τοῦ ἡμερὸς τὸ ἀποβησόμενον καὶ τὰς συνοδίας τῶν ζώων, προγινώσκουσι τὰ ποιότητα τῶν ἐπιβησομένων. καὶ ὅλως, τὰ μὲν καθολικώτερα, καὶ ὅσα γίνεται ἀπὸ τῶν φανερωτέρων συσχηματισμῶν ☉ καὶ ☽, καὶ τῶν ἀστέρων, ταῦτα προγινώσκειν ἀπὸ μόνης τῆς παρατηρήσεως, καὶ οἱ μὴ ὄντες φυσικοί. θεωρεῖται γὰρ καὶ τοῦτο λίαν ἰδιώτας, ἐκ μόνης τῆς παρατηρήσεως προγινώσκοντας, ὅσα γίνεται ἐκ μόνης τοῦ μείζονος δυνάμεως, οἷον τοῦ ☉, καὶ τὰ ἀπλανέστερα τάξεως ἐκ ἔχοντα ποικιλίαν ἐκ τῶν συσχηματισμῶν τῶν ἀστέρων καὶ τὰ ☽ πρὸς τὸν ☉. μᾶλλον δὲ καί τινα τῶν ἀλόγων ζώων προγινώσκει, ὥσπερ ἔχει ἀπὸ τῶν μεταβολῶν τοῦ κατ' ἔτος ὡρῶν, ἔαρος, θέρους, καὶ τῶν ἄλλων. καὶ ἐπὶ ἀπὸ τὰ ἐναλλαγῆς τῶν ἀνέμων. τούτων γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁ ☉ αἴτιος. ὅσα δὲ οὐκ ἔστιν οὕτως ἁπλᾶ ἔχει, ἀλλ' ἔχει ὀλίγην τινὰ μίξιν, ταῦτα οἱ πολ-

οἱ παρατηρεῖν ἐθισθέντες προσινώσκουσιν· ὥσπερ οἱ ναύται τὰς τε συμβαίνοντας χειμῶνας, καὶ τὰς πνοὰς τῶν ἀνέμων, ἅπερ γίνεται ὑπὸ τῶν σχηματισμῶν τοῦ ☽, ἢ καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων, ὃς πρὸς τὸν ποιοῦν καὶ τὰς αὐτῶν περιόδους. ὅπερ σφάλλονται ἔνιοτε ὅμως πολλάκις, ὅπερ ὑπὸ ἀπειρίας δυνάμενον καταγνοεῖν τε ὑπὸ χρόνους καὶ τοὺς τόπους, ἔτε τὰς περιόδους τῶν πλανωμένων ἀστέρων, ἅπερ πάντα ἀκριβῶς γνωσκόμενα, συμβάλλεται εἰς τὸ ἀσφαλῆ προγνῶσιν τῶν πραγμάτων. Τί οὖν κωλύει τὸ ἀκριβῶς γνώσκοντα τὰς κινήσεις τῶν ἀστέρων, καὶ τὸν ☉ καὶ ☽· καὶ μήτε τὸν τόπον ἀγνοοῦντα, μήτε τὸν χρόνον, μήτε τοὺς σχηματισμούς· ἔτι δὲ ἐπισάμενον καὶ τὰς φύσεις αὐτῶν, καὶ ἂν μὴ τοῦτο ὅπερ εἰσὶν, ἀλλὰ ἃς ἔχουσι ποιητικὰς δυνάμεις, οἷον ὅτι θερμὴ μὲν ἡ ☿ ἡλίου, ὑγρὰ δὲ ἡ τῆς ☽. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων. τὸν οὖν πρὸς τοῦτο ἱκανὸν ὑπάρχοντα, τί κωλύει φυσικῶς

vationibus usu continuo animum adverterunt, animadvertunt, veluti nautæ occursantes tempestates, & ventorum flatus, quæ à Luna, vel fixarum stellarum suis circuitibus ad Solem tendentium figurationibus efficiuntur. Hos autem sæpe falli contingit, quod experientia destituti, neque tempora, neque loca, neque planetarum cursus, quæ omnia ad certam, infallibilemq; rerum prævidentiam, si exquisite cognoscantur, conducunt, nota habeant. Quid autem obstat cum, qui motus stellarum, & Solis, & Lunæ noverit, neq; locum ipsum, neque tempus, neque figurationum aliquam ignorarit, quinimo & naturas eorum, licet non id quod sunt, sed quas efficiendi habeant facultates, veluti Solis quidem calidam esse, Lunæ vero humidam, & sic de reliquis stellis, optime calluerit; quid, inquam, obstat eum, qui ad hæc idoneus, opportunusque est, naturali considera-

tione, & aptè, quod ex horum omnium commixtione consurgit, discernere; adeo ut etiam possit circumfusi aëris quolibet tempore proprium statum, quod scilicet calidior, & humidior futurus sit, quod satis manifesta habitudine, vel stellarum, Lunæque ad Solis configurationem prævidit, dijudicare. Quemadmodum enim eorum, quæ commemoravimus, apprime gnarus fieri potest, ut de temporum qualitatibus, antequam veniant, judicium ferat, quid vetat ut similiter etiam de unoquoque homine prædivinare possit? Ex Cœli quippe constitutione, & tempore, quo quisque conflatur, generale uniuscujusque temperamentum facile est dijudicare, affererereque de eo qui fit, corpore talem futurum, animo talem, & secuturos eventus, sive proficuos, sive noxios, & inutiles, ex Cœli tali statu præcognitos: nempe quod talis Cœli status est, conveniens erit, &

ἅμα καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἐκ ποιότητος τῶν ἀπάντων συγκιρνωμένων ἀποτελούμενον γνῶναι· ὥστε καὶ διὰ παντὸς προλέγειν τὸν ἐν ἑκάστῳ καιρῷ τοῦ περιέχοντος ἰδίαν κατάστασιν, οἷον ὅτι θερμότερον ἢ ὑγρότερον ἔσται. ὅπερ ἀπὸ τοῦ φαινομένης σχέσεως, ἥτοι τοῦ συσχηματισμοῦ τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ ☉ πρὸς τὸν ⊕ προέγνω. ὥσπερ οὖν δυνατόν ἐστι περὶ τοῦ ἰδιοτροπίας τῶν καιρῶν προλέγειν τὰ ἀπλανῶς γινώσκοντα ἃ εἴρηται, τί κωλύει δυνάμει καὶ περὶ ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων ὁμοίως προλέγειν; καὶ γὰρ ἐκ τοῦ καταστάσεως τοῦ περιέχοντος καὶ τοῦ καιροῦ τῆς ἑκάστου συστάσεως, δυνατόν ἐστι συνιδεῖν τὸν καθόλου ποιότητα τῆς κράσεως ἑκάστου, καὶ εἰπεῖν περὶ τοῦ γενομένου, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ἔσται ποιοῦτος, τὴν δὲ ψυχὴν τοιοῦτος· καὶ τὰ καλὰ καιροῦ συμβαίνοντα συμφέροντα καὶ ἀσύμφορα ἐκ τῆς τοῦ περιέχοντος καταστάσεως προγνωσθέντα. οἷον ὅτι, ἐπεὶ τὸ περιέχον τοιοῦτον ἔστι, σύμμετρον ἔσται, καὶ συμφέρον τῇ τοιαύτῃ

τοιαύτη συγκράσει. ἢ, ὅτι τὸ τοιοῦτον ὠφελέχον, ἀσύμφορον καὶ κακωλικὸν τῆς τοιαύτης συγκράσεως. ἀλλ' ὅτι μὲν δυνατὸν λαβεῖν προγνῶσιν, δῆλον ἐκ τούτων, καὶ τῶν ὁμοίων. ὅτι δὲ οἱ διαβάλλοντες ἐκ προφάσεως μὲν τοῦτο ποιοῦσιν, ὑπ' ἀπειρίας δ' ἂν τύχοιεν. πρῶτον μὲν τὰ παίσματα τῶν μὴ ἀκριβῶς ἐχόντων τὴν μάθησιν, ἅτε δὴ μεγάλης καὶ πολυμεροῦς ὑπαρχούσης πολλὰ ὄντα, ποιεῖ καὶ τὰ ἀληθεύόμενα ἀπὸ τύχης δοκεῖν γεγονέναι. τοῦτο δ' οὐκ ἔστιν ἀδυναμία τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ τῶν ἐπιόντων μεταχειρίζεσθαι αὐτὴν ἀκριβῶς. ἔπειτα δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι ὑποβάλλουσιν ἑαυτοὺς τῷ ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης τούτης, διὰ τὴν ἀξιοπιστίαν, ἕνεκα τοῦ πορίζεσθαι τέχνην ἑτέραν, ἐξαπατῶντες μὲν τοὺς ἰδιώτας, καὶ δοκοῦντες προλέγειν πολλὰ καὶ τῶν μὴ ἐχόντων φύσιν προγινώσκεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο παρέχουσιν ἀφορμὴν τοῖς νυνὶ καὶ τοῖς ἑτέροις εἰς τὸ καταγινώσκειν

utilis hujuſcemodi temperamento, vel, quod talis, inutilis, talique temperamento noxius. Rerum itaque præſagitionem fieri poſſe his, & ſimilibus evidentiſſimum eſt. Verum enimvero detractores varia ſibi comminiſci, & calumniandi occaſionem arripere, etſi immerito, hac ratione exponemus. Primum quidem eorum errores, qui diſciplinam hanc magnæ, & multiplicis conſiderationis, parum accurate poſſident, in cauſa ſunt, ut vere etiam prædicta, fortuito dicta eſſe videantur. Hoc vero neutiquam ſcientiæ imbecillitati adſcribendum eſt; ſed eorum ignorantiæ, qui in ea pertractanda ob puſillas vires parum idonei ſunt. Præterea quamplurimi propter illius dignitatẽ, hujus ſcientiæ nomen ſibi vindicant, ut artem aliam venditent, & ſic ignorantes, ac ſimplices fallunt, videnturque multa prædicere, quæ præcognoſci neutiquam apta nata ſunt: ideoque ſagacioribus anſam dant, ad ea etiam, quæ natura ſua præ-

dictioni ſubſunt, reprehendenda. Sed hoc quoque injuria. Neque enim, quandoquidem nonnulli pravis moribus Philoſophiæ nomen falſò ſibi aſſumunt, ideo de medio tollenda Philoſophia eſt. Manifeſtum nihilominus eſt, etiam illum qui recte, &, ut par eſt, ſcientiam aſſecutus eſt, ſæpe ſæpius, & propter rei naturam, & imbecillitatem ingenii, magnitudine rei, quam profitetur, obrutum vacillare. Speculatio enim, quæ circa materiæ qualitatem verſatur conjecturis potius, quam certa ſcientia conſtat, præſertimque cum ex multis, ſuique diſſimilibus mixtio fiat. Sed & antiquæ illæ planetarum configurationes, quibus, ab illis in judicio ferendo obſervata adaptantur, hodiernis configurationibus magis, vel minus ſimiles per longa intervalla occurrunt, prorſus autem convenientes, & indiſcriminatim eædem perinde ut nihil interfit, nequaquam. Omnium namque cœleſtium, & terreſtrium in idem reſtitutio,

καὶ τ δωαμένων σφαλέγεσθαι· ἀλλ' ὐδὲ τοῦτο πρεπόντως· ὐδὲ γὰρ, ἐπειδή τινες τῶν σφαστοιχημένων φιλοσοφεῖν τυγχάνουσι πονηροὶ, διὰ τοῦτο δεῖ ἀναιρεῖν τ φιλοσοφίαν. ὅλως δὴ λόν ἐστιν, ὅτι κ' ἄν τις ὡς ἐνδέχεται μάλιστα τ ὀπτικὴν ἔχῃ ἀκρίβειαν, ὅμως πολλάκις παίσει διὰ τ φύσιν τ πράγματος καὶ τ ἀσθένειαν τῆς διανοίας πρὸς τὸ μέγεθος τ ἐπαγγελίας. ἡ γὰρ θεωρία ἡ περὶ τ ποιότητα τ ὕλης, πᾶσα στοχαστική ἐστιν, ἀλλ' ὐχὶ βεβαιωτική. καὶ μάλιστα, ὅτι ἐξ ἀνομοίων πολλῶν ἡ σύγκρασις γίνεται. ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχαῖοι συσχηματισμοὶ τῶν πλανωμένων, ἐξ ὧν ἐφαρμόζεται τὰ ἐπ' ἐκείνων σφαλερὰ ἀποτελεσματικὴ πρὸς τ νῦν ὡσαύτως συσχηματισμούς, παρόμοιοι μὲν γίνονται πλεῖον ἢ ἔλαττον, καὶ τοῦτο διὰ μακρῶν περιόδων· ἀπαραλλάκτοι δ' παντελῶς, ὐδαμῶς. ἡ γὰρ πάντων ἐν τῷ ἀέρι μὲν τῆς γῆς συναπκατάστασις, ἢ ὐδ' ὅλως

ὅλως ϗ τὸ ἀκριβὲς ἀποκα-
θίσασθαι, ἢ οὐχὶ ϗ χρόνον αὐ-
θητὸν ἀνθρώπῳ· εἰ μή τις
ἄρα καινοδοξεῖν περὶ τ κα-
τάληψιν ϗ τ γνῶσιν τ ἀκα-
ταλήπτων. ὅλων ὧν ἀνομοίων
τῶν ὑποκειμένων παραδεί-
γματα, συμβαίνει διὰ τοῦτο
τὰς προρρήσεις ἐνίοτε διαμαρ-
τάνειν. ἡ μὲν οὖν ἀπόσκε-
ψις τ συμπτωμάτων τ ἐκ ϗ
περιέχοντος γινομένων, πρώ-
την μόνην ἔχει τ δυσκολίαν.
ἄλλη γὰρ οὐδεμία αἰτία συμ-
παραλαμβάνεται, πλὴν τ
τ οὐρανίων κινήσεως. αἱ δὲ
γενεθλιαλογικαὶ ἀποσκέψεις,
ὅλως ἡ περὶ τ ἰδίας ἑκάστου
συγκράσεως, οὐ μικράς, οὐδὲ
τυχούσας σωαίτια ἔχουσι
πρὸς τ ἰδιοτροπίαν τ γινο-
μένων. ϗ γὰρ ἡ τε ϗ σπέρμα-
τος διαφορὰ πλεῖστον δύ-
ναται πρὸς τὴν ϗ ὕλης συμ-
βάλλεσθαι ἰδιότητα. ἐπεὶ ϗ
περιέχοντι ὑποκειμένῳ ϗ
αὐτῷ, ϗ εἰζόντι ϗ αὐτῷ
ὑπάρχοντι, ἕκαστον τῶν
σπερμάτων καταχρᾶται πρὸς
διαμόρφωσιν ϗ οἰκείας ὕλης· καὶ ϗ μὲν ἀνθρωπείου,

vel numquam adamussim accidet, aut certe non iis spatiis, quæ comprehendere homines possunt; nisi cui lubeat inani ostentatione jactare earum rerum perceptionem, quæ comprehendi nõ possunt. Cum itaque exempla proposita non conveniant, in causa sunt, cur prædictiones etiam aliquando à vero abessent. Consideratio igitur eventuum à cœlo productorum hanc tantum præ se fert difficultatem. Nulla etenim alia causa assignatur, quam cœlestium motus. Genethlialogicæ vero considerationes, & omnino quæ de proprio uniuscujusque temperamento est, neque leves, neque vulgares causas habent in generatorum proprias qualitates. Seminis namque diversitas mirum quantum momenti habeat, conferatque ad generis proprietatem. Quum licet idem ambiens sit, idemque Horizon, singula semina in proprii generis efformationem prævalent, adeo ut ex humano homo.

homo, ex equino equus, & aliis, aliud similiter procreëtur. Præterea locorum diversitas, in quibus nasci contingit, non exigua discrimina nascentibus affert. licet enim eadem semina humanum scilicet, vel equinum, eademque Cœli constitutio sit, regionum diversitas, in quibus gignũtur, eorum corpora, & animos diversos facit. Denique & educationes, & mores diversi diversam etiam faciunt uniuscujusque vitæ rationem. Singula itaque hæc, nisi quis cum causis, quæ è Cœlo sunt conjunxerit, sæpe errabit. Nam etsi circumfusi Cœli maxima vis est, & cum eo cætera omnia, veluti causæ una concurrant, ipsa vero numquam Cœlum tamquam causam sibi adsciscunt, nihilominus qui à solo tantum cœlestium motu prædictiones moliuntur, ni & hæc eadem una assumant, valde à scopo aberrabunt. Hæc cum ita sint operæ prætium erit neutiquam,

ἄνθρωπος, ἢ ἵππειος, γίνεται ἵππος, καὶ τἄλλων ὁμοίως. ἀλλὰ καὶ οἱ τόποι τῆς ἑκάστου γενέσεως, καὶ μικρὰς διώνυμοι διαφορὰς ποιεῖν τῶν γινομένων. καὶ δὴ τῶν αὐτῶν σπερμάτων ὄντων, οἷον ἀνθρωπείων ἢ ἱππείων, καὶ τὸ καταστάσεως καὶ τὸ περιέχον τὸ αὐτῆς, τὸ διάφορον τῶν τόπων, ἐν οἷς γίνονται, ποιεῖ καὶ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν διαφόρους. Ἔτι δὴ καὶ αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ἔθη διαφέροντα, διαφέρουσι ποιεῖ καὶ τὴν διαγωγὴν ἑκάστου. Τούτων οὖν ἕκαστον τῶν διαφόρων ἐὰν μή τις συμπεραλάβῃ σὺν τοῖς αἰτίοις τοῖς ἐν καὶ περιέχουσι, πολλὴν ἔξει τὴν ἀπορίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ περιέχον τὴν πλείστην ἔχει δύναμιν, καὶ τοῦτο πάντα τὰ ἄλλα διείσηται ὡς σωταίτια, αὐτὸ δὲ οὐδαμῶς τὸ περιέχον παραλαμβάνει σωταίτιον· ὅμως τοῖς ἀπὸ μόνης τῆς κινήσεως τῶν θείων ἐπιχειροῦσι προγινώσκειν, ἐὰν μὴ καὶ τῶν τε συμπεραλάβωσιν, πολλὴ ἔσται ἡ ἀπορία. Τούτων δὲ τοιούτων ἐχόντων, πρέπον ἐστὶ, μήτε

ἐπειδὴ

ἐπειδὴ ἐνδέχεταί ποτε τὼ τοιαύτην προγνῶσιν πταίειν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν καθ' ὅλου τῶν προγνώσεων ἀναιρεῖν· μήτε πάλιν ἐπιζητεῖν ἀπὸ τῶν προγνώσεων πάντα ὅτως, ὡς μὴ ἀνθρωπίνως, μηδὲ μετὰ στοχασμοῦ τινός· ἀλλ' ὥσπερ τὴν κυβερνητικὴν διότι πολλάκις πταίει, οὐκ ἀποβαλλόμεθα, ὅτως καὶ τὴν τῶν δεῖ μὴ ἀποβάλλειν ἀπὸ τὰ πολλάκις συμβαίνοντα πταίσματα. ἀλλ' ὡς ἐπὶ μεγάλης τῆς ἐπαγγελίας καὶ θείας ὑπαρχούσης, ἀποδέχεσθαι αὐτὴν καὶ ἀγαπᾶν καὶ τὴν δυνατὴν προγινώσκεσθαι τρόπον. καὶ ὥσπερ τοῖς ἰατροῖς οὐ' αὐ ἐπιζητῶσί τινα καὶ περὶ τὴν νόσον καὶ περὶ τῆς νοσοῦντος ἰδίας ἕξεως, ἃ μεμφόμεθα· ὅτως καὶ ἐνταῦθα, οὐ' αὖ συμπεριλαμβάνομεν καὶ τὰς τροφὰς καὶ τὰς χώρας μετὰ τῆς ἀέρος κινήσεως, ἃ δεῖ ἀγαναγκλεῖν. ἄτοπον γὰρ ἀδὲν καὶ τοῦ ἰατροὺς, οἱ ἀ μόνον περὶ τὴν νόσον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιοκρασίας τοῦ νοσοῦντος ἐπισκέπτονται· ὅτω καὶ ἡμᾶς μὴ

licet fieri possit, ut aliquando similis prænotio fallatur, propterea prædictionum totam rationem de medio tollere, neque rursum à prædictionibus omnia exquirere, quasi qui præsagit homo non sit, neque conjecturis nitatur. Sed quemadmodum gubernandi artem, licet sæpe offendat, non rejicimus, sic neque hæc, ob varios, multiplicesq; errores respuenda est. Sed veluti magnifica, & grandia promittens, & res divina grato animo excipienda, fovendaque, ut ut potest prædivinans, atque exoscularida. Et veluti medici, cum & de morbo, & de ægrotantis natura percunctantur, illis non vertimus vitio, ita & hic cum genus & educationem, regionemq; una cum cœlesti motu conjungimus, ægre ferendum non est. Nihil enim præter rationem medici faciunt, qui non solum de morbo, sed de ægri etiam proprio temperamento philosophantur. Ita & nos, dum præter

motum

motum cœleſtem in iis præcipue, quæ ab eo integre haberi non poſſunt, aliunde etiam, quæ conducunt, aſſumimus, illisque conquiſitis opus perficimus, nihil præter rationem facimus.

τῆς ἀφχνίυ κινήσεως, ἐν οἷς ϖόκ ἔϛιν ἐπ' αὐτῇ τὸ πᾶν λαμλαλεῖν, καὶ τὰ ἑτέρωθεν ϖυεργῦντα συμπελλαλεῖν καὶ ϖυεπισκιάζεσθαι.

CAP. III.

Aſtrologicam prænotionem utilem eſſe.

PRænotio igitur, quam ſiderum obſervatione aſſequi poſſumus, quanam ratione fieri poſſit, eamque tantummodo ad Cœli accidentia pertingere, eorum etiam quæ hominibus ambientis influxu contingere ſolent, (ea vero ſunt proprietates quæ ſtatim à principio animæ, corporisque facultatibus inſeruntur, certisque temporum momentis advenientes affectus, horumque effectuum diuturniora, vel breviora ſpacia, adhuc etiam quæcunque externis adminiculis naturaliter, ac proprie complicantur, qualia ſunt cum corpore res familiaris, & nuptiales convictus, cum animo fœtus, & dignitates, & cum fortuna,

Κεφ. γ'.

Ὅτι καὶ ὠφέλιμος.

ΤΟ μὲν δι' ἀϛρονομίας ϖρογνωϛικὸν πνὰ τρόϖον ἐϛὶ δυνατόν· καὶ ὅτι ἕως τῶν συμϖωμάτων ϗ ϖροέχοντος μόνον φθάνει, ϗ ὅσα συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῶν αἰτίας ϗ ϖροέχοντος. ϖῶϛε δέ εἰσιν αἱ ϖρὸς τὰς ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις ἐξ ἀρχῆς ὑϖϖαρξάϖϛεις, καὶ ϖρὸς τὰ κατὰ καιρὸς συμβαίνοντα ϖάθη, καὶ τὴν ὀλιγοχρονιότητα τούτων τῶν ϖαθῶν ἢ ϖολυχρονιότητα. ἔϖι ϑ' καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἔξωθεν τῷ ϖερικλῶ ἔχει κυρίως, καὶ φυσικλῶ· οἷον ϖρὸς τὸ σῶμα μὲν τά τε κτήματα, καὶ αἱ συμβιώσεις αἱ γαμικαί· ϖρὸς δὲ τὴν ψυχὴν αἱ γονὰι, καὶ τὰ ἀξιώματα· ϗ ϖρὸς τὰς τύχας,

χας, ὅσα ἢ καιρὸς ἀπαντῶσιν· τούτων οὖν ὅτι δυνατή ἐστιν ἡ πρόγνωσις, γέγονεν φανερόν. Ἔστι δὲ ὑπόλοιπον καὶ περὶ ἧς χρήσιμος εἰπεῖν τῆς τοιαύτης προγνώσεως. Πρότερον δὲ εἴπωμεν, πίνα τρόπον, καὶ πρὸς ὁποῖον τέλος ἧς χρήσιμος τὴν δύναμιν λαμβάνομεν. ἄν τε γὰρ πρὸς τὰ ἀγαθὰ τῆς ψυχῆς τὸ χρήσιμον ἔχῃ ἡ πρόγνωσις, τί τοῦτο συμφερώτερον ἢ πρὸς τὸ χαίρειν, ἢ πρὸς τὸ εὐπαίδευν, καὶ πρὸς τὸ εὐρέσεως ἧς τῆ τοιαύτη προγνώσει, δι' ἣν τά τε θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα καταγνόσομεν; ἄν τε πρὸς τὰ τοῦ σώματος χρησιμεύῃ, καὶ ὅτως πρὸς τὰ ἄλλα, ὅσα ἐστὶν χρεία τοῦ βίου ὀπιτήδεια συλλεγόμενον τοῦτο τὸ χρήσιμον, πλέον πάντων καὶ συμφερώτερον ἐς τὸν βίον ἐστὶ, καὶ ὀπιτήδειον. εἰ δὲ ὅτι πρὸς πλοῦτον ἐσωφελεῖ, ἢ δόξαν ἡ τοιαύτη πρόγνωσις, διὰ τοῦτο καταφρονηθήσεται, τοῦτο καὶ κατὰ πάσης ἄλλης μαθήσεως προχωρήσει. ἐδὲ γὰ τὰ ἄλλα μαθήματα, ὅσον ἐφ' ἑαυτὰ,

quæcunq; inter videndum pro tempore occurrunt,) horum itaque præsagitionem esse posse jam satis ostendimus. Reliquum autem est, ut de hujusmodi prænotionisutilitate differamus. Sed ante omnia quanam ratione, & ad quem scopum utilitatis vim accipimus, dicamus. sive enim ad animi bona prævisionis hujus utilitatem referamus, quid ea vel ad gaudium, vel ad felicitatem, vel ad delectationem, atque suavitatem in præcognoscendo, quæ divina, & humana intelligimus conducibilius esse potest? sive ad corporis bona, nec non ad alia quæ vitæ humanæ commodo, ac emolumẽto sunt, utilitatem ejus comparemus, nulla potior, commodiorque utilitas humano generi afferri potest. Si vero quia ad construendas, & conservandas pecunias & honores consequendos prænotio hæc non conducit, ideo vilipendenda est; hoc item, & in aliis philosophiæ partibus locum habebit: Eæ quippe, quantum in illis est, neque ad

opes,

opes, neque ad gloriam conferunt. Sed neque illæ præterea tanquam inutiles rejiciuntur, neque conveniens eſt prænotionem hanc, quæ ad majora utiliter, apteque viam aperit, condemnare. Et omnino qui prænotionem accuſant, illiusque nullum eſſe uſum aſſerunt, nulla gravi cauſa, neceſſariaque moventur, ſed cum exiſtimant res illas, quæ certe, & conſtanter, & inevitabili modo eveniant, prævidere, ſupervacuum eſſe, propterea veluti inutilem damnant. ſed hoc inconſiderate, & pueriliter, nec uti decet, comprehendunt. Nam primum illud intelligendum eſt, ea etiam quæ neceſſario, & omnino accidunt, ſive timore inceſſant, ſive gaudium afferant, ſi inexpectata advenerint metu homines conſternere, vel inopina lætitia, animo expectorare, ſi vero præſentiantur, animus prævisione illa aſſuefactus, & continua abſentium, veluti præſentium exercitatione præpa-

πρὸς πλῆτον ἢ δόξαν συμβάλλειν· ἀλλ' ὅτε ἐκεῖνα ἀχρήστως ἄχρηστα νομίζεται, ὅτε τοιούτης ἄξιον καταγνώσεως τὴν προγνώσεως ἐχούσης τὸ συμφέρον καὶ ὠφέλιμον πρὸς τὰ μείζονα. Ὅλως οἱ μεμφόμενοι τὴν πρόγνωσιν, καὶ νομίζοντες ἄχρηστον, ὃ βλέπουσι πρὸς ἀναγκαῖόν τι, ἀλλὰ λογιζόμενοι, ὅτι τὰ πράγματα ἐκεῖνα, ἃ πάντως ἀποβήσεται, τοῦτο τὸ προγνώσθην περιττόν ἐστι, διὰ τοῦτο ὡς ἄχρηστον μέμφονται. τοῦτο δὲ ἀπλῶς καὶ ἀπαιδεύτως, ἀλλ' οὐ καλῶς ὑπολαμβάνουσι. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκεῖνο δεῖ σκοπεῖν, ὅτι καὶ αὐτὰ ἃ ἐξ ἀνάγκης πάντως ἀποβαίνει, κἂν τε φόβος ἔχῃ, κἂν τε χαροποιὰ ᾖ, ἐὰν ἀπροσδοκήτως ἔλθῃ, διὰ μὲν τοῦ φόβος καταπλήττει, διὰ δὲ τῆς ἐξαίφνης χαρᾶς ἔξω ἑαυτῶν γίνεσθαι ποιεῖ. ἐὰν δὲ προγνωσθῇ, ἐθίζει μὲν τὴν ψυχὴν διὰ τῆς προγνώσεως, ἐκ παρασκευάζει διὰ τῆς μελέτης τῶν ἀπόντων ὥσπερ παρόντων. καὶ ὅτ' ἂν καταλάβῃ, ποιεῖ αὐτὴν

αὐτὼ μετ' εἰρωνίας ⸂καὶ⸃ καταδέξασθαι αὐτά. Ἀλλ' ὥς τε οὐδὲ δεῖ νομίζειν συμβαίνειν πάντα τοῖς ἀνθρώποις ὅτως, ὥσπερ νενομοθετημένα ἐνὸς ἑκάστου πράγματος ὑπό τινος θείας προσάγματος, καὶ ἀλύτου τὸ ἄνωθεν αἰτίας, καὶ ἀποφαίνειν ἐξ ἀνάγκης πάντα, μηδεμίας τινὸς ἄλλης αἰτίας ἐναντιοῦσθαι δυναμένης. οὐδὲ δεῖ ὅτως νομίζειν· ἀλλὰ τὴν μὲν οὐρανίων τε κίνησιν ἀμεταβλητον ἐξ αἰῶνος εἰδέναι χρή, καὶ μένειν θείαν καὶ τάξιν ἀπαραλλάκτως μένειν· τὰ δὲ ἄλλοίωσιν τὴν ἀπογείων, καὶ μένειν καὶ τάξιν φυσικὴν διοικουμένην καὶ μεταπιπτομένην, ἧς καὶ αὐτῆς ἄνωθεν ἡ αἰτία ἐπακολουθεῖ καὶ συμβεβηκός. καὶ τοῦτο δὲ γινώσκειν, ὡς τὰ μὲν συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις διὰ καθολικωτέρας τινὰς αἰτίας, ἀλλ' οὐχὶ διὰ μόνην τὴν φυσικὴν, καὶ ἰδίαν ἑκάστου ὑπαρξιότητα· οἷον διὰ μεγάλας τροπὰς τοῦ περιέχοντος συμβαίνουσι λοιμοὶ καὶ κατακλυσμοὶ καὶ ὑπο-

ratus, cum irruerint, ita affectus eſt, ut ea placide, & conſtanter excipiat. Præterea nec illud exiſtimandum eſt, omnia ſic hominibus accidere, quaſi uniuscujusque rei, divino quodam decreto, ſupernaque cauſa indiſſolubili, lex præſcripta eſſet, aſſerendumque inevitabili quodam fato ſingula evenire, nec ullam cauſam aliam eſſe, quæ poſſit obſiſtere. Non ita exiſtimandum eſt, ſed ſciendum cœleſtium motuum divino quodam ordine, & lege, pro ſua natura nullo à principio, ſed ex æterno tempore immutabilem eſſe, inferiora vero generationi, & ordini naturali obnoxia variari, immutarique, quem ſuperior cauſa per accidens ſubſequitur. Illud præterea animadvertendum eſt, multa hominibus accidere propter univerſaliores nonnullas cauſas, & non tantum ex propria particularis naturæ qualitate. Ut cum propter magnas ambientis mutationes, peſtes, & diluvia, &

conflagrationes, quibus gentes intereunt, accidunt. semper enim superior causa inferiorem, & validior imbecilliorem devincit. Cum itaque in magnis mutationibus validiores causæ imperent, effectus jam memorati generaliores cõtingunt. Alia vero unicuique eveniunt, quod naturalis singulorum constitutio, ac proprietas ab ambientis contrarietate superetur, sive pusillus, sive exiguus sit ambientis dissensus. Hæc cum ita se habeant perspicuum est, effectus sive communes, sive particulares, eorum scilicet, quorum prima causa adeo valida est, ut nulla alia causa sit, quæ ei obsistere possit, nec eam compescere omnino, & necessario futuros, qui vero imbecilliorem habent causam, si illis vis alia, & causa quæ contra nitatur occurrerit, evanescent, quod si nihil obstiterit ipsi etiam primæ causæ inservientes, succedent; succedent autem

ρώσης, ὑφ' ὧν τὰ πολλὰ διαφθείρεται. νικᾷ γὰρ ἀεὶ ἡ μείζων αἰτία τὴν μικροτέραν, καὶ ἡ δυναλωτέρα τὴν ἀσθενεστέραν. καταπεφλέντων οὖν ἐν τοῖς μεγάλαις τροπαῖς τῶν ἰσχυροτέρων αἰτίων, συμβαίνει ἅπερ εἴρηται πάθη καθολικώτερα. τὰ δὲ συμβαίνοντα ἑκάστῳ, διὰ τὸ τὴν φυσικὴν ἰδιοκρασίαν ἑκάστου καὶ τὸ πλέον ἔχον καὶ ἐναντιώσεως καταπεφλεῖσθαι, κἂν μικρὰ ᾖ, κἂν τύχῃ καὶ ἡττον ἔχον καὶ ἀνθιπάθειαν. Τούτων δ' ὅτως ἐχόντων, φανερόν ἐστιν, ὅτι καὶ τὰ καθολικῶς συμβαινόντων, καὶ τὰ μερικῶς, ὅσων μὲν συμπτωμάτων τὸ πρῶτον αἴτιον ἰσχυρόν ἐστι, καὶ ἀκαταμάχητον, καὶ οὐδὲν αὐτῷ ἕτερον αἴτιον ἰσχὺν ἔχῃ ἀνθιβαίνειν, ταῦτα πάντως ἐξ ἀνάγκης ὑποβαίνει· ἃ δὲ συμπτώματα ἔχῃ ἀσθενεστέραν αἰτίαν, ταῦτα εἰ μὲν ἄλλο ἀντιβαλὸν αἴτιον εὑρεθῇ, ἀνατρέπεται. εἰ δὲ μὴ εὑρεθῇ ἀντιβαῖνον αἴτιον, ὑποβαίνει καὶ αὐτὰ ἀηθλοθετοῦντα τῷ πρώτῳ αἰτίῳ. ὑποβαίνει δὲ διὰ τὴν ἰσχὺν τῆς αἰτίας,

αἰτίας, ὐδὲ κατ' ἀνάγκλω, ἀλλ' ὅτι ἀγνοεῖται ἡ ἀνλιπάθφα, ὑφ' ἧς ἀνατρεπήσεται· τὸ ᾗ αὐτὸ καὶ ἐπὶ πάντων ἁπλῶς, ὅσα ἔχφ φυσικὰς αἰτίας καὶ ἀρχὰς, συμβαίνφ. ἔστ γὰρ λίθοι, καὶ φυτὰ, ἔστ ζῶα, ἔστ τραύματα, καὶ πάθη, καὶ νοσήματα, τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης ποιεῖ τι, τὰ ᾗ ὐ, ἀλλ' ὅτ' ἂν μὲν διαρεθῇ τι ἐναντίωμα τῇ ποιητικῇ τούτων δυνάμφ. Δεῖ δὴν νομίζων καὶ σὺ χρωμένους τῇ προγνώσφ τοιαύτῳ φυσικῷ τρόπῳ τὰ συμβησόμενα προλέγειν, καὶ τοιαύτῃ πρόγνωσφ, ἀλλ' ὐχὶ κατ' ἄλλην τινα δόξαν καμνοῦσι. οἷον ὅτι τόδε μὲν ἀποβήσεται, διότι πολλὰ ἔστ μεγάλα τὰ ποιητικὰ ἐστὶν αἴτια, καὶ ἀδύνατον ἐναντιωθῆναι αὐτοῖς· τὸ δέ τε σὺν ἀποβήσεται, διότι ἔχφ ἐναντιώματα μείζονα. ὥσπερ ἔστ οἱ ἰατροὶ, ὅσοι τὰ πάθη δυνάμενοι σημειοῦσθαι, προγινώσκουσι τότε πάντως θανατηφόρα, ἔστ τὰ θεραπείαν ὑποδεχόμενα. Ὅταν οὖν ὁ γενεθλιαλογικὸς λέγῃ περὶ τούτων ἃ δύναται μεταβάλλειν

non cauſæ vi pulſi, neque neceſſitate, ſed quod diſſenſus à quo perverti poſſunt, ignoratur. Et ſic, ut verbo expediam, de omnibus quæ naturales cauſas, & principia habent, philoſophandum eſt. Nam lapides, plantæ, animalia, vulnera, affectus, & ægritudines quædam neceſſario operantur, alia vero non; ſed cum non nihil eorum vi, qua agunt, contraniti repertum fuerit. Itaque tenendum eſt prænotionis ſtudioſos non diſſimili naturæ via futura prædicere, talique doctrina, & non alia inani opinione. Hoc ſcilicet futurum eſſe, quod multas, ingentesque cauſas operatrices habeat, quibus nullo modo reſiſtere poſſumus; illud vero non erit, quod mutationes, & contrarias converſiones admittat. Quemadmodum & Medici in obſervatione morborum exercitati letales omnino à curabilibus dijudicant. Cum itaque Genethliacum de his, quæ mutari poſſunt differen-

tem audimus, nihil aliud illum enunciare existimamus, quam propter ambientis qualitatẽ propriam commensurata moderatio illi deserviens plus, vel minus immutata in tale temperamentum, talem effectum producat, non alia ratione quam si Medicus diceret, ulcus hoc, vel serpet, vel putrescit, & Metallicus magnes ferrum attrahet; non quod necessario depastio, vel putrefactio erit, vel magnes trahat lapidem, sed si contraria ignorentur putrefactionem quidem ulcus faciet. Magnes vero ferrum attrahet, si rerum series, & ordo naturæ suis finibus, causisque, quæ à principio erant, relinqueretur; si vero illa accesserint, quæ impedire rerum cursus apta nata sunt, neutrum erit, & de Genethliacis eodẽ modo differendum est. Nam Magnes allio illitus ferrum non trahet, ulcusque si contraria accesserint, neque depascetur, neque putrescet. Itaque & quæ homi-

τὲ πέπεδζ, μηδὲν ἄλλο νομίσωμεν αὐτὸν λέγειν, ἢ, ὅτι Δι' ἣν τὴν ἔχοντ@ ἰδιοτροπίαν παρεῖσα ἡ ὑποκειμένη συμμετρία ὀλιγωτέρα ἢ πλείων εἰς τοιαύτην σύγκρασιν, τοιόνδε ποιήσει πάθ@. ὥσπερ ἰατρὸς λέγοντ@, ὅτι τοῦτο τὸ ἕλκ@ νομὴν ἢ σῆψιν ποιεῖ, ἢ δὲ μεταλλικὸς, ὅτι τὸ σίδηρον ἡ μαγνῆτις ἕλκει. οὐχ' ὅτι πάντως νομὴ ἢ σῆψις ἔσται, ἢ ἑλκύσει τὸ σίδηρον ἡ μαγνῆτις· ἀλλ' ἐὰν μὴν ἀγνοηθῇ τὰ ἀνλιπαθοῦντα, ποιήσει μὲν ἡ τὸ ἕλκ@ τὴν σῆψιν, ἑλκύσει δ' ἂν τὸ σίδηρον ἡ μαγνῆτις, πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς αἰτίαν τ ἀνθλεθείας τῶν πραγμάτων μενομένης. ἐὰν δὲ ταῦτα προσέλθῃ ἃ φυσικῶς ἀντιπαθεῖ, οὐδέτερον ἀποβήσεται. οὕτως καὶ τὸν γλωσθλιαλογικὸν νομίζειν λόγον. καὶ γὰρ σκορόδα ἐναλειβέντ@ τῇ μαγνήτιδι, οὐχ' ἑλκυσθήσεται ὁ σίδηρ@ ὑπ' αὐτῆς. καὶ τὸ ἕλκ@ δὲ ἢ ποιήσει νομὴν ἢ σῆψιν, προσελθόντων τῶν ἀντιπαθούντων. καὶ τὰ συμβαίνοντα οὕτω τοῖς ἀνθρώποις,

ποις, ἔτω συμβαίνῃ καθ' ἀκολουθίαν φυσικῆς τάξεως, ἢ διὰ τὸ μὴ διείσκεσθαι τὰ ἀνυπαίτια, ἢ διὰ τὸ ἀγνοεῖσθαι. Πάλιν ἢ φυσικῶς κὴ κατὰ τάξιν προγνωσθέντα τὰ συμβησόμενα, ἐπ' ἀνυπαθέντων διρεθέντων, ἢ παντελῶς ἀ συμβήσεται, ἢ κ' αὖ συμβῇ, μετριώτερα ἔσται. Ὅλως ἢ θαυμάσῃ τις, πῶς ἐπὶ μὲν καθόλου κὴ ἐπὶ μερικῶν τοιαύτης ἀκολουθίας ὑπαρχούσης, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ μὲν καθόλου πιστεύουσιν, ὅτι διωατόν ἐστι προγινώσκειν, ἐπὶ χρήσιμον ἡγοῦνται εἰς τὸ προφυλάττεσθαι· ἐπὶ ἢ κατὰ μέρος, τοῦτο αὐτὸ ἀποδέχονται. καὶ μὲν δὴ καιρὸς, κὴ τῶν ἀπλανῶν τὰς ἐπισημασίας ὁμολογοῦσιν οἱ πολλοὶ προγινώσκειν, κὴ δοὺς συχνημαπισμὸς τῶν Δ, ἐπ' προνοοῦνται εἰς τὸ φυλάττειν ἑαυτούς, καὶ προπαρασκευάζουσι μὲν τὰς φύσεις ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ ἄνεργον, πρὸς μὲν τὸ θέρος διὰ τῶν ψυχόντων, πρὸς ἢ τὸν χειμῶνα διὰ τῶν θερμαινόντων. ἀποφυλάττονται ἢ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων τὰς ἐπισημασίας

nibus accidunt naturalis ordinis ſerie, ita evenire par eſt, vel quod impedientia non reperiuntur, vel quod ignorentur. Et rurſus ordine congruo, naturalique eventus præcogniti, ſi obſiſtentia comperiantur, aut prorſus evertuntur, aut ſi obvenerint, mitigantur. Illud præterea non nemini admirationi erit, qua nam ratione cum, & in generalibus, & in particularibus idem rerum ordo conſpiciatur, in generalibus perſuaſum habent prænotionem eſſe poſſe, eamque utilem adſemet perſervandos exiſtimant, in particularibus vero reſpuunt, damnantque. tempeſtates enim, & ſtellarum fixarum ſignificationes, Lunæque figurationes ſe tenere plerique fatentur, & providentia adhibita ſibi cavent, naturasque ſuas ad tranquillam temperiem æſtate quidem frigidis, hyeme calidis præparant. Obſervant idem, & fixorum ſiderum

significationes, ut temporum injurias arceant, dum navigationi se dedūt. Quinimo & in coitu animantium, & in plantis serendis Lunæ aspectus considerant, ut in plenilunio fiant, & nemo generalia hæc fieri posse negat, neque tanquam inutilia condemnat. De particularibus vero, velut frigore, & æstu, quæ vel propria temperie vel aliarum proprietatum mixtura magis, & minus crescunt, decrescuntq; omnem prænotionem negant, affirmantque minime fieri posse, ut à multis nobis caveamus. Et tamen, si manifestum est generales illos æstus minus sentire, qui frigidis se muniverint; qua nam ratione id quoque similiter in particulari illo, proprioque temperamento, & ab immodico calore oppresso præparatio non perficiat. Verum hujusce existimationis causa est prænotionis rerum particularium difficultas & exquisita, veraq; administra-

μασίας πρὸς τὸ ἀσφαλὲς τ̃ καιρῶν, καθ' ὃς ἀνάγοντ̃ πλέοντες. ἢ τὰς σωυσίας τ̃ ζώων, & τὰς φυλείας ποιεῖσιν ὑπτηρξ̃ντες τ̃ σὺν σχήματισμὸς τ̃), τ̃ σὺν ἢ πλήρωσιν τ̃ φωτὸς αὐτ̃ς. ἢ ὐδεὶς τὰ καθολικὰ ταῦτα ὅτε ὡς ἀδυνάτα νομίζῃ, ὅτε ὡς ἄχρηστα. ὅτι ὑ τ̃ μερικῶν, οἷον χειμώνων ἢ καυμάτων ὑπερβολέον ἢ ἔλαττον γινομένων, ἔκ τε τ̃ αἰτιῶν ἰδιοκρασίας, & τ̃ ἰδιωμάτων τ̃ς τ̃ ἄλλων συγκράσεως, ὅτε προγινώσκειν ἡγ̃ντ̃ δυνατὸν, ὅτε τὸ ἐγχωρεῖν τὰ πολλὰ προφυλάξασθ̃. καίτοι εἰ φανερὸν, ὅτι πρὸς τὰ καθολικὰ καύματα προκαταψυχθέντες ἔλαττον καυσόμεθα, πῶς ἂ̣ν τὸ αὐτὸ δυνήσε) ποιεῖν ἡ ὁμοία παρασκευὴ πρὸς τὸν μερικὸν ἢ ἰδίως τοιαύτην σύγκρασιν, & συνεχομένῳ ὑπὸ ἀμετρίας θερμότητ̃ ; ἀλλὰ τ̃ς τοιαύτης ὑπολήψεως αἴτιον ἐστὶ, τό, τε δύσκολον τ̃ς προγνώσεως τ̃ν ἢ μέρ̃ , καὶ ἡ σὺν ἀκριβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ τούτων μεταχείρισις. ἢ ὅτι

κὴ ὅπ Δεῖ τὸ σπανίως διείσθαι πινα ἔτως ἔχοντα Δέθεσιν τέλεσαν, ὥστε μηδὲν αὐτὸν Δεκλαθεῖν τ ἀνλιπαθόντων, ὃ σωάπεται μ τ προγνώσεως ἢ ὡς ὑπερλὺ ἀνλιπαθοῦσα δύναμις, τῇ Δεῖ τὰς πρώτας φύσας ἀνεμποδίσως ἀποτελεμένη, μὴ σωαπομένη ᾖ, δόξαν ποιεῖ προ τὰ πάντων ἀπλῶς τ ἀποβησομένων, ὡς ἀτρεπα τέσι, κὴ φυλάξαθαι αὐτὰ ἀδυνατον. Ὥσπερ ᾗ ὅπ κ προγνωσικὸν ἄξιον σπουδῆς ἐφαίνετο τὸ δυνατὸν αὐτό, κ' αὖ μὴ Δεπανλὸς ἄπαυσον ᾖ, ὅτως ἄξιον ἔσαι σπουδῆς κὴ τὸ προφυλακλικόν· εἰ μὴ πάντων, ἀλλὰ τινῶν φέρε τ θεραπεῦσαι, ἄξιον Δεῖ τοῦτο ἁπᾶν αὐτό, κ κέρδος ἡμέτερον νομίζειν. τοῦτο ᾗ φαίνονται κὴ αἰγύπτιοι σωιδόντες, οἱ μάλισα τὴν τοιαύτην δυνάμιν θεώρντες τ τέχνης, καὶ Δεῖ τοῦτο τῷ τ ἀστρονομίας προγνωσικῷ προσέμιξαν πανταχοῦ τ ἰατρικήν. εἰ δὲ ἐδόξαζον ἀκίνητα κ ἀμε-

tio, & quod, cum raro aliquis inveniatur naturæ adeo felicis, perfectæque ut nihil eum contrariorum, ac impedientium lateat, cum prævisione ut plurimum adversaria vis non cohæret, illi, quæ propter primas causas sine ullo impedimento fortietur effectum. Et cum non cohæreat, de omnibus effectibus eam sententiam ingerit, immutabiles esse, nec posse caveri. Quemadmodum autem in prænotione dignum consideratione videbatur, quod posset esse, licet non usquequaque ab erroribus libera, sed falleretur quandoque, sic & pars hæc præservativa studiosè amplectenda est, & si non omnibus, sed nonnullis tantum Medicinam afferat. Propterea digna est, quæ intima apud nos fiat, & magni lucri instar ducenda. Hoc Ægyptii oppidò intellexisse videntur, qui ante alios vim hujus facultatis experti, ubiq; Astronomicis prædictionibus Medicinæ præcepta adjunxerunt. Nam si futura neque averti, neque tolli

posse opinati fuissent, nunquam ad ambientis causas, vel præsentes, vel imminentes, generales, vel particulares averruncandas expiationes nescio quas, & remedia, & amuleta proposuissent. Nunc vero naturalem causæ productionem, & ordinem secundo loco ponentes, causam etiam quæ juxta alias naturas obsistit, vi, facultatiq; prænotionis, compositiones, quas illi Iatromathematicas vocant, & ex his utilem sane, & proficuam methodum adjunxerunt, ut ex astrorum contemplatione, rerum subjectarum proprietates, & accidentia propter ambientis cœli figuram, & propriæ eorum causæ dijudicarentur; ex Medica vero arte quæ singulis effectibus convenirent, vel dissentirent agnoscerentur. Sicque præsentium morborum remedia, & futurorum accessiones haberent. Etenim sine Astronomica cognitione remedia, quæ à Medicina petuntur, ut plurimum in cassum habitura

τάττεσθαι τὰ ἐσόμενα, ὅπως αὖ ποτε πρὸς τὰς ἐν ᾧ περιέχοντι αἰτίας ἢ παρούσας, ἢ ἐπερχομένας, ἢ καθολικὰς, ἢ μερικὰς, ἐξιλασμούς τινας καὶ θεραπείας καὶ φυλακτήρια ἐποιοῦντο. νῦν δὲ τὴν αἰτίαν τῆς κατὰ φύσιν διαθέσεως καὶ τάξιν, πρῶτον μὲν ἐν δευτέρῳ λόγῳ καὶ τὴν κατὰ τὰς ἄλλας φύσεις ἀνταναινομένην αἰτίαν, συμέζαντες τῇ δυνάμει τὸ προγνωστικὸν ἀπὸ τῶν καλουμένων παρ' αὐτοῖς ἰατρομαθηματικῶν, καὶ τοῦτο ἐκ τούτων χρησιμεύουσαν καὶ ὠφέλιμον αἰτίαν· ἵνα διὰ μὲν τὴν ἀστρονομίας ἢ ποιότητος τῶν ὑποκειμένων συγκρίσεων, καὶ τὰ συμπτώματα τὰ διὰ τὸ περιέχον ἐσόμενα, καὶ ἡ ἰδία αὐτῶν αἰτία γινώσκηται, διὰ δὲ τὴν ἰατρικῆς τὰ πρὸς ἕκαστα τῶν γινομένων συμπαθῶς τὰ ἢ ἀνθυπαθῶς τὰ γνωρίζηται. καὶ ἔτως τῶν μὲν ἐνεστώτων παθῶν αἱ θεραπεῖαι, τῶν δὲ μελλόντων αἱ προφυλακαὶ προλαμβάνονται. ἄνευ γὰρ τῆς δι' ἀστρονομίας γνώσεως, ἔμελλεν ὡς ἔπιπολὺ τῆς ἰατρικῆς ἡ βοήθεια διαπί-

πτειν,

πλὴν, ὅτε δὴ μὴ πᾶσι τοῖς σώμασιν ἢ πάθεσιν τὰ αὐτῶν βοηθήματά ἐστιν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἕως τοσούτου, ὡς ἐν συντόμῳ προδιεξυπωθῆ. ποιησόμεθα δὲ τὸν λόγον ἐφεξῆς, ὡς ἐν εἰσαγωγῇ, ἀρξάμενοι περὶ τῆς ἑκάστου ποιητικῆς ἰδιοτροπίας τῶν ἐγκειμένων, ἀκολουθοῦντες τοῖς παλαιοῖς, καθ' ὡς ἐκεῖνοι φυσικῷ παρετήρησαν τρόπῳ· καὶ πρῶτον περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως, καὶ ☉ καὶ D.

erant. Cum non omnibus corporibus, vel morbis eadem remedia præstò sint. Sed hæc breviter, & compendio jam explicata, dicta sint satis. Nunc vero deinceps veluti in introductione ordientes, sermonem instituemus, de cœlestium omnium proprietate, atque natura, vestigiis antiquorum insistentes, juxta eorum observationes ad Physicam rationem conformatas. Et primum de stellarum errantium, & Solis, & Lunæ facultate.

Κεφ. δ'.

Περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως.

Ὁ ☉ καταλαμβάνεται, ὅτι φύσιν ἔχει ποιητικὴν θερμότητος καὶ ξηρότητος μετρίως. τῷ τῆς ἰδίας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔτι παρέχει τὴν αἴσθησιν, ἔκ τε τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς μεταβολῆς τῶν καιρῶν τῷ ἀνῶς. ἐπεὶ ὅσον πλέον ἐγγίζει πρὸς τὸν τόπον τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, ποιεῖ ἡμᾶς μᾶλλον θερμαίνεσθαι, καὶ πρὸς τὴν φύσιν αὐτοῦ μᾶλλον διακεῖσθαι. ἡ δὲ D φύσιν ἔχει τὸ

Cap. IV.

De stellarum errantium facultate.

SEnsu percipitur Solem natura sua calefacere, moderateq; deficcare. Hujus effectus ipse ante alios sua magnitudine, & evidenti temporum mutatione, vim sensibus ingerit; quandoquidem quò propius, & verticis nostri apicem ascendit, eo magis calorem in nobis excitat, & ad suam naturam disponit. Lunæ potissima vis in hu-

mectando consistit, proximior enim terræ vapores humidos haurit, & quam evidenter corpora afficit, dum mollia reddit, & putrefacit, sed propter Solis illustrationes aliquantulum calefaciendi vim habet. Saturnus frigefacit, & desiccat, cum à calore Solis, & terræ humiditatibus longissime absit. Verum in frigefaciendo abundat, in exsiccando moderatior est. Sic & Planetæ reliqui ex aspectibus, quibus Solem, & Lunam intuentes configurantut, vires sibi sumunt; etenim, ut videntur, ambientis constitutionem alio, atque alio modo proposito variant. Martis stella potissimum desiccat, & propter naturam igneam, cujus color ipse quoque indicio est, & cum Sole vicinitatem atque confinium, illi namque solaris orbis subest, adurit. Stella Jovis temperatæ naturæ est, tanquam quæ inter Saturni, algores, exustionesque Martis media feratur. Itaque

πλεῖσον ὑγρανλικιὸν. ἐπεὶ ἐγγυτέρω τ γῆς ἔσα, προσλαμβάνῃ τὰς τ ὑγρῶν ἀναθυμιάσεις, καὶ ποιεῖ ἁπτως φανερῶς τὰ σώματα, ἀπαλύνουσα καὶ διαφθείρουσα αὐτά. διὸ ὑπὸ τ ☉ φωλισμὸς, μέτριος καὶ μετρίας θερμότητος. ὁ δὲ ☽ ψύχῃ καὶ ξηραίνῃ, ἐπειδὴ τ τε θερμασίας τῆς ☉, καὶ τ ἀναθυμιάσεων τ γῆς πλεῖσον ἀπέχει. ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχρὸν πλέον ἔχει, τὸ δὲ ξηρὸν μετριώτερον. καὶ ἅτε δὲ οἱ λοιποὶ προσλαμβάνουσι δυνάμεις, καὶ ἐκ τ σχημαλισμῶν, ὃς πρὸς τ ☉ καὶ τ ☽ τηροῦντες ποιοῦνται. ἐπειδὴ φαίνονται τὴν κατάσεσιν ἔχειν προέχοντι, οἱ μὲν ἄλλως, οἱ δὲ ἄλλως τρέποντες. ὁ δὲ ♂ ξηραίνει μάλιστα, καὶ καυστικός ἐστι, διά τε τὸ πυρώδες αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐκ τ χρώματος δῆλόν ἐστι, καὶ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι τ ☉. ὑπόκειται γὰρ αὐτῷ ἡλιακὴ σφαῖρα. ὁ δὲ ♃ μέσον ἔχει δύναμιν, διά τε τὸ ποιεῖν τὴν κίνησιν μεταξὺ τῆς τε ψύξεως τῆς ἀπὸ ♄, καὶ τῆς καύσεως τ ♂. θερμαίνει οὖν ἅμα,

ἅμα, καὶ ὑγραίνῃ, ἀλλὰ τὸ πλέον ἔχῃ τὸ θερμὸν διὰ τὰς ἐπικειμένας αὐτῷ σφαίρας. ὅθεν καὶ πνεύματα ποιεῖ γόνιμα. ἡ δὲ ♀ ὁμοίαν αὐτῷ ἔχει δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον. θερμαίνει μὲν ἔλαττον διὰ τὸ πρὸς τῷ ☉ εἶναι· ὑγραίνει δὲ πλέον ὥσπερ ἡ D, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἰδίων φώτων, ἰδιοποιούμενον καὶ αὐτὸς τῷ ἀναθυμιάσιν τὴν ὑγρότητα τῆς γῆς. ὁ δὲ ☿ ἐξ ἴσου ποτὲ μὲν ξηραίνει, ποτὲ δὲ ὑγραίνει. καὶ ξηραίνει μὲν ἐξικμασιν τὰς τῶν ὑγρῶν. διὰ ὅτι δὲ ποτε μὲν πολὺ χωρίζεται τοῦ ☉. ὑγραίνει δέ, ὅτι ἐπικειται τῇ σφαίρᾳ τῆς D, πλησίον οὖσα τῆς γῆς. ποιεῖται δὲ οὐδὲν ὀξέως τὰς ἐπ' ἀμφότερα μεταβολὰς, ὥσπερ πνευματούμενον ὑπὸ τοῦ ὀξέως συγκινεῖσθαι τῷ ☉.

calefacit ſimul, & humectat, ſed propter ſubjectos ſibi orbes calefaciendi vi præcellit; hinc & ventos quos excitat, fæcundos reddit. Veneris eodem temperamento pollet, ſed ratione diverſa, namque uti Solis vicina calefacit, ſed minus, magis verò, & æque ac Luna humectat ſuorum luminum magnitudinem vapores humidos terræ, & ipſa ſibi vindicans. Mercurii pari fere vi exſiccat, humectatque, & exſiccat quidem cum humida abſorbeat, nunquam enim ſecundum longitudinẽ procul à Sole recedit, humectat vero quod orbi Lunæ quæ proxima terræ eſt inſidet. Celerrimè itaque in utramque partem mutationes facit, tanquam qui inflatur à veloci ſua cum Sole motione.

Κεφ. ε'.

Περὶ ἀγαθοποιῶν καὶ κακοποιῶν.

Τῶν τεσσάρων χυμάτων δύο μὲν ἐστὶ γονιμικὰ καὶ ποιητικὰ, τὸ θερμὸν καὶ ὑγρόν. διὰ τούτων γὰρ πάντα συνέχε-

CAP. V.

De beneficis, & maleficis.

QUatuor humorum duo ſunt fœcundi, & activi calidus, & humidus, ex his enim omnia coaleſcunt, & augen-

augentur, duo exitiales, & noxii ſiccus & frigidus, per hoc enim omnia diſſoluuntur, & pereunt. Duo itaque Planetas beneficos eſſe Jovis ſcilicet, & Veneris, tum propter eorum temperatas naturas, tum propter in eis calidi, humidique affluentiam, tradidit Antiquitas, Lunam etiam propter eandem rationem. Saturni, & Martis, quod contrariæ ſint naturæ quidem propter immodicum algorem, illum propter immanẽ exſiccandi vim maleficos exiſtimavit. Solis & Mercurii naturæ, tanquam qui utraque poſſint, ſeſeque accommodent ad eorum naturam, ad quos acceſſerint.

CAP. VI.

De Maſculinis & Fœmineis.

CUm duo primarii ſexus ſint, Maſculinus, & Fœmineus, & Fœmineum genus plurimum humiditatis participet, propterea Lunam & Venerem, quod large humiditate redundant, vocavere fœmineos; Solem,

τιμ ἢ αὔξεσιμ. δύο ἢ ἐστὶ τὰ φθαρτικὰ ϛ παθοποιά, τὸ ξηρὸν ἢ τὸ ψυχρόν. Διὰ τούτων δὴ πάντα διαλύεται ϛ φθείρεται. τοῖς οὖν παλαιοῖς δύο μὲν τ πλανήτων ὡς ἀγαθοποιοὶ ἐνομίσθησαν, ὅ τε ♃, ἢ ὁ τῆς ♀, διὰ τὴν δύναμιν αὐτῶν, ϛ ὅτι πλεονάζει ἐν αὐτοῖς τὸ θερμὸν, ἢ τὸ ὑγρόν. ἔτι ἢ ☽ διὰ τὰ αὐτά. ὁ ἢ ♄, ἢ ὁ ♂, τ ἐναντίας ἐνομίσθησαν φύσεως, ἢ κακοποιοί. ὁ μὲν διὰ τ πολλὴν ψύξιν, ὁ ἢ διὰ τ πολλὴν ξηρότητα. ὁ ἢ ☉, ἢ ὁ ☿, ἰδιωτῆς δυνάμεως, ὡς ἀμφότερα δυνάμενοι, ἢ συλλεπόμενοι, πρὸς ἃς ἂν γένωνται.

Κεφ. ϛ'.

Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν.

Ἐπειδὴ πρῶτα φύσεις δύο εἰσὶν, τό, τε ἄρσεν ἢ τὸ θῆλυ, μετέχειν ἢ τὸ θηλυκὸν γένος μάλιστα τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, διὰ τοῦτο τ ☽ καὶ τ ♀, ὡς πλέον ἐν αὐτοῖς ὄντος τοῦ ὑγροῦ, εἶπον θηλυκούς. τ δὲ ☉, καὶ τ

καὶ ♄ ☿ ♀, ☾ ☿ ♀ ♃, καὶ ☿ ♀ ♂, ἀρσενικάς. ☿ δὲ ♀ θηλυκὸν, καθότι ἐξ ἴσου ποτὲ μὲν ξηραίνει, ποτὲ δὲ ὑγραντικὸς ἐστί. λέγουσι δὲ σὺν αὐτῇ καὶ ἀστέρας καὶ ἐν τοῖς ζωδιακοῖς κύκλοις τοῖς πρὸς τῷ ☉, καὶ θηλυνομένους αἱρεῖσθαι. ὅταν μὲν γὰρ εἰσὶν ἀνατολικοὶ, καὶ προηγοῦνται τοῦ ☉, γίνονται ἄρσενες. ὅταν δὲ εἰσὶν δυτικοὶ, καὶ ἀκολουθοῦντες, θηλύνονται. καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος. ἀπὸ μὲν γὰρ ἀνατολῆς μέχρι μεσουρανήματος, ἢ ἀπὸ δύσεως ἕως ἀντιμεσουρανήματος, ἄρσενες λογίζονται, ὡς ἀπηλιωτικοί. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις δύο τεταρτημορίοις θηλύνονται, ὡς λιβυκοί.

Saturnum, Jovem, Martemque masculos, Mercurium utriusque naturæ participem, propterea quod æqua portione nunc exsiccat, nunc humectat. Præterea tradunt stellas à positu, quem dicunt ad Solem, masculas, fœmineasque vires susci pere: quando enim matutinæ sunt, præcedunt-que Solem, masculam; cum vespertinæ & subsequuntur fœmineam naturam induunt. Similiter & à positu ad Horizontem, nam ab ortu ad medium Cœli, vel ab occasu ad imum tanquam orientales, masculas, in reliquis quadrantibus, tanquam occiduas, fœmineas esse voluerunt.

Κεφ. ζ'.
Περὶ ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν.

Ἐπεὶ δὲ τὰ φανερὰ διαστήματα ἐκ χρόνου ἡμέρα ἐστὶ καὶ νύξ· ἐστὶ δὲ ἡ ἡμέρα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ θερμὸν καὶ ἔμπρακτον, ἄρσεν· ἡ δὲ νὺξ διὰ τὸ ὑγρὸν καὶ ἀναπαυστικὸν, θῆλυ· διὰ τοῦτο πάλιν

CAP. VII.
De Diurnis, & Nocturnis.

CUm temporum duo sint, eaque patentia discrimina Dies, & Nox, & dies propter calorem, & naturam ad agendum efficacem mascula, nox, propter humidum, & quietis tempus, fœminea æstimetur; propterea non dissimili ratio-

ratione nocturnos Lunam, & Venerem, diurnos Solem, & Jovem, utriusque conditionis Mercurium, qui in orientali situ diurnus, in occidentali nocturnus est, tradiderunt. Reliquos duos noxios, & pernitiosos, Saturnum, & Martem, diurnis item, ac nocturnis attribuerunt, non similitudinem qualitatis naturamque secuti, calido calidum conjungentes, sed diversitatem. Bonæ siquidem constitutioni si simile adjungatur, majora commoda comparantur: noxiis dissimilia commixta malitiæ vehementiam dissipant: & coërcent. Ideo stellam Saturni frigidam cum diurno calore copularunt. Martis siccam cum humiditate nocturna; sic utraque mixtione illa contemperata conditioni, quæ moderationem elargitur, idonea erit.

νυκτερινὰς μὲν ἔδωκαν τῇ ☽ καὶ ♀, ἡμερινὰς δὲ τὸν τε ☉ καὶ ♂. ὀφθινὸν δὲ πάλιν ♄ ☿, ὄντα μὲν ἡμερινὸν ἐν τῷ ἀνατολικῷ κλίματι, νυκτερινὸν δὲ ἐν τῷ δυτικῷ. τοὺς δὲ λοιποὺς δύο τοὺς φθαρτικούς, ♂ δὲ καὶ ♄ θερσένειαν πρὸς ἑκάστας, τάς τε ἡμερινὰς καὶ τοὺς νυκτερινούς. ἀλλὰ τὸν μὲν ἐπὶ κρᾶσι τὸ ὅμοιον καὶ τῇ αὐτῇ φύσιν, οἷον τῷ θερμῷ τὸ θερμὸν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐναντίον. καὶ γὰρ ἀγαθὴ κρᾶσις θερσολαβοῦσα ὅμοιον, μείζων ποιεῖ τὸ ὠφέλιμον. τοῖς δὲ φθαρτικοῖς μιγνύμενα τὰ ἀνόμοια, τὸ πολὺ τῆς κακίας ἀφαιρεῖ. ὅθεν ♂ μὲν ἦν ὡς ψυκτικὸν ἔδωκαν τῷ τῆς ἡμέρας θερμῷ· ♄ δὲ ☾, ὡς ξηρὸν ἔδωκαν τῇ ὑγρότητι τῆς νυκτός. ὅτως γὰρ ἕκαστον αὐτῶν ὑπὸ τῆς κράσεως μιᾶς μέσου καὶ σύμμετρος, οἰκεῖον ἀναφαίνεται τῆς αἱρέσεως, ἣ παρέχει τὸ δύναμις.

ΚΕΦ.

Κεφ. η'.

Περὶ τ δυνάμεως τ̃ χημαλισμῶν τῶν πρὸς τ̃ ☉.

Η"Δη δὲ καὶ ἡ ☽ καὶ οἱ τρεῖς πλανώμενοι καὶ οὐ πρὸς τ̃ ☉ χημαλισμὸς, καὶ ἔλαττον τὸ δυνάμενον, καὶ πλέον εἰς τὸ δυνάμενον προσλαμβάνουσι. καὶ μὲν ἡ ☽ καὶ μὲν τὴν ἀπ' ἀνατολῆς αὔξησιν, ἕως τ̃ πρώτης διχοτόμου, θερμαίνει μᾶλλον· καὶ δὲ τ̃ αὔξησιν τὴν ἀπὸ πρώτης διχοτόμου μέχρι πανσ̃, θερμαίνει· καὶ ἢ τ̃ ἀπὸ πανσ̃ μέχρι δευτέρας διχοτόμου, ξηραίνει· καὶ δὲ τ̃ δευτέρας διχοτόμου μέχρι κρύψεως, ψυχραίνει. οἵτε πλανώμενοι καὶ ἀνατολικοὶ, ἀπὸ μὲν τ̃ ἀνατολῆς μέχρι πρώτου σχήματος, μᾶλλον ὑγραίνουσιν· ἀπὸ ἢ τ̃ πρώτου στηριγμοῦ μέχρι τ̃ ἀκρονύκτου, μᾶλλον θερμαίνουσι· ἀπὸ ἢ τ̃ ἀκρονύκτου μέχρι δευτέρου σχήματος, μᾶλλον ξηραίνουσιν· ἀπὸ ἢ τ̃ δευτέρου στηριγμοῦ μέχρι δύσεως, μᾶλλον ψύχουσιν. Φανερὸν ἢ, ὅτι καὶ πρὸς ἀλλήλους συγκιρνώμενοι, πολλὰς ποιοῦσι διαφορὰς ποιότητος,

Cap. VIII.

De facultate configurationum ad Solem.

IAm vero Luna, & tres alii errantes (ſuperiores) ſecundum figurationes ad Solem vires proprias intendunt, aut remittunt, Luna enim à primo ortus ſui incremento, ad primum quadrantem magis, efficaciusque humectat: à primi quadrantis incremento inde uſque ad plenilunium calefacit: à plenilunio ad alium quadrantem exſiccat; in ultimo quadrante, donec occultetur frigefacit. Errantes etiam ſtellæ, & matutinæ ab exortu uſque ad primam ſtationē magis humectant: à prima ſtatione uſque dum noctu oriantur magis calefaciunt: ab ortu veſpertino rurſus uſque ad ſecundam ſtationem plurimum exſiccant; à ſecunda ſtatione, donec occultentur, magis frigefaciunt. Illud item manifeſtum eſt inter ſe commixtas multas qualitatis varietates in circumfuſum aërem produce-

re unius-

re uniuscujusque ut plurimum, facultate prædominante, sed tamen quæ ab aliis diverso aspectuum cõcursu, ac qualitate magis, & minus immutetur.

CAP. IX.

De viribus stellarum fixarum.

SEquitur, ut naturas quoque stellarum inerrantium vires, facultates, proprietatesque, eadem qua & errantium vires percensuimus; ratione percurramus; & primum de iis, quæ medium cyclum occupant, sermonem habebimus.

Aries ♈.

Arietis Stellæ quæ in capite sunt, eandem quam Mars, & Saturnus efficaciam obtinent, quæ in ore virtute Mercurio similes sunt, & non nihil cum Saturno commune habent. quæ in posteriore pede facultate sunt Martia, quæ in cauda Venerea.

Taurus ♉.

Stellarum in Tauro quæ cæsuram occupant, eodem, quo & Venus tempera-

εἰς τὸ ϖελέχον ἡμᾶς, ἑκάϛυ μὴν καταλαμβάνοντες ὡς ὅτι μάλιϛα τὴν ἰδίαν δυνάμεως, τὴν ϖοιότητα ἢ ϖρὸς τὸ ϖλέον ἢ ἔλαττον, ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων συγκιναλιζόντων δυνάμεως.

Κεφ. Θ'.

Περὶ τῆς τῶν ἀϖλανῶν ἀϛέρων δυνάμεως.

Ἀκόλυθόν ἐϛι καὶ τὰς φύσεις τῶν ἀϖλανῶν διαθρεῖν, καὶ ἑκάϛυ ἰδίαν ἔχει δύναμιν καὶ τὰς ἰδιοτροπίας αὐτῶν ὁμοίως τοῖς ϖλανωμένοις. καὶ ϖρῶτον ἐρῶμεν ϖερὶ τῶν ἐχόντων τὰς μορφώσεις, καὶ τῶν διὰ μέσων κύκλον.

Κριός ♈.

Τῶν κριῶ οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ, ὁμοίως ἔχουϛι ϖοιητικὴν δύναμιν τῇ ♂ καὶ ☿ δυνάμει. οἱ δὲ ἐν τῷ ϛόματι, τῇ ☿ ♀ δυνάμει, καὶ μετρίως τῇ τῶ ♄. οἱ δὲ ἐν τῷ ὀπιϑίῳ ϖοδὶ, τῇ ☿ ♂. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς οὐρᾶς, τῇ τῆς ♀.

Ταῦρος ♉.

Τῶν δὲ ἐν τῷ ταύρῳ ἀϛέρων, οἱ μὲν ὑπὸ τὸ ἀποτομῆς ὅμοιαν ἔχουϛι κρᾶϛιν τῇ δυνάμει τῶ ☽, καὶ με-

καὶ μετρίως τῇ ☿ ♄. οἱ δὲ ἐν τῇ πλειάδι, τήν τε ☽ καὶ τῇ ☿ ♂. οἱ δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ, ὁμοῦ λαμπρὸς ὁ τε ὑάδων καὶ ὁ πυρόεις, καλούμενος δὲ λαμπάδες, ὁμοίαν ἔχουσι κρᾶσιν τῇ ☿ ♂. οἱ δὲ λοιποὶ, τῇ ☿ ♄, καὶ μετρίως τῇ ☿ ♀. οἱ δὲ ἐν ἄκροις τοῖς κέρασιν, τῇ ☿ ♂.

mento sunt, ineſt illis & Saturnia vis, ſed moderata: Pleiades Lunam, Martemque referunt, capitis Hyadum lucidior illa, & rutilans nomine Facula ejuſdem cum Marte facultatis eſt. reliquæ Saturno, & moderatè Mercurio congruũt; illa in extremis cornibus Martia eſt.

Δίδυμοι ♊.

Τῶν δὲ ἐν τοῖς διδύμοις ἀστέρων, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὁμοίαν ἔχουσι δύναμιν τῷ ♀, καὶ μετρίως τῇ ♀. οἱ δὲ περὶ τὰς μηρὰς λαμπροὶ, τῷ ☿ ♄. οἱ δὲ ἐν ταῖς κεφαλαῖς δύο λαμπροὶ, ὁ μὲν ἐν τῇ προηγουμένῃ, ὃς καλεῖται ὑπὸ Ἀπόλλωνος, ὁμοίαν ἔχει τῷ ☿ ♀· ὁ δὲ ἐν τῇ ἀκολουθούσῃ, ὃς καλεῖται Ἡρακλέους, ὁμοίαν ἔχει τῷ ☿ ♂.

Gemini ♊.

Stellæ in Geminis, quæ in pedibus ſunt ejuſdem ſunt facultatis cum Mercurio, & non nihil cum Venere congruunt. Quæ in fœmoribus, & lucidæ Saturninæ ſunt. Earum quæ capitibus adjacent, nitentes, altera præcedens Apollo dicta, robore non diſſidet à Mercurio, ſubſequens Hercules nomine à Marte.

Καρκῖνος ♋.

Τῶν δὲ ἐν τῷ καρκίνῳ ἀστέρων, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν δύο, τὴν αὐτῆς εἰσὶ δυνάμεως τῷ ☿ ♀, καὶ μετρίως τῷ ☿ ♂. οἱ δὲ ἐν ταῖς χηλαῖς, τῷ ☿ ♄, καὶ τῷ ☿ ♀. ἡ δὲ ἐν τῷ στήθει νεφελοειδὴς συρροφὴ, ὅπερ καὶ φάτνη καλεῖται, τὴν αὐτὴν ἔχει

Cancer ♋.

Cancri ſtellæ duæ quæ in oculis ſunt, eadem qua Mercurius facultate pollent, & paullulum Martem præſeferunt: quæ in unguis Saturni, Mercuriique vires habent. At nebuloſus ille gyrus in pectore, cui præſepe nomen, ejuſdem

efficaciæ eſt cum Marte, & Luna. quæ utrinque poſitæ ſunt, vocanturque Aſini, cum Marte, è Sole natura conveniunt.

Leo Ω.

Circa Leonem duæ in capite iiſdem ſunt viribus cum Saturno, & non nihil cum Marte conferuntur. Tres in collo Saturni vim exæquant, & aliquantulum Mercurii. Lucida illa in pectore Regulus nomine ad Martem, & Jovem proxime accedit. Quæ in ilio, nitensq; in cauda ejuſdem generis ſunt cum Saturno, & Mercurio. Aliæ in fœmoribus Venerem, & nonnihil Mercurium referunt.

Virgo mχ.

Stellæ in Virginis capite, & illa ad extremitatem alæ auſtralis conſimilis facultatis ſunt cum Mercurio, & aliquantulum Martis naturam repræſentant. Reliquæ in ala ſplendidæ, & in cingulis ſimiliter Mercuriales ſunt, & aliquantum Venereæ. Illa nitens in ala Boreali, quæ & Vindemiator appellatur Saturnia eſt,

ἐνέργαν τῷ ☿ ♂ καὶ τῆς D. οἱ δὲ ἐκαλέρωθεν τῆς συσροφῆς δύο, οἵπερ καὶ ὄνοι καλοῦνται, ὁμοιαν ἔχουσι δυνάμιν τῷ ☿ ♂, καὶ τῷ ☿ ☉.

Λέων Ω.

Τῶν δὲ περὶ τὸν λέοντα, οἱ μὲν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δύο, ὁμοίως δυνάμει τῷ ☿ ♄, καὶ μετρίως τῷ ☿ ♂. οἱ δὲ ἐν τῷ τραχήλῳ τρεῖς, τῷ ☿ ♄, καὶ μετρίως τῷ ☿ ♀. ὁ δὲ ἐπὶ τῆς καρδίας λαμπρὸς, ὃς καὶ Βασίλισκος καλεῖται, τῷ ☿ ♂, καὶ τῷ ☿ ☽. οἱ δὲ ἐν τῇ ὀσφύι, καὶ ὁ λαμπρὸς ὁ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, τῷ ☿ ♄, καὶ τῷ ♀. οἱ δὲ ἐν τοῖς μηροῖς, τῷ ♀, καὶ μετρίως τῷ ☿ ♀.

Παρθένος mχ.

Τῶν δὲ ☍ ♍ παρθένον, οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ ὁ περὶ τὸ ἄκρον τῆς νοτίας πτέρυγος, ὁμοίως ἐνεργοῦσι τῷ ☿ ♀, καὶ μετρίως τῷ ☿ ♄. οἱ δὲ λοιποὶ τῆς πτέρυγος λαμπροὶ, καὶ οἱ ☍ τὰ περιζώματα, ὁμοίως δύναντι τῷ ☿ ♀, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. ὁ δὲ ἐν τῇ βορείῳ πτέρυγι λαμπρὸς, ὃς καὶ τρυγητὴς καλεῖται, τῷ ☿ ♄, καὶ τῷ ☿ ♀.

τῶ ☿. ὁ δὲ καλάμῳ & σάχυς, τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ ☿ ♂. ὁ δὲ ἐν ἄκροις τοῖς ποσὶν, καὶ τῷ σύρμαλι τῶ ἱμαλίᾳ, τῷ τῶ ♀, καὶ μετρίως τῷ τῶ ♂.

Χηλαί ♎.

Τῶν δὲ χηλῶν ☿ m, οἱ μὲν τῆς ἄκρας αὐταῖς ὁμοίως ἐνεργῶσιν τῷ τε τῶ ♃, καὶ τῷ τῶ ♀. οἱ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῶν χηλῶν, ὁμοίως τῷτε τῶ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῶ ♂.

Σκορπίος m.

Τῶν δὲ ἐν τῷ σώματι τῶ σκορπίᾳ, οἱ μὲν ἐν τῷ μετώπῳ λαμπροὶ τὸ αὐτὸ ποιῶσιν τῇ δυνάμῃ ☿ ♂, καὶ μετρίως τῇ ☿ ♄. οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι τρεῖς, ὧν ὁ μέσος ὑπόπυρρός καὶ λαμπρότερος, καλεῖται δὲ ἀντάρης, τῷ ☿ ♂, καὶ μετρίως τῷ ☿ ♃. οἱ δὲ ἐν τοῖς οπισθίοις δύλοις, τῷ ☿ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐπὶ ☿ κέντρου, τῷτε ☿ ☿, καὶ τῷ ☿ ♂. ἡ δὲ λεγομένη νεφελοειδὴς συστροφὴ, τῷ ☿ ♂, καὶ τῶ D.

Τοξότης ♐.

Τῶν δὲ ἐπὶ τῶ τοξότου, οἱ μὲν ἐπὶ τῶ ἀκιδος & ☿ βέλους,

& Mercurialis: quæ dicitur Spica, Venerea, & non nihil Martia. Aliæ in extremis pedibus, & fimbria veſtis Mercuriales, & aliquantulum Martiæ.

Chelæ ♎.

Illæ in extremis Scorpii Chælarum eo modo afficiunt quo Jupiter, & Mercurius, mediæ Saturninæ & aliquantulum Martiæ ſunt.

Scorpius m.

In corpore Scorpii, quæ in fronte ſunt pellucidæ, eaſdem vires poſſident cum Marte, & aliquantulum cum Saturno. Tres in corpore, quarum media rutilans, & lucidior eſt, vocaturque Antores, Martis naturam referunt, & non nihil Jovis: quæ ſunt in nexibus caudæ Saturnum, & aliquantulum Venerem adæquant: aliæ in aculeo Mercurium, & Martem præ ſe ferunt gyrus nebuloſus Martius, & Lunaris eſt.

Sagittarius ♐.

Ex ſtellis Sagittarii, quæ ſunt in cuſpide ſagittæ fa-

cultate conveniunt cum Marte, & Luna: quæ in arcu, & ea nervi parte, quæ manu præhenditur, Jovis, & Martis naturam habent: nebulosus gyrus in facie, Solaris, & Martius est. Aliæ in fascia, & dorso Jovis, & aliquantum Mercurii potestatem obtinent. Quæ in pedibus ad Jovis, Saturnique naturam accedunt. Figura vero in cauda quatuor laterum Venerea est, & aliquantulum Saturnia.

Capricornus vp.

Quæ in Cornibus sunt Capricorni eandem efficaciam habent cum Venere, & nonnihil Marti conveniunt: quæ in ore naturam Saturni referunt, & aliquantum Veneris. Aliæ in pedibus, & ventre Martiæ sunt, & Mercuriales, quæ in cauda Saturninæ, & Joviales.

Aquarius ≈.

Stellæ in Aquarii humeris easdem cum Saturno, & Mercurio vires habent. Similiter & quæ in dextra manu, & fronte sunt. Aliæ

ὁμοίως δυνάντων τῷ ☌ ♂, καὶ τῆς D. οἱ δὲ περὶ τὸ τόξον καὶ τὸ κεφάτημα τῆς χειρὸς, ὁμοίως ἐνεργοῦσιν τῷ ☌ ♃, καὶ τῷ ☌ ♂. ἡ δὲ ἐν τῷ προσώπῳ συστροφὴ, ὁμοίως τῷ τε ☉, καὶ τῷ ☌ ♂. οἱ δὲ ἐν τῇ ἐφαπλίσι, καὶ οἱ ἐν τῷ νώτῳ, ὁμοίως δυνάν) τῷ ☌ ♃, καὶ μετρίως τῷ τ☌ ☿. οἱ δὲ ἐν τοῖς ποσὶν, τῷ ☌ ♃, καὶ τῷ τ☌ ♄. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς οὐρᾶς τελεσφόρον, ὁμοίως τῷ τ☌ ☿, καὶ μετρίως τῷ ☌ ♄.

Αἰγόκερως vp.

Τῶν δὲ ϰῆ τ̃ αἰγόκερω, οἱ μὲν ὑπὸ τ̃ κεφάτων ὁμοίαν ἔχουσιν ἐνέργειαν τῷ τῆς ♀, καὶ μετρίως τῷ ☌ ♂. οἱ δὲ ἐν τῷ στόματι, ὁμοίως τῷ ☌ ♄, καὶ μετρίως τῷ τῆς ♀. οἱ δὲ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ οἱ ἐν τῇ κοιλίᾳ, ὡσαύτως ἐνεργοῦσιν τῷ τ☌ ♂, καὶ τῷ τ☌ ☿. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς οὐρᾶς, ὁμοίως τῷ ☌ ♄, καὶ τῷ τ☌ ♃.

Ὑδροχόος ≈.

Τῶν δὲ ϰῆ τ̃ ὑδροχόον, οἱ μὲν ἐν τοῖς ὤμοις, ὁμοίως ἐνεργοῦσιν τῷ τ☌ ♄, καὶ τῷ τ☌ ☿. καὶ οἱ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, καὶ τῷ μετώπῳ, ὡσαύτως. οἱ δὲ ἐπὶ τ̃ μηρῶν,

μηρῶν, δυνάμιν ἔχουσι μᾶλλον ὁμοίαν τῇ ☿ ♀, ἔλαττον δὲ οἰκειουμένην καὶ πρὸς τὸν ♄. οἱ δὲ ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ὕδατος, ὁμοίως δύναμιν τοῦ τε ☿ ♄, καὶ μετρίως τοῦ τὸν ♃.

in fœmoribus magis quidem ad Mercurii, minus ad Saturni naturam accedunt. Quæ in effuso latice Saturnum, & aliqua ex parte Jovem referunt.

Ἰχθύες ♓.

Τῶν δὲ περὶ τὸν ἰχθύαν, οἱ μὲν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ νοτιωτέρου ἰχθύος, τὸ αὐτὸ δυνάμενον τῇ τοῦ ♀ δυνάμει, καὶ μετρίως τῇ τοῦ ♄. οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι, ὁμοίως τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ τοῦ ♀. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς καὶ τοῦ νοτίου λίνου, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♀. οἱ δὲ ἐν τῷ σώματι, καὶ τῇ ἀκάνθῃ τοῦ Βορείου ἰχθύος, ὁμοίως τῷ τοῦ ♃, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♀. οἱ δὲ ἐν τῷ Βορείῳ τοῦ λίνου, ὁμοίως τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♃. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ στομίου δεσμὸς λαμπρὸς, ὁμοίως τῷ τε τοῦ ♂, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♀.

Pisces ♓.

Stellæ in capite Piscis australis Mercuriales sunt, & aliquantum Saturninæ. Quæ in corpore Jovis, & Mercurii vires repræsentant: quæ in cauda, & filo australi, Saturni naturam, & nonnihil Mercurii induunt. Aliæ in corpore, & Spina Piscis borealis Joviales sunt, & aliquantulum Venereæ. Quæ in filo Boreali, ad Saturni, Jovisque naturam accedunt. Lucida in nodo Martia est, & nonnihil Mercurialis.

Κεφ. ι'.

Περὶ τῶν βορειοτέρων τοῦ ζωδιακοῦ.

Τῶν δὲ ἐν τῷ βορείῳ μέρει τοῦ ζωδιακοῦ διαμεμορφωμένων, οἱ μὲν λαμπροὶ οἱ ὄντες περὶ τὴν μικρὰν ἄρκτον, ὁμοίαν ἔχουσι δύναμιν τῷ τε τοῦ ♄, καὶ μετρίως

CAP. X.

De Parte septentrionali extra Zodiacum.

IN parte boreali extra Zodiacum stellæ in figuris sitæ quæ splendidæ sunt circa Vrsam minorem Saturni naturam præseferunt, &

nonnihil Veneris. Stellæ circa Vrſam majorem Martiæ ſunt. nexus ſub cauda illius Lunæ naturam, Venerisque repræſentat. Draconis ſtellæ lucidiores Saturninæ, & Martiæ ſunt. Cephei Saturninæ, & Joviales. Boëtæ Mercuriales, & Saturninæ. Splendens illa ac rutilans quam Arcturum dicimus Martia eſt, & Jovialis. Aliæ in boreali corona Venereæ & Mercuriales. Quæ in Geniculatore Mercuriales. Quæ in lyra Venereæ & Mercuriales. Et quæ in Alite ſimiliter. Quæ in Caſſiopæa Saturninæ & Venereæ. Quæ in Perſeo Joviales, & Saturninæ. Gyrus ille in capulo enſis Martius, & Mercurialis. Quæ in Auriga collucent Martiæ, & Mercuriales. Quæ in Ophiucho Saturninæ, & aliquantulum Venereæ. Quæ in Serpente Saturninæ, & Martiæ. Quæ in Sagitta Saturninæ ſunt, & aliquantulum Venereæ. Quæ in Aquila Martiæ, & Joviales. Quæ in Delphi-

τῷ ♀. οἱ δὲ ὑπὲρ τὸ μεγάλιον ἄρκτον ὄντες, τῷ ♂. ἡ δὲ συστροφὴ ἡ ὑπὸ τὸν ὠὸν αὐτῆς, ὁμοίως δυνάμει τῇ ♀ D δυνάμει, καὶ τῆς ♀. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ ἐν τῷ δράκοντι, ὁμοίως ἐνεργοῦσι τῷ τε τοῦ ♄, καὶ τῷ ☉ ♂. οἱ ὑπὸ ☉ κηφέως, τῷ τε ☉ ♄, ☾ τῷ ☉ ♃. οἱ ὑπὸ τὸν Βοώτην, τῷ τοῦ ♀, καὶ τῷ τοῦ ♄. ὁ ὑπὸ λαμπρὸς καὶ πυρρὸς, ὃς ☾ ἀρκτοῦρος καλεῖται, τῷτε ☉ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♃. οἱ ὑπὸ τὸν Βορείῳ στεφάνῳ, τῷτε τοῦ ♀, καὶ τῷ ☉ ♀. οἱ ὑπὸ ☿ ἐγγόνασιν, τῷ τοῦ ♀. οἱ δὲ ἐν τῇ λύρᾳ, τῷ τοῦ ♀, καὶ τῷ ☉ ♀. καὶ οἱ ἐν τῷ ὄρνιθι ὑπὸ, ὡσαύτως. οἱ δὲ ☿ τὸν καστέπαν, τῷτε τοῦ ♄, ☾ τῷ τοῦ ♀. οἱ δὲ ☿ περσέα, τῷ τοῦ ♃, καὶ τῷ ☉ ♄. ἡ δὲ συστροφὴ τὸν ἐν τῇ ἀφῇ τοῦ μαχαίρας, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ ☉ ♀. οἱ ὑπὸ λαμπροὶ οἱ ἐν τῷ ἡνιόχῳ, τῷ ☉ ♂, καὶ τῷ ☉ ♀. οἱ ὑπὸ ☿ τὸν ὀφιοῦχον, τῷ τοῦ ♄, καὶ μετρίως τῷ τοῦ ♀. οἱ ὑπὸ τὸν ὄφιν, τῷ ☉ ♄, καὶ τῷ ☉ ♂. οἱ ὑπὸ ☿ ταγίτταν, τῷτε τοῦ ♄, ☾ μελείως τῷ τοῦ ♀. οἱ ὑπὸ τὸν ἀετὸν, τῷ τοῦ ♂, καὶ τῷ ☉ ♃. οἱ ὑπὸ ἐν τῷ δελ-

φῖνι,

φῖνι, τῷπε ☿ ♄, ⋋ τῷ ☿ ♂. οἱ δὲ λαμπροὶ οἱ ♍ τ' ἴππου, τῷ ☿ ♂, ⋋ τῷ ☿ ♀. οἱ δὲ ἐν τῇ ἀνδρομέδᾳ, τῷ τ♀. οἱ ☿ τριγώνου, τῷ ☿ ♀.

Κεφ. ια'.

Περὶ τῶν νοπιωτέρων τοῦ ζωδιακοῦ.

Τῶν δὲ ἐν τῷ νοτίῳ μέρει ☿ ζωδιακοῦ ἀφαμεμορφωμένων, ὁ μὲν λαμπρὸς ὁ ἐν τῷ στόματι ☿ νοτίου ἰχθύος, ἰσοδυναμεῖ τῷ τ♀, ⋋ τῷ ☿ ♀. οἱ δὲ περὶ τὸ κῆτος, ὁμοδυναμοῦσι τῷ ☿ ♄. ☲ δὲ ἀφαμορφούντων τ' ὠελίωνα, οἱ μὲν ἐπὶ ☲ ὤμων αὐτοῦ ὄντες, ὁμοίαν ἔχουσιν ἐνέργειαν τῷ ☿ ♂, καὶ τῷ τοῦ ♀. οἱ δὲ λοιποὶ λαμπροὶ, τῷ ☿ ♃, καὶ τῷ ☿ ♄. ☲ δὲ ἀφαμορφούντων τ' ποδαμὸν, ὁ μὲν ἐφ' ᾧ ⋋ λαμπρὸς, ἰσοδυναμεῖ τῷ τοῦ ♃, οἱ δὲ λοιποὶ τῷ τοῦ ♄. οἱ δὲ τοῦ λαγωοῦ, τ' αὐτῷ ἔχουσιν ἐνέργειαν τῷ τοῦ ♄, καὶ τῷ τοῦ ♀. ☲ δὲ ἀφαμορφούντων τ' κύνα, ὁ μὲν ἐπὶ τὸ στόμα λαμπρὸς, τῷ ☿ ♃, ⋋ μετρίως τῷ τοῦ ♂. οἱ δὲ λοιποὶ αὐτοῦ, τῷ τ♀. ὁ δὲ ἐν τῷ πρόκυνι λαμπρὸς, τῷ τοῦ ♀, ⋋ με-

no Saturninæ, & Martiæ. Lucidiores in equo Martiæ & Mercuriales. Quæ in Andromeda Venereæ. Quæ in triangulo Mercuriales.

CAP. XI.

De australi parte extra Zodiacum.

EFfigiarum vero, quæ sunt in australi parte extra Zodiacum, stella illa splendida in rostro Piscis australis Venerea est, & Mercurialis. Quæ in Ceto Saturninæ. Earum, quæ Oriona efformant, quæ in humeris illius sunt Martiæ, & Mercuriales, reliquæ lucidæ Joviales, & Saturninæ; earum, quæ fluvium faciunt, postrema illa, & nitens Jovialis, reliquæ Saturninę. Quæ in lepore sunt Saturni, Mercuriique naturam referunt. Quæ canem figurant, illa in ore fulgens, Jovialis est, & aliquantum Martialis; aliæ illius signi Venereæ. Quæ in Procyone est pellucida Mercurialis, & nonnihil

Martialis. Quæ in Hydro sunt, lucidiores, Saturninæ & Venereæ. Quæ in Cratere Veneris vires, deque Mercurio aliquid habent. Quæ in Corvo Martiæ sunt, & Saturninæ. Lucidæ in Argo Saturninæ, & Joviales. Centaurum efformantium quæ in humana figura videntur, Venerem, & Mercurium referunt; quæ in equo collucent, Venerem, & Jovem; quæ in fera irradiant Saturnum, & aliquantum Martem. Stellæ in ara Venereæ sunt, & nonnihil Mercuriales, in corona australi splendidæ Saturninæ, & Mercuriales. & hæc quidem de stellarum secundum se consideratarum viribus à veteribus observata sunt.

τρίως τῷ ♂. οἱ ὑπὸ τὴν ὕδρον λαμπροὶ, τῷ ♄, καὶ τῷ ☿ ♀. οἱ ὑπὸ ἐν τῷ κρατῆρι, τῷ ☿ ♀, καὶ μετρίως τῷ ♄ ♀. οἱ ὑπὸ περὶ τὴν κόρακα, τῷ ♄ ♂, καὶ τῷ ♄ ♄. οἱ ὑπὸ λαμπροὶ οἱ ☿ ἀργοῦς, τῷ ♄ ♄, καὶ τῷ ♄ ♃. τὴν ὑπὸ Δημοφόντων τὴν κένταυρον, οἱ μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ σώματι, ἰσοδυναμοῦσι τῷ ☿ ♀, καὶ τῷ ♄ ♀. οἱ ὑπὸ ἐν τῷ ἵππῳ λαμπροὶ, τῷ ☿ ♀, καὶ τῷ ♄ ♃. οἱ ὑπὸ περὶ τὸ θηρίον λαμπροὶ, τῷτε ♄ ♄, καὶ μετρίως τῷ ♄ ♂. οἱ δὲ ἐν τῷ θυμιατηρίῳ, τῷ ☿ ♀, καὶ μετρίως τῷ ♄ ♀. οἱ ὑπὸ ἐν τῷ νοτίῳ στεφάνῳ λαμπροὶ, τῷ ♄ ♄, καὶ τῷ ♄ ♀. ὅτως ἂν τὰς τῶν ἀστέρων δυνάμεις, καθ' ἑαυτὰς οἱ παλαιοὶ παρελήφασιν.

CAP. XII.

De quatuor anni temporibus.

Κεφ. ιβ'.

Περὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους.

INter quatuor anni tempora, Ver scilicet Æstatem, Autumnum, & Hyemem, Ver humiditate maxime abundat. elapso enim frigore, & calore irruente aër diffunditur. Æstas plu-

Τῶν τεσσάρων ὡρῶν τοῦ ἔτους, ἔαρ καὶ θέρος καὶ μετόπωρα καὶ χειμῶνος, τὸ μὲν ἔαρ πλεῖσον ἔχει τὸ ὑγρὸν, διὰ τὸ παρελθόντος ψύχους, ἤδη ἀρχομένης τῆς θερμασίας, γίνεται ἀφθονία. τὸ δὲ θέρος πλεῖ-

πλεῖσον ἔχῃ θερμὸν, διὸπ ὁ ⊙ πρὸς τ κῳ κεφαλῇ ἡμῶν τόπον ἐγγίζῃ. τὸ μετόπωρον πλεῖσον ἔχῃ τὸ ξηρὸν, διότι τὸ παρελθὸν καῦμα, ἐξήμασε τ ὑγρότητα. ὁ δὲ χειμὼν πλεῖσον ἔχῃ τὸ ψυχρὸν, διόπ ὁ ⊙ τ κῳ κεφαλῇ ἡμῖν τόπ πολὺ ἀφίσατ. τ γοῦν ζωδιακ κύκλ, ὡς κύκλ μηδεμίαν φύσ ἀρχὴν ἐχοντ, ἀρχὴ τ ὅλων ὑποτίθετ, τὸ ἀπὸ τ ἐαρινῆς ἰσημερίας ἀρχόμενον δωδεκατημόριον τ Υ. περ καταρκτικῆς γνομένης ἀρχῆς, τ γ ἔαρ ὑγρότητος ἐν τῷ ζωδιακῷ, ὥσπερ ὅπὶ ἐμψύχ ζῴ, διότι ⊂ πάντων τ ζώων αἱ πρῶτ ἡλικίαι τὸ πλεῖσον ἔχ τ ὑγρᾶς οὐσίας. καὶ ὥσπερ τὸ ἔαρ, οὕτω ⊂ ἡ πρώτη τ ζώων ἡλικία τυφερή τε καὶ ἁπαλή. ὑποτιθέμενοι γοῦν ἀρχὴν τὸ ἔαρ, ἑφεξῆς τὰς λοιπὰς ὥρας τ ἔτ συναπομεν, δευτέραν μὲν τ θέρ, ὅπ θερμόν. ἐπεὶ καὶ ἡ δευτέρα ἡλικία τ ζώων ἡ ἀκμὴ, πλεῖσον ἔχῃ τὸ θερμόν. πάλιν δὲ ἡ ἐν παρακμῇ ἡλικία,

rimum habet caloris, quod Sol propius ad verticem noſtrum aſcendit. Autumnus plus aliis exſiccat, cum æſtus præteriti humorem omnẽ abſumpſerit. Hyems frigore quammaximè exaſperatur. Sol enim à noſtri Verticis puncto longiſſimè recedit. Itaque Zodiaci orbis qui nullum veluti circulus natura ſua principium habet, principium illud ſupponitur, duodecima videlicet pars, quæ eſt Arietis, incipitq; ab Æquinoctio verno, primo principio humidæ veris naturæ in ſignifero tanquam in vivo animante conſtituto. Cum ſingulorum animantium primæ tenellæque ætates affluenti humiditate redundant. Et quemadmodum Ver, ita & prima illa animantium ætas, tenera, mollisque eſt. Itaque cum initium temporis Ver ſupponamus, ordine ſervato reliqua anni tempora ſubnectimus, ſecundam duntaxat Æſtatem, uti calidam, cum & ſecunda animantium ætas & vigor, calido abundat. Rurſus ætas illa, in qua vigor confectus

languet, & corruptione jam tunc primum irrepente defloreſcit, maxima ſiccitate veluti Autumnus opprimitur. Poſtrema ſenectutis ætas in diſſolutionem ruens, quemadmodum & Hyems, copioſa frigoris abundantia circumfluit.

CAP. XIII.

De quatuor angulorum virtute.

Quatuor Horizontis ſunt loca, & anguli, ex quibus univerſales venti originem trahunt. Eorum qui in ortu eſt locus, aridi-tatis plurimum habet. Vbi enim eo Sol pervenerit, noctis humiditate irrigata ſtatim incipiunt arefieri. & qui inde expirant venti, quos vulgo Subſolanos vocamus, ſine humore ſunt, & exſiccant. Locus ad meridiem calidiſſimus eſt, quandoquidem Sol in medio cœli faſtigio decurrens, magis, ac magis adurit, & calefacit, & medium cœli ſpatium propoſitu terræ, quam habitamus, in meridiem potius declinat. Venti itaque, qui inde naſcun-

ϰ ἤδη ἀρχὴν λαβεῖν φθορᾶς, πλεῖσον ἔχει τὸ ξηρὸν, ὥσπερ τὸ μετόπωρον. ἡ δὲ ἐσχάτη τοῦ γήρως ἡλικία, καὶ πρὸς λύσιν ὁρῶσα, πλεῖσον ἔχει τὸ ψυχρὸν, ὥσπερ καὶ ὁ χειμών.

Κεφ. ιγ'.

Περὶ τῆς τῶν τεσσάρων γωνιῶν δυνάμεως.

Οἱ τέσσαρες τόποι τοῦ ὁρίζοντός, καὶ αἱ γωνίαι, ἐξ ὧν ἔχουσι τὰς ἀρχὰς οἱ καθολικοὶ ἄνεμοι, ὁ μὲν ἐν τῇ ἀνατολικῇ τόπος πλέον ἔχει τὸ ξηρόν· διότι ἐν αὐτῷ γινομένου τοῦ ☉, ἄρχονται ξηραίνεσθαι τὰ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ὑγρανθέντα. καὶ οἱ πνέοντες ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου ἄνεμοι, ὡς ϰ ἥκιστα ὑγροί εἰσιν, ϰ ἄνυδροι. ὁ δὲ πρὸς μεσημβρίαν τόπος, θερμότατός ἐστιν· ἐπειδὴ μεσουρανῶν ὁ ☉, ὑπερπλέον ἐκπυροῖ καὶ θερμαίνει. ϰ διότι αἱ μεσουρανήσεις, καθ' ὡς κεῖται ἡ ἡμετέρα οἰκουμένη, πρὸς μεσημβρίαν κλίνουσι μᾶλλον. καὶ οἱ πνέοντες ἐν ἐκ τοῦ τόπου ἄνεμοι,

ἄνεμοι, ὃς καὶ καινῶς καλεῖ-
μενοι νότος, θερμοί εἰσιν, καὶ
πληρωτικοί. ὁ δὲ τῶν δυσμῶν
τόπος, ὑγρός ἐστι· διότι γλυ-
μενῶν ἐν τῷ θατέρῳ ⊙, ἄρχεται
ὑγραίνεσθαι τὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐξικμαθέντα· καὶ οἱ ἐκεῖθεν
ὧν πνέοντες ἄνεμοι, ὃς καινῶς
καλεῖμενοι ζέφυροι, ἄπαχοί εἰ
ὑγροί εἰσιν. ὁ δὲ πρὸς τὰς ἄρ-
κτους τόπος, ψυχρότατός ἐστι·
διότι μεσουρανῶν ὁ ⊙ τῆς τοῦ
ἡμετέραν οἰκουμένου, πολὺ
ἀποκλίνει ἐξ αὐτοῦ· εἰ οἱ πνέον-
τες οὖν ἐκεῖθεν ἄνεμοι, κα-
λοῦμενοι δὲ καινῶς βορέαι, ψυ-
χροί εἰσιν, καὶ πυκνωτικοί.
Ἔστιν οὖν εἰ τούτων ἡ διάλη-
ψις χρησίμη, πρὸς τὸ δύνα-
σθαι διακρίνειν τὰς συγκρά-
σεις τῆς πάντα τρόπον. Φανερὸν
δέ, ὅτι καὶ πρὸς τὰς καταστά-
σεις τῶν καιρῶν, καὶ τῶν ἡλικιῶν,
καὶ τῶν γωνιῶν, ἡ ποιητικὴ δύ-
ναμις τῶν ἀστέρων μεταπίπτει· καὶ ὅτε μὲν σὺν ἔστιν ἡ κα-
τάστασις εὐανδρία, ἔχουσιν ἰσχυ-
ροτέραν τὴν δύναμιν οἱ ἀστέρες,
ὅτε ἀκέραιον ὄσιν· οἷον ἐν τῷ
θερμασίαις δύνανται μᾶλλον οἱ θερμοί· εἰ οἱ ἔχοντες φύσιν

tur, & communiter noti dicti, calidi ſunt, & adimplentes. Locus occidentis humidus eſt, quod cum eo Sol devenerit humiditates interdiu exhauſtæ diffundi incipiunt. & venti inde concepti, eos autem communiter Zephyros vocamus, ſine craſſitudine ſunt, & humidi. Locus ad Urſas omnium frigidiſſimus eſt, quia pro ſitu terræ, quam habitamus, Sol medio cœli faſtigio inſiſtens, longè ex eo deflectit. Qui igitur inde venti cooriuntur, vocantur verò Boreæ, erunt frigidi, & congelantes. Eſt ergo rerum harum tractatio maximè proficua ad ſingularium commixtiones dijudicandas. Manifeſtum enim eſt propter temporum angulorumque conſtitutiones ſtellarum vim effectricem contundi, immutarique, & cum nulla conſtitutio adverſatur, ſtellæ validiorem facultatem, tanquam quæ pura, immixtaque eſt, exercent, ut in calefaciendo, calidi valentiores ſunt, & qui natura

ſua

ſua humectant, in humidis conſtitutionibus plurimum valent, ubi conſtitutio contraria fuerit, imbecillius propter unionem, contrariique mixtionem operantur, ut in frigidis calidæ, & in ſiccis humidæ, & aliæ in aliis conſtitutionibus ſimiliter pro ratione mixtionis vires aſſumunt. Præterea jam dictis duodecim ſignorum Zodiaci naturales proprietates annectemus. Generales enim eorum temperationes proportione reſpondent temporibus ſub ſingulis ſignis conſtitutis. Verum à familiaritate eorum cum Sole, & Luna, & reliqua ſidera, quaſdam etiam ſibi proprias qualitates adſciſcunt, de quibus poſtea dicemus. Nunc vero prius vires eorum, quas ſola ſigna per ſe, & in vicem intuentia, habent immixtas explicabimus.

ὑγραντικῶ, δυνάντων μᾶλλον ἐν τῇς ὑγρᾶις καταστάσεζιν. ἐναντίας δὲ ὄντος τῆς καταστάσεως, ἀδυναμώτεροι ὑπάρχυσι, διὰ τὴν κρᾶσιν καὶ τὴν μίξιν τ ἐναντιότητ@. ὥσπερ οἱ θερμαντικοὶ ἐν τ ψυχρᾶις, καὶ οἱ ὑγραντικοὶ ἐν τῇς ξηρᾶις· καὶ ὡσαύτως ἕκας@ ἐν τῇς ἄλλαις καταστάσεζι πρὸς τὴν ἀναλογίαν τ μίξεως, ἔχθ τὴν δυνάμιν. Τούτοις ὑποτιθέμθ καὶ αἴτιον τ δωδεκαζημορίων τ ζωδιακ, τὰς φυσικὰς ἰδιοτροπίας. αἱ μὲν γὰρ καθολικαὶ αἰτίων κράσεις, ἀναλογοῦζι πρὸς τὸν χρόν@ τ ὑπ' αὐτῶν συνισαμένων καθ' ἕκασον δωδεκαζημόριον. ἀπὸ δὲ τ οἰκοδώσεως αὐτῶν, τ πρὸς τ ☉ καὶ τὴν D, καὶ τοῦ ἀστέρας, ἔχυσι τὰς ἰδίας τινὰς ἐνεργείας· ταύτας μὲν ὕστερον ἐροῦμεν. Νῦν δὲ προτάξομεν τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ἃς ἔχυσιν ἀμιγεῖς μόνα τὰ δωδεκαζημόρια, πρὸς ἑαυτά τε καὶ πρὸς ἄλλα θεωρούμενα.

ΚΕΦ.

Κεφ. ιδ'.

Περὶ τροπικῶν, καὶ ἰσημερινῶν, καὶ στερεῶν & δισώμων ζωδίων.

Τῶν δώδεκα ζωδίων τὰ μὲν λέγεται τροπικά, τὰ δὲ ἰσημερινά, τὰ δὲ στερεά, τὰ δὲ δίσωμα. καὶ τροπικὰ μὲν δύο, τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς τριακοντάμοιρον τοῦ ♋, & τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς χειμερινῆς τροπῆς τὸ κβ τοῦ ♑ γρ. ταῦτα δὲ λέγεται τροπικά, ἐπειδὴ ὅτ' αὐ ἅπτηται ὁ ☉ ἐν τοῖς δρόμοις τούτων τῶν ζωδίων, τρέπεται ὀπισθρέφων ἐπὶ τὰ παρόδων τοῦ κβ πλάτος εἰς τὰ ἐναντία, ποιῶν μὲν θέρος κβ τοῦ ♋ τροπὴν, χειμῶνα δὲ κβ τοῦ ♑ γρ. δύο δέ ἐστιν ἰσημερινά, τό, τε ἀπὸ τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας πρῶτον δωδεκαμόριον ♈ γ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς μετοπωρινῆς τὸ τοῦ ♎. ὠνομάσθη δὲ ἕκτως & ταῦτα, ἐπειδὴ ὅτ' αὐ ἐν τοῖς δρόμοις αὐτῶν ὁ ☉ γένηται, ἴσας ποιεῖ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας. τὰ δὲ λοιπῶν ὀκτὼ, τέσσαρα μέν ἐστι στερεά, τέσσαρα δὲ δίσωμα.

Cap. XIV.

De signis Tropicis, Æquinoctialibus, Fixis, & Bicorporeis.

Duodecim signorum alia quidem dicuntur esse Tropica, alia Æquinoctialia, alia Fixa, alia Bicorporea. Tropica sunt duo primum à solstitio æstivo, hoc ut partes triginta Cancri, alterum à solstitio hyberno primę scilicet partis quæ est in Capricorno. Hæc vero tropica nuncupantur, quandoquidem Sol, ubi hæc primum ingressus est, ratio convertitur flectens cursum in contrariam latitudinem, æstatem conversione in Cancro efficiens, & conversione in Capricorno hyemem. Duo jam sunt æquinoctialia, & quod à solstitio verno primum signum occurrit, Aries, & quod ab autumnali libra. His etiam à re nomen inditum est. Cum enim Sol ad ea primum pervenerit diei, noctisque intervalla exequat. ex reliquis octo, quatuor sunt solida, quatuor Bicorporea.

Fixa

Fixa illa ſunt quæ tropica, & æquinoctialia ſubſequuntur, quod ubi Sol ad ea acceſſerit, frigiditas, caliditas, humiditas, & ſiccitas temporum, quæ ab eo tempore, quo Sol ad tropica, & æquinoctialia pervenit, cœperunt, validius, moleſtiusque infeſtant. Tunc autem vehementius ea temporis conſtitutione urgemur, non quod eo tempore ſtatus natura ſua talis ſit, ſed quod nos in ſimili temporum conſtitutione verſati facilius ejus qualitatum vires ſenſibus percipimus. Bicorporea ſunt, quæ poſt fixa collocantur, quod inter ſolida, & tropica interjiciuntur. & initio, & fine duorum ſtatuum naturas participant.

καὶ στερεὰ μέν ἐστιν ἃ τοῖς τροπικοῖς ἀκολουθεῖ, καὶ τοῖς ἰσημερινοῖς· διόπ ὅταν ὁ ☉ ἐν τούτοις γένηται, ἰσχυρότερον καθάπερ ἡμῶν ἡ ψυχρότης, καὶ ἡ θερμότης, καὶ ἡ ὑγρότης, καὶ ἡ ξηρότης τῶν καιρῶν, οἱ ἔλαβον τὴν ἀρχήν, ἤδη τοῦ ☉ ἐν τοῖς τροπικοῖς καὶ ἰσημερινοῖς γενομένου. καθάπερ καὶ ἡμῶν ἰσχυρότερον ἡ τῶν καιρῶν κατάστασις, οὐχ ὅτι φύσει τοιοῦτόν ἐστι τὸ κατάστημα τότε, ἀλλ' ὅτι ἡμεῖς ἐγκρονίσαντες τῷ καταστήματι, λεπτότεροι ἐγενόμεθα τὴν δυνάμεως αὐτοῦ. δίσωμα δέ ἐστι τὰ ἀκόλουθα τοῖς στερεοῖς· διότι μεταξύ ἐστι τῶν στερεῶν καὶ τῶν τροπικῶν, καὶ μετέχει τῶν δύο καταστημάτων τὸ ἰδιότροπίας, καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ τέλη.

CAP. XV.

De Maſculinis & Fœmineis ſignis.

RUrſus ſignorum duodecim ſex quidem maſcula, & diurna vocantur, ſex fœminea, & nocturna. Et cum ſemper diei nox proxima ſit & fœmineum

Κεφ. ιε'.

Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

ΠΆλιν τῶν δώδεκα ζῳδίων, ἓξ μέν λέγεται ἀρσενικὰ καὶ ἡμερινά, ἓξ δὲ θηλυκὰ καὶ νυκτερινά. καὶ διὰ μὲν τὸ ἀεὶ ἰσχὺς εἶναι τῇ ἡμέρᾳ τῆς νύκτα, καὶ τὸ θηλυκὸν σωτεζόμενον γένος

γμῶν ἐπάρχειν πρὸς τὸ
ἄρσεν, πάσοντων παρ' ἕν. πλὴ
ὧν ἀρχὴν ἔχουσιν, ὥσπερ εἴρη-
ται, ἀπὸ ♈ γ'. ὅτι ἡ ὑγρότης
ἔαρός ἐστι, ἀρχὴ γίνεται τ' καιρῶν. ἐπειδὴ ὧν ἡ ἀρσενικὴ φύσις ἄρχει, καὶ πρωτεύει τὸ ποιεῖν δυνάμενον ♈ πάσχοντος, διὰ τοῦτο τὸ μὲν ♈ γ' δωδεκατημόριον, καὶ τὸ τ' χηλῶν, ἀρσενικὰ ἐσημειώσαντο εἶναι. τοῦτο γὰρ ἀφέσει τ' ἰσημερινὸν κύκλον· καὶ ἡ τροπὴ πρώτη, καὶ ἰσχυροτάτη τ' ὅλων κίνησις, διὰ τούτων γίνεται. τὰ δὲ ἄλλα δωδεκατημόρια ἀκολούθως τάσεται παρ' ἕν καταλασόμενα. Τινὲς δὲ τὴν τάξιν τ' ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ ἄλλως ποιοῦνται. τὸ γὰρ ἀνατέλλον δωδεκατημόριον, ὃ δὴ καὶ ὡροσκόπον καλοῦσιν τοῦτο ἀρχὴν λαμβάνει ♈ ἀρσενικοῦ. ὥσπερ καὶ ἀρχὴν τ' τροπικῶν ἀπὸ ♑ σεληνιακοῦ ζῳδίου ποιοῦνταί τινες, διὰ τὸ ταχύτερον τ' ἄλλων ἡ D τρέπεται. ὅτως ὂν διὰ τὸ ἀπηλιωτικώτερον, τὴν ἀρχὴν ♈ ἀρσενικοῦ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου

semper cum masculo copuletur, vicissim unum post aliud digeruntur. Sumitur autem, ut dictum est, principium ab Ariete. Veris quippe humiditas reliquorum temporum origo est. Cum vero natura mascula dominetur, & id, quod agit, eo, quod patitur, prius fit, ideo Arietis signum, sive ea pars duodecima Zodiaci, quæ Arieti attribuitur, & Chelarum, mascula, diurnaque judicata sunt: Hęc quippe circulum æquinoctialem describunt, & conversio prima, & validissimus omnium agitationum motus per hæc efficiuntur. reliqua verò signa continua serie, unum post aliud collocantur. Nonnulli vero masculorum, ac fœmineorum signorum ordinem aliter disponunt. Signum enim oriens, quod & Horoscopum dicunt masculorum primum esse statuunt; quemadmodum, & conversionum initium à Lunari signo, quod celerrimè omnium Luna mutatur, sumunt, simili itaq; ratione propter Subsolanum, masculi principium ab Horo-

scopo

ſcopo faciunt. Et hi rurſus ſimiliter unum poſt aliud diſponunt. Alii non continuatis vicibus, ſed ſecundum quadrantis rationem univerſa dividunt ſigna. Et matutina quidem, & maſcula vocant, quæ ab Horoſcopo uſque ad cœli medium, & ab occaſu uſque ad initium cœli ſe extendunt. Veſpertina vero, & fœminina, quæ in aliis duobus quadrantibus ſunt, aliasque denominationes ſignis accommodant ab ea forma, quæ in illis appareret; appellantque alia quadrupedia, alia terreſtria, alia imperantia, alia fœcunda, aut aliquid hujuſmodi. quorum appellationes hic recenſere, neutiquam eſſe operæ pretium duximus, cum cauſæ eorum manifeſtæ ſint, & ſimilis expoſitio, quatenus in dijudicandis eventibus neceſſaria ſit, poterit, ab aliis, ſine noſtra expoſitione, peti.

λαμβάνουσιν. καὶ οἱ μὲν πάλιν ὁμοίως παρ' ἕν τάσσουσιν, οἱ δὲ οὐχὶ παρ' ἕν, ἀλλὰ καὶ τεταρτημόρια τὰ ὅλα μερίζουσι ζώδια· καὶ ἀνατολικὰ μὲν καὶ ἀρσενικὰ λέγουσιν, τὰ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, ἕως τοῦ μεσουρανοῦντος· καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ δυόντος, ἕως τοῦ ὑπὸ γῆν μεσουρανοῦντος. θηλυκὰ δὲ καὶ θηλυκά, τὰ ἄλλα δύο τῶν τεσσάρων τεταρτημόρια. καὶ ἄλλαις πισὶν ὀνομασίαις ὀνομάζουσι τὰ δωδεκατημόρια, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς φαινομένοις μορφώσεως· οἷον τετράποδα, καὶ χερσαῖα, καὶ ἡγεμονικὰ, καὶ πολύσπορα, καὶ τοιαῦτά τινα· ἃς τινας ὀνομασίας περίσσον νομίζομεν ἐντεῦθα συναριθμεῖν, φανερᾶς ὄντος τοῦ αἰτίου. καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη μαρτύρωσις ἔνθα αὖ φαίνηται χρησιμεύσει εἰς τὰ περιτελεσματικὰ θεωρήματα, δυνάτων καὶ χωρὶς τοῦ ἡμετέρου λόγου περιλήπτεσθαι.

Κεφ.

Κεφ. ις'.

Περὶ τῶν συσχηματιζομένων δωδεκατημορίων.

Οἱ κῆδεται τὰ μέρη τ ζωδιακῆ πρὸς ἄλληλα, πρῶτον μὲν, ἃ συσχηματίζεται. συσχηματίζεται δὲ, ὅσα κῆ διάμετρον ἀπ' ἀλλήλων διέστηκε, περιέχοντα δύο ὀρθὰς γωνίας, κῆ ἐξ δωδεκατημόρια, ς μοίρας ρπ. κῆ ὅσα τριγωνίζει περιέχοντα μίαν ὀρθὴν γωνίαν ς τρίτον, κῆ τέσσαρα δωδεκατημόρια, κῆ μοίρας ρκ. κῆ ὅσα τετραγωνίζει, περιέχοντα μίαν ὀρθὴν, κῆ τρία δωδεκατημόρια, ς μοίρας ς'. κῆ ἔτι ὅσα ἑξαγωνίζει περιέχοντα δίμοιρον γωνίας ὀρθῆς, κῆ δωδεκατημόρια δύο, ς μοίρας ξ. λαμβάνονται ἢ αὐτὰ μόνα αἱ διαστάσεις, δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἡ μὲν γὰρ κῆ διάμετρον, αὐτόθεν ἐστὶ φανερά. γινομένης γὰρ τ συναπτήσεως ἐπὶ μιᾶς εὐθείας, εἶτα λαμβανομένων δύο μεγίστων, κῆ διὰ συμφωνίας μορίων τε

CAP. XVI.

De configuratione & mutuis aspectibus signorum.

VInciuntur familiaritate quadam inter se signa Zodiaci, & primum quidem, quæ inter se figuras certas efficiunt. figurantur vero quæcunque diametro longissimè absunt, habentque duos rectos angulos, & signa sex, & gradus centum octoginta. Et quæcunque figuram efficiunt triangulam, unum rectum angulum, & trientem continentia, & quatuor signa, & gradus centum viginti. Et quæcunque quadrangulam efficiunt unum rectum angulum habentia, & tria signa, & partes xc. Et quæcunque sexangulam unius recti anguli binas partes continentia, & signa duo, & gradus sexaginta. Hæc vero discrimina seu intervalla ob hanc rationem recipiuntur. Atque diametri ratio, & figura hinc patet; nam si in una recta linea occursus fiat, deinceps duæ maximæ assumantur, etiam per cõsensum partium,

& ſuper portionum, & partium quidem ad duarum rectarum diametrum mediæ ſcilicet, & tertiæ partis, quæ ad duas rationem habent, quadranguli diſtantiam efficiet, quæ tria ſexanguli, & trianguli. ſuper portiones vero ad intermedium quadrangulum unius rectæ lineæ aſſumptum ſeſquipli, & ſeſquitertii à ſeſquiplo quadranguli figuram ad ſexangulam, à ſeſquitertio trianguli ad quadrangulum faciunt. Harum configurationũ, triangulæ, ſexangulæque concordare exiſtimantur, & ſignis enim cognatis, ejuſdem generis conſtituuntur. Namque vel ex omnibus maſculis, vel fœmineis componuntur; diſcordant verò, quæ diametro oppoſitum ſe figura quadrata conſpiciunt. Non enim per affinia, ejuſdemque, ſed per diverſi, alteriusque generis ſigna configurantur.

καὶ ἡμιολίων, τῶν μὲν μο-
ρίων πρὸς τὴν διάμετρον
τῶν δύο ὀρθῶν τὸ ϛ τε ἡμίσεως
καὶ ϛ τρίτυ· τὸ μὲν εἰς δύο,
ἐποίησε τὴν τῶ τετραγώ-
νυ διάζιν· τὸ δ' εἰς τρία,
τὴν τῶ ἑξαγώνυ, καὶ τὴν
ϛ τριγώνυ. τὰ δὲ ἡμιό-
λια πρὸς τὸ μεταξὺ τετρά-
γωνον τ μίας ὀρθῆς λαμ-
βανόμενον τῶτε ἡμιολίυ τ
τῶ ἡμιτρίτυ. ἀπὸ μὲν ϛ ἡ-
μιολίυ πάλιν ἐποίησεν τὴν
ϛ τετραγώνυ, πρὸς τὴν ϛ
ἑξαγώνυ· ἀπὸ δὲ τῶ ἡμι-
τρίτυ, τὴν τῶ τριγώνυ,
πρὸς τὴν ϛ τετραγώνυ. τύ-
των δ' τ συχημαλισμῶν, οἱ
μὲν τρίγωνοι καὶ ἑξάγωνοι
λέγονται σύμφωνοι, διὰ ὅτι
συγκεῖνται ἐκ τ ὁμοίων
δωδεκατημορίων. ἡ μὲν ἐκ
ῥηλυκῶν πάντων σύγκει-
ται, ἢ ἀρσενικῶν. ἀσύμφω-
νοι δὲ, οἵ τε διαμετροῦντες,
καὶ οἱ τετράγωνοι, διὰ ὅτι
οὐκ ἐξ ὁμοίων, ἀλλ' ἐξ
ἑτέρυ καὶ ἑτέρυ συχηματίζονται ῥώυς.

ΚΕΦ.

Κεφ. ιζ'.

Περὶ τῶν προστασσόντων καὶ ἀκουόντων ζωδίων.

ΠΡοστάσσοντα δὲ καὶ ὑπακούοντα λέγεται, τὰ σχηματιζόμενα καθ' ἴσον διάστημα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἢ καὶ ἀπὸ τινος σημείου ἰσημερινοῦ· διὰ τὸ καὶ ἀναφέρεσθαι κατὰ φέρεσθαι ἐνίσῳ χρόνῳ, καὶ ὅτι τῶν ἴσων ἀλλήλων εἶναι. προστάσσει μὲν οὖν τὰ ἐν τῷ θερινῷ ἡμικυκλίῳ. ὑπακούει δὲ λέγεται τὰ ἐν τῷ χειμερινῷ, διὰ ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν γινομένου τοῦ ☉, μείζων γίνεται ἡ ἡμέρα τῆς νυκτὸς, ἐν τούτοις δὲ ἀνάπαλιν.

Κεφ. ιη'.

Περὶ τῶν βλεπόντων καὶ ἰσοδυναμούντων ἀλλήλοις.

ἸΣοδυναμεῖ δὲ ἀλλήλοις, ἃ ἴσον ἀπέχει διάστημα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου, ἢ καὶ ἀπὸ τινος ἑτέρου σημείου τῶν τροπικῶν. διὰ ὅτι ἐν ἑκατέρῳ αὐτῶν ὁ ☉ ἡνίκα μὲν ☌, τάς τε ἡμέρας ἴσας ποιεῖ τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰς νύκτας τῶν νυκτί, καὶ τὰ διαστήματα τῶν χρόνων ἰσόχρονα. Ταῦτα δὲ καὶ

CAP. XVII.

De signis imperantibus, & obedientibus.

IMperantia porrò, obedientiaque signa dicuntur, quæ æquis intervallis ab eodem, vel à quocunque signo æquinoctiali, semet aspiciunt. Propterea quod æquali spatio temporis sursum, deorsumque ferantur, & in æqualibus sint paralellis. Imperant itaque, quæ in æstivo semicirculo sunt; obedire vero dicuntur, quæ in hybernico. cum enim Sol in ea accesserit, diei spatia prorogantur; cum in hæc, noctis.

CAP. XVIII.

De intuentibus, & idem valentibus signis.

VIribus paria sunt, quæ ab eodem vel à quocunque alio Tropicorum signo æquali spatio distant. quodcunque enim Sol peragravit, dies diebus, & noctibus noctes, nec non & temporum spacia æqualia facit. Hæc propterea, quæ

diximus, & quod eorum unumquodque ex iisdem Horizontis partibus oritur, in iisdem occidit, sese mutuo intueri dicuntur.

CAP. XIX.

De inconjunctis.

INconjuncta vero sunt, & separata, quæcunque modis jam dictis nulla inter se familiaritate vincuntur, videlicet, quæ neque imperant, neque obediunt, neque ex iis sunt quæ sese mutuo aspiciunt, vel pares viribus operantur, item ea signa quæ vel uno, vel quinque configurantur, & quæ omnino nullis jam recensitis figurationibus diametri, trianguli, quadranguli, & sexanguli communicant, ipsa quoque inconjuncta dicuntur. quandoquidem quæ uno, quasi à sese aversa sunt, & cum duo sint, unius tantum angulum possident. illa vero quæ sexta numerantur totum secant orbem in partes inæquales. Aliæ vero figuræ diametri scilicet trianguli, sexanguli ex æquo Zodiacum partiuntur.

βλέπειν ἀλλήλα λέγεται, ἀφ' ὅτε τὰ σχήματα, καὶ ὅτι ἕκαστον αὐτῶν ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τοῦ ὁλοκλήρου ἀνατέλλει, καὶ καταδύεται εἰς τὰ αὐτά.

Κεφ. ιθ'.

Περὶ ἀσυνδέτων.

Ἀσύνδετα δέ ἐστιν ἃ ἀποκεχωρισμένα, ὅσα οὐκ ἔχει τινὰ οἰκειώσιν πρὸς ἄλληλα οὔτε σχηματισμούς τόπους. οἷον οὔτε σχηματίσαι, οὔτε ὑπακοῦσαι, οὔτε τῶν βλεπόντων ἐστὶν ἢ ἰσοδυναμούντων. καὶ ὅσα ἢ δι' ἑνὸς ἢ διὰ πέντε ἀφὴ σχηματίζεται δωδεκατημόρια, παντελῶς ἀμέτοχα ὄντα τῶν εἰρημένων τεσσάρων σχηματισμῶν τοῦτε διαμέτρου, οὔτε τριγώνου, καὶ τοῦ τετραγώνου οὔτε ἑξαγώνου. καὶ ταῦτα ἀσυνδέτα ἐστίν. ἐπειδὴ τὰ μὲν δι' ἑνὸς ὥσπερ ἀπεστραμμένα ἐστὶν ἐξ ἀλλήλων, καὶ περιέχει ἑνὸς γωνίαν, δύο ὄντα. τὰ δὲ διὰ πέντε, διατέμνει τὸν ὅλον κύκλον εἰς ἄνισα. οἱ ἄλλοι δὲ σχηματισμοὶ, ὁ τοῦ διαμέτρου, καὶ τοῦ τριγώνου, οὔτε τοῦ ἑξαγώνου, οὐχ' ὅτως, ἀλλ' ὅτι ποιοῦσι τὴν τοιαύτην διαίρεσιν.

Κεφ.

Κεφ. κ'.

Περὶ οἴκων ἀστέρων.

Οἱ δὲ καλούμενοι πλανήτες, συνοικοῦσι τοῖς μέρεσι τοῦ ζωδιακοῦ καὶ τοὺς καλουμένους οἴκους, καὶ τρίγωνα, καὶ ὑψώματα, καὶ ὅρια, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ἔστιν τῶν καλουμένων οἴκων ἡ φύσις τοιαύτη. ἐπειδὴ γάρ τῶν δώδεκα ζωδίων, ὅτε μὲν καὶ ὁ ☉, καὶ βορειότερός ἐστι, καὶ συνεγγίζοντα πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς τόπον πλέον τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τοῦτο καὶ θερμὰ καὶ χλιαρότητα ποιοῦντι, ταῦτα τὰ δύο ἀπέδωκαν οἴκους εἶναι τῶν μεγάλων καὶ πρώτων δύο φώτων· τοῦ μὲν ☌ ☉, τῷ ☉ ὡς ἀρσενικόν· τοῦ δὲ ☾ ♋, τῇ ☽ ὡς θηλυκόν. καὶ τόποις ἀκολούθως, τὸ μὲν ἀπὸ ☌ μέχρις οὗ ἡμικυκλιον, ἡλιακὸν ἔταξαν· τὸ δὲ ἀπὸ ♑ μέχρι ♋, σεληνιακόν. ὅπως ἕκαστος τῶν ἐπλανωμένων ἀστέρων, ἓν ζώδιον λάβῃ ἐν ἑκάστῳ τῶν ἡμικυκλίων, τὸ μὲν πρὸς ☉, τὸ δὲ πρὸς ☽ ἀκολούθως σχηματιζόμενον· πρὸς δὲ τὰς κινήσεις τοῦ ἑκάστου

Cap. XX.

De domibus ſingularum ſtellarum.

STellæ Planetæ nomine, cum partibus Zodiaci prope domos ſic nuncupatas, triangula, altitudines, & fines, & ſimilia familiaritate quadam junguntur. Domorum ea natura eſt. Nam cum inter ſigna duodecim Cancer, & Leo magis borealia ſint, & proxima inter alia, locum noſtri verticis tangant, proptereaque calores, æſtusque producunt, ideo duo hæc magnis, primisque duobus luminaribus, Leonis duntaxat Soli veluti maſculum, Cancri Lunę veluti fœmineum domos eſſe decreverunt. Et ſic deinceps ſemicirculum à Leone ad Capricornum, Solarem, & ſemicirculum ab Aquario ad Cancrum, Lunarem eſſe voluerunt. Vt quælibet è quinque ſtellis errantibus ſignum unum in quolibet ſemicirculo poſſideret; quorum hoc quidem ad Solem, illud ad Lunam, juxta cujusque

ſphæræ poſitus, & naturas ipſarum, non interrupto ordine configuraretur. Saturnus itaque cum frigidus ſit, & calori contrarius, & ſupremum orbem, & à luminibus remotiſſimum habeat ſigna diametro oppoſita Cancro, & Leoni, Aquarium, ſcilicet, & Capricornum ſortitus eſt. Hæc enim ſigna frigida ſunt, & hyberna, & oppoſitionum figuratio ad conferenda bona minime facit. Jovis ſtella cum ſit temperata, ſphæræque Saturni ſubjaceat, duo viciniora Sagittarium ſcilicet, & Piſces aſſumpſit; ventoſa, & fœcunda quæque trigono aſpectu luminaria conſpiciunt, qui ſitus ad conferenda bona conducit. Martis deinde natura ſua ſicca Jovis orbi ſubjecta proxima ſigna, ejuſdem cum eo naturæ Arietem, & Scorpium habuit, quæ cum luminaribus aſpectu, habituque naturam noxiam ſibique minime conſtantem adjuvant. Veneris ſtellæ temperatæ ſub orbe Martis, vicina

σφαίρας, καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν τῶν φύσεων αὐτῶν. Ὁ μὲν οὖν ♄, ἐπειδὴ ψυχρός ἐστι, καὶ τὴν θερμότητι ἐναντίος, ἔλαβεν τὰ ἀνωτέραν ζώνην καὶ μακρὰν ἀπάρχουσαν τῶν φώτων ἔχει, ἔλαβεν τὰ δύο ζώδια τὰ τε ♒ καὶ τὸν Ω, τοῦτ' ἔστι τὰ ♒ καὶ ♐. διὰ ὅτι καὶ ταῦτα τὰ δωδεκατημόρια ψυχρά ἐστι, καὶ χειμερινά· καὶ ὅτι ὁ χειμαλισμὸς τῆς καὶ Δήμητρος πρὸς ἀγαθοποιΐαν οὐ συμφωνεῖ. Ὁ δὲ ♃, ἐπεὶ εὔκρατός ἐστι, καὶ ὑπὸ τὴν σφαῖραν ἔχει ♓, ἔλαβεν τὰ ἔγγιστα δύο, τόν τε ♓ καὶ ♈, πνευματικὰ ὄντα καὶ γόνιμα καὶ Δήμητρος τριγωνικῶς πρὸς τὰ φῶτα· ἡ τις Δήμητρος πρὸς ἀγαθοποιΐαν σύμφωνός ἐστιν. Εἶτα ὁ τοῦ ♂ ξηραντικὸς ὑπάρχων τὴν φύσιν, καὶ ὑπὸ τὴν σφαῖραν ὢν ἔχει ♑, ἔλαβεν τὰ ἐγγὺς δωδεκατημόρια, καὶ τὴν ὁμοίαν ἔχοντα φύσιν ἔχει ν καὶ μ, ἀνηλύθως ποιοῦντα πρὸς τὰ φῶτα τὴν Δήμητρος φθαρτικῶς, καὶ ἀσύμφωνον. Ὁ δὲ τοῦ ♀ εὔκρατος ὢν, καὶ ὑπὸ τὴν σφαῖραν ἔχει ♂, ἔλαβεν τὰ ἐγγὺς δύο

δύο ζώδια χόνιμα ὄντα, τ γ καὶ τὰς χηλὰς, ἅπερ τ συμφωνίαν φυλάττει τ ἑξαγώνου ἀφάσεως. καὶ ἐπέδη ἕτερος ὁ ἀστὴρ ὑ πλέον δύο δωδεκαημορίων μακρυὰ ☽, ὁ ἔστι ♂ ☿ ὑδέποτε πλέον ἑνὸς δωδεκαημορίου ἔχει τ ἀπὸ ♂ ⊙ ἀφάσιν, ἔστιν ὑπὸ μὲν τὰς ἄλλας, σύνεγγυς δὲ μᾶλλον πως ἀμφοτέρων τ φώτων, ἐδόθη τῷ ♂ ☿ τὰ λοιπὰ δύο δωδεκαημόρια, τό, τε τ Ⅱ καὶ τ ♍.

Κεφ. κα'.

Περὶ τριγώνων.

Ἡ πρὸς τὰ πίσωνα συνοικείωσις, τοιαύτη ἐστίν. ἐπέδη γὰρ τὸ τρίγωνον καὶ ἰσόπλευρον σχῆμα συμφωνίαν φυλάττει, καὶ ὁ ζωδιακὸς κύκλος ὑπὸ τριῶν διαιρεῖται κύκλων, τῶν ἰσημερινοῦ καὶ τ δύο τροπικῶν· τὰ δὲ δώδεκα μέρη τ τοῦ ζωδιακοῦ εἰς τέσσαρα τρίγωνα ἰσόπλευρα διαιρεῖται· τὸ μὲν πρῶτον τρίγωνον, ὅπερ σχηματίζεται ἀφή τε ♈, καὶ τὸ ♌, καὶ ♐. ἐκ τούτων γὰρ τ τριῶν ἀρσενικῶν ζωδίων σύγκειται, καὶ

duo ſigna fœcunda Taurus, & Chelæ attributa ſunt, quæ cum ſexangulo aſpectu conveniunt, & Veneris ſtella non amplius duobus ſignis à Sole elongetur. Mercurio vero qui non amplius uno ſigno ab eodem recedit, ſubeſtque aliis orbibus, & quodammodò proximior eſt ambobus luminaribus, reliqua duo ſigna Gemini, & Virgo exhibita ſunt.

CAP. XXI.

De Trigonis.

CUm triangulis familiaritas hæc eſt. Nam cum triangula, æqualiumque laterum figura concordiam ſervet, & orbis Zodiacus tribus circulis æquinoctiali videlicet, & duobus tropicis circumſcribatur. Et duodecim partes Zodiaci in quatuor triangulos æquilateros dividatur; primum triangulum Ariete, Leone, & Sagittario configuratum; his quippe tribus ſignis maſculis componitur, domi-

nosque sui agnoscit Solem, Jovem, & Martem, Jupiter & Sol sibi vindicant, quibus cum Mars intervenit, licet conditioni Solis adversetur. Sol itaque domus, quam cum Jove sortitus est, dominium interdiu habet, noctu Jupiter. Et est Aries quidem in æquinoctiali circulo, Leo in æstivo, Sagittarius in hyberno. Et triangulus hic potissimum est borealis cum concurrat in partem dominii Jupiter, fœcundus, & ventosus, ventisque, qui à septentrione aspirant, familiaris fit & Borrolybicus, in quo cum Borea Africus aliquo modo propter domum Martis miscetur. sidus quippe Martis propter conditionem Lunæ & occiduæ cœli plagæ fœmineum, similes ventos concitat. Secundum triangulum, quem Taurus, Virgo, & Capricornus formant, sortita est, cum tribus fœmineis constet, Luna, & Venus. Illi dominatur noctu Luna, interdiu Venus. Et Taurus quidem situs est in æstivo, Virgo in

οἰκοδεσπότας ἔχει ☉ τε καὶ ♃ καὶ ♂. τοῦτο δὲν τὸ τρίγωνον ἔλαβεν ὁ ♃ καὶ ὁ ☉, ὑπάρχοντι καὶ τοῦ ♂ πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν ἡλιακῶν. ὁ μὲν οὖν ☉ τὴν πρώτην συνοικοδεσποτείαν λαμβάνει ἡμέρας, νυκτὸς δὲ ὁ τοῦ ♃. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ♈ πρὸς τὸ ἰσημερινὸν κύκλον, ὁ δὲ ♎ πρὸς τὸ χειμερινόν. γίνεται δὲν τὸ τρίγωνον βόρειον μᾶλλον πεφηγυμένως, διὰ τὴν συνοικοδεσποτείαν ἔχει καὶ ☽. ἐπεὶ δὲ ἤτοι γόνιμός ἐστι, καὶ πνευματώδης, καὶ τοῖς ἀνέμοις τοῖς ἀπὸ ἄρκτου οἰκεῖος. γίνεται δὲ καὶ βορειολυβικὸν, προσλαμβάνον μίξιν πνὰ τοῦ λιβὸς διὰ τὸ οἶκον τοῦ ♂. ποιεῖ γὰρ ὁ τοῦ ♂ πνεύματα ποιαῦτα διὰ τὴν αἵρεσιν τοῦ D, καὶ τὸ τοῦ ♑ δυσμῶν θηλυκόν. Τὸ δὲ δεύτερον τρίγωνον, ὅπερ χειμαλίζει ὁ ♉ καὶ ♍ καὶ ♑, ἔλαβεν ἡ D ☾ καὶ ♀· ἐπειδὴ ἐν τελῶν συνέσηκε θηλυκῶν. καὶ οἰκοδεσποτεῖ νυκτὸς μὲν ἡ D, ἡμέρας δὲ ὁ τῆς ♀. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ♉ πρὸς τὸ θερινὸν κύκλον, ἡ δὲ ♍ πρὸς τὸν ἰσημε-

ισημερινὸν, ὁ ὃ γο πρὸς τὸν χθμερινόν. γίνεται ἓν κ τῶ-το τὸ τρίγωνον, ἀφ' ἧ τ οἰκοδεσποτείαν ☿ ♀, νότιον. καὶ ὑπ ὦ τ ὁ ἀὴρ θερμὸν ἔχων κ ὑγρὸν τ δύναμιν, τοιαῦτα πνεύματα ποιεῖ. πρὸς λαμβάνῃ δὲ κ μίξιν ἀπηλιώτου, ἀφ' ἧ τ ♄. ἔχει γὰρ ὦ τ ὃ τ οἰκον εἰς τ γο, ἀπηλιωτικὸν ὄντα καὶ αὐτόν. ἐν ᾧ τ οἶκον ποιεῖ μὲν ὁ ♄, ποιοῦ τ ὧν πνευμάτων ποιητικὸς, τ μίξιν δ' ἀπηλιώτου δίδωσιν, οἰκειεῖ μὲν καὶ αὐτὸς τ ἀναπολαῖς ἀφ' ἧ τὸν πρὸς τ ☉ αἵρεσιν. Τὸ δ' τρίτον τρίγωνον σύγκειται διά τε ♊ καὶ ♎ κ ♒, ἐκ τελῶν δρόσεννικῶν ζωδίων. καὶ ἐπεὶ πρὸς μὲν τ ♂, ἀδέν' λόγον ἔχει, πρὸς δὲ τ τῶ ♄ καὶ τ τῶ ♀ λόγον ἔχει διὰ τοῦ οἴκου, τοῦτο καὶ ἀπεδόθη· οἰκοδεσποτοῦντ ἡμέρας μὲν ♄ διὰ τὸν αἵρεσιν, νυκτὸς δὲ ♀. καὶ ἔστι τὸ μὲν τῶν ♊ δωδεκατημόριον πρὸς τ θερινὸν κύκλον, τὸ δ' τῶν ♎ πρὸς τ ἰσημερινόν. τὸ δὲ ♒ πρὸς τὸν χειμερινόν. Ἔστι δ' καὶ τοῦτο τὸ τρίγωνον

æquinoctiali, Capricornus in circulo hyberno. Triangulus itaque hic propter dominium Veneris fit australis. Sidus quippe hoc calida, humidaq; natura similes ventos producit. quandoque etiam & Subsolano miscetur propter Saturnũ, cui domicilium est Capricornus, Subsolanus, & ipse, in quo cum Saturnus domum habuerit, factus talis, ciensque ventos, Subsolanum admiscet, factus & ipse plagis orientalibus familiaris propter Solis conditionem. Triangulus tertius ex Geminis, & Libra, & Aquario tribus signis masculis conflatus cum Martis nullam rationem habeat; Saturno vero, & Mercurio congruat propter domos, illis & attributus est, dominationem exercente interdiu Saturno propter conditionem, noctu Mercurio. Et Geminorum quidem signum situm est in æstivo circulo, Libræ in æquinoctiali, Aquarii in hyberno. Triangulus hic cum

Subsolano maxime convenit propter Saturnum. fitque & Boreapelioticus propter conditionem Jovis sese Saturno conformantem, ad diurnam rationem mixtionem admittens. Quartus triangulus ex Cancro, Scorpio, & Piscibus compositus, concessus fuit Marti, qui in eo jus habet ob Scorpii domicilium. Cum vero signa isthæc fœminea sint, una cum Marte noctu Luna, interdiu Mercurius propter fœmineum, & conditionem domicilii, principatum adipiscuntur. Et est Cancer quidem in æstivo circulo, Scorpio in hyberno, Pisces in æquinoctiali. triangulus hic propter dominium Martis & Lunæ libycus est. admittit etiam propter dominium cum Venere commune alterius mixtura, & fit Notolybrius, quasi Austraficus.

CAP. XXII.

Dt Altitudinibus.

PLanetarum altitudines sic dictæ ita solent pertractari, quandoquidem Sol, dū in Ariete divertit, in sub-

πεφηγυμένως μὲν ἀπηλιωτικὸν, ἀφ' ἧ γίνεται ὁ καὶ βορραπηλιωλικὸν, προσλαμβάνον μίξιν ἀφ' ἕ αἵρεσιν ☿, σωοικοδεσπόλῳ τῷ ☽ πρὸς τ ἡμερινὸν λόγον. Τὸ δ' πέμπλον τρίγωνον, ὃ σύγκειται ἔκ τε ♋ ♏ ♓, καλειόφθη τῷ λοιπῷ τῷ ♂, ὡς καὶ λόγον ἔχοντι πρὸς αὐτὸ ἀφ' ἕ οἰκον ♂ ♏. ἐπεὶ δ' θηλυκά ἐστι ταῦτα τὰ ζῴδια, σωοικοδεσπόλῳ τῷ ♂, νυκτὸς μὲν ἡ D, ἡμέρας δ' ὁ τ ♀, ἀφ' ὃ τὸ θηλυκὸν ἕ τ αἵρεσιν. καὶ ἔστιν ὁ μὲν ♋ πρὸς τ θερινὸν κύκλον, ὁ δὲ, ♏ πρὸς τ χειμερινὸν, οἱ δ' ♓ πρὸς τ ἰσημερινόν. καὶ τοῦτο δ' τὸ τρίγωνόν ἐστι λιβυκὸν, ἀφ' τὴν οἰκοδεσπολείαν ☿ ♂ καὶ τ D. προσλαμβάνον δὲ μίξιν, ἀφ' τὴν σωοικοδεσπολείαν τ ♀, γίνεται νοτολιβυκόν.

Κεφ. κβ'.

Περὶ ὑψωμάτων.

Τὰ δὲ καλούμενα ὑψώματα τ πλανωμένων, τοιοῦτόν ἐστι λόγον. Ἐπειδὴ ὁ ☉ ὅτ' ἂν ἐν τῷ ♈ γένηται, ποιεῖται τὴν

τὴν μεταβασιν εἰς τὸ ὑψηλὸν
καὶ βόρφον ἡμικύκλιον· ὅτ' ἂν
ἦ ἐν τ χηλαῖς ϗώπτ, ποιεῖ-
τ μεταβασιν εἰς τὸ ταπει-
νὸν ϛ νότιον· τ μὲν γ ὡς ὕψω-
μα ἔταξαν, ἐν ᾧ καὶ τὸ μέγε-
θ ϗ τ ἡμέρας ἄρχετ, καὶ τὸ
θερμαντικὸν τ φύσεως τ ☉
αὔξει. ταπείνωμα ἦ ἔταξαν
τὰς χηλὰς, ἀφ' ἃς τὰ ἐναντία.
πάλιν ἦ ὁ ♄, ἵνα πρὸς τ ☉
ἔχῃ διάμετρον σχῆσιν, ὥσπερ
καὶ ὅπη τ οἴκων, ἔλαβεν ὕψω-
μα τ ζυγὸν ἀνελλειμμένως, τὸν
ἦ γ ταπείνωμα. ὅπου γὰρ τὸ
θερμὸν αὔξετ, ἐκεῖ τὸ ψυ-
χρὸν μειοῦ· ϗ ὅπου τὸ ψυχρὸν
αὔξει, ἐκεῖ τὸ θερμὸν μειοῦτ.
πάλιν ἐπειδὴ ἐν τῷ ὑψώματι
♄ ☉, τοῦτ' ἔστιν, ἐν τῷ γ συνο-
δεύσασα ἡ ☽ πρώτῳ ποιεῖ-
τ τὴν φάσιν καὶ ἀρχὴν τ
αὐξήσεως ♄ φωτὸς, καθ' ὡς
ἐν τῷ πρώτῳ ζωδίῳ τ ἰδίου
τριγώνου, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῷ ♂,
ὕψωμα ϗ ἐκείνης τοῦτο ἐκλή-
θη, ταπείνωμα ἦ τὸ διάμε-
τρον τὸ ♄ μ. μεθ' ταῦτα ἦ ὁ
μὲν ♄ ♑ τ βορείων ϗ γονί-

limem, borealemque ſemicirculum tranſitum facit, cum ad Chelas acceſſerit in humilem, auſtralemque deſcendit. Arieti altitudo aſſignata eſt, in quo & dies ſua ſpatia prorogare incipit, & Sol acrius intenſiusque calefacit. Propter contrarias cauſas, dejectionem in Chelis poſuere. Rurſus Saturnus, ut Sol contrariam ſtationē habet, quemadmodum, & in domibus altitudinem, Libram ſortitus eſt, & ex oppoſito Arietem, dejectionem. Vbicunque enim calor vires accipit, ibidem frigus remittitur, & ubi frigus creſcit, ibi calor minuitur. Item cum in altitudine Solis, hoc eſt in Ariete Luna congreſſa primam emittat lucem, principiaque creſcendi luminis ponat, quemadmodum in primo ſui trianguli ſigno, hoc eſt in Tauro, Taurus illius altitudo tradita eſt, & eidem oppoſitum Scorpii ſignum dejectio. Præterea Jovis ſtella aquilonarium, fæcundorumque ventorum effectrix cum in

μων πνευμάτων ἀποτελεσικὸς ὢν ἀρχῶν, ἐπειδὴ ἐν τῷ

Cancro

Cancro maximè fiat borealis, viresque majores acquirat, Cancrum altitudinem habuit, dejectionem vero Capricornum. Martis Stella natura urens cum in Capricorno maxime fit æstuosus quod & maxime australis, ipse quoque altitudinem habuit Capricornum, qui oppositus est Jovi, dejectionem Cancrum. Sic & Veneris natura sua humectans, cum magis & magis in Piscibus humidior fiat, in quibus, & principium aëris humidi dignoscitur, ipsaque viribus plurimũ augeatur. Pisces altitudinem habuit, dejectionem Virginem. Mercurii tandem, cum contrariæ sit naturæ, aridiorisque contra altitudinem, Virginem, tunc enim siccum, autumnus videlicet apparere incipit, dejectionem Pisces sortita est.

CAP. XXIII.

De Finium dispositione.

FInium ratio ad dominationem triangulorum duplex est, altera Ægyptia,

τὸ μάλιστα γίνεται βορειότατος, καὶ αὔξουσιν ἔχει τὴν ἰδίαν δυνάμιν, τὸν ἔλαβεν τὸ ὕψωμα, ταπείνωμα δὲ τοῦ ♂. ὁ δὲ ♂ ἐπειδὴ φύσει καυσώδης ὤν, μᾶλλον γίνεται καυστικώτατος ἐν τῷ ♒, διὸ τὸ νοτιώτατος γίνεσθαι, καὶ αὐτὸς ἔλαβεν ὕψωμα τοῦ ♒ ἀνθικείμενον τῷ ♌· ταπείνωμα δὲ ἔχει τοῦ ♏. πάλιν ὁ ♀ ὑγρὸς ἀνθικὼς ὢν φύσει, ἐπειδὴ μᾶλλον ἐν τοῖς ♓ ὑγροῖς γίνεται, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρχὴ προφαίνεται ♀ ὑγροῦ ἀέρος, καὶ αὐτὸς ὡς ἐν τοῖς ♓ αὔξων τὴν οἰκείαν δύναμιν, ἰδίως ἔλαβεν ὕψωμα, ζυγὸν ταπείνωμα δὲ τοῦ ♍. ὁ δὲ ☿ ἐπειδὴ ἐναντίαν ἔχει φύσιν, ὑγρὸς μᾶλλον ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς τὸ ἀνθικείμενον ὕψωμα ἔλαχεν τὸν ♐. ὅτε δὲ τὸ ξηρὸν, τοῦτ' ἐστὶ τὸ μεσόπωρον, φαίνεται· ταπείνωμα δὲ ἔλαχεν τοῦ ♓.

Κεφ. κγ'.

Περὶ ὁρίων διαθέσεως.

Ὁ δὲ τῶν ὁρίων τρόπος ὁ πρὸς τὰς οἰκοδεσποτείας τῶν τριγώνων, διπλοῦς ἐστιν· ὁ μὲν αἰγύπτιος, ὁ δὲ χαλ-

χαλδαϊκός· ὁ μὲν οὖν αἰνιγμάτων, ἡ σώζει τὴν ἀκολουθίαν ὅτε τῆς τάξεως, ὅτε τῆς ποσότητος. ὅπου μὲν τῆς τάξεως, ὅπου ἔδωκαν τὰ πρωτεῖα, ὡς μὲν τοῖς κυρίοις τῶν οἴκων, ὡς δὲ τοῖς κυρίοις τῶν τριγώνων, πῶς δὲ τοῖς κυρίοις τῶν ὑψωμάτων. Ἐπὶ ποῖ δεῖγμα οὖν ἔδωμεν τὸ σφάλμα τῆς τάξεως, εἰ μὲν τοῖς οἴκοις ἀκολουθοῦσιν, διὰ τί πρῶτον λαμβάνει ὁ ♄ ἐν τῷ ♎ καὶ ὅτως ὁ τῆς ♀. καὶ διὰ τί ὁ τῆς ♀ ἐν τῷ ♈. καὶ ὅτως ὁ ☿ ♂. εἰ δὲ τοῖς τριγώνοις ἀκολουθοῦσιν, διὰ τί ὁ ☿ ♀ λαμβάνει πρῶτον ἐν ♑, ἔπειτα ὅτως ὁ τῆς ♀. εἰ δὲ τοῖς ὑψώμασιν ἀκολουθοῦσιν, διὰ τί ὁ ☿ ♂ ἐν ♋, καὶ ὅτως ὁ ☿ ♃. εἶτε ἀκολουθοῦσι τοῖς ἔχουσι τὰ πλεῖστα τούτων, διὰ τί λαμβάνει ὁ ☿ ♀, ἔχων τρίγωνον μόνον ἐν τῷ ♑, καὶ ὁ λαμβάνει ὁ μὴ ἔχων αὐτὸν καὶ οἴκην ἔτριγωνον. ἢ διὰ τί ὅλως ἐν ♑ ὁ ☿ ♀ πρῶτον λαμβάνει, μηδένα λόγον ἔχων οἰκοδεσποτείας πρὸς τὸ ζῴδιον. ἢ αὐτὴν

Chaldaica altera. Ægyptia neque ordinis neque numerorum consequentiam servat. Non ordinis quod primas partes nunc domiciliorum, nunc triangulorum, quandoque etiam altitudinem dominis præstitit. Exemplo itaque ordinis erratum deprehendamus. si domiciliorum dominos considerat, cur primas obtinet Saturnus in Libra, si id contingerit, & sic deinceps Venus, & cur Jupiter in Ariete, & sic deinceps Mars? Si triangulis animum advertit, cur Mercurio princeps locus in Capricorno tribuitur & secundus Veneri? Si altitudines respexit, cur Mars in Cancro, ac non potius Jupiter. Quod si majorem horum partem protendit, cur principem locum Mercurio exhibet, qui nonnisi triangulum habet in Aquario, & non potius Saturno, qui illi præest, tanquam domicilio, & trigono? & cur item in Capricorno Mercurio primi fines attributi sunt, cum ei non præsit ullo modo, nec ad illud rationem ullam habeat? Hanc seriem

seriem & in aliis obſervatam fuiſſe, facili negotio quilibet animadvertet. Numerus item finium inconcinne admodum traditur. Numerus quippe ſingularum ſtellarum ex omnibus collectus, ad cujus numeri normam tempora partiuntur, nullam habet rationem, neque probabilem, neque propriam. Quin etiam, ſi tali numero fidem adhibeamus, eſſe ſcilicet omnium ſtellarum, ut ab Ægyptiis aſſeveratur, licet ſæpius etiam alias talis numerus in ſignis immutatus fuerit, numerum eundem colligi deprehēdemus. Porro quod nonnulli perſuadere conantur, & captioſis argumentationibus probare præſumunt, in omni climate conformata tempora ſecundum rationem aſcenſionum in unaquaque ſtella eundem numerum conflari. Id plane falſum eſt. Nam primo vulgaribus traditionibus inſiſtunt, quæ planis aſcenſionum eminentiis nituntur falſis, & ab omni veritate alienis, quarum du-

δὲ ἀληλυθίαν θεωρήσῃ τίς, φαινομένῳ καὶ ἐπὶ τ λοιπῆς τάξεως. Καὶ ἡ ποσότης ἢ τ ὑείων σὺν ἔχῃ ἀληλυθίαν. ὁ γὰ ἐπισυναγόμενος ἀριθμὸς καθ' ἕνα ἕκαστον ἀστέρα ἐκ πάντων, πρὸς ὃν ἕνα ἀριθμὸν τὰ χρονικὰ ἐπιμερίζεται, δένα ἔχῃ λόγον ἀποδεικνύμενον, ὃδὲ οἰκεῖον. ἐὰν γὰ καὶ πιστεύωμεν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ὡς ἐπισυνάγεται καθ' ἕνα ἕκαστον ἀστέρα, ὡς ἀληθῶς ἐκ τῶν αἰγυπτίων ὁμολογούμενόν φησι, δυρεθήσεται μὲν καὶ ἄλλως πολλαχῶς ἐναλλαττομένης τ ποσότητος τῆς καθ' ὅλον τὸ ζῴδιον, ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς συναγόμενος· καὶ ὅτι τινὲς ἐπιχειροῦσι πιθανολογεῖν καὶ σοφίζεσθαι, ὡς καθ' ὅλου τοὺς κλίμακας τ ἀναπεζομένους χρόνους καὶ τὰ τ ἀναφορικὸν λόγον, καθ' ἕκαστον ἀστέρα τὰ αὐτὰ ἐπισυνάγεσθαι ποσότητα. τοῦτο δὲ ψεῦδος. πρῶτον μὲν γὰ ἀληλυθόσι τῇ καινῇ πραγματείᾳ, τῇ συνταττομένῃ πρὸς τὰς ὁμαλὰς ἐτεροχὰς τ ἀναφορῶν, ἢ τις ἂν δὲ ὅλως ἐγχίζῃ τῇ ἀληθείᾳ, καθ' ἣν ἐπὶ τοῦ πλα-

ctu in paralello inferioris Ægypti Virginis, ac Chelarum ſignum triginta octo, & triente, Leonis vero, & Scorpii triginta quinque temporibus aſcendit. Verum demonſtrationibus linearibus oſtenditur, hæc pluribus temporibus quam triginta quinque. Virginis vero, & Chelarum paucioribus aſcendere. Præterea qui id ſtatuere præſumpſere, neque ita finium numerum qui apud quamplurimos circumfertur, videntur aſſecuti, licet multa mendacia etiam inviti conflaverint. & cum cogerentur propriam tueri ſententiam portiones portionum commenti ſunt. ſed ſic etiam nihilominus à vero ſcopo aberrant. Fines ergo ut apud multos circumferuntur, ut veteri traditioni quanta ſit fides adhibenda, dignoſcas & ſi propter antiquitatem digna, cui fides adhibeatur, cenſeatur, ita ſe habent.

καθ ἡλίκης τῆς Παρθένου τὸ κάτω χώρας τῆς αἰγύπτου, τὸ μὲν τῆς ιη καὶ τ χηλῶν δωδεκαημόριον, ἐν τριάκοντα ὀκτὼ χρόνοις καὶ τρίτῳ, ἕκαστον ἀναφέρειν. τὸ δὲ τῆς Ω καὶ ☾ μ, ἕκαστον ἐν τριάκοντα πέντε. δείκνυσιν δὲ καὶ τῶν χαμμιῶν, ὅτι ταῦτα μὲν ἐν πλείοσι χρόνοις τῶν τριάκοντα πέντε ἀναφέρειν. τὸ δὲ τῆς ☾ τῶν χηλῶν, ἐν ἐλάττοσιν. ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ὑπερφρήσαντες τὸ τοιοῦτον καταψεύδεσθαι, καὶ ἄκοντες φαίνονται ἀναλαμβανόμενοι τῇ φερομένῃ ποσότητι τῶν ὁρίων καὶ τοῖς πλείοσις, καὶ τὰ πολλὰ ψεύδεσθαι ἀναγκαζόμενοι. εἶτα βιαζόμενοι σῶσαι τὸν σκοπὸν αὐτῶν, χρῶνται καὶ μοιρίοις μοιρίων, καὶ ὅδε ὅτως ὑπερυχάνουσιν ἀληθινῆς σκοπῆς. τὰ δὲν φερόμενα καὶ τοῖς πολλοῖς ἀπὸ τ ἀξιοπιστίαν τῆς ἄνωθεν παραδόσεως, ὅτως ἔχει.

Θεία

Οἱ ἐλαχατ' αἰγυπτίους.

Κριῶ.			Ταύρῳ.			Διδύμων.		
♄	ϛ	ϛ	☿	η	η	☿	ϛ	ϛ
☿	ϛ	ιϐ	☿	ϛ	ιδ	♄	ϛ	ιϐ
☿	η	κ	♄	η	κϐ	☿	ε	ιζ
♂	ε	κε	♃	ε	κζ	♂	ζ	κδ
♃	ε	λ	♂	γ	λ	♃	ϛ	λ

Καρκίνῳ.			Λεόντ@.			Παρθένῳ.		
♂	ζ	ζ	♄	ϛ	ϛ	☿	ζ	ζ
☿	ϛ	ιγ	☿	ε	ια	☿	ι	ιζ
☿	ϛ	ιϑ	♃	ζ	κ	♄	δ	κα
♄	ζ	κϛ	☿	ϛ	κδ	♂	ζ	κη
♃	δ	λ	♂	ϛ	λ	♃	β	λ

Ζυγῷ.			Σκορπίῳ.			Τοξότῃ.		
♃	ϛ	ϛ	♂	ζ	ζ	♄	ιϐ	ιϐ
☿	η	ιδ	☿	δ	ια	☿	ε	ιζ
♄	ζ	κα	☿	η	ιϑ	☿	δ	κα
☿	ζ	κη	♄	ε	κδ	♃	ε	κδ
♂	β	λ	♃	ϛ	λ	♂	δ	λ

Αἰγοκέρῳ.			Υ'δροχόῃ.			Ι'χθύων.		
☿	ζ	ζ	☿	ζ	ζ	☿	ιϐ	ιϐ
♄	ζ	ιδ	☿	ϛ	ιγ	♄	δ	ιϛ
☿	η	κϐ	♄	ζ	κ	☿	γ	ιϑ
♃	δ	κϛ	♂	ε	κε	♂	ϑ	κη
♂	δ	λ	♃	ε	λ	♃	β	λ

Fines

Property of The Warburg Institute

Arietis		
♄	6	6
☿	6	12
☿	8	2
♂	ϛ	2
♃	ϛ	;

Cancri		
♂	7	7
☿	6	13
☿	6	19
♄	7	26
♃	4	30

Libræ		
♃	6	6
☿	8	14
♄	7	21
☿	7	28
♂	2	30

Capricorni		
☿	7	7
♄	7	14
☿	8	22
♃	4	26
♂	4	30

Fines secundum Aegyptios

Arietis		
♃	6	6
♀	6	12
☿	8	20
♂	5	21
♄	5	30

Tauri		
♀	8	8
☿	6	14
♃	8	24
♄	5	27
♂	3	30

Geminorum		
☿	6	6
♃	6	12
♀	5	17
♂	7	24
♄	6	30

Cancri		
♂	7	7
♀	6	13
☿	6	19
♃	7	26
♄	4	30

Leonis		
♃	6	6
♀	5	11
♄	7	18
☿	6	24
♂	6	30

Virginis		
☿	7	7
♀	10	17
♃	4	21
♂	7	28
♄	2	30

Libræ		
♄	6	6
☿	8	14
♃	7	21
♀	7	28
♂	2	30

Scorpii		
♂	7	7
♀	4	11
☿	8	19
♃	5	24
♄	6	30

Sagittarii		
♃	12	12
☿	5	17
♀	4	21
♄	5	24
♂	4	30

Capricorni		
☿	7	7
♃	7	14
♀	8	22
♄	4	26
♂	4	30

Aquarii		
☿	7	7
♀	6	13
♃	7	20
♂	5	25
♄	5	30

Piscium.		
☿	12	12
♃	4	16
☿	3	19
♂	9	28
♄	2	30

Horum ſingulorum numerus ita colligitur Saturni quidem 57, Jovis 79, Martis 66, Veneris 82, Mercurii 76, omnes ſimul 360.

Chaldaica ratio ſimpliciorem quidem numeri ordinem & ſeriem, quam ſumit à triangulorum dominiis, probabiliorẽ continet, nihilominus non adeo concinna eſt, ut quis poſſit abſque annotatione hæc percipere. Nam in primo triangulo Arietis, Leonis, & Sagittarii eadem ſignorum diviſione etiam apud Chaldæos diſpoſito primas partes trianguli dominus, Jupiter ſcilicet vindicabit ſecundas dominus proximi trianguli quæ erit Venus, & ſic deinceps Geminorum; poſt Saturnus, & Mercurius, omnium poſtremus erit Mars alterius trianguli dominus. In ſecundo triangulo Tauri, Virginis, & Capricorni ſimiliter juxta ſignorum ordinem diviſo, primus quidem finis erit Veneris, ſecundus Saturni, tertius Mercurii, quartus Martis, ultimus Jovis. Et in reliquis duobus triangulis idem fere ordo ſervatur,

Σωάγεται ὃ ἑκάστε αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς ὅτως· ἡ μὲν ♈ ζ, ♌ οθ, ♐ ξς, ☿ πϛ, ♀ ος, γίνονται τξ.

Ὁ δὲ χαλδαϊκὸς τρόπος ἁπλοῦ μέν πινα ἔχει τὴν τάξιν τε ποσότητος, οὐ μᾶλλον πιθανὴν τὴν ἀκολουθίαν πρὸς τὰς τῶν τριγώνων οἰκοδεσποτείας. ὅμως δὲ οὐκ ἔστιν ὅτως ἱκανὸς, ὥστε δυσαθρήσει πινα οὐ χωρὶς ἀναγραφῆς τοῦτα καταγνοεῖν. ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ τῷ τριγώνῳ, ὑφ᾽ ὃν καὶ ἡ ἔχουσα πρὸς χαλδαίοις τὴν αὐτὴν διαίρεσιν καὶ ζώδιον, πρῶτον μὲν λαμβάνει ὁ κύριος τε τριγώνε, ὁ ♌. εἶτα ὁ κύριος τε ἑξῆς τριγώνε, λέγω δὴ ὁ τ♀. εἶτα ἑξῆς ὁ τ♊, εἶτα ὁ τ♄, καὶ ὁ τ♀. οὐ πελλαῖος ὁ ♂, ὁ τ λοιπε τριγώνε κύριος. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ τριγώνῳ καὶ τῇ ὑπ᾽ αὐτὴν καὶ ζώδιον ἔχουσι διαίρεσιν, πρῶτος μὲν ὁ τ♀, εἶτα πάλιν ὁ τ♄, καὶ ὁ τ♀. μεθ᾽ ταῦτα ὁ τ♂. καὶ πελλαῖος ὁ τε ♃. καὶ ὅπερ τῶν ἄλλων δύο τριγώνων, ἡ τάξις

χεδὸν

ἡγεδὸν ὁρᾶται. οἱ μὲν τοιγε
δύο κύριοι ἔχ αὐτῶν τριγώνων,
λέγω δὴ ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ ἔχ ☿, ὁ
μὲν τὸ πρῶτον λαμβάνει τῆς
τάξεως ὁ ἔχ ♄, ἡμέρας. ὁ δὲ
ἔχ ☿, νυκτός. καὶ ἡ ποσότης δὲ
ἡ καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐστιν.
ἵνα δὲ καταβιβασμὸν τὸ τά-
ξεως τῶν πρωτείων, καὶ ἡ ποσό-
της τῶν ἑκάστου οἰκείων ὑποβι-
βασθῇ, καὶ λείπῃ μίαν μοῖραν
τῶν ὡρογραφουμένων· ὁ μὲν πρῶ-
τος λαμβάνει πάντοτε μοίρ η,
ὁ δὲ δεύτερος ζ, ὁ δὲ τρίτος
ἕξ, ὁ δὲ τέταρτος ε, ὁ πέμ-
πτος δ. συνάγεται δὴ καὶ ἐκ
τούτων, ἔχ μὲν ♄ μοῖραι, ἡμέ-
ραι μὲν οη, νυκτὸς δὲ ξς. ἔχ
δὲ ♃, * οω. ἔχ δὲ ♂, ξϑ. τῶν
δὲ ☿, οε. τοῦ δὲ ☾, ἡμέραι μὲν
† ξς, νυκτὸς δὲ οη. γίνεται δὲ
τὸ πᾶν τ ξ. τούτων δὲ τῶν ὁρίων,
ἀξιοπιστότερόν ἐστι τὸ καθ' τὸν
αἰγύπτιον τρόπον. διὰ ὅτι δὲ
ἡ ὑποσωαγωγὴ αὐτῶν, ὡς
χρήσιμος ἐνεχράφη καὶ
τοῖς συγγραφεῦσι τῶν αἰγυ-
πτίων, καὶ διὰ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
συμφωνοῦσιν αὐτοῖς αἱ μοῖραι
τῶν ὁρίων ἐν τῇ καθ' ἑκατὸν ταγμάτων ἡμερησίας ἡμέ-

ubi autẽ ſunt domini ejuſdem trianguli duo Saturnus duntaxat, & Mercurius primas ordinis habebit Saturnus interdiu, Mercurius noctu. Numerus itẽ uniuſcujusq; ſimplex eſt. Vt enim ordine una ſtella priori inferior eſt, ſubinde & numerũ finium arctiorem, & parte una præcedenti minorem ſibi arrogat. Et prima quidẽ ſemper habet partes octo, ſecunda ſeptem, tertia ſex, quarta quinque, quinta quatuor. Ex quibus colliguntur Saturni partes diurnæ ſeptuaginta octo, nocturnæ ſexaginta ſex, Jovis ſeptuaginta duæ, Martis ſexaginta novem, Veneris ſeptuaginta quinque, Mercurii diurnæ ſex & ſexaginta, nocturnæ octo & ſeptuaginta; omnes erunt trecentæ & ſexaginta. Inter has finium rationes Ægyptia dignior potiorque videtur, eique plus fidei tribuenda eſt, & quod talium finium collectio tanquam utilis ab auctoribus Ægyptiis ſcripto prodita eſt; & quod ut plurimum illæ finium partes in nativi-

* οϛ
† ξη

tatibus ab ipsis loco exempli expositis correspondent. Chaldaicæ vero rationis, cum nec ordo, nec numerus uspiam etiam ab eorum scriptoribus proditus sit, suspicione non caret, & ob inconcinnam ordinis seriem reprehensionem incurrit. Nos vero in antiquum volumen incidimus in quo naturalis ratio ordini & numero eorum congruens, & apta continebatur, ea autem hæc erat.

σεζι παρ' αὐτῶν· τὸ δὲ χαλδαϊκὸ τρόπο μήτε ἡ σύνταξις, μήτε ὁ ἀριθμὸς, μηδαμοῦ ἐμφανιοθέντα, μήτε ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν συγγραφέων, ὑποπτον ποιεῖ τὸν λόγον ἢ διαβεβλημένον τὸ περὶ τὴν τάξιν αὐτῶν ἀνακύλιθον. ἡμεῖς δὲ ἀνιγράφῳ παλαιῷ ἐνετύχομεν, φυσικὸν λόγον καὶ σύμφωνον τῇ τάξεως καὶ τῇ ποσότητι αὐτῶν περιέχοντι. ἔχει δὲ ὅτως·

CAP. XXIV.

De finibus ad mentem Ptolemæi.

IN ordine itaque cujuscunque signi altitudinis, & trianguli, & domicilia assumuntur, & in universum stella duas prærogativas in eodem signo habens, licet malefica sit præponitur; ubi vero non contigerit tales prorogativas esse, in ultimum locum semper maleficæ rejiciuntur. Primas vero occupant altitudinum domini, secundas trianguli, tertias ordine servato do-

Κεφ. κδ'.

Περὶ ὁρίων, ὡς Πτολεμαῖος.

Ἐπὶ μὲν οὖν τῆς τάξεως τὸ καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον, τά τε ὑψώματα, καὶ τὰ τρίγωνα, καὶ οἱ οἶκοι παραλαμβάνονται. καὶ καθ' ὅλα ὁ μὲν ἀρχὴν ὁ ἔχων δύο οἰκοδεσποτείας ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ, πρόσεστιν, κἂν ἔσιν κακοποιός. ὅπου δὲ συμβαίνῃ δύο οἰκοδεσποτείας ἔχειν, ἕκαστοι μὲν πάντοτε πάσονται οἱ κακοποιοί· πρῶτοι δὲ οἱ κύριοι τοῦ ὑψώματος, εἶτα οἱ τοῦ τριγώνου, εἶτα οἱ τοῦ οἴκου κατ' ἀκολουθίαν,

λαθίαν, ὡς ἔχει τ ζωδίων ἡ τάξις. πάλιν ὁ τ ἐχόντων ἀστέρων ἀνὰ δύο οἰκοδεσποτείας ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ, ὡς εἴρηται, φθαρασομένων τῶν μίαν ἐχόντων, ὁ μὲν ♋ καὶ ὁ Ω οἰκοι ὄντες ☉ καὶ D, ἐπεὶ δὲ λαμβάνει ὅλα τὰ φῶτα, λαμβάνουσιν αὐτὰς οἱ κακοποιοὶ, διὰ τὸ πλεονεκτεῖσθαι καὶ τὴν τάξιν. λαμβάνει οὖν τ μὲν ♋ ὁ ♂, ὁ δὲ ♌ τ Ω, ἔπου καὶ ἡ τάξις αὐτῶν φυλάσσεται οἰκεία. Ἐπὶ δὲ τ ποσότητος τ ὁρίων, ἐπεὶ μηδεὶς διορίσκεται καὶ δύο τρόπους λέγω ἐν τῷ αὐτῷ ζωδίῳ, ἢ καὶ ἐν τοῖς ἑφεξῆς μέχρι τεσσαρημορίου, λαμβάνει μὲν ἕκαστος τ ἀγαθοποιῶν, τοῦτ' ἔστιν ὁ ♃, καὶ ὁ τ ♀ μοῖρας ζ. οἱ δὲ κακοποιοὶ, τοῦτ' ἔστιν ὁ τοῦ ♄, καὶ ὁ ♂, ἀνὰ μοῖρας ε. ὁ δὲ τοῦ ☿ ὡς ὑπήκοιν ὢν μοῖρας ς, εἰς συμπλήρωσιν τ λ. ἐπεὶ δέ τινες ἔχουσι διπλοῦν λόγον ἀεὶ, μόνος δὲ ὁ τ ♀ γίνεται οἰκοδεσπότης καὶ τοῦ ♉ καὶ ♎, μὴ φθαραλαμβανομένης τ D εἰς τὰ ὅλα, ἕκας ὁ διπλοῦν

micilиorum, ita ut ſignorum ordo diſponitur. Rurſus cum ſtellæ quæ duas habent prorogativas ut dictum eſt, in eodem ſigno, illis, quæ unam tantum habent, præferantur, Cancrum, & Leonem, quæ Solis Lunæque domicilia ſunt, cum lumina finibus non circumſcribantur, maleficæ occupant, quod ordine potentiores ſint. Mars igitur arrogat ſibi Cancrum, Leonem Saturnus, ubi & conveniens illis ordo ſervatur. De numero autem finium ita dicimus. Cum nulla duplici ratione in eodem ſigno, vel in ſequentibus uſque ad quadrantem dominetur, unaquæque benefica Jupiter ſcilicet, & Venus ſeptimas, maleficæ Saturnus, & Mars quinas partes, accipiunt, Mercurius veluti communis ſenas, ut triginta compleantur; cum vero nonnullæ duplicem ſemper rationem habeant, (ſola enim Veneris domina Tauri, & Arietis evadit, cum à finibus Luna excludatur) quæcunque duplicem ra-

tionem habet ſive in eodem ſigno, ſive contiguis, uſque ad quadrantem unam partem accipit, & punctis hæc interſtinguebantur. Partes vero quas ſibi vindicant quæcunq; duplici prærogativa pollent, ab illis, qui tantum unam habent, auferentes, ſibi adjiciunt, ut plurimum vero à Saturno, & Jove, propter eorum motum non ita velocem. Finium vero tabella hæc eſt.

ἔχων λόγον, ἐάν τε ἐν αὐτῷ τῷ ζωδίῳ, ἐάν τε ἐν τοῖς ἑξῆς μέχρι τεταρτημορίου, προσλαμβάνει μοῖραν α, οἷς καὶ ὁ ἥλιος σύμφ. αἱ μοῖραι δὲ, ἃς προσλαμβάνουσιν οἱ τὸν διπλᾶν ἔχοντες λόγον, ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν ἐχόντων λόγον ἁπλᾶν, ὡς ὁπόλου, ἀπὸ ♃ ♄, καὶ ♂ ♃, διὰ τὸ βραδυτέραν αὐτῶν εἶναι τὴν κίνησιν. ἔχει δὲ καὶ ταῦτα τὰ ὅρια ὧδε.

Ορια

Ο'ελα κ' Πτολεμαῖον.

Κρίος		
♄	ς	ς
☿	η	ι δ
☿	ζ	κ α
♂	ε	κ ς
♄	δ	λ

Ταῦρος		
☿	η	η
☿	ζ	ι ε
♃	ζ	κ β
♄	* β	κ δ
♂	† ς	λ

Διδύμων			
☿	ζ	ζ	
♃	ς	ι γ	
☿	ζ	κ	
♂	ς	κ ς	* δ κ ς
♄	δ	λ	† δ

Καρκίνος		
♂	ς	ς
☿ ♃	ζ	ι γ
♃ ☿	ζ	κ
☿	ζ	κ ζ
♄	γ	λ

Λέων ♌		
♃ ♄	ς	ς
☿	ζ	ι γ
♄ ☿	ς	ι θ
☿	ς	κ ε
♂	ε	λ

Παρθένος		
☿	ζ	ζ
☿	ς	ι γ
♃	ε	ι η
♄	ς	κ δ
♂	ς	λ

Ζυγός		
♄	ς	ς
☿	ε	ι α
☿ ♃	η ε	ι θ ι ς
♃ ☿	ε κ	κ δ
♂	ς	λ

Σκορπίος		
♂	ς	ς
☿ ♃	η ζ	ι δ ι γ
♃ ☿	ζ η	κ α
☿	ς	κ ζ
♄	γ	λ

Τοξότης		
♃	η	η
☿	ς	ι δ
☿	ε	ι θ
♄	ς	κ ε
♂	ε	λ

Αἰγοκέρως		
☿	ς	ς
☿	ς	ι ϐ
♃	ζ	ι θ
♄ ♂	ς	κ ε
♂ ♄	ε	λ

Ὑδροχόος		
♄	ς	ς
☿	ς	ι ϐ
☿	η	κ
♃	ε	κ ε
♂	ε	λ

Ἰχθύων.		
☿	η	η
♃	ς	ι δ
☿	ς	κ
♂	ς ε	κ ς κ ε
♄	δ ε	λ

Fines ſecundum Ptolemæum

Arietis		
♄	6	6
♀	8	14
☿	7	21
♂	5	26
♃	4	30

Tauri		
♀	8	8
☿	7	15
♄	7	22
♃	2	24
♂	6	30

Geminorum		
☿	7	7
♄	6	13
♀	7	20
♂	6	26
♃	4	30

Cancri		
♂	6	6
☿♄	7	13
♄☿	7	20
♀	7	27
♃	3	30

Leonis		
♄♃	6	6
☿	7	13
♃♀	6	19
♀	6	25
♂	5	30

Virginis		
☿	7	7
♀	6	13
♄	5	18
♃	6	24
♂	6	30

Libræ		
♃	6	6
♀	5	11
☿♄	8 / 5	19 / 16
♄☿	5 / 8	24
♂	6	30

Scorpii		
♂	6	6
♀♄	8 / 7	14 / 13
♄♀	7 / 8	21
☿	6	26
♃	3	30

Sagittarii		
♄	8	8
♀	6	14
☿	5	19
♃	6	25
♂	5	30

Capricorni		
♀	6	6
☿	6	12
♄	7	19
♃♂	6	25
♂♃	5	30

Aquarii		
♄	6	6
☿	6	12
♀	8	20
♄	5	25
♂	5	30

Piſcium.		
♀	8	8
♄	6	14
☿	6	20
♂	6 / 5	26 / 25
♃	4 / 5	30

Κεφ. κε'.

Πεεὶ τόπων καὶ μοιρῶν ἑκάστου.

Τινὲς δὲ καὶ ἐς λεπτότεεαν ἐμέεισαν ταῦτα, ὀνομάσαντες τόπους καὶ μοῖεας αὐτὰ τοῦ οἰκοδεσποτείας. καὶ τὸν μὲν ὠνόμασαν, τὸ δὲ δωδεκαημοείου δωδεκαημοείου, τοῦτ' ἐστι μοῖεας ιβ. καὶ τοῦ ἐφεξῆς ζωδίοις διδοῦσι τὴν κυείαν αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ πάλιν ἀκολουθοῦντες ἄλλας τάξεσιν, ἑκάστῳ τῶν ἀστέεων ἀπ' ἀεχῆς μοῖεας διδοῦσιν, καθ' ὡς ἔχει τὰ χαλδαϊκῶν ὑείων ἡ τάξις. Ταῦτα μὲν οὖν ἐπιδὴ οὐκ ἔχει πιθανὸν λόγον, οὐδὲ φυσικὸν, ἀλλὰ κενόδοξον, ὡς δοκοῦμεν παεαλείπομεν. ἐκεῖνο δὲ ἄξιον ὑπάεχον ὑπομνήσεως, οὐ ὡς δοκοῦμεν παεαλείψομεν· ὅτι καὶ τὰς ἀεχὰς τῶν δωδεκατημοείων, ὁμοίως καὶ τὰς τῶν ὑείων, ἀπὸ τῶν σημείων τῶν τε ἰσημεεινῶν καὶ τῶν τεοπικῶν δεῖ ποιεῖσθαι. ὃ τοῦτο φανεεόν ἐστι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν συγγεαφέων· καὶ μάλισα δι' ὅτι καὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς συνοικειώσεις αὐτῶν ὁεῶμεν, οὐκ ἀπὸ ἄλλου τινὸς

CAP. XXV.

De locis, & partibus uniuscujusque.

NOnnulli etiam in exiliores partes diviserunt, vocaveruntque ea domos, partesque dominii, & locum quidem nuncupaverunt duodecimam portionem signi, illiusque vim sequentibus signis attribuerunt. Alii rursum alia via in illis disponendis processerunt singulis signis à principio partes ascribentes, ut Chaldaicorum finium tabulæ præscribunt. Hæc itaque cum nec rationi probabili, nec naturali suffulciantur ad ostentationem vanissime excogitatæ sint, missa facimus; illud vero quod observatione dignum existimamus, non omittemus. Principia signorum simul, ac finium à punctis æquinoctialibus, tropicisque esse incohanda, quod scriptorum etiam auctoritate manifeste probatur. Et præcipue, quod & naturas, & vires, & familiaritates eo-

rum conſpicimus, non aliunde quam à tropicis, & æquinoctialibus initiis, ut ex jam probatis evidens eſt, cauſam ſumere. Nam ſi alia principia attribuantur, vel ſignorum naturas in judiciis ferēdis excludere compellamur, vel eorum auxilia, & uſus mutuati, falli, ſpatiis eorum adulteratis, illisque diſgregatis, à quibus illis vires ſubminiſtrantur.

CAP. XXVI.

De ſua cujusque ſtella facie, carpentis, & ſimilibus.

STellarum, ſignorumque familiaritates, tot fere ſunt. Dicuntur ulterius, & faciem propriam habere, cum qualibet ſtella eandem figuram ad Solem, & Lunam habet, quam domus illius, ad eorum domus conſervat. ſit exempli loco. Cum ſtella Veneris ſexangulo intervallo à luminibus diſtat, ſed ad Solem quidem occidua, ad Lunam matutina, ut domorum ſeries poſcat ad ſolem quidem occidua, ad Lunam matutina, ut domorum ſeries poſcat

ἐχόσας τ αἰτίαν, ἀλλ' ἀπὸ τ τροπικῶν ⁊ ἰσημερινῶν ἀρχῶν, καθ' ὡς ἐκ τ προαποδέχθεντων ἐστὶ φανερόν. ⁊ γὰρ ἐὰν ἄλλαι ἀρχαὶ δοθῶσιν, ἀναγκαθησόμεθα ἢ μηκέτ εἰς τὸ προαπολελεσμαικὸν θεωρίαν τὰς φύσεις προσλαμβάνειν τ δωδεκατημορίων· ἢ συμπαραλαμβάνοντες ⁊ χειρώμενοι αὐτοῖς διαπαίσομεν, προσβαίνοντες τὰ διαστήματα, ⁊ ἀποχωρίζοντες αὐτὰ, ἐξ ὧν ἐπάρχουσιν αὐτοῖς αἱ δυνάμεις.

Κεφ. κς'.

Περὶ προσώπων, ⁊ λαμπρῶν, ⁊ τ τοιούτων.

Αἱ μὲν συνοικειώσεις τῶν ἀστέρων, ⁊ τ δωδεκατημορίων, τοσαύτην λέγουσι ⁊ ἰδιοπροσωπεῖν, ὅτ' αὐτῶν ἕκαστος ἀστὴρ τ αὐτὸν σχηματισμὸν διαφυλάττει πρὸς ☉ ἢ D, ὃν ⁊ ὁ οἶκος αὐτοῦ πρὸς τοὺς οἴκους ἐκείνων ἔχει. οἷον ἔστι προσδείγματος, ὅτ' αὐτῶν ὁ τ ♀ ἐξάγωνον διαφύλαττουσιν ποιῆ πρὸς τὰ φῶτα, ἀλλὰ πρὸς μὲν ☉ δυλικὸς ἐπάρχων, πρὸς D δὲ ἀνατολικὸς καθ' ἀπηλιώτην τ ἐξ ἀρχῆς οἴκων.

οἴκων. Λέγονται ὴ ἐν λαμπήναις ἰδίαις καὶ θρόνοις εἶναι, καὶ τοῖς τοιούτοις, ὅτ' ἂν συνοικιωθῶσι καὶ τοῦ παρεμπεσόντος τρόπους, ἐν οἷς καταλαμβάνονται τόποις, δυσὶν ἢ καὶ πλείοσι τρόποις, τότε μάλιστα καὶ ἡ δυνάμεις αὐτῶν, καὶ ἡ ἐνέργειαι αὔξεται, διὰ τὸ ὁμοίαν γίνεσθαι καὶ συμπάσχειν τὴν τῆς οἰκειότητος τῶν περιεχόντων δωδεκατημορίων. Λέγουσι δὲ χαίρειν αὐτὰς, καὶ ὅταν κἂν μὴ ἐστὶν πρὸς αὐτὰς ἡ συνοικείωσις τῶν περιεχόντων ζωδίων, ὅμως γίνεται τὶς οἰκειότης πρὸς τοῦτο ὄντας τῆς αὐτῆς αἱρέσεως ἐκείνοις. Κἂν δὲ καὶ μαχῶσι, ἀλλ' ὅμως δύνασθαι συμπάθειαν καὶ κινωνίαν, καὶ ἐκ τοιαύτης ὁμοιότητος. καθὼς πάλιν, ὅταν ἐν τοῖς τόποις καταλαμβάνουσι καὶ ἐναντίας αἱρέσεως καὶ ἀνομοίους, τὸ πολὺ συναλύειν τὴν δυνάμεως, ἄλλης τινὸς καὶ μικτῆς δυνάμεως ἀποτελουμένης, ἐκ τῶν ἀνομοίων κρίσεως τῶν περιεχόντων ζωδίων.

scit. Dicuntur præterea in carpentis propriis ac soliis esse, & similibus, cum familiaritate in iis locis, in quibus sunt, duobus, aut pluribus modis ratione jam exposita, conjunctæ fuerint. Tunc enim præcipue & facultates eorum, & vires novis accessionibus increbescunt, quod similis facta signorum ambientium cognatio una concurrat. Dicunt eas gaudere, cum, licet nulla cum eis contiguorum signorum familiaritas intercedat, cognatio nihilominus aliarum ejusdem cum illis conditionis, contrahitur; quæ licet ex longinquo ducatur, fit tamen consensus, & communicatio ex tali similitudine. Sicuti rursum, cum in locis contrariæ, dissimilisq; conditionis eas comprehendi contigerit, cum nova quadam, mixtaque facultas, ex dissimili ambientium signorum temperamēto consurgat, vis earum enervatur, & cadit.

CAP.

CAP. XXVII.

De applicationibus, & de fluxibus, aliisque facultatibus.

IN universum autem præcedentes subsequentibus complicari dicuntur, secedereque sequentes à præcedentibus, cum inter eas intervallum haud magnum fit. Id autem intelligitur, sive in corporeis congressibus, sive etiam in alio jam dictarum figurarum aspectu contingat; nisi quod in applicationibus, & defluxibus corporeis operæ pretium erit animadvertere. Latitudines ipsas, ut Soles, qui in iisdem partibus per mediam lineam fiunt congressus admittamus. In illis vero, quæ configurationibus constant, id observare supervacaneum est. Omnes enim radii in eadem, hoc est in centrum terræ delati similiter undequaque concurrunt. His omnibus evidens est, vires stellarum tum ex propria, naturalique earum proprietate, tum ex

Κεφ. ιη'.

Περὶ σωαφῶν καὶ ἀπορρροιῶν, καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων.

ΚΑθ' ὅλα δὲ λέγονται σωπάπτεσθαι τοῖς ἀκολουθοῦσιν οἱ προηγούμενοι. ἀποχωρεῖν δὲ οἱ ἀκολουθοῦντες τῶν προηγουμένων, ὅταν μὴ ἔστι πολὺ τὸ ἀνὰ μέσον αὐτῶν διάστημα. τοῦτο δὲ θεωρεῖται, κἂν σωματικῶς συμβαίνῃ, κἂν τῷ ἄλλο τι σχῆμα τῶν εἰρημένων σχημάτων. πολλὰ μὲν πρὸς μὲν τὰς σωαφὰς, καὶ τὰς ἀπορροίας, ὅσα γίνονται καὶ σῶμα, χρήσιμόν ἐστι θεωρεῖν καὶ αὐτὰ τὰ πλάτη πρὸς τὸ μόνας θεωρεῖσθαι τὰς ὑπὸ τὰ αὐτὰ μέρη γινομένας παρόδους τοῦ διὰ μέσου. πρὸς δὲ τὰς γινομένας διὰ τῶν συσχηματισμῶν ἡ παρεμπίπτησις αὐτὴ θειοτέρα ἐστίν. καὶ διὰ πάσης αἱ ἀκτῖνες ὑπὸ τὰ αὐτὰ, τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ τὸ κέντρον τῆς γῆς φερόμεναι, ὁμοίως πανταχόθεν συμβάλλουσιν. ἐκ τούτων δὲ πάντων φανερόν ἐστιν, ὅτι τῶν ἀστέρων ἡ ποιητικὴ δύναμις θεωρεῖται, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν καὶ φυσικῆς ἰδιοτροπίας, καὶ ἔτι ἐκ τῆς ἰδιό-

τὴν ἰδιότητα τῶν περιεχόντων δωδεκατημορίων, καὶ ἐν τῷ πρὸς τὸν ☉ καὶ τὰς γωνίας συσχηματισμῷ, καθ' ὡς εἴρηται πρὸ τούτων πάντων. ἡ δὲ δύναμις αὐτῶν ἰσχύει, πρῶτον μὲν ἐν τῷ εἶναι αὐτὰς ἀνατολικὰς, καὶ πρὸς τὰς ἰδίας κινήσεις προσκεῖσθαι· τότε γὰρ μάλιστα εἰσὶν ἰσχυροί. ἢ οὐκ ἰσχύει, διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς δυτικὰς καὶ ἀφαιρετικάς· τότε γὰρ ἀσθενέστερον ἐνεργοῦσιν. Ἔστιν δὲ ἡ δυνάμις αὐτῶν ἰσχυροτέρα, ἢ ἀσθενεστέρα, καὶ ἐν τῷ πρὸς τὸν ἑπόμενα σχέσεως. Καὶ δὲ μεσουρανοῦσαι, ἢ ἐν τῷ μεσουρανήματι ἐπαναφερόμεναι, μάλιστά εἰσιν ἰσχυροί. καὶ ἔτι, ὅτ' ἂν ἐν αὐτῷ τῷ ὁρίζοντι ὑπάρχωσιν, ἢ ἐπαναφέρονται. καί ποτε δὲ δυνάμεις εἰσὶν, καὶ μᾶλλον ὅτ' ἂν ὦσι ἀνατολικαὶ εἰσίν. εἰ δὲ ὑπὸ γῆν μεσουρανοῦσιν, ἢ ἄλλως πως τῷ ἀνατέλλοντι τόπῳ σχηματίζοντες, ἀδυνατώτεροί εἰσιν· ὅταν δὲ μηδὲ ὅλως ἔχωσιν, ἀδύναμοι παντελῶς εἰσίν.

ambientium signorũ qualitate, tum oppositu ad Solem, & ad angulos configuratione, ut præmonuimus, sumendas esse. Vis autem earum validior fit, si sint orientales, & cursum suum intendant; tunc enim plurimum possunt, vel languet, si sint occidentales, & retrogradæ, tunc enim languidius agunt. Est præterea vis earum pro situ ad horizontem, & efficacior & languidior. Nam si sunt in medio cœli, aut succedentem illi locum permeent, quam maxime efficaces sunt. Itemque cum in ipso horizonte, aut succedente loco sunt; nam tunc quoque efficaces sunt, præcipueque si in plaga orientali fuerint. si vero sub terram in imo cœli divertunt, vel alio modo cum orientali loco configurantur, languidiores; cum vero non ita se habeant omnino imbecilles sunt.

LIBER

LIBER SECVNDVS.

CAP. I.

Generalis considerationis divisio.

QUæ visa sunt ad particulariũ prædictionum considerationem opportuna magis ac propria, ea quasi in tabella, breviter, summatimq; descripsimus. Hunc ex ordine tractationis reliqua quæcunq; simili prædictioni summe conducibilia sunt, ubique naturali ordine, & magisterii ratione servata, complectemur. Prænotio, quam Astronomiæ ope assequimur, in partes duas, easque maximas, ac præcipuas dividitur, alteram, quam dicunt universalem, & nationes integras, & regiones, & urbes amplectitur: alteram particularem, & Genethlialogicam nuncupatam, quæ singulorum hominum fata considerat. Itaque, cum duæ sint partes, priori loco de universali tractationem, ut ratio postulat, aggrediemur. Universales etenim

Κεφ. α'.

Διαίρεσις τῆς καθολικῆς ἐποσκέψεως.

Ὅσα μὲν ἰῶ κυριώτερα πρὸς τὴν ὑποσκεψιν τῶν μελλόντων προρρήσεων, ταῦτα ὡς ἐν πίνακι κεφαλαιωδῶς διήλθομεν. προθησόμεθα δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς παραγγελίας, ὅσα συμβάλλεται εἰς τὸ δυνατὸν τῆς τοιαύτης προρρήσεως, παντάχῃ ποιούμενοι τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸν φυσικὸν λόγον. Τὸ προγνωστικὸν τὸ δι' ἀστρονομίας, εἰς δύο μέρη τὰ μέγιστα καὶ κυριώτατα τέμνεται. πρῶτον μὲν, εἰς τὸ καθ' ἔθνη ὁλόκληρα, καὶ χώρας, καὶ πόλεις, ὅπερ καὶ καθολικὸν λέγεται. καὶ δεύτερον, εἰς τὸ καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων, ὅπερ καὶ μελλητὸν καὶ γενεθλιαλογικὸν ὀνομάζεται. δύο ὄντων ὑποκειμένων μερῶν, πρῶτον περὶ οὗ καθολικώτερα πρέπον εἰπεῖν· διόπερ τὰ καθολικὰ

λικὰ ἀποτελέσματα ἀναγ-
καιοτέρας ἔχῃ αἰτίας, ἢ μεί-
ζονας ἤπερ τὰ μεεικά, καὶ
διότι ἀεὶ ἄρχουσιν αἱ δυναλω-
τεραι φύσεις τῶν ἀσθενεστέρων
φύσεων, καὶ ὅτι τὰ μεεικὰ
πεειέχε) ὑπὸ τὴν καθόλου· ὥ-
στε ἀναγκαῖον τὸς βυλομένυς
περὶ τῶν μεεικῶν καὶ καθ' ἕκασα
εἰπεῖν τι, πολὺ πεότεεον περὶ
τῶν καθολικωτέεων εἰπεῖν. πά-
λιν ἢ τῶν καθολικῶς διαιεου-
μένων εἴς τε χώεας ὅλας, εἴς
τε πόλεις, ἢ ὧν μὲν θεωεουμένου
καὶ χώεων ὅλων, τοῦ δὲ καὶ πό-
λεων, καὶ ὧν μὲν ἔχοντος μεί-
ζον αἴτιον καὶ οἷον καὶ πεόδον, ὡς ὅτι πολέμων, ἢ λοι-
μῶν, καὶ λιμῶν, ἢ σεισμῶν,
ἢ καταικλισμῶν ἢ τῶν τοιού-
των· τοῦ δὲ ἔχοντος ἔλαττον
αἴτιον, καὶ καλὰ καιεοὺς πο-
νὰς γινόμενον, ὡς ὅτι τῆς
μεταβολῆς τῶν καιεῶν, καὶ
τῆς καλὰ τὸ πλέον ἢ ἔλατ-
τον γινομένης ἐναλλαγῆς αὐ-
τῶν πεός τε χειμῶνας καὶ
καύματα, ἢ πνεύματα σφο-
δεότεεα ἢ ἀνετώτεεα, καὶ
πεὸς εὐφοείαν καὶ ἀφοείαν καὶ τῶν τοιούτων, πεο-

eventus magis neceſſariis ac majoribus cauſis, quam particulares, producuntur; & validiores naturæ ſemper imbecillioribus imperant, resque particulares, ab univerſalioribus comprehenduntur, adeo ut neceſſe ſit, eos, qui de rebus particularibus tractationes aſſumunt, multo prius, de univerſalioribus ſermonem inſtituere. Et rurſum univerſalia, cum in integras regiones, & urbes ſubdividantur, & eorum una pars regiones totas ſpeculetur, altera certas urbes, & illa quidem validioribus cauſis, & quaſi per recurrentia tempora, quibus bella, peſtilentiæ, fames, terræmotus, inundationes, & ſimilia indicantur; hæc vero leviori cauſa temporum viciſſitudine procreata, quæ temporum mutatio, eorumque intenſio, ac remiſſio in hyeme, æſtu, ventisque minus vel magis procelloſis & horridis, necnon ubertate, & ſterilitate, & ſimilibus producendis præſignificantur, impellatur.

hic

hic quoque pars quæ totas regiones conſiderat, cauſasque habet majores, quando illa, quæ urbes obſervat, & minori cauſa ducitur, univerſalior ſit, omnino anteferenda eſt. Ad iſtam tamen conſiderationem duo præcipue requiruntur. ſignorum Zodiaci, & ſtellarum inclinata familiaritas, & quæ certo tempore in propriis partibus affectiones fiant ſecundum quidem Solis, & Lunæ conjunctiones eclipticas, ſecundum vero ſtellarum errantium tranſitum, ortus, & ſtationes. Horum igitur prius naturalem conſenſus rationem exponemus, compendio ſimul declarabimus proprietates gentibus totis ut plurimum ineſſe obſervatas, eorumque mores, & habitum corporis, quæ cum ſiderum congruentia, & ſignorum, & reliquorum naturalem convenientiam habent.

περιέχ καὶ ἐνταῦθα τὸ θεωρούμενον κ͞τ χώρας ὅλας, καὶ τὸ κ͞τ μείζονας αἰτίας γινόμενον, διὸ τὸ εἶναι καθολικώτερον, ἔ κ͞τ πόλις θεωρουμένη, καὶ ἔ δι' αἰτίαν ἐλάττονα γινομένη. Πρὸς δὴ τὴν ὑπόσκεψιν ταύτην, δύο μάλιστα ληπτέον ἐστίν. ἡ πρὸς τὰ κλίματα σωοικείωσις τ͞ δωδεκατημορίων τ͞ ζωδιακ͞, & ἡ σωοικείωσις τ͞ ἀστέρων, καὶ αἱ γινόμεναι κ͞τ καιρὸς ὑποσημασίαι ἐν τοῖς οἰκείοις μέρεσι. κ͞τ μὲν τὰς συζυγίας ☉ καὶ ☽, αἱ ἐκλείψεις καί· κ͞τ δὲ τὰς παρόδους τῶν πλανωμένων, αἱ πρὸς τὰς ἀνατολὰς αὐτῶν & δύσ͞ συνεργμός. τούτων δὴ περιεκτέον μὲν τ͞ φυσικὸν λόγον τ͞ συμπαθείας, ἅμα λέγοντες ἐν σωτόμῳ καὶ τὰς ὡς ὑποκειμένας θεωρουμένας ἐν ἔθνεσιν ὅλοις ἰδιοτροπίας, κ͞τ τὰ ἔθη αὐτῶν & τὰ σώματα, πρὸς τ͞ σωοικείωσιν τῶν ἀστέρων, καὶ τ͞ δωδεκατημορίων, & τῶν ἐκεῖθεν φυσικὴν αἰτίαν οἰκείως ἐχόντων.

ΚΕΦ.

Κεφ. β'.

Περὶ τῶν ἰδιωμάτων, ἃ καθ' ὅλον τὸ κλίμα γνωρίζεται.

Τῶν ἐθνῶν τὰ ἰδιώματα, τὰ μὲν καθ' ὅλης τῆς παραλλήλους καὶ τὰς γωνίας ὅλας ὅλων, διαιρεῖται ὑπὸ τῆς κλίσεως τῆς πρὸς τὸν ☉, καὶ τὸν κύκλον τὸν διὰ μέσου τῶν ζωδίων. τὰ δὲ καθ' ἡμᾶς οἰκούμενα, ὑπὸ ἑνὸς τεταρτημορίου τῶν Βορείων ἡμισφαιρίων, οἱ μὲν ὄντες ὑπὸ τῆς νοτιωτέρας παραλλήλους, λέγω δὴ τῆς ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ μέχρι τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ παραλλήλους, διὰ τὸ ἐπὶ δὴ τῆς κεφαλῆς ἔχειν τὸν ☉, ὑπὸ αὐτοῦ διαπυρούμενοι, μέλανες τέ εἰσι, καὶ οὐλας ἔχουσι τὰς τρίχας, καὶ δασείας, καὶ τὰ πρόσωπα φοβεροὶ, καὶ τὰ μεγέθη σεμνοὶ, καὶ θερμοὶ τὰς φύσεις, καὶ ἄγριοι τὰ ἤθη, διὰ τὸ συνεχὲς τοῦ καύσους. καλοῦνται δὲ κοινῶς αἰθίοπες. ἐμφαίνει δὲ τὸ διάπυρον οὐ μόνον δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ περιέχοντος αὐτοὺς καταστήματος καὶ ἀέρος, καὶ τῶν ἄλλων ζώων. Οἱ δὲ ὄντες ὑπὸ τοῦ βορειωτέρους παραλλήλους, λέγω δὴ τοῦ ὑπὸ

Cap. II.

De proprietatibus quæ per totum clima observantur.

GEntium proprietates paralellis omnibus, angulisque omnibus subjectarum juxta positum ad Solem, & circulum signa media secantem dividuntur. Nam in hac terra nostra habitata, boreali quadrante subjecta, qui australioribus paralellis illis scilicet, qui ab æquinoctiali ad tropicum æstivum extenduntur, subduntur; cum in vertice Solem habeant, ab eo continuo exusti, nigri sunt, crispis, densisque capillis, aspectu torvi, membris contracti, natura calidi, & propter assiduos æstus, moribus inhumani, vulgo Æthiopes vocitantur. Urens, accensumque regionis non modo ipsi, sed circumfusi etiam aëris constitutio, aliorumque animantium, status demonstrat. Qui sub Aquilonaribus paralellis, in ea scilicet, mundi plaga, quæ

Arctis ſubjicitur vitã agunt, cum vertex eorum longe à Zodiaco, & Solis calore diſtat, propterea ſunt frigoribus noxii, & cum majoris humiditatis, quæ maxime nutrire ſolet, eoq; præcipue quod à nullo calido exhauriatur participes ſint, colore albeſcunt, ſuntque capillis promiſſioribus, ingentes corpore, nutricatu, educatuque faciles, natura gelida, & propter aſſidua frigora, ingenio inmãſueto. Cœli circumfuſi conſtitutio, & animantia, & plantæ ejuſdem cum illis conditionis ſunt, & ut plurimum Scythæ vocantur. Qui inter æſtivum tropicum, Arctosque interjacent, cum in vertice Solem non habeant, quando longior ille factus in meridionales ſeſe plagas inſeruerit, aëre bene temperato minime fruuntur. Et habet ſane id temperamentum frigoris, & æſtus nonnullas differentias ac diverſitates, ſed neque magnas, neque vehementes. Itaq; qui in ſimili temperamẽto degunt,

τὰς ἄρκλους, ἐπειδὴ τούτων τῷ κεφαλῷ τόπος πολὺ ἀπέχει τοῦ ζωδιακοῦ, καὶ τοῦ ☉ θερμότητος, εἰσὶ μὲν διὰ τοῦτο καταψυχροι, μελάνονλες ἢ μᾶλλον τὸ ὑγρότητος, ἅτε θρεπτικωτάτης ὕσης, καὶ ὑπὸ μηδενὸς θερμοῦ ἐξικμαζομένης, λαμπροὶ τὴν χροάν εἰσι, καὶ τὰς τρίχας ἔχουσιν ἐκτεταμένας, καὶ τὰ σώματα μεγάλοι, καὶ τὰ μεγέθη ἄτροφοι, καὶ τὰς φύσεις ψυχροὶ, καὶ τὰ ἤθη διὰ τὸ σπανιέχειν τοὺς κρύους ἄγριοι. ὁμοίως δ' ἔχει τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ σπανίζον αὐτοὺς κατάστημα, καὶ τὰ ζῶα, καὶ τὰ φυτά. καλοῦνται δ' ὡς ἐπὶ πολὺ σκύθαι. Οἱ δὲ μεταξὺ ὄντες τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ ἄρκλων, ἐπειδὴ μήτε κατὰ κεφαλὴν ἔχουσιν τὸν ☉, μήτε πολὺ ἀπέχοντα πρὸς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, ὅτι δ' ἄκρατον ἔχουσι τὸν ἀέρα. Ἐν ᾧ μὲν οὖν καὶ ἡ διαφορά ἐστιν αὕτη καὶ τὸ παραλλαγὴ τῶν καυμάτων πρὸς τοὺς χειμῶνας. ὅμως δὲ καὶ μεγάλην, καὶ δὲ σφοδρὰν ἔχει τὴν διαφοράν. Εἰσὶν δὲ οἱ ἐν ταύτῃ τῇ διαιρέσει ὑπάρχοντες τῇ διαιρέσει, καὶ τὰ

καὶ τὰ χρώματα καὶ τὰ μεγέθη μέσοι, καὶ τὰς φύσεις ἄκεραιοι, καὶ οὐκὶ διεφθαρμένοι, ἀλλὰ καὶ σωέχφαν οἰκοῦντες, καὶ τὰ ἤθη ἥμεροι. Τούτων δ' αὖτῶν, οἱ ὄντες πρὸς νότον, ἀφυέστεροι μᾶλλον εἰσὶν, καὶ ἀμήχανοι, καὶ ἱκανώτεροι πρὸς τὰ μαθήματα. διὅπι σωεγγίζων καὶ ἡρυφῆς αὐτῶν ὁ ζωδιακὸς, καὶ οἱ περὶ τ ζωδιακὸν πλανώμενοι ἀστέρες, συνοικοῦσι τούτους πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ ποιοῦσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀκινήτους καὶ μαθηματικάς. Πάλιν δ', τούτων οἱ μὲν ὄντες πρὸς ἀνατολὴν, ἀνδρώτεροί εἰσιν· καὶ διὰ τὸ ἀνδρεῖον, φανερῶς πάντα ποιοῦντες. τοιαύτη δὲ μάλιστα καὶ ἡ τοῦ ☉ φύσις ἐστὶ, ἀνατέλλουσα ἡμερινὴ, καὶ ἀνδρικὴ, καὶ δεξιά. ὁρῶμεν δ' καὶ ἐν τοῖς ζώοις τὰ δεξιὰ μέρη μᾶλλον δυναλώτερα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ πρὸς ἀνατολὴν ὄντες ἀνδρώτεροι· οἱ δὲ πρὸς δύσιν ἀπαλώτεροι, καὶ θηλυκοὶ, καὶ κρυπτοί. ἐπειδὴ τὸ τῆς δύσεως μέρος σελληνιακόν ἐστι. πάντοτε γὰρ ἡ D ἀπὸ σωόδου

colore, & ſtatura medii, beneq; temperata conditione, neq; huc neq; illuc palantes, convictas cum aliis ſedes habent, placidi inſuper moribus. Horum, qui ad auſtrum vergunt magis tẽperatiores ſunt, ingenioſiores, ad capeſſandas diſciplinas opportuniores, quod proximus eorum vertici Zodiacus, & in Zodiaco ſtellæ errantes, eos ſibi quodammodo quaſi cognatione quadam aſtringunt, eorumque animis & celeritatem, & in percipiendis ſcientiis prudentiam aptitudinemque infundunt. Horum rurſus orientaliores animoſiores ſunt, ideoque in rebus occultandis, celandisque animi ſenſibus minus idonei. ſimilis enim præcipue eſt Solaris natura, oriens, diurna, maſcula, dextra. conſpicimus etiam in animalibus dextras partes eſſe robuſtiores. Propterea ergo orientis accolæ animoſiores, occidentis molliores, effæminatiores, ſenſuum item occultatores, cum occaſus illa plaga lunaris ſit; ſemper enim Luna

è congreſſu primum apparens, & ab Africo oriens plagam illam nocturnam, imbellem, & ſiniſtram efficit. Hæc cum ita ſe habeant ſingulos homines proprietates quædam, & morum, & legum conſequi ſolent, differuntque ratione generis in particularibus regionibus, ſicut & in aëris conſtitutionibus nonnullas differentias obſervamus, veluti in locis calidis, vel frigidis, vel temperatis; quædam regiones & loca propriam ſortiuntur temperaturam, & quod eminentiori, vel depreſſiori loco ſitæ ſunt majori vel minori frigore & calido vexantur. Et, quemadmodum nonnulli propter mare vicinum magis navigationi incumbunt, alii equitatui operam navant ob regionis planiciem, & rurſus alii propter territorii fertilitatem miteſcunt, ita & naturali cognatione, qua cum ſtellis, ſignisque Zodiaci ex particulari plaga communicant, propriæ naturæ in ſingulis comperiuntur. Et hoc ut pluri-

πρῶτον φαινομένη, καὶ ἀνατέλλουσα ἀπὸ λιβὸς, νυκτερινὸν ποιεῖ ἐκεῖνο τὸ κλίμα, καὶ θηλυκὸν, καὶ ἀώνυμον. Τούτων δ' ὅτως ἐχόντων, συμβαίνει ἐν ἑκάστοις καὶ ἰδιοτροπία τινὲς ἠθῶν καὶ νόμων· καὶ διαφέρουσι μέρος τινὲς ἰδίως, καὶ λόγος χώρας. ὥσπερ καὶ ὅτι τῶν καταστημάτων ὁρωμένων διαφοράς τινας, ὅτι ἐν τόποις θερμοῖς ἢ ψυχροῖς ἢ διηρμένοις, διείληφεν χῶραί τινες καὶ τόποι ἰδίαν ἔχοντες κρᾶσιν, καὶ εἰσὶ πλέον ἢ ἔλαττον θερμώτερα ἢ ψυχρώτερα, διὰ τὸ κεῖσθαι ὑψηλώτερον ἢ κατώτερον· καὶ ὥσπερ εἰσί τινες διὰ τὸ ἔχειν ἐγγὺς θάλασσαν μᾶλλον ναυκλῆροι, ἄλλοι δ' ἱππῆροι διὰ τὸ ὁμαλὸν τῆς χώρας, καὶ πάλιν ἕτεροι διὰ τὴν εὐφορίαν τῆς χώρας ἥμεροι· ὅτως καὶ ἐκ τῆς φυσικῆς συνοικειώσεως, τῆς γινομένης πρὸς τοὺς ἀστέρας καὶ τὰ δωδεκατημόρια ἐκ τῶν μεριαίων κλιμάτων, διείληφεν ἰδιότροπαί τινες φύσεις ἐν ἑκάστοις. καὶ τοῦτο δὲ ὡς ὅπου πολὺ,

πολὺ, ἀλλ' ὐχὶ ὅτως, ὥσε καὶ ἕνα ἕκασον τ̃ τοιαύτης ἰδιοτροπίας ὑπάρχειν. καὶ τὰ τοιαῦτα ὧν χρησίμων ὄντων πρὸς τὰς μερικὰς ἐπισκέψεις, ἀναγκαῖον ἐστὶ συντόμως λαβεῖν περὶ αὐτ̃.

mum contingit, non autem ita, ut quemlibet qualitatem illam habere neceſſe ſit, quod cum ad particulares conſiderationes conducat, neceſſe etiam eſt, ut ſummatim exponamus.

Κεφ. γ'.

Περὶ τ̃ τῶν χώρων πρὸς τὰ τρίγωνα καὶ τὰς ἀστέρας συνοικειώσεως.

Cap. III.

De convenientia regionum ad trigonos & ſtellas.

Ἐν τῷ ζωδιακῷ τέσσαρα σχήματα θεωρεῖται, ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται. καὶ τὸ μὲν συγκείμενον ἔκ τε ♈, καὶ ♌, καὶ ♐, βορρολυβικόν ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖται μὲν ἐν αὐτῷ καθ' πρῶτον λόγον, ὁ ♃, διὰ τὸ βόρειον· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ ♂, διὰ τὸ λιβυκόν. τὸ δὲ συγκείμενον ἔκ τε ♉, καὶ ♍, καὶ ♑, νοτιαπηλιωτικόν ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖται μὲν ἐν τούτῳ καθ' πρῶτον λόγον, ὁ ♀ διὰ τὸ νότιον· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ ♄, διὰ τὸ ἀπηλιωτικόν. τὸ δὲ συγκείμενον ἔκ τε ♊, καὶ τῶν ♎, καὶ ♒, βορραπηλιωτικόν

IN ſignifero quatuor triangulæ figuræ, ut ſuperius diximus, conſpiciuntur. quæ ex Ariete & Leone, & Sagittario conſtituitur, Borrolybica, quaſi ex Aquilone, & Africo mixta, dicitur. in ea tanquam domicilio dominium habet potiſſimum Jupiter propter locum ſeptentrionalem, & propter Africum una cum eo Mars. Quæ ex Tauro, Virgine, & Capricorno conflatur Notapeliotica eſt, hoc eſt, Auſtriſolana; in ea potiſſimum dominatur Venus propter Auſtrum, & cum ea Saturnus propter Subſolanum. Quæ ex Geminis Chelis, & Aquario conſtituitur Borrapeliotica

eſt, id eſt ex Borea, & Subſolano mixta, regitur præcipue à Saturno propter Subſolanum, ſocius in dominio adjungitur Jupiter propter Aquilonem. Quæ ex Cancro Scorpio, & Piſcibus componitur Notolybica eſt, quaſi ex Auſtro & Africo mixta, eſtque potiſſimum illius dominus Mars propter Africum, ſocia illi additur Venus propter Auſtrum. Hæc cum ita ſint, terra etiam, quam nos incolimus, in quatuor partes dividitur, diſpartiturque ſecundum latitudinem ad triangulorum numerum, à maris noſtri linea, quæ à fretu Herculeo ad ſinum Iſſicum; deinceps per montanum dorſum qui orientem reſpicit, extenditur: & ſub hac latitudine terræ habitatæ pars Auſtralis, Aquilonarisque comprehenditur; ſecundum longitudinem ex Arabico ſinu, & Ægeo mari, & Ponto, necnon & palude Mæotide, quibus ipſius pars orientalis ab Africo ſeparatur, dividitur. Hac ratione noſtræ terræ habitatę quatuor quadrantibus ad quatuor trian-

ἐστι. καὶ οἰκουδεσποτεῖ μὲν ὁ ♄ ♑, μέρος δὲ τὸ ἀπηλιωτικόν· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ ♄ ♐, μέρος τὸ βόρρον. τὸ δὲ συγκείμενον ἔκ τε ♄ ♋, καὶ ♄ ♏, καὶ τ ♐, νοτολιβυκόν ἐστι. καὶ οἰκοδεσποτεῖ μὲν πάλιν καὶ πρῶτον λόγον, ὁ ♄ ♂ μέρος δὲ τὸ λιβυκόν· συνοικοδεσποτεῖ δὲ καὶ ὁ τ ♀ μέρος τὸ νότιον. Τέτων δὲ ὄντων, διαιρεῖται εἰς τέσσαρα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, καὶ δριθμὸν τ τριγώνων καὶ μὲν πλάτει διαιρουμένη, ἀπό τε τ καθ' ἡμᾶς θαλάσσης ἀπὸ τ ἡρακλείου πορθμοῦ ἕως τοῦ κόλπου τ ἰασικοῦ, καθὼς ἐστὶν ἡ ἐφεξῆς ὀρεινὴ ῥάχις ἡ πρὸς ἀνατολὰς, ὑφ' ἣν πλάτος περιλαμβάνει τότε νότιον καὶ βόρρον μέρος τ οἰκουμένης. καὶ δὲ μήκει διαιρεῖται, ἀπό τε τ ἀραβικοῦ κόλπου, καὶ τ αἰγαίου πελάγους, καὶ τ πόντου, καὶ τ μαιώτιδος λίμνης· ὑφ' ὧν χωρίζεται τό, τε ἀπηλιωτικὸν καὶ τὸ λιβυκὸν μέρος. Οὕτω γινομένων τεσσάρων τετραπλευρογωνίων τ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, καὶ δριθμὸν τ τεσσάρων τριγώ-

τριγώνων, ἓν μὲν κεῖται πρὸς βορρόλιβα τῆς ὅλης οἰκουμένης, τὸ κβ τῆ κελτογαλατίαν, ὅπερ καὶ κοινῶς Εὐρώπη καλεῖται. Τούτῳ δὲ τῷ τεταρτημορίῳ ἀντίκειται κβ τῆ ἀνατολικῷ αἰθιοπίαν, τὸ πρὸς νοταπηλιώτην τεταρτημόριον, ὅπερ νότιον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας καλεῖται. Πάλιν δὲ μέρος ἕτερον τῆς ὅλης οἰκουμένης, τὸ κβ τῷ σκυθίαν βορραπηλιωτικὸν, ὅπερ καὶ αὐτὸ βόρειον μέρος τῆς μεγάλης ἀσίας λέγεται. ἀνθίκειται δὲ τούτῳ πρὸς λιβόνοτον τὸ κβ τῆ δυτικῷ αἰθιοπίαν, ὅπερ καὶ κοινῶς λιβύη καλεῖται. Τούτων δὲ τῶν τεταρτημορίων ἑκάστου τὰ κείμενα μέρη, μᾶλλον πρὸς τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἐναντίως κεῖται πρὸς αὐτὸ τὸ τεταρτημόριον, τὸ περιέχον αὐτά, καθάπερ ἐκεῖνο πρὸς ὅλον κεῖται τῷ οἰκουμένῳ. καὶ γὰρ τὸ κβ τῷ εὐρώπῳ τεταρτημορίου κείμενα πρὸς βορρόλιβα τῆς ὅλης οἰκουμένης, τὰ μὲν πρὸς τὸ μέσον αὐτοῦ, καὶ τὰ μὲν πρὸς τὰς γωνίας, πρὸς νοταπηλιώτην ὁρᾶται κείμενα δὲ αὐτοῦ τε-

gulorum numerum conſtitutis, unus quidem ad Borrolyba in plaga ſcilicet, inter Aquilonem, & Africum, qui in Celtogallia eſt, vulgoque Europa nuncupatur, ſitus eſt. huic quadranti verſus orientalem Æthiopiam Auſtriſolanus quadrans, qui pars Auſtralis magnæ Aſiæ dicitur contra ſitus eſt. Rurſus quadrans alius univerſæ terræ verſus Scythiam Borrapolioticus, hoc eſt, inter Aquilonem, & Subſolanum, pars Aquilonalis magnæ Aſiæ dictus diffunditur; illi Libonotus ad occiduam Æthiopiam, cui vulgo Lybiæ nomen eſt, opponitur. ſingulorum horum quadrantum partes, quæ in medium totius terræ magis referuntur, diverſam à quadrante eas ambiente, qua ratione & illæ ad totum orbem collatæ, naturam ſibi adſciſcunt. Etenim Europæi quadrantis ad Borrolyba terræ univerſæ poſiti mediæ partes, & Angulares Notapelioticæ parti ejuſdem quadrantis adjacere

consp iciuntur, sic etiam in aliis dijudicandum est. His itaque manifestum fit, singulos quadrantes cum duobus oppositisque triangulis familiaritate conjungi, & omnes partes ad illud, quod totum quadrantem regit, accommodari; partes vero illius partibus oppositas cũ particularibus, & mediis oppositis conciliari. Ad hanc etiam familiaritatem stellæ illæ, quæ in propriis triangulis dominantur, sed in aliis quidem habitationibus illæ tantum, quæ dominium exercent, in habitationibus vero in medio universæ terræ collocatis, cum illis una & Mercurii, quæ mediæ naturæ est, & conditionibus communis assumitur.

His ita dispositis primi quadrantis, qui Europam amplectitur, partes totius terræ Borrolybi adjacentes Borrolybici trianguli ex Ariete, Leone, & Sagittario naturam referunt, & ut par

τα ρ ημοείε. ὁμοίως ᾗ ἔχει καὶ ἐπὶ τ ἄλλων τεταρτημορίων. Ε'κ τούτε δ' ἂν φανερὸν, ὅτι ἕκαστον τ τεταρτημορίων πρὸς δύο καὶ ἀνθικείμενα τρίγωνα οἰκειοῦται· πρὸς μὲν τὸ ὅλον τεταρτημόριον προσνεύοντα, ἐφαρμοζομένων τ ὅλων μερῶν· πρὸς ᾗ τὸ μεσιαῖον καὶ ἀνθικείμενον τοῖς μέσοις, ἐφαρμοζομένων τῶν κ τὸ αὐτὸ μεσικῶν ἀνθικειμένων μερῶν. συμπαραλαμβάνοντι ᾗ πρὸς τ οἰκείωσιν οἱ ἀστέρες, οἱ μὲν οἰκοδεσποτείαν ἔχοντες ἐν τοῖς οἰκείοις τριγώνοις· ἀλλ' ὅτι μὲν τῶν ἄλλων οἰκήσεων, μόνοι αὐτοὶ οἱ ἔχοντες τ οἰκοδεσποτείαν. ὅτι ᾗ τ οἰκήσεων τῶν πρὸς τὸ μέσον τ ὅλης οἰκουμένης, σὺν ἐκείνοις παραλαμβάνεται καὶ ὁ ☿, διὰ μέσου κ κοινός ἐστι τ αἱρέσεων.

Ε'κ τούτης δὴ τ Δαλαξεως, ᾗ μὲν πρώτη τεταρτημορίε ᾗ κ τὸν Διρώπιον, τὰ πρὸς τ Βορρόλιβα τ ὅλης οἰκουμένης κείμενα μέρη, συνοικειοῦται τῷ Βορρολιβυκῷ τριγώνῳ, ὅπερ ἐκ τε ♈ κ ♌ καὶ ♐ σύγκειται· κ οἰκοδεσποτεῖται διὰ λόγως ὑπὸ τ κυ-

τ κυρίων ξ τριγώνω, τῦτε ♀ ἡ τῦ ♂ τ δυλικῶν. ἐσὶ δὲ τὰ μέρη ταῦτα, ὡς λαμβάνετω κ ὅλα ἔθνη, ἅτως· Βρεταννία, γαλατία, γερμανία, ἀπυλία, σικελία, τυρρηνία, κελτικὴ, ωανία. ὅπ ὃ τὸ τρίγωνον τῦτο δ χηθν ἐσι, κ οἱ σωοικαδεσωότν τες ἀσέρες· Δι᾽ τῦτο ἡ ταῦτα τὰ ἔθνη ἀνυπόταπτα, κ φιλελεύθερα, ἡ φιλοπόλεμα, ἐ φιλόπονα, ἡ ἡγεμονικοὶ, κ καθάρσιοι, ἡ μεγαλόψυχοι. Δι᾽ ὃ τ συχημαπισμὸν τ δυτικὸν τῦτε ♀ ἡ ♂, κ ἐπ διότι ξ τριγώνω τὰ μὲν ἔμπροσθέν ἐσιν ἰωδρφωμένα, τὰ ὃ ὄπισθεν θηλυκά· Δι᾽ τῦτο τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸς μὲν τὰς γυναῖκας εἰσὶ καταφρονητικοὶ ἡ ἄζηλοι, πρὸς ὃ τὰς σωσίας τ ἀρσενικῶν ἀναπινόμενοι κ ζηλῶντες, ἡ μήτε αἰσχρὸν μήτε ἄνανδρον τῦτο νομίζοντες. Δι᾽ τῦτο δὲ ἐκλύον), ὅπ δὲ ὡς πάσχοντες διάκειν) ὅπ τύτω, ἀλλὰ φυλάτθσι τὰς ψυχὰς ἀνδρείας, κ κοινω-

est, à dominis trianguli, Jove, & Marte occiduis gubernantur. partes sunt, ut ab integris gentibus possidentur, Britannia, Galatia, Germania, Apulia, Sicilia, Tyrrenia, Celtica, Hispania. Verum, cum triangulus hic, necnon & stellæ in eo dominatrices aptæ, natæ sint ad dominandum, gentes illæ frena pati nesciunt, libertatem ambiunt, bellis gaudent, laboribus non succumbunt, ad imperia aspirant, mundiciam colunt, magnisque cogitationibus inflantur. sed propter occiduam Jovis & Martis figurationem, & trianguli anteriores partes masculas, posteriores fœmineas, muliebres amores floccipendunt; nec eorum causa æmulatione tanguntur: masculam vero Venerem summo studio inhiant, & in simili amore socium pati nequeunt; & id neque turpe, neque nefas ducunt, neque à fortitudine remotum. propterea non effeminantur animis, quod non affectioni obnoxii similia tentant, & in iisdem deliciis fortitudinem curent, com-

municationem, fidem, ſuosque non minus ament, & beneficia conferant. Inter has regiones, cum Britannia, Galatia, Germania, & Barſania magis cum Ariete, & ſtella Martis conveniant, propterea earum accolæ immanſuetiores ſunt, & audaciores, magisque truces: Italia, Apulia, Sicilia, & Gallia Leoni, & Soli ſubdantur, earum habitatores magis imperia affectant, beneficiis cumulandis gaudent, & ſocietate aliorum: Thyrrenia, Celtica, & Hiſpania cum Marte, & Jove uniantur, earum cives ſunt libertatis, ſimplicitatis, & mundiciei ſtudioſi. Partes hujus quadrantis in medio terræ collocatæ, Thracia, Macedonia, Illyrium, Græcia, Achaia, Creta, præterea Cyclades & minoris Aſiæ oræ maritimæ, & Cypri ad Notapelioticam plagam totius quadrantis pars vergens, familiaritatẽ cum Notapeliotico triangulo ex Tauro, Virgine, & Capri-

νικὰς, καὶ πιστὰς, καὶ φιλεῖσι τὰς οἰκείας, καὶ εἰσὶν εὐεργετικοί. τούτων δ' αὖ τῶν χωρῶν, ἐπιδὴ ἡ Βρεταννία, καὶ γαλατία, καὶ γερμανία, καὶ βαρσανία, πλέον τι συνοικειοῦνται τῷ ♈, καὶ τῷ ♇ ♂, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν αὐταῖς ἀγριώτεροι, καὶ θερμότεροι, καὶ θηριώδεις μᾶλλον. ἡ δ' ἰταλία, καὶ ἀπουλία, καὶ σικελία, καὶ γαλλία, συνοικειοῦνται τῷ Ω καὶ τῷ ☉. δι' ὃ καὶ ἐν αὐταῖς ἡγεμονικοὶ μᾶλλον, καὶ εὐεργετικοὶ, καὶ κοινωνικοί. ἡ δὲ τυρρηνία καὶ ἡ κελτικὴ καὶ ἡ ἱσπανία, συνοικειοῦνται τῷ ♂, καὶ τῷ ♇ ♃. ὅθεν καὶ φιλελεύθεροι οἱ ἐν αὐταῖς, καὶ ἁπλοῖ, καὶ φιλοκαθάρσιοι. τὰ δὲ μέρη τοῦτο τοῦ τεταρτημορίου, ἅπερ κεῖται πρὸς τὸ μέσον τοῦ οἰκουμένης, θετταλία, μακεδονία, καὶ ἰλλυρία, καὶ ἑλλὰς, καὶ ἀχαΐα, καὶ κρήτη, καὶ ἔτι αἱ κυκλάδες, καὶ τὰ ἀσιανὰ παράλια τοῦ μικρᾶς ἀσίας, καὶ κύπρος, τὰ κείμενα πρὸς νοτιαπηλιώτην τοῦ ὅλου τεταρτημορίου, ταῦτα δὴ προσλαμβάνει τὴν συνοικείωσιν τοῦ νοτιαπηλιωτικοῦ τριγώνου τοῦ συγκειμένου ἔκ τε τοῦ ♉, καὶ τοῦ ♍, καὶ τοῦ ♑· οἱ δὲ οἰ-

ξ οἰκοδεσποτεῖ ὁ τ♀, καὶ ὁ ξ ♄, ἐπὶ ὁ ξ ♀. ὅθεν καὶ οἱ κατοικοῦντες τὰς χώρας, συγκαταχημαλιζόμενοι τόποις, συγκεκερασμένοι εἰσὶν τά τε σώματα καὶ τὰς ψυχάς· καὶ ὑπάρχουσι μὲν ἡγεμονικοὶ καὶ ἀνδρεῖοι καὶ ἀνυπόταικτοι, διὰ τ♂. διὰ ☿ τ ξ ☽, φιλελεύθεροι, καὶ αὐτοδέσποτοι, καὶ δημαγωγικοὶ, καὶ νομοθετικοί. εἰσὶ δὲ καὶ φιλομαθεῖς, καὶ φιλόμουσοι, καὶ ἀγωνιστικοὶ, καὶ καθάρσιοι τὰς διαγωγάς, διὰ τ τ♀. διὰ ☿ τ τ♀, φιλόξενοι καὶ κοινωνικοὶ, καὶ φιλόδικαιοι, καὶ φιλοχάρμαλοι, καὶ δυνατοὶ περὶ λόγους. μάλιστα δέ εἰσι καὶ μυστηρίων ἐπιτελεστικοὶ, διὰ τ δυτικὴν τ♀ καταχημαλισμόν. πάλιν δὲ καὶ τῶν αὐτῶν τ χωρῶν σχοινοῦσθαι τὸ πλέον, οἱ μὲν περὶ τὰς κυκλάδας, καὶ τὰ παράλια τ μικρᾶς ἀσίας καὶ Κύπρου, τῷ τε ♂, καὶ τῷ τῆς ♀. ὅθεν εἰσὶ τρυφητικὴ καὶ καθάρσιοι, καὶ τὰ ξ σώματα θεραπευτικῶς μελόμενοι. οἱ δὲ περὶ τ ἑλλάδα, καὶ τ ἀχαΐαν, καὶ τ κρή-

corno cujus dominatrix Venus, & ſtella Saturni, necnon & illa Mercurii eſt, ineunt. Hinc fit, ut earum regionum homines, tali triangulo, dominisque conformati, ſint & animo, & corpore contemperati, & propter Martem dominia ambiant, viribus valeant, & ſubjectionem omnem reſpuant. propter Jovem libertatis amatores dominio ſuo ſibi placentes, rerum publicarum inſtitutores, legum latores ſint, præterea ſtudioſi doctrinæ; muſices, ſpectaculorum, mundiciei propter Venerem, propter Mercurium hoſpitii, communionis, æquitatis, literarum, & eloquentia illuſtres, nec contemnendi potiſſimumque propter occiduam Veneris figuram arcanorum ſacrorum, & initiorum inſtitutores. Rurſus inter has regiones, qui Cycladas maritima ora minoris Aſiæ, & Cypri colunt magis ſe cum Tauro, & Veneris ſtella conformant, ideoque ſunt voluptatibus, mundiciei addicti, & corporis curatione ſolliciti. Qui Græciam Achaiam, Cretam tenent

cum

cum Virgine & Mercurio, proptereaq; eloquentiam, & disciplinas sectantur, magisque bona animi quam corporis sibi procurant. Qui Macedoniam, Thraciam, & Illyrium cum Capricorno, & Saturno: ideoque divitias, opesque aucupantur, neque sunt, ac cæteri placidis moribus, neque legibus gubernantur.

Secundi quadrantis, qui partem australem majoris Asiæ occupat: partes Indicam, Arrianam, Gedrosiam, Parthiam, Mediam, Babyloniam, Assyriam, atque Mesopotamiam continentes, tanquam quæ Notapelioticum tractum totius terræ spectent non incongrue Notapeliotico triangulo, ex Tauro, Virgine, & Capricorno, adhuc etiam stellis Veneris, Mercurii, & Saturni in orientali habitu respondent, quod naturas habeant dominatoribus convenientes, colantque Veneris stellam, quam nuncupant Isin; & Saturni, quam

τῶν, συνοικοδῶντι τῇ ☿, καὶ τῷ ♂ ♀. διόπ καὶ λογικοὶ μᾶλλον εἰσὶ, καὶ φιλομαθεῖς, καὶ τὰ τ ψυχῆς περὶ τ σώματος ὑπιμελούμενοι. οἱ δ' ἐν τῇ μακεδονίᾳ καὶ θρᾴκῃ καὶ τῷ ἰλλυρικῷ, συνοικοδῶντι τῷ τε ♄, καὶ τῷ ♂ ♄. διόπ φιλοκλήματοί εἰσιν ἀχ' ἥμεροι δὲ ὅτως, ἀδὲ καὶ νόμους πολιτικοὺς ὁμοίως.

Τῶ δ' βοτρυοειδῶς, καὶ ὅλῳ καὶ τῷ νότιον μέρει τῆς μεγάλης ἀσίας, τούτῳ τὰ μὲν ἄλλα μέρη, ἃ περιέχει ἰνδικήν τε καὶ ἀρριανὴν, καὶ γεδρωσίαν, καὶ παρθίαν, καὶ μηδείαν, περσίδα, βαβυλωνίαν, μεσοποταμίαν, ἀσσυρίαν, ὡς κείμενα πρὸς νοταπηλιώτην τ ὅλης οἰκουμένης, εἰκότως συνοικοδῶντι τῷ νοταπηλιωτικῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἐκ τε ♂, καὶ ♍, καὶ ♃. ἐπὶ δὲ συνοικοδῶντι καὶ τῷ τῆς ♀, καὶ τῷ τῶ ☿, καὶ τῷ τῶ ♄, ὑπὸ ἀνατολικῶ χημαπτομῶ. διόπ καὶ τὰς φύσεις ἔχουσιν ἀνηλιθιώδεις πρὸς τὰς κυριότητας τ οἰκοδεσποτούντων. καὶ σέβουσι μὲν τ τῆς ♀, ἶσιν αὐτὴν ὀνομάζοντες. σέβουσι δὲ καὶ τ τῶ ♄, μιθρα-

μιθρανήλιον προσκυνοῦντες. οἱ πολλοὶ δὲ καὶ προλέγουσι τὰ μέλοντα, καὶ τὰ μόρια αὐτῶν τὰ γεννητικὰ ἀναθέασι τοῖς θεοῖς. διόπερ ὁ σχηματισμὸς τῶν εἰρημένων ἀστέρων φύσει σπερματικός ἐστιν. ἔτι δὲ θερμοί εἰσι, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας καταφερόμενοι, καὶ ὀρχήσεσι, καὶ πηδήσεσι, καὶ φιλόκοσμοι, διὰ τὸν ♀. ἀπλῶς δὲ ἀφρόδιτοι, διὰ τὸν ♀. καὶ φανερῶς ποιούμενοι τὰς πρὸς τὰς γυναῖκας συνουσίας, διὰ τὸ ἀναπολικὸν σχῆμα. μισοῦσι δὲ τὸ πρὸς τοὺς ἄρσενας· διὰ τοῦτο καὶ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἐκ τῶν μητέρων τεκνοποιοῦσι. πρόσκυνοῦσι δὲ καὶ τὰ σήθη, διὰ τὸν ἀναπολικὸν σχηματισμόν· ὅτι ἡ καρδία ἡγεμονικόν ἐστι, καὶ δυνάμιν ἔχουσι ἡλιακήν. εἰσὶ δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ καὶ τὰ περὶ τὸ σῶμα, οἷον σφυρὰς καὶ καλλωπισμὸς τυφεροὶ καὶ γυναικώδεις, διὰ τὸν ♀. τὰς ψυχὰς δὲ μεγάλοι, καὶ τὰς προαιρέσεις, καὶ ἀνδρεῖοι, καὶ πολεμικοί, διὰ τὸν οἰκείωσιν τοῦ ♄, ὃν ποιεῖται πρὸς τὸ τῶν ἀναπολῶν σχῆμα. πάλιν δὲ καὶ ὁ μέρ-

Mithranhelium dicunt, venerentur, eorumque quamplurimi futura prædivinant, & membra genitalia Diis consecrant. quod jam memoratorum siderum figuratio natura sua semen augeat ; sunt præterea calidi in libidines, effusi tripudiis, & saltationibus dediti, & ornatus studiosi propter Venerem, propter Saturnum, ut ut occasio fert, vitam agentes & pro habitu orientali, palam complexi cum mulieribus cubant, masculorum concubitus oderunt, & eorum quamplurimi matres gravidas suo compressu faciunt, & propter matutinum positum pectoribus adorant, quod cor principatum obtinet, & viribus solem repræsentat. Sunt ut plurimum, & circa corporis ornatum, cultum, & molliciem effeminati, propter Veneris stellam, animis vero, consiliisque grandes, generosi & bellicosi, propter convenientiam cum Saturno, quam in ortu orientali habet. Rursus peculiariter

Tauro,

Tauro, & Veneris ſtella Parthia, Media, & Perſis moderantur, ideo harum regionum habitatores veſtitu ſplendido amiciuntur, & pectore excepto, toto ſe corpore operiunt, & ſunt deliciarum, mundicieique amatores. Præterea Babyloniæ, Meſopotamiæ, & Aſſyriæ Cives, Virgini & Mercurio reguntur, ideo cognitione Mathematum pollent, ſuntque potiſſimum quinque planetarum obſervatores. Item Indicæ Arianæ & Gedroſiæ Capricorno, & Saturno gubernantur, quare deformes ſunt, immundi, & ferinis moribus. Aliæ partes hujus quadrantis in medio totius terræ ſitæ Idumæa, Cœleſyria, Judæa, Phœnica, Chaldæa, Orchynia, & Arabia felix, habitu ad plagam Borrolybicam totius quadrantis reſpicientes, Borrolybico triangulo ex Ariete, Leone & Sagittario conflato conjunguntur, habentque ſui moderatores Jovem, & Martem, & præter hos Mercu-

σωοικιδῶτιν τῷ ♂, καὶ τῷ ♀, ἥτε παρθία, καὶ ἡ μηδία, καὶ ἡ περσίς. ὅθεν καὶ οἱ ἐνταῦθα σολὰς ἔχουσι λαμπράς, καὶ καταπαλύπτουσιν ἑαυτοὺς ὅλους, πολὺ δὲ σήθους, καὶ εἰσὶ τρυφητικοὶ καὶ καθάριοι. πάλιν δὲ τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς Βαβυλῶνα, καὶ μεσοποταμίαν, καὶ ἀσσυρίαν, σωοικιδῶτιν τῇ ☿, καὶ τῷ δὲ ♀. διὸ καὶ οἱ ἐν ταύτῃ εἰσὶ μαθηματικοὶ, καὶ ἐξαιρέτως τῶν ἀστέρων παρατηρητικοί. πάλιν πρὸς τὸν ἰνδικὸν, καὶ ἀριανὸν, καὶ γεδρωσίαν, σωοικειδῶτιν τῷ ♃, καὶ τῷ δὲ ♄. ὅθεν καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις ταύταις, κακόμορφοι, καὶ ῥυπαροὶ, καὶ θηριώδεις. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τέτρα δὲ τεταρτημορίου, τὰ κείμενα πρὸς τὸ μέσον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἰδουμαία, κοιλησυρία, ἰουδαία, φοινίκη, χαλδαϊκὴ, ὀρχυνία, ἀραβία δὲ δαίμων, ταῦτα τῷ θέσιν ἔχοντα πρὸς βορρόλιβα τὸ ὅλον τεταρτημορίου, σωοικειδῶτιν τῷ βορρολιβυκῷ τριγώνῳ, ἔκτε ♈, καὶ Ω, καὶ ♐. ἔχει δὲ οἰκοδεσπότας, τόν τε ♄, καὶ ἔτι τὸ ♂, καὶ ἔτι τὸ ☿. διόπερ

διόπερ οἱ ἐν ταύταις τ χώραις, εἰσὶ πραγματολικοὶ καὶ σωαλλαχικώτεροι, καὶ δόλοκαταφρόνητοι, καὶ ὑπόβουλοι, καὶ δολόψυχοι, καὶ ὅλως διμετάβολοι, διὰ τὸν χημαλισμὸν τ εἰρημένων ἀστέρων. πάλιν ὧν τούτων οἱ μὲν περὶ τὸν κοίλην συρίαν, καὶ ἰδουμαίαν, καὶ ἰουδαίαν, σωοικοῦντι μᾶλλον τῷ τε ♈, καὶ τῷ ♐· διόπερ ὡς ὑπολύσεις εἰσὶ, καὶ ἄθεοι, καὶ ὑπόβουλοι. οἱ δὲ φοίνικες, καὶ οἱ χαλδαῖοι, καὶ οἱ ὀρχήνιοι, σωοικοῦντι τῷ ♌, καὶ τῷ ☉· διόπερ ὕποι αὐθάδεις εἰσὶ, καὶ φιλάνθρωποι, καὶ φιλαστρόλογοι, καὶ πάντων μάλιστα σεβόμενοι τ ☉. οἱ δὲ καὶ τ ἀραβίαν τὴν εὐδαίμονα, σωοικειοῦνται τῷ ♎, καὶ τῷ ♐· ὅθεν ἡ χώρα ἔχει τὸ εὔφορον, καὶ τὸ πλῆθος τ ἀρωμάτων. καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἄνθρωποι εὐάρμοστοι, καὶ ἐλεύθεροι τὰς ἀγωγὰς, καὶ πρὸς τὰς συναλλαγὰς καὶ τὰς πραγματείας.

rium, quapropter earum regionum cultores mercaturas faciunt, & pactis, & permutationibus aquiescunt, pericula contemnunt, insidiis aggrediuntur, animo servile, & prorsus varii propter jam dictarum stellarum figurationem. Et in his Cœlesyriæ Idumeæ & Judeæ accolæ magis Arieti, & Martis stellæ attribuuntur, ideoque sunt ut plurimum audaces, Deorum contemptores, insidiatores. Phænices, Chaldæi, & Ochenii, Leoni, & Soli; quare magis ingenui, humani, & Astrorum studiosi, & præ cæteris gentibus Solem venerantur. Arabiæ felicis habitatores Sagittario & Jovi subduntur, hinc regio fertilis, & Aromatum copia affluens, illiusque cultores apta membrorum compositione spectabiles sunt, & liberali ingenio in consuetudine, contractibus, & negotiatione.

Τὸ δὲ γ τεταρτημόριον, τὸν ὅλον καὶ βόρειον μέρος τ μεγάλης ἀσίας, τὰ μὲν ἄλλα μέρη ἅπερ κεῖται πρὸς μὲν πρὸς

Tertii quadrantis borealem tractum majoris Asiæ occupantis partes ad Bor-

rapelio-

rapeliotem universæ terræ difusæ Hyrcania scilicet, Armenia, Mantiana, Bactriana, Casperia, Serica, Sauromatica, Oxiana, & SugdianaBorrapeliotico trigono, & Geminis, Libræ, & Aquario commendantur, & traduntur. Dominatores sunt in figuris orientalibus Saturnus & Jupiter; ideoque in iis regionibus Jovi, solique cultus præstatur, ditissimi omnium sunt, auroque affluentes, victu mundo, faciles, divinorum gnari, magiæ addicti, moribus ad liberalitatem, & justitiam compositis, magnanimi, improbitatis osores, amicitiæ tenaces: pro cognatis, honesta causa si adsit, mortem alacres appetentes, in contrahendis nuptiis graves, & puri, in vestitu sumptuosi, & splendidi, benigni, animis excelsi; propterea quod ut plurimum gubernatores per orientales figuras Saturnus, & Jupiter similia peragunt: Ex his Hyrcani, Armeni &

Βορραπηλιώτην τ ὅλης οἰκουμένης, ϖεἰέχει ὑρκανίαν, ἀρμενίαν, μανλιανὴ, βακτριανὴ, καασπείαν, σηρικὴν, σαυρομαλικὴν, ὀξιανὴν, σογδιανήν. ταῦτα δὲ συνοικοδεσπόζει τῷ Βορραπηλιωτικῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♊, καὶ ♎, & ♒. ἔχει δὲ οἰκοδεσπότας ἀπὸ χημάτων ἀνατολικῶν, τόν τε ♄ καὶ τὸν ♃. διόπερ οἱ ἐν ταύταις χώραις ταύτας σέβονται τόν τε ♃, καὶ ☉. πλουσιόδοτοί εἰσι, & πολύχρυσοι, καὶ καθάριοι τὰς διαίτας, καὶ δίκαιοι· σοφοὶ δὲ τὰ θεῖα, καὶ μάγοι, καὶ τὰ ἤθη δίκαιοι, & ἐλεύθεροι, καὶ μεγαλόψυχοι, καὶ μισοπόνηροι, καὶ φιλόστοργοι, καὶ ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἕνεκεν & καλῶς ἀποθνήσκοντες σεμνοί· καὶ ϖεὶ τοὺς γάμους δὲ σεμνοί εἰσιν, καὶ καθαροὶ, καὶ ϖεὶ τὰς τολὰς πολυέξοδοι, χαριστικοί τε καὶ μεγαλόφρονες. διόπερ ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ οἰκοδεσπόζοντες ὅτε τὸν ♄, καὶ ὁ τὸν ♃, ταῦτα ποιοῦσι διὰ τῶν ἀνατολικῶν χημάτων. πάλιν δὲ τῶν ἐθνῶν τούτων, τὰ μὲν ϖεὶ τὴν ὑρκανίαν, καὶ ἀρμενίαν, καὶ μαν-

καὶ μανιανῷ, σωοικιδῶσι μᾶλλον τοῖς τε ♅, καὶ τῷ ♂ ♀. εἰσὶν δ' ἂν καὶ οἱ ἐν ταύταις, μᾶλλον ὀξύτεροι, καὶ ὑποπόνηροι. τὰ δὲ περὶ ♄ βακχειανῷ, καὶ καππαρίαν, ⊂ σκιρικῷ, οἰκιδῶσι τῷ τε ♎, καὶ τῷ ♌ ♀. ὅθεν οἱ ἐν ταύταις τῆς χώραις, ὠλιγοσιώταλοι, καὶ τρυφητικὰ, ⊂ φιλῶντες ᾠδάς. τὰ δὲ περὶ ♄ σαυρομαλικῷ, καὶ ὀξιανῷ, ⊂ σαγδιανῷ μέρη, οἰκιδῶσι τῷ ♒, καὶ τῷ ♐ ♄. διότι τὰ ἔθνη πᾶσα μεσα μᾶλλον, ⊂ αὐσηρὰ, καὶ θηριώδη. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τέτρα ἐξ τεταρτημορίων, ἃ κεῖται μὲν κ' μέσον τ' ὅλης οἰκουμένης, περιέχει δὲ βιθυνίαν, φρυγίαν, κολχικῷ, λαξικῷ, συρίαν, κομμαγηνῷ, καππαδοκίαν, λυδίαν, λυκίαν, κιλικίαν, παμφυλίαν. ταῦτα δὴ τὰ κείμενα πρὸς λιβόνοτον ἐξ αὐτὰ τεταρτημορίῳ, σωοικιδῶσι τῷ νοτολιβυκῷ περιγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♋, ⊂ ♏, καὶ ♓. ἔχει δὲ οἰκοδεσπότας τὸν τε ♂, ⊂ τ' τῆς ♀, καὶ ἐπ' τ' ♂ ♀. δι' ὃ οἱ ἐν τ' χώραις ταύταις, σέβεσι μὲν ὡς ὅπερ τὴν ♀, ὡς θεῶν μητέρα, Δαφνίοις αὐτῶν καὶ ἐγχωρίοις ὀνόμασιν ὀνομάζοντες. ὁμοίως

Mantiani Geminis, & Mercurio reguntur; ideoq; ſunt ingenio perſpicaciores, ſubdoli, improbiores. Bactriani, Caſperii & Serici Libræ & Veneri; quare divitiis affluũt, molles ſunt, & delicati, cantilenis addictiſſimi. Saromatæ, Oxiani, & Sugdiani Aquario, & Saturno; propterea ſunt efferatiores, rigidiores, incultiores. Cæteræ quadrantis partes totius terræ medium occupantes, uti Bythinia, Phrygia, Colchis, Laxia, Syria, Commagene, Cappadocia, Lydia, Lycia, Cilicia, & Pamphylia ad Lybonatum ejuſdem quadrãtis effuſæ Notolybico triangulo ex Cancro, Virgine, & Piſcibus ſubjacent, & reguntur ſimiliter à Marte, & Venere, & præter hos Mercurio; quare eorum accolæ fere ubiq; Venerem quaſi Deorum matrem ſupplices venerantur, variis indigeniſque nominibus inditis, Mar-

tem item, quam Adonim, aliisque nonnullis compellationibus indigitant; & plerique illis cum planctibus, atque ejulatu rem divinam faciunt. Sunt animo servili, laborioſi, ad fraudationes, verſutias, rapinas callidum ingenium gerunt, mercenariæ militiæ operam navant, ipſi quoque ſeſe mutuo propter Martis, & Veneris orientalem habitum captivant, in ſervitutem ablegant, & internecinis bellis conficiunt. Nam in triangulari ſigno Veneris, Capricorno duntaxat Martis; in triangulari vero ſigno Martii piſcibus ſcilicet, Veneris ſtella exaltatur. Quapropter uxores viros ſummo amore proſequuntur, illis officia præſtant, rei familiaris conſervatrices, operatrices, obeundis miniſteriis aptæ, &, ut ſummatim dicam, labores non reſpuunt, ſed ſibi procurant, famulatumque conjugibus exhibent & ſerviunt, ſubjici, obedireque ambiunt. Rurſus ex his Bithynia, Phrygia, & Cholchis potiſſimum Cancro, & Lunæ conformantur, propterea

ς τὸν ♀ ♂, καλοῦντες αὐτὸν ἄδωνιν, καὶ ἄλλοις τισὶν ὀνόμασιν· καί τινας ἢ τελεταὶς μετ' ὀδυρμῶν ἐκτελοῦσιν αὐτοῖς. εἰσὶ δὲ δολόψυχοι, καὶ ἀγαπῶντες τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ ὑποπόνηροι, καὶ πανοῦργοι, καὶ ἅρπαγες, καὶ μισθοφορικοὶ, καὶ ἀλλήλοις αἰχμαλωτίζοντες, καὶ καταδουλοῦντες, καὶ πολεμοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, διὰ δὲ τοὺς ἀνατολικοὺς χειμαλισμοὺς τοῦ τε ♂, καὶ τοῦ ♀. καὶ διὸ ἐν μὲν τῷ τριγωνικῷ ζῳδίῳ ♓ ♀ λέγω δὴ τῷ ♑, ὁ ♓ ♂ ὑψοῦται· ἐν δὲ τῷ τριγωνικῷ ζῳδίῳ ♓ ♂, λέγω δὴ τοῖς ♓, ὁ τοῦ ♀ ὑψοῦται. διὰ ταῦτα δὴ συμβαίνει τὰς γυναῖκας πᾶσαν εὔνοιαν πρὸς τοὺς ἄνδρας ἔχειν, καὶ φιλοτεχνίαν, καὶ εἶναι αὐτὰς φυλακικοὺς τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐργαλικὰς, καὶ ὑπηρετικὰς, καὶ ὅλως φιλοῦσας τὸ πονεῖν, καὶ τοῖς ἀνδράσιν ὑποτεταγμένας. πάλιν δὲ τούτων, τὰ μὲν πρὸς τὴν βιθυνίαν, καὶ φρυγίαν, καὶ κολχικὴν, συνοικοῦσι μᾶλλον τῷ ♋, καὶ τῇ D. διὸ ἐν ταῖς χώραις ταύταις οἱ μὲν

οἱ μὲν ἄνδρες εἰσὶν δίλαβεῖς
& ὑποτασόμενοι τῇ γυναι-
κῶν αἱ πλεῖσαι, διὰ τὸ ἀνα-
πολικὸν καὶ θρασυνικὸν σχῆμα
τῆ D, εἰσὶν ἀνδρεῖαι, & ἀγα-
πῶσι τὸ ἄρχειν, καὶ πολεμι-
καὶ, & καθάπερ αἱ ἀμάζο-
νες, φύγουσι μὲν τὰς σωμα-
σίας τῶν ἀνδρῶν, ὑπολίζεσθαι
φιλεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι, καὶ
τῶν θηλυκῶν βρεφῶν σὺν δε-
ξιὸς ἀποκόπτουσι μασθὸς διὰ
τὰς στρατειωτικὰς χρείας, καὶ
ἵνα γυμνὸν ἐπιδείκνυσθαι τὸ
τὸ μέρος ἐν τῇ πάλαι ξέ-
σιν, ἔχουσιν ἐπιδείκνυσθαι καὶ τὸ
τῆ φύσεως αὐτῶν θρασυνικόν.
πάλιν δὲ τὰ περὶ τὴν συρίαν, καὶ
κομμαγηνὴν, καὶ καππα-
δοκίαν, συνοικεῖσθαι τῷ τε π,
καὶ τῷ ϐ ϛ· διόπερ σὺν ἐν
ταύταις συμβαίνει θεῖοις
εἶναι, καὶ πονηρὸς, & ἐπιβου-
λευτικὸς, καὶ ἐπίπονος. τὰ δὲ
περὶ τὴν λυδίαν, καὶ κιλικίαν,
& παμφυλίαν, συνοικεῖσθαι
τοῖς τε χ, καὶ τῷ ξ ψ. ὅθεν

viri in illis pietatem colunt, & obediunt, mulierum quampluri mæ propter orientalem, maſculumque Lunæ poſitum viriles, imperioſæ, bellatrices, & veluti Amazones ſeſe à libidine virorum, & cupiditatibus avocant, armis circumveſtiuntur, viribus, ſtudiis, ac muneribus, quod illis volupe eſt, aſſerunt, & propter militares uſus dextras puellarum mammillas præcidunt, ut in conflictu parte illa denudata naturæ ſuæ robur, & maſculum ſexum oſtendant. Præterea Syria, Commagene; & Cappadocia, Scorpioni, & Marti reguntur, proptereaque earum cives audaces eſſe, pravos inſidiatores, & laborioſos contingit. Lydia, Cilicia, & Pamphylia Piſcibus, & Jovi, ideoque in illis homines, multa poſſident, mercaturam exercent, libertatem amant, communi vitæ inſtituto utuntur, fidelesque ſunt in contractibus.

οἱ ἐκεῖ ἄνθρωποι πολυκλήμονες, καὶ πραγματικὸν, καὶ ἐλεύθεροι, καὶ κοινοὶ τὰς ἀγορὰς, & ἁπλοῖ περὶ τὰ συναλλάγματα.

WARBURG INSTITUTE

Poſtremi quadrantis in ea plaga vulgo Lybia dicitur, partes Numidiam, Carchedoniam, Africam, Phyzaniam, Naſamonitem, Garamanticam, Mauritaniam, Gettuliam, & Metagonitem complectentes, & ſe in Libonotum univerſæ terræ inſerunt, Notolybico triangulo ex Cancro, Virgine & Piſcibus ſubjacent, & in ſitu occidentali à Marte, & Venere gubernantur. Quapropter tali ſtellarum configuratione earum incolas à marito, uxoreq; uterinis fratribus, marito hominibus, uxore mulieribus jura dante principatu premi contingit. ſunt valde calidi, ad muliebres concubitus furentes, conjugiorum raptores, & multis in locis reges primi omnium ſubditorum uxoribus pudicitiam imminuunt, & in aliis mulieres compreſſibus omnium patent. ornatus oppido amāt, cultuque muliebri deco-

Τῆ δ' λοιπῆ τεταρτημορίᾳ, ἐν ὄντι καὶ τῷ νοτινῶς καλουμένῳ λιβύῃ, τὰ μὲν ἄλλα μέρη τὰ περιέχοντα τὴν νουμηδίαν, καὶ καρχηδονίαν, τὴν ἀφρικὴν, καὶ φαζανίαν, καὶ νασαμονίτιν, καὶ γαραμαντικὴν, τὴν μαυρεταν[illegible], καὶ γετουλίαν, καὶ μεταγωνῖτιν, ταῦτα δὴ ἅπερ κεῖται πρὸς λιβόνοτον τῆς ὅλης οἰκουμένης, συνοικοδομεῖ μὲν τῷ νοτολιβυκῷ τριγώνῳ, τῷ συγκαμπτῷ ἐκ τε ♋ καὶ ♍ καὶ ♐· οἰκοδεσπολεῖ δ' αὐτὸ, τε ♂, καὶ ὁ τῆς ☿, ὅτι καὶ ἡμαιμόρω δυνάμει. διὸ ἐνεκεν τοιούτου καιρικισμοῦ τῶν ἀστέρων, συμβαίνει τοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ οἰκοῦντας, ὑπό τε ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμομητρίων ἀδελφῶν ὄντας βασιλεύεσθαι, καὶ μὲν ἀνδρὸς ἄρχοντος τῶν ἀνδρῶν, τῆς δὲ γυναικὸς τῶν γυναικῶν. εἰσὶ δὲ καὶ σφόδρα θερμοὶ, καὶ πρὸς πᾶς συνουσίας τῶν γυναικῶν καταφερεῖς, καὶ τοὺς γάμους ἁρπάζουσι, καὶ πολλαχοῦ πρῶτοι οἱ βασιλεῖς τῶν γαμετῶν τῶν ὑπηκόων συμφθείρουσι. φιλόπαις δὲ καὶ γόνιμοι πάντων ὑπάρχουσιν αἱ γυναῖκες. φιλοῦσι δὲ καὶ τὸ καλλωπίζεσθαι, καὶ τὰ κόσμια γυναικεῖα

ναικεῖα σελιζώννυσι ♃ ☿ ♀. ♃ δὲ ☿ ☿ ♂, εἰσὶν ἀνδρεῖοι καὶ ὑποπόνηροι, καὶ μαγδώνλες, ☾ σελέβολοι, καὶ πολυπηροὶ σρὸς τὸς κινδύνους. πάλιν ὑ τύτων οἱ μὲν σελὶ ☿ νομηδίαν, καὶ καρχηδόνα, καὶ ἀφρικὴν, μᾶλλον σωοικδῶνται τῷ ☉, καὶ τῇ D. διόπερ ὄντοι καινωνικῶς ζῶσι, ☾ πραγματεύονται, καὶ ἐν ἀθωΐᾳ πάσῃ ♃ατελοῦσιν. οἱ ὑ σελὶ τὴν μεταζωνῖτιν, καὶ μαυριτανίαν, ☾ γελγλίαν σωοικδῶν ὑ τῷ τε ♏, καὶ τῷ ☿ ♂· ὅθεν ☾ ♑ειώδεις εἰσὶν ὄντοι, καὶ μαχιμώτατοι, ☾ κρεοφάγοι, καὶ σφόδρα σελέβολοι σρὸς τὸς κινδύνους, καὶ καφρονῦντες ☿ ζωῆς, ὥστε ♃ατὸ μηδὲ ἀπέχεσθαι ☿ φονεύειν ἀλλήλους. οἱ ὑ σελὶ ☿ φαζανίαν, καὶ νασαμωνῖτιν, καὶ γαραμαντικὴν, σωοικδῶνται τοῖς τε ♐, καὶ τῷ ☿ ♃· δι' ὅπερ ὄντοι ἐλεύθεροι, καὶ ἄσωλοι τὰ ἤθη, ☾ φιλῦντες ἐργάζεσθαι, καὶ ἀγνώμονες, καὶ καθάριοι, καὶ ὡς ἔπιπολὺ ἀνυπόταικτοι. σέβονὑ δὲ καὶ ☿ ☿ ♃, ὡς ἄμμωνα. τὰ ὑ λοιπὰ μέρη ☿ τεταρτημορίς σρὸς τὸ μέσον τ ὅλης οἰκυμένης, ἃ σελέχει ☿ κυρηναϊκὴ,

rantur propter Venerem, ſed propter Martem generoſi ſunt, ſubdoli, venefici, impoſtores, ad pericula prompti. Rurſum ex his Numidia, Carthago, & Africa Cancro potiſſimum, & Luna reguntur, ideoque earum cultores communiter vivunt, negotiantur, omnibus bonis abundant. Metagonitidos, Mauritaniæ, & Getuliæ cives Scorpio, Martique ſubjiciuntur; ideo ſunt efferatis moribus, belicoſiſſimi, carnivori, periculorum contemptores, vitæ propriæ adeo prodigi, ut neque ſibi parcant, ſed mutua cæde occidant. Phaſaniæ, Naſamonitidos, & Garamanticæ ~~Arietis~~ & Jovi; ideoque ſunt liberi moribus, ingenuis, ac ſimplicibus, laborioſi, benefici, mundiciei dediti, & plerumq; ſervitutem neſciunt, Jovem æque, ac Ammonem adorant, & propitium invocant. Aliæ quadrantis partes ad medium orbis terrarum, Cyrenaïca ſcili- +χ.

cet, Marmarica, Ægyptus, Thebais, Oasis, Troglodytica, Arabia, Azania, Æthiopia media ad Apeliotem totius quadrantis sitæ Borrapeliotico triangulo ex Geminis, Libra, & Aquario cognatione quadam subsunt habentque dominatores Saturnum, & Jovem, & præter hos Mercurium, propterea homines in illis, veluti dominii quinque planetarum participes secundum occiduum habitum Deos amant, Deos timent, Diis complicãtur, ad lacrymas proni, mortuos sub terra sepelientes, è conspectu hominum amovent, propter vespertinum positum legibus, & moribus variis, omnisque generis utuntur, & Deos universarum gentium colunt dum parent sunt humiles, timidi, abjecti, patientes, dum imperant magnanimi, animosi, pluribus uxoribus copulantur, multitudine hominum abundant, in libidine præcipites, cum sororibus una coëunt, viri

τὴν μαρμαρικὴν, αἴγυπτον, θηβαΐδα, ὄασιν, τροωγλωδυτικὴν, ἀραβίαν, ἀζανίαν, μέσην αἰθιοπίαν· τοῦτα πρὸς ἀπηλιώτην κείμενα ♐ ὅλε τετραγήμοιρίε, συνοικεῖται τῷ βορραπηλιωτικῷ τριγώνῳ, τῷ συγκειμένῳ ἔκ τε ♊, ♎, καὶ ♒. ἔχει δὲ οἰκοδεσποτᾶντας τόν τε ♄, καὶ τὸν ♃, καὶ ἔπ᾽ ἴσης ♀. δι᾽ ὃ οἱ ἐν ταύταις τῆς χώραις, ὡς ἡγεμονεύοντες χαίδον τῆς οἰκοδεσποτείας τῶν πλανήτων, καὶ τὸ δυσηνὲν χηματισμὸν, φιλόθεοί τε εἰσὶ, καὶ φοβούμενοι τὸ θεῖον, καὶ προπλεκόμενοι πρὸς θεὸς, καὶ φιλόθρηνοι, καὶ κρύπτουσι ἐν γῇ τοὺς ἀποθνήσκοντας, καὶ ἀφανίζουσι διὰ τὸ δυσηνὲς χηματισμόν. χρῶνται δὲ νόμοις καὶ ἔθεσι παντοίοις, καὶ σέβουσι παντοίους θεούς. καὶ ἐν μὲν τῷ ὑποτάσσεσθαί εἰσι ταπεινοὶ καὶ δειλοὶ, καὶ μικροπρεπεῖς, καὶ ὑπομονητικοί· ὅταν δὲ ἄρχωσιν, εἰσὶ μεγαλόψυχοι καὶ μεγαλόφρονες· εἰσὶ δὲ καὶ πολυγύναιοι, καὶ πολύανδροι, καὶ πρὸς τὰς μίξεις καταφερεῖς, καὶ τὰς ἀδελφαῖς συναρμοζόμενοι. εἰσὶ δὲ καὶ πολύπαιδες οἱ ἄνδρες.

ὄρες. εἰς ἣν τὸ συλλαμβάνειν αἱ γυναῖκες κάλλισται, καὶ τὸ καρποφόρον τῆς χώρας ἀνηλίθιος. τῶν ἢ ἀνδρῶν πολλοὶ μὲν ἀβρελυμένοι τὰς ψυχάς εἰσι, καὶ γυναικώδεις· τινὲς ἢ καὶ καταφρονοῦσι τῶν γεννητικῶν μελῶν, διὰ τὸ χημαλισμὸν τὸ γινόμενον ὑπὸ τῶν κακοποιῶν, μᾶλλον δὲ δυτικὸν τῆς ♀. πάλιν δὲ, τούτων οἱ μὲν πρὸς τὴν κυρηναϊκὴν, καὶ μαρμαρικὴν, καὶ μάλιστα οἱ πρὸς τὴν κάτω χώραν τῆς αἰγύπτου, συνοικοῦντες μᾶλλον τοῖς τε ♊, καὶ τῷ ♂ ♀· διόπερ εἰσὶ διανοητικοί τέ εἰσι, καὶ σωετοὶ, καὶ εἰς πάντα καλαληπτικοὶ, μάλιστα ἢ πρὸς σοφίαν, καὶ τὴν εὕρεσιν τῶν θείων. εἰσὶ δὲ καὶ μαγδαπικοὶ, καὶ τελεταὶ ἀποκρύφων, καὶ μυστήρια ὑπατελοῦσι, καὶ ὅλως πρὸς τὰ μαθήματα εἰσιν ἱκανοί. Οἱ δὲ πρὸς τὴν θηβαΐδα, καὶ τὴν ὄασιν, καὶ τὴν τρωγλοδυτικὴν, συνοικοῦντες τῷ τε ♎, καὶ τῷ τῆς ♀· ὅθεν θερμότεροι τέ εἰσι, καὶ τὰς φύσεις ὀξύτεροι, καὶ ἔχοντες τὴν ἀγωγὴν ὄφορον. οἱ δὲ πρὸς τὴν ἀραβίαν, καὶ ἀζα-

in procreando fœcundi, mulieres in concipiendo aptiſſimæ, eadem ratione, qua & regio illa ferax, ac fœcunda eſt. Virorum plerique ignavi ſunt, & animis effeminati, alii genitalia tanquam rem nullius momenti ſibi mutilant propter maleficorum planetarum, & Veneris habitum veſpertinum. Ex his rurſus Cyrenaicæ, Marmaricæ & inferioris Ægypti accolæ Geminis potius, Mercurioque conveniunt, quapropter inventores ſunt, prudentes, in omnibus rebus ſagaces, præcipue vero ſapientia, & rerum divinarum inventione inſignes, præterea venefici, & arcanorum ſacrorum, ac initiorum inſtitutores, & demum ad diſciplinas mathematicas aptiſſimi. Qui vero tenent Thebaida, Oaſim, & Troglodyticam cum Libra, & Venere familiaritatem habent, ideoque ſunt calidiores, natura velociores, commodoque vitæ genere vivunt. Qui Arabiam, Aza-

niam, & mediam Æthiopiam cum Aquario & Saturno; ideoque & hi carnibus,& piſcibus veſcuntur,& veluti belluæ diſperſi,& vagabundi vitam agreſtem, & feris ſimilem traducunt. Convenientias itaque ſtellarum, & ſignorum, necnon mores, & proprietates, quæ ex illis & in particularia, & in generalia influuntur, hac ratione, ut fieri potuit, in compendio expoſuimus. Vt vero eorum cognitio uſusque facilius haberi poſſit, ſingulas nationes, ſingulis ſignis conformatas, quo commemoravimus modo, deſignabimus.

νίαν, καὶ μέσην αἰθιοπίαν, συνοικειοῦντες τῷ τε ♒, καὶ τῷ ♑. διόπερ καὶ ἔτοι κρεωφάγοι τέ εἰσιν, ἐξ ἰχθυοφάγοι, καὶ ὥσπερ τὰ θηρία διεσπαρμένοι, καὶ ἄμικτοι, ἐξ ζῶντες βίον ἀνημερώτατον καὶ θηριώδη. αἱ μὲν οὖν συνοικειώσεις τῶν τε ἀστέρων, καὶ τῶν δωδεκατημορίων, καὶ τὰ ἤθη, καὶ τὰ ἰδιώματα ἅπερ ἐκ τούτων ἀποτελεῖται, καὶ τὰ κατὰ μέρος, καὶ τὰ καθολικώτερα, ὡς ἐν συντόμῳ διεπόθη τοῦτον τὸν τρόπον. Δεῖ δὲ τὸ εἶναι ἄκοπον τῇ γνῶζιν αὐτῶν, καὶ τὴν χρῆσιν, ἐκθήσομαι ἐξ ἕκαστα τῶν ἐθνῶν, ἅπερ πρὸς ἕκαστον δωδεκατημόριον συνοικειοῦται καὶ ἀκολουθίαν, καὶ κατ' εἰρημένον πρὸ αὐτῶν τρόπον.

ΕΚΘΕ-

Ε'ΚΘΕΣΙΣ ΤΩ'Ν ΧΩΡΩ'Ν, ΚΑΘ' Ω' Σ ΠΡΟ'Σ

ἔκασον ζώδιον ἑκάστη χώρᾳ ἔχει.

Κριὸς	Ταῦρος	Δίδυμοι	Κάρκινος	Λέων	Παρθένος
βρεττανία	παρθία	ὑρκανία	νομηδία	ἰταλία	μεσοποταμία
γαλατία	μήδια	ἀρμηνία	καρχηδονία	γαλλία	βαβυλωνία
γερμανία	περσὶς	μαντιανὴ	ἀφρικὴ	σικελία ἀπυλία	ἀσσυρία

πρὸς τὸ μέσον

παλαιστίνη	κυκλάδες	κυρηναϊκὴ	βιθυνία	φοινίκη	ἑλλὰς
κιλικία	κύπρος	μακεδονικὴ	φρυγία	χαλδαία	ἀχαΐα
ἰδουμαία	μικρὰ ἀσία	αἴγυπτος κάτω χώρα	κολχικὴ	ὀρχηνία	κρήτη

Palestina					Attalia
Cœlesyria	Cyprus	Marmarica	Phrygia	Chaldæa	Creta
Idumea	Minor Asia	Aegyptus inferior	Colchis	Orchenia	

REGIO-

Ζυγὸς	Σκόρπιος	Τοξότης	Αἰγόκερως	Ὑδροχόος	Ἰχθυες
βακτριανὴ	μεσογωνῖτις	τυρρηνία	ἰνδικὴ	σαυροματικὴ	Φαζανία
καππαδοκία	μαυρουσία	κελτικὴ	ἀραβικὴ	σύρια	νασαμωνιτικὴ
σηρικὴ	γετουλία	σαυνία	μεδωσία	σογδιανὴ	γαιτουλικὴ

πρὸς τὸ μέσον

ἰβηρία	συρία	ἀραβία εὐδαίμων	θεσσαλία	ἀραβία	λυδία
ἄσσυρία	ἡμιμαγωνὴ		μακεδονία	ἀζανία	κιλικία
πεσσογλοδυτικὴ	καππαδοκία		ἰλλυρὶς	μέση αἰθιοπία	παμφυλία

γίνονται χῶραι οϛ.

REGIONUM DISPOSITIO, UT QUÆLIBET
ad quodlibet ſignum referatur.

Aries	Taurus	Gemini	Cancer	Leo	Virgo
Britannia	*Parthia*	*Hyrcania*	*Numidia*	*Italia*	*Meſopotamia*
Galatia	*Media*	*Armenia*	*Carchedonia*	*Gallia*	*Babylonia*
Germania	*Perſis*	*Mantiana*	*Africa*	*Sicilia* *Apulia*	*Aſſyria*

In medio

Paleſtina	*Cyclades*	*Cyrenaica*	*Bithynia*	*Phœnice*	*Græcia*
Cœleſyria	*Cyprus*	*Marmarica*	*Phrygia*	*Chaldæa*	*Achaia*
Idumea	*Minor Aſia*	*Aegyptus inferior*	*Colchis*	*Orchenia*	*Creta*

Ζυγὸς	Σκόρπιος	Τοξότης	Αἰγόκερως	Ὑδροχόος	Ἰχθύες
Βακτριανὴ	μεσογαιῖτις	τυρρηνία			

Libra	Scorpius	Sagittarius	Capricornus	Aquarius	Piſces
Bactriana	*Metagonitis*	*Thyrrenia*	*Indica*	*Sauromatica*	*Phazania*
Carpiria	*Mauritania*	*Celtica*	*Ariana*	*Oxiana*	*Naſamonitica*
Serica	*Getulia*	*Hiſpania*	*Gedroſia*	*Sugdiana*	*Garamantica*

In medio

Thebais	*Syria*	*Arabia felix*	*Thracia*	*Arabia*	*Lydia*
Oaſis	*Commagene*		*Macedonia*	*Azania*	*Cicilia*
Troglodytica	*Cappadocia*		*Illyrium*	*Aethiopia media*	*Pamphylia*

Sunt regiones 72.

Τούτων ἐκτεθέντων, δεῖ προσθεῖναι καὶ ἐκεῖνο, ὅτι ἑκάστος τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων συνοικειοῦται τοῖς χώραις, ὅσαις καὶ τὸ ζῳδιακὸν συνοικειοῦται μέρη, ὅταν οἱ ἀπλανεῖς κατὰ τῶν μερῶν τούτων ἔχωσι τὰς προσνεύσεις ποιημάτων συμπάθειαν πρὸς τῶν μερῶν τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου, ἀφ' ὧν πόλων τὸ ζῳδιακόν. καὶ ἕτερον δεῖ προσθεῖναι, ὅτι ὑπὸ τῶν μητροπόλεων ἐκεῖναι οἱ τόποι τοῦ ζῳδιακοῦ μάλιστα συμπάσχουσιν, ἐν οἷς ἐτύγχανον ὁ ☉ καὶ ἡ D παροδεύοντες, ὅτε τὴν κατ' ἀρχὰς κλίσεως ἐλάμβανεν ἡ μητρόπολις. ὧν δὲ μητροπόλεων οὐχ ἁθρόως τὴν κλίσεων, ἐκπίπτει τὸ μεσουράνημα καὶ τὴν ὡροσκοποῦσιν οἱ χρόνοι τῶν κλίσεων, ἢ βασιλευόντων.

His ſic expoſitis illud quoque addendum eſt fixarum ſtellarum quamlibet cum regionibus Zodiaci partibus ſubjectis, familiaritate conjungi; cum fixæ eas partes aſpiciant, quæ cum illis partibus, Zodiaci inducto per polum circulo conſenſum habent. Illud prętereа ſubnectendum eſt, cum præcipuis urbibus Metropoleos nomine conſpicuis loca illa Zodiaci, quæ Sol & Luna percurrebant, diem earum prima exſtructionis principia facta ſunt, & ex cardinibus potiſſimum horoſcopum maxime conſentire. Quarum autem urbium extructionis tempora reperiri non potuerunt, medium cœli in genituram principum, ac Regum pro tempore cadit.

Κεφ. ε'.

Διάληψις εἰς τὰ κατὰ μέρος προαποτελεσματικὴ τῶν ἐκλείψεων.

Τούτων οὕτως προῃρημένων, ἑρῶ μοι ὡς ἐν συντόμῳ, οἵῳ τρόπῳ καὶ τὰ προαποτελεσματικὰ ὑπισχνεῖται

CAP. V.

Admonitio de particularium prædictione.

HIs ſuppoſitis breviter exponemus, quanam ratione de prædictionibus ſermonem inſtituere in animo

Libra | Scorpius | Sagittarius | Capricornus | Aquarius | Pisces
Rectificatæ | Meridionalis | Tyrrenia | Indica | Samaritica | Pharania
Capricornus | Meridionalis | Celtica | Arabia | Oxiana | Nasamonitica
Τόπ'

animo eſt, & primum quidem de eventibus univerſalibus ſive urbium, ſive regionum. Prima itaque potiſſima, ac validiſſima horum accidentium cauſa eſt ex eclipticis Solis, & Lunæ conjunctionibus, & ſtellarum eo tempore tranſitu. Hujuſcemodi porro prædictionum, earumque examinis una pars eſt localis, qua dijudicabimus quibusnam urbibus, aut regionibus particulares defectus, vel errantium permanentes pro tempore ſtationes contingent. Erunt vero Saturni, Jovis, & Martis cum ſtationarios eſſe contingit, tunc enim portendunt; altera eſt temporalis qua tempus eventus accidentis, & quamdiu duraturum ſit, deprehendimus. Tertia generalis à quibus ſcilicet generibus accidens comprehendatur. poſtrema ſpecialis, qua præcognoſcitur, quid erit illud accidens, quod futurum eſt.

ψόμεθα. καὶ πρῶτον μὲν τῶν συμβαινόντων καθολικῶς, ἢ κτλ πόλεως, ἢ κτλ χώρας. ἔστιν δὲ ἡ πρώτη καὶ ἰσχυροτάτη αἰτία τῶν τοιούτων συμπτωμάτων, ἐκ τῶν ἐκλειπτικῶν συζυγιῶν ☉ καὶ ☽, καὶ τῶν παροδευόντων ἐν αὐταῖς ἀστέρων. τῆς δὲ τοιαύτης προαπολεσματικῆς ἐπισκέψεως, τὸ μὲν ἔστι τοπικὸν, καθ' ὃ προγνωσόμεθα, εἰς ποίας πόλεις ἢ χώρας αἱ κτλ μέρος ἐκλείψεις συμβήσονται, ἢ αἱ τῶν πλανωμένων ἐπιμένουσαι κτλ καιροὺς ποιοῦσι. αὐτὴ δέ εἰσι ἥ τε ☾ καὶ ☿, ὅτ' ἂν στηρίζωσι· τότε γὰρ τὰς ἐπισημασίας ποιοῦνται. τὸ δέ ἐστι χρονικὸν, καθ' ὃ δεῖ προγνώσεσθαι τὸν καιρὸν τῆς ἐκβάσεως καὶ συμπτώματος, καὶ μέχρι πόσου προβήσεται χρόνου. τὸ δέ ἐστι γενικὸν, οἷον ποῖα γένη καταλήψεται τὸ σύμπτωμα. καὶ τελευταῖόν ἐστι τὸ εἰδικὸν, καθ' ὃ προγνώσεσθαι δεῖ, τί ἔσται αὐτὸ τὸ ἐκβησόμενον σύμπτωμα.

Κεφ.

Κεφ. ς'.

Περὶ τ ἐποσκέψεως τ χωρῶν, αἰ ὑπὸ τ συμπλώματος καταλαμβάνονται.

Ἡ μὲν τ πρώτης μ τοπικῆς ἐπισκέψεως, τοιαύτη τίς ἐστι. μ τὰς συζυγίας τὰς σεληνιακὰς τ ☉ μ τ D, καὶ μάλιστα ὅσαι φανερῶς θεωροῦνται, ἐπισκεψόμεθα τόν τε σεληνιακὸν τόπον τ ζωδιακῆς, καὶ τὰς χώρας τὰς κ' τ αὐτὸν τόπον συνοικιζομένας τοῖς τριγώνοις. ὁμοίως δὲ κ τίνες τ πόλεων ἔχουσι συμπάθειαν πρὸς τὸ τ ἐκλείψεως δωδεκαημόριον, ἢ ἐκ τῆς ὡροσκοπίας τ κ' τῶν κτίσιν αὐτῶν, μ φωσφορείας, ἢ ἐκ τ μεσουρανήσεως τῶν κατ' ἐκεῖναν τ καιρὸν, ὅτε αἱ πόλεις ἐκτίζοντο, ἀρχόντων ἢ βασιλευόντων. ὅσαι δέ εἰσι χῶραι ἢ πόλεις πρὸς τ συνοικειώσιν διαιρησόμεθα, πᾶσαι καταληφθήσονται τῷ συμπλώματι. μάλιστα δ' εἰς ἐκείνας τὸ σύμπτωμα χωρήσειεν, ὅσαι πρὸς αὐτὸ τ ἐκλείψεως δωδεκαημόριον συνοικιζόντων, μ εἰς ὅσα μέρη ἐφαίνετο

CAP. VI.

De consideratione regionum, ad quas effectus pertinebit.

PRimæ partis de loco, cõsideratio ita se habet. In conjunctionibus ecliptici Solis, & Lunæ, & in iis præcipue, quæ manifeste oculis abjiciuntur, locum Zodiaci, in quo defectus luminum accidit regionesque illi loco juxta triangularum dispositionem, familiares considerabimus. Præterea quæ urbes convenientiam cum signo, in quo defectus fit, aut propter horoscopum, quem dum extruerentur obtinebant, & luminum irradiationem, aut medium cœli principum, & regum, qui tunc, cum urbes exædificabantur, rebus præerant, habent: singulæ itaque regiones, & urbes in ea familiaritate repertæ eventui subjicientur. Ad partes vero cum ipso signo, in quo defectus fuit, consentientes, necnon ad eas, in quibus defectus prædictus, dum

fieret

fieret ſuper terram viſus eſt, eventus potiſſimum pertinebit.

CAP. VII.

De tempore eventuum.

SEcundam partem, qua tempus judicandum eſt, quando videlicet eventus erunt, & poſtquam venerint, quamdiu duraturi ſunt, tali ratione expediemus. In defectibus, quæ eodem tempore contingunt, cum non in omnibus regionibus, iiſdem temporalibus horis, vel ſolaribus accidant, neque obſcuratio corporum, vel tempus durationis ubique iiſdem terminis circumſcribatur, primum quidem hora ecliptica, qua in ſingulis regionibus familiaribus defectus contingit, & altitudine poli, cardines quaſi in genitura conſtituemus: deinceps quot horis æquinoctialibus in quacunque regione defectus obſcuratio perduravit. His enim ſic examinatis, ſi defectus fuerit ſolaris per tot annos

γινομένη ἡ ἔκλειψις ὑπὲρ γῆν ἔσται.

Κεφ. ζ'.

Περὶ τ χρόνυ τ ἀποτελεσμάτων.

ΔΕύτερον κεφάλαιον τὸ χρονικὸν, καθ' ὃ δεῖ σκοπεῖν τ καιρὸν, ὅτε καταλαμβάνει τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ μέχρι πόσυ ὠφελήσει τ χρόνυ. τοῦτο δὲ ἂν σκεψόμεθα τοιούτῳ τρόπῳ. Ἐν τ ἐκλείψεσι τ γινομένων καὶ τ αὐτὸν χρόνον, ὅτ' ἂν μὴ καθ' πᾶσαν οἴκησιν ἐν τ αὐτῆς καιρικαῖς ὥραις ἢ τ ἡλιακαῖς τ αὐτῆς χρώνων), μηδὲ τὸ μέγεθος τ ἀποσκοτίσεως, ἢ ὁ χρόν@ τῆς παρεκλάσεως ἴσος ἢ παντάχυ· πρῶτον μὲν καθ' ἣν ἔχει τὴν ὑπὲρ γῆν τ ἐκλειπτικὸν, καθ' ἣν ἐν ἑκάστῃ τ οἰκήσεων αἱ τ σχοινοτενείαι εἶχον ἐγένετο, καὶ καθ' τὸ ὕψωμα τ πόλυ, κέντρα λαμβήσομεν ὡς ἀπὸ χρυσέως. ἔπειτα δὲ καὶ ἀπὸ πόσας ὥρας ἰσημερινὰς ἐν ἑκάστῃ τ οἰκήσεων τὸ ἀποκλίσεως τ ἐκλείψεως ἐξετάθη. τούτων δὲ ὄντως ἐξεταθέντων, ἡλιακῆς μὲν ὄσης τ ἐκλείψεως, τοσούτυς ἐνιαυτοὺς ἰσονοή-

ὑποτονήσομεν τὸ ἀποτέλεσμα θησόμεναι, ὅσην ὥραν τὸ ὑπόκιασμα διεμέτρησαν. σελιδιαχῆς δὲ τῆς ἐκλείψεως ὄσης, ἀντὶ τῶν ἐνιαυτῶν, τοσοῦτοι μῆνες θησόμεθα. καὶ ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ συμπτώματος, καὶ ἡ καθολικὴ ὑπόστασις, θεωρεῖται ἐκ τῆς σχέσεως τοῦ ἐκλειπτικοῦ τόπου τοῦ πρὸς τὰ κέντρα. Εἰ μὲν γὰρ εἰς τὴν ἀπηλιωτικὴν ὑποζύγιον ἡ ἐκλειπτικὸς ἐκπέσοι τόπος, ἄρξεται τὸ σύμπτωμα ὑποφαίνεσθαι κατὰ τὸ πρώτιον τεταρτημόριον ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς ἐκλείψεως, καὶ ἡ ὑπόστασις αὐτοῦ ἡ καθολικὴ ἔσται πρὸς τὸ πρῶτον ἔσεσθαι τριτημόριον τῆς ὅλης ἐκθέσεως τοῦ ἀνατολικοῦ. Εἰ δὲ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὑποζύγιον ἡ ἐκλειπτικὸς ἐκπέσοι τόπος, ἄρξεται τὸ σύμπτωμα κατὰ τὴν δευτέραν τεταρτημόριον, καὶ ἡ καθολικὴ αὐτοῦ ὑπόστασις ἔσται κατὰ τὸ μέσον τριτημόριον. Εἰ δὲ ἐν τῷ λιβυκῷ ὑποζύγιον ἐκπέσοι, ἄρξεται μὲν κατὰ τὴν τρίτην τεταρτημόριον, ὑποθήσεται δὲ κατὰ τὸ ἔσχατον τριτημόριον. τὰ δὲ μεσουρανοῦ ὑποτυπώματα, ἢ ἐν ἀνέσει γινόμενα, σκεψόμεθα ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέσον συζυγιῶν, ὅταν κατὰ τοὺς τόπους οἱ τὸ αἴτιον ποιοῦσι,

eventum duraturum conſtituemus, quot horis obſcuratio illa Solis orbem occupavit, ſi fuerit Lunaris annorum ſpatio, menſium intervallum ſubſtituemus. Principium eventus, & incremẽta expoſitu loci ecliptici ad cardines conſiderantur. Nam ſi in orientali horizonte eclipticus contigerit locus, quadrimeſtri proximo, à tempore defectus, eventus initium erit, incrementum generale primo univerſæ illius durationis triente vehementius graſſabitur. Si locus ecliptici in medio cœli fuerit ſecundo quadrimeſtri initia, incrementa, intenſioneſque ſecundo triente erunt; ſi in occidentali horizonte tertio quadrimeſtri principium, progreſſiones ultimo triente. De particularibus, vero intenſionibus, & remiſſionibus ex conjunctionibus, quæ iterum fient, judicium interponemus, cum

in locis producentibus, vel aſpectibus cum illis conjunctiones inciderint; aliisque ſtellarum tranſitibus, cum ſtellæ eventus effectrices ſignis, quæ item cauſæ ſunt, Zodiaci configuratæ, vel ortus, vel occaſus, vel ſtationes, vel nocturnos ſplendores efficiunt. Emergentes enim, ſive in ſtatione manentes intenſiores; occidentes, & ſub radiis poſitæ, vel veſpertinos ſplendores emicantes remiſſiores effectus producunt.

CAP. VIII.

De Genere eorum, qui afficiuntur.

TErtiæ partis erat genus dignoſcere, quod ab eventu adficitur, dijudicatur vero & id ex ſignorum proprietate, & figuratione, in quibus loci ecliptici, & ſtellæ, ſive fixæ, ſive errantes in ſigno defectus, & cardine dominantes, antequam defectus accideret, concurrebant. Harum dominatio ita ſumitur. In er-

ἢ χῇ τοῦ συσχηματιζομένους τοῖς τόποις, αἱ συζυγίαι συμπίπτωσι. καὶ ἀφὰ τῶν ἄλλων δὲ παρόδων τῶν ἀστέρων, ὅτ' ἂν οἱ ποιητικοὶ ἀστέρες ἀποτελέσμαθ', συσχηματιζόμενοι τοῖς δωδεκατημορίοις τοῖς τὸ αἴτιον ἔχουσιν, ἢ ἀναλολὰς, ἢ δύσεις, ἢ στηριγμὰς ποιῶν) ἢ ἀκρονύκθους φάσεις. ἀνατέλλοντες γὰρ, ἢ στηρίζοντες, ποιοῦσι τὰ συμπεράσματα ὑπερτεταμένα. δυόντες δ', καὶ ὑπὸ τὰς αὐγὰς ὄντες, ἢ ἀκρονύκθιοι ποιοῦσι φάσεις, ἀνετώτερα ποιοῦσι τὰ ἀποτελέσματα.

Κεφ. η'.

Περὶ τοῦ γένους τῶν πασχόντων.

ΤΡίτον ἐστὶ κεφάλαιον τὸ γνῶναι τὸ γιγνόμενον, ὃ πάσχει ὑπὸ τοῦ ἀποτελέσματος. γινώσκεται δ' ἐκ τοῦ διαμορφώσεως τῶν ζωδίων καὶ τῆς ἰδιοτροπίας, ἐν οἷς αἱρέθησαν οἱ τῶν ἐκλείψεων τόποι, καὶ οἱ ἀστέρες οἱ οἰκοδεσποτοῦντες, οἵτε ἀπλανεῖς καὶ οἱ πλανώμενοι, καθ' ἃ τε τὸ δωδεκατημόριον τοῦ ἐκλείψεως, καὶ καθ' οὓς ἀποτελοῦσι πρὸ τοῦ ἐκλείψεως. Τούτων δὲ ἡ οἰκοδεσποτεία ἅπτεται λαμβάνεται. ὑπὸ μὲν τῶν ἀπλα-

τ ἀπλανῶν ἀστέρων, ὃς ἔχῃ τὸν πλείονας λόγους πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, τόν τε ἐκλειπτικὸν καὶ τὸν κέντρου, καὶ συναπτόμενον ἢ ἀποχωροῦν τῷ τὸ ἐγγὺς καὶ φαινόμενον, ἔχῃ δὲ πλείονας λόγους καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας τῶν συσχηματισμῶν τὰ συνοικείωσιν, καὶ ἐπὶ κύκλου ὧν τὰ οἴκων καὶ τριγώνων, καὶ ὑψωμάτων, ἢ καὶ ὁρίων, ἅτε μόνον λήψεται τὰ οἰκοδεσποτείαν. εἰ δὲ μή, ὁ αὐτός ἐστι κύριος τοῦ τε ἐκλείψεως καὶ τοῦ κέντρου, δύο δὲ ἔχοντας πρὸς ἕκαστον τῶν τόπων πλείονας συνοικειώσεις προσλαμβάνομεν. προσλαμβανομένων δὲ τὰ δύο, προκείνεται ὁ τῆς ἐκλείψεως κύριος. εἰ δὲ πλείονες εὑρεθῶσι καθ' ἕκαστον τόπον ἴσοι καὶ ὁμοίως ἔχοντες, προσκριθήσεται εἰς τὰ οἰκοδεσποτείαν ὁ μᾶλλον ἐπικεντρότερος ὤν, ἢ μᾶλλον συσχηματίζων, ἢ τοῦ αἱρέσεως. ἐπὶ μὲν τῶν πλανωμένων ἀστέρων. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀπλανῶν, προσλαμβάνομεν τὸ πρῶτον τῶν λαμπρῶν, τὸ ἐν τῷ ἐκλειπτικῷ χρόνῳ συγχρηματίσαν τὸ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος κεντρώσεως, καθὼς ἐν τῇ πρώτῃ

rantibus illa, quæ pluribus modis aufertur ad utrumque locum, defectus ſcilicet, & cardinis, aut ſe conjungens, aut recedens ad proximum, quod ſequitur, apparetque, & pluribus modis aſpicit ſtellas, quibus cum familiaritas configurationis cauſa intercedit, eſtque præterea domiciliorum triangulorum altitudinum, ſive etiam finium domina, illa ſola ſibi dominium uſurpabit. Si non eadem, & defectus, & cardinis domina eſt, duas quæ plurimis familiaritatibus utrique loco vinciuntur, aſſumimus, ex his defectus domina præfertur. Si plures repertæ fuerint ejuſdem roboris, ac virtutis in dominio anteferatur, quæ magis in cardine eſt, vel magis proxima, vel qualitate familiarior, & ita in errantibus procedendum eſt. In fixis lividarum primam quę tempore defectus, cum præterito cardine una fuit, ut in prima conſtructione

novem apparentium configurationum modos descripsi, accipimus itẽ eam, quæ ecliptica hora in plana dispositione simul orta est, vel cum cardine locum defectus sequente medium cœli tenuerit; sic itaq; stellis eventuum causis dispositis signorum etiam configurationes, in quibus defectus, stellæque dominatrices fuerunt discutiamus.

Ex harum etenim qualitate ut plurimum genera, ab eventu complexa judicantur. Nam signa ea, quæ in medio circulo, & stellis fixis sunt, si forma humana fuerit, indicant in humano genere eventum suos effectus habiturum. Eorum vero, quæ non sunt forma humana, sed terrestribus animantibus similia, quadrupedes ejusdem formæ animalibus portendunt, repentia serpentibus, ac similibus denunciant, rursusque bestiæ feroces, immanse-

σωζάξῃ τοῦ ἐννέα τρόπους τῶν φαινομένων σχηματισμῶν διωρισάμεν. καὶ ἐπὶ συμπαραλαμβάνομεν τὸν κῦ τῆ ἐκλειπτικὴν ὥραν ἐν τῇ φαινομένῃ διαθέσει, ἢ σωζαναλείλαμμα, ἢ συμμεσουρανήσαν τῷ κέντρῳ τῷ ἐπομένῳ κῦ τὸν τόπον τ ἐκλείψεως.

Οὕτως δὴν ἐπισκεπτόμενοι τοὺς ἀστέρας τοὺς αἰτίους τοῦ συμπτώματος, σωεπισκεψόμεθα καὶ τὰς διαμορφώσεις τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἥτε ἔκλειψις, καὶ οἱ τῆ κυριότητα ἔχοντες ἀστέρες ἔτυχον. ἐκ τ τούτων δὲ ἰδιολεπίας ὡς ἐπὶ πολὺ θεωρεῖτη τὰ γένη, ἃ καταλαμβάνῃ τὸ σύμπτωμα. Ὄντων μὲν δὲ τῶν ζωδίων ἀνθρωπομόρφων, τὰ μὲν κύκλον τὰ μέσον τῶν ζωδίων, καὶ τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας, συμπεσεῖτη τὸ ἀποτέλεσμα περὶ τὸ ἀνθρώπινον γένος. ἐκ ὄντων δὲ ἀνθρωπομόρφων, τὰ μὲν χερσαίων, ἃ μέν ἐστι τετράποδα, δηλοῖ περὶ τὰ ὅμοια ζῶα γίνεσθαι τὸ σύμπτωμα· ἃ δὲ διαμορφᾶτη ὡς συρόμενα, περὶ τοὺς ὄφεις καὶ τὰ τοιαῦτα μιμνύῃ τὸ πάθος. καὶ πάλιν τὰ μὲν θηριώδη, περὶ τὰ ἀνήμερα καὶ βλα-

καὶ βλαπτικά· τὰ δὲ ἥμερα, ὡς τὰ ὑπηρετικὰ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἥμερα, ἀναλόγως τῇ μορφώσεως αὐτῶν, οἷον ἵππων, ἢ βοῶν, ἢ προβάτων, καὶ τῶν ποιούτων. Ἔτι δὲ τῶν χερσαίων, τὰ μὲν πρὸς τὰς ἄρκτους, κινήσεις τῆς γῆς αἰφνιδίους μηνύει· τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ ἀέρος ἀπροσδοκήτους ῥύσεις. Πάλιν δὲ ἐὰν ὦσιν οἱ κύριοι τόποι ἐν τούτοις, ἃ μορφοῦται ὡς πτερωτά, οἷον ἐν ἀετῷ καὶ τοῖς τοιούτοις, σημαίνει τὸ σύμπτωμα γρήγορον· ὡς δὲ τὰ πετηνά, καὶ μάλιστα ἃ πρὸς τροφήν ἐστιν ἀνθρώπων. Ἐὰν δὲ ὦσιν ἐν τούτοις, ἃ μορφοῦται ὡς μηχάνημα, ἐν μὲν τοῖς θαλασσίοις, οἷον ἐν δελφῖνι, περὶ τὰ θαλάσσια τὸ ἀποτέλεσμα συμβήσεται, καὶ πρὸς τὰς ἐκπλοΐας τῶν σόλων. ἐν δὲ τοῖς ποταμίοις, οἷον ἐν ♒ ♋ ♓, ἔσται τὸ ἀποτελούμενον περὶ τὰ ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ἐν ταῖς πηγαῖς διαιτώμενα. Ἐὰν δὲ καὶ τὰ ὀργανώδη ὦσιν οἱ κύριοι τόποι, ἀμφότερα τὰ γρήγορα τὸ σύμπτωμα καταλήψεται. πάλιν δὲ ἐν μὲν τοῖς τροπικοῖς

tis & noxiis, domeſticæ, manſuetis, & ad uſum hominum accommodatis, & reliqua ſimiliter pro ſuæ formæ modo, equis, vel bubus, aut pecudibus aut ſimilibus effectus præſagiunt. Præterea terreſtrium, quæ ad urſas vergunt, ſubitos ac repentinos terræmotus inſinuant; quæ ad meridiem inexpectatos ex aëre imbres. Et rurſum, ſi loci dominantes in iis fuerint, quæ quaſi pennigera efformantur, veluti in aquila, & ſimilibus, eventum volatilibus indicant, iisque potiſſimum, quarum in humano victu uſus eſt. Si vero in iis fuerint, quæ quaſi natantia pinguntur, ſi in marinis veluti in Delphino, in iis, quæ in mari dicuntur degere, eventus locum habebit, & in navigationibus claſſium: ſi in fluvialibus veluti in Aquario, & Piſcibus, eventus circa ea, quæ in fluviis, ac fontibus vivunt, continget, ſi loci dominantes in Argo fuerint, utraq; genera eventui ſubjicientur. Item ſi in tropi-

cis ſignis, vel æquinoctialibus fint communiter aëris mutationem ſignificant, & temporibus quibus ſignum unumquodque conformatur, proprie vero verno, ac plantis minantur. Nam ſi in verno æquinoctio fuerint arborum germini protendunt, ut vitis, ficus, aliisque una cum eis germinantibus; ſi in ſolſtitio æſtivo fructuum collectione, & frugum importatione; in Ægypto vero proprie Nili exundationem reſpiciunt, ſi in Autumnali æquinoctio loci dominantes fuerint, in ſementem, & herbas omen denunciat. Si in brumali, olera, & tunc temporis aves advenientes, & piſces, effectus indicabit. Item ſigna æquinoctialia, quid in religionibus futurum ſit, oſtendunt. Tropica aëreas mutationes, & rerum publicarum ſtatus deſignant. Solida funda-

κοῖς ζωδίοις ὄντες, ἢ ἰσημερινοῖς, κοινῶς μὲν σεὶ τὸ καθάσημα τ ἀέρ@ σημαίνε ζι μεταβολῶν· ἐ σεὸς τοῦ κα μερὰς ἦ, σεὸς ὃς ἕκασον τ ζωδίων οἰκείως ἔχ. ἰδίως ἦ σημαίνσι τ μεταβολὼ σεὶ τὸ ἔαρ, κ τὰ βλασήματα τ γῆς. ἐ γὰ κ μὲν τ ἐαρινὼ ἰσημερίαν ὄντες, σεὶ τοῦ βλάσης τ δένδρων σοιῶσι τὸ σύμπωμα· οἷον ἀμπέλε, συκῆς, κ τῶν ἄλλων τ συμβλασανόντων. κ δὲ τ θερινὼ τροπὼ, εἰς τ τῶν καρποφορηθέντων σωάξιν κ ἀπόθεσιν σοιῶσι τὸ σύμπωμα. ἐν ᾗ αἰγύπῳ ἰδίως κ σεὸς τ χ νείλε ἀνάβασιν τὸ ἐσόμενον ἀφορᾷ. εἰ δὲ κ τ μετοπωρινὼ ἰσημερίαν εἰσὶν οἱ κύριοι τόποι, εἴς τε τ σόρον κ τὰ χώρη τῶν χόρτων ἀποσημανεῖ. εἰ ᾗ κ τ χθμερινὼ τροπὼ, τὰ λαχανίσιμα, κ τὰ κ τ σόρον τ κριθὰ ἀποδημίαν τῶν ὀρνέων χώρη, κ τῶν ἰχθύων τὸ ἀποτέλεσμα δείξετ. ἔτ ᾗ ἃ μὲν τ ζωδίων ἐσὶν ἰσημερινὰ, εἴς τε τὰ ἱερὰ κ τὰς θρησκείας τὸ χωνεύμενον σημαίν. ἃ δέ ἐσι τροπικὰ, σεί τε τ ἀέρα κ τὰ σολιτικὰ πράγματα δηλοῖ τὰς μεταβολάς. ἃ δέ ἐσι σερεὰ, σεὶ

περὶ τοῦ θεμελίους καὶ τὰς οἰκοδομάς. ἃ δὲ ἐστὶ δίσωμα, τὸ συμβησόμενον δηλοῖ ἀνθρώποις τε καὶ βασιλεῦσι συμβιῶναι. ἔτι δὲ ὅσα μὲν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐκλείψεως πρὸς ἀνατολὰς μᾶλλον ὑπῆρχεν, σημαίνει τὸ ἀποτελούμενον ἔσεσθαι περί τε τοῦ καρποῦ, καὶ τῶν νέων ἡλικιῶν καὶ θεμελίους. ἃ δὲ τὸ ὑπὲρ γῆν εἶχεν μεσουράνημα, ταῦτα μειοῖ περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς βασιλεῖς, καὶ τῶν μέσων ἡλικίαν τὸ σύμπτωμα. τὰ δὲ πρὸς δυσμὰς ὄντα, ταῦτα περί τε τὰ νόμιμα, καὶ τῶν παλαιὰν ἡλικίαν, καὶ τοὺς τεθνεῶτας. πόσον δὲ μέρος τὸ σύμπτωμα καταλήψεται χώρας, περὶ ὃ συνέπεσε, γνωσθήσεται ἔκ τε τοῦ μεγέθους τοῦ ἀποκολισμοῦ τῶν ἐκλείψεων, καὶ ἐκ τῆς σχέσεως τῶν ἀστέρων τῶν ποιούντων τὸ αὔπτον, ἐν ᾧ ἔχουσι πρὸς τὴν ἐκλειπτὴν τόπον. δυσικοὶ μὲν γὰρ σχηματιζόμενοι πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἐκλείψεις, ἢ πρὸς τὰς σεληνιακὰς ἀνατέλλοντες, ἔλαττον ὡς ἐπὶ πολὺ ποιοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα. ἀφανιστικοὶ δὲ, μέσον αὐτὸ ποιήσασθαι. ἀνατολικοὶ δὲ συσχηματιζόμενοι πρὸς τὰς ἡλιακὰς ἐκλείψεις,

mentorum, extructionumque indicio sunt. Bicorporea hominibus, regibusque prænunciant. Adhuc etiam quæcunque defectus tempore orientaliora erant, fructibus, adolescentiæ, & fundamentis futurum eventum portendunt; quæ super terram medium cœlum obtinebant, rebus sacris, & regibus, & mediæ ætati; occidua legibus, senectæ & mortuis. Quam late autem eventus genus, cui acciderit, afficiet, ex magnitudine obscuritatis defectuum, & ex stellarum, quæ causæ sunt, positu, quem habent ad locum ecliptícum, dignosci poterit. Occiduæ enim ad solares defectus configuratæ, vel ad lunares orientales ut plurimum effectus vehementiam minuunt, in oppositione modum ponunt. matutinæ ad solares defe-

ctus configuratæ, vel occiduæ ad lunares augebunt.

CAP. IX.

De qualitate effectus.

QUarta pars est effectus cognitio, & modi illius, utrum boni, vel mali, & quæ nam erit illius proprietas, sive bonus, sive malus sit. Id autem discernemus ex viribus, & facultate stellarum dominantium præcipuis locis, earumque commixtione mutua inter se, & cum illis locis quorum dominæ erant,: Sol enim, & Luna quasi imperant, & moderantur alias stellas, cum ipsi universæ virtutis, earumque dominii, vel potentiæ, vel impotentiæ, tanquam præcipuæ causæ cognoscantur; eventus vero qualitatem mixturæ stellarum, quæ sibi dominium arrogant speculatio manifestat. Ordiemur itaque à proprietate, & qualitate operatrice singularum stellarum errantium. sed illud primo communiter ob-

ἢ δυλικῶ πρὸς τὰς σελληνιακὰς μεῖζον αὐτὸ ἀποτελέσαζιν.

Κεφ. θ'.

Περὶ τ ποιότητ αὐτ καὶ τ ἀποτελέσματ.

Τέταρτον ὂ κεφάλαιόν ἐστιν, ἡ γνῶσις αὐτ καὶ ἀποτελέσματος, ὁποῖόν ἐστιν, εἴ τε ἀγαθόν, εἴ τε κακόν· καὶ τίς ἡ ἰδιοτροπία αὐτ, ἐάν τε ἀγαθὸν ἐάν τε κακὸν ᾖ. Γνωσόμεθα ὂ τοῦτο ἐκ τ δυνάμεως τῶν οἰκοδεσποτούντων ἀστέρων τοὺς κυρίους τόπους, καὶ τ αὐτῶν συγκράσεως, ἣν τε πρὸς ἀλλήλας εἶχον, καὶ πρὸς τοὺς τόπους, ὧν εἶχον τ οἰκοδεσποτείαν. Ὁ μὲν γὰρ ☉ καὶ ἡ D, ὥσπερ ἡγεμονεύουσι, καὶ ἡγεμονεύουσι τῶν ἄλλων, αὐτοὶ αἱ ποιοῦντες τ τε ἰδίας ἐνεργείας καὶ τ οἰκοδεσποτείας τῶν ἀστέρων, καὶ τ τούτων δυναστείας ἢ ἀσθενείας, δηλοῖ ὂ τ ἀποτελέσματος τ ποιότητα, ἡ θεωρία τ συγκράσεως τ ἀστέρων, τ ἐχόντων τ κυριότητα, δοξόμεθα δὴ ἐκ τ ποιητικῆς ἰδιοτροπίας ἑκάστ τ πλανωμένων. ἐκεῖνο μὲν τοιγαροῦν προθήσομεν, ὅτι

ὅπ ὅτ' αὖ ἕνεκα τ σωτόμυ ὑπομνήσεως λέγωμεν πνα καθολικῶς ἀφ' ἑ πέντε ἀστέρων γίνεσθαι, οὕτως δεῖ νοεῖν τ κρᾶσιν αὐτῶν, καὶ τ ἀπὸ τῆς ὁμοίας φύσεως συνέργειαν καὶ δύναμιν, ἐάν τε ἰδίαν ἔχῃ κατάστασιν, ἐάν τε ἐκ τ ἀπλανῶν ἢ ἐκ ζωδιακῆς τόπυ ὁμοιότης γίνεται κρᾶσις. ὅτως ἂν δεῖ, ὥσπερ εἴπομεν, ὅτ' αὖ καθόλυ περὶ τ ε ἀστέρων λέγωμεν, καὶ τ κρᾶσιν ἢ τὴν ποιότητα σωεπιλογίζεσθαι, ὥσπερ αὖ εἰ περὶ τ ποιητικῆς ποιότητος καὶ τ φύσεως ἐλέγομεν, ἀλλ' οὐχὶ τὰς ἀστέρας ἐπιγράφομεν ἀνομάζοντες. καὶ τοῦτο δὲ καὶ ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἐν τ συγκράσεσιν, οὐ μόνον ἡ μίξις τ πλανωμένων ἢ πρὸς ἀλλήλας θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἡ μίξις τ κινουμένων τ αὐτῆς φύσεως τοῖς πλανωμένοις, τῶν τε ἀπλανῶν ἀστέρων καὶ τῶν ζωδιακῶν τόπων, καὶ τὰς προσφημένας αὐτῶν συνοικειώσεις, ἃς ποιοῦνται πρὸς τοὺς πλανωμένους.

Ὁ μὲν οὖν ἥ ἀστὴρ μόνος οἰκοδεσπότης ὤν, ποιήσει φύσεις ἐκ ψύξεως ἀπο-

fervandum eſt, nos cum brevitatis cauſa generaliter aliquid de quinque Planetis adnotamus, ſtatim animo volvendum eſſe eorum temperiem, & à ſimili natura vires, & auxilium, & an propriam habeat conſtitutionem, ſive ex fixis, & Zodiaco loco ſimilis mixtura occurrit. Hac itaque ratione ut præmonuimus, quotieſcunque de quinq; Planetis generaliter aliqua pronunciamus, eorum temperies, & qualitas intelligenda eſt, ac ſi de effectiva eorum qualitate, & natura ſermo eſſet, & ſtellas ipſas non nominaſſemus. Illud præterea animadvertendum eſt, in commixtionibus non tantum planetarum inter ſe mixturam conſiderari, ſed eorum etiam ſive fixæ ſint, ſive Zodiaci loca, quæ eandem cum Planetis naturam participant, ſecundum commemoratas ipſorum, quibus cum Planetis conjunguntur familiaritates.

Saturni itaq; ſtella, ſi ſola dominatur, ex frigore natas

corruptiones inducet, sed si proprie in homines malum grassatum fuerit, diuturni morbi erunt, tabes, consumptiones, fluxus, morborum humidorum perturbationes, quartanarum febrium accessiones, tum etiam exilia, inopiæ, ex malis angustiæ, luctus, terrores, interitus, eorum potissimum, qui ætate provecti sunt. Bestias in rem hominum maxime conducentes deprædabitur, quæ ab iisdem morbis extinguentur, & earum usu cum male affectæ sint, homines, uti par est, occident. Aër porro frigore horrendo penitus, glacies, nebulosos status, ac pestilentes excitabit, ideoque etiam ipse erit turbatus, nubibus obrutus, caliginosus: præterea & noxii imbres, damnosique, quibus humano generi exitiosa animalcula procreari solent, abunde succedent. In fluviis, ac mare utplurimum tempestates exorientur, naufragia classium, cum illis male navigatio cesserit, fient, & piscium inte-

πελεμίας. ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἀνθρώπους ἰδίως ἓξ συμπτώματα καταλαμβάνοντα, νοσήματα γνήσονται χρόνια, καὶ φθίσις, ἐκ σωτήξις, καὶ ῥεύματισμοὶ, ἐκ ὑγρῶν ἀῤῥωστημάτων ἐνοχλήσεις, καὶ τεταρταίων ἐπιδημίαι. Φυγαί τε ἔσονται ἐκ ἀποικίαι καὶ σωροχαὶ ἐπὶ τὰ κακῶν, ἐκ πένθη, καὶ φόβοι, ἐκ θάνατοι, μάλιστα τῶν ἤδη τῇ ἡλικίαις προβεβηκότων. Τῶν δὲ ἀλόγων ζώων ἐπιλείψει τὰ δύσχρηστα, φθειρομένων ἐκ αὐτῶν ὑπὸ νοσημάτων· οἷς νοσεροῖς ἔσι, καὶ οἱ ἄνθρωποι χρώμενοι, ὡς εἰκὸς, σωδιαφθαρήσονται. ὁ δὲ ἀὴρ εἰς ψύχη φοβερὰ μεταβαλὼν, καὶ πάγος, ἐκ ὁμιχλώδη καταστήματα, ἐκ λοιμικὰ, ἔσται δυσάερος καὶ συννεφὴς ἐκ ζοφερός· ἔπι δὲ καὶ πλῆθος νιφετῶν φθοροποιῶν συμβήσεται, ἐξ ὧν καὶ τὰ βλαπτικὰ ἑρπετὰ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως σωίσαται. πρὸς δὲ τοῦτο ποταμὸς καὶ τὰς θαλάσσας, κενοῦσθαι μὲν ἔσονται χειμῶνες, καὶ ναυάγια σύλλογοι δὲ πλοὸς αὐτοῖς κακῶς γινομένοις. καὶ τῶν ἰχθύων δὲ πρόσε-

ὴ πεθόσεσιν φθοεά. ἰδίως ὴ ἐν μὲν θαλάσσῃ χωήσοντιν ὑπερολαὶ τ ὑδάτων, ϗ πάλιν πλημμύραι. οἱ ὴ ποταμοὶ ὑπερμετροι χωήσοντιν τοῖς ὕδασιν, ϗ κακωθήσοντιν· ϗὰ τ γῆς οἱ καρποὶ, ϗ μάλισα οἱ πεὸς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἐκλείψουσιν, ἀπολλυμένοι ὑπὸ κάμπης, ἢ ἀκρίδ@, ἢ καταχλυσμῶν, ἢ ὄμβρων, ἢ χαλάζης, ἢ τ ποιότων, ὡς ϗ μέχρι λιμῦ φθᾶσιν τ κάκωσιν.

Ὁ ὴ ℔ μόνος χωόμενος κύρι@; καθ' ὅλα πάντα αὐξήσει. ἀλλὰ πεὶ μὲν ἀνθρώπους ἰδίως ταῦτα ποιήσει, δόξας, ϗ δ' ζωίας, ϗὰ θυμίας, ϗ καταστάσεις εἰρωικάς. ϗὰ τὰ εἰς τ βίον ἐπιτήδεια αὔξει· ϗ ὅλως ψυχικῶν ϗ σωμαικῶν ἀγαθῶν ἔσιν ποιητικός. ἔτι ὴ ϗὰ τὰ ἐν βασιλείας ἀγαθὰ πεοξενήσει, ἀνδρείας ϗ δωρεάς. αὐτός τε ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν πιοτέρους ποιεῖ, αὔξων τὸ μεγαλωσυνίῳ αὐτῶν, ϗὰ τὸ μεγαλόψυχον, ϗ ἁπλῶς ἐπὶ πάντας ἡ ἀνημερία χωρήσει. πεὶ ὴ τὰ ἄλογα ζῶα χωομένου ϗ ἀποτελέσμα-

ritus, proprie in mari, aquæ recedent, & refluent omnia inundantes, flumina aquis intumescent, & corrumpentur, terræ fructus præcipui, magisque necessarii potissimum ab erucis, sive locustis, sive inundationibus, sive imbribus, sive grandinibus, sive similibus devastentur; & malum eousque procedet, ut fame homines occumbant.

Jovis si sola dominatur, generaliter incremento ingenti omnia adauget. Verum in hominibus proprie illa præstabit honores, tranquillitates, fertilitates, paces, vitæ item opportunis augmentum affert: & summatim bonorum corporis, & animi auctor est. Præterea bona, à principibus expectata, beneficia, munera præparabit. Et eosdem reges, ac principes spectabiliores reddet, eorum imperio aucto, & magnanimitate, & in genere omnia felicia, fausta, fortunataque erunt. Si bestias, brutaque animalia effectus respexe-

rit,

rit, manſuetas, & uſibus humanis ſervientes multiplicabit, inutilibus, & contrariis exitio erit. Aëris conſtitutio ſalubris, & temperata, ſed ventoſa, & humida, & fructuum altrix: item proſpera navigatio claſſibus, fluviorum moderata incrementa, & frugum copia, & abundantia aliaque omnia, quæ ad bene vivendum hominibus facere videntur, feliciter ſuccedent.

Martis ſi ſola dominium nacta ſit, generaliter omnibus exitium à ſiccitate parabit. Sed inter homines proprie bella ciebit, ſeditiones inteſtinas, captivitates urbium, excidia, populorum tumultus, rebelliones. Principum in ſubditos iras, & propter eas repentinas cædes. Præterea inferet morbos urentes, febres tertianas, eruptiones ſanguinis, ægritudines acutas, mortes violentas, & præcipue juvenum. Item incendia, neces, impietates, injurias, violentias, rapinas, latrocinia. Aëris conſitu-

τος, τὰ μὲν ἥμερα καὶ εἰς χρῆσιν ἀνθρώπων ὑπηνέμοις πλησυνήσει, τὰ δὲ ἄχρηστα καὶ ἐναντία ἐξαπολεῖ. ἡ δὲ ἀέρος καλάσασις ὑπάρξει ὑγιεινὴ μὲν καὶ ἀνεμαλέα. πνευματώδης δὲ καὶ ὑγρά, καὶ θρεπτικὴ τῶν καρπῶν. καὶ τοῖς σύλοις δὲ ὠλὲς ἀγαθὸς ἔσται, καὶ ποταμοὶ συμμέτρως αὐξήσουσι, καὶ τῶν καρπῶν ἀπαντήσει ἡ φορά, καὶ ὅσα ἄλλα πρὸς διζωίαν ἀνθρώπων συμβάλλεται.

Ὁ δὲ ☿ μόνος οἰκοδεσποτῶν, καὶ ἴδιος καθ' ἕλκε μὲν φθορὰν ποιήσει ἀπὸ ξηρότητος αὐτοκαμμίαν. ἀλλὰ πρὸς μὲν ἀνθρώπους, ἰδίως πόλεμοί τε συνήσουσι, καὶ στάσις ἐμφύλιοι, καὶ αἰχμαλωσία, καὶ πορθήσεις, καὶ λαῶν ἐπαναστάσεις, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀρχόντων πρὸς τοὺς ὑπηκόους ὀργαὶ, καὶ διὰ τοῦτο θάνατοι αἰφνίδιοι. ἐπὶ δὲ νοσήμασι συμβήσει πυρετικαὶ, καὶ τριταῖοι καὶ ἀποπυασίαι, καὶ αἱμάτων ἀναγωγαὶ, καὶ ὀξεῖς καὶ βίαιοι θάνατοι, μάλιστα τῶν νεωτέρων. ἐπὶ δὲ ἐμπρησμοὶ, καὶ φόνοι, καὶ ἀνομία, καὶ ὕβρις, καὶ βίαι, καὶ ἁρπαγαὶ, καὶ λῃστεῖαι. ἡ δὲ ☽ ἀὴρ καθ-

καῖσαις ἔσαι καυσώδης· ἢ πνεύματα θερμὰ, καὶ λοιμώδη, ἢ σωτήρια. ἔπι δὲ ἀνομβρίαι, καὶ κεραυνοὶ, ἢ ἐξ ὑφανῦ καταφερόμενοι φλόγες. ἐπὶ δὲ τῇ θαλάσσαν ναυάγια αἰφνίδια συμβήσεται, διὰ τὴν ἀταξίαν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν κεραυνῶν. ποταμοὶ ἢ ἐκλείψουσι, καὶ ἀναξηρανθήσονται πηγαὶ, ἢ ὅλως τὰ πόσιμα ὕδατα ἐκλείψει. ἢ τὰ ἐκ τῆς γῆς ἢ εἰς χρῆσιν ἀνθρώπων ἐκπλήξει, φημὶ δὴ ἄλογά τε ζῶα, ἢ τὰ βλαστήματα, καὶ οἱ καρποὶ, φθαρήσονται, τὰ μὲν ὑπὸ τῦ πυρώδους τῦ καύσεως, τὰ ἢ ὑπὸ βροχῆς, ἢ τῦ τῶν πνευμάτων ἐκλινάξεως· καὶ ἅπερ ἢ ἀποτεθήσεται, καὶ αὐτὰ βλαβήσεται ὑπὸ τῦ συγχαύσεως.

Ὁ ἢ τῦ ♀ μόνῳ ἔχων τὴν κυριότητα, καθόλου μὲν καὶ ἴδιῳ ἐκεῖνα ποιήσει, ἅπερ ἢ ὁ ♃, πλὴν μὴ πολλοῦ πινὸς ἡδύτητος. περὶ μὲν ἢν ἀνθρώπους, ἰδίως ταῦτα συμβήσεται· δόξαι, καὶ τιμαὶ, ἢ εὐφροσύναι, εὐγαμίαι καὶ πολυτεκνίαι, ἢ πρὸς πάντα τὰ πράγματα εὐαρέσεις ἔξουσιν, καὶ αἱ κτήσεις

tio erit æstuosa, flatus calidi, & pestilentes, & tabifici, item siccitates, fulmina, & è cœlo flammæ delapsæ. In mari propter ventorum turbines, & fulminum ictus, inexpectata naufragia: flumina desiccabuntur, fontes exhaurientur, & summatim aquæ potui necessariæ deficient, ceteraque in usus humanos necessaria veluti bruta animalia, plantæ, & fructus partim ab æstu urente, partim ab imbre, & à ventorum turbinibus corrumpentur. reposita etiam, conservataque à conflagrationibus perdentur.

Veneris si sola dominium obtinuerit generaliter eadem faciet, quæ & Jovis, sed majori cum venustate; peculiariter vero hominibus conciliabit famam, honores, gaudia, fortunatas nuptias, uberes fœtus, & in omnibus rebus feliciter res geretur, & ut animo suo cuique placet, tunc & rei familiaris incre-

menta,

menta erunt: & ſummatim humanæ vitæ inſtitutum mundum, & pium, & rerum venerandarum, ſacrarumque honos longe, lateque diffundetur. Adhuc à principibus, ducibusque ſubditis grata familiaritas collocabitur. Aëri optimam temperiem communicabit, ventorum conſtitutionem humidam, & preciosam efficiet, & ſummatim aër erit optime contemperatus, purus, & imbres plurimi ſed fœcundi. Claſſes proſpere navigabunt, proſperique eventus, & lucroſi obtingent. Flumina copia imbrium augeſcent; omnia denique quæ humanis uſibus conducunt, animalia, & fructus terræ uberrimo proventu affluent.

Mercurii ſi ſola dominatur, in genere ut conjuncta fuerit cum aliis, ita earum naturis ſe conformat, proprie vero cum naturæ ſuæ nonnihil addat, omnes magis concitat. Verum dum eventus hominibus contingit, celeritatem, induſtriam, & calliditatem in

αὐξήσεσι, ὅλως ἡ τῶν ἀνθρώπων διαῖτα καθαρὰ ἔσται καὶ ἁγνή· καὶ ἡ πρὸς τὰ σεβάσμια καὶ ἱερὰ τιμὴ ἐπιδώσει. Ἐπὶ δὲ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἀρχόντων πρὸς τοὺς ὑπηκόους, οἰκειώσεις ἡ διώσεται ἔσται. περὶ δὲ τὰ ἀέρα εὐκρασίαι ὑπάρξει, καὶ τῶν πνευμάτων ἡ κατάστασις ὑγραντικὴ καὶ θρεπτική. καὶ ὅλως ὁ ἀὴρ εὔαερος ἡμερώσει, καὶ καθαρὸς, καὶ ὄμβροι πολλοὶ δὲ γόνιμοι. καὶ οἱ τόκοι πολλοὶ γενήσονται καλῶς, καὶ ἐπιτυχία καὶ κέρδη ἀπαντήσει. καὶ οἱ ποταμοὶ αὐξήσεις πληρύμνιοι· καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν ἀνθρώπων ἐπιήδεια, ζῶά τε καὶ καρποὶ τῆς γῆς, μάλιστα πληθυνθήσονται.

Ὁ δὲ ☿ οἰκοδεσποτῶν, καθόλου μὲν ὥσπερ ἂν τύχοι συγκραθεὶς πρὸς ἕκαστον τῶν ἄλλων, ταῖς ἐκείνων φύσεσι συνοικειώσει. ἰδίως δὲ προσθήκη τις δυνάμεως ὥσπερ γινόμενος, πάντας μᾶλλον συγκινεῖ· ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς ἀνθρώποις γινομένου τοῦ ἐποπτελέσματος, ὀξύτης ἀπαντήσει καὶ δύμηχανία

τοῖς

τοῖς πράγμασι, λησρικαί τε ὁρμαὶ, καὶ κλοπαὶ & ἐπισύσεις ἐπιβουλευόντων. Ἔτι δὲ τοῖς τοῦ κακοποιοῦς συχνὰ μαλιζόμενος ὁ ☿, τοῖς τε σόλοις κακὸν ποιήσει τὸ πλῆν, καὶ νοσημάτων ξηρῶν αἴτιος ἔσται, & ἀμφημερινῶν ἐπισημασιῶν· καὶ βῆχας, & αἵματος ἀναγωγὰς, καὶ φθίσεις ἀποτελέσει. & ἔπι ὅσα τε τοῖς θρησκείας ὁρᾷ, καὶ τὰ ἱερατικὰ, πράγματα, καὶ τὰ τῆς βασιλείας, καὶ ἔθη, & νόμιμα, καὶ τὰ ἑκάστοτε τοῖς τοῦ ἀστέρος σύγκρασιν αὐτοῦ καὶ οἰκείωσιν μεταξύ. Ἐπεὶ ὃ δ' ἰῶ ἔχει τοῖς τὸ ὑγρὸν ἐγγύτητα, καὶ μετὰ τὸ δυνίνητον ξηρὸς ἐπάρχει, ποιήσει εἰς τὸ πλέον πνεύματα ἄτακτα καὶ ὀξέα, καὶ ἀμεταβόλα, & βροντὰς, ἀστραπάς τε καὶ φλογμὸς, καὶ χάσματα & σεισμούς. καὶ μετὰ τοῦτον ἐνίοτε καὶ φθορὰν ποιήσει τῶν τε ζώων καὶ τῶν φυτῶν, τῶν τοῖς χρῆσιν ἐπιτηδείων ἀνθρώποις. ἔτι δὲ καὶ τὸ ὑδάτων ἐν μὲν τοῖς δυσικοῖς χειμασμοῖς ἔσται ἀναλωτικὸς, ἐν δὲ τοῖς ἀνατολικοῖς αὐξητικός. Τοιαῦτα μὲν

humanis negotiis insinuat. Prædonum impetus, latrocinia, & insidiatorum artes excitat. Præterea cum maleficis configurata stella Mercurii classibus pessimam navigationem parat, morbos siccos, & febres quotidianas, & tusses, & sanguinis eruptiones, & tabes producit; item quæcunque ad religionem pertinent, sacrasque cerimonias, & Imperii arcana, & mores, & leges, ad cujuslibet stellæ qualitatem, quam ipsa aspexerit disponet. Cum Soli proxima fuerit, & propter motum velocem sicca, in circumfusum aërem ventos inordinatos, atque impetuosos, & subito mutabiles, & tonitrua, & fulgura, & fulmina concitabit. Item hiatus terræ, & motus efficiet, quibus quandoque luem, excidiumque animantibus, & plantis, quæ homo in usus suos convertit, inducet. Præterea aquas in occiduis aspectibus imminuet, in matutinis augebit. Hæc itaque

itaque quilibet planeta pro ſua innata qualitate diſcreta, immixtaque proprie operabitur. Cum vero inter ſe mutuo pro varietate aſpectuum, & ſignorum, necnon & ad ſolem ſplendore immiſcentur, tunc eventus etiam pro mixtura, & temperie communicationis proprietatum, exiſtet. Cum autem fieri nequit, ut omnes ſingularum commixtionum aſpectus, qui quoquo modo fieri ſolent, recenſeamus, arduum ſane, infinitum, ac multiplex negotium, hoc ex particulari judicio ſecundum matheſeos præcepta quiſque diſcernet. Nunc illud animadvertemus familiaritates, & cognationes, quas ſtellæ dominantes eventuum habent, & regiones ipſas, ac urbes quibus eventus imminent, eſſe obſervandas: nam ſi ſtellæ beneficæ ſint, & conformentur regionibus, quibus eventus impendet, neque à contrariis impediantur, ef-

ἓν ἕκαστος τῶν πλανωμένων ἰδίως ποιήσῃ, τὴν οἰκείαν ἔχων φύσιν ἰδιαζόντως ἀποτελούμενος. Ὅταν δὲ συγκεκαθῶσιν ἄλλος πρὸς ἄλλον, καί τε τὰ συσχηματισμῶν καὶ κατὰ τὰ πρὸς τὰ ζῴδια οἰκειότητος, καὶ ἔτι κατὰ τὴν πρὸς τὸν ἥλιον φάσιν, τότε καὶ τὸ ἀποτελούμενον καὶ τὴν μίξιν καὶ τὴν σύγκρασιν τῶν ἐκ τούτων γινομένης κοινωνίας τῶν δυνάμεων, ἔτω καὶ ἀποβήσεται. ἐπεὶ δὲ τὸ καθ' ἑκάστην σύγκρασιν καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς συσχηματισμοὺς σὺν γινομένους καθ' ὁποῖον δήποτε τρόπον ἀδύνατόν ἐστιν εἰπεῖν, πολυμερὲς καὶ ἀπέιρου τὸ πρᾶγμα τυγχάνει ὄν, τοῦτο γνωσθήσεται ἐκ τῆς καθ' ἕκαστα διακρίσεως, καὶ τὸ μαθηματικὴν ἐπιδέχεσθαι μεταχειρίσεως. Νῦν δὲ τοσοῦτον λέγομεν, ὅτι προσκοπεῖν δεῖ καὶ τὰς οἰκειώσεις, ἃς ἔχουσιν οἱ κύριοι ἀστέρες καὶ ἀποτελεσματικοὶ, καὶ αὐτὰς τὰς χώρας ἢ τὰς πόλεις, ἃς καταλαμβάνει τὸ σύμπτωμα. καὶ γὰρ ἀγαθοποιοὶ μὲν ὄντες οἱ ἀστέρες, καὶ συνοικειούμενοι πρὸς τὰς χώρας, ἐφ' ἃς τὸ ἀποτέλεσμα συμπίπτει, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἐναντίων

ἐναντίων καταχεφαλὲμψοι, πλέον τὸ ἐκ τ οἰκείας φύσεως ὠφέλιμον ἐνεργήσασιν. ὥσπερ πάλιν ἔλαττον ὀφελήσασιν, ἐαὐ τι ἐμπόδιον πρὸς τὼ σωοικείωζιν ἀπαντᾶ, ἢ ὑπὸ τ ἐναντίων καταχεφατῶντω. Εἰ δὲ μὴ ὑπάρχουσιν ἀγαθοποιοὶ οἱ κύριοι ζ πρόπελέσμαι ζ ἀστέρες, ἀλλὰ κακωλιηθὶ, ἐαὐ μὲν ἔχωσι πρὸς τὰς χώρας τὼ σωοικείωσιν, ἐφ' ἃς ἔρχεται τὸ σύμπτωμα, ἢ ὑπὸ τ ἐναντίων καταχεφληθῶσιν, ἔλαττον βλάψασιν. εἰ ὴ μήτε σωοικέμψοι πρὸς τὰς χώρας εἰσὶ, μήτε καταχεφατῶν ὑπὸ τότων οἱ ἐναντίον ὄντες αὐτοῖς ἔχωσι πρὸς τὰς χώρας τ οἰκότητα, τότε σφοδροτέραν τ βλάβλω ποιήσαζιν. ἀλλὰ χὼ ὡς ὅπιπολὺ τοῖς καθολικῆς πάθεσιν ἐκεῖνοι τ ἀνθρώπων καταλαμβάνουτω, ὅσοι ἐν τ ἰδίαις χρόνοις εἶχον τὼ αὐτὼ καταζασιν ζ αἰτίαν, τῶ ποιῶντω τὰ καθολικὰ συμπτώματα. λέγω δὴ τούς τε ἀναγκαίους τόπους, οἵπερ εἰσὶν οἱ φωσφορῶντες, ἢ τὰ αὐτὰ κέντρα, τῶτ' ἐστὶ τὰ ἐκλειπτικὰ, ἢ καὶ τὰς τότων ἀφαιρέσεις. τότων δὲ

ficacius id quod pollicentur, pro naturæ ſuæ bonitate abſolvent. Quemadmodum rurſus minus proſunt, ſi quid cognationem impedit, vel ipſæ ab adverſariis ſuperentur. Verum ſi dominantes eventui ſtellæ beneficæ ullo modo ſint, ſed exitiabiles, ſi familiaritatem cum regionibus eventui ſubjectis habeant, vel à contrariis impediantur, minus lædent: ſi vero neque regionibus uniuntur, neque ab iis ſuperantur, quæ illis adverſariæ cum regionibus familiaritate junguntur, tunc vehementius nocebunt. Sed enim utplurimum univerſalibus malis illi corripiuntur, qui in propriis geneſibus eandem conditionem cum cauſa, quæ generalia illa mala infligit neceſſario ſortitæ ſunt, locis ſcilicet, quæ ſunt lumina, vel ipſi cardines, hoc eſt ecliptica ipſa, vel his oppoſita. Horum ve-

ro præcipue partibus congreſſus, vel ecliptici loci luminum oppoſitiones, cum quocunque illæ luminarium coinciderint inevitabiles ſunt.

αὐτῶν μάλιστα τὰς μοιρικὰς συμβάσεις, ἢ τὰς διαμετρήσεις ἐκλειπτικοῦ τόπου τῶν φώτων, ἀδιώατον ἐστὶ φυλάξαθαι, πρὸς ὁποῖον ἂν τῶν φώτων χρηματίζοιντο.

CAP. X.

De coloribus in eclipſibus, cometis & aliis hujuſmodi.

ΚΕΦ. ι'.

Περὶ τῶν χρωμάτων τῶν ἐκλείψεων καὶ κομητῶν, καὶ τῶν τοιούτων.

ECliſium item colores eventibus, qui vel in ipſis luminaribus apparent, vel juxta fiunt, veluti in virgis, & aliis hujuſmodi in univerſalibus euntibus conſiderandi ſunt. Nam ſi nigri fuerint, & ſubvirides illa futura portendunt, quæ Saturnus conferre ſolet; ſi albi, quæ Jupiter; ſi rutili quæ Mars; ſi flavi quæ Venus; ſi varii quæ Mercurius. Et ſi color is totum luminum corpus occuparit, vel in omnibus locis juxta lumina circumfuſus fuerit, in plures regionum partes res præſignificatas extendendas eſſe, indicat; ſi non tota luminaria color infecerit,

ΚΑὶ τὰ χρήματα ἢ τῶν ἐκλείψεων, ἀναγκαῖον παρατηρεῖν ἐν τοῖς καθολικοῖς συμπτώμασιν, ἅπερ χρώματα ἢ εἰς αὐτὰ καθορᾶται τὰ φῶτα, ἢ σωίσταται περὶ αὐτά. οἷον ῥάβδοι, ἢ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα. καὶ εἰ μὲν μέλανα εἴη, ἢ ὑπόχλωρα, σημαίνει ταῦτα ἔσεσθαι ἅπερ ἡ ♄ ἡ Φύσις ποιεῖ. εἰ δὲ λευκά ἐστι, σημαίνει τὰ ἐπὶ ♃. εἰ δὲ ὑπόπυρρα, τὰ ἐπὶ ♂. ξανθὰ δὲ, τὰ ἐπὶ ♀. ποικίλα δὲ, τὰ ἐπὶ ☿. καὶ εἰ μὲν καθόλου τὸ σῶμα τῶν φώτων ἐστὶ τὸ ποιῶν χρῶμα, ἢ ἐν ὅλοις τοῖς τόποις τοῖς περὶ τὰ φῶτα, δηλοῖ ὅτι εἰς πλείονα μέρη τῶν χωρῶν τὰ ἐπὶ ☌ ἀποτελέσματα συμβήσεται. εἰ δὲ μὴ δι' ὅλων τῶν φώτων τὸ ποιῶν χρῶμα συσῇ, ἀλλὰ

ἀλλὰ περὶ μέρος, ἐκεῖνο μόνον τὸ μέρος τῶν χωρῶν ἐφ' ὃ συμπτώματος καταληφθήσεται, ἐν ᾧ περὶ νεφῶν ἢ ὁρωμένων χρώματος ἡ σύστασις.

Ἔτι δὲ τὰς καλουμένων ἡμιτῶν ἐν ταῖς καθολικαῖς περιόδοις ὠφελεῖν δεῖ τὰς ἀναπολάς. εἴτε καὶ τοῦ ἐκλείποντος πλείους ἡμέρας ὑποφαίνοντος, εἴτε καὶ ἐν ἄλλῳ ἡμέρᾳ. οἷον τοῦ δοκίδας, ἢ σάλπιγγας, ἢ πηθείας, καὶ ἄλλας τινὰς ποιότητας. ἔστι γὰρ τὰ ἐπὶ ☿ καὶ ♀ ἀποτελέσματα ποιᾶσαι καὶ πολέμους ἢ καταστήματα καυσώδη, καὶ κινητικά, ὅσα ἐπὶ τούτων συμβαίνει. σημαίνουσι δὲ καὶ μὴν τὰ μερῶν τοῦ ζῳδιακοῦ, ἐν οἷς μέρεσι φαίνοντα συσταθέντες, καὶ καὶ τὰ σχημάτων τό τε ἡμίσους καὶ τῆς περισυστάσεως, οὗ τόπος, ὃς καταλήψεται τὰ συμπτώματα. καὶ δὲ τῆς οἷον μορφώσεως αὐτῶν, τὸ εἶδος τοῦ ἀποτελέσματος, καὶ τὰ χρὴ αὐ παθεῖν ὑπὸ τούτου συμβήσεται· καὶ ἔτι καὶ τὸ ὑπομονῆς αὐτῶν, δηλοῖ τὸ χρόνον τῆς ὑπομονῆς τοῦ συμπτώματος. καὶ καὶ τὸ σχέσεως δὲ τῆς πρὸς τὸν ☉, δηλοῖ τὴν ἔναρξιν τοῦ συμπτώματος.

ea pars tantum regionum in qua visus color constiterit, denunciato eventu efficietur.

Adhuc in universalium eventuum consideratione Cometarum ortus observandi sunt, sive eclipticis temporibus, sive alio affulserint, veluti trabes, tubæ, dolia, & similia. Hi namque quæ Martis, & Mercurii naturæ respondent, prænunciant; præterea bella, æstuosas cõstitutiones, motus turbulentos, & alia, quæ ista sequi consueverunt. Partibus Zodiaci, in quibus primum effulsere, & comæ deflexionisq; situ loca, quibus res minitantur, subindicant, specie, & quasi forma affectionis speciem, & genera ab eo inferenda designantur. Præterea illius duratione, tempus durationis effectus & positu ad Solem, & habitudine, principium eventus prænotatur.

Nam ſi matutini fuerint celeriores, ſi veſpertini tardiores effectus producunt. His expoſitis, patefactaq; conſiderationis univerſalis de regionibus, & urbibus, ratione, de particularibus etiam, de iis ſcilicet, quæ ſingulis annis, & eorum temporibus. & primum de anni novilunio ſic dicto, tractatio inſtituenda eſt.

CAP. XI.

De anni Novilunio.

NOvilunium anni ſolaris reverſionis in quolibet circuitu initium ponendum eſſe res ipſa, nomenque declarat, ſed quale quis principium in circulo ſumat quod nec cogitatione comprehendi poteſt? propterea per medium ſignorum puncta ab æquinoctiali, & tropicis circumſcripta, duo ſcilicet Æquinoctialia, & duo tropica non incongrue loco principiorum aſſumimus. Sed hic dubitare quis poterit, quod nam ex his quatuor

καὶ ἀνατολικοὶ μὲν φανέντες, ταχεῖαν ἔσεσθαι τὴν καταρχὴν σημαίνουσι· δυτικοὶ δὲ, βραδεῖαν. Τούτων εἰρημένων, καὶ τῆς καθολικῆς ὑποτυπώσεως τῶν τε χωρῶν καὶ τῶν πόλεων δεδηλωμένης, δεῖ καὶ περὶ τῶν μερικῶν διαλαβεῖν· λέγω δὴ τῶν ἀποτελουμένων καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, περὶ τοὺς τόπους καὶ χρόνους, καὶ πρῶτον περὶ τῆς καλουμένης νεομηνίας τοῦ ἔτους.

ΚΕΦ. ια'.

Περὶ τῆς νεομηνίας τοῦ ἔτους.

Ὅτι μὲν ἡ τοῦ ἔτους νεομηνία ὀφείλει ἀρχὴ τίθεσθαι τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ⊙ καθ' ἑκάστην περιφορὰν, φανερόν ἐστι καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ δυνάμεως. πᾶσα γὰρ τίς ἀρχὴν ἐν κύκλῳ λάβοι, τοῦτο λοιπὸν οἴεται δυνατόν. διὰ τοῦτο οὖν τὰ διὰ μέσου τῶν ζῳδίων ἀφορίζομενα σημεῖα, ὑπό τε τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τῶν τροπικῶν, τοῦτ' ἐστὶ τά τε δύο ἰσημερινὰ, καὶ τὰ δύο τροπικὰ, λαμβάνομεν εἰκότως ἀρχάς. ἀλλ' ἀπορήσαι τις ἂν ἐνταῦθα, ποῖον τῶν τεσσάρων τούτων πρώτου-

σεθηγαμένως ἔσαι ἀρχή· εἴπερ κ τὴν ἀπλῆν ἢ κύκλε κίνησιν, οὐδέν ἐστιν εὑρεῖν ὡς ἀρχὴν σεθηγάμενον. ἀλλὰ καὶ οἱ σεὶ τ τοιαύτης ἐπισκέψεως γράψαντες, σεὸς ἕκαστον τῶν τεσσάρων τούτων σημείων καθ' ἅπας φυσικὸς λόγους, ἓν ἴδιώμα ἀπέφηναν· ἔχει δὲ ἕκαστον αὐτῶν οἰκεῖον ἰδίωμα. ἐνόμισαν οὖν εἰκότως ἀρχὴν ἔτους, τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν, διότι τότε πρῶτον ἄρχεται μείζων γίνεσθαι ἡ ἡμέρα, καὶ ὅπ ὑγρᾶς ἐστι φύσεως ὁ καιρὸς ἐκεῖνος. αὐτὴ γὰρ ἡ φύσις πλεονάζει καὶ ὅπ τ ἄλλων γενέσεων, ἀρχομένων αὐτῶν. τὸ δὲ θερινὸν τροπικὸν μὴ τοῦτο, διότι τότε μεγίστη ἀποτελεῖται ἡ ἡμέρα· ἀλλὰ καὶ παρ' αἰγυπτίοις, ἡ τ κυνὸς συμβαίνει ἀνάβασις, καὶ τὸ ἄστρον ὁ κύων ὅπιφαίνει. τὸ δὲ μετοπωρινὸν ἰσημερινὸν ὅπ τοῦτοις. ὅπ πότε πάντες οἱ καρποὶ συγκομίζονται, καὶ πάλιν ὁπόρου ἀρχὴ λαμβάνει. τὸ δὲ χειμερινὸν τρο-

primarium erit principium. si ſecundum ſimplicem circularis naturæ motum, nihil invenire datur, quod tanquam principium aliis præeat. Verumenimvero qui de hac conſideratione ſcripſere ſingulis his quatuor punctis rationibus naturalibus fulti unam proprietatem attribuere: ſingula quippe propriam qualitatem ſibi vindicant. Non incongrue itaque principium anni vernum Æquinoctium ſtatuerunt, quod tunc primum diei ſpatia protrahi incipiunt, & tempus illud natura ſua humectat. quæ humiditatis vis & in aliis etiam generationibus, cum incipiunt, locum habet, ſolſtitium, deinceps æſtivum ſtatuerunt, quod tunc longiſſima dies eſt. Sed & apud Ægyptios tunc temporis Nilus incrementa ſumit, & ſtella Canis dictus exoritur. Tertio loco æquinoctium autumnale poſuerunt, quod tunc fructus omnes, frugesq; invehantur, reponanturve, rurſumque novæ generationis principia jaciantur. Poſtremum omnium Brumales

dies decreverunt, quod tunc dies ex parva crescere, & produci incipit. Verum de his auctoribus ita placuit philosophari.

Mihi vero convenientius, naturaliusque videtur, hæc quatuor principia propter Solis & Lunæ conjunctiones in noviluniis, & pleniluniis, & maxime omnium ecliptícas, quæ signis hisce proximæ sunt, observata fuisse. Vt ex principio Arietis, de Vere; à principio Cancri de Æstate; à principio Chelarum de Autumno; à principio Capricorni de Hyeme judicium faceremus. Temporum enim constitutiones universales & modos Sol efficit, secundum quas constitutiones, ac qualitates, etiam, qui ne hilum quidem scientias degustarunt, futura prænoscunt. Præterea signorum proprias significationes, ventosque, & nonnulla alia generalia hic moderatur. Quæ vero magis, & minus certis temporibus immutantur, generaliter quidem, & hæc perconjuctio-

πικὸν· διόπ πότε εἰς αὔξησιν ἐκμφώσεως ἡ ἡμέρα παρέρχεται. ἔτω μὲν ἔδοξε τοῖς περὶ τάτων σκεψαμένοις.

Ἐμοὶ δ' δοκεῖ φυσικώτερον καὶ οἰκειότερον, τὰς τεσσάρας ταύτας ἀρχὰς ἀφορίζειν ἀπὸ μὲν τῶν συνόδων καὶ πανσελήνων, ἀπὸ τάτων τὰς ἐκλειπτικὰς τὰς ἐγγυτάτω τάτων τῶν σημείων, ἵνα ἀπὸ μὲν τῆς ἀρχῆς τοῦ ♈ τὸ ἔαρ ὑποσημαίνωμεθα. ἀπὸ δὲ τοῦ περὶ τὸ ♋, τὸ θέρος· ἀπὸ δὲ τοῦ περὶ τὰς χηλὰς, τὸ μετόπωρον. ἀπὸ δὲ τοῦ περὶ τὸ ♑, τὸν χειμῶνα. καὶ μὴν τὰς καταστάσεις τῶν καιρῶν, καὶ τὰ καθολικὰ αἴτια ὁ ☉ ποιεῖ, καθ' ἃς λέγομεν καταστάσεις καὶ ποιότητας καὶ οἱ φανερῶς ἀμαθεῖς προγινώσκουσι τὸ μέλλον. ἐπὶ δὲ τῶν ζωδίων τὰς ἰδιοτρόπους ὑποσημασίας, ἀνεμούς τε καὶ ἄλλα πνα καθολικὰ, ἔστω λεγόμενα. ἃ τε δὲ ὑπολείπεται ἢ ἐλάττονα κατὰ καιροὺς παρηλλαγμένα γίνεται, καθ' ὅλα μὲν καὶ ταῦτα διὰ τῶν συζυγιῶν

γιῶν τ γινομένων κ τὰ προειρημένα σημεῖα ἀποτελεῖ), κ) διὰ τ συχημαλισμὸν τῶν πλανήτων, ὃν πρὸς τὰς συζυγίας ποιοῦνται. μερικῶς δ' κ) διὰ τ συνόδων κ παντελήνων τὰς καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον κ) διὰ τ πορείας τ πλανωμένων. ὅτι δ' ἂν ὀφείλομεν προφρῆσθαι κ τ ἑκάστου τῶν ζωδίων μερικῆς φύσεως, κ) ὡς ἕκαστον αὐτῶν ἔχει πρὸς τὰ ἴδια καταστήματα, τοῦτο δὴ νῦν κ προεκθησόμεθα. πρὸς δὲ τ τ πλανωμένων κ τ ἀπλανῶν ἰδιοτροπίας, κ) τ τούτων κρᾶσεως, κ τ πρός τε τοὺς ἀνέμους κ) τὰς ἀέρας συνοικειώσεως, καὶ ἔτι περὶ τῶν ὅλων δωδεκατημορίων ὅπως συνοικειοῦνται πρός τε τοὺς ἀνέμους, κ τοὺς καιρούς, περὶ τούτων ἑκάστου ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται.

nes in jam dictis punctis confectas, & configuratione planetarum, quam in conjunctionibus efformant: particulatim vero, & per congressus, & plenilunia in singulis signis, & errantium stellarum transitum operari contingit. At cum necessarium sit singulorum signorum naturas peculiares & ut eorum quodlibet ad annuas constitutiones dispositum sit, exponere, id primum exequamur. Nam de errantium, fixarumque stellarum qualitate, earum mixtione, & cum ventis, aëreque familiaritate, necnon & de signis Zodiaci, ut se cum ventis, & temporibus conformant, superius disseruimus.

Κεφ. ιβ'.

Περὶ τ μερικῆς φύσεως τ ζωδίων, οἷα ποιεῖ τὰ καταστήματα.

Cap. XII.

De peculiari vi & natura signorum in constitutionibus temporum.

Τὸ μὲν δωδεκατημόριον τ Κ ν, αὐτὸ μὲν ὅλον ἐστὶ διὰ τ ἰσημερινὴν παρουσίαν, βροντῶν κ χαλαζῶν ποιη-

Arietis signum totum est propter æquinoctialem præsentiam in tonitruis & grandinibus effi-

ciendis: partes ipsius nunc intensiores, nunc remissiores sunt in agendo, ut fixarum stellarum, quibus describitur, natura cogit. Partes enim ipsius anteriores imbres, & ventos cient, mediæ temperatæ sunt, posteriores æstuosæ, & pestilentes. Item boreales æstuosæ, & noxiæ, australes glaciales, & subfrigidæ.

Tauri signum & ipsum utrumque præ se fert temperamentum, est subcalidum: partes ipsius anteriores, & maxime ubi Pleiades sunt, terræmotus, nebulas, ventosque concitat. Mediæ humectant, & refrigerant, posteriores circa succulas igneæ sunt, fulminaque, & fulgetra displodunt. Præterea partes illius boreales sunt temperatæ, australes inordinatæ, & instabiles.

Geminorum signum generaliter temperatum est: partes ipsius anteriores humidæ & noxiæ. Mediæ temperatæ, posteriores mixtæ,

πικόν. τὰ ἢ μέρη αὐτοῦ ὑπωλέον ἢ ἔλαττον τὶ ποιεῖ, καθ' ὡς ἡ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἔχει φύσις τὸν καθ' αὐτὸν τόπον. τὰ μὲν γὰρ αὐτοῦ ἔμπροσθεν μέρη, ὄμβρους καὶ ἀνέμους κινεῖ· τὰ ἢ μέσα, εὐκρασίαν ἔχει· τὰ ἢ ὄπισθεν, καυσώδη καὶ λοιμικά. καὶ ἐπὶ τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ, καυματώδη καὶ φθαρτικά· τὰ ἢ νότια, κρυσταλλώδη καὶ ὑπόψυχρα.

Τὸ δὲ ♊ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ὅλον ἀμφοτέρας ἔχει τὰς κράσεις, καὶ ὑποθερμόν ἐστι. τὰ ἢ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, καὶ μάλιστα καὶ τὰ πλειάδα, σεισμοὺς καὶ ὀμίχλας καὶ ἀνέμους ποιεῖ. τὰ ἢ μέσα, ὑγραίνει καὶ ψύχει. τὰ ἢ ὄπισθεν, καὶ καὶ τὰ ὑάδα, πυρώδη ἐστὶ, καὶ ἀστροπὰς καὶ κεραυνοὺς ἀποτελεῖ. καὶ ἐπὶ τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ, εὔκρατα· τὰ δὲ νότια, ἄτακτα καὶ χιονικά.

Τὸ ἢ τῶν ♋ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μὲν ὅλον ἐστὶν εὔκρατον. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, ὑγρὰ καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, εὔκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν, μεμιγμένα καὶ ἄτακτα.

ἄτακτα. καὶ ἐπὶ τὰ μὲν βόρεα, σφοδρὰς καὶ ἀνέμους κινεῖ· τὰ δὲ νότια, ξηρὰ καὶ καυσώδη.

Τὸ δὲ ♌ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ μέν ἐστιν ὅλον ἄδιον καὶ θερμόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν καὶ τῇ Φάτνῃ, πνιγώδη· τὰ δὲ μέσα, ἄνεργα· τὰ δὲ ὄπισθεν, πνευματώδη. καὶ ἐπὶ τά τε βόρεα καὶ τὰ νότια, ἀμφότερα ἔμπυρα καὶ καυστικά.

Τὸ δὲ ♍ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτὸ ὅλον μέν καὶ μαλακόν ἐστι καὶ πνίγους ποιητικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν πνιγώδη καὶ λοιμικά· τὰ δὲ μέσα, ἄνεργα· τὰ δὲ ὄπισθεν, ἔνυδρα καὶ φθαρτικά. καὶ ἐπὶ τὰ μὲν βόρεα κινήσεις ποιοῦνται καύματα, τὰ δὲ νότια ἔνυδρα.

Τὸ δὲ τῆς ♎ δωδεκατημόριον, καὶ αὐτό ἐστι μέν ὅλον ὑγρὸν, καὶ βροντὰς κινοῦν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, θερμότερα καὶ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, ἄκρατα· τὰ δὲ ὄπισθεν ὑδατώδη. καὶ ἐπὶ τὰ μὲν βόρεα, κινεῖ ἀνέμους· τὰ δὲ νότια, ἄνεργα.

& inordinatæ. Item boreales ventos cient, & terras concutiunt, Auſtrales aridæ & æſtuoſæ.

Cancri ſignum generaliter tranquillum eſt, & calidum : partes anteriores præſepe verſus ſuffocant, mediæ temperatæ, poſteriores ventoſæ tam boreales, quam Auſtrales partes igneæ ſunt, & urentes.

Leonis ſignum generaliter æſtuat, & ſuffocat, partes anteriores ſuffocantes, & peſtilentes, mediæ temperatæ, poſteriores humidæ, & noxiæ. Itē partes boreales inſtabiles, & igneæ, Auſtrales humidæ.

Virginis ſignum generaliter & ipſum humidum eſt, & tonitruoſum, partes anteriores calidiores, & noxiæ, mediæ temperatæ, poſteriores aquoſæ. Item partes boreales ventos commovent, Auſtrales temperatæ ſunt.

Libræ ſignum in univerſum varium eſt, & mutabile, partes anteriores, & mediæ temperatæ, poſteriores aquoſæ. Item partes boreales ventoſæ, Auſtrinæ humidæ, & peſtilentes.

Scorpii ſignum, & ipſum in univerſum tonitruoſum eſt, & igneum, partes anteriores nivoſæ, mediæ temperatæ, poſteriores terræmotus faciunt. Item partes aquilonares calidæ, Auſtrinæ humidæ.

Sagittarii ſignum & ipſum in univerſum ventos commovet, partes anteriores humidæ, mediæ temperatæ, poſteriores igneæ. Item partes aquilonares ventoſæ, Auſtrinæ humidæ, & inſtabiles.

Capricorni ſignum generaliter & ipſum humidum eſt, partes anteriores æſtuoſæ, & noxiæ, mediæ temperatæ, poſteriores imbres excitant. Item partes

Τὸ ϗ ♑ δωδεκατημόριον, ϗ αὐτό ἐστι μὲν ὅλον τροπῆς ϗ μεταβολῆς ποιητικόν· τὰ ϗ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν ϗ τὰ μέσα, ἄνεργα· τὰ ϗ ὄπισθεν, ὑδατώδη· ϗ ἐπὶ τὰ μὲν Βόρεια, κίνησιν ἀνέμων ποιεῖ· τὰ ϗ νότια ἔνυγρα ϗ λοιμικά.

Τὸ ϗ ♐ m δωδεκατημόριον, ϗ αὐτὸ μὲν ὅλον μὲν βροντῶδες ϗ πυρῶδές ἐστι· τὰ ϗ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, νιφετώδη ποιεῖ· τὰ ϗ μέσα, ἄνεργα· τὰ ϗ ὄπισθεν, σεισμῶν ποιητικά. ϗ ἐπὶ τὰ μὲν Βόρεια τοῦτο, καυσώδη· τὰ ϗ νώτια, ἔνυγρα.

Τὸ ϗ ♑ ⧻ δωδεκατημόριον, ὅλον μὲν ἐστι ϗ αὐτὸ ἀνέμων ποιητικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, ἔνυγρα· τὰ ϗ μέσα, ἄνεργα· τὰ ϗ ὄπισθεν, ἔμπυρα. ϗ ἐπὶ τὰ μὲν Βόρεια, ἀνέμους ποιεῖ· τὰ ϗ νότια, μεταβολῆς ϗ ὑγρότητος αἴτια ἐστίν.

Τὸ δὲ τοῦ ♒ δωδεκατημόριον, ϗ αὐτὸ ὅλον μὲν ἐστιν ὑγρόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, καυστικὰ ϗ φθαρτικά· τὰ δὲ μέσα, ἄνεργα· τὰ δὲ ὄπισθεν, ὄμβρους κινεῖ. ϗ ἐπὶ τά τε Βόρεια,

βόρφα, ἢ τὰ νότια, ἀμφότερα εὐχέα καὶ φθαρτικά.

Τὸ ♒ δωδεκατημόριον, ἢ αὐτὸ ὅλον μέν ἐστι ψυχρὸν εὐδαίμονες. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, εὐχέα· τὰ δὲ μέσα, ἄνεμα· τὰ δὲ ὄπισθεν, πνευματώδη. ἐπὶ τὰ μὲν βόρφα, καυστικά· τὰ δὲ νότια, νιφετοὺς ποιεῖ.

Τὸ δὲ τῶν ♓ δωδεκατημόριον, ἢ αὐτὸ ὅλον μέν ἐστι ψυχρὸν, ἢ ἀνέμων ποιητικόν. τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ, τὰ μὲν ἔμπροσθεν, ἄνεμα· τὰ δὲ μέσα, ἔνυδρα· τὰ δὲ ὄπισθεν, καυστικά. ἢ ἐπὶ τὰ μὲν βόρφα, ἀνέμους κινεῖ· τὰ δὲ νότια, ὑδατώδη ἐστίν.

Κεφ. ιγ'.

Περὶ τῆς μερικῆς ἐπισκέψεως τῶν καθασημάτων.

Τῶν ἐπισκέψεων τῶν καθασημάτων, μία μέν ἐστιν ἡ καθολικωτέρα, ἡ πρὸς τὰ τεταρτημόρια θεωρουμένη, καθ' ὃν δεῖ (ὥσπερ ἔφημεν) ἐπιτηρεῖν τὰς γινομένας συνόδους, ἢ πανσελήνους πρὸ τῶν τροπικῶν ἢ ἰσημερινῶν σημείων· καὶ ἔτι τὴν μοῖραν, ἢ τὸν σωδιακὸν, ἢ τὴν πανσελήνου,

Boreæ, & Auſtrales humidæ, & noxiæ.

Aquarii ſignum & ipſum in genere frigidum eſt, & aquoſum, partes anteriores humidæ, mediæ temperatæ, poſteriores ventoſæ. Item partes boreales æſtuoſæ, Auſtrinæ nivoſæ.

Piſcium ſignum, & ipſum in genere eſt frigidum, & ventoſum, partes anteriores temperatæ, mediæ humidæ, poſteriores æſtuoſæ. Item partes aquilonares ventoſæ, Auſtrinæ aquoſæ.

CAP. XIII.

De particulari conſtitutionum conſideratione.

COnſiderationũ de temporum conſtitutionibus una quidem eſt univerſalior, quæ circa quadrantes verſatur, & qua, ut diximus, novilunia, & plenilunia, quæ proxime tropica, & æquinoctialia ſigna fiunt, & in parte ſive coitus luminum, ſive pleni-

lunii,

lunii, quæ in uno quoque propoſito climate reperitur obſervanda ſunt, & cardines veluti in genitura conſtituendi, deinceps ſtellæ dominantes, in loco conjunctionis, vel pleniluunii, vel ſequentis cardinis repertæ, ut ſupra, cum de eclipſibus ſermo eſſet, decrevimus, aſſumendæ. Quibus ita conſtitutis ex natura proprietateque quadrantum, rem totam diſcernemus. Verum illius ſive intenſionem, ſive remiſſionem ex ſtellarum qualitate, quæ dominium habuere dignoſcemus, ſi cujuſnam illæ ſint facultatis, &, ut ſe habeant, gerantve ad conſtitutiones, dijudicabimus.

Secunda conſideratio eſt de quolibet menſe, qua novilunia, & pleniluniain unoquoque ſigno facta eadem ratione obſervanda ſunt; illo tantum animadverſo, ut ſi congreſſus proxime in præterito tropici ſigno, vel æquinoctiali acciderit, congreſſibus etiam omnibus uſque ad proxi-

σελωιακὴν ἀποκατάστασιν ἐν ἑκάστῳ τῶν ζητουμένων κλιμάτων, τά τε κέντρα τάξαι ὡς ἐπὶ γενέσεως· εἶτα καὶ τὰς οἰκοδεσποτείας λαβεῖν τὰς ἀνηφθείσας ἐν τῷ συνοδικῷ τόπῳ, ἢ τῷ πανσελωιακῷ. ἔτι ἐν τῷ ἑπομένῳ κέντρῳ, καθ' ὡς ἔμπροσθεν ἐν τοῖς ἐκλείψεσι διωρισάμεθα. καὶ τάχα τῶν ἀνηφθέντων, ἐκ μὲν τῆς ἰδιότητος τῶν τεταρτημορίων, ἐπιγνωσόμεθα τὸ καθόλου. τὸ δὲ ἐπιτεταμμένον αὐτοῦ, ἢ ἀνειμένον ἐκ τῆς φύσεως τῶν οἰκοδεσποτησάντων καταγνοήσομεν, ἀφ' οἵων εἰσὶν αὐτοῖς αἱ δυνάμεις, καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὰς συνόδους καὶ τὰ σημεῖα.

Δευτέρα δέ ἐστιν ἐπίσκεψις, ἡ ἀνὰ ἕκαστον μῆνα, καθ' ἣν δεῖ τὰς συνόδους ἢ πανσελήνους τὰς γενομένας καθ' ἕκαστον δωδεκατημόριον ἀναστοχάζεσθαι, καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐκεῖνο μόνον ἐπιτηρήσαντας ἡμᾶς, ἵνα ἐὰν μὲν σύνοδος ἐμπέσῃ ἔγγιστα καὶ παρελθόντος τροπικοῦ σημείου, ἢ ἰσημερινοῦ, λάβωμεν καὶ τὰς συνόδους, τὰς μέχρι καὶ

ἐφεξῆς

ἐφεξῆς τεταρτημορίῳ. ἐαν̀ δὲ πανσέλῳ ἐμπέσῃ, λάβωμεν τὰς πανσελήνους. Ἐπισκοπεῖν δὲ ὁμοίως χρὴ τὰ κέντρα, καὶ τοὺς οἰκοδεσπότας ἀμφοτέρων τῶν τόπων, καὶ μάλιστα τὰς ἐγγίστας φάσεις, καὶ τὰς συναφὰς, καὶ τὰς ἀποστάσεις τῶν πλανωμένων ἀστέρων, καὶ τὰ ἰδιώματα αὐτῶν. ἔτι δὲ καὶ τῶν τόπων τὴν ἰδιότητα, καὶ ποίων ἀνέμων αὐτοί τε οἱ πλανώμενοι ὑπάρχουσι κινητικοί, καὶ τὰ μέρη τοῦ ζωδίου, ἐν οἷς ἂν καταλάβωσιν. ἔπειτα πρὸς ποῖον ἄνεμον τὸ πλάτος. τοῦ δὲ προσυδοῦ καὶ τὴν ῥόξωσιν καὶ ἀφὴν μέσων. ὅτως γὰρ ἐξ ἁπάντων τούτων κατὰ τὴν ὅσην ἐπιβεβάτηκεν τῶν ἰδιωμάτων, προγνωσόμεθα τῶν μελλόντων πάντων τὰ καταστήματα.

Τρίτη δέ ἐστιν ἐπίσκεψις, ἡ περὶ τῶν ἐπὶ λεπτομερεστέρων ἐπισημασιῶν, καὶ σφοδροτέρων ἢ ἀνετωτέρων. θεωρεῖται δὲ καὶ ταύτην, ἀπὸ τῶν συσχηματισμῶν τῶν τοῦ μὲν ☉ καὶ D. ἀλλ' οὐ μόνον τῶν συνοδικῶν ἢ πανσεληνιακῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν τοῦ ☉ καὶ ☽ διχοτόμων.

mum quadrantem decurſis; ſi vero pleniluniu fuerit, pleniluniis utamur. Et ſimiliter cardines notandi ſunt, & locis utriſque ſtellæ dominantes, & potiſſimum contiguæ illuminationes, & applicationes, & errantium ſtellarum defluxiones, atque earum proprietates, necnon & locorum qualitas, & quos ventos Planetæ commoveant, & ſignorum partes, in quibus forte extiterint, præterea in quem ventum latitudo Lunæ declinet, ſecundum medii obliquitatem. Sic enim ex his omnibus juxta qualitatem potiorem vim, & dominium menſium conſtitutiones internoſcemus.

Tertia conſideratio eſt de minutioribus ſignificationibus, earumque remiſſionibus, & intenſionibus, cujus etiam ſpeculatio, particularibus Solis, Lunæque configurationibus, non iis tantum, quæ noviluniis, & pleniluniis, ſed etiam in quadraturis fiunt, procedit,

dit, cum conſtitutionis mutatio, ut plurimum ante triduum, quandoque etiam poſt triduum, poſtquam Solem Luna ſuo curſu exæquavit, initium ſumat, necnon poſitu illius, aſpectuque ad Planetas quem in unaquaque ſtatione, dicit, vel aliis etiam figuris trigonis videlicet, vel ſexagonis. Nam ex horum natura & ſerie mutationis, conſtitutionum proprietas deprehenditur, ſecundum naturalem conſenſum, quoad circumfuſum aërem, ventoſque ſtellæ aſpicientes, ſignaque conveniunt.

Particularis conſtitutio nonnullis diebus incremẽta ſumit, præcipuæ ſi ſtellæ lucidiores, efficacioreſque ex fixis mane, aut veſperi fulſerint, vel cum ipſo Sole emerſerint, aut decubuerint. Tunc enim utplurimum aëris conſtitutionem in proprias naturas convertunt. Sed cum etiam lumina cardines tranſeunt, idem æque ſuccedit: pro ſimilium enim poſituum,

ἀπαρχομένης ὡς ὅπιπολὺ τῆς ἀλλοιώσεως ἢ καταστήματος περὶ τριῶν ἡμερῶν. πότε δ' ἢ μὴ τρεῖς ἡμέρας, ἀφ' ἧς περὶς τὸν ☉ ἡ ☽ ἐν ἴσῃ φάσει ἢ πρείαν ποιήσεται. ἐπὶ δὲ καὶ ἧς συσχηματισμῶν ἢ πρὸς τὰς πλανήτας, ἃς καθ' ἑκάστην τοιάτων φάσεων ποιεῖται· ἢ καὶ τῶν ἄλλων σχημάτων, τριγώνων, ἢ ἑξαγώνων. Τούτων δὲ κατ' ἀκολουθίαν, καὶ φυσικῶς καταλαμβάνει ἡ ἰδιοτροπία τῆς ἀλλοιώσεως τῶν καταστημάτων πρὸς τὴν φυσικὴν συνοικείωσιν, ἣν πρός τε τὸ περιέχον καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνέμους ἔχουσιν οἵτε ὑπηθεωροῦντες ἀστέρες, καὶ τὰ ζῴδια.

Ἡ δὲ μερικὴ ποιότης αὔξεται καθ' ἵνας ἡμέρας, μάλισα μὲν ὅτ' ἂν οἱ λαμπρότεροι καὶ δρασικώτεροι τῶν ἀπλανῶν τύχωσιν πρὸς τὸν ☉, ἀναλολικὰς ἢ δυλικὰς φάσεις, ἢ ἀνατολὰς ποιούμενοι. τότε γὰρ ὡς ὑπὸ πρὸς τὰς ἑαυτῶν φύσεις τρέπεται καὶ ἀέρα τὸν καταστῆσαι. ἀλλὰ καὶ ὅτ' ἂν τὰ φῶτα διέρχηται τὰ τῶν κέντρων, καὶ τότε ὀλίγον ἔλαττον ὅτω συμβαίνει.

πρὸς

πρὸς δὲ τὰς τοιαύτας. μέσας τὰ καταστήματα μεταβάλλεται, καὶ γίνεται καὶ ἡμέρας καὶ σφοδρότερα, καὶ ἀνετώτερα. ὥσπερ καὶ τῆς θαλάσσης αἱ πλημμύραι καὶ αἱ ὑποσολαὶ, πρὸς τὰς μέσας τῆς D, καὶ τῶν ἀνέμων αἱ τροπαὶ πρὸς τὰς κεντρώσας τῶν φώτων ἀποτελοῦνται, πρὸς οἷον αὖ τῶν ἀνέμων προσνοῦσι τὸ πλάτος τῆς D. δεῖ δὴ πανταχοῦ γινώσκειν, ὅτι πρηγεῖται ἡ καθολικώτερα καὶ πρώτη ὑποκειμένη αἰτία· ἀκολουθεῖ δὲ ἡ μερική. βεβαιοῦται δὲ μάλιστα ἡ ἐνέργεια, ὅτ' ἂν οἱ ἀστέρες οἱ πρὸς τὰ καθόλου οἰκοδεσποτοῦντες, τύχωσι καὶ πρὸς τὰ μερικὰ συσχηματιζόμενοι.

habituumque modulo conſtitutiones immutantur, & certis temporibus impetuoſiores, & remiſſiores fiunt, veluti etiam maris fluxus, & refluxus ad aſpectus Lunæ; ſic & ventorum mutationes, cum lumina cardines pertranſeunt, accidunt, ad quemcunque ex ventis Lunæ latitudo deflexerit. In omnibus itaque id obſervandum eſt, univerſaliorem, primamq; ſuppoſitam cauſam præire, particularem ſequi. Effectum vero præcipue roborari, cum ſtellæ, generaliora moderantur; in particularibus etiam configurantur.

Κεφ. ιδ'.

Περὶ τῆς σημειώσεως τῶν μετεώρων.

CAP. XIV.

De ſignificatione Meteororum.

Ἔστι τὸ προγινώσκειν τὰς μερικὰς ἐπισημασίας, χρήσιμόν ἐστι καὶ τὸ παρατηρεῖν τὰ σημεῖα, ὅσα πρό τε τοῦ ☉ καὶ τῆς D καὶ σὺν αὐτοῖς ἀστέρας ὁρᾶται. τὰ μὲν οὖν ☉ ἀνατέλλοντα μὲν, παρατηρήσομεν πρὸς τὰ ἡμερινὰ καταστήσεις

AD particularium ſignificationum prænotionem, obſervanda ſunt ſigna, quæ circa Solem, & Lunam, & reliquas ſtellas apparent. Solem enim exorientem pro diurnis con-

ſtitutio-

ſtitutionibus, occidentem pro nocturnis conſiderabimus; durationem earum, intenſionemque ex aſpectu cum Luna conjectabimus. Vnus quippe aſpectus, ut plurimum conſtitutionem uſque ad proximum aſpectum duraturam ſignificat: ſi ergo pura luce, nulla obvolutus caligine, ſed ſuo lumine clarus, & nubium expers Sol exoriatur, vel occidat, ſerenos dies nunciant, ſi orbem varium habeat, vel flammeum, vel rubentes radios ejaculetur vel ad ſeſe retorqueat, ſive ex una parte, Paraliis dictis, cingetur vel colore rutilo nubes tingat, vel longe radios per nebulas porrigat vehementes flatus portēdit, potiſſimum ex iis partibus, in quibus dicta ſigna conſtiterint, erupturos. ſi niger, aut luridus, aut nubibus circumfuſus in ortu, occaſuve apparuerit, aut areis, quas dicunt circumdatus, in iis partibus, in quibus Paralia fuere, vel radios ſubpalli-

σήματα· δυόντα ἢ, πρὸς τὰ νυκτερινά. τῷ δὲ ὀπισθίῳ καὶ ἕκτασιν ἔχ, καταστήματος, ὃ δὲ πρὸς τῷ Δ συσχηματισμὸν καταγνώσομεν. ἕκαστον δὲ σχῆμα ὡς ὀπίσω πρωϊσημαίνει ἢ ἕως ἑτέρου σχήματος διαμένουσιν κατάστασιν. καθαρὸς μὲν ὢν, καὶ ἀνεπισκότιος, καὶ τρανὸς, καὶ μὴ ἔχων νεφέλιον ἀνατέλλων ἢ δυόμενος, σημαίνει καταστασιν διάς. εἰ δὲ ποίκιλον ἔχοι τὸν κύκλον, ἢ ὑπόπυρον, ἢ ἀκτῖνας ἐρυθρὰς ἐκπέμποι πρὸς τὰ ἔξω, ἢ ἐκ τῶν ἔξω πρὸς ἑαυτὸν ὑπαστᾶτο, ἢ ἐὰν ἐφ' ἑνὸς μέρους ἔχῃ τὰ καλούμενα παρήλια νέφη, ἢ ὑπόπυρα σχήματα νεφῶν, καὶ ὥσπερ ἀκτῖνας μακρὰς ἐκτείνων, ἀφ' τούτων πάντων ἀνέμους σφοδροὺς πρωϊσημαίνει· μάλιστα ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν, πρὸς ἅπερ τὰ εἰρημένα ὀφθῇ σημεῖα. εἰ δὲ μέλας ἐστὶν ἢ ὑπόχλωρος, καὶ ἀνατέλλων μετὰ στωνεφίας ἢ δυόμενος, ἢ τὰς λεγομένας ἅλως ἔχων. εἰς οἷον ἂν μέρος, ἢ τὰ καλούμενα παρήλια νέφη ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἢ ἀκτῖ-

ἢ ἀχλύνας ὑποχλώρους ἢ μελαίνας, ἀφ' τούτων πάντων χειμῶνας ἢ ὑετὸς σημαίνει.

Τὴν δὲ δεῖ διατηρεῖν ἐν τῇ παρόδοις τῶν τε στενόδων καὶ πανσελήνων ἢ διχομήνων, ἢ περὶ τρισῶν ἡμερῶν, ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας. λεπτὴ μὲν οὖν καὶ καθαρὰ φαινομένη, ἢ μηδὲν ἔχουσα περὶ αὐτὴν, δηλοῖ ὅταν περσημαίνει. λεπτὴ δὲ οὖσα καὶ ἐρυθρὰ, καὶ ὅλον τὸ ἀφώτιστον κύκλον ἔχουσα ἀφιλάμπουσα, ἢ ὅλον ὑποκινούμενον, ἀνέμους προσημαίνει ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν, εἰς ἃ καὶ νεύει. μέλαινα δὲ θεωρουμένη, ἢ χλωρὰ καὶ παχεῖα, χειμῶνας ἢ ὄμβρους δηλοῖ.

Ἐπὶ δὲ τοῖς διαληπτέον καὶ τὰς περιλαμψίας ἄλως, ὅτ' ἂν περὶ αὐτὴν γίνωνται. τούτων δὲ εἰ μὲν μία γένηται, καὶ αὐτὴ καθαρὰ ἢ ὀλίγον ὑπομαραινομένη, αἰθρίαν σημαίνει. εἰ δὲ δύο ἢ τρεῖς, χειμῶνας δηλοῦσιν. ἀλλ' ἐὰν μὲν ὑπόπυρροι φαίνωνται καὶ ἀφιζώμεναι, μετὰ σφοδρῶν ἀνέμων δηλοῦσι χειμῶνας. εἰ δὲ ζοφώδης καὶ παχεῖα, σὺν μετὰ

dos, aut nigros ſparſerit, hyemes, imbresque minatur.

Luna in tranſitibus noviluniorum, & pleniluniorum, & quadraturis vel ante triduum, vel poſt triduum conſideranda eſt. Nam tenuis ſplendens, puroque nitore fulgens, à nulloque circumdata dies ſerenos ſignificabit, ſi tenuis, & rubicunda, parteque ea, quæ lumine deſtituitur orbeque tremulo emiſerit, ventos inde excitabit, quo ipſa deflectit. Nigra, ſpiſſa, vel pallida apparens, hyemes, ac imbres dabit.

Obſervandæ præterea ſunt & Areæ quæ Lunam ambiunt: Harum enim ſi una tantum fuerit, puro lumine, paulatimque evaneſcens tranquillitatem præmonet, ſi duo, vel tres hyematurum oſtendit: & hæ ſi ſubrubræ, & quaſi interruptæ, atque diſtractæ tempeſtates cum vehementibus ventis præſagiunt, ſi caliginoſæ, & craſſæ, tem-

peſtates cum nivibus, ſi ſubpallidæ, vel nigreſcentes, & quaſi diſruptæ utraſque tempeſtates cum ventis, ac nivibus. Quo vero plures areæ cinxerint eo atrociores hyemes expectentur.

Areæ præterea, quæ & errantibus, & inerrantium lucidioribus ſtellis circumfunduntur, pro colorum varietate quibus inficiuntur, & naturis ſtellarum in quibus conſiſtunt, varia ſignificant, & minantur.

Ulterius & fixarum magnitudines, & colores earum, quæ circa illas veluti acervi conglobantur conſiderandi ſunt: nam ſi ſplendidiores, majoresve ſolito apparuerint, in qua parte fuerint, ventum ex ea nunciabunt. Nebuloſi item gyri veluti præſepe, & ſimiles animadvertendi ſunt. Siquidem gyroſum cœlum cum æqualiter totum erit ſplendidum, fulgore obſcurat adeo, ut illi viſum fugiant, vel craſſe lucente,

χίον & δηλᾶσι χιμῶνας. εἰ δὲ ὑπόχλωροι ἢ μέλαιναι καὶ ἀφιζόμεναι, ἀμφοτέρας σημαίνουσι τὰς χιμῶνας, τάς τε μετ' ἀνέμων & χίον. ὅσον δὲ πλείονες ἄλως σωμάτων φαίνονται, τοσᾶτον καὶ μείζονες ἀποδηλᾶνται χιμῶνες.

Καὶ αἱ σωμάτων δὲ ἄλως ἀφ' οὗ τε πλανωμένας ἀστέρας καὶ ἀφ' οὗ τ' ἀπλανῶν λαμπρότης, & αὐτὰ τὰ οἰκεῖα ἀποσημαίνουσι πρός τε τὰς χρόας, ἃς ἔχουσι, καὶ πρὸς τὰς φύσεις τ' ἀστέρων, ἐν οἷς καὶ σωμάτων.

Ἔτι δὲ παρατηρητέον καὶ τὰ μεγέθη τ' ἀπλανῶν, & τὰ χρώματα τῶν καὶ πλῆθος σύνεγγυς ὄντων. λαμπρότεροι μὲν γὰρ φαινόμενοι καὶ μείζονες, ἢ ὁποῖοι καὶ σωμάτων φανῶσιν ἐφαίνοντο, εἰς οἷον αὐ μέρος ὑπάρχωσιν, ἀποσημαίνουσι κινηθήσεσθαι ἐκεῖθεν ἄνεμον. ἔτι δὲ τηρητέον τὰς νεφελοειδεῖς συρροφάς, οἷον τὸ φάτνης καὶ τῶν ὁμοίων. αὐταὶ γὰρ αἱ συρροφαὶ, ὅτ' ἂν αἴθριον ᾖ, σκοτειναὶ φαινόμεναι, καὶ ὥσπερ ἀφανεῖς οὖσαι ἢ παχεῖαι,

ὑδάτων

ὑδάτων φοεχὴν σεθμιώυσιν. εἰ ἢ καθαραί εἰσι χ) κινήμθαι σωεχῶς, ἀνέμως δηλῶσι σφοδρούς.

Ἔπι δὲ τὰ κῆ καιρὸς ἐν τῷ ἀέεμ ὀπτινόμθα, οἷον αἱ συροφαὶ τῶν κομητῶν, χ) αὖτη ὡς ὅπιολὺ ἀνέμως σεθσημαίνθσι, χ) ξηρότητας· χ) τοσῶτον πλέον, ὅσον αὖ ἐς σεὸς πλείονα μέρη συςῶσιν, χ) ὅπιολὺ μᾶλλον μένη τούτων ἡ σύςασις.

Οἱ ἢ δρόμοι τῶν ἀςέρων ἐς οἱ ἀκοντισμοὶ, εἰ μὲν ἀπὸ ἑνὸς ἐκκύονλο μέρους, ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους κίνησιν ἀνέμου δηλῶσιν. εἰ ἢ ἐξ ἐναντίων μερῶν, παντοίους χειμῶνας ἔσεσθαι σεθδηλῶσιν, χ) μέχρι βροντῶν χ) ἀςραπῶν ἐς τῶν τοιούτων, ἔπι ἢ χ) τὰ νέφη ὡς ἐρίων πόκοι φαινόμθα, χειμῶνας ἐνίοτε δηλῶσιν. χ) αἱ σεριφέρειαι ἢ κῆ καιρὸς ἴεναι, αἴ χ) τόξα καλεῖται, χ) αὖται ἐν μὲν χειμῶνι διάς, ἐξ διάς δὲ χειμῶνας σεθμιώυσι. χ) ἁπλῶς εἰπεῖν, καθ' ὅλου τὰ σεὶ τὸν ἀέεμ ὀπτφαινόμθα ἰδίως

aquarum impetus denuntiantur, si puri fuerint, & continuo vibrentur, ventos turbulentos effundent.

Præterea quæ pro tempore in aëre conspiciuntur, veluti conversiones Cometarum, utplurimum ventos, & siccitates designant eo quidem vehementiores, quo pluribus in locis fuerint, earumque constitutio diutius perdurarit.

Cursus stellarum, & jaculationes, si ab una tantum parte proruperint, ventum ex ea parte pronunciant, si ex partibus contrariis ventos varios, omnisque generis secuturos demonstrabunt, adeo ut & fulmina, & tonitrua, aliaque hujusmodi adferant, si nubes ut vellera lanæ spargantur, nonnunquam tempestates præsagiunt. Et Irides certis temporibus, quas arcus nuncupant, si serenum cœlum sit, hyemes, si hyems adsit, serenitatem spondent; & ut summatim expediam in genere omnes in cœlo visi colores si-

milia prænunciant, accidentia, quæ à propriis cauſis portenduntur, modo jam explicato: conſideratione itaque tum univerſali, tum particulari, hæc compendio dicta ſufficiant. Deinceps Genethlialogicæ prædictionis præcepta, ſive geniturarum judicia, ſicut ordo poſtulat, exequemur.

χρώματα, τὰ ὅμοια σημαίνουσιν ἕκαστον ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀποτελεῖσθαι συμπτώματα, καὶ τὸν εἰρημένον τρόπον. ἡμῖν μὲν οὖν ὑπέσκεψαι πρότερον καθολικωτέρα καὶ ἡ τῶν μερικῶν, ὑπὸ τοσοῦτον εἰρῆσθαι ὡς ἐν σωτόμῳ. ἑφεξῆς δὲ καὶ τὴν γενεθλιαλογικὴν προγνώσεως τὰς πραγματείας, καὶ τὸν αἱρόζουσαν ἀκολουθίαν διελευσόμεθα.

LIBER TERTIVS.

CAP. I.

Proœmium.

DE univerſalibus itaque eventibus in ſuperioribus egimus, univerſalium quippe cauſa prior, & earum virium eſt, ut particulares & in ſingulis hominibus ſecundum naturæ proprietatem ſuccedentes eventus ſuperet: horum particularium eventuum prænotionem Genethliacam nuncupamus. Scien-

Κεφ. α'.

Προοίμιον.

ΠΕΡΙ μὲν οὖν τῶν καθ' ὅλα συμπτωμάτων, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν διελάβομεν. περὶ δὲ τῆς μὲν καθόλου αἰτίας καὶ καταληπτὴν δυναμένης, τῶν μερικῶς καθ' ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων ἀποτελουμένων καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς φύσεως· ὧν πάλιν μερικῶν ἀποτελεσμάτων τὴν πρόγνωσιν, γενεθλιαλογίαν καλοῦμεν. εἰδέναι δὲ χρὴ,

χρὴ, ὅπ ἡ τ καθόλε ἢ τ μερικῶν, μία ἐςὶν αἰτία καὶ ποιητικὴ ἢ προγνωστική. ἡ γὰρ ἢ τ καθολικῶν συμπτωμάτων, ἡ τῶν καθ' ἕνα ἕκαςον, ποιητικὴ μέν ἐςιν αἰτία ἡ κίνησις τ πλανωμένων ἀςέρων ἡ ἥλιέ ἢ τ σελήνης. καὶ ἡ πρόγνωσις ἢ ἀμφοτέρων δι' ἑνὸς, ἐκ ἧς ἀπαίσως ἔσεσθαι τὰς φύσεις, ἡ τ τροπὰς αὐτῶν, ἃ ποιεῖ ὁ σχηματισμὸς τ οὐρανίας κινήσεως διὰ ἧς ἐνέχονται. πλὴν ἀλλὰ τῶν καθόλε ἡ αἰτία μείζων ἡ τελεσιεργ. τῶν δὲ μερικῶν οὐχ' ὁμοίως· ἀλλ' εἰ καὶ ὥσπερ εἴρηται μία ἐςὶ δύναμις ἡ τ γενέσεως καὶ τ προγνώσεως τῶν τε καθόλε ἢ τ μερικῶν, ὅμως οὐκ ἔχουσι τὰς αὐτὰς ἀρχὰς, αἷς ὑπολαμβάνοντες αὐτὰς ἀρχὰς, πλὴν διαθέσιν τ οὐρανίων ὁρῶμεν, ἡ τὰ σημαινόμενα ὑπὸ τῶν σχηματισμῶν τ τοιαύτης διαθέσεως προγινώσκειν ἐπιχειρῶμεν. πολλαὶ μὲν ἂν τ καθολικῶν εἰσὶν αἱ ἀρχαί. ἀρχὴ γὰρ μία ὀυκ ἔςι τ παντός. λαμβάνονται δὲ αὐτῶν αἱ ἀρχαὶ,

dum porro eſt univerſalium, & particularium unam, eandemque cauſam eſſe, quæ efficit, & prægnoſcit. Vniverſalium quippe eventuum, & particularium cauſa operatrix eſt errantium ſyderum, & Solis, ac Lunæ motus; prænotio vero amborum per unum, ex nunquam fallente obſervatione ſubjectarum naturarum, earumque mutationis, quam cœleſtium motuum per aërem ambientem figuratio operatur. Verum univerſalium cauſa potior eſt, & abſolutior, particularium non item; ſed licet (uti dictum eſt) una ſit potentia, & geneſeos, & univerſalium, atque particularium prænotionis; eadem tamen principia nihilominus non agnoſcunt, quibus ſupponentes cœleſtium habitudinē conſpicimus, & per hujuſmodi habitudinis configurationes ſignificata prægnoſcimus. Multa itaque univerſalium initia ſunt; neque enim unum univerſi initium eſt; ſed hæc initia

non ſemper à rebus ſubjectis, ſed ex ambientibus etiam, & cauſas dantibus, aſſumuntur: omnia enim (ut ita dicam) principia à perfectioribus eclipſibus, & à ſtellis, quæ nobili, ſpectatoque motu eunt per ſuos paſſus aſſumimus. Porro ſingulorum hominum unum eſt principium, & multa, unum rei ipſius conflatæ; multa, quæ deinceps accedunt ambientium ſignificationes, & habitudines, quas dicunt ad primum principium. Primum autem initium in particularibus eſt ipſum rei initium; quandoquidem propter illud, & alia accipiuntur. Hæc cum ita ſe habeant poſt rei principium, totius maſſæ proprietates obſervantur; deinceps ſecundum diſtinctiones, quas dicunt, ſubſequentium annorum eventus ratio temporibus, ſecundum magis, & minus futuri conſiderantur.

οὐκ ἐκ τ̃ ὑποκειμένων ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν περιεχόντων, καὶ τὰς αἰτίας ἐπιφερόντων. πάσας γὰρ ὡς εἰπεῖν ἐπισκεπτόμεθα τὰς ἀρχὰς, ἀπὸ τῶν τελεστέρων ἐκλείψεων, καὶ τ̃ ἀστέρων τ̃ ποιουμένων τ̃ πάροδον μ̃ ἐπισημότητ@. Τῶν δὲ καθ' ἕνα ἕκαστον τ̃ ἀνθρώπων, καὶ μία ἐστὶν ἀρχὴ ἡ γενεθλιακὴ καὶ πολλά. μία μὲν, αὐτὸ τὸ πράγματ@ ὃ συνέστηκεν ἡ ἀρχή. πολλαὶ δ' αἱ ἐφεξῆς ἐπισημασίαι τ̃ περιεχόντων, καὶ αἱ μαθήσεις, αἷς ἔχομεν πρὸς τὴν πρώτην ἀρχήν. πρώτη δέ ἐστιν ἀρχὴ ἐν τοῖς μεγίστοις, ἡ αὐτὸ τὸ πράγματ@ ἀρχὴ, ἐπειδὴ μετὰ ταύτην καὶ αἱ ἄλλαι πάσαι λαμβάνονται. τούτων δ' ὄντως ἐχόντων, μ̃ τὴν ἀρχὴν τὸ πράγματ@, τηρεῖται τὰ ἰδιώματα τ̃ καθ' ὅλης συγκράσεως. εἶτα καὶ τὰς λεγομένας διαιρέσεις τῶν ἐφεξῆς χρόνων, τηρεῖται τὰ καὶ καιρὸς ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον συμβησόμενα.

Κεφ.

Κεφ. β'.

Περὶ σπορᾶς καὶ ἐκτροπῆς, ἤτοι ἀποτέξεως, καθ' ἣν τὸ ζῶον ἐφ' ἑτέραν ἐκτρέπεται ζωὴν, ἐξελθὸν τ' μήτρας.

Τῆς ἀνθρωπίνης γενέσεως ἀρχή ἐστι χρονικὴ, φύσει μὲν αὐτὴ ἡ σπορὰ, δυνάμει δὲ καὶ συμβεβηκὸς ἡ καθ' ἡμᾶς ἀποκύησιν ἐκτροπή. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν γινωσκόντων, ἢ ἐκ πνοῆς συμπώματος ἢ ἐκ παρατηρήσεως τὸν καιρὸν τῆς σπορᾶς, ἐκεῖνο ἀκριβῶς τῷ καιρῷ δεῖ καὶ ὑποκέσθαι τὴν ποιητικὴν δύναμιν καὶ σχηματισμὸν τῶν ἀέρων, τὸν καθ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν διαθεῖσαν· καὶ θεωρεῖν ἐν τούτοις τὰ ἰδιώματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. καὶ τὸ σπέρμα κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ διαδόσεως τοῦ ἐχόντος ἅπαξ λαβὸν τὴν ποιότητα, κἂν ἄλλης χρόνους τῆς διαπλάσεως καὶ αὐξήσεως γένηται διάφορον, ὅμως φυσικῶς μόνην τὴν οἰκείαν ὕλην ὑποσωάγον καὶ αὐξανόμενον. Ἐπὶ μᾶλλον ἐξομοιότητι περὶ τῆς πρώτης ποιότητος τὴν ἰδιοτροπίαν,

Cap. II.

De conceptu, & fœtu edito, ſive partus excluſione, qua animal è vulva exiens in aliam vitam defertur.

HUmanæ generationis temporale principium eſt; natura quidem ſeminatio, potentia, & per accidens fœtus excluſio. Illis itaque, qui vel aliquo accidenti, vel obſervatione ſeminationis tempus compererint una cum eo, ut rei natura poſtulat, vis effectrix configurationis ſyderum, quæ, tunc temporis fuerint, judicanda eſt; ex eoque animi, corporisque qualitates diſcernendæ. Semen enim à principio ex ambientis communicatione ſemel qualitate ſibi adſcita; licet aliis, atque aliis formationis, augumentationisque temporibus varium evadat; nihilominus naturaliter propriam materiam etiam, dum creſcit, retinet; magiſque primæ qualitatis proprietatem illi,

dum conciperetur inditam, & ſimilitudinem reddit: ſed dum ſeminationis tempus haberi poteſt; ita procedendum eſt. Qui vero tempus illud ignorarunt, initium egreſſus ex utero ſectari debent. nam & hoc potiſſimum eſt, nulloque alio inferius primo illo ſeminali, quam eo ſolo, quod eo res ante partum, iſto res etiam poſt partum cognoſcantur. Etſi quis illud principium, hoc vero poſt principium appellarit; hoc quidem tempore poſterius erit; verum facultate illi par, & præſtantius; &, ut ita dicam, illud quidem humani ſeminis, hoc vero hominis generatio eſt. Nam multa quidem fœtus in ea acquirit, quæ, dum adhuc in alvo erat, ei non aderant ſolius humanæ naturæ propria, & corporis figurationem; & licet ambientis conſtitutio, dum excluderetur, nihil ad talem formationem contuliſſe videatur; tamen hoc ipſum, quod eſt in lucem prodire juxta propriam am-

λῶ ἐποιώθη ἐν τῷ καιρῷ τῆς σπορᾶς. ἀλλὰ ᾧ μὲν καιρῷ τ σπορᾶς ἐγνωσμένος ὄνλος, ἅτως ὑπὸ τ ἀγνοούντων ἐκεῖνον τ καιρὸν, ἀκολυθεῖν δεῖ τῇ ἀρχῇ τ ἐκτροπῆς. μείζη δὲ ἐς αὕτη, ᾗ ὀδὲν ἄλλο λειπόμενον τ πρώτης ἐκείνης τ ἐν τῇ σπορᾷ, ἢ τὸ μόνον· ὅτι δι' ἐκείνης μὲν, ἐς τὸ σπεῦ ᾧ λεχθῆναι γινώσκεται· διὰ ταύτης δ', τὸ ἀπὸ τ ἀποκυήσεως. ᾗ εἴ τις βούλε ἐκείνλω μὲν λέγειν ἀρχλὼ, ταυτλῶ δ' ὥσπερ καταρχλὼ, δύναιτο ἂν αὕτη ὕστερον μὲν ᾧ σπ τῷ χρόνῳ, τῇ δ' δυνάμει ἴση ἐκείνης, ᾗ μᾶλλον τελοτέρα. ὡς εἰπεῖν δὲ, ἐκείνη μὲν ἐστι γένεσις ἀνθρωπείᾳ σπέρματ, ταύτη δ' ἀνθρώπυ. καὶ γὰρ τὸ βρέφος πολλὰ σπεσλαμβάνει ἐν ταύτῃ, ἅπερ ὅτε λῶ ἐν τῇ μητρὶ σὺν εἶχεν, ᾗ αὐτὰ τὰ ἴδια μόνης τ ἀνθρωπίνης φύσεως. ἐς ὁ δ' σώματος σχηματισμὸς κ' αὖ μηδὲν δοκῇ τὸ καθ' ἕκαστα δ' σπιέχον τ τὸ ᾗ τ ἀπότεξιν συμβάλλεσθαι αὐτῷ εἰς τὸ δ' τῶ τῶς λαβεῖν σχηματισθῆναι, ὅμως αὐτὸ τὸ εἰς φῶς ἐλθεῖν ᾗ τὸ οἰκεῖον δ' σπι-

ξ πρὸ ἐχούσῃ καλάσημα, συμβάλλεται· ἤδη τ φύσεως μὴ μ τ τελείωσιν τ ἀφομορφώσεως πρὸς τ ὁμοίαν καλάσασιν τῷ ἐξ ἀρχῆς ἀφομορφώσαι, ς τ καθεξῆς μεελιὼ κίνησιν ποιουμένης. ὥστε ἀλόγως, ἐφ' ὧν ὁ τ πορρᾷς ἀγνοεῖται καιρὸς, ἔστι δηλωτικὸς ὁ χ τ ἐκτροπὴ ἀρεθεὶς τ ἀστέρων σχηματισμός. οὐ δὲ ὡς πάντως ἔχων τὴ ποιητικὴν αἰτιον, ἀλλ' ὅτι ὁμοίαν ἔχει χ φύσιν δυνάμιν τῷ ποιητικῷ ἐξ ἀνάγκης. βουλόμενοι οὖν χ τὸ παρὸν ς τοῦτο τὸ μέρος ἐντέχνως ἀναπληρῶσαι, καθ' ὡς ἐν ἀρχῇ τ συντάξεως ταύτης πρὸ ξ δυνατὸν τ τοιαύτης προγνώσεως εἴρηται, τὸ μὲν ἀρχαῖον τρόπον τ προῤῥήσεων, ὃς χ τ σύγκρασιν τῶν ἀστέρων πάντων προσέρχεται, ὅτι πολυειδὴς καὶ ἄπειρός ἐστι, καταλείψομεν ξ λέγειν. ὅτε γὰ ὠφέλιμον, καὶ ἄλλως δυσεξόδευτον, ἐάν τις χ πλάτος βουληθῇ πρὸ αὐτοῦ ἀκριβῶς διαλαβεῖν, καὶ χ μέρη ὑποκείσθαι χ τὰς

bientis conſtitutionē confert, naturâ jam poſt abſolutam formationem ad conſtitutionem primo efformatori ſimillimam, ſequentem etiam particularem motum diſponente; adeo ut non incongrue in iis, quorum conceptus tempora ignorantur, ſyderum figuratio, quæ in fetus excluſione reperta fuerit, talia ſignificabit; non quod omnino cauſam effectricem in ſe contineat, ſed quod ſimilem naturali quadam neceſſitate vim cum effectrice cauſa referat. Cum itaque nobis in animo ſit, & hanc partem in præſentia artificioſè abſolvere, ut in principio tractationis, cum de ſimilis prænotionis modo diſſereremus, diximus, antiquam prædictionum rationem, quæ ex ſyderum omnium commixtione conſtituitur, quod varia ſit, & multiplex, & prope infinita, miſſam facimus. Nullius enim utilitatis eſt; & ſi quis de ea prolixiori ſermone ſatis accurate modum comprehendere, & ſingulas illius partes ſecun-

dum particularium traditionum modum velit recenſere, pene inextricabilis. Ideo eam ſilentio præteribimus. Ipſas vero rerum tractationes in compendio, naturali conjecturæ inſiſtentes, exponemus, quibus ſingulæ eventuum ſpecies deprehendentur; nec non ſyderum vires operatrices, ut ſe & per proprias, & per univerſaliores qualites ad ſingula gerant. Circumfuſi itaque aëris locos, juxta quos ſinguli hominum eventus conſiderantur, quaſi ſcopum, ad quem, tanquam metam omnia dirigi neceſſe eſt, nobis proponentes, vires vero effectrices eorum, qui cum locis conformantur, quaſi telorum jactus in eoſdem locos ſecundum univerſaliora contorquentes, eventum ex plurium qualitatũ commixtione colligendum ſolerti, indagantique conjectori, tanquam prudenti ſagittario, relinquemus. Primum autem de univerſalibus propter principium in

ἐν τῇ τῶν δόσεζι μεθικὰς ἀπισκέψης. τοῦτο μὲν οὖν παραιτήμεθα. αὐτὰς δὲ τὰς πραγματείας σωτόμως, καὶ ἀκηλαθοῦντες τῷ φυσικῷ συγχασμῷ ἐκθησόμεθα, καθ' ἃς ἕκασα τὰ τῶν ἀποτελεσμάτων εἴδη καταλαμβάνεται· καὶ τὰς τῶν ἀστέρων ποιητικὰς δυνάμης, ὅπως ἔχουσι πρὸς ἕκασα, καταλά τε ἰδιοτροπίαν αὐτῶν, καὶ τὸ καθολικώτερον. τοῦ μὲν οὖν τόπους τοὺς περιέχοντας, πρὸς οὓς τόπους ἕκασα τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους συμπτώματα καταστοχάζεται, ὥσπερ τινὰ σκοπὸν προθέμενοι, ὃν ἀναγκαῖον καταστοχάζεσθαι· τὰς δὲ ποιητικὰς δυνάμης τῶν συνοικουμένων τοῖς τόποις, ὥσπερ τινῶν βελῶν τοξεύματα εἰς τοὺς τόπους καὶ τὸ καθολικώτερον ἐφαρμόζοντες· τὸ δὲ σωζόμενον ἀποτέλεσμα ἐκ τῆς συγκράσεως τῶν πλειόνων φύσεων καταλείποντες, ὥσπερ ὄσχον τοξότῃ αὐτὸν σωζειδεῖν τὸν τοῦ ἀφισταμένου λογισμόν. πρῶτον δὲ περὶ τῶν καθ' ὅλα θεωρουμένων ἀφὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κῆ

τῶν

τῳ ἐπτροπίῳ τ λόγον ποιησόμεθα χ τ πρέπουσαν ἀκολουθίαν τ τάξεως. πάντα γὰρ, ὡς εἴρηται, τὰ ὀφείλοντα λαμβάνεσθαι, ἀφ' ἑαυτῆς λαμβάνειν τ ἀρχῆς. συνεργεῖ δὲ καὶ εἴ τις βούλεται περὶ τ σπορᾶς περιεργάζεσθαι, εἰς μόνα τὰ ἰδιώματα τὰ καθ' αὐτὸ τ σύγκρισιν, καὶ ὅσα ἀφ' ἧς αὐτῆς ὑπονοήσεως χ τὸν χρόνον τ σπορᾶς ὁρᾶσθαι ὑποπίπτοντα ἰδιώματα.

fœtus excluſione conſiderandis, ſerie, ordine noſtro congruente, verba facimus. Quæcunque enim accipi debent, omnia (ut dictum eſt;) ab iſto principio aſſumuntur. Conducit item & ſi quis de ſeminatione curioſius conquirere velit in ſolas proprietates, quæ in ipſa formatione inferuntur, & quaſcunque alias qualitates, quæ ex ea, quæ tempore ſeminationis conſideratio fit, videntur accidere.

Κεφ. γ'.

Περὶ μοίρας ὡροσκοπούσης.

CAP. III.

De parte Horoſcopi.

Ἐπεὶ δὲ ἀπορία γίνεται πολλάκις περὶ τ ὥρας τ χ τ χρόνου τ ἐκτροπῆς, ὥστε σὺν ἀκριβείᾳ ληφθῆναι αὐτῆν· ὡς ἐπὶ πολὺ δὲ τὸ λεπτὸν τ ὥρας μόνη δύναται καταλαμβάνειν, ἡ ἀφ' ἑ ὡροσκοπίου τ ἀστρολάβων γινομένη ἐν αὐτῇ τῇ ἀποκυήσει κατόπτευσις, ἐπισημονικῶς παρατηρουμένη. τὰ δὲ ἄλλα πάντα τὰ ὡροσκοπία, ἅπερ οἱ πολλοὶ μετ' ἐπιμελείας μεγαλείζοντες, πολλαχῆ ἀφαλδόντες. Φημὶ δὴ, τὰ μὲν

CUm vero ſæpius dubitetur de hora, qua fœtus ex utero excluſus eſt, idque, ut exquiſite eam habere poſſint. Vt plurimum enim momenta horæ, tantum per Horoſcopis Aſtrolabium in ipſo partu inſpectio deprehendere poteſt, ſi caute, prudenterque, ut artis ratio poſtulat, obſervetur. Verum Horoſcopia, quibus quamplurimi diligenter utuntur, fere omnia fallunt, aquatica propter

aquæ

aquæ fluxum, variis de cauſis non ſemper ſui ſimilis decurrentis, ſolaria poſitu, & gnomonis perverſitate. Cum vero hæc à vero aberrent, neceſſario modus tradendus eſt, quo quis ſecundum naturalem, congruentemque rationem, partem ſigniferi jamjam naſcituram invenire poſſit, ea præſuppoſita parte, quæ per aſcenſiones proxima invenitur ſecundum horam datam. Itaque conjunctio illa excluſionem fœtus proxima præcedens, ſive illa novilunii fuerit, ſive plenilunii accipienda eſt; etſi novilunium fuerit pars amborum luminum accurate conſideranda, ſi plenilunium illius tantum luminis pars obſervanda, quæ tempore editi fœtus erat ſuper terram, adhuc etiam ſtellæ illius partis luminis dominatrices: & in univerſum dominationis ratio in his quinque; triangulo ſcilicet, domo, exaltatione,

δι' ὕδατος, ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν τοῦ ὕδατος ὑπὸ διαφόρων αἰτίων ἀνωμάλως ἐπισερχομένης. τὰ δὲ διὰ τοῦ ἡλίου, ψεύδεται τῇ τε θέσει καὶ τῇ τοῦ γνώμονος διαστροφῇ. Ἐπεὶ οὖν ταῦτα πλανᾶται τῆς ἀληθείας, ἀναγκαῖόν ἐστι πρῶτον εὑρεῖν τρόπον, δι' οὗ τις δυνήσεται τὴν φυσικὴν τροπὴν καὶ ἀνατολὴν· τὴν τε προηγουμένης ἐκείνης τῆς μοίρας, ἣ τις διὰ τῶν ἀναφορῶν πραγματείας δείξει σύνεγγυς, καὶ τὴν διδομένην ὥραν. Δεῖ δὲ καὶ συζυγίαν λαμβάνειν καὶ περὶ τοῦ ἐκτροπῆς ἔγγιστα γινομένου, ἐάν τε σύνοδος, ἐάν τε πανσέληνος ᾖ. καὶ εἰ μὲν σύνοδος εἴη, ἀμφοτέρων δεήσεται τῶν φώτων ἀκριβῶς ἀποσκέψασθαι τὴν μοῖραν. εἰ δὲ πανσέληνον, ἐκείνου μόνου τοῦ φωτὸς τὴν μοῖραν ἀποσκεψόμεθα, τοῦ καὶ χρόνον τῆς ἐκτροπῆς ὑπὲρ γῆν ὑπάρχοντος· ἐφ' ὃ δὲ καὶ τοῦ ἔχουσας πρὸς τὴν μοῖραν τοῦ φωτὸς τὴν οἰκοδεσποτείαν ἀστέρας. Καθόλου δὲ ὁ τρόπος τοῦ οἰκοδεσποτείας, ἐν τούτοις θεωρεῖται τοῖς πέντε· ἐν τριγώνῳ, ἐν οἴκῳ, ἐν ὑψώ-

ἐν ὑψώματι, ἢ οἰκείῳ, ἢ φάσει ἢ συσχηματισμῷ. τοῦτ' ἔστιν, ὅταν ἡ ζητουμένη μοῖρα, ἢ καθ' ἑνὸς τούτων, ἢ πλείονα, ἢ πάντα οἰκοδέσποινα τῶν μέλλοντα οἰκοδεσποτεῖν. Ε' ἂν μὲν ἓν πρὸς τοῦτα πάντα, ἢ τὰ πλεῖστα αἱρεθῇ εἰς οἰκείως διακείμενον ἀστέρα, ἐκεῖνον ἂν ἕτερον καὶ τὸ δωδεκατημόριον, ὅπερ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐπιβολῆς παροδεύει, ταύτῃ διαγνόντες ἑρμηνεύσομεν ἀναλέγοντες τὸν ἰσάριθμον αὐτῇ ἐν τῷ διελισσομένῳ ἐγγυτέρῳ δωδεκατημορίῳ, διὰ τῶν ἀναφορῶν πραγματείας. Ε' ἂν συνοικοδεσποτοῦντες ὦσι δύο ἢ καὶ πλείονες, ὅ τινα ἂν ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐπιβολῆς ἡ μοιρικὴ πάροδος ἐγγύτερον ἔχῃ τὸν ἀριθμὸν πρὸς τὸν μοῖραν τῶν καὶ τὰς ἀναφορὰς ἀναπέμψασιν, τούτοις χρησόμεθα τῇ ποσότητι τῶν μοιρῶν. Εἰ δ' ἐγγύς εἰσι δύο ἢ καὶ πλείονες, οἷς ἂν μᾶλλον αὐτῶν πρός τε τὰ κέντρα καὶ τὴν αἵρεσιν ἔχῃ λόγον, τούτῳ καταληψόμεθα. Ε' ἂν μή τοι τῶν μοιρῶν τῆς οἰκοδεσποτείας πλέον αἱρεθῇ ἡ ἀφέσασις ἔχουσα πρὸς τὸν μοῖραν τὴν καὶ τὸ καθόλου ὡροσκοποῦσαν ἥπερ

fine, fulgore, aut configuratione conſideratur. Hoc eſt quando pars, quæ quæritur, vel horum aliquo, vel pluribus, vel omnibus ad futurum dominatorem cõformatur. Si itaque cum his omnibus, vel eorum potiori parte uni ſtellæ ſocietas eſſe reperiatur, quam ea adamuſſim partem ſignifer tempore editi fœtus tranſmeant, occupabit, comperta, judicabimus parem partem illi aſcendere in viciniori ſigno per aſcendentium tractationem. Sin duæ vel plures dominationis participes ſint, cujus tẽpore fœtus partilis tranſitus viciniorem habebit numerum ad partum ſecundum aſcenſiones exorientem, illius quantitate partium utemur Si duæ, vel plures proximæ ſint, quæ cardinibus, & conditioni familiariorem ſequemur. Si partium dominii plus occuparit diſtantia ad partem, quæ in genere Horoſcopi locum habet,

habet, quam ad eam, quæ in medio cœli eſt; tunc eundem numerum, ad partem medium cœlum tenentem, accipientes per eam, & reliquos cardines digeremus.

CAP. IV.

Diviſio doctrinæ de nativitatibus.

HIs expoſitis, ſi quis de nativitatibus doctrinam, ut ordine omnia diſponantur, dividere velit, & hujus unam partem primam, alteram ſecundam; & ſic deinceps reliquas appellare ſimiles quaſdam naturales, nec impoſſibiles conſiderationes inveniet; unam quidem, quæ ſolum accidentia ante partum, quæ poſt partum amplectitur; veluti ea conſideratio, quæ de fratribus tractat; alteram, quæ eſt de his, quæ in ipſo partu ſuccedunt; non adeo tamen ſimplicem, ſed variam; poſtremam quæ erit de his, quæ poſt nativitatem ſecutura ſunt, & hæc item multiplicis ſpeculationis. Queruntur itaque in ipſa generatione de maſculis, & fæ-

πρὸς τὴν τὸ ὅμοιον μεσουράνημα, τότε τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πρὸς τὴν μεσουρανοῦσαν μοῖραν λαβόντες, διὰ ταύτης καὶ τὰ λοιπὰ τῶν κέντρων διαζεύξομεν.

Κεφ. δ'.

Διαίρεσις γενεθλιαλογική.

ΤΟύτων εἰρημένων, εἴ τις βούλεται διαιρεῖν τὴν γενεθλιαλογίαν ἕνεκα τῆς τάξεως, καὶ τὸ μὲν ἓν ταύτης λέγειν πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον, καὶ ἑξῆς, διήσει τοιαύτας τινὰς τὰς δυνατὰς καὶ φυσικὰς καταλήψεις. τὴν μὲν ὅσων μόνον κατάληψιν τῶν περὶ τὴν γένεσιν συμπτωμάτων, καὶ τὴν μὴ τὴν γένεσιν, ὡς ἡ περὶ ἀδελφῶν ἔχουσα τὸν λόγον κατάληψις. τὴν δὲ τῶν κατ' αὐτὴν τὴν γένεσιν, οὐκ ἐπὶ δὲ ὅτως ἀπλῶς ὑπαρχόντων, ἀλλὰ ποικίλων. πολυταῖαν δὲ, τὴν τῶν μὴ τὴν γένεσιν, καὶ ταύτην πολυμερεστέραν ἔχουσαν τὴν θεωρίαν. Ἔστιν δὲ τὰ καθ' αὐτὴν τὴν γένεσιν ἐπιζητούμενα, ὁ περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν

λυκῶν λόγ@, ἢ διδύμων, ἢ ἐ πλφόνων, ἢ περὶ τεράτων, ἐ περὶ ἀτρόφων. τὰ ὃ μὴ πλὼ χρόνον ὑπιζήτημα, ὁ περὶ χρόνων ζωῆς λόγ@. ἐ γάρ ἐστιν ἠνωμμέν@ τούτῳ ὁ περὶ ἀτρόφων λόγ@. ἔπειτα ζητεῖται περὶ μορφῆς σώματος ἐ παθῶν σωματικῶν, ἢ βλάβης μελῶν, καὶ ἐξῆς ἐ ἐφεξῆς περὶ τ ποιότητ@ τ ψυχῆς, ἢ περὶ παθῶν ψυχικῶν. εἶτα περὶ τύχης τ τε ἐν κτήμασι ἢ ἀξιώμασιν. μετὰ ταῦτα περὶ τ τῶν πράξεων ποιότητ@. εἶτα περὶ γάμου ἢ τεκνώσεως, ἐ περὶ φίλων διαρμοσίας, εἶτα περὶ ξενιτείας. καὶ τελευτῶν περὶ τ ἔσχατ@ θανάτου ποιότητ@. Ὁ ὃ περὶ ἔσχατου θανάτου λόγ@, τῇ μὲν δυνάμει ἐστὶν, σὺν τῷ λόγῳ τῷ περὶ χρόνων ζωῆς· τῇ δὲ τάξει ὕστερον δὲ λόγως πίπτει. τούτων ἑκάστου ἡ διδασκαλία σύντομος γενήσεται, αὐτῆς ἐκλιθεμένης τ πραγματείας μετὰ φιλῶν τ ποιητικῶν δυνάμεων, ὅσα μὲν περιέργως ὑπὸ τ πολλῶν φλυαρεῖται,

minis, de Geminis, aut pluribus, de monstris, & annati nutriri poterunt. Post generationem de vitæ spatio; neq; enim eædem sunt quæstiones de vitæ spatio, & de iis, qui nutriri non possunt; deinde de forma corporis, & morbis, de læsionibus membrorum, & similibus; præterea de qualitate, & ægritudinibus animi; adhuc de fortuna tam in re familiari, quam in dignitatibus. Item de actionibus, & earum qualitatibus; sic etiam de conjugio, de liberorum procreatione, de amicorum prospera fortuna; mox de peregrinatione & tandem de genere mortis. Verum quæstio de genere mortis, potestate quidem cum quæstione de spatio vitæ conjungitur; ordine vero postrema non incongrue ponitur. Horum singulorum præcepta summatim exponentur cum tractationem nudarum tantummodo, & effectricium qualitatũ expositione aggressi fuerimus; ea vero, quæ curiose admodum à pluribus, petulanterque effutiuntur,

nec

nec probabili cauſa fulciuntur, ad cauſas, à prima natura originem habentes, miſſa faciemus: ſed quæ rite, commodeque percipi poſſunt, quæque non per ſortes, & numeros ſui cauſam agnoſcunt; ſed ipſas configurationes, habitudinesque ad propria loca trademus; verum in genere, & ſimpliciter de omnibus, ne ſingula recenſentes, eadem ſæpius repetere cogamur. Primum quidem locus Zodiaci, qui ſecundum generationis ſpeciem ad propoſitam quæſtionem convenit, obſervandus eſt; veluti, exempli gratia, locus medii cœli capiti de actionibus congruit, ſolaris locus ad caput de Patre refertur; deinde loco jam apte ſumpto, obſerventur ſtellæ, dominium exercentes, in loco, ſecundum jam expoſitos quinque modos. Etſi ſecundum omnes modos una dominarum inventa fuerit, ea illius eventus dominium ſibi arrogabit; ſi duæ, vel

καὶ πιθανὸν σὺν ἐχέτω λόγον, ταῦτα ὡς ἀπεμπόλων ἡμῶν πρὸς τὰς αἰτίας τὰς ἀπὸ τ πρώτης φύσεως. τὰ γ' ἔχοντα ἐνδεχομένως τ καταληψιν, οὐχὶ μὲν κλήρων ς ἀριθμῶν μὴ ἐχόντων αἰτιολογίαν, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τ σχημαλισμῶν καὶ τ πρὸς σοῦ οἰκείας τόπους θεωρίας, ταῦτα ἡμῶν ἐρόντων καθόλε γ ς ἁπλῶς ἅπαντων, ἵνα μὴ λέγωμεν ἓν ἕκαστον εἶδος, πρῶτον ὁ ϛ ζωδιακὸς τόπος, ὃς ἐστιν ἁρμόζων κϛ τὸ εἶδ ϴ τ γενέσεως πρὸς τὸ κεφάλαιον τὸ ζηλούμενον, τηρείσθω. οἷον ὡς ἐν ωϱοδείγμαλι, ὁ ϛ μεσουρανήμαλ ϴ τόπος, τῷ κεφαλαίῳ ἁρμόζει τῷ πρὸς πάτρας, εἶτα ἀρμοδίως ϛ τόπος ληφθεὶς ϴ, τηρείσθωσαν οἱ ἀστέρες οἱ ἔχοντες λόγον οἰκοδεσποτείας, πρὸς τ τόπον κϛ σοῦ προφημένους πέντε τρόπους, καὶ ἐὰν μὲν κϛ πάντας σοῦ τρόπους εἷς ἁρεθῇ κύριος ὤν, ἔτ ληψεται τὼ οἰκοδεσποτείαν ἐκείνε τ προαποτελέσματ ϴ. Ἐὰν δὲ δύο ἢ τρεῖς

τρεῖς ὦσιν κύριοι, οἱ κ τῶν πλείόνας τρόπους συνοικεῖμενοι, ἔτοι λήψονται τ οἰκοδεσποτείαν. Εἶτα ὁποῖον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα σκοπείσθω, ἐκ τ φύσεως τ οἰκοδεσποτούντων ἀστέρων, καὶ τῆς τ δωδεκατημορείων, ἐν οἷς εἰσιν αὐτοί τε οἱ ἀστέρες, καὶ οἱ πρὸς οὓς συνοικοῦντι τόπους. τὸ δὲ μέγεθος καὶ ἡ δύναμις καὶ πρᾶγμα καὶ ἀγνωσθήσεται ἐκ τοῦ ἢ δυνατὸν καὶ σφοδρὰν ὑπάρχειν τ κυριότητα καὶ τὴν οἰκοδεσποτείαν, ἢ ἀσθενεστέραν, καθά τε τὸ αὐτὸ τὸ σχῆμα τὸ κατὰ σμικὸν, καὶ τὸ κ τὴν χρόνον. καὶ κατασμικῶς μὲν γάρ εἰσι δυνατοί, ὅτ' ἂν ἐν τόποις ὦσιν ἰδίοις, ἢ ἀνατολικοὶ τυγχάνουσιν, ἢ πρωθελικοί. κατὰ δὲ τὸ γενέσεως σχῆμα ἔχουσι τὸ ἰσχυρὸν, ὅτ' ἂν ἀπὸ τῶν κέντρων ἢ ἀναφορῶν τὰς παρόδους ποιῶσιν, καὶ μάλιστα τ τόπων πρώτων, λέγω δὴ τ τε καλὰ τὰς ἀναφορὰς καὶ τὰς μεσουρανήσεις. ἀσθενέστεροι δὲ κατασμικῶς μέν εἰσιν, ὅτ' ἂν ἐν ἀλλοτρίοις ὑπάρχωσι τόποις, ἢ δυσικοὶ, ἢ τὰς δρόμους ἀναποδίζοντες. κ δὲ χρόνον,

tres dominæ fuerint, quæ pluribus modis familiares ſunt, dominium vindicabunt. Deinceps qualis futurus ſit eventus obſervetur ex ſtellarum dominantium natura, ſignorumque, in quibus ſunt ipſæ ſtellæ, locorumque, ad quos conformantur. Magnitudo, facultaſque rei dignoſcetur, ſi validum, ac vehemens fuerit dominium, vel imbecillius, & ſecundum ipſam mundi figuram, & generationis. Pro poſitu enim, quem in mundo habent, ſunt efficaces, cum in propriis locis fuerint, vel orientales, vel auctо curſu, ſed propter poſitum in nativitate validæ ſunt, cum in cardinibus, vel ſuccedentibus locis permeant; & potiſſimum, primis modis; iis duntaxat, qui per aſcendens, & medium cœlum fiunt. Imbecilliores ſunt propter poſitum in mundo, quando in locis alienis fuerint, vel veſpertinæ, vel diminutæ curſu; propter vero poſitum in generatione,

cum à cardinibus aberrant. Vniverſale autem tempus eventus conſiderabitur ex eo, an videlicet fuerint matutinæ, vel occiduæ ad Solem, & Horoſcopum; & an ſint in cardinibus, aut ſuccedentibus domibus. Nam matutinæ ſi fuerint, aut in cardinibus, celeriores ſunt veſpertinæ, aut in ſuccedentibus domibus tardiores. Quadrantes itaque Solem, Horoſcopumque præcedentes, & his adverſi, matutini fiunt; reliqui, & ſequentes veſpertini.

ὅτ' αὖ ἐκ τ κέντρων ἀπέχωσιν. ὁ μὲν καθόλυ ☌ ἀποτελέσματ@ χρόν@ θεωρητήσετ) ἐκ ☌ εἶναι αὐτὸς ἢ ἀνατολικὸς ἢ δυλικὸς, πρός τε τ ἥλιον καὶ τ ὡρόσκοπον· ☾ ἐκ ☌ εἶναι αὐτὸς ἐπὶ τ κέντρων ἢ τῶν ἐπαναφορῶν. ἀναλολικοὶ μὲν οὖν ὄντες ἢ ἐπίκεντροι, εἰσὶ θρασικώτεροι· δυλικοὶ δὲ ἢ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, εἰσὶ βραδύτεροι. ὁ μὲν οὖν τεταρτημόρια προηγεῖται τ τε ☉, καὶ ☌ ὡροσκόπυ, καὶ τὰ τούτων ☍ μέμετρον ὄντα, γίνε) ἀνατολικά· τὰ δὲ λοιπὰ ☾ ἑπόμενα, ἐσὶν ἐπτέρια.

CAP. V.

De parentibus.

COnſideratio itaque ſpecialis ſecundum primum modum ita ſe habet. Nunc juxta propoſitum ordinem primum de parentibus orationem inſtituemus. Sol, & Saturnus natura ſua ad patris, Luna, & Venus ad matris perſonam referuntur, & ſicuti hi inter ſeſe afficiuntur, & ad reliquas diſponuntur; ita &

Κεφ. ε'.

Περὶ γονέων.

Ἡ μὲν οὖν κατ' εἶδος ὑπόνοιεψις, τοιαύτη τίς ἐστι καὶ πρῶτον λόγον. δεκτέον δὲ ἐν τάξει πρῶτον περὶ γονέων ποιουμένοις τ λόγον. ὁ μὲν ☉ καὶ ὁ ♄ εἰς τὸ πατρικὸν ἀφορίζονται πρόσωπον καὶ φύσιν. ἡ ☽ δὲ, καὶ ὁ ♂, εἰς τὸ μητρικόν. καὶ καθὼς ἔτοι διείρηνται πρὸς ἀλλήλυς ἀμφιμοιροι, ἔπι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλυς, ἔτως ὑπονοήσομεν καὶ τὰ

ἢ τὰ περὶ τοὺς γονέας. περὶ μὲν οὖν τύχης αὐτῶν, ἢ περὶ χλημάτων, ἢ τῶν φώτων δορυφορία μεμιῶσθαι. ἐὰν μὲν περιέχόμενα τὰ φῶτα ὑπὸ τῶν ἀγαθοποιῶν, ἢ τῶν τῆς αὐτῆς αἱρέσεως ὄντων, ἢ κ' τὰ αὐτὰ ζώδια, ἢ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, ὑπερφανῆ ἢ λαμπρὰν τὴν αὐτῶν ἀποσημαίνουσι τύχην, ἐμάλιστα ὅτ' αὖ ὁ μὲν ☉ ὑπὸ ἀνατολικῶν ἀστέρων δορυφορῆται, ἢ ☽ ὑπὸ δυτικῶν, ἀμεμφῶν καλῶς ἢ αὐτῶν κατὰ τὸ εἰρημένον τρόπον. Ἐὰν δὲ καὶ ὁ ♂ ἢ ἢ ὁ ♀ ἀνατολικοὶ ὑπάρχωσιν καὶ αὐτοὶ ἢ ἰδιοπροσωπῶντες, ἢ ὑπήκοοι, δύτυχείαν προδηλῶσι καὶ τὸ οἰκεῖον σχῆμα ἑκατέρου γονέως. Ἐὰν δὲ κενοδρομῇ τὰ φῶτα, ἢ ἀδορυφόρητά ἐστιν, ἢ ἐναντία τύχη τῶν γονέων, ταπεινότης καὶ ἀδοξία προδηλῶσιν, ἢ μάλιστα ὅτ' αὖ ὁ ♂ ἢ καὶ ὁ ♀ μὴ ἀφέντων καλῶς. Ἐὰν δὲ δορυφορῶνται μὲν τὰ φῶτα, ἀλλὰ δὲ ὑπὸ τούτων οἱ τῆς αὐτῆς αἱρέσεώς εἰσι, μετριότης καὶ ἀνωμαλία περὶ τὴν τύχην τῶν

de parentibus accidentia diſcernemus. Itaque de fortuna, & facultatibus eorum, ex luminum comitatu dijudicabitur. Nam lumina à beneficis, vel aliis ejuſdem conditionis, vel in ipſis ſignis, vel ſequentibus circumcluſa, illuſtrem, ſplendidamque eorum fortunam præſagiunt; & potiſſimum, ſi Sol à matutinis ſtellis cinctus fuerit, Luna à veſpertinis, quæ inter ſe conveniant; beneque juxta dictum modum affectæ ſint. Si Saturni, & Veneris ſtellæ matutinæ, & ipſæ fuerint, & in propria perſona, vel in cardinibus utriuſque parentis juxta figuram propriam felicitatem promittunt. Si lumina vacua curſu ſint, nec comitatum habeant, contraria fortuna parentum denotatur, eos ſcilicet abjectos, inglorioſque futuros; & eo præcipue, ſi Saturnus, & Venus male affecti ſint. Si luminibus comites non defuerint, fuerint tamen à dictis diverſi, vel alterius ſectæ mediocrem, & inæqualem pa-

rentum fortunam denunciant; veluti cum poſt Solem Mars aſcendit; poſt Lunam Saturnus; vel ſi beneficæ ſtellæ non bene, & juxta ſuam conditionem diſpoſitæ ſint. Præterea ſi ſors fortunæ indicata in nativitate conformatur cum ſtellis, Solem, & Lunam bona configuratione comitantibus, bona parentum ſalva erunt, ſi incongrua erit, diſcors, & contraria, vel maleficæ ſatelliciam obtinuerint, parentum ſupellex, ac bona inutilia erunt, ac noxia.

De longævitate, ac brevitate vitæ ab aliis configuratiõnibus judicium ſumendum eſt: de patris igitur ætate, ſi Jupiter, vel Venus quocunque modo cum Sole, & Saturno configurentur, vel ipſe Saturnus familiariter Solem intueatur; hoc eſt ſi una cum eo ſit, aut ſextili aſpectu, aut trigono aſpiciat. Hi enim ſi validi fuerint, longævos fore parentes expectatur; ſi imbecilles non item. Non

γονέων σημαίνειν. οἷον ὡς ὅτ' ἂν τῷ μὲν ☉ ὁ ♂ ἐπαναφέρηται, τῇ δὲ ☽ ὁ ♄. ἢ ἐὰν μὴ καλῶς διείσκωνται οἱ ἀγαθοποιοὶ ἀφαιρέμενοι, καὶ κῆ τ αὐτῶν αἵρεσιν. Ἔτι δὲ ἐὰν μὲν ὁ δηλούμενος τ τύχης κλῆρος ἐν τῇ γενέσι σύμφωνος διείσκηται τοῖς κῆ χήμασι καλὸν δορυφορῶσι τ ☉ κὴ τὸν ☽, σῶα ἔσται τὰ τῶν γονέων. Ἐὰν δὲ ἀσύμφωνος ᾖ καὶ ἐναντίως, ἢ τὸν δορυφορίαν οἱ κακοποιοὶ ἔλαχον, ἄχρηστος ἔσται κὴ ὀπιβλαβὴς ἡ τ γονέων κτῆσις.

Περὶ δὲ τῆς πολυχρονιότητος ἢ ὀλιγοχρονιότητος ἀπὸ τ ἄλλων συσχηματισμῶν ὀπισκεπτέον. ὅτι μὲν δὴ ὁ τ πατρὸς, ἐὰν ὁ ♃ ἢ ἡ ♀ συσχηματίζωσι καθ' οἷον δήποτε τρόπον τῷ τε ☉ καὶ τῷ ☽, ἢ ☿ αὐτὸς ὁ δ ☽, ἐὰν σύμφωνον ἔχῃ σχηματισμὸν πρὸς τ ☉, τοῦτ' ἔστιν, ἐὰν σύνεσιν, ἢ ἐὰν ἑξαγωνίζῃ, ἢ τετραγωνίζῃ. τούτων γὰρ μετὰ δυνάμεως ὑπαρχόντων, πολυχρονιότης προσημαίνεται τ πατρός. ἀδυναμίας δὲ ὄντος, οὐκ ἐπ ὁμοίως. ὁ μὲν

ὁ δὲ

ἀδὲ ὀλιγοχρονιότης ἐκ τούτου δηλοῦται. Ἐὰν γὰρ τοῦτο μὲν τὸ σχῆμα μὴ ὑπαίρχῃ, ἐπαναφέρεται ἢ ὁ ♂ τῷ ☉ ἢ τῷ ♄, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ♄ μὴ συμφωνῇ πρὸς τὸν ☉, ἀλλ' ἔστιν ἢ τετράγωνος ἢ διάμετρος· εἰ οὕτως ἔχοντες ἀποκλίνουσι τῶν κέντρων, ἀσθενεῖς μόνον ποιοῦσι τοὺς πατέρας. ὑπόκεντροι δὲ ὑπάρχοντες, ἢ ἐπαναφερόμενοι τοῖς κέντροις, ποιοῦσιν αὐτοὺς ὀλιγοχρονίους ἢ λελωβημένους. ἀλλ' ὅταν μὲν ἐν τοῖς πρώτοις δύο κέντροις τῷ τε ἀνατέλλοντι καὶ τῷ μεσουρανοῦντι ὦσιν, ἢ ἐν τοῖς ἐπαναφοραῖς αὐτῶν, ὀλιγοχρονίους ποιοῦσιν. ὅτ' ἂν δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις δύο κέντροις τῷ τε δύνοντι καὶ τῷ ὑπογείῳ, ἢ ἐν τοῖς ἐπαναφοραῖς αὐτῶν ὦσι, τότε τὸ νοσερὸν καὶ ὑπόβλαβὲς τοῖς πατράσι παρέχουσι. ὁ μὲν γὰρ ♂ βλέψας τὸν ☉, καθ' ὃν ἔφημεν τρόπον, αἰφνιδίως ἀναιρεῖ τοὺς πατέρας, ἢ περὶ τὰς ὄψεις αὐτῶν βλάβην ἡμίζει. ὑπὸ δὲ τοῦ ♄ βλέπων, ῥίγεσι καὶ πυρετοῖς περιβάλλει, ἢ πάθη ἐπικαί-

ideo tamen brevem eorum vitam portentent. Si similis figura non sit; Mars vero supra Solem, vel Saturnum attolletur, vel ipse Saturnus cum Sole non conformetur, vel ex appositio loco, vel tetragono aspiciat; si, cum ita se habeant, à cardinibus decident; tantum parentes ægros, debilesque efficiunt; si in cardinibus steterint, vel cardinibus successerint, eorundem vitam decurtant, vel variis morbis, noxisque afflictant. Verum dum in duobus primis cardinibus; orienti scilicet, vel cœli fastigium obtinenti, & locis succedentibus fuerint brevem vitam significant; cum in aliis duobus cardinibus occidente, & subterraneo, vel locis succedentibus; tunc morbosam, læsamque vitam denunciant. Mars quippe Solem contuitus modo jam expositio, inopinatò patrem occidit, aut læsione quapiam oculos invadit: ad Saturnum conversus algoribus, & febribus vexat, aut in vitia per vul-

nera, & uſtiones conjicit vel mortem affert. Et Saturnus ipſe male cum Sole configuratus morbos, & necem patribus confert, læſionesque eas conciliat, quæ humorum collectionibus generantur; & ſic de patre judicandum eſt.

De matribus vero ita, ſi quocunque modo Sol Lunam, & Venerem aſpexerit, vel ipſa Venus ſextili, aut trigono poſitu cum Luna concordarit, vel cum ea conjuncta fuerit, mater erit longæva. Si Mars ſuccedet Lunam, vel Venerem intuens quadrata figura, vel appoſitis radiis, vel ſi Saturnus ſimiliter ad ſolam Lunam aſpexerit, ſi ſunt diminuti curſu, aut decidentes, accidentia tantum contraria, morbosque matribus conciliant, auctiſ curſu, vel in cardinibus brevem illis vitam, ac vitioſam decernunt. Sed brevem quidem, cum in orientalibus cardinibus, aut ſuccedentibus; vitioſam, cum in occaſu ἢ τομῆς, ἢ θάνατον ἀπιφέρῃ. καὶ ὁ ℏ ὢν ℂ αὐτὸς κακῶς χημαλιζόμενος πρὸς ☿ ☉, νόσους καὶ θανάτους τοῖς πατράσι ποιεῖ, καὶ παθῶν εἰς πείσεων καθίστησιν, ☿ ἐξ ὑδρότητος λαμβανόντων τὴν σύστασιν. ὅτω μὲν οὖν περὶ πατρός.

Τὰ δὲ περὶ μητέρων, τοιαῦτα. Ἐὰν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ὁ ☉ συχημαλίζηται πρός τε ☿ ☽ καὶ τὴν ♀, ἢ ℂ αὐτὸς ὁ ☿ ♀ σύμφωνος ἢ πρὸς τὴν ☽ ἐξαγωνίζων, ἢ τριγωνίζων, ἢ σωὼν αὐτῇ, πολυχρόνιον ἔσται ἡ μήτηρ. Ἐὰν δὲ ὁ ♂ ἐπαναφέρηται βλέπων τὴν ☽ ἢ τὴν ♀ ἐν τελεσγώνῳ σχήματι, ἢ ἀμφίμετρον ποιούμενος τὴν ὑπόβλεψιν, ἢ ἐὰν ὁ ♄ ἢ πρὸς μόνην τὴν ☽ ὡσαύτως σχηματίζηται, ἀφαιρεῖσθαι μὲν ἐποχλίοντες ἢ ἀποκλίνοντες, πεπτώματα μόνον ἐναντία καὶ νόσους ὑπαφέρουσι τοῖς μητράσι. πρόσθεσιν δὲ ἢ ὑπόκεντροι ὄντες, τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐτοῖς ℂ ὑπόβλαβὲς παρέχονται. ἀλλὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον μὲν, ὅτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀπηλιωτικῶν κέντρων ἢ τῶν ἐπαναφορῶν ὦσιν. τὸ ὑπόβλαβὲς δὲ, ὅτ' ἂν ὑπὸ τῶν δυ-

τῶν δυτικῶν. ♂ μὲν οὖν κατὰ τὸν πρότερον τόπον βλέψας τὴν ☽ ἀνατολικὴν μὲν ὑπάρχουσαν, τὸν θανάτων αἰφνίδιον τῇ μητρὶ, καὶ τὰς περὶ τὰς ὄψεις βλάβας αὐτῇ ἀποφέρει. ἀποκρυσικῆς δ' αὐτῆς τυγχανούσης, ὁ θάνατος ἐπιτρωσκούσαις ἅπασι, καὶ ἀπὸ καύσεως καὶ τομῆς. ὅτῳ μὲν ὁ ☽ ὁ ♂ βλέπων. ὁ δὲ ♀ ἰδὼν, ἐκ πυρετῶν ἐργάζεται τοὺς θανάτους, καὶ πάθη ἀπόκρυφα, καὶ σηπεδόνας. ὁ δὲ ☿ ὁ ☽ βλέψας, ἀνατολικὴν μὲν ὑπάρχουσαν, διαῤῥήγνυσι καὶ πυρετῶν τὰ πάθη καὶ τοὺς θανάτους ποιεῖ. ἀποκρυσικῆς δὲ οὔσης, ἐξ ὑστερικῶν παθῶν καὶ ἀναῤῥώσεων εἰ κίνδυνοι καταλαμβάνουσι. δεῖ δὲ μὴ τὴν ἀποσκέψεως ταύτης, παραλαμβάνειν καὶ τὰς ἰδιοτροπίας τῶν δωδεκατημορίων, ἐν οἷς εἰσὶν οἱ ἀστέρες οἱ τὸ αἴτιον ἔχοντες. ἔτι δὲ παρατηρεῖν ἡμέρας μὲν μάλιστα τόν τε ☉ καὶ τὴν ♀, νυκτὸς δὲ τὸν ☾ καὶ τὴν ☽.

cidentalibus fuerint. Mars itaque hac ratione Lunam conſpiciens orientalē, mortem matribus inopinam, & læſiones oculorum minatur; ſed ſi conſpexerit occiduam, mortemque, abortum, vel exuſtionem, & caſuram portendet. Et ſic res ſe habet, cum Mars Lunam aſpexerit; ſi Venerem viderit, læthales febres, morbos occultos, & vertigines adfert. Saturnus, ſi Lunam aſpexerit orientalem, ægritudines ex frigore, & febribus, morteſque ſignificat, occiduam pericula erunt ex morbis uteri ac corroſionibus. Cum hac itaque conſideratione ſignorum; etiam in quibus ſtellæ extiterint cauſæ, eventuum qualitates aſſumendæ ſunt. Nec non obſervandi interdiu quidem præcipue Sol, & Venus, noctu Saturnus, & Luna.

His ſic exploratis reliquum eſt, & ſeriei noſtræ congruum, ut paternum conditionis locum, ſive ma-

Τούτων οὕτως ἐπισκεπτομένων, ὑπόλοιπόν ἐστι καὶ ἀναλθεῖν, τὸν πατρικὸν τόπον τῆς αἱρέσεως, ἢ τὸν μη-

ternum quasi horoscopum in particulari inquisitione substituamus, & tali ratione, ut in genesibus etiam fieri solet, reliquas parentum affectiones dignoscamus; quemadmodum inferius per universaliora genera, quæ in actionibus, & rerum eventibus considerantur, ostendetur. Meminisse autem & hic, & alibi semper oportet modi commixtionis, illudque conjectari, si quæ stellæ solæ causam non habeant effectricem, sed sint una cum illis aliæ dominium habentes, & quænam illarum magis viribus polleant, & quænam dominium habeant ad productionem effectus, ut rationabiliter vel eorum naturis congruenter judicium fiat, vel cum æqualis facultatis fuerint, & una dominium obtinuerint, ad diversitatem naturæ, & ex diversitate mixtionum per diversam mixturam rei futuræ qualitas bene cõjici possit. Cum vero singulæ stellæ distant propriis tempo-

πρωτὸν, ὥσπερ ὡρόσκοπον ὑποστήσασθαι ἐπὶ τῶν κατ' εἶδος θεωρημένων· καὶ ὅτως καθὼς ἐπὶ γενέσεως, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν γονέων ἐπισκοπεῖν, καθὼς ἐφεξῆς ὑποδηχθήσεται διὰ τῶν καθολικωτέρων εἰδῶν, τῶν τε κατὰ πρᾶξιν καὶ κατὰ σύμβασιν θεωρημένων. μνημονεύειν δὲ χρὴ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τρόπος τῆς συγκράσεως, καὶ σοχάζεσθαι ἐὰν μή τινες τῶν ἀστέρων μονομερῶς τὸ ποιητικὸν αἰτιον ἔχωσιν αὐτοὶ, ἀλλ' εἰσὶ καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἀστέρες τὸ κυριότητα ἔχοντες, ποῖοι τούτων μᾶλλον πολέον δυνῶνται, καὶ τίνες ἐπικρατοῦσι πρὸς τὴν δὲ ἀποτέλεσμα σύγκρασιν, ἵνα κατ' ἀκολουθίαν ἢ πρὸς τὰς φύσεις τούτων γίνηται ἡ ἐπίκρισις. ἢ ἐπὰν αὖ ἰσοδύναμοι ὦσι, καὶ ἅμα ἐπικρατοῦντες, πρὸς τὸ διάφορον τῆς φύσεως, καὶ τὴν ἐκ τῆς διαφορᾶς κρᾶσιν, διὰ τῆς διαφορᾶς κράσεως καταληπτὴν τὸ συμβησόμενον καλῶς καταστοχασθέν. ὅτ' αὖ ἢ ἔκαστος τῶν ἀστέρων διάφορος καὶ τὴν ἰδίους καιροὺς ἀποτελοῦντες τὰ συμπαρω-

συμπλώματα, ὧν ἐστιν ἕκαστος ποιητικὸς, θατέρου μὴ μᾶλλον οἱ ἀνατολικοὶ, ὕστερον δὲ οἱ δυτικοὶ ἀπομερίσοντας. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀστέρα τὸ μέλλον τι ἀπεργάζεσθαι, ἀπ' ἀρχῆς συνοικειωθῆναι τῷ ζητουμένῳ τόπῳ. τοῦτο γὰρ μὴ συμβάντος, οὐδὲν δύνασθαι γενέσθαι μέγα. ὁ γὰρ μηδ' ὅλως τῆς ἀρχῆς κοινωνήσας ἀστὴρ, οὐδὲν ἰσχυρὸν ποιήσει. τὸν δὲ χρόνον καθ' ὃν ἐπιβήσεται τὸ ἀποτέλεσμα, οὐκ ἔχει τὸ αὐτὸν ἡ πρώτη δεσποτεία, ἀλλὰ ἡ ἐκ λάχους τῆς γενεθλιακῆς ἀστέρος τοιάδε ἢ τοιάδε θέσεως, πρός τε τὸν ζητούμενον τὰς ἐκ κόσμου γωνίας.

Κεφ. ε'.

Περὶ ἀδελφῶν.

Ὁ περὶ ἀδελφῶν τόπος, ἀλλὰ δεῖ καθολικῶς μόνον ἐξετάζειν ἐνταῦθα, ἃ μὴ τοῦ μέρους ἐπιζητεῖν, μηδὲ πολέον ἐκ δυνατὸν πολυπραγμονεῖν, ληφθήσεται τοῦ φυσικώτερον ὁ περὶ μόνων τῶν ὁμομητρίων, καὶ ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος δωδεκατημορίου τὸ

ribus eventus, quorum singulæ causa sunt distribuentes earum, prius quidem orientaliores; deinceps vespertinæ illos sibi dispartiunt. Necesse enim est stellam aliquid operaturam à principio quæstionis, loco conformem esse. Id si non fiat, nihil magnum nobis polliceri possumus; stella quippe à principio nullo modo familiaris, nullas vires habebit. Temporis vero, quo eventus futurus sit, nullam prima dominatio, sed stellæ dominantis talis, vel talis distantia ad Solem, & angulos mundi, causam habet.

Cap. VI.

De fratribus.

DE fratribus locus; verum generalia tantum, & hic, & non singularia investiganda sunt, neque supra vires curiosius indagandum secundum naturæ rationem, qui de fratribus eadem matre natis tantum pertractat, assumetur; & ex signo medii cœli, locoque

materno, qui interdiu Venerem, noctu Lunam obtinet; ſignum etenim hoc, & ſuccedens, cum ad matrem pertineat, erit & fratrum locus. Locus itaque hic à beneficis configuratus, fratrum affluentiam dabit, cum ad multitudinem ſtellarum numerus etiam fratrum præſcribatur, & ex eo, quod ſtellæ, vel in ſignis bicorporeis ſint, vel uniformibus. Cum vero maleficæ melioris factæ fuerint conditionis, vel ex diametro ſe appoſuerint; & præcipue ſi Solem maleficę circumſcripſerint, ſi configurationis oppoſitio in cardinibus fiat; & potiſſimum in horoſcopo; Saturnus quidem primogenitos, primove educandos exhibet. Mars morte illata, fratrum penuriam inducet. Præterea ſi ſtellæ fratrum datrices juxta mundi poſitum bene ſe aſpexerint, illuſtres, clarique nomine fratres erunt: abjecti, & obſcuri, ſi contrarius po-

μηλεικὸς τόπος, ὃς ἡμέρας μὲν ϖρὸς ἑσπέρᾳ τῆ ♀, νυκτὸς δὲ τῆ D. καὶ διὰ τοῦτο τὸ ζῴδιον καὶ τὸ ἐπαναφερόμενον αὐτῷ μητρικὸν ὑπάρχων, ὁ αὐτὸς γίνεται τόπος καὶ ἀδελφῶν. ἔστω δὲ ὁ τόπος ὑπὸ ἀγαθοποιῶν συσχηματιζόμενος, ἀθυμίαν ἀδελφῶν ποιήσει ϖρὸς τὸ ϖλῆθος τῶν ἀστέρων, τῆς τῶν ἀδελφῶν ἀθυμίας συμβαινούσης, καὶ ἐὰν ἐν τυγχάνῃ τοῦ ἀστέρας ἐν δισώμοις ζῳδίοις, ἢ ἐν μονοειδέσιν. ὅτ' ἂν δὲ οἱ κακοποιοὶ καθυπερτερήσωσιν, ἢ καὶ κῆ ♐ ἀφέμετρον ἐναντιωθῶσι, ϖᾶσιν ἀδελφῶν ἀπαντήσει. μάλιστα δὲ εἰ καὶ ☉ οἱ κακοποιοὶ συμπερελάβον. εἰ γένοιτο δὲ σχηματισμὸς ἢ ἐναντιότης ἀπὸ τῶν κέντρων, ἧττον δὲ ὡροσκόπου, ἢ μὴν ποιήσει πρωτοτόκους καὶ πρωτοτόκους. ὁ δὲ εἰς ἔνδοξον ϖερίστασιν τοῦ ἀδελφότητα, θάνατον ἀπιφέρων. ἔτι δὲ ἐὰν οἱ ἀστέρες οἱ τοῦ ἀδελφοὺς διδόντες, καὶ τὸ γοσμικὸν σχῆμα καλῶς ἀφαιρῶσιν, ἔνδοξοι καὶ ἀπιφανεῖς ἔσονται οἱ ἀδελφοί· ταπεινοὶ δὲ καὶ ἀφανεῖς, ἐναντίου δηλοῦντος τὸ σχήμα-

χήματος. ἐαν̀ ὴ τῶν τοῦ ἀδελφὰς διδόντων ἀστέρων οἱ καθηποιοὶ καθυπερθερήσωζιν, ὀλιγοχρόνιος ἔσται τῶν ἀδελφῶν ὁ βίος, διδόασι ὴ τοῦ μὲν ἄρσενας οἱ ἀρρενικῶς Δμακείμενοι ἀστέρες· τὰ ὴ θήλυα, οἱ θηλυκῶς. καὶ ἔπι τοῦ μὲν πρώτους, οἱ ἀπηλιωτικώτεροι δώσουζιν· τοῦ δὲ ὑστέρους, οἱ λιβυκώτεροι. πάλιν δὲ, ἐαν̀ οἱ ἀστέρες οἱ τοῦ ἀδελφὰς δωρέμενοι, καὶ ὁ τὼ κυριότητα ἔχων ἔ δωδεκατημορίε ἔ τοὺς ἀδελφῶν, συμφωνήσουζιν κ ἔ τὸν οἰκοδεσπότην, ἁρμοσοῦσι κ πρόσφιλεῖς ἔσονται οἱ ἀδελφοί. ἐαν̀ δὲ καὶ πρὸς τ κλῆρον τ τύχης Δμαρτύρηται ἡ συμφωνία, ἔσονται κ Δμαβιῶντες καινῶς. εἰ δὲ ἐν τοῖς ἀποκλίμασι τυγχάνουσιν οἱ τὰς ἀδελφὰς διδόντες ἀστέρες, ἢ κ τὸ ἐναντίον διάσαντες, φιλεχθρήσουζι κ φθονήσουζι, καὶ ἀλλήλοις ὡς ἐπιβουλεύσουζιν.

situs obtigerit: si vero stellarum, quæ fratres elargiuntur, maleficæ elevatæ fuerint, ætas fratrum brevissima significatur. Dantque masculos, quæ masculæ sunt pro mundi situ, fœminas fœminæ; item priores natu, quæ orientaliores; posteriores, quæ occidentaliores. Rursus si stellæ fratrum datrices, & ea quæ dominatur signo Zodiaci de fratribus secundum figuram concordaverint, benevolentiam mutuam, animosque fraternos; si vero & cum parte fortunæ convenerit, vitæ societatem, fortunarumque communicationem tribuent. Si stellæ datrices fratrum nullis aspectibus conjunguntur, vel contrario situ apponantur, intestinis odiis, invidia; & ut plurimum insidiis mutuis clanculum circumventi fratres occident.

CAP.

CAP. VII.

De masculis, & fœminis.

NAturali, convenientique modo de fratribus doctrinam executi; reliquum est, ut de iis, quæ in ipsa generatione contingunt; & primum de masculis, & fœminis disseramus. Hæc porro consideratio neque simplex est, neque ab uno quopiam; sed à luminibus utrisque & horoscopo, & stellis ipsis, præcipue seminationis, & universalius editi fœtus tempore familiaribus. Ante omnia vero decet tres loci observandi sunt, & stellæ dominantes, ut se habeant; sintne scilicet naturæ masculæ, vel fœmineæ, vel omnes, vel major eorum pars, & sic judicium faciendum ad eorum positum de fœtu masculo, & fœmineo. Rationem autem diversitatis masculorum, & fœminarum stellarum initio prosecuti sumus. Quod à natura signorum, in quibus sunt,

Κεφ. ζ'.

Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν.

Διαλαβόντες ἓν καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ τ̃ φυσικὴν καὶ ἁρμόζοντα λόγον, ἐφεξῆς ἂν περὶ τῶν κατ' αὐτὰ γενέσιν ἐρῶμεν, καὶ πρῶτον περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν. ἔστιν δὲ αὕτη ἡ διάκρισις ἀμοιρὴς, ἢ ἀπὸ ἑνός τινος, ἀλλὰ ἔκ τε τ̃ φώτων ἀμφοτέρων, καὶ ὡροσκόπου καὶ τ̃ ἀστέρων ἐχόντων λόγους πρὸς αὐτὸς, μάλιστα μὲν καὶ τ̃ ἡγεμόνα τ̃ σπορᾶς, καθολικώτερον δὲ καὶ τ̃ σκηνοποιοῦ. ἐξαιρέτως δὲ φυλακτέον δεῖ τὰς εἰρημένας τούτους τρεῖς τόπους, καὶ σὺν οἰκοδεσπόταις ἀστέρας, πῶς διάκεινται ἀρσενικῶς ἢ θηλυκῶς, ἢ οἱ πάντες, ἢ οἱ πλείονες. καὶ ὅτως πρόκειται, καθὼς ἐκεῖνοι διήρισαν διακείμενοι πρός τε ἀρρενογονίαν καὶ θηλυγονίαν, τόνδε τρόπον τῆς διαιρέσεως τ̃ τε ἀρσενικῶν καὶ τῶν θηλυκῶν ἀστέρων κατ' ἀρχὰς εἰρήκαμεν· ὅτι ἀπὸ τ̃ φύσεως τῶν δωδεκατημορίων, ἐν οἷς εἰσιν, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀπὸ

καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν γῆν σχέσεως. ἀπηλιωτικοὶ μὲν γὰρ ὄντες, ἀρρενικῶς διακεῖνται· λιβυκοὶ δὲ θηλυνόμενοι, καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ☉ σχέσεως. ἀνατολικοὶ μὲν γὰρ ὄντες, ὑπὸ τὸ ἄρσεν πρόσκεινται· δυτικοὶ δὲ, θηλυκῶς διάκεινται. ἐκ τούτων οὖν πάντων ἡ διοικήσεως ὑπόλειπον ὑπάρξει τὰ δώσει πρὸς τὴν γονῶν κατάσχεσιν.

Κεφ. ιδ'.

Περὶ διδύμων.

Καὶ περὶ τῶν διδυμοτόκων ἢ καὶ πλειόνων, οὐκ αὐτὰς ὑποσκεψόμεθα τόπους· τοῦτ' ἔστιν ἀμφότερα τὰ φῶτα καὶ τὸν ὡροσκόπον. συμβαίνει δὲ ὅτω γίνεσθαι διὰ τὰς συγκρίσεις τὰς γινομένας, ὅτ' ἂν οἱ δύο τόποι, ἢ καὶ οἱ τρεῖς, δίσωμα ζῴδια περιέχωσιν, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν εἰς τὰς οἰκοδεσποτείας αἱρέσεις τὸ αὐτὸ συμβῇ· ἢ τινὲς μὲν αὐτῶν τυγχάνωσιν ὑπάρχοντες ἐν δισώμοις, τινὲς δὲ αὐτῶν τυγχάνωσιν κείμενοι ἀνὰ δύο, ἢ καὶ πλείους. ὅτ' ἂν δὲ οἱ κύριοι τόποι ἐν δισώμοις ὑπάρχωσιν, καὶ

& quod à mutua, mundanaq; habitudine. Nam matutinæ masculam naturam, occiduæ fœmineam præseferunt; necnon & positu ad Solem, orientes enim ad masculam naturam, occidentes ad fœmineam referuntur. Ex his itaque omnibus majus dominium, ac præcipua vis de natis dijudicandis, ansam præbebit.

CAP. VIII.

De Geminis.

DE Geminis aut pluribus eadem loca observanda sunt; hoc est ambo lumina, & Horoscopus. Ita vero nasci contingit propter commixtiones, quæ fiunt, cum duos locos, vel plures bicorporea signa obtinent; & præcipue, cum in stellis dominatricibus id quoque contigerit. Vel eorum una pars in bicorporeis, altera bino, trinove aspectu conjuncta fuerit. Cum enim loca dominantia in bicorporeis fuerint, &

in eodem loco plures ſtellæ configuratæ; tunc naſcuntur etiam & plures duobus. Numerus eorum, qui generantur ex ſtella, quæ numeri rationem habet, deſumitur. Sexum ex ſtellis configuratis cum Sole, & Luna, & horoſcopo, conjectabimus. Cum autem ita ſe habente diſpoſitione, cardo horoſcopi una cum duobus luminibus non aſſumitur, ſed medii cœli; tunc ut plurimum Gemelli procreantur, nonnunquam etiam & plures. Peculiariter vero tres maſculi generantur, cum Saturnus, Jupiter, Mars ſub generatione Anactorum cum locis propoſitis in bicorporeis; tres vero fœminæ, cum Venus, & Luna, & Mercurius fœmineam naturam præſeferent, ſub generatione gratiarum configurentur. Saturno autem, Jove, & Venere in generatione dioſcurorum ſeſe configurantibus duo maſculi, & una fœmina; Venere, Luna, & Marte, ſub generatione Cereris, & Proſerpinæ confi-

κ τὸ αὐτὸ πλεῖσοι συσχηματίζωντ ἀστέρες, τότε πίπλετ καὶ πλείω τ δύο. σοχάζετ ὃ τὸ μὲν πλῆθ τ πτολομαίων, ὅτ ☿ ἀστέρ, ὃς ποιεῖ ☿ ἀριθμ τὸ ἰδίωμα. τὸ ὃ μέ σεληνιάσομεν τῶν πτολομαίων, ὅτ τ συσχηματιζομένων ἀστέρων τῷ ☉, ☾ τῇ D, κ τῷ ὡροσκόπῳ· ὅτ' ἂν δὲ ἔτως ἐχόσης τ ἀφέσεως, ἃ συμπαραλαμβάνετ τῷ ὡροσκόπῳ τὸ κέντρον μ τῶν δύο φώτων, ἀλλὰ τὸ ☿ μεσουρανήματος, τότε ὡς ἐπὶ πολὺ δίδυμα τίκλετ· ἐσὶ ὃ ὅτε κ πλείονα. ἰδίως ὃ τρία ἄρσενικὰ γονᾶτ, ὅτ' ἂν κρόν☉, ♃ὺς, ♂ρης, ὑπὸ τ μέσων τῶν ἀνακλόρων σὺν τοῖς προκειμένοις τόποις ἐν δισώμοις συσχηματιζομένων. τρία ὃ θηλυκὰ, ὅτ' ἂν ♀ κ D, ☾ ♀ θηλυκῶς ἀφεσιμ☉, ὑπὸ τ μέσων τ χαιτῶν συσχηματιζόντ. ἡ δὲ κ ☿ ☾ ♀ ὑπὸ τ μέσων τῶν διοσκόρων συσχηματιζομένων, δύο ἄρσενα κ ἓν θῆλυ ἀποκύετ. ♀ δὲ ☾ D καὶ ♂ ὑπὸ τὰ μέσα τ δήμητρ☉ κ κόρης συσχηματι-

σθέντων, δύο θήλεα καὶ ἓν πίκλῃ ἄρσεν. ἐφ' ὧν συμβαίνῃ ὡς ἐπιπολὺ μὴ πρὸς τελόντα φθάνῃν τὰ γινόμενα, καὶ ἀποπίπτειν ἢ εἶναι τερατώδη. καὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων, ἐξαίρετά τινα καὶ ἀπροσδόκητα γίνεται διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν συμπτωμάτων.

guratis, duæ fœminæ, & unum gignetur maſculum; in quibus ut plurimum accidere ſolet concepta, perfectionem non attingere, & in lucem edita monſtroſis membris eſſe. Et in ſimilibus locis eximia quædam, & inopinata adveniunt propter accidentium evidentiam.

Κεφ. θ'.

Περὶ τεράτων.

Καὶ ὁ περὶ τεράτων λόγος τῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως ἐστί. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τοιούτων, ἢ ἀπέκλινε τὰ φῶτα, ἢ πρὸς τὸ ὡρόσκοπον πολύ τι διέστηκεν ἀφημμένα. τὰ δὲ κέντρα περιέχεται ὑπὸ τῶν καθποιῶν. ὅτ' ἂν οὖν τοιαύτη συμβῇ διάθεσις, δεῖ τὸν θεωροῦντα σκοπεῖν τὸν οἰκοδεσπότην τῆς γενέσεως καὶ τὸν ἀνατελλοντα, καὶ τὸν οἰκοδεσπότην τῶν φώτων τε καὶ τῆς ἑκτροπῆς. ἐὰν γὰρ οἱ τόποι τῶν φώτων τοῦ ἑκτροπῆς, καὶ ὁ τοῦ Δ, καὶ ὁ ☌ ☿, ἢ πάντες, ἢ οἱ πλείονες, πρὸς τὸν τόπον

Cap. IX.

De Monſtris.

Doctrina item de monſtris ejuſdem conſiderationis eſt. Nam in ſimibus vel luminaria cadentia ab angulis ſunt; aut nulla omnino in horoſcopo figuratione colligantur, & cardines occupati à maleficis. Cum igitur ſimilis diſpoſitio occurret; ſtatim præcedens conjunctio novilunii, vel plenilunii conſideranda eſt, & illius dominator, & dominus luminum, qui tempore excluſionis fœtus præerat. Si enim loca luminarium excluſionis, & Luna, & Mercurius, vel omnes, vel plures in loco

præce-

præcedentis conjunctionis minime cohærebant, fœtus monstruosus erit. Hisce minime cohærentibus, & luminaria præterea in signis quadrupedibus, vel bestialibus fuerint, & duæ maleficæ in cardinibus; tunc fœtus neque ex hominibus erit. Itaque cum nulla benefica luminibus testimonium præbuerit, sed maleficæ; tunc fœtus erit immansuetus, & ferus, noxiæque naturæ. Si Jupiter, aut Venus luminaribus testimonium præbuerint, fœtus ex iis erit, quæ in cultu, ac veneratione habentur, veluti canibus, felibus, & similibus. Si Mercurius testimonium præbuerit erit ex iis, quæ usu hominum deserviunt; veluti aut avis, aut bos, aut porcus, aut simile. Si lumina in signis, quæ forma sunt humana fuerint; neque tamen inter sese cohæserint, fœtus humani, vel quasi humani; sed secundum qualitatem monstra erunt. Hic quoque signorum forma consideratur, in quibus sunt luminaria, &

τῆς περιλειπομένης συζυγίας ἀπηλλοτριωμένοι τυγχάνωσιν, τὸ γινόμενον τερατῶδες ἔσται. ἐὰν δὲ ὅλως ἀλλοτρίως διακείμενοι, ἔτι καὶ τὰ φῶτα διείσκηται ἐν τετραπώσιν ἢ ἐν θηριώδεσιν, καὶ οἱ δύο κακοποιοὶ κεκεντρωμένοι, τό τε τὸ γινόμενον ἀδὲ ἐξ ἀνθρώπων ἔσται. μηδενὸς μὲν ἂν ἀγαθοποιοῦ μαρτυροῦντος πρὸς τὰ φῶτα, ἀλλὰ τῶν κακοποιῶν, πανελῶς ἔσται τὸ γινόμενον ἀνήμερον καὶ ἄγριον καὶ κακοπαθῆς φύσεως. μαρτυρούντων δὲ ☿ ἢ ♀, πρὸς τὰ φῶτα ἔσται τὰ σεβομένων· οἷον κυνῶν ἢ αἰλούρων, ἢ τῶν τοιούτων. ☿ δὲ μαρτυροῦντος, ἔσται τῶν εἰς χρείαν ἀνθρώπων ἀνθρωπίνων· οἷον ἢ ὄρνις, ἢ βοῦς, ἢ σῦς, ἢ τι τοιοῦτον. ἐὰν δὲ τὰ μὲν φῶτα ἐν ἀνθρωποειδέσιν ᾖ, ἔχῃ δ' ἀλλοτρίως ἡ θέσις, τὰ μὲν γινόμενα ἐξ ἀνθρώπων ἔσται, ἢ παρ' ἀνθρώποις. ἔσται δὲ τέρατα καὶ τὰ τοιαῦτα. θεωρεῖται δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡ τῶν ζώων μόρφωσις, ἐν οἷς τά τε φῶτα ἐστὶ, καὶ τὰ

ἢ τὰ κέντρα τ̃ κακοποιῶν. ἐὰν μηδὲ ἐνταῦθα τὶς τ̃ ἀγαθοποιῶν ἀστέρων παρτυρῇ, ἐν πινὶ τ̃ παρημμένων τόπων, τελείως ἄλογόν ἐστι τὸ γινόμενον, ἢ ὡς ἀληθῶς αἴνιγμα. ἐὰν ὁ ☿ μαρτυρῇ τῷ ☌ ♃, ἢ ὁ τ̃ ♀, διάχημονα τ̃ ἰδιότητα ἔξει τὸ τέρας. ὥσπερ οἱ ἑρμαφρόδιτοι, καὶ οἱ καλούμενοι ἁρποκρατιακοὶ, καὶ οἱ ὅμοιοι· ἐὰν δὲ ὁ τ̃ ☿ συμμαρτυρῇ τῷ ☌ ♃, ἢ τῷ τ̃ ♀, ἐσόντων καὶ ἀποφθεγματικοὶ καὶ πολυτικοί. εἰ δὲ μόνῳ ὁ ☌ ☿ μαρτυρῇ, κωφὸν μὲν ἔσται, καὶ ὀδόντων ἐστερημένον τὸ πικλόμενον· ἄλλως δὲ πανοῦργον καὶ δόλιον.

maleficarum cardines; etsi neque hic ulla ex beneficis stellis testimonium præbuerit, in nullo jam dictorum locorum, quod nascetur, omnino erit rationis expers, & prorsus monstrosum. Si Jupiter, aut Venus præbuerit, spetiosam formam monstrum habebit; quemadmodum Hermaphroditi, qui vocantur Harpocratiaci, & similes. Si Mercurius una cum Jove, & Venere exhibuerit, erunt oraculorum expositores; ex iisque quæstum sibi præparabunt. Si solus Mercurius præbet, quod gignitur, surdum erit, dentibusque privatum; verum erit ingeniosum, astutum, & solers.

Κεφ. ι'.

Περὶ ἀτρόφων.

Τῶν κατ' αὐτὴν τὴν γένεσιν θεωρουμένων, λοιπός ἐστι λόγος ὁ περὶ ἀτρόφων. ἔστι δὲ καὶ ξυνάπτεται τῷ περὶ χρόνων ζωῆς, καὶ πάλιν χωρίζεται. συνάπτεται μὲν γὰρ, ἐπειδὴ τὸ ζητούμενον εἶδός ἐστιν ἀλλότελον.

CAP. X.

De iis, qui nutriri non possunt.

EOrum, quæ in ipsa generatione spectantur, reliqua est consideratio de iis, qui non nutriuntur. Hæc porro, & cum doctrina de vitæ spatio annectitur, rursumque sejungitur. annectitur enim, cum non dissentiat à quæstione, de qua agi-

tur. Idem namque quodammodo eſt, & de iis, qui nutriri non poſſunt, & de ſpatio vitæ inveſtigare. Sèjungitur, quod de utrisque conſideratio virtute diverſa ſit. Quæſtio quippe de vitæ ſpatio in iis verſatur, de quibus tempus, hoc eſt ſpatium non minus ſolari circuitu; annus ſcilicet prædicatur. virtute autem tempus, & contractivæ quid eſt; veluti menſes, dies, hora. Verum de iis, qui ali non poſſunt; quæſtio intelligitur de iis, qui propter malæ qualitatis exuperantiam citiſſime extinguuntur, nec annum attingunt. Quapropter quæſtio de ſpatio vitæ, tractatione magis varia eſt, ac multiplex; de iis vero, qui non aluntur univerſalior. Omnino enim ſi alterum ex luminaribus in cardine fuerit, unaque ex maleficis adſtiterit, vel longitudine diſtarit; adeo ut trigonum æqualium laterum conficiat nulla benefica aſpiciente; verum etiam luminum dominatrice in locis maleficarum deprehenſa, quod naſcitur ali non poterit; ſed mox occidet.

ταυτὸν δὲ πῶς ἐστι ζητεῖν περὶ ἀτρόφων, καὶ περὶ χρόνων ζωῆς. χωρίζεται δὲ παρὰ τὸ διαφέρειν πῶς ἡ δυνάμιν τῆς ὑποσκέψεως αὐτῶν. καὶ μὲν ὁ μὲν περὶ χρόνων ζωῆς λόγος θεωρεῖται ἐφ' ὧν χρόνος, τοῦτ' ἐστὶ μὴ ἐλάττων ἡλιακῆς περιόδου καταλαμβάνεται, ἤτοι ἐνιαυτός· δυνάμει δὲ χρόνου, καὶ ὁ ἐλάττων τούτων· οἷον μῆνες καὶ ἡμέραι, καὶ ὧραι. ὁ δὲ περὶ ἀτρόφων λόγος θεωρεῖται ἐπὶ τῶν διὰ ὑπερβολὴν κακώσεως τάχιστα φθειρομένων, καὶ μηδ' ὅλως φθανόντων ἐπὶ χρόνον. διὸ πολυμερέστερος μὲν ὁ περὶ χρόνου ζωῆς, ὁ δὲ περὶ ἀτρόφων καθολικώτερος. καὶ δὴ ἁπλῶς ἐάν τε ἐκ τῶν δύο φώτων κεκενλιμένον τύχῃ, καὶ εἰς ἐκ τῶν κακοποιῶν σύνεσιν, ἢ διαμετρίζῃ μοιρικῶς καὶ ἰσοσκελίαν μηδενὸς ἀγαθοποιοῦ συσχηματιζομένου, καταλαμβανομένου δὲ καὶ οἰκοδεσπότου τῶν φώτων ἐν τοῖς τόποις τῶν κακοποιῶν, τὸ γεννώμενον οὐ τραφήσεται, ἀλλ' αὐτίκα τελευτήσει.

εἰ δὲ

εἰ δὲ μὴ ἰσοσκελὲς σχηματίζοντα, ἀλλὰ σύνεγγυς τῶν τόπων τῶν φώτων ἐμβάλλωσιν οἱ δύο κακοποιοὶ βλάπτοντες, ἢ ἀμφότερα τὰ φῶτα, ἢ ἓν τῶν δύο· εἴτε ἅμα ἐπαναφερόμενοι οἱ κακοποιοί, εἴτε κατ' Ἀφέτεσιν ὄντες, ἢ ὁ μὲν τῶν κακοποιῶν ἐπαναφερόμενος, ὁ δὲ Ἀφέτερος ὑπάρχων, ἢ τὸ ἓν τῶν φώτων εἰς κακοποιὸς βλάπτων μεγίστως, ἕως ἂν ἄχρονά ἐστι τὰ πικτόμενα. ἀφανίζει δὲ ἡ ἰσχὺς τῶν κακοποιῶν δυνάμεως, τὸ πρὸς ὄπιμον τῆς ζωῆς φιλάνθρωπον. ἐξαιρέτως δὲ βλάπτει, κατὰ μὲν τὰς ἐπαναφορὰς ὁ ♂ τῷ ☉. τῷ δὲ ☽ ὁ ♄. κατὰ δὲ τὰς Ἀφαιρέσεις, ἢ τὰς καθυπερτερήσεις τὸ ἀνάπαλιν γίνεται. ὁ μὲν γὰρ ☉ ὑπὸ ♄ βλάπτεται, ἡ δὲ ☽ ὑπὸ ♂. ἂν μάλιστα οἰκοδεσποτήσαντες ἔτοι καταχρηστήσωσιν τοπικῶς, ἢ τὰ φῶτα, ἢ τὸν ὡρόσκοπον. ἐὰν δὲ δύο ὑπάρχωσι Ἀφαιρέσεις, τῶν τε φώτων ἐπὶ κέντρων ὄντων, καὶ τῶν κακοποιῶν καὶ ἰσοσκελίαν, τότε καὶ νεκρὰ καὶ ἡμιθανῆ πίπτουσα

Si vero æqualibus lateribus non fuerint configuratæ, ſed juxta luminum loca duarum maleficarum radiis aſcenderint lædentes, vel ambo lumina, vel unum, ſive etiam ſimul maleficæ ſuccedentes, vel ex diametro opponantur, vel una malefica ſuccedat, altera ſit oppoſita, vel unum lumen una malefica peculiariter læſerit, minime diuturnum erit, quod producitur. Cum maleficarum potentiæ magnitudo, quidquid ad vitæ diuturnitatem conducit, exterminet. eos potiſſimum Mars lædit Solem ſuccedens, Lunam Saturnus. In oppoſitionibus autem, aut elevationibus contrarium fit. Sol enim à Saturno detrimentum accipit; Luna à Marte; maxime ſi loci dominio occupato loca luminum vel horoſcopi pro arbitrio rexerint. Si vero duæ fuerint oppoſitiones, & lumina in cardinibus extiterint; necnon & maleficæ æqualibus lateribus; tunc fœtus vel mortui,

vel ſemimortui naſcentur. Hæc cum ita ſe habeant, ſi lumina ex aliqua benefica defluxum habuerint, vel alio quopiam modo beneficas aſpexerint, radiis eorum in præcedentibus locis diſperſis, natus ſupervivet tanto ſpatio vel dierum, vel horarum, quot partes radiorum numerantur inter hunc prorogatorem, & vicinas maleficas. Si maleficæ in præcedentia luminibus loca radios ejacularint, beneficæ in ſequentia, natus exponetur quidem; ſed expoſitus tolletur, & vivet. Rurſus ſi ſupra beneficas configuratas maleficæ elevatæ fuerint, nutrietur in detrimentum, & ſubjectionem ſublatum. Si beneficæ ſuperiores fuerint, expoſitum veluti parentes, qui ſuſtulerunt, fovebunt. Si una ex beneficis, vel cum Luna coorta, vel conjuncta ex maleficiis occidua fuerit proprii parentes expoſitum reaſſument; idem modus, & in pluribus natis ob-

τὰ πικτόμενα. τούτων δὲ ἐχόντων οὕτως, ἐὰν μὲν τὰ φῶτα ἔχῃ ἀπόῤῥοιαν ἑκλινῆ ἀγαθοποιῶν, ἢ καὶ συσχηματίζεται ἑτέρως πρὸς τοῖς ἀγαθοποιοῖς, φερομένων τῶν ἀκτίνων αὐτῶν εἰς τὰ ἑπόμενα μέρη, ζήσεται τὸ τεχθὲν τοσούτους ἢ ἡμέρας ἢ ὥρας, ὅσην μοῖραν ἀριθμοῦνται τῶν ἀκτίνων μεταξὺ τῆσδε ἀφέσεως καὶ τῆς ἐγγυτέρων κακοποιῶν. ἐὰν δὲ οἱ μὲν κακοποιοὶ εἰς τὰ ἑπόμενα τῶν φώτων ἐμβάλλωσι τὰς ἀκτῖνας, οἱ δὲ ἀγαθοποιοὶ εἰς τὰ ἐπόμενα, τὸ γεννώμενον ἐκτεθήσεται μὲν, ἀναληφθήσεται δὲ καὶ ζήσεται. πάλιν δὲ ἐὰν μὲν σὺν συσχηματιζόμενος ἀγαθοποιὸς οἱ κακοποιοὶ καθυπερτερήσωσιν, εἰς κάκωσιν ἔσται καὶ δυλείαν τὸ ἀναληφθέν. ἐὰν δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ καθυπέρτεροι ὦσιν, τὸ ἐκτεθὲν ὡς γονεῖς οἱ ἀνελόμενοι ἕξουσιν. εἰ δέ τις τῶν ἀγαθοποιῶν, ἢ ἀνατολικὸς ποιεῖ πρὸς τὸ Δ, ἢ συναπτικός, τῶν δὲ κακοποιῶν τις δυσικὸς ὑπάρχῃ, οἱ οἰκεῖοι γονεῖς αὐτὸ ἀναλήψονται. ὁ αὐτὸς δὲ τρόπος καὶ ἐπὶ πολλόνων πλο-

πτωμάτων. ἐὰν μὲν γὰρ τῶν ἀστέρων τίς τι συσχηματίζομένων δύο ἢ καὶ πλείονας ὑπὸ δύσιν ἐστὶν, ἀποτεχθήσονται ἡμιθανῆ, ἢ σαρκώματα ἢ ἀτελῆ. ἐὰν δὲ ὑπὸ καταποιῶν καθυπερτερῆται, ἄτροφα ἔσται ἢ ἄχρονα.

servandus est; nam si stella quæpiam cum duabus, vel pluribus configurata in occasu est, semimortua, vel carnes informes, & immaturæ gignentur. Si maleficæ supra sese evexerint, neque nutrietur, neque diuturnum erit, quod procreatum est.

Κεφ. ια'.

Περὶ χρόνων ζωῆς.

Τῶν συμπτωμάτων ὅσα μετὰ τὴν γένεσιν συμπίπτει, πρώτερόν ἐστι τὸ περὶ χρόνων ζωῆς. καὶ γὰρ πῶς θεωρηθήσεται ἄλλό τι ἀποτέλεσμα τῶν μετὰ τὴν γένεσιν συμβαῖνον, τῷ μηδ' ὅλως ἥκοντι πρὸς ἔτη ζωῆς. πρῶτον οὖν ἐστι πάντων ὁ περὶ χρόνων ζωῆς λόγος. ὅτου γὰρ οὐκ ἔστιν ἀπωλεῖς, οὐδὲ ἀπόλυσις, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης κράσεως τῶν κυριωτάτων τόπων λαμβάνεται πολυμερῶς. ἔστι γὰρ τρόπος ὁ μάλιστα καὶ ἡμῖν σύμφωνος, καὶ ἄλλως γὰρ φυσικὴν ἔχων ἀκολουθίαν, πιθανός. τὸ μὲν γὰρ ὅλον τοῦ περὶ χρόνων ζωῆς, ἡ τῶν ἀφετικῶν τόπων πρὸς

CAP. XI.

De vitæ spatio.

INter eventus, qui post partum accidere solent; potissimus est de vitæ spatio. Quanam enim ratione cæteros eventus eorum discernemus, quæ post partum usu venire solent illi, qui ad annos illos perventurus non est? Itaque de vitæ spatio consideratio primum sibi inter alias locum occupat, quæ neque simplex est, nec facilis; sed à præcipuorũ locorum prædominio varie captatur. Modus autem nobis quam maxime consentaneus, & naturali ordini aptissimus is est. Judicium enim in universum de vitæ spatio maxime à locorum prorogatorum, vel illis dominantium,

nantium, & à locorum interficientium, vel ſtellarum habitudine, ac tractatione deſumitur. Horum vero ſingula ſic dijudicantur.

CAP. XII.

De locis prorogatoribus.

PRimum quidem illi loci prorogatores exiſtimandi ſunt, in quibus omnino ſtella dominium prorogationis aſſumptura, jus habet, & ſignum circa horoſcopum à quinque partibus, quæ prius emergunt ſupra horizontem uſque ad reliquas viginti quinque in cardinibus ſuccedentes, & adhuc harum triginta partium partes dextræ hexagonæ, quæ Boni Dæmonis ſunt, & tetragonæ medii cœli ſuper terram, & trigonæ, quibus nomen Deus eſt, & oppoſitiones occidentis. Et in his rurſus præferuntur, veluti validiora, & efficaciora; primum quidem, quæ ſunt in medio cœlo ſuper terram; deinceps quæ in oriente, poſt

Ἀφέλησις, καὶ οἱ ὑπερκείμενοι τῶν ἀφετικῶν, καὶ ἡ ἀφέσεις τῶν ἀναιρετικῶν τόπων ἢ ἀστέρων. Διακρίνεται δὲ ἕκαστον αὐτῶν ὅτως.

Κεφ. ιβ'.

Περὶ τόπων ἀφετικῶν.

ΠΡῶτον μὲν ἀφετικὸς τόπος ὑποληπτέον, ἐν οἷς πάντως ἐστὶν ὁ μέλλων λαμβάνειν τ κυριότητα τ ἀφέσεως, καὶ τὸ δωδεκατημόριον τὸ περὶ τ ὡρόσκοπον ἀπὸ τῆς πέμπτης μοίρας τ περιφερομένων δ ὀρίζοντ, μέχρι τ λοιπῶν κε μοιρῶν. αἵτινες ἐπαναφέρον) ἐπικεντροι δσιν. καὶ ἔτι τ λ' τούτων μοιρῶν, τὰς δεξιὰς ☾ ἑξαγώνους, αἵτινές δ ἀγαθ δαίμον ☾· καὶ τὰς τετραγώνους δ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος, ☾ τὰς τριγώνους δ καλουμένων θεῶν, καὶ τὰς ἀκμὰς δ δυτ ☾. καὶ ἐν τούτοις δὲ πάλιν περικείνεται, ὡς ὑπερκατέσεσθαι καὶ πλέον δυνάμενα· πρῶτον μὲν, τὰ ἐν τῷ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματι· εἶτα τὰ κ τ ἀνατολικά. μ τὰ αὐτὰ, τὰ κ τὴν ἐπανα-

ἐπαναφορὰν δ' μεσουρανήματος· εἶτα τὰ δυόντα, καὶ ἐξῆς τὰ ὑποπτώματα δ' μεσουρανήματος. πᾶν γὰρ τὸ ὑπὸ γῆν πρὸς τοιαύτην κυριότητα ἄχρηστον, πλὴν ἐκείνων μόνων, ἃ εἰς φῶς ἔρχεται παρ' αὐτὴν τ' ἐπαναφοράν. τὰ δὲ ὑπὲρ γῆν τὸ ἀσύνδετον δωδεκαημόριον τῷ ἀνατέλλοντι, ὃ ἐστιν ἁρμόδιον προσλαμβάνεται. καὶ τὸ παρανατέλλον, ὅπερ καλεῖται δ' καταβάσιμον, ἐπιδὴ οὐ μόνον ἀποκλίνει, ἀλλὰ καὶ τ' ἐν αὐτοῖς ἀστέρων τὴν ὑπὸ τ' γῆν ἀπόρροιαν βλάπτει. σκοτοῖ γὰρ ὡσπερ ἀφανίζει τὸ ἀναθυμιώμενον παχὺ καὶ ἀχλυώδες ὑπὸ τ' τῆς γῆς ὑγρῶν. διὸ καὶ κ' χρῶμα καὶ κ' μέγεθος, οὐ φαίνονται κ' φύσιν ἔχοντες. ταῦτα μὲν οὕτως.

hæc, quę medio cœlo ſuccedunt, deinde quæ occidunt; poſtea præcedentia medium cœli; quidquid enim ſub terra eſt ad tale dominium nihil confert; niſi eorum tantum, quæ cum horoſcopo in lucem veniunt. Eorum vero, quæ ſupra terram ſunt, quidquid nullo familiaritatis vinculo cum aſcendente cohæret, ut omnino ineptum rejiciendum; & quod prius exeritur, vocaturque maligenii; quandoquidem non tantum deflectit; ſed & annexarum ſtellarum in terram effluxus lædit. Turbat enim, ac veluti abolet quidquid denſum, ac caliginoſum è terræ vaporibus exhalat. Quapropter & colore, & magnitudine præter naturam eſſe videtur, & hæc ita ſe habent.

Κεφ. ιγ'.

Πόσοι ἀφέται, καὶ περὶ κλήρου τ' τύχης.

Πάλιν δὲ μ' ταῦτα δεῖ προσλαβεῖν ἀφέτας, τοὺς κυριωτάτους τέσσαρας τόπους, ☉, ☽, ὡρόσκοπον, κλῆ-

CAP. XIII.

Quot ſint prorogatores, & de parte fortunæ.

POſt hæc rurſus prorogatores quatuor videlicet præcipua loca Solis, Lunæ, horoſcopi, partis fortunæ,

tunæ, & eorum dominatorum aſſumenda ſunt. Eam vero dico partem fortunæ, quæ à partium inter Solem, & Lunam numero, partibus æqualibus inter horoſcopum, & ſigna ſequentia computatur. Hanc itaque fortunæ partem vero, quæ ſemper die, ac nocte colligitur; ut quam habet rationem, & poſitum Sol ad horoſcopum, eandem habeat Luna, & ad partem fortunæ ſit veluti Lunaris horoſcopus. Ex his item præferatur interdiu quidem Sol, ſi in propagatoribus locis extiterit; ſin minus Luna, quod ſi nec ipſa fuerit, illa præferetur, quæ pluribus dominii titulis Solem, & præcedentem conjunctionem, & horoſcopum aſpexerit; quæ ſcilicet vel tribus modis, vel pluribus in uno ex jam dictis dominium habuerit: omnes enim dominii modi quinque ſunt. Quod ſi talis nulla fuerit, in ejus locum cadet horoſcopus. Noctu anteferetur Luna ſi ſimiliter

ρον τύχης, καὶ τοῦ οἰκοδεσπότας τούτων. κλῆρον δὲ λέγω τύχης, τὸ συναγόμενον ἀπὸ ☽ ἐπὶ ἀριθμοῦ ☽ ἀπὸ ☉ ἐπὶ D, καὶ τὰ ἴσα ἔχον ♌ ἀπὸ ☽ ὡροσκόπου καὶ τὰ ἑπόμενα τῶν ζωδίων· τοῦτον δὲ τὸν τε πάντοτε συναγόμενον καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἵνα ὃν ἔχῃ λόγον καὶ ἀφεσιαρχμὸν ὁ ☉ πρὸς τὸν ὡρόσκοπον, τοῦτον ἔχῃ καὶ ἡ πρὸς τὸ κλῆρον τῆς τύχης· καὶ ἵνα ἐστὶν ὥσπερ σελληνιακὸς ὡρόσκοπος. ἐκ τούτων δὴ πάλιν κρινέσθω ἡμέρας μὲν ὁ ☉, ἐὰν ἐν τοῖς ἀφεσιαρχοῖς τόποις ἐστίν. εἰ δὲ μὴ ἔστιν, ἡ D· εἰ δὲ μήτε αὐτὴ, προκριθήσεται ὁ πλείονας ἔχων λόγους οἰκοδεσποτείας πρός τε τὸ ☉, καὶ τῷ προκεχωρημένῳ σύνοδον, καὶ πρὸς τὸν ὡρόσκοπον. τοῦτ' ἔστιν, ὅτ' ἂν ἡ καλὰ τρεῖς τόπους, ἢ καλὰ πλείονας ἔχῃ τῷ οἰκοδεσποτείαν, πρὸς ἕνα τινὰ τῶν εἰρημένων. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες τῆς οἰκοδεσποτείας τόποι πέντε. εἰ δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι, λημφθήσεται ὁ ὡρόσκοπος. νυκτὸς δὲ προκριθήσεται ἡ D, ἐὰν ὁμοίως

ὁμοίως ἢ ἐν τοῖς ἀφεληγῆς τόποις. εἰ δὲ μὴ αὖτη, ἐαν ἢ ὁ ☉. εἰ δὲ μηδ' ἔστω, ὁ πλείονας ἔχων λόγους οἰκοδεσποτείας, πρός τε τὴν ☽ καὶ τὴν προηγησαμένην πανσέληνον, καὶ τὸν κλῆρον τῆς τύχης. εἰ δὲ μή ἐστι τοιοῦτος, ληφθήσεται ὁ ὡροσκόπος, σωματικῆς ὑπαρχούσης τῆς ἀποκαταστάσεως συζυγίας. εἰ δὲ εἴη πανσεληνιακή, ὁ κλῆρος τῆς τύχης· εἰ δὲ ἀμφότερα τὰ φῶτα, ἢ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης τῆς οἰκείας αἱρέσεως ἐν τοῖς ἀφεπιηγῆς τόποις εἰσὶ, ληφθήσεται ὁ μεσουρανῶν ἐν τῷ κυριωτέρῳ τόπῳ τῶν φώτων. ὅτ' οὖν ἢ ὁ οἰκοδεσπότης κυριώτερον ἐπέχῃ τόπον, καὶ λόγον ἔχῃ οἰκοδεσποτείας πρὸς ἀμφοτέρας τὰς αἱρέσεις, τότε μόνον προηγήσεται τῶν ἄλλων.

fuerit in locis prorogatoribus, ſin minus Sol, ſi fuerit; quod ſi nec ipſe extiterit, quæ pluribus dominii prærogativis ad Lunam, & præcedens plenilunium, & partem fortunæ aſpexerit; & ſi talis nulla fuerit, horoſcopus aſſumetur, ſi præcedens conjunctio in novilunio fuerit; ſi vero in plenilunio pars fortunæ. Si utraque lumina, vel dominator propriæ ſectæ in locis propagatoribus ſunt, quæ in magis præcipuo luminum loco fuerit, aſſumetur. Cum vero dominator magis præcipuum locum obtinet, & dominii rationem, habet ad ambas ſectas; tunc ſolum aliis anteponetur.

Κεφ. ιδ'.

Πόσοι τρόποι ἀφέσεως.

Οὕτως οὖν τοῦ ἀφέτου διακεκριμένου, ἔτι δεῖ παραλαβεῖν δύο τρόπους τῆς ἀφέσεως. τόν τε εἰς τὰ ἑπόμενα μόνον τῶν ζωδίων ὑπὸ τῆς καλουμένου ἀκτινοβο-

CAP. XIV.

Quot ſint modi prorogationis.

SIc itaque prorogatore dijudicato, adhuc duo prorogationis modi conſtituendi ſunt; alter erit in ſequentia tantum ſigna, ſub ea, quæ dicitur Actinobo-

lia, id est radiorum projectione, cum prorogator erit in locis orientalibus; hoc est in locis à medio cœlo ad horoscopum. Hic itaque assumendus est, nec non & ille, qui non solum consequentia versus, sed & in præcedentia signa peragitur in Horimea dicta, cum prorogator fuerit in locis medii cœli cadentibus. Quæ cum ita sint, fiunt partes interficientes secundum prorogationis modum, quæ in præcedentia est sola interfectrix occidui horizontis, quod dominum vitæ abolet. Aliæ vero partes stellarum sic occursantium, aut testificantium, & addunt, & demunt collectis, quousque prorogator occidat; non tamen interimunt, quod non ipsæ ad prorogatorem ferantur, sed illa potius ad eorum loca. Beneficæ itaque addunt, maleficæ demunt. Mercurius illis, quas aspexerit, suppetias fert. Numerum additionis, vel subtractionis partium uniuscujusque fi-

λίαν, ὅτ' ἂν ὁ ἀφέτης ὑπάρχῃ ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς τόποις, τοῦτ' ἔστιν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος ἐπὶ τὸν ὡροσκοπον τόπους. τοῦτον οὖν δεῖ παραλαβεῖν, καὶ τὰ μὴ μόνον εἰς τὰ ἑπόμενα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ προηγούμενα καὶ τὰ λεγομένην ὡρομαίαν, ὅταν ὁ ἀφέτης ᾖ ἐν τοῖς τοῦ μεσουρανήματος ἀποκεκλιμένοις τόποις. ἐχόντων δὲ τούτων ὅτως, γίνονται μοῖραι ἀναιρετικαὶ, καὶ μὲν τὴν ἄφεσιν τὰ εἰς τὰ προηγούμενα, μονὴ ἀναιρετικὴ, ἣ δυσκοῦ ὀρίζοντος, δι' ὃν ἀφανίζει τὸν κύριον τῆς ζωῆς. αἱ δὲ ἄλλαι μοῖραι τὸν ὅτως ὑπαντώντων ἢ μαρτυρόντων ἀστέρων, καὶ ἀφαιροῦσι καὶ προσλήθεασι τοῖς συναγομένοις, μέχρι τοῦ καταδύσεως τοῦ ἀφέτου. τοὺς ἀναιροῦσι δὲ, ἐπεὶ μὴ δύνανται φέρονται ὅτοι εἰς τὸν ἀφετικὸν τόπον, ἀλλὰ ἐκεῖνον μᾶλλον ἐν τοῖς τόποις τούτων. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοποιοὶ, προσλήθεασιν· ἀφαιροῦσι δὲ οἱ κακοποιοί. ὁ δὲ τοῦ ☿, οἷς ἂν συσχηματίζοιτο, προσλήθεται αὐτοῖς. δηλοῖ δὲ τὸν ἀριθμὸν τοῦ προθέσεως ἢ τῆς ἀφαιρέσεως, ἢ ἑκά-

ἡ ἑκάστη μοιροθεσία. ὅσοι γὰρ αὐτῆ ὦσιν ὡρισμένοι χρόνοι τῆς ἑκάστη μοίρας τοσοῦτον ἔστω καὶ τῶν ἐτῶν τὸ πλῆθος. ἀλλὰ ἡμέρας μὲν ὄσης, οἱ τῆς ἡμερινῆς μοίρας χρόνοι θεωρηθήσονται· νυκτὸς δέ, οἱ τῆς νυκτερινῆς. τοῦτο δὲ δεῖ σκοπεῖν ἐπὶ τῆς ἀναλογῆς τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν. εἶτα τῆς ἀναλογίαν τῆς ἀποχωρήσεως ὑφελεῖν, ἕως αὐτὰ πρὸς τὰς δυσμὰς γινομένων, μηδὲν ὑπολειφθῇ. ἀναιροῦσι δὲ καὶ τῆ ἀφέσιν τὴν εἰς τὰ ἑπόμενα τῶν ζωδίων, οἱ τόποι τῶν κακοποιῶν ἢ καὶ σ. ὅτ' αὐτὴ σωματικῶς ὑπαντήσωσιν, ἢ ἀκλίνα ὑπερβάλωσιν ὅθεν δήποτε, ἥτε κατὰ τετράγωνον, ἥτε κατὰ ἑξάμοιρον. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὑπὸ τῶν ἑξαγώνων τῶν κατὰ ἰσοδωδεκαμοιρίαν ἀκροντων ἢ βλεπόντων. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ συσχηματιζόμενος τῷ ἀφετικῷ τόπῳ τετράγωνος ἐκ τῶν ἑπομένων. καὶ ὁ ἑξάγωνος δὲ κακωθεὶς, ἔστιν ὅτε ὑπὸ τῶν πολυχρονίων δωδεκατημορίων. ναὶ μὴν καὶ ὑπὸ τῶν ὀλιγοχρονίων ὁ τρίγωνος ἀναιροῦσι. καὶ ἡ Ⓓ δὲ ἀφετικὴ

tus indicat. Quot enim uniuſcujusque partis horaria tempora fuerint, tot annorum numerus colligetur ; ſed interdiu diurnæ partis tempora, noctu nocturna conſiderentur. Hoc autem obſervandum eſt, ſi ipſa in ortu fuerint. Deinceps pro proportione diſtantiæ ſubtractio fiat quouſque dum ad occaſum pervenerint, nihil eorum remaneat. Interimunt vero prorogatione, quæ in ſequentia ſignorum fit, loci maleficorum Saturni, & Martis; tunc cum vel corporibus occurrerint, vel quomodolibet, ſive quadrato aſpectu, ſive oppoſito, quandoque etiam ſexagono, ſi propter vires pares ab obedientibus, aut videntibus ſignis proficiſcatur, radium emiſerint. Ipſe item tetragonus cum loco propagatore ex ſequentibus configuratus ; & ſexagonus etiam male affectus nonnunquam à ſignis longarum aſcenſionum. Præterea & trigonus à ſignis brevium aſcenſionum afflictatus, interimunt. Et Luna item ſi prorogatrix fuerit,

rit, & locus Solaris; quippe occurſus, qui in ſimili prorogatione contingunt, poſſent & occidere, & ſalvare; quod iſti occurſus ad locum prorogatorem ferunt. Neque tamen ſemper ſimilia loca necant; ſed ſolummodo male affecta; eorum enim pars interfectrix impeditur, ſi in finem beneficæ incidant, aut ſi quæ beneficarum quadratum radium aut trigonum, aut oppoſitum in ipſam partem interfectricem, aut in ipſas partes ſequentes Jovis non ultra duodecim gradus, Veneris non ultra octo, projecerit; vel ſi uterque tum prorogator, tum occurrens cum corporei ſint, non habeat eandem latitudinem uterque. Cum itaque adjuvantes aſpectus, aut interimentes, ſive bini, ſive plures, utrinque comperiantur, animadvertendum eſt quinam potioris ſit roboris, tum potentia, tum numero, & numero quidem cum multitudine reliquas ſuperarit, virtute ve-

ὑπάρχεσα, ἢ ὁ ἡλιακὸς τόπος. καὶ γὰρ ἂν αἱ κῆ τοιαύτην ἄφεσιν ἀπαντήσεις γινόμεναι, δυνάντην καὶ ἀναιρεῖν καὶ σώζειν. διὰ ὅτι αὕτην αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὴν ἀφελοῦσαν ὑπερφέρουσι τόπον. ἀ μὴν τοιοῦτοι τόποι πάντοτε ὑπάρχουσιν ἀναιρετικοί, ἀλλὰ μόνον ὅτ' ἂν κακωθῶσιν. ἐμποδίζεται γὰρ ἡ ἀναιρετικὴ αὐτῶν μοῖρα, ἐὰν ἐμπέσωσιν εἰς ὄρειον ἀγαθοποιόν. ἢ ἐάν τις τῶν ἀγαθοποιῶν ὑπερβάλῃ τετράγωνον ἀκτῖνα ἢ τρίγωνον ἢ ἡμίτομον πρὸς αὐτὴν τὴν ἀναιρετικὴν μοῖραν, ἢ εἰς τὰ ἐπόμενα αὐτῆς, ὑπὸ μὲν ♃ μὴ ὑπὲρ τὰς ιϛ' μοίρας· ὑπὸ ♀ μὴ ὑπὲρ τὰς η'. ἢ ἐὰν ἀμφότεροι ὦσι, τε ἀφίδες καὶ οἱ συναπτῶν σώματα ὑπάρχοντες, μὴ ἔχωσι τὸ αὐτὸ πλάτος ἀμφότεροι. ὅτ' ἂν ᾖ τά τε βοηθοῦντα σχήματα καὶ τὰ ἀναιροῦντα ἄν τε δύο ἄν τε καὶ πλείονα διαιρεθῇ ἑξηκατέρωθεν, σκοπητέον ποῖα ἐστὶν ὑπερκρατέστερα καὶ κῇ δυνάμιν καὶ κῇ πλήθει. κῇ πλήθει μὲν, ὅτ' ἂν ὑπερβάλῃ τῷ πλήθει ἕτερα ἑτέρων· κῇ δύ-

καὶ δυνάμιν δὲ, ὅτ' αὖ οἱ ἀστέρες οἱ βοηθοῦντες ἢ οἱ ἀναιροῦντες, οἱ μὲν ἐν τόποις οἰκείοις εἰσὶν, οἱ δ' οὐχί. καὶ μάλισα ὅτ' αὖ οἱ μὲν ἀνατολικοὶ, οἱ δὲ δυτικοὶ τυγχάνωσιν. καὶ ὅλως τῶν ὑπὸ τὰς αὐγὰς ὄντων οὐδένα δεῖ παραλιπεῖν, ὅτε πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, ὅτε πρὸς τὴν βοήθειαν. πολλῶ, εἰ μὴ ἀφετικῆς ἴσης τοῦ Δ, αὐτὸς ὁ τοῦ ☉ τόπος ὑπό τινος κακοποιοῦ σωνόντος αὐτῷ σωτεαπεὶς, καὶ ὑπὸ μηδενὸς ἀγαθοποιοῦ ἀνάλυσιν δεχόμενος, ποιήσει τὴν ἀναίρεσιν. ὁ μὲν τοίνε ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ὁ γινόμενος ὑπὸ τῆς Δμφισέσεων τε μεταξὺ καὶ τε ἀφελικοῦ τόπου καὶ τοῦ ἀναφελικοῦ, ὑπολαμβάνεται ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν πάντοτε χρόνων ἑκάστης μοίρας· ἀλλὰ τότε μόνον, ὅτ' αὖ ἡ αὐτὸς ὁ ἀνατολικὸς τὴν ἄφεσιν ἔχῃ, ἢ τις ἄλλος τῶν ποιουμένων τὴν ἀνατολὴν εἰς τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα. καὶ γὰρ ἐπὶ παντὸς τόπου ἑνὸς σκοπὸν προκειμένου τῷ βουλομένῳ φυσικῶς ὑποκεῖσθαι, τὸ μὴ πόσους ἰσημερινοὺς χρόνους ὁ τόπος καὶ ἑπομένους

ro cum ſtellarum adjuvantium, vel interimentium, hæ quidem in locis propriis ſint, aliæ non item; eoque præcipue ſi hæc quidem oriantur, illæ occidant. Univerſaliter enim earum, quæ fulgoribus ſubſunt, nulla relinquenda eſt, neque ad interfectionem, neque ad auxilium. Niſi cum Luna fuerit prorogatrix, ipſe ſolaris locus à quapiam malefica illi adhærente depravatus, & à nulla benefica liberatus, mortem induxerit. Numerus annorũ, qui à diſtantiis, quæ ſunt inter prorogatorem, & interfectorem non ſimpliciter, nec temere colligitur ſemper ex aſcenſionibus temporum cujuſlibet partis; ſed tunc ſolummodo, cum aut ipſe orientalis prorogationem occupat, vel alia quæpiam oriens in orientali horizonte. Etenim cum unus omnino ſcopus propoſitus ſit illi, qui naturali ratione conſiderare velit, poſt quot ſcilicet æquinoctialia tempora locus ſequentis

corpo-

corporis, aut figuræ in locum illius, qui generationem pervertit; advenit, quod æquinoctialia tempora æqualiter horizontem, & meridianum percurrant; & ex his utrisque localium elongationũ tempus ſummatur, & quodlibet tempus unum annum ſolarem ſignificet. Hęc inquam cum ita ſe habeant, convenienter cum in ipſo orientali horizonte locus prorogator, & præcedens fuerit, accipienda ſunt aſcenſionum tempora, quæ uſque ad occurſus partium interceſſere. Nam interfector poſt tot æquinoctialia tempora ad locum prorogatorem; hoc eſt ad orientalem horizontem devenit. Cum locus prorogator in meridiano fuerit, aſcenſiones omnes rectæ ſphæræ accipiendæ ſunt; quot ſcilicet aſcenſionibus meridianum permeat unaquæque ſectio. Cum in occiduum horizontem locus prorogator inciderit, deſcenſiones aſſumendæ ſunt, quo unaquę-

σώμαλος ἢ ἡμίμαλος, ὅτι τ τόπον ὃν ἀφαιρεῖ ἓξ πρωλαβόνλος κ τ ἡμίσεια, ἀφ' τὸ διέρχεσθαι ὁμαλῶς τὸν ἰσημερινὸς χρόνος ἓξ τ ὀρίζονλα κ τ μεσημβρινόν, ἓξ πρὸς τέτλυς ἀμφοτέρυς λαμβάνεσθαι τὰς ὁμοιότηλας τῶν τοπικῶν ἀποσάσεων, κ ἕκασον χρόνον προσημαίνειν ἐνιαυτὸν ἕνα ἡλιακόν. Ἐπεὶ ὃν ταῦτα ὕτως ἐσὶν εἰκότως, ὅτ' ἂν εἰς αὐτὸν τ ἀνατολικὸν ὀρίζονλα, ὁ ἀφελικὸς ἓξ προηγέμων τόπος τὸ ἀρχῆ, ὀφείλυσι λαμβάνεσθαι οἱ ἀναφορικοὶ, οἱ μέχρι τ ὑπαντήσεως τ μοιρῶν. κὰ γὰρ ὁ ἀναιρέτης, μὴ χρόνος τοσόλυς ἰσημερινὸς παρεληλύθειν ἀπὸ τ ἀφετικὸν τόπον, τοῦτ' ἔσιν ἀπὸ τ ἀνατολικὸν ὀρίζονλα ὅτ' ἂν ᾖ ἀιρεθῇ ὁ ἀφετικὸς τόπος ἐπὶ τ μεσημβρινόν, δεῖ λαμβάνειν τὰς ἀναφορὰς τὰς ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας πάσας, ἐν ὅσαις ἀναφοραῖς τ μεσημβρινὸν διέρχεται ἕκασον τμῆμα. ὅτ' ἂν ᾖ ἐπὶ δ δυτικὸν ὀρίζονλα ὁ ἀφετικὸς τόπος ἐπὶ, δεῖ λαβεῖν τὰς καταφορὰς, ἐν ὅσαις ἑκάσῃ μοῖρα

μοῖρα τῶν Δραστάσεων καταφέρεται, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ ὅσας ἀναφέρονται αἱ Δραμεταβάσαι αὐτάς. ὅτ' οὖν ὁ ἀφελικὸς καὶ προηγούμενος τόπος ἐν τοῖς εἰρημένοις τόποις τρισὶν ὅροις οὐκ ὑπάρχῃ, ἀλλ' ἔν τινι μεταξὺ Δραστήματι, ἀλλ' ἔπονται τούτων τὰ ἀναφορῶν, ἢ καταφορῶν, ἢ τὰ μεσουρανήσεων ἄγουσι τοὺς ἑπομένους τόπους ἐπὶ τοὺς προηγουμένους, ἀλλ' ἕτεροι. ὅμοιοι γὰρ τόποι καὶ οἱ αὐτοί εἰσιν, οἵτινες μίαν ἔχουσι θέσιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ μέρη, πρός τε τὸ ὀρίζοντα καὶ τὸ μεσημβρινόν. τοῦτο δὲ συμβαίνει, οἱ ἔγγιστα κεῖνται ἐφ' ἑνὸς τῶν ἡμικυκλίων τῶν διαφορουμένων διὰ τῶν τομῶν καὶ μεσημβρινοῦ καὶ ὀρίζοντος. ὧν τινῶν ἡμικυκλίων ἕκαστον κατὰ τὸ αὐτὸ θέσιν ἴσον ἔγγιστα ποιεῖ καιρικὸν ὥραν. ὥσπερ οὖν διὰ τῶν εἰρημένων τόπων διαγόμενος ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔρχεται θέσιν καὶ τοῦ ὀρίζοντος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ, οὕτω καὶ χρόνους ποιεῖ ἀνίσους καὶ διαφόρους τῆς διαλύσεως τοῦ ζῳδιακοῦ· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὰς θέσεις τῶν ἄλλων ὑποστάσεων

que pars distantiis devehitur; hoc est quot illis oppositæ ascendunt. Cum prorogator, & præcedens locus prædictos tres fines non tenuerit, sed intermedia quædam spatia nondum harum ascensionum, vel descensionum, aut cœli culminis tempora, sed alia, sequentes locos in præcedentes, transferunt. Similes enim iidemque loci sunt, qui unum tantum positum agnoscunt, & ad easdem partes, horizontem duntaxat & meridianum referuntur. Id vero illis contingit, qui proximi sunt in uno hemicyclio eorum, quæ meridiani, & horizontis sectionibus describuntur, quorum singula juxta eundem positam proxime horam temporalem æqualem efficiunt. Quemadmodum itaque per dicta loca circumiens in eundem situm, & horizontis, & meridiani recurrit, temporaque inæqualia, diversaque Zodiaci transitibus efficit, pari modo in positis aliarum di-

stantia-

ſtantiarum per tempora illis inæqualia prætervehitur. Nobis tamen una tantum via probetur; ut ſcilicet nos ſive orientalem ſitum tenuerit locus prorogator, & præcedens, ſive meridianum, ſive occiduum, ſive aliam quamcunque pro ratione temporum, quæ ad locum prorogatorem conducunt, ſequentem locum ſumamus. Via autem hæc eſt; aſſumpta ſigniferi parte, quæ in medio cœli eſt, & præcedente, & ſubſequente primũ quidem conſideremus, quem habeat habitum pars præcedens, & quot horis temporalibus à meridiano diſtet, & aſcenſionibus rectæ ſpheræ dinumeratis, quas invenerimus inter conſideratam; hoc eſt præcedentem partem, & medium cœlum, ſive ſupra, ſive infra terram interfuiſſe, dividemus in multitudinem temporum horariorum partis præcedentis, aut diurnorum, aut nocturnorum; ſed ſi ſuper terram eſt diurnorum, ſi infra terram nocturnorum;

ποιεῖτω τὰς παρόδους, ἀφ' ὡρῶν ἐκείνοις ἀνίσων. Ἡμῖν δὲ μία ἔσω μέθοδος· ὥστε ἐάν τε ἀνατολικὴν ἔχῃ θέσιν ὁ ἀφετικὸς τόπος καὶ προηγούμενος, ἐάν τε μεσημβρινὴν, ἐάν τε δυτικὴν, ἢ καὶ ἄλλην τινὰ ἐξ ἀναλογίας τῶν ὡρῶν, οἱ φέρουσιν ὅτι τὸν ἀφετικὸν τόπον, λαμβάνωμεν ἡμεῖς καὶ τὸν ἑπόμενον τόπον. Εἰ δὲ ἡ μέθοδος τοιαύτη. λαβόντες τὴν μοῖραν τοῦ ζῳδιακοῦ τὴν ἐν τῷ μεσουρανήματι, καὶ τὴν προηγουμένην, καὶ ἐπὶ τὴν ἑπομένην, πρῶτον μὲν σκεψώμεθα ἐν ποίᾳ ἐστὶν ἡ προηγουμένη μοῖρα, καὶ πόσας καιρικὰς ὥρας ἀπέχει τοῦ μεσημβρινοῦ, καὶ ἀριθμήσαντες τὰς ἀναφορὰς τὰς ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας, ἃς ἂν ὅρωμεν ἀνὰ μεταξὺ τῆς ὑπισχνουμένης ἢ τοι προηγουμένης μοίρας, καὶ τοῦ μεσουρανήματος εἴτε ὑπὲρ γῆν, εἴτε ὑπὸ γῆν, μερίσωμεν αὐτὰς εἰς τὸ πλῆθος τῶν ὡριαίων χρόνων τῆς προηγουμένης μοίρας, ἢ τῶν ἡμερινῶν ἢ τῶν νυκτερινῶν. ἀλλ' εἰ μὲν ὑπὲρ γῆν ἐστι, τῶν ἡμερινῶν· εἰ δ' ὑπὸ γῆν, τῶν νυκτε-

νυκτεμινῶν. ἐπειδὴ τὰ ἐξ μεσημβεμινὲ τμήματα, τὰς αὐτὰς καιρικὰς ὥρας ἀπέχοντα ἐξ ζωδιακῆ, ὑπὸ ἑνὸς κύ ἐξ αὐτῆ ἡμικυκλίε γίνεται. εἶτα λαμβάνομεν καὶ τὸ μεθ' πόσας ἰσημερεμινὰς χρόνας τὸ ἑπόμενον τμῆμα τοσαύτας ἀπέχει ἐκ ἐξ αὐτῆ μεσημβεμινὲ ἴσας καιρικὰς ὥρας, ὅσας ἀπεῖχεν ἡ προηγουμένη μοῖρα ἐξ αὐτῆ. κύ λαβόντες ταύτας, ὑπερβαίνομεν πάλιν διὰ τῶν ἀναφορῶν τῶν ἐπ' ὀρθῆς τ σφαίρας, πόσας χρόνας ἰσημερεμινὰς κ τῷ ἐξ ὀρχῆς θέσιν ἀπεῖχεν ἡ ἑπομένη μοῖρα, τ ἐν τῷ μεσουρανήματι μοῖρας. καὶ πόσας ἀπεῖχεν, ὅτε πρὸς τ προηγουμένῳ τὰς ἴσας καιρικὰς ὥρας ἐπείχ. Καὶ πολυπλασιάσαντες καὶ ταύτας ὑπὸ τὸ πλῆθος τ ὡριαίων χρόνων τ ἑπομένης μοίρας, ὁμοίως εἰ μὲν ὑπὲρ γῆν εἰσὶν, τ ἡμερεμινῶν· εἰ δὲ ὑπὸ γῆν, τῶν νυκτεμινῶν. κύ λαβόντες τοῦτ ἐκ τ ὑπεροχῆς ἀμφοτέρων διασημάτων γινομένους χρόνους, ἔξομεν ὃ ὑπεζητοῦμεν τ ἐτῶν πλῆθος.

quandoquidem meridiani sectiones iisdem horis temporalibus à signifero distantes sub uno, eodemque hemicyclio continentur. Tunc scrutari oportet post quot æquinoctialia tempora sequens sectio ex eodem meridiano distabit, tot æqualibus temporalibus horis, quot præcedens pars ab ipso disjungebatur, quibus collectis rursus investigabimus per ascensiones rectæ sphæræ, quot tempora æquinoctialia secundum situm à principio sequens pars peregrinabatur à parte medii cœli, & quot aberat, cum in præcedenti pares temporales horas faciebat. Quibus multiplicatis ad multitudinem temporum horariorum partis sequentis; similiter si super terram sunt diurnorum, si infra terram nocturnorum, & assumptis ex utriusque distantiæ superatione temporibus emergentibus, quem jam inquirimus annorum numerum deprehendemus.

CAP. XV.

Exemplum.

EXempli itaque gratia accipiamus locum præcedentem initium Arietis, ſubſequentem Geminorum principium : ſupponaturque regio, in qua dies maximus eſt horarum quatuordecim. Horaria item magnitudo principii Geminorũ circumcirca temporum æquinoctialium ſeptemdecim. Et primum initium Arietis oriens accipiamus, ut medium cœlum initium occupet Capricorni, diſtetque à cœli culmine, Geminorum initium tempora æquinoctialia centum quadraginta octo. Cum itaque initium Arietis à cœli culmine horas ſex temporales diſtet, ſi illas multiplicabimus cum ſeptemdecim temporibus horariæ magnitudinis initii Geminorum habebimus hujuſce diſtantiæ centum, & duo tempora. Nam centum quadraginta octo temporum exceſſus ad cœli faſtigium eſt: & cum centum quadraginta octo tempora,

Κεφ. ιε'.

Υ'πόδειγμα.

Υ'Ποδείγμα] Θ ὧν ἔνεκεν, λάβωμεν προηγούμενον τόπον, τὴν ἀρχὴν τοῦ κριός, ἑπόμενον δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν διδύμων. ἔστω δὲ καὶ κλίμα ἐν ᾧ ἡ μεγίστη ἡμέρα ἐστὶν, ὡρῶν ιδ'. τὸ δὲ ὠριαῖον μέγεθος τῶν ΙΙ ἀρχῆς, ἐγγίσαι χρόνων ἰσημερινῶν ιζ'. καὶ πρῶτον λάβωμεν ἀνατέλλοντα τὴν ἀρχὴν τοῦ ♑ν, ἵνα μεσουρανῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♋. καὶ ἔστω ἀπέχουσα τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος, ἡ τῶν διδύμων ἀρχὴ, χρόνους ἰσημερινοὺς ρ' μή'. ἐπεὶ οὖν ἡ ἀρχὴ τοῦ ♑ν ἀπέχει τοῦ μεσουρανήματος τοῦ ὑπὲρ γῆν καμπτικὰς ὥρας ἓξ, αὗται πολυπλασιαζόμεναι ὑπὸ τοὺς ιζ' ἰσημερινοὺς χρόνους τοῦ ὠριαίου μεγέθους τῆς ἀρχῆς τῶν διδύμων, ποιήσουσι καὶ τοῦτο τῆς ἀφαιρέσεως ταύτης χρόνους ρ Θ'. ἡ δὲ ἐποχὴ τῶν ρ' μή' χρόνων, πρὸς τὸ ὑπὲρ γῆν μεσουράνημά ἐστι. καὶ ἐπεὶ οἱ ρ' μή' χρόνοι ὑπερέ-

χουσι

χασι τῶν ρϐ' χρόνων μς', μεταβήσεται ὁ ἑπόμενος τόπος ἐπὶ τὸν προηγούμενον τόπον, μετὰ τοῦ μς' χρόνους τῆς ὑπερογῆς. εἰσὶ δὲ τοσοῦτοι ἔγγιστα χρόνοι καὶ τῆς ἀναφορᾶς ϟ ν κϛ ϟ γ. ἐπιδὴ ὁ ἀφεπικὸς τόπος ὑπερέχειν ὡροσκοπεῖν. Ὁμοίως δὲ ἡ ἀρχὴ ϟ ν μεσουρανείτω, ἵνα ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ ἀπέχῃ τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος καὶ τὴν πρώτην θέσιν χρόνους ἰσημερινοὺς ν ἡ. ἐπεὶ οὖν ὀφείλει καὶ τὴν δευτέραν θέσιν ἡ ἀρχὴ τῶν ♊ μεσουρανεῖν, ληφθήσεται ἡ ὑπερογὴ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ν ἡ χρόνων. ἐν ᾗ ὑπερογῇ ὅτε ν καὶ ὁ γ τ μεσημβρινὸν διέρχονται, ἀφ' ὃ πάλιν μεσουρανεῖν τὸν ἀφεληθὲν τόπον. κϐ δὲ τὸν αὐτὸν τόπον, ἐξῶ δυώδεκα ἡ ἀρχὴ τοῦ ν, ἵνα μεσουρανῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ♋· ἀπέχῃ δὲ τοῦ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος ἡ ἀρχὴ τῶν διδύμων εἰς τὰ προηγούμενα χρόνους ἰσημερινοὺς λϐ'. ἐπεὶ οὖν πάλιν

centum & duo tempora, quadraginta, & duobus excedant: ſequens locus in præcedentem devolvatur poſt tempora quadraginta, & ſex exceſſus, tot autem ſunt proxima tempora aſcenſionis Arietis, & Tauri, quando locus prorogator in horoſcopo collocatur. Similiter initium Arietis cœli culmen habeat, ut principium Geminorum à cœli faſtigio juxta primum poſitum tempora æquinoctialia quinquaginta octo abſit. Cum juxta ſecundam poſitionem principium Geminorum cœli medium tenere debeat, exceſſus diſtantiæ quinquaginta, & octo temporum aſſumetur, in quo exceſſu Aries, & Taurus meridianum permeant, quod rurſus locus prorogator in medio cœli conſiſtat. Eadem etiam ratione occidat principium Arietis, ut cœli medium initium Cancri habeat; diſtet autem à medio cœlo, quod ſupra terram eſt Geminorum initium præcedentia verſus, temporibus æquinoctialibus duobus, & triginta. Cum ergo

rurſus initium Arietis à cœli culmine ſex temporales horas ad occaſum abſit, ſi decies ſepties has multiplicaverimus, centum, & duo tempora habebimus, quibus & Geminorum initium, dum obit, à meridiano diſtat. Aberat vero dictum Geminorum principium juxta primum ſitum verſus eadem temporibus triginta duobus, quæ centum, & duo tempora, ſeptuaginta temporibus excedunt. Poſt hunc itaque exceſſum, ſive ſeptuaginta tempora ad occaſum devehetur; tunc cum etiam deſcendunt Aries, & Taurus; ſigna vero oppoſita efferuntur Chelæ, & Scorpius. Sumamus ſurſum initium Arietis à cardinibus remotum, diſtetque verſus præcedentia à meridiano tres temporales horas, ut in cœli faſtigio ſit decima octava Tauri pars: abſitque initium Geminorum à cœli culmine verſus ſequentia temporibus æquinoctialibus tredecim; ſi rurſus ſeptemdecim tempora cum tribus horis multiplicentur, initium Geminorum

ἡ ἀρχὴ ϛ ν ἀπέχῃ ἀπὸ μεσημβρινῆς ἑξ ὥρας πρὸς δυσμάς, ἐὰν ἐπτακαιδεκάκις ταύτας πολυπλασιάσωμεν, ποιήσωμεν χρόνους ρϐ', ὃς καὶ ἡ ἀρχὴ τ διδύμων διώκουσα ἀπέχῃ ἀπὸ μεσημβρινῆ. ἀπεῖχεν ἢ ἡ αὐτὴ τ διδύμων ἀρχὴ κῃ τ πρώτου θέσιν ἀπὸ τὰ αὐτὰ χρόνους λϐ'. ὧν ὑπερέχουσιν οἱ ρϐ' χρόνοι ὁ'. μεθ' ταύτην οὖν τὴν ὑπεροχὴν, ἤτοι τοὺς ὁ χρόνους, μεταβήσεται ἀπὸ τὸ δυῶν, ὅτε δὲ καταφέρεται μὴν ὁ ν κῃ ὁ γ. ἀναφέρεται ἢ τὰ Διδυμεζῶντα δωδεκατημόρια, αὖτε χῆλαι δὲ ὁ σ. λάβωμεν ἢ πάλιν τὴν ἀρχὴν ϛ ν, μὴ ὄσαι ἔν τινι κέντρῳ. ἔστω δὲ ἀπέχουσα εἰς τὰ προηγούμενα τ μεσημβρίας, τρεῖς καὶ εἰκοσιν ὥρας. ἵνα μεσουρανῇ μὴν ἡ ιή μοῖρα ϛ γ. ἀπέχῃ ἢ ἡ ἀρχὴ τ ΙΙ ϛ ὑπερῳλῶν μεσουρανήματα εἰς τὰ ἑπόμενα χρόνους ισημερινοὺς ιγ'. Ε' ἐὰν οὖν πάλιν οἱ ιζ' χρόνοι ἀπὸ τὰς τρεῖς ὥρας πολυπλασιαθῶσιν, ἔσται ἡ ἀρχὴ τ ΙΙ ἀπέχου-

ἀπέχουσα τ̃ μεσημβρίας εἰς τὸ προηγούμενα, χρόνους ν' ς̃ ἕνα. ἀμφότεροι οὖν οἱ χρόνοι οἱ τε ιγ' τ̃ πρώτης θέσεως καὶ οἱ ν', ς̃ εἷς τ̃ δευτέρας, γίνονται χρόνοι ξδ'. ἐποίει δὲ ς̃ πρότερον ἀφ' ἑ τ̃ αὐτῆς ἀνατολῆς ὁ ἀφεληὴς τόπος, ἀναπέλλων μὲν χρόνους μς'. μεσουρανῶν δὲ χρόνους νη'. δύνων δὲ χρόνους ο'. ὥστε καὶ ἀριθμὸς ἕτος τ̃ χρόνων, ὁ κ̃ ἐστὶν μεταξὺ τ̃ τε μεσουρανήσεως ς̃ τ̃ δύσεως ἀφαιρεθεὶς ἑκάστου τ̃ ἄλλων ἀριθμῶν. καὶ γὰρ ὑπερέξει χρόνων ξδ'. παρήλαξε δὲ καὶ κ̃ τ̃ ἀναλογίαν τ̃ τριῶν ὡρῶν τ̃ ὑπεροχῆς. καὶ γὰρ ὑπὲρ μὲν τ̃ ἄλλων τεταρτημορίων τ̃ ὄντων κ̃ τὰ πέντε, δώδεκα χρόνων λ̃. ὑπὲρ δὲ τῆς ὑποβάσεως τ̃ τριῶν ὡρῶν, ἐξ ἔχει χρόνους. δυνατὸν δέ ἐστι χρῆσθαι καὶ ἁπλουστέρᾳ μεθόδῳ. ἐὰν γὰρ ἀνατείλῃ ἡ προηγουμένη μοῖρα, λαμβάνομεν τὰς ἀναφορὰς τὰς μέχρι τ̃ ἑπομένης. ἐὰν δὲ μεσουρανῇ, χρησόμεθα τ̃ ἀναφορᾶς, τ̃ ἐπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας. ἐὰν

aberit à meridiano in præcedentia temporibus quinquaginta & uno. Vtraque ergo tempora tum tredecim primi ſitus, quinquaginta, & unum ſecundi conficiunt tempora ſexaginta quatuor. Abſolverat vero, & prius eodem ordine locus prorogator naſcens quidem tempora quadraginta & ſex, cœli culmen adiens tempora quinquaginta, & octo, obiens tempora ſeptuaginta; adeo ut temporum hic numerus, qui poſitu inter cœli medium, occaſumque eſt, ab aliis numeris diſſideat: fuit enim ſexaginta quatuor temporum, & pro proportione exceſſus trium horarum immutatus eſt. Nam in aliis quadrantibus ſecundum cardines acceptis duodecim temporum erat, & in diſtantia trium horarum ſex tempora continet. Poſſumus autem & ſimpliciore via uti; etenim ſi pars præcedens exorta fuerit, aſcenſiones uſque ad partem ſequentem intercurrentes ſumemus, ſi cœli faſtigium tenuerit: aſcenſionibus rectæ ſphæræ utemur, ſi occi-

derit deſcenſiones aſſume-
mus. Si inter hæc interſti-
tia Arietis exemplo expo-
ſita diſtantia fuerit, primum
tempora propria cujuſlibet
cardinis accipiemus, & cum
Arietis initium ſupponeba-
tur inter duos cardines me-
dii cœli, & occidentis hæ-
rere horum propria tem-
pora comperientur eſſe uſ-
que ad principium Arietis
cœli culminis quinquagin-
ta & octo, & ſeptuagin-
ta occaſus. Deinceps quod
temporalibus horis pars
præcedens ab aliis differat
comperiemus, & quod di-
ctæ horæ temporales, qui-
bus à quolibet cardine ſe-
ctio præcedens diſſidet, fue-
rit pars temporalium hora-
rum, ex quadrante reſul-
tans, tantam partẽ exceſſus
ab utriſque detracti, aut ad-
demus, aut auferemus car-
dinibus inter ſe collatis; ut
in exemplo propoſito vide-
re eſt, ſeptuaginta tempo-
ra, quinquaginta octo, duo-
decim temporibus ſupera-
re. Locus autem præcedens
à cardinibus temporales

δὲ δυώδη, ληψόμεθα τὰς κα-
ταφοράς. ἐὰν δὲ ἐσι μεταξὺ
τούτων ὥσπερ ἡ νῦν ὑ γ ρη-
θεῖσα ἀφάσασις, πρῶτον μὲν
ληψόμεθα σοῦ χρόνους τοὺς
ἰδίους ἑκάσε κέντρε. κὴ ἐπεὶ ἡ
ἀρχὴ ὑ γ ὑπέκειτο εἶναι μέ-
σον τ δύο κέντρων, τοῦτε με-
σουρανοῦ τ κὴ ὑ δυόντ, ἀ-
ρεθήσονται οἱ τούτων ἴδιοι
χρόνοι, λέγω δὴ ὁ μέχρι τ
ἀρχῆς τῶν ♈, νὴ μὲν ὑ με-
σουρανήματ, ὁ ὑ τ καταδύσεως. εἶτα μαθόντες πόσας
καιρικὰς ὥρας τὸ κλῖμα τὸ
προηγούμενον ἀπέχει ἀπὸ ἑ-
κάσε, ὅσον αὖ αὖται αἱ καιρι-
καὶ ὧραι, ἃς ἀπέχει ἐξ ἑκά-
σε τῶν κέντρων τὸ προηγού-
μενον τμῆμα, τοσαύτας τῶν
μερ τῶν καιρικῶν ὡρῶν
τῶν ἐν ὑ τεταρτημορίε, το-
σοῦτον μερ τ ἐξ ἀμφοτέ-
ρων συναγομένης ὑπεροχῆς,
ἢ προσθήσομεν, ἢ ἀφελοῦ-
μεν ἐκ τῶν συγκειμένων
κέντρων. οἷον ὅτι ὑ γ προγε-
γραμμένε ὑποδείγματ, οἱ
ὁ χρόνοι ὑπερέχουσι τ νὴ χρόνων ιϛ'. ἰῶ ὑ ὁ προ-
ηγούμενε τόπε ἀπέχων ἐκ τῶν κέντρων καιρικὰς
ὥρας

ὥεας ἴσας τξεῖς. αἵ πινες εἰσὶν ἥμισυ μέεος τ ἓξ. ἐπεὶ ἓν τῶν ἓξ μέεος ἐςὶ τὰ τξία τὸ ἥμισυ, ἰῶ δὲ ἡ ὑπεροχὴ χεόνοι ιβ', ληψόμεθα τῶν ιβ' τὸ ἥμισυ, τοῦτ' ἔςιν ἓξ. καὶ ταῦτα ἢ ωεοσθέντες τοῖς νη' χεόνοις, ἢ ἐκ τῶν ὁ' ἀφελόντες, εὑεήσομεν τὸ ζητούμενον χεόνος ξδ'. Ἐὰν δὲ ἀπεῖχεν ὁ ωεηγούμενος τόπος δύο καιεικὰς ὥεας ἐκ τῶν κέντεων, ἐπεὶ τὰ δύο τξίτον εἰσὶ μέεος τῶν ἓξ, πάλιν λαμβάνομεν αὖ τῶν τῆς ὑπεροχῆς χεόνων, τοῦτ' ἔςιν, τῶν ιβ', τὸ τξίτον, ἤτοι τὰ δ'. καὶ εἰ μὲν ἡ ἀποχὴ τ δύο ὡεῶν ὑπέκειτο ἐκ μεσουεανήματος, ἐποιοῦμεν αὐτὰ ωεοσθήκην ἐν τοῖς νη' χεόνοις. εἰ δ' ἰῶ ἐκ δύνοι ἡ ἀποχὴ, ὑφείλομεν αὖ αὐτὰ ἀπὸ τῶν ὁ'. ἡ μὲν οὖν ποσότης τ χεόνων, δ' τως ὀφείλει καὶ τὸν εἰεημένον τεόπον λαμβάνεσθαι. λοιπὸν διαιεέσεως ἑκάσης ὑπαυλήσεως ἢ καταδύσεως τότε ἀναιεεπτικὰ καὶ καὶ σὺν κλιμακτῆεας, καὶ τὸν τάξιν τὸν ὀλιγοχεο-

horas æquales tres distabat, quæ de sex horis sunt dimidia pars. Cum itaq; sexenarii pars dimidia sint tria, & excessus esset tempora duodecim, duodenarii mediam partem, sex scilicet accipiemus, eaque aut adjicientes quinquaginta octo temporibus, aut ex septuaginta detrahentes, quod quærimus, colligemus, tempora videlicet sexaginta quatuor. Si aberat locus præcedens, duas temporales horas à cardinibus, cum sit oriens sexenarii rursus ab excessus temporibus, duodenaris duntaxat tertiam partem, aut quatuor accipiemus; etsi duarum horarum distantia à medio cœlo poneretur, adderemus illa quinquaginta octo temporibus; si distantia ab occidente esset subduceremus illa à septuaginta. magnitudo ergo temporum hac ratione perveſtiganda est. Reliquum est, ut cujuslibet occursus, aut demersionis interfectrices, ac climatericas, ex iis, qui brevissimo tempore finiuntur,

dijudicemus, & quæcunque per trajectionem afflicto, vel adjuvato occursu ad eum, quem diximus modum, necnon & alia propter exitum temporum significata, accidere solent. Itaque utrisque locis afflictis, & meatu stellarum in ingressu præcipuos locos inficiente, omnino mortes subsequentur. Sed uno tantum loco humanæ naturæ succurrente, magni assultus, & periculosi erunt. Vtrisque locis juvantibus, languores tantum, aut nocumenta, sed quæ transient, prædicuntur. In his vero consideranda est familiaritas proprietatis locorum occurrentium, quibuscum rebus in generatione convenit. Sed multoties hærentibus illis, quibus interimendi cura, dominiumque commissum est, nihil vetat æstimare, ponderareq; singulos occursus; & sic illos, qui potissimum cum jam secutis eventibus conveniunt, ad futuros etiam di-

νιωτέρων. καὶ ὅσα ἄλλα συμβαίνει διὰ τὴν παροδεύσεως ἢ κακωθείσης ἢ βοηθουμένης τῆς ὑπαντήσεως, καθά τε τὸ προφερημένον τρόπον, καὶ διὰ τὰ ἄλλα τὰ ἐκ τῆς ὑπαντήσεως τῶν χρονικῶν ἐπεμβάσεων. ἀμφοτέρων μὲν γὰρ τῶν τόπων κακωθέντων, καὶ τῆς παροδεύσεως τῶν ἀστέρων τῆς πρὸς τὴν ἐπέμβασιν καιροποιούσης σὺν κυκλωθέντας τόπους, ἐκ παντὸς θάνατοι ἀπαντῶσιν. ἑνὸς δὲ τόπου φιλανθρωπευομένου, κλιμακτῆρες μεγάλοι καὶ ἀσφαλεῖς ἔσονται. ἀμφοτέρων δὲ τῶν τόπων φιλανθρωπευομένων, νωθρότης μόνον ἢ βλάβη παρερχομένη συμβήσεται. λαμβάνειν δὲ χρὴ καὶ ἐν τούτοις τὸ οἰκείωσιν τῶν ὑπαντώντων τόπων τῇ ἰδιότητι, καὶ πρὸς τὰ πράγματα τῆς γενέσεως ἔχει. πολλάκις δὲ διασταυρὸν ἐχόντων τῶν ὀφειλόντων λαμβάνειν τὴν ἀναιρετικὴν κυριότητα, οὐδὲν κωλύει σκοπεῖν καὶ λογίζεσθαι τὰς καθ' ἕκαστον ὑπαντήσεις. καὶ ἔστω ὅσα μάλιστα συμφωνοῦσι πρός τε τὰ ἤδη γεγονότα τῶν συμπτωμάτων, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ταύταις ἀκολου-

ἀκολουθεῖν, ἢ καὶ ὁμοῦ πάντας, διαλὸν ὑπάρχειν τῶν τοιούτων ἰσοδυναμίας, καθ' ὃ τὸ μᾶλλον ἢ ἔλαττον ποιεῖσθαι τὴν παρατήρησιν.

judicandos, ſequi vel ſimul omnes, quod propter eorum vires æquales fieri poteſt, ſecundum magis, & minus obſervare debemus.

Κεφ. ιε'.

Περὶ μορφῆς καὶ κράσεως σωματικῆς.

Διεξελθόντες οὖν τὸν λόγον τῆς πραγματείας τοῦ περὶ χρόνων ζωῆς, εἴπωμεν λοιπὸν καὶ περὶ τῶν καθ' μέρος, περί τε μορφῆς καὶ σωματικῆς διατυπώσεως, λαβόντες ἀρχὴν καὶ τάξιν οἰκείαν. ἐπειδὴ φυσικῶς καὶ τὰ σώματα πρὸς τὴν ψυχὴν τυπᾶται. ἔχει μὲν δὴ τὸ σῶμα διὰ τὸ ὑλικώτερον, συγχωρουμένῳ καὶ δοκοῦντι φαινομένῳ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰδιοκρασίας. ἡ δὲ ψυχὴ μετὰ τοῦτο καὶ καθ' μικρὸν ὑφηνυσμένη τῇ ἐν τοῖς πρώτης αἰτίας ὑπάρξει. καὶ ἐπὶ μᾶλλον πολλῷ ὕστερον τῶν ἔξωθεν ὑπισυμβαινόντων, καὶ πρὸς τὸν ἐπίκτητον χρόνον, ἡ ὑπάρξις ταύτης γνωρίζεται. καθόλου μὲν οὖν ὑπαρκτέον δέον τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα, καὶ τίνες τῶν

Cap. XVI.

De forma, & temperamento corporis.

ITaque cum de vitæ ſpatio tractationem abſolverimus; nunc de particularibus, de figura, & conformatione corporis, ex ordine ſueto nobis ſermonem aggrediamur: cum naturali quadam ratione, quæ corporis ſunt, prius anima ipſa efformetur; & habet ſane corpus, quia craſſius eſt, congenitam ſibi, & propemodum ſuæ naturæ qualitates apparenter expreſſas. Anima nonniſi poſt, & paulatim à prima cauſadotes inditas, manifeſtat, & adhuc multo poſterius eventibus, qui extra nos ſunt, & progreſſu temporis vires illius cognoſcuntur. In univerſum itaque orientalis horizon animadvertendus eſt, & quinam ex

planetis illi præsideant, vel illius dominium habeant; similiter, & Luna aliqua ex parte. His namque locis, & naturæ efformatricis, & in omnibus temperamento dominantibus; necnon, & stellarum inerrantium, quæ una exoriantur, figura, corporum conformatio deprehenditur. Stellæ itaque dominantes facultate primas obtinent, concurrunt vero cum illis, & propriorum locorum vires. Particularia vero simplici consideratione, & via sic expendantur.

Primum igitur inter stellas Saturnus, cum orientalis est, colore flavos procreat, bona habitudine, capillitio nigro, crispo capite, denso pectore, magnis oculis, statura mediocri. Temperatura humidiore, & frigidiore; cum occiduus fuerit forma nigros, macilentos, pusillos, capillo simplici, reliquo corpore glabros, & depiles, mediocri statura, nigris oculis, temperamento frigidiore, & ficciore.

πλανωμένων διέπουσιν, ἢ τῷ οἰκοδεσποτείαν αὐτοῦ ἔχουσιν. ὡσαύτως ὁ ☾ τοῦ ♑ μέρους. δι' ἀμφοτέρων γὰρ τῶν τόπων τούτων, καὶ τῶν οἰκοδεσποτούντων, καὶ τῆς ἁρμονικῆς φύσεως, καὶ τῆς καθ' ἕκαστον εἴδους συγκρίσεως, καὶ ἐπὶ τῆς χηματογραφίας τῶν συναναλεγόντων ἀπλανῶν ἀστέρων, ἢ ἁπλουστέρας τῶν σωμάτων θεωρεῖται. Οἱ μὲν οὖν τῷ οἰκοδεσποτείαν ἔχοντες ἀστέρες δυνάμει πρωτεύουσιν. ὅπου συνεργεῖ καὶ ἡ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἰδιοτροπία. τὸ δὲ καθ' ἕκαστον οὕτως ἂν τις ἀπλῶς ἀποδώσει λόγον, ὅτως ἔχει.

Πρῶτον οὖν ὅπὶ τῶν ἀστέρων. ὁ μὲν οὖν ♄ ἡ ἀνατολικὸς ὑπάρχων, ποιεῖ μὲν τῷ μορφῇ μελιχρόους, ὀλιγοτρίχας, μελανότριχας, ὀλοκεφάλους, δασυσήθους, μεσοφθάλμους, συμμέτρους τὸ μέγεθος· τῇ δὲ κράσει ψυχρὸν καὶ ξηρόν. δυτικὸς δὲ ὤν, τῷ μὲν μορφῇ ποιεῖ μέλανας, σπινθῆρας, μικρούς, ἀπλοτρίχας, ἀτριχοσάρκους, ὀλιγαρμόστους, μελανοφθάλμους. τῷ δὲ κράσει πλέον ἔχουσι τὸ ξηρὸν καὶ ψυχρόν.

Ο' ὁ

Ο' ♃ ♑ ♐ οἰκοδεσποτῶν, ἀναπολικὸς μὲν ποιεῖ τ μορφὴν λευκὸς, ξανθόχρους, μεσότριχας, μεγαλοφθάλμους, εὐμεγέθης, ἀξιωματικός· τ ὑγρᾶσιν τὸ πλέον ἔχουσιν θερμὸν καὶ ὑγρόν. δυτικὸς δὲ, τῇ μὲν χρόᾳ ποιεῖ λευκὸς, οὐχ ὁμοίως δ' εὐχρόους, πανύτριχας, ἀναφαλάντους, καὶ μεσοφαλάντους, καὶ μέγεθος ἔχοντας μέτριον. τοῖς δ' ὑγροῖς, πλέον ἔχουσι τὸ ὑγρόν.

Jovis ſtella imperans, cum orientalis eſt, colore albos, membris bene coloratos, capillitio mediocri, magnis oculis, grandiuſculos, graves cum dignitate, temperamento callidiore, & humidiore; occiduus autem colore quidem candidos; at non ita bene coloratos, capillo longo, calvitie vel anterioris partis, vel poſterioris capitis deformatos; ſtatura mediocri, temperamento humidiori.

Ο' ♂ ♈ ἀνατέλλων, τοῖς μὲν μορφοῖς ποιεῖ λευκηερύθρους, εὐμεγέθης, εὐεκτικὸς, γλαυκοφθάλμους, δασεῖς, μεσότριχας. τ δ' ὑγροῖς πλέον ἔχουσι θερμὸν καὶ ξηρόν. δυτικὸς δ' τοῖς μὲν μορφοῖς ποιεῖ ἀπλῶς ἐρυθρὸς, καὶ μετρίως ἐν μεγέθει, καὶ μικροφθάλμους, καὶ ἀτρίχους τὸ σῶμα, καὶ ξανθότριχας, καὶ πανύτριχας. τοῖς δὲ ὑγροῖς πλέον ἔχουσι ξηρόν.

Mars oriens rubedine albicantes, proceros, bonæ habitudinis, cæſiis oculis, hirſutos, capillitio mediocri, temperamento callidiori, & ſicciori: occidens tantum rubicundos, ſtatura mediocri, puſillis oculis, glabro corpore, capillitio flavo, & longo, temperamento ſicciori.

Ο' δὲ ♀ παρόμοια ποιεῖ τῷ ♃· πλὴν πρὸς τὸ εὐμορφότερον, καὶ χαριέστερον, καὶ γυναικοπρεπέστερον, καὶ θηλυμορφότερον, καὶ εὐχυμότερον, καὶ τρυφερώτερον

Venus eadem, ac Jupiter operatur; niſi quod pulchriora, gratioſiora, venuſtiora, mulieribus magis convenientia, effeminatiora, ſuccullentiora, ac delicatiora

catiora omnia præstat, & proprie oculos venustate quadam imbuit.

Mercurius orientalis efficit colore flavos, magnitudine justa, bene conformatos, pusillis oculis, capillitio mediocri, temperamento calidiore: occiduus forma candidos; sed non ita bene coloratos, capillitio longo, colore nigro, & pallido, macilentos, tenues, limis oculis, pedibus caprinis, & subrubescentes, temperamento ficciori.

Hæc singula plurimum adjuvant, Sol, & Luna si mutuo configurentur. Sol in magnificentius dirigens, conciliat habitum corporis firmum, & stabilem; Luna, & præcipue, cum ejus defluxum detenuerit ad temperatiorem, exiliorem, & humidiorem temperaturã maxime conducens; particulatim vero pro ratione proprietatis luminum, ut de temperamento initio tractationis demonstravimus; Rursus orientales si sint, splendoresque ejacu-

ρώτερον. ἰδίως ☿ ☉ ὀφθαλμὸς δ' πεπεῖς ☾ χαρωπὸς ποιεῖ.

Ὁ ☿ ☌ ☿ ἀνατολικὸς μὲν ὤν, ποιεῖ τὸ μορφὸν μελίχροας, ☾ τὰ μεγέθη συμμέτρους, καὶ ἁρμόσους, ☾ μικροφθάλμους, καὶ μεσότριχας, τὸ δὲ κρᾶσιν πλέον ἔχουσιν τὸ θερμόν. δυσικὸς δὲ ὑπάρχων τὸ μὲν μορφὴν ποιεῖ λευκὸς, ἀχ' ὁμοίως δ' ἀχρόους, πανύτριχας, μελανοχλώρους, ☾ σινὸς, καὶ ἰχνὸς καὶ λοξοφθάλμους, ☾ αἰγόπους, καὶ ὑπερύθρους. τὸ δὲ κρᾶσιν πλέον ἔχουσιν τὸ ξηρόν.

Τούτων δ' ἑκάστῳ συνεργοῦσιν ὁ ☉ ☾ καὶ ☽, συσχηματιζόμενοι ὁ μὲν ὅτι τὸ μεγαλοπρεπέστερον καὶ τὸ εὐεκτικώτερον· ☽ δ' καὶ μάλιστα, ὅτ' ἂν ἐπέχωσι τὴν ἀπόρροιαν αὐτῆς, καθόλου μὲν συνεργεῖ πρὸς τὸ συμμετρότερον καὶ ἰσχνότερον καὶ ὑγρότερον τῆς κράσεως. καθ' μέρος δὲ, καὶ τὴν ἀναλογίαν καὶ ἰδιώματα τῶν φωτισμῶν, καθὼς πρὸ κράσεως ἐν ἀρχῇ τῆς συντάξεως ἔφημεν. πάλιν δὲ ἀνατολικοὶ μὲν ὄντες καὶ ποιοῦμενοι

Φάσεις,

φάσις, μεγάλα ποιῶσιν τὰ σώματα. σπεύζοντες δὲ τὸ πρῶτον, ἰσχυρὰ καὶ ὕπνα· προηγούμενοι ὑ, ἀσύμμετρα· τὸ δὲ δεύτερον σπεύζοντες, ἀσθενέστερα· δυώντες ὑ, ἄδοξα μὲν παντελῶς, ὑπομονητικὰ ὑ κακοχύας ⁊ σωοχῆς, σωεργόντων καὶ τῶν τόπων αὐτῶν ὡς ἔφημεν πρὸς τοὺς σχηματισμοὺς μάλιστα τῆς διαμορφώσεως καὶ τὰς κράσεις. Καθόλου ὑ πάλιν τὸ μὲν τεταρτημόριον τὸ ἀπὸ ἰσημερίας ἐαρινῆς ἐπὶ τ θερινὴν τροπὴν, ποιεῖ διχρόους, διμεγέθεις, διεκλικοὺς, διοφθάλμους, πλεονάζοντας καὶ τὸ θερμὸν ⁊ ὑγρόν. τὸ ὑ τεταρτημόριον τὸ ἀπὸ θερινῆς τροπῆς, μέχρι τ μετοπωρινῆς ἰσημερίας, ποιεῖ μεσοχρόους, τὰ μεγέθη συμμέτρους, ὑμφνοὺς, μεγαλοφθάλμους, δασεῖς, ξανθότριχας, πλεονάζοντας τῷ θερμῷ καὶ τῷ ξηρῷ. τὸ ὑ ἀπὸ τ μετοπωρινῆς ἰσημερίας μέχρι τ χειμερινῆς τροπῆς, ποιεῖ μελιχρόους, ἰσχνοὺς, ὀλιγοσάρκους, νοσεροὺς, μεσότριχας, διοφθάλμους, πλεονάζοντας ἐν τῷ ξηρῷ καὶ

lentur ingentia faciunt corpora, si insistentes, tunc primum valida, & robusta, præcedentes immoderata, secundo insistentes imbecilliora: occidentes ingloria omnino, sed quæ labores, oppressionesque tolerant, cum loca earum, ut jam diximus ad figurationes conformationis præcipue, ipsaque temperamenta conferant. In genere præterea quadrans ab æquinoctio verno ad æstivum solstitium, bene coloratos efficit, eleganti magnitudine, optima habitudine, pulcherrimis oculis, & qui calido, & humido abundent. Quadrans ab æstivo solstitio ad æquinoctium autumnale, colore medio, magnitudine mediocri, salubres, oculis grandiusculis, hirsutos, capillitio crispo, calido, & sicco abundantes. Quadrans ab autumnali æquinoctio ad hyemale solstitium, colore flavo, graciles, exiles, morbosos, capillitio mediocri, pulchris oculis, sicco, & frigi-

do af-

do affluentes. Quadrans ab hyemali ſolſtitio ad æquinoctium vernum, nigros, juſta magnitudine, capillis longis, reliquo corpore depiles, bene aptos, beneque compoſitos, humido, & frigido, exuberantes. Particulatim vero ſigna, quæ humana forma innoteſcunt, tam quæ in ſignifero concluduntur, quam quæ extra divagantur corpora bene compta efficiunt, & figuris bene conformata, quæ ſpeciem humanam non præſeferunt, corporum commenſum ad propriam formam configurant, & quodammodo in proprias partes transformant vel magnitudine, & parvitate, vel robore, & imbecillitate, vel elegantia, & turpitudine. Magnitudine exempli gratia, ut Leo, Virgo, & Sagittarius, parvitate, ut Piſces, Cancer, & Capricornus. Et rurſus, ut Aries, Taurus, & Leo partes ſuperiores, anterioresque validiores reddunt, inferiores, & poſteriores imbecilliores. Sagittarius, Scorpius, &

ψυχρῷ. τὸ δ' ἀπὸ τ χμεεινῆς τροπῆς, ἕως ἰσημερίας ἐαρινῆς, ποιεῖ μελανόχροας, συμμέτρως τὰ μεγέθη, ταυρίσκους, ἀτριχοσάρκους, ἁρμόσας, πλεοναζοντας ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ψυχρῷ. καὶ μέρος δὲ, τὰ μὲν ζῴδια ὅσα ἀνθρωπόμορφα, τότε ἐν τῷ ζῳδιακῷ, καὶ ὅσα τούτοις ἔξωθεν, ποιεῖ ἁρμόσαντα τὰ σώματα, καὶ σύμμετρα τοῖς σχήμασι. τὰ δὲ μὴ ἀνθρωπόμορφα, μεταχηματίζει πρὸς τ ἰδίαν μορφὴν, τ τ σωμάτων συμμετρίαν, καὶ τρόπον τινὰ ἐξομοιεῖ αὐτὰ πρὸς τὰ ἴδια μέρη, ἢ ὅτι τὸ μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἢ ὅτι τὸ ἰσχυρότερον καὶ ἀσθενέστερον, ἢ ὅτι τὸ ἁρμοσώτερον ἢ ἀναρμοσώτερον. ὅτι μὲν τὸ μεῖζον, ὡδὶ δείγματος ἕνεκεν, ὡς ὁ Ω, καὶ ὁ ♒, καὶ ὁ ♓. ὅτι τὸ ἔλαττον δὲ, ὡς οἱ ἰχθύες καὶ ὁ ♈. καὶ πάλιν ὡς ὁ ♈, καὶ ὁ ♉, καὶ ὁ Ω. τὰ μὲν ἄνω καὶ ἔμπροσθεν σχηματίζειν ὅτι τὸ ἰσχυρότερον· τὰ δὲ κάτω καὶ ὄπισθεν, ὅτι τὸ ἀσθενέστερον. ὁ δὲ ♓ καὶ ὁ ♏ καὶ

οἱ ♊,

οἱ Π, τὸ ἐναντίον· τὰ μὲν ἔμπροσθεν ὑπὸ τὸ ἀσθενέστερον, τὰ δὲ ὄπισθεν ἐπὶ τὸ δυνατώτερον. ὁμοίως δὲ καὶ μέσα, καὶ αἱ χῆλαι, καὶ ὁ ♎, σχηματίζουσι πρὸς τὸ σύμμετρον καὶ ἁρμόσιμον. ὁ δὲ ♏ καὶ οἱ ♐ καὶ ὁ ♑, ἐπὶ τὸ ἀνάρμοστον καὶ ἀσύμμετρον. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἃ δεῖ πάντα ὑπισχνεῖσθαι, καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν τῆς κράσεως αὐτῶν θεωρεμένην σωεπινεῦν, καὶ ὕστερον καταλαμβάνεσθαι πρός τε τὴν μορφὴν καὶ τὴν κρᾶσιν τῶν σωμάτων.

Gemini contra partes anteriores infirmiores, posteriores validiores producunt; similiter Virgo, Chelæ, & Sagittarius optime commensurata corpora, aptataque figurant; Scorpius contra, Pisces & Taurus immoderate, inepteque deformant, & sic de aliis; quæ omnia observanda sunt, comiscendaque qualitas ex eorum temperamento resultans; & deinceps de corporum forma, temperaturaque dijudicandum.

Κεφ. ιζ'.

Περὶ σίνεως, ἤτοι βλάβης, καὶ παθῶν σωματικῶν.

CAP. XVII.

De vitiis, sive læsionibus, & morbis corporum.

Ἀκόλουθόν ἐστι τοῖς εἰρημένοις ὑποσωάψαι, ὅσα περὶ σίνεως ἤτοι βλάβης καὶ παθῶν σωματικῶν. ἐστὶ δὲ τοιαύτη καὶ ἡ τούτων ἐπίσκεψις. δεῖ τοίνυν καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ μὲν τῆς καθόλου, λαμβάνειν τὰ δύο κέντρα ἔν τε ὁρίζοντι, τό, τε ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν. ἐξαιρέτως δὲ τὸ δυτικὸν καὶ τὸ περιδύσεως, ὅπερ ἀσύνδετόν ἐστι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν κέντρον.

Sequitur post prædicta, ut de corporis vitiis, sive læsionibus, illiusque morbis tractationem connectamus. eorum porro consideratio talis est. Hic etiam in universalibus duo horizontis cardines; exoriens, & occiduus desumendi sunt; sed præcipue occiduus, & locus antecedens, qui cum oriente cardine minime copu-

copulatur. Quibus cardinibus assumptis stellæ maleficæ inspici debent, earumque cum ipsis aspectus. Etenim si in partibus ascendentibus jam dictorum cardinum inhæserint maleficæ, & vel ambæ, vel una corpore unitæ fuerint, vel aspectu quadrato, vel opposito, noxæ læsionesque corporum, morbique natos vexabunt. Et potissimum si lumina vel ambo, vel unam in cardinibus modo jam dicto, vel se junxerint, vel opposuerint. Tunc enim non solum una malefica post lumina ascendens, sed & præcedens si in cardinibus constiterit, poterit similes passiones, noxasque inferre, quales horizontis loca, & signorum, & naturæ stellarum maleficarum, & male affectarum, nec non cum illis configuratarum significabunt. Partes enim signorum, quæ infortunati horizontis partem continent, corporis partem indicabunt, in qua causa est,

τ῀ ὴ κέντρων τούτων ληφθέντων, δεῖ ὑπιτηρεῖν σοὺ κακοποιοὺς τ῀ ἀστέρων, ὡῶς χημαπίζονται πρὸς αὐτά. ἐὰν χὼ πρὸς πὰς ἐπαναφερομένας μοίρας τ῀ εἰρημένων κέντρων ὑπάρχωσιν ἑσῶτες οἱ κακοποιοὶ, ἢ ἀμφότεροι, ἢ κ῍ εἷς λις αὐτῶν εἴτε σωματικῶς, ἢ κ῍ τετραγώνον, ἢ κ῍ διάμετρον, ἢ βλάβη καὶ πάθη σωματικὰ πρὸς σοὺ χρονομένους ἔσονται. μάλιστα ὴ ἐὰν ὁ τὰ φῶτα ἢ ἀμφότερα, ἢ κ῍ ἓν αὐτῶν τυχάνῃ κεκεντρωμένα, καθ' ὃν πρόειρηὴ τρόπον, ἢ ἅμα ἢ κ῍ διάμετρον. τότε χὼ ὲ μόνον κακοποιός τις ἐπαναφερόμενος τῶν φώτων, ἀλλὰ καὶ προαναφερόμενος κεκεντρωμένος αὐτὸς ὑπάρχων, δυνατός ἐστιν αὐτὸς πάθη τοιαῦτα κ῍ βλάβας ποιῆσαι, οἵας ἂν οἱ τόποι ᾧ ὁρίζονται ὁ ὲ οἱ τ῀ ζωδίων ὑποδηλώσωσι, κ῍ αἱ φύσεις τ῀ ἀστέρων, τῶν τε κακοποιῶν ὁ ὲ τ῀ καχημένων, κ῍ ἔτι τῶν συσχηματιζομένων αὐτοῖς. καὶ χὼ τὰ μέρη τῶν ζωδίων, ἃ τὸ ᾧ ὁρίζονται ἀδιαίρετον μέρος πρόειχε, δηλώσει τὸ σωματικὸν μέρος, ἐν ᾧ τὸ αἴτιον ἐστὶ, ἤτε

ἤτε σίνος ἤτε πάθος, ἢ καὶ ἀμφότερα. καὶ τῶν ἀστέρων ἡ αἱ φύσεις, τό, τε εἶδος καὶ συμπλώματος ποιῶσι καὶ τὸ αἴτιον. ἐπειδὴ τῶν κυριωτάτων μερῶν καὶ ἀνθρώπου, ὁ μὲν ♃ κύριός ἐστιν ἀριστερᾶς δεξιᾶς, καὶ σπληνὸς καὶ κύστεως, καὶ φλέγματος καὶ ὀστέων· ὁ δὲ ♀ κυριεύει χειρὸς τε καὶ πνεύμονος, καὶ ἀρτηριῶν, καὶ σπέρματος· ὁ δὲ ☿, δωνύμως ἀριστερᾶς, καὶ νεφρῶν, καὶ φλεβῶν, καὶ μυελῶν· ὁ δὲ ☉ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἐγκεφάλου, καὶ καρδίας, καὶ νεύρων, καὶ παντὸς δεξιοῦ. ὁ δὲ τῆς ☾, ὀσφρήσεως καὶ ἥπατος καὶ σαρκῶν· ὁ δὲ ♀, κυριεύει λόγου καὶ διανοίας, καὶ χολῆς, καὶ γλώττης, καὶ ἕδρας· ἡ δὲ ♄ γαστρὸς καὶ καταπόσεως, καὶ στομάχου, καὶ θηλείας, καὶ μήτρας, καὶ τῶν δωνύμων πάντων. Ἐ ἐστὶν ἡ τὸ καθόλου καὶ τὸ συμβαίνειν τὰ σύνη, ἤτοι τὸ σωματοβλαβίαν ὡς ἔπιπλεῖστον, ὅτε ἀναπολιηθὶ εἰσὶν οἱ κακόποιοὶ τότε πάθη, ὅτε εἰσὶν δυτικοί. τὸ δὲ πάθος καὶ τὸ σῖνος διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν σῖνος, ἅπαξ ἔχει τὸν πόνον, ἀλλ' οὐκ ἐπεκτεινόμενον· τὸ δὲ πάθος, ἢ. συνεχῶς τοῖς πάσχουσιν ἐπιμένει, ἢ καὶ ἐπιλήψιν.

sive noxa, sive morbus, vel utraque ſtellarum etiam qualitates eventus ſpeciem, cauſamque prædicent. Cum inter præcipuas hominis partes, Saturnus quidem auri dextræ præſit & ſpleni, & veſicæ, & pituitæ, & oſſibus; Jupiter manui, pulmoni, arteriis, & ſemini; Mars ſiniſtræ auri, renibus, venis, & pudendis; Sol oculis, cerebro, cordi, nervis, & dextris omnibus; Venus naribus, hepati, & carnibus; Mercurius ſermoni, menti, bili, linguæ, & ſedi; Luna guſtui, gulæ, ſtomacho, ventri, vulvæ, & ſiniſtris omnibus. Generale autem illud eſt, noxas advenire, vel ut plurimum corporis læſionem cum maleficæ in ortu ſint; morbosque cum ſint in occaſu. Noxa vero differt à morbo; nam noxa ſemel dolorem ſubit; non tamen dolor protrahitur; morbus vel aſſidue adfectos diſcruciat, vel per in-

tervalla. Hæc univerſalia ſunt. Verum particularis de noxa, & morbo conſideratio aliam habet figurarum obſervationem; per quas ut plurimum illis ſimilia accidentia ſubſequuntur; etenim obſervatio alterius oculi fit cum Luna jam dictis cardinibus; aut in conjunctione, aut in plenilunio fuerit, & cum ſe ad Solem configurarit poſitu aliam rationem habente, copulaveritque ſe cum aliquo nebuloſo gyro Zodiaci; veluti nubecula Cancri, vel Pleiade Tauri, vel cuſpide Sagittarii, vel aculeo Scorpii, vel Leonis partibus circa comam, vel urna Aquarii. Adhuc etiam cum Luna in cardinibus exiſtente, & infortunata, ipſi Mars, & Saturnus orientales aſcenderint, vel rurſum, Sole in cardinibus conſtituto ipſi anteceſſerint. Sed ſi ad utraque lumina, vel in ipſo ſigno, vel oppoſita configurati fuerint, ad Solem orientales, ad Lunam occi-

ταῦτα μὲν καθολικά. ἡ δὲ μερικὴ σκέψις καὶ πάθους ἐπίσκεψις, ἑτέραν ἔχει παρατήρησιν σχημάτων, δι' ὧν ὡς ἐπιπλεῖστον ἀκολουθεῖ ὁμοιόσχημα τὰ συμπτώματα. τύφλωσις μὲν ὀφθαλμοῦ ἑνὸς γίνεται, ὅτ' ἂν τύχῃ ἡ ☽ ἐπὶ τῶν εἰρημένων κέντρων καθ' ἑαυτὴν σχῆμα ποιουμένη, ἢ παρόδου τινὸς ἄδου. καὶ ὅτ' ἂν συσχηματίζῃ πρὸς τὸν ☉ ἐπὶ σχήματι ☌ ἀλλοτρίου λόγου ἔχοντι, συνάπτῃ δὲ πινὶ τῶν ἐν τῷ ζωδιακῷ νεφελοειδῶν συστροφῶν. οἷον τῷ νεφελίῳ ♋ ♋, ἢ τῇ πλειάδι ♉ γ, ἢ τῇ ἀκίδι ♐ ↦, ἢ τῷ κέντρῳ ♏ ♏, καὶ ♌ τοῖς περὶ τὸ πλόκαμον μέρεσιν, ἢ τῇ κάλπῃ ♒ ♒. ἔτι δὲ καὶ ὅτ' ἂν ἐπὶ κέντρῳ ὄσῃ τῇ ☽ καὶ ἀποκρυσικῇ, ἐπαναφέροντι αὐτῇ ὁ ♂, ἢ ὁ ♄ ἢ ἀνατολικοὶ ὑπάρχοντες, ἢ πάλιν ἐὰν ὦσι ☉ ἐπὶ κέντρῳ ὄντι ☽ περιαναφέρωντι· ἐὰν δὲ περὶς ἀμφότερα τὰ φῶτα ἢ καὶ τὸ αὐτὸ ζῴδιον, ἢ καὶ καὶ Δημέτριον ὄντα συσχηματιζῶσιν, περὶς μὲν τὸν ☉ ἀνατολικοὶ ὄντες, περὶς δὲ τὴν ☽ δυτικοί,

δυπηθὶ, ἀμφοτέρως τοὺς ὀφθαλμοὺς βλάψουσιν. ὁ μὲν ♂, ποιεῖ τὰς τυφλώσεις ἀπὸ πληγῆς, ἢ κρούσματος, ἢ σιδήρου, ἢ καύσεως. συσχηματιζόμενος ♂ μὲν ♄ ♀, τέτρωσιν ποιήσει ἢ ἐν παλαίστρᾳ, ἢ ἐν γυμνασίῳ, ἢ κακούργων τινῶν ἐπιθεμένων. ὁ ♂ ♄ ποιεῖ τὰς τυφλώσεις ἀπὸ ὑποχυμάτων, ἢ ψύξεως, ἢ ἀπὸ γλαυκώσεως, ἐν τοιούτων. ἐὰν δὲ ἡ ἀφροδίτη ἐπὶ τινος τῶν ἀφεστηκότων κέντρων ὑπάρχῃ, μάλιστα δὲ ἐπὶ ♄ δυσμῶν ♂, ἀνατολῶν ♂ ♄, ἢ συσχηματιζόντων ♂, ἢ ἀφεστακόσιν ♂ τόπον, ♄ ὁ ♂ καθυπερτέρων ἢ ἀφεστερῶντος, οἱ μὲν ἄνδρες ἔσονται ἄγονοι, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκτρώσουσιν, ἢ τέξονται νεκρὰ, ἢ ἐν τοῖς ἔμβρυα μὴ πεπτώματα καταπίσεται. μάλιστα δὲ ἐν τῷ ♄ τῷ ♂ καὶ ὁ τύχη ἀπ' ἀνατολῆς. συναπτομένη τῷ ♂· ἐὰν δὲ καὶ τὸ αὐτὸ συσχηματίζηται πρὸς τὸν τῆς ♀, καὶ τὸν τῆς ♄, πάλιν τῆς ♂ καθυπερτερῶντος ἢ ἀφεστερῶντος, ἔσονται εὐνοῦχοι, ἢ ἑρμαφρόδιτοι, ἢ μὴ

dentales ambos oculos lædunt. Mars itaque ictu, vel pulsione, vel ferro, vel ustione cæcitatem inducit; etsi Mercurio configuratus fuerit id efficiat, vel in palæstra, vel in gymnasio, vel facinorosorũ hominum incursu. Saturnus oculis perniciem affert per suffusiones, aut frigus, aut albuginem, & similia. Si Venus in uno ex jam dictis cardinibus fuerit, & potissimum in occidente Saturno juncta, aut ei configurata, aut cum eo loca permutans, Marte super eam elevato, aut oppositio maribus sobolem negat, fœminis abortus minatur, quæ vel mortua excludant, vel fœtus immaturos, qui in lucem edi nequeunt in partes scindentur; præcipue vero in Cancro, Virgine, & Capricorno; licet Luna in ortu Marti jungatur. Quod si in eodem cum Mercurio, & Saturno configuretur, & Mars sit elevatus super eam, vel oppositus erunt Eunuchi, aut Hermaphroditi, aut ob-

ſtructis meatibus genitalibus, & ſedis. His ita ſe habentibus cum Sol configuratus fuerit, & luminaria maſculam naturam retulerint, & Venus ipſa; Luna vero in occaſu ſit, & malefica, perproxime ſequentes partes aſcenderint, mares vel detruncati generabuntur, vel membris læſi; & præcipue in Ariete, Leone, Scorpio, Capricorno, & Aquario, fœminæ infœcundæ, & ſteriles; interdum qui ſic generantur, læduntur in oculis. Lingua erunt impediti, & balbi, quicunque dictis cardinibus Saturnum, & Mercurium Soli conjunctos habuerint; & præcipue ſi Mercurius in occaſu eſt, amboque cum Luna configurantur; ſi una cum eis Mars hæſerit; ut plurimum linguæ impedimentum ſolvit, poſteaquam Luna illi obviam ierit. Rurſus ſi ad maleficas in cardinibus cõſtitutas lumina, vel ſimul, vel oppoſita aſcendant, vel ſi maleficæ ad lumina defe-

ἔχοντες τυπήματα, μηδὲ διέξοδον. τέτων ἢ ὄντων ὅτε αὖ ἢ ὁ ☉ συσχηματισθῇ, Διαφθορῶν μὲν ἀρσενικῶς τῶν φώτων ☾ τῷ ♀, ὅσης ἢ τῆς D ἀποκρατικῆς, ἢ τῶν κακοποιῶν ἀπηφερομένων ἐν τῷ μοίρᾳ τῷ ἐπαναφερομένας, οἱ μὲν ἄνδρες ἢ ἀποκεκομμένοι γλωνῶντι, ἢ βεβλαμμένοι τὰ μοίεια, ἢ μάλιστα ἐν ♈, καὶ ♌, ☾ ♏, καὶ ♑, ἢ ♓. αἱ γυναῖκες ἢ ἄτοκοι ☾ σείραι. ἐνίοτε ἢ ἢ τὰς ὄψεις εἰσὶν οἱ τοιῶτοι βεβλαμμένοι. ἐμποδίζοντι ☾ τὴν γλῶσσαν, ἢ εἰσὶ τραυλοὶ ἢ μογίλαλοι, ὅσοι ἔχουσιν ἐπὶ τῶν εἰρημένων κέντρων τόν τε ♄ καὶ τὸν ♀ συνόντας τῷ ☉. μάλιστα δὲ εἰ ἐφὶ δυλιηὸς ὁ ♂ ♀, καὶ ἀμφότεροι πρὸς τὴν D συσχηματίζοντι, διεισκόμενοι δὲ ὁ ♂ σὺν αὐτοῖς ὡς ἁπλῶς τὸ ἐμπόδιον τῆς γλώσσης λύει, ἀφ' ὃ ἂν ἡ D τὴν πρὸς αὐτὸν συνάντησιν ποιήσῃ. πάλιν δὲ, ἐὰν τῶν κακοποιῶν ἐπὶ κέντρων ὄντων ἀπαφέρωντι πρὸς αὐτὰς τὰ φῶτα ἢ ἅμα ἢ κατ' ἀριθμέτρον, ἢ ἐὰν οἱ κακοποιοὶ πρὸς τὰ φῶτα ἀπαφέρωντι, καὶ μά-

καὶ μάλιστα ὅσοις τῆς D ὅπὶ σωδέσμων, ἢ ὅπὶ καμπίων, ἢ κ τὰ ζώδια τὰ ὑποκείμενα, οἷον ♈, ♉, ♋, ♏, ♑, ἔσονται πάθη κ σώματα κυρτώματα, κυλλώσεις, χωλώσεις, παραλύσεις. Ε'ὰν μὲν οὖν ὑπάρχωσι οἱ κακοποιοὶ μ τ φώτων, συμβήσονται ἐξ αὐτῆς τ ῥυέσεως. ἐὰν δ' ὦσιν μεσουρανοῦντες, καθυπερτερῶντες τὰ φῶτα, ἢ ἀμφιτετραγωνίζοντες, ἀλλήλοις, συμβήσεται τὰ πάθη ταῦτα ἀπὸ μεγάλων κινδύνων, οἷον ἀποκρημνισμῶν, ἢ συμπτωμάτων, ἢ ἀπὸ λῃστῶν, ἢ τετραπόδων. ὁ μὲν οὖν ♂ ὅπερ ἀκραίων, ποιήσει ταῦτα ἐκ πυρός, ἢ τραυμάτων, ἢ χολικῶν, ἢ λῃστῶν. ὁ δ' ♄ ἐκ συμπτωμάτων, ἢ ναυαγίων, ἢ ἀσασμάτων. ὡς ὅπερ ὁ δὲ ☿ τὰ σὺν γίνεται, ὅσοις τ D ἐν τοῖς τροπικοῖς σημείοις καὶ ἐν τοῖς ἰσημερινοῖς. ὅταν μὲν οὖν τὸ ἐαρινὸν τροπικὸν, μάλιστα γίνεται τὰ ἀπὸ τῶν ἀλφῶν. ὅταν δὲ τὸ θερινὸν, τὰ ἐκ τῶν λειχλώνων. ὅταν δὲ τὸ μετοπωρινὸν, τὰ ἐκ λέπρας. ὅταν δὲ τὸ χειμερινὸν, τὰ ἐκ τ φακῶν καὶ τῶν ὁμοίων. τὰ δὲ πάθη

rantur; & præcipue Luna in nodis, aut flexibus conſtituta, vel in ſignis noxiis; veluti Ariete, Tauro, Cancro, Scorpio, & Capricorno, fiunt gibbi, claudi, mutili, & membris luxati. Itaque ſi maleficæ cum luminibus ſint, ſtatim à nativitate læſiones incurrent: ſi in medio cœli elevatæ ſupra luminaria, vel inter ſe oppoſitæ, morbi iſti ſuccedent à magnis periculis, præcipitationibus ſcilicet, vel latronum inſidiis, vel ferarum violentia. Mars enim ſi dominium habuerit, aut igne, aut vulneribus, aut rixis, aut prædonibus illa conciliabit. Saturnus lapſibus ex alto, aut naufragiis, aut ſpaſmo. Vt plurimum autem læſiones eveniunt cum Luna fuerit in tropicis ſignis, aut æquinoctialibus; in verno itaque tropico noxæ præcipue ſuccedunt ex vitiligine, in æſtivo ex impetigine, in autumali ex lepra, in hyemali, ex lenticula, & ſimilibus. Marti accidunt

cum maleficæ configuratæ fuerint in prædictis conſtitutionibus, ſed contrario poſitu, veluti ad Solem occiduæ, ad Lunam orientales. In univerſum namque Saturnus ventres frigidos facit, pituitam auget, & fluxus; item facit macilentos, morbis obnoxios, icteriricos, dyſſentericos, tuſſi laborantes, difficulter excreantes, colicos, elephantiaſi infectos. In mulieribus, præter hæc matricis pericula creat; Mars efficit ſanguinem expuentes, melancholicos, pulmonis affectibus noxios, ſcabioſos; & præterea per ſectionem, & uſtionem in occultis partibus morbos generat; veluti fritulas, aut hæmoroïdas, aut inflammationes, aut ulcera urentia, aut depaſcentia carnes. In mulieribus præter hæc abortus, evulſiones fœtuum, aut arroſiones. Et ſine hac ſtellarum figuratione propria ad partes corporis, proprietates conferunt. Mercurius cooperatur cum his, ad malorum intenſionem. Satur-

συμβαίνῃ, ὅτ' ἂν οἱ κακοποιοὶ συσχηματίζωσι μὴ ἐπὶ τ σάσεων τῶν σεσημμένων· ἐναντίως ☽, οἷον σεὸς μὲν τ ⊙ δυσικοὶ, σεὸς ☽ τ D ἀνατολικοί. καθόλε γὰ ὁ μὲν ♄ ποιεῖ ψυχροκοιλίας & πολυφλεγμάτες, καὶ ῥευματωδεῖς, & ἰκτερικὰς, καὶ νοσερὰς, καὶ ἰκτερικὰς, & δυσεντερικὰς, καὶ βηχικὰς, & ἀναφορικὰς, καὶ κηλικὰς, καὶ ἐλεφαντιῶντας. τὰς ☽ γυναῖκας μ τ τούτων καὶ ὑστερικάς. ὁ ☽ τ ♂ ποιεῖ αἱμοπτοϊκὰς, μελαγχολικὰς, πνευμονικὰς, ψωρώδεις, καὶ τὰ Δ' καύσεως ἢ τομῆς εἰς κρυπτὰς τόπες ἐνοχλοῦντα πάθη. οἷον σύριγγας, ἢ αἱμορροΐδας, ἢ κονδυλώματα, ἢ ἑλκώσεις φλεγμαινὰς, ἢ σήψεις. τὰς ☽ γυναῖκας ἐπὶ τούτοις ποιεῖ καὶ ἐκπτώσεις, ἢ ἐμβρυοτομεῖσθαι, ἢ ἀναίρεσιν πάσχειν. καὶ χωρὶς δὲ τ ποιήτων συσχηματισμῶν τῶν ἀστέρων ἰδίως σεὸς τὰ μέρη τ σώματος, καὶ τὰ τ γίνεσθαι ἰδιώματα. ὁ τ ☿ ☽, συνεργεῖ αὐτοῖς σεὸς αὔξησιν τ κακῶν. τὸ μὲν οὖν ἢ σωοι-

συνοικοδόμημος, ἐπαύξει μᾶλλον τὸ ψυχρότερον, καὶ ποιεῖ τὰς ῥευματισμὰς συνεχεῖς, καὶ τὰς ὀχλήσεις τῶν ὑγρῶν, μάλισα δὲ κριὸς καὶ ταῦρος καὶ φάρυγγα, καὶ στόμαχον. τῷ δὲ σωοικοδόμημος συνεργεῖ πρὸς τὸ ξηραντικώτερον, ἐπαύξων τὰ ἑλκώδη καὶ τὰ ἀποστήματα, καὶ τὰς μαδαρώσεις, καὶ ἐκζέσεις, καὶ ἐρυσιπέλατα, καὶ λειχῆνας, καὶ τὰ ἐκ μελαίνης χολῆς, καὶ τὰ μανικὰ, καὶ τὰ τῆς ἱερᾶς νόσου, καὶ τὰ τοιαῦτα. γίνονται δέ τινα καὶ παθῶν ἰδιώματα, καὶ ἀπὸ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ζωδίων τῶν προεχόντων οὐ προφθημένων συσχηματισμὸς, ἀπὸ τῶν δύο κέντρων. ἰδίως δὲν ὁ μὲν ♋, καὶ ♌, καὶ ♐, καὶ ἁπλῶς τὰ χερσαῖα καὶ τὰ ἰχθυϊκὰ ζῴδια ποιεῖ τὰ πάθη, τὰ δὲ ἀπὸ σήψεων, καὶ λειχώνων, καὶ λεπίδων, ἢ χοιράδων, ἢ συρίγγων, ἢ ἐλεφαντιάσεως, καὶ τῶν ποιούτων. ὁ ♑ δὲ, καὶ ὁ ♊, ποιοῦσι τὰ ἀπὸ τῶν πνευματικῶν ἢ ἀπολήψεως. ὡσαύτως δὲ οἱ ἀστέρες καὶ ἐν τοῖς ἐκκαίδεκα μοίραις τῶν δωδεκατημορίων, ὡσὶ τὰ ἄκρα τούτων ποιοῦσι μάλιστα καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ σίνη. ἀπὸ

no itaque conciliatus frigiditatem adauget, pituitæque defluxus continuos, & ex humoribus fastidia, præcipue circa thoracem; stomachum, & fauces, incitat; Marti conciliatus illi in exsiccando operam præstat, malumque intendit, ut in apostematibus, depilationibus, crustulis, erysipelatibus, impetiginibus, atra bile, furiosis affectibus, morbo sacro, & similibus. Fiunt & nonnullæ morborũ proprietates juxta signorum variationem, quæ prædictas configurationes in duobus cardinibus possident. Proprie itaque Cancer, Capricornus, Pisces, & summatim terrestria signa, & quæ piscium figuram præseferunt, morbos efficiunt ex putredine, impetigine, scrophulis, fistulis, elephantiasi, & similibus. Sagittarius, & Gemini ex lapsu, & comitiali. Si in extremis signorum partibus stellæ fuerint in eorum extremis morbos, noxasque inferent ex fluxio-

nibus, & detruncationibus, ex quibus elephantiasis, chiragræ, atque podagræ evenient. His ita se habentibus si cum maleficis, quæ causæ sunt, beneficarum nulla configurata fuerit, neque cum luminibus, quæ in cardinibus erant morbi, læsionesque erunt incurabiles. Vel si fuerint configuratæ, verum à maleficis validis admodum superantur. Si autem beneficæ locos principales tenuerint, maleficasque mali causas superarint; tunc læsiones, morbique moderati erunt, nec fœdi, interdum, & facile sanabiles, si beneficæ orientales fuerint. Jupiter enim, ut succurrat hominibus propter opes, ac dignitates, læsiones occulit, morbosque mitigat, cui si Mercurius adhæserit, medicamentis, & bonorum medicorum consilio opem feret. Venus noxas quodammodo condecorat, gratique aspergit occasione divinitus, aut per oracula oblata, morbosque medica-

ῥάυμαλισμῶν ἢ λωβήσεων· ἐξ ὧν ἐλεφαντιάσης τε καὶ χειράγρα & ποδάγρα συμβαίνουσιν. τούτων δὴ ὄντως ὄντων, ἐὰν μὲν τοῖς κακοποιοῖς, οἱ τὸ αἴτιον ἔχουσι, μηδεὶς τῶν ἀγαθοποιῶν συσχηματίζηται, μήτε δὴ σφᾶς τὰ φῶτα κεκεντρωμένα ὄντα, ἀνίατα ἔσται τὰ πάθη καὶ σίνη. ἢ & ἐὰν συσχηματίζοντι μὲν, ὑπὸ δὲ τῶν κακοποιῶν ἰσχυρῶν ὄντων, καὶ ὑπερτερῶνται. ἐὰν δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ κέντρα ἔχοντες κύρια καὶ ὑπερτερῶσι σοῦ τῶν κακοποιοὺς καὶ ὑπαιτίους, τότε τὰ σίνη καὶ τὰ πάθη μέτρια ἔσται, καὶ σὺν ἔχοντι αἰσχύνην. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπαλλαγήσονται, ἐὰν οἱ ἀγαθοποιοὶ ἀνατολικοὶ ὦσιν. ὁ μὲν ♃ διὰ βοηθείας ἀνθρωπίνης, οἷον πλούτου ἢ ἀξιωμάτων, τὰ σίνη κρύπτει καὶ παρηγορεῖ τὰ πάθη. σωὼν δὲ καὶ ὁ τοῦ ☿ διὰ βοηθήσει καὶ διὰ φαρμακείας, καὶ ἰατρῶν ἀγαθῶν. ὁ δὲ τῆς ♀ τὰ μὲν σίνη τρόπον τινὰ ποιεῖ ἄμορφα καὶ ἀχάριστα διὰ σφοδρότητος θεῶν καὶ χρησμῶν, & τὰ πάθη παρηγορεῖ

ἰατρείαις

ἰατρείαις τ ὀν θεῶν. εἰ μὲν ὁ Ἡ πάρεσι, βλαβίνοντιν οἱ τὰ σίνη ἢ τὰ πάθη ἔχοντες, ἀλλὰ ξ παεαδήνυδν καὶ ἐξαγορδύδν. εἰ δὲ ὁ ☿, ἀλλὰ βοηθείας τινὸς ἢ πορισμᾶ ἐξ αὐτῶν τ παθῶν ☾ σινῶν.

minibus à numine petitis ſolatur. Si Saturnus adhæſerit noxis, morbisque obnoxii deerrabunt, quod mala oſtendant, & fateantur. Si Mercurius, ut lucrum ſubſidiumque ſibi ex ipſis morbis, ac læſionibus comparent.

Κεφ. ιή.

Περὶ ποιότητος ψυχῆς.

Τὰ μὲν δὴ σωματικὰ συμπτώματα, τοιᾶτον ἔχει τ τύπον τ ὑπονοέψεως. αἱ δὲ ψυχικαὶ ποιότητες, ὅσαι μὲν λογικαὶ ἢ νοεραὶ, αὐτὴ ὀν τ ☿ θεωρεῖν δεῖ βλεπόσεως. ὅσαι δὲ ὑπὸ μόνου τ αἰσθησιν ἢ τὸ ἄλογον ἀποβλέπουσιν, αὐτὴ θεωρεῖν δεῖ ὀν τ σωματικωτέρας καταστάσεως τῶν φώτων, τουτ' ἔστι τ ☽ ἢ τ ἀστέρων, οἱ συσχηματίζονται πρός τε τὰς ἀποῤῥοίας καὶ τὰς σωματὰς αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ πολύτροπόν ἐστι τὸ εἶδος τ ψυχικῆς ὁρμῆς, οὐκ ἀπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν τ βλεπτέον τοῦτο ὑπόνοιαν ποιούμεθα, ἀλλ' ὀν πολλῶν καὶ πολλάκις παρατηρημάτων. ἢ δὲ αἱ διαφοραὶ τ ζωδίων τ βλεπεχόντων τόν τε ☿ ☾ τ ☽ ἢ σοῦ ἔχοντας ἀστέρας

CAP. XVIII.

De qualitatibus animæ.

COrporis itaque accidentia ſimili via, ratioque neque inveſtiganda ſunt. qualitates vero animæ, quæ mentem rationemque ſpectant ex Mercurii conditione judicandæ ſunt, quæ ſenſibus ſubſunt, alienæque ſunt à ratione, à craſſiorum corporum luminibus deſumuntur. Sed cum motus animæ inclinationeſque variæ ſint, neque temere, nec ſine diſcrimine; ſed ex diverſis, pluribusque obſervationibus ejus tractationem aggrediemur. Diverſitates quippe ſignorum, quæ Mercurium, Lunamque ambiunt, vel ſtel-

las eorum dominatrices multum utique ad animæ proprietates conferre poterunt. Simili pacto, & ſtellarum, quæ in rem, de qua agimus, facere videntur configurationes, ad Solem, cardinesq; efformataæ; necnon, & propria ſtellarum qualitas, qua quæque in inclinationes animæ propendet. In univerſum itaque tropica ſigna efficiunt homines ingenio rebus publicis magis addictos, quarum etiam negotia, & forenſes turbas ambiunt, gloriæ cupidos, rebus divinis continuo vacantes, ingenioſos, ſolertes, indagatores, inventores, conjecturis perſpicaces, Aſtrologiæ, & divinationis ſtudioſos. Bicorporea facient varios, verſutos, deprehenſu difficiles, leves, inſtabiles, duplices, amatorios, verſipelles, muſices ſtudioſos, ſegnes, facile ſibi neceſſaria aucupantes, ad pœnitendum pronos. Fixa juſtos, ab aſſentatione alienos, conſtantes, firmos, prudentes, tolerantes, laborioſos, duros, continentes, ſimultatum tenaces, cœpti operis

πὼ ὑπηκόων αὐτῶν, πολὺ δυνάντων συμβάλλεσθαι πρὸς τὰ τ ψυχῆς ἰδιώματα. ὡσαύτως ἢ καὶ τ ἐχόντων λόγον τινὰ πρὸς τὸ περιεχόμενον εἶδος ἀστέρων οἱ συσχηματισμοὶ, ὃς ποιοῦσι πρός τε ⊙ καὶ τὰ κέντρα· ἔτι ἢ καὶ ἡ ἰδιοτροπία τ φύσεως τ ἀστέρων, ὧν ἕκαστος ἔχει πρὸς τὰς ψυχικὰς κινήσεις. Καθόλου τοίνυν τὰ μὲν τροπικὰ ζῴδια, πολιτικωτέρας ποιεῖ τὰς ψυχὰς, καὶ ὀρεκτικὰς πράγματα ὀχλητικὰ καὶ πολιτικὰ, καὶ φιλοδόξους, καὶ πρὸς τὸ θεῖον προσπλεκομένους. Διφυεῖς τε καὶ ὀξεῖς, καὶ ζητητικὰς, καὶ εὑρετικὰς, καὶ εἰκαστικὰς, καὶ ἀστρολογικὰς, καὶ μαντικάς. Τὰ δὲ δίσωμα, ποιεῖ ποικίλους, μεταβόλους, δυσταλαίπωρους, κόφους, διμεταθέτους, διπλοῦς, ἐρωτικὰς, πολυτρόπους, φιλομόσους, ῥαθύμους, διπρόσωπους, μελαμελαγχολικούς. Τὰ δὲ στερεὰ ποιεῖ δικαίους, ἀνηλαθήτους, ὑπομόνους, βεβαίους, σωφρονικὰς, φιλοπόνους, σκληρὰς, ἐγκρατεῖς, μνησικάκους,

κως, ἐνβιβαστικὸς, ἐριστικὸς, φιλοτίμους, σασιώδης, πλεονεκτικὸς, ἀμεταθέτους. οἱ δὲ χημαλισμοὶ οἱ ἀνατολικοὶ καὶ οἱ κατ' ὡροσκοπίαν, καὶ μάλισα ὅτε ἰδιοπροσωπῶσιν, ποιῶσιν ἐλευθερίους, καὶ ἁπλοῦς, καὶ αὐθάδης, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ δύφυεῖς, καὶ μηδὲν κρυπτὸν ἐν τῇ ψυχαῖς ἔχοντας, καὶ ὀξεῖς. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ σκεληρμοὶ, καὶ αἱ μεσουρανήσεις ποιῶσιν ἀγχινοητικὸς, ὑπομόνους, μνημονικὸς, βεβαίους, σωφρονὸς, μεγαλόφρονας, καὶ πρὸς ἅπερ ἂν θέλωσιν ὑπερτυχάνοντας, ἀτρέπτους, δυσαλοὺς, σκληρὸς, ἀνεξαπατήτους, κοιλικὸς, δρασκελίους, κολαστικὸς, ὑπομονικούς. οἱ δὲ πορηγέμενοι χημαλισμοὶ καὶ οἱ δυσικοὶ, ποιῶσιν ἀμεταθέτους, ἀσεβαίους, ἀσθενεῖς, πόνου μὴ φέροντας, ἐμπαθεῖς, ταπεινὸς, δειλὸς, ἀμφιβόλους, θρασυδειλὸς, νωθρὸς, βλακώδης, δυσκινήτους. οἱ δὲ δυσικοὶ σκεληρμοὶ καὶ αἱ μεσουρανήσεις αἱ ὑπὸ γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ ♀ καὶ ☿ ἐν μὲν ἡμέρᾳ ἑσπερινὰς ποιέμενοι τὰς δύσεις, ἐν δὲ νυκτὶ ἀνατέλλοντες, ποιήσουσιν

prosecutores, contentiosos, ambitiosos, seditiosos, alieni raptores, pertinaces. Configurationes orientales, & quæ in horoscopo fiunt; & præcipue si in propria persona consistant, liberales, simplices, præfractos, fortes, solertes, nihil in animo occultantes, veloces. Orientales stationes, & cœli fastigium ingeniosos, stabiles, memores, firmos, prudentes, magnanimos, eorũ semper compotes quæ sibi animo proposuerint, immutabiles, robustos, duros, deceptu minime faciles, judicioſos, impetuosos, scelerum vindices, scientiis idoneos. Præcedentes configurationes, & occiduæ, instabiles, impios, imbelles, impatientes, affectibus audientes, abjectos, humiles, ambiguos, minaces, & timidos, segnes, fatuos, difficiles. Occiduę stationes, & imum cœli, necnon Mercurius, & Venus, interdiu quidem vespertini occumbentes, nocte nascentes, efficient in-

genio-

genioſos, & prudentes, non nimis memores, neque laborum patientes, rerum occultarum veſtigatores; veluti magicorum, ſacrorum, & myſteriorum, ſtudioſos, mechanicos, inſtrumentis conficiendis aptos, meteororum ſtudio, & Philoſophiæ addictos, augures, ſomniorum interpretes.

Præterea ſi ſtellæ dominantes in propriis locis, & propriis conditionibus fuerint, animi affectus procreant puros, non impeditos, fortunatos; & potiſſimum cum ſimul amborum locorum iidem fuerint domini, hoc eſt cum ad Mercurium quomodolibet ſe configurarint; defluxum vero, vel conjunctionem Lunæ habuerint; ſi autem non ita diſpoſiti fuerint, ſed loca aliena obtinuerint, propriæ naturæ qualitatem animis imprimunt, non ita tamen validam, nec ſatis apertam, ſed imbecillem admodum, nihilque profuturam. Dominantium, aut elevatarum proprietates in

ἀφυεῖς μὲν καὶ φρονίμους, ἀλίαν δὲ μνημονικούς, ἀδὲ φιλοπόνους, τ δὲ ἀποκρύφων διερευνητικούς· οἷον μαγικούς, μυστηριώδης, μηχανικούς τε, καὶ ὀργανικούς, καὶ μετεωρολογικούς, φιλοσόφους, οἰωνοσκοπικούς, ὀνειροκριτικούς.

Ἔτι δὲ, ἐὰν οἱ ἔχοντες τὰ κυριότητα ἀστέρες ἐν τόποις ἰδίοις, καὶ οἰκείας αἱρέσεις ὑπάρχωσιν, ποιήσουσι τὰ ψυχικὰ ἰδιώματα ἀκέραια, καὶ ἀνεμπόδιστα, καὶ ἀπευθυγράμμονα, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν τῶν δύο τόπων ἅμα οἱ αὐτοὶ ἀφέται κρατήσωσι, τοῦτ' ἔστιν ὅτ' ἂν πρὸς μὲν τ τῷ ☿ οἵῳ δήποτε τρόπῳ συσχηματίζωντι, τ δὲ ἀπόρροιαν ἢ τὰ συναφῆ τ Δ ἐπέχωσιν. εἰ δὲ μὴ ὅτως ἀφέψονται, ἀλλὰ εἰσὶν ἐν τόποις μὲν οὐκ ἰδίοις, τῆς μὲν ἑαυτῶν φύσεως τὰ ἰδιοτρόπων πρὸς τὰ ψυχικὰ πρόσαγωγὴν ἐνέρξαν, ἀλλ' ἀχὶ μετὰ δυνάμεως, ἀδ' ἐμφανῆ λίαν, ἀμυδρῶς δὲ καὶ μὴ ἐρχομένων εἰς πρᾶξιν. τῶν δὲ κρατούντων ἢ καθυπερτερούντων ἡ ἰδιοτρόπια, αὐτὴ καὶ πρὸς τὰ ψυχικὰ

ψυχικὼ ἐνέργαν μὴ δυνάμεως ἐμβάλλ. οἷον οἱ ἀλλ' ἢ οἰκείωσιν τ̃ κακῶποιῶν ὑπάρχοντες πονηροὶ καὶ ἄδικοι, ἀνεμπόδιστον ἔχωσι τ̃ ὁρμὼ εἰς τὸ κακῶποιεῖν, ὅτ' ἂν ὑπὸ μηδενὸς ἐναντίας καταλειφθῇ ἡ οἰκείωσις. εἰ δ' ἡ ἐναντία αἵρεσις ἐμποδίσῃ τ̃ οἰκείωσιν ἢ καταλειφθείσῃ, κωλύεται ἡ ὁρμὴ καὶ ἀλλάττοι γίνονται, ἢ πρωείαν ἔτ' ἔχοντες. πάλιν δ' οἱ ἀλλ' ἢ πρὸς σὺ εἰρημένους τόπους οἰκείωσιν τ̃ ἀγαθοποιῶν ὑπάρχοντες ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, μηδενὸς καθυπερτερῶντος ἐναντίας, εἰσὶν ἐν χαρᾷ καὶ θυμίᾳ ἀγεγεθῶντες ἢ ἀποιθῶντες, καὶ ὑπ' ἀδενὸς ἀδικῶνται, ἀλλ' ἔχωσιν ὠφελίμως ἑαυτοῖς τὼ δικαιοσύνλω. ὑπὸ δ' τ̃ ἐναντίας αἱρέσεως καταλειφθείσης τ̃ οἰκειώσεως, συμβαίνῃ αὐτοῖς δι' αὐτὸ τὸ πρᾶον καὶ φιλάνθρωπον, εἶναι δ' ἀκαταφρονήτους, καὶ μεμπτὸς, καὶ ὑπὸ τ̃ πολλόνων ἑτοίμως ἀδικεῖσθαι. ἡ μὲν ὧν καθολικὴ περὶ τῶν ἠθῶν ὑπόνοια τοιαύτη.

animum fortiter imprimitur. veluti eorum, qui maleficarum ſocietate pravi, injuſtique ſunt, impetus ad malefaciendum non compeſcitur, cum à nullo contrario familiaritas impediatur. Sed ſi contraria conditio familiaritatem impedierit, & ſuperarit, impetus comprimitur, & facile capiuntur, & pœnas dant. Rurſus propter ad prædicta loca beneficarum cognationem boni, juſtique, ſi nullum contrarium devincat, ſunt in gaudio, & lætitia, benefacientes aliis, officiaque præſtantes, & à nullo injuria afficiuntur; quinimo juſtitiam utilem ſibi ipſis etiam experiuntur. Verum à contraria conditione familiaritas illa ſuperata, ipſi pro ſua manſuetudine, & humanitate deſpectui habebuntur criminationibus, plurimorumque injuriis expoſiti. Generalis itaque de moribus conſideratio hæc ſit.

Τὰς δ' μερικὰς ἰδιοτροπίας, ἐξ αὐτῆς τ̃ φύσεως τ̃ ἀσέ-

Particulares vero qualitates ex ipſa ſtellarum na-

tura

tura ſecundum uniuſcujuſque dominium in animæ operationes inditas mox dicemus. Saturni igitur ſtella ſola dominium animæ nacta, & Mercurium, ac Lunam pro libidine moderans, ſi glorioſus ad mundi poſitum, & cardines fuerit, facit proprii corporis amatores, ingenio pertinaces, corde alta machinantes, tetricos, non ut alii ſentientes, laborioſos, imperioſos, facinorum vindices, rei alienæ raptores, avaros, violentos, theſauros colligentes, invidos. Si obſcure ſe habeat ad mundi ſitum, & cardines, facit ſordidos, parcos, abjectos, mala machinantes, indifferentes, lividos, timidos, maledicos, ſolitarios, in lacrymas, & ejulatus pronos, impudentes, ſuperſtitioſos, laborioſos, immites, amicorum inſidiatores, nunquam gaudiis ſe oblectantes, corporis proprii hoſtes.

Ad Jovem modo jam dicto ſimiliter conformatus, ſi præclare ſe habet, efficit bonos, honorem debitum

ρων καὶ τῷ ἑκάστε κυριότητα γινομένας πρὸς τὰς ψυχικὰς ἐνεργείας ἐφεξῆς ἐρῶμεν. ὁ μὲν οὖν ἀστὴρ ὁ ἡ μόνον ἔχων τ οἰκοδεσποτείαν τ ψυχῆς, καὶ καταπεφθῶν ὁ ☿ καὶ τ D, εἰ μέν ἐστιν ἐν δόξῃ πρός τε τὸ ἡσυχαῖον καὶ τὰ κέντρα, ποιήσει φιλοσώματος, ἰσχυρογνώμονας, βαθυκαρδίους, αὐστηρὰς, μονογνωμόνας, μοχθηρὰς, ὑπατικὰς, ἡγεμονικὰς, πλεονέκτας, φιλοχρημάτους, βιαίους, ἡσσονείζονας, φθονερούς. Εἰ δὲ μὴ ἐνδόξως ἔχοι πρὸς τὸ ἡσυχαῖον καὶ τὰ κέντρα, ποιεῖ χυδαίους, κνηπτὰς, μικροψύχους, καταγνώμονας, ἀδιαφόρους, βασκάνους, δόλιους, κακηγόρους, φιλερήμους, φιλοθρηνώδεις, ἀναιδεῖς, δύσδαιμονας, φιλομόχθους, ἀεργούς, ὑπερβολικὰς τ οἰκείων, σὺν δυφραινομένους, μισοσωμάτους.

Πρὸς δὲ τὸν τῦ ♀ καὶ τὰ τ εἰρημένων σχοινισμὸν τρόπον ὁμοίως. ὁμοίως πάλιν ἐνδόξως μὲν ἔχων ποιεῖ ἀγαθὰς, φιλικὰς, καλο-

καλογνώμονας, βοηθοὺς, κριτικοὺς, φιλοκτήμονας, μεγαλοψύχους, μεταδοτικοὺς, εὐπροαιρέτους, φιλοικείους, πράους, συνετοὺς, μακροθύμους, ἐμφιλοσόφους. ἀδόξως δὲ διακείμενος ποιεῖ μανιώδεις, ἀπαιδεύτους, δειλοὺς, δεισιδαίμονας, μυστηρίων ἀφυλάκτους, ὑπόπτους, μισοτέκνους, ἀφίλους, ὑπούλους, ἀκρίτους, ἀπίστους, μωροκάκους, ὀργίλους, ὑποκριτικοὺς, ἀπράκτους, ἀφιλοτίμους, μεταμελητικοὺς, αὐστηροὺς, δυσπροσίτους, εὐλαβητικοὺς, ῥαθύμους. Πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♂ συνοικειούμενος, ἐνδόξως μὲν διακείμενος, ποιεῖ ἀδιαφόρους, πολυμόχθους, παῤῥησιαστικοὺς, ὀχληροὺς, θρασυδείλους, αὐστηροὺς ἐν ταῖς πράξεσιν, ἀνελεήμονας, καταφρονητικοὺς, τραχεῖς, πολεμικοὺς, τολμητὰς, φιλοθορύβους, δολίους, ἐνεδρευτικοὺς, δυσοργήτους, ὀχλοκόπους, τυραννικοὺς, πλεονέκτας, μισοπολίτας, φιλονείκους, μνησικάκους, βαθυπονήρους, δρα-

aliis deferentes, honesta sentientes, auxiliatores, censores parcos, magnanimos, officiosos, ad optima quæque se applicantes, domesticorum amatores, mites, prudentes, tolerantes, & vere Philosophos. Si infeliciter positus sit; furiosos, ineptos, timidos, superstitiosos, mysteriorum desertores, suspicaces, liberorum osores, amicorum negligentes, versipelles, sine judicio, sine fide, stulte morigeros, iracundos, simulatores, frustra conantes, honorum despectores, mutabiles, rigidos, difficiles, nimium pios, segnes. Cum Marte familiariter conjunctus in locis bonis facit, nulli acquiescentes, valde laboriosos, libere loquentes, turbulentos, audaces, & timidos, in actionibus rigidos, immites, despectores, rusticos, bellicosos, periculorum contemptores, seditiosos, dolosos, insidiatores, implacabiles, seductores, tyrannicos, rerum alienarum raptores, civium hostes, contentiosos, injuriarum memores, insigniter improbos, facinorosos,

noroſos, impatientes, graves, duros, glorioſos, maleficos, injuſtos, nulli cedentes, humano generi hoſtes, immutabiles, inflexibiles, curioſos, in rebus agendis induſtrios pluribus ſe negotiis implicantes, invictos, non habentes irritos impetus. Si infeliciter fitus fuerit, raptores, prædones, falſarios, ærumnoſos turpia lucra ſectantes, deum contemptores, inhumanos, injurios, inſidiatores, fures, perjuros, homicidas inconceſſa vorantes, facinoroſos, parricidas, veneficos, ſacrilegos, impios, ſepulchrorum effoſſores, & omnino ſceleratos. Cum Venere conciliatus ſimiliter, ſi in locis fauſtis ſit, facit mulieres abhorrentes, dominationis cupidos, ſolitarios, difficiles, honorum contemptores, pulchritudinis oſores, invidos, auſteros, inſuaves in congreſſibus, tantum quæ non alii ſentientes, fatidicos, cæremoniis, myſteriis, initiiſque addictos, ſacrificulos, fanaticos, ſacris ſervientes,

σικὸς, ἀνυπομονήτους, σοβαρὸς, χαλεπὸς, καυχωμένους, κακωλικὸς, ἀδίκους, ἀκαθαφρονήτους, μισανθρώπους, ἀτρέπτους, ἀμεταθέτους, πολυπράγμονας, δυσαμβώς ἀναιρέθεθ ἐν πράγμασι, ἢ πανικὸς, ἢ ἀκαταγωνίσους, ἢ ὅλως οἷς ὄπχρῆσιν ὑπιτυγχάνοντας. Εἰ δὲ ἀδόξως μεμοίρηται, ποιήσει ἁρπαγὰς, λῃστὰς, νοθευτὰς, κακοπαθεῖς, αἰσχροκερδεῖς, ἀθέους, ἀσύργους, ὑβριστὰς, ὑπόβουλοπικὸς, κλέπτας, ὑπάρκους, μιαιφόνους, μιαροφάγους, κακέργους, ἀνδροφόνους, φαρμάκους, ἱεροσύλους, ἀσεβεῖς, τυμβορύχους, ἢ ὅλως παγκάκους. Πρὸς δὲ τὸ σωματοειδὲς, ὁμοίως πάλιν μὴ δόξης ὢν, ποιεῖ μισογυναίους, φιλαρχαίους, φιλερήμους, δυσπροσίτους, ἀφιλοξένους, μισοκάλους, φθονεροὺς, αὐστηροὺς, μὴ συμπεριφερομένους, μονογνώμονας, μανικὸς, πρὸς θρησκείας ἢ μυστήρια ἢ τελετὰς μεμοιρημένους, ἱεροποιοὺς, ἐνθέους, θεοπροπλόκους, στεμνὸς τε ἢ ἐν-

καὶ ἐντρεπτικὸς, καὶ αἰδήμονας, καὶ φιλοσόφους, πιστὸς πρὸς συμβίωσιν, καὶ ἐγκρατεῖς, μελαγχολικὸς, ὑλακτεῖς, ἀγαναικτικὸς, καὶ πρὸς γυναῖκας ζηλοτύπους. ἀδόξως δὲ μαχείμῳ, ποιεῖ λαγνὸς, ἀσελγεῖς, αἰσχροποιὸς, ἀδιακρίτους, καὶ καθαρὸς πρὸς τὰς σωφρόνας, ἀνάγνους, ὑπερβολικὸς προσώπων ζηλωτῶν, καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων, σαθρὸς, ψογερὸς, καταφερεῖς, μισοκάλους, κακολόγους, μεθύσους, λαλρβλικὸς, ὑπονθλτὰς, ἀσεβεῖς, θεῶν καταφρονητὰς, μυσταγωγὸς καὶ ἱερῶν μελῶν, ἀσυρονίας, μαβολικὸς, φαρμακὸς, πάντα ποιοῦντας. Συνοικοφωθεὶς τε τῷ ♄, ὑπὸ μὲν ἐνδόξου μαθέσεως, ποιεῖ πελάργους, φιλολάλους, νόμων ζητητικὸς, φιλοιάτρους, μυστικὸς, ἀποκρύφων μεθόχους, τερατοποιὸς, ἀβδελυκτικὸς, ἐφημερσίους, ἐντρεχεῖς, διοικητικὸς πραγμάτων, καὶ ὀξύφρονας, πρακτικὸς, καὶ ἀκριβεῖς, νήφοντας, φιλοφρονητικὸς, φιλοπράκτους, ὑπτιαστικός. Μαχείμῳ δὲ

graves, verecundos, venerandos, Philosophos, fidos in amicitiis, continentes, ingenioſos, pietatis cultores, quærulos, & pro mulieribus zelotypos. Si infeliciter conſtitutus ſit, facit ſalaces, libidinoſos, flagitioſis libidinibus infames, indiſcretos, in congreſſu impuros, immundos, mulieribus inſidiantes, & potiſſimum domeſticis, putres, contumelioſos, pronos, pulchritudinis inimicos, obtrectatores, ebrioſos, ſuperſtitioſos, falſarios, impios, deûm contemptores, myſteriorum, ac ſacrorum deriſores, calumniatores, veneficos, omnia audentes. Cum Mercurio conciliatus in locis laudatis, facit curioſos, loquaces, de legibus diſſerentes, medicinæ ſtudioſos, ſecretos, arcanorum conſcios, portentorum factores, deceptores, in diem viventes, aſperos, rerũ procuratores, cogitatione veloces, amarulentos, exquiſitos, ſobrios, ſedulos, laborum cupidos, feliciter conantes. Infeliciter ſitus,

nugaces, injuriarum memores, laborioſos, domeſticorum oſores, tormentorum amatores, nunquam ſe oblectantes, noctivagos, inſidiatores, proditores, immiſericordes, fures, magos, veneficos, falſarios, facinoroſos, improſpero proceſſu conantes, & in contrarium faciliter impingentes; & hæc quidem à Saturno imprimuntur. Jupiter ſolus dominationem animi nactus in felici ſitu, facit magnanimos, gratos, pietatis cultores, honorem aliis exhibentes, prodigos ſui, humanos, magnificos, liberales, juſtos, ad grandia quæque aſpirantes, venerandos, ſua agentes, miſericordes, eruditos, benefi-cos, benevolos, dignitates anhelantes. Infeliciter ſitus hæc eadem influit, ſed debiliora, & occultiora, veluti pro magnificentia prodigalitatem, pro religione ſuperſtitionem, pro verecundia timorem, pro gravitate tumorem, pro humanitate ſtoliditatem, pro

ἀδόξως, ποιεῖ ληρώδης, μνησικακὸς, ὀπιμόχθος, μισοπόνηρος, φιλοβασανὸς, ὀκνοφρονομῶνος, νυκτοβίος, ἐνεδρολικὸς, προδότας, ἀσυμπαθεῖς, κλέπας, μαγικὸς, φαρμακὸς, πλασοπράφος, ῥαδιούργος, ἀποτυχάνοντας ἐν οἷς ὀπιχειροῦσιν, καὶ πρὸς τὸ ἐναντίον ἀκόλως ἐμπίπτοντας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ τῆ. ὁ ὃ ἐκ τῆ μόνῳ ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν τῆς ψυχῆς, μὲν μὲν ἐνδόξε μαθέσεως, ποιεῖ μεγαλοψύχος, χαρισικὸς, θεοσεβεῖς, φιλοτίμους, ἀπολαυσικὸς, φιλανθρώπος, μεγαλοπρεπεῖς, ἐλευθερίους, δικαίους, μεγαλόφρονας, σεμνὸς, ἰδιοπράγμονας, ἐλεήμονας, φιλολόγος, ἀνεργετικὸς, φιλοσόργος, ἡγεμονικός. μαχείμῳ δὲ ἀδόξως, ποιεῖ μὲν τὰ ὅμοια δοκεῖν ἐνεργεῖν τὰς ψυχὰς, ἀμυδρότερον δὲ καὶ ἀφανέστερον. οἷον ἀντὶ μὲν μεγαλοψυχίας ποιεῖ ἀσωτίαν, ἀντὶ θεοσεβείας δεισιδαιμονίαν, ἀντὶ αἰδῦς δειλίαν, ἀντὶ σεμνότητος οἴησιν, ἀντὶ φιλανθρωπίας κακότροπον, ἀντὶ φιλοκα-

φιλοκαλίας φιληδονίαν, ἀντὶ μεγαλοφροσύνης βλαβείαν, ἀντὶ ἐλαθερεότητος ἀδιαφορείαν.

Πρὸς δὲ τὸν ♂ σωνοικούμενος, μετὰ δόξης μὲν ἐπάρχων, ποιεῖ τραχεῖς, μαχίμους, στρατηγικὰς, διοικητικὰς, ἀνυποτάκτους, θερμὰς, ὠμοβόλους, παρρησιαστικὰς, ἐμπαθεῖς, ἐλεγκτικὰς, φιλονείκους, ὀργικὰς, μεγαλοψύχους, φιλοτίμους, θυμικὰς, κενολικὰς, ὑπτιολικὰς. ἀδόξως δὲ μαχείμους, ποιεῖ ὑβριστὰς, ἀδιαφόρους, ὠμοὺς, ἀσυμπαθεῖς, σασιώδεις, ἐριστικὰς, μονοτόνους, μοιχόλους, οἴησιν ἔχοντας, πλεονέκτας, ἅρπαγας, ἀμεταβλήτους, κόφους, ἀστάτους, προπετεῖς, ἀπίστους, ἀκρίτους, ἀγνώμονας, σκαληνὰς, ἐμπαθεῖς, μεμπτικὰς, ἀσώτους, ληρώδεις, καὶ ὅλως ἀνωμάλους καὶ προκεκινημένους.

Πρὸς ♀ τὸ σωνοικούμενος, μετὰ μὲν ἐνδόξου διαθέσεως, ποιεῖ καθαρίους, ἀπολαυστικὰς, φιλοκάλους, φιλοτέχνους, φιλοκαλίας φιληδονίαν, pro animi celsitudine socordiam, pro liberalitate negligentiam.

Marti conciliatus in locis bonis, facit asperos, pugnaces, militares, administratores, subdi nescios, impetuosos, audaces, libere loquentes, negotiosos, criminatores, seditiosos, furiosos, ingenios, gnavos in imperiis, magnanimos, honores affectãtes, feliciter conantes. In locis infelicibus situs, facit injurios, sui negligẽtes, crudeles, immisericordes, seditiosos, contentiosos, pervivaces, calumniatores, auram vulgi aucupantes, alieni avidos, rapaces, inconstantes, leves, cito mutantes proposita, temerarios, infidos, nullo judicio, nulla cognitione, turbulentos, factiosos, querulos, libidinosos, nugaces, & summatim inæquales, enormes, & ad omnia pronos.

Cum Venere conciliatus, si felix positus fuerit, facit mundiciei amatores, se cum aliis communicantes, pulchritudinis studiosos, liberorum curatores,

doctrinarum avidos, cantionibus deditos, amicis utiles, simplices, benefi-cos, mites, non astutos, deorum cultores, exercitatores, certamina ambientes, sapientes, amantes, & amatos, lepidos, graves, splendidos, gratos, liberales, ingeniosos, moderatos, modestos, pios, justitiæ observatores, ambitiosos, & in summa honestos, & laudatos. Si male positus fuerit, delitiis deditos, molles, effeminatos, saltatores, sumptuosos, muliebres, amatorios, libidinosos, in Venerem pronos, obtrectatores, adulteros, comptos, delicatos, segnes, impudicos, patientes, ornatui nimis indulgentes, ingenio muliebri, sacrorum tenaces, arcanorum occultatores, fidos, ingenuos, lepidos, faciles, affabiles, & in aliorum infortuniis liberales. Mercurio conciliatus in locis bonis, facit multorum negotiorum gnaros, litterarum amatores, Geometras, Mathematicos, Poëtas, concionatores, ad

φιλομαθεῖς, ᾠδαῖς σεσημμένους, φίλοις χρησίμους, ἁπλοῦς, θεραπευτικοὺς, ἐλεήμονας, ἀκάκους, φιλοθέους, ἀσκητὰς, φιλαγωνιστὰς, φρονίμους, ἀγαπωμένους καὶ ἀγαπῶντας, εὐχαρίτους, σεμνοὺς καὶ λαμπροψύχους, εὐγνώμονας, μεταδοτικοὺς, κερδοποιοὺς, συμμέτρους, εὐχήμονας, εὐσεβεῖς, φιλοδικαίους, φιλοδόξους, καὶ ὅλως καλοὺς καὶ ἀγαθούς. ἀδόξως δὲ ἀμελουμένους, ποιεῖ τυφλοὺς, ἡδυπαθεῖς, γυναικοψύχους, ὀρχηστικοὺς, δαπανηροὺς, καπηλικοὺς, ἐρωτικοὺς, λάγνους, καταφερεῖς, λοιδόρους, μοιχοὺς, φιλονείκους, ὑποκριτὰς, ῥαθύμους, ἀσώτους, ὀπιμόνους, ἐμπαθεῖς, καλλωπιστὰς, γυναικόφρονας, ἱερῶν κεκτητὰς, μυστηριώδεις, πιστοὺς, ἀπονηροὺς, εὐχαρίτους, εὐπροσίτους, εὐδιαγώγους, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐλευθεριωτέρους. Σωοικοδομηθεὶς δὲ πρὸς τὸν τοῦ ♀, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ πολυπραγμάτους, φιλολόγους, γεωμέτρας, μαθηματικοὺς, ποιητικοὺς, δημηγόρους, ἐπαφυεῖς,

ἐυφυεῖς, σώφρονας, ἀγαθόφρονας, καλοσυμβούλους, πολιτικὰς, ἀνεργετικὰς, ἡγεμονικὰς, εὐσεβεῖς, φιλοθέους, ἀγαθοποιοὺς, φιλοπαίδους, φιλοσόφους, ἀξιωματικούς. ἀδόξως δ' ἀμαθεῖμβροτα τὰ ἐναντία ποιήσει, κακόπιστα, ληρώδεις, ἀπατεῶνας, διεσφαλμένους, ἐκπαλικὰς, θεοπροσπλόκους, φλυαρόους, πικρὰς, παρεσκευασμένους σοφίαν, ἀνοήτους, ἀλαζόνας, ἐπιτηδευτικὰς, μαγικὰς, ἀποκεκινημένους, ποιεῖ δ' ἠδὲ πολυΐστορας ἐμνημονικὰς, ἢ διδασκαλικὰς, ἐν καθαρείοις ταῖς ἐπιθυμίαις. Ὁ δ' ἅμα μόνον ἔχων τὸ οἰκοδεσποτεῖαν τῆς ψυχῆς, μεταβολὴν δόξης, ποιεῖ γενναίους, ἀρχικὰς, θυμικὰς, φιλοπολέμους, πολυτρόπους, δικαίους, παρεμβόλους, τολμητὰς, ἀνυποτάκτους, ἀδιαφόρους, μονοτόνους, ὀξεῖς, αὐθαδεῖς, καταφρονητικὰς, τυραννικὰς, δεσποτικὰς, ὀργίλους, ἡγεμονικούς. ἀδόξως δ' ἀμαθεῖμε-

omnia idoneos, ſobrios, humanos, conſultores optimos, politicos, beneficos, principatus ambientes, pios, deos timentes, opes bonis artibus augentes, amicos, domeſticorum benevolos, idoneos diſciplinis, Philoſophos, majeſtate venerandos. Si in locis contrariis fuerit oppoſita, efficietur leves, garrulos, abjectos, facili negotio aberrantes, attonitos, fanaticos, nugatores, amarulentos, ſapientiæ ſimulatores, ſtupidos, ſuperbos, artium exercitia tentantes, magos, incompoſitos; procreat item multiſcios, memores, alios erudientes, & in voluptatibus mundiciem amantes. Mars ſolus dominium animi nactus in locis bonis, efficit generoſos, ad principatum propenſos, iracundos, bellicoſos, verſipelles, robuſtos, confidentes, audaces, ſervitutem ferre neſcios, ſine diſcrimine inter homines vitam agentes, pervicaces, veloces, audaces, contemptores, tyrannicos, facinoroſos, iracundos, ad imperandum idoneos. Infelici diſpoſitione colloca-

tus, truces, injurios, ſanguinis avidos, tumultuoſos, ſumptuoſos, clamatores, percuſſores, temerarios, ebrioſos, raptores, immiſericordes, facinoroſos, mente ſemper anxios, furioſos, domeſticorum oſores, impios. Ad Venerem conciliatus in locis bonis, facit hilares, tractabiles, amicorum ſtudioſos, delitiis deditos, lætos, luſores, ſimplices, tripudiorum ſectatores, amatorios, artifices, immitatores, faciles, fortes, in Venerem proclives, cautos, ſibi caventes, & circumſpectos, congreſſibus fœminarum, & maſculorum infames, iracundos, ſumptuoſos, zelotypos. Si ſecus ſe habeat, oculos eminentes habentes, libidinoſos, molles, contumelioſos, adulteros, injurios, mendaces, doloſos, ſuorum, aliorumque falſarios, cito rem deſideratã, comparatamque faſtidientes, mulierum, virginumque corruptores, temere ſe in pericula conjicientes, impetuoſos, inordinatos, inνθ, ποιεῖ ὠμὰς, ὑβριστὰς, φιλαίμους, φιλοθορύβους, δαπανηρὰς, κραιγαστικὰς, ωλήκλας, ωεθπελεῖς, μεθύσους, ἅρπαγας, ἀνελεήμονας, κακέργους, πλαεφαγμένους, μανιώδης, μισοῦντας τοὺς οἰκείους, ἀθέους. Πρὸς ὃ τ τ ♀ σωφρονισθεὶς, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ ὑπηχαρεῖς, ἀναστρόφους, φιλαιτέρους, ἡδυβίους, χαρμονικὰς, ωαιγνιώδης, ἀφελεῖς, ἀρύθμους, φιλοεχήσας, ἐρωλικὰς, φιλοτέχνους, μιμηλικὰς, ἀπολαυστικὰς, ἀνδρείους, ωρὸς ἀφροδίσια καταφόρους, νευνεχεῖς, δυσελέγκλους, ἀμελλικὰς, ωρὸς μίξιν θηλείων ϗ ἀῤῥένων ἀμαυμένους, ὀξυθύμους, δαπανηρὰς, ζηλοτύπους. ἄδοξον ὃ ἀφθησιν ἔχων, ποιεῖ ὑψοφθάλμους, λάγνους, καταφερεῖς, χλιαστὰς, μοιχικὰς, ὑβριστὰς, ψώρας, δολοπλόκους, ὑπονοθυτὰς τ τε οἰκείων ϗ τ ἀλλοτρίων. ὀξεῖς ὃ ἅμα ϗ ταχὺ ἡφον ἔχοντας τ ὀπιθυμιῶν, ἀφθορέας γυναικῶν ϗ παρθένων, ωολυβόλους, θερμὰς, ἀτάκλους, ἐνεδρευτὰς,

δρᾶτὰς, ἐπιόρκους, ἐπισφα-
λεῖς, φρενοβλαβεῖς. ἐνίοτε
ἢ ⟨ ἀσώτους, καὶ φιλοκώ-
μους, καὶ θρασεῖς, ⟨ ἀσελ-
γεῖς. Πρὸς ἢ τ ☿ συνοικιω-
θεὶς, μὴ μὴ δόξης, ποιεῖ πρα-
κτικὰς, δολὰς, δρασμείους,
ἀκινήτους, ἀκαταφρονήτους,
πολυτρόπους, ἀρετικὰς, συ-
φιστὰς, ἐπιπόνους, πανοῦργους,
σφηλώστους, ἐπιθετικὰς,
δολίους, ἀρᾴτους, φενακι-
κὰς, κακοτέχνους, ὀξύφρο-
νας, ἐξαπατητὰς, ὑποκρι-
τικὰς, ἐνεδρευτὰς, κακο-
τρόπους, πολυπράγμονας,
φιλοπονηρὰς, ἐπιβουλικὰς
ἢ καὶ πρὸς σὲ ὁμοιοτρόπους
καλῶς συναναστρεφομένους·
καὶ ὅλως τ μὴ ἐχθρῶν βλα-
πτικὰς, τ ἢ φίλων ἀνεργε-
τικάς. ἀδόξως ἢ Ἀφικείμε-
νον, ποιεῖ δαπανηρὰς, πλεο-
νέκτας, ὠμὰς, πλημμελοῦς,
πολυπήρεις, μεταμελητικὰς,
κεκινημένους, ψεύστας, κλέ-
πτας, ἀθέους, ἐπιόρκους, ἐπι-
βάτας, σατιρώδεις, ἐμπρηστὰς,
θεατροκόπους, ἐπιορκίστους,
ληστρικὰς, τοιχωρύχους, μιαιφόνους, πλαστογράφους,

fidiatores, perjuros, labiles, mente captos; nonnunquam etiam impudicos, cultibus deditos, audaces, petulantes. Cum Mercurio conciliatus in prospero situ; ad principatus idoneos, timidos, vehementes, facile mobiles, indespectos, versipelles, inventores, sophistas, laboriosos, versutos, gnavos, invasores, fraudulentos, inconstantes, captiosos, malis artibus alios circumvenientes, ingeniosos, deceptores, simulatores, insidiatores, male moratos, curiosos, malorum studiosos, feliciter omnia conantes, & sui similium consuetudine jucunde viventes; & in summa inimicis nocentes; amicis benefacientes. Si aliter situs est, sumptuosos, rei alienæ cupidos, truces, pericula temere adeuntes, audaces, inconstantes, mobiles, mendaces, fures, impios, perjuros, invasores, seditiosos, incendiarios, spectaculis addictos, infames, prædones, murorum effossores, homicidas, falsarios,

facinorosos, veneficos, magos, præstigiatores, parricidas.

Venus sola dominium obtinens in prospero situ, facit blandos, bonos, deliciarum amatores, omnibus expositos, mundos, hilares, saltatores, zelotypos, pravorum hostes, artium studiosos, dei cultores, bene dispositos, faciles, bona somniantes, amicitiæ tenaces, beneficos, mites, immunda quæque abhorrentes, in victu faciles, facile reconciliabiles, prospero eventu conantes; & in summa desiderabiles. Si secus se habuerit, ignavos, amatores, effæminatos, timidos, discrimina negligentes, proclives in Venerem, reprehensibiles, obscuros, infames.

Cum Mercurio conciliata in locis bonis facit artifices, Philosophos, scientiis idoneos, ad omnia aptos, Poëticos, doctrinarum cupidos, pulchritudinis amatores, bene moratos, faciles, molles, hilares, amicis amicos, pios, prudentes, vafros, bene conjectantes, res absolventes, velociter

ραδιέργους, γόητας, μάγους, φαρμακεὺς, ἀνδροφόνους.

Ὁ δὲ τῇ ♀ μόνῳ οἰκοδεσπότων, ὅτι μὲν ἐν δόξῃ ἀγαθέσεως, ποιεῖ φρονίμους, ἀγαθοὺς, τρυφητὰς, λογίους, καθαρίους, ἀφροσύνους, φιλοερωτὰς, κακοζήλους, μισοπονηροὺς, φιλοτέχνους, φιλοθέους, δυσμήμονας, δυσκινήτους, δυσκόνειρους, φιλοσόφους, ἀεργητικοὺς, ἐλεήμονας, σικχοὺς, ὅ ἐστι συγχαινομένους, δυσωπάκτους, ὀπτασιαστικοὺς, ἢ ὅλως ἐφαρμίους. ἐναντίως δὲ ἀγαθείμενος, ποιεῖ ῥαθύμους, ἐρωτικοὺς, γυναικώδεις, ἀτόλμους, ἀδιαφόρους, καταφερεῖς, ὀπιφόγους, ἀφανεῖς, καὶ ἐπονείδίστους.

Πρὸς δὲ τῇ ☿ ♀ συνοικοδομηθεὶς, ἐνδόξως μὲν, ποιεῖ φιλοτέχνους, φιλοσόφους, ἐπιστημονικοὺς, δυφυεῖς, ποιητικοὺς, φιλομαθεῖς, φιλοκάλους, καλοήθεις, ἀπολαυστικοὺς, τρυφερομίους, χαρμονικοὺς, φιλοφίλους, δυσεβεῖς, συνετοὺς, πολυμηχάνους, ἀφανοποιητικοὺς, καταρθωτικοὺς, ταχυμαθεῖς,

μαθεῖς, αὐτοδιδάκτους, ζηλώτας τῶν ἀρίστων, μιμητὰς τ καλῶν, εὐτόμους καὶ ἡδυλόγους, εὐαρμόστους, ἐ τὰ ἤθη εὐδαίους, φιλάθλους, ὀρθὰς, κριτικὰς, μεγαλόφρονας. πρὸς ἣ ἀφροδίσια, τ μὲν πρὸς γυναῖκας ἐγκρατεῖς, πρὸς ἄρρενας δὲ κεκινημένους καὶ ζηλοτύπους. ἐναντίως δὲ ἔχει μίῳ, ποιεῖ ἐπιθέτας, πολυμηχάνους, καταγώμους, ἀσώτους, καταγνώμονας, ἀπαλαιῶνας, ταραχώδης, ψεύστας, βλαβόλους, ἐπιόρκους, κλοπίμους, ἐπιβουλευτικὰς, καταναισχύντους, ἀδεξίους, γυναικῶν ἐπονοθεύτας, καὶ παίδων διαφθορέας, καλλωπιστὰς, ἐπιχαύνους, ἐπιψόγους, καταφρήμους, πολυθρυλήτους, πάντα ἐπιχθρύλους.

Ὁ δὲ τ ♀ μόνῳ ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν, ἐπὶ μὲν ἐνδόξῳ διαθέσεως, ποιεῖ συνετὰς, ἀγχίνους, νοήμονας, πολυμαθεῖς, εὑρετικὰς, ἐμπείρους, λογικὰς, φυσιολόγους, θεωρητικὰς, εὐφυεῖς, ζηλοτύπους, ἐργετικὰς,

discentes, sine doctore sapientes, optimorum æmulatores, bonorum imitatores, eloquentes, dulciloquos, bene compositos, moribus laudabilibus, certaminum cupidos, rectos, judicioſos, magnanimos, in Venerem muliebrem continentes, ad masculam proclives, zelotypos. In contrariis sita, facit invasores, vafros, ore impudico, instabiles, malevolos, deceptores, tumultuosos, mendaces, calumniatores, perjuros, versipelles, insidiatores, veteratores minime dextros, mulierum constupratores, puerorum corruptores, comptos, molles, infames, male diffamatos, publicis criminationibus obnoxios, omnia audentes.

Mercurius solus dominium occupans, in locis laudatis situs, facit prudentes, solertes, intelligentes, multarum rerum peritia instructos, inventores, expertos, Logicæ studioſos, rerum naturalium observatores, speculationi deditos, dociles, zelotypos, beneficos,

ratiocinantes, recte conjectantes, Mathematicis scientiis, & mysteriis addictos, tractabiles. Si in oppositis fuerit, facit versutos. impudentes, oblivioſos, impetuoſos, leves, facile mutabiles, & quos inſtituti sæpiſſime pœniteat, fatuos, ſtultos, mendaces, nullo diſcrimine utentes, inconſtantes, inſatiabiles, alieni cupidos, injuſtos, & omnino mente labiles, ac temere errantes.

Hæc cum ita ſe habeant, non minimam opem & Luna confert; nam in Auſtrini, Borealisque termini flexibus poſita animi proprietates, efficit magis varias, verſutas, & inſtabiles, in nodis velocitatem auget, eaſque magis induſtrias, & celeres producit; præterea ſi exoriens erit, & creſcente lumine, aptiores, clariores, ſtabiliores, ac liberiores; ſi lumine decreſcente, aut ſolis jubare oppreſſa, hebetiores, languidiores, facilius deſiſtentes à propo-

ἀπλογιστικὰς, ἀσύχους, μαθηματικὰς, μυστηριακὰς, ἐπιτηδείους. ἐναντίως δ' ἀφαιρέμενος ποιεῖ πανοῦργους, ἀπειθεῖς, ἐπιλήσμονας, ὀρμητικὰς, κούφους, ἀμεταβόλους, μεταμεληλικὰς, μωροκάκους, ἄφρονας, ψαύσας, ἀδιαφόρους, ἀφάτους, ἀπλήστους, πλεονέκτας, ἀδίκους, καὶ ὅλως σφαλερὰς τῇ διανοίᾳ, καὶ πρὸς τὸ παίζειν ἑτοίμους.

Τούτων δ' ὅτως ἐχόντων, συμβάλλεται καὶ ἡ D. ἐν μὲν δὲ ταῖς καμπίαις τοῦτο νοτίᾳ ἐ βορείᾳ περαίνουσα, ποιεῖ τὰ ψυχικὰ ἰδιώματα πολυτροπώτερα, καὶ πολυμηχανώτερα, ἐ ἀμεταβολώτερα. ἐπαίρουσα δ' ἀπὸ τῶν σταθμῶν, ὀξύτερα ποιεῖ, καὶ παιγνιώτερα, καὶ ἀκινητότερα. Ἐπὶ δ' ἐν μὲν τῇ ἀνατολαῖς ὖσα, καὶ πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν φώτων, ἀφυέστερα ποιεῖ, ἐ ἐμφανέστερα, καὶ βεβαιότερα, καὶ παῤῥησιαστικώτερα. ἐν μὲν τῇ μειώσει τῶν φώτων ἀπειλουμένη, ἢ ταῖς κρύψεσι, νωθρότερα ποιεῖ, ἐ ἀμβλύτερα, καὶ μεταμελητικώτερα,

πικώτερα, ἢ δύλαβέστερα, καὶ ἀφανέστερα.

Συμβάλλεται ἢ καὶ ὁ ☉ σωοικοδόμῳ τῷ οἰκοδεσπότῃ ψυχικῆς ἡρμόστεως. ὅπου μὲν τὸ ἐνδόξα διαθέσεως, σωεργῶν πρὸς τὸ δικαιότερον, ἢ πρακτικώτερον, ἢ μηλικώτερον, ἢ ἀπλῶς ἐν τοῖς καλοῖς. Ε' πὶ ἢ τῆς διαθέσεως ἐναντίας, πρὸς τὸ ταπεινότερον, ἢ ὑπονωτερον, ἢ ἀφανέστερον, ἢ ὠμότερον, καὶ μονογνωμονικὸν, ἢ αὐστηρότερον, ἢ ὅλως ὑπὸ τὰ χείρω.

Κεφ. ιθ'.

Περὶ παθῶν ψυχικῶν.

Τοῖς ἰδιώμασι τῆς ψυχῆς, ἀκολουθεῖ ἢ ὁ λόγος ὁ περὶ τῶν μεγάλων παθῶν τῆς ψυχῆς. οἷον μανίας, ὑπληψίας, καὶ τῶν τοιούτων. Καθόλου τοίνυν περὶ τούτων πάλιν, ὑποτρεῖν δεῖ τὸν τῆς ☿ αἰσθέσει καὶ τὸν ☽, πῶς διάκεινται πρός τε ἀλλήλους, ἢ τὰ κέντρα. ἔτι δὲ καὶ τοῦ καιροῦ. Ε'ὰν γὰρ ἡ ☽ καὶ ὁ τῆς ☿ ἀσύνδετοί εἰσι πρὸς ἀλλήλους, ἢ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν ὁρίζοντα, καθυπερ-

sito, timidiores, obscuriores.

Sol item societate cum stella dominante temperamento animi conjunctus conducit; feliciterque positus, omnia reddit æquiora, industriora, honoratiora, & in summa perfectiora. Infeliciter situs, abjectiora, molestiora, obscuriora, crudeliora, intractabiliora, asperiora, & tandem omnia in pejus convertit.

CAP. XIX.

De morbis animæ.

ANimi proprietates tractatio de insignibus animi morbis, veluti mania, epelepsia, & similibus consequitur. In genere itaque de his rursus observanda est Mercurii stella, & Luna, ut sese mutuo habeant, & ad cardines, necnon & ad maleficas. Nam si Luna, & Mercurius inter se inconjuncti sunt, vel ad orientalem horizontem supe-

rant

rant vero, aut dominantur, aut opponuntur, quæ contrarie noxieque configurantur, varii morbi circa animi qualitatem significantur. Eorum dijudicatio ex ſtellarum, quæ prius loca occupaverant, qualitate aptiſſime deſumetur. Plerique itaque mediocrium membrorum, ex jam ſuperius expoſitis qualitatibus animi facile poſſunt deprehendi. Incrementum namque ſimilium qualitatum mali exuperantiam operatur; quippe non incongrue quiſpiam morbos, vocaret quoſcunque mores immixtos, & à mediocritate, exceſſu, aut defectu, recedentes. Verumtamen effectus, qui multa, immanique exuperantia excreverunt, & præter naturæ leges quaſi morbi intellectualem animi partem, & adpetentem invaſerunt; ita diſcutiendi ſunt. Fiunt igitur epileptici, ut plurimum, quicunque nati fuerint, cum Mercurius, & Luna fuerint inconjuncti, vel inter ſeſe, vel ad orientalem

τερῶσιν δὲ ἢ καθαιρετῶσιν ἢ ἀμφηκίζωσιν οἱ ἐναντίως καὶ βλαπτικῶς χρημαλιζόμενοι, ποικίλα πάθη περὶ τὸ ψυχικῆς ἰδιοτροπίας σωίσατιν. ἡ δὲ ἀμάγνωσις αὐτῶν ἔσω φανερὰ ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν ἀστέρων τῶν περικαλαβόντων τοὺς τόπους. ἤδη μὲν οὖν τὰ πολλὰ τῶν μετριωτέρων παθῶν ἐκ τῶν εἰρημένων ἐμπροσθεν ψυχικῶν ἰδιωμάτων, καὶ αὐτὰ σωρεύεται. ἡ δὲ αὔξησις τῶν τοιούτων ἰδιωμάτων, πλὴν ὑπερβολὴ τοῦ κακοῦ ποιεῖ. Καὶ γὰρ τις εἰκότως ἐρεῖ πάθη, ὅσα ἐστὶν ἀκρασία ἤθη, καὶ τὸ μεσότητος ἢ ἐλλείπουσα ἢ πλεονάζουσα. ὅμως τὰ πολλὰ καὶ μεγάλως ἔχοντα πλὴν ἀμετρίαν, οὐδὲ πλὴν φύσιν παντελῶς ὥσπερ νοσήματα γινόμενα περὶ τὸ διανοητικὸν τῆς ψυχῆς, καὶ περὶ τὸ παθητικὸν, τοιαύτην ἔχει πλὴν διάστασιν. γίνονται μὲν οὖν ἐπιληπτικοὶ ὡς ἐπὶ πολὺ, ὅσοι ἀσωμάτων ὄντων ☿ καὶ ☽, ἢ πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς ἀνατολικὸν ὁρίζοντα,

ὀρίζοντα, καὶ ☿ ἢ ☽ ἢ ♂ ἐπικέντρων ὄντων, καὶ καλοσκοπούντων τὸ σχῆμα, χείρονται. Ἀλλὰ ☿ μὲν ἢ ὕστερος διακρούει ἐν ἡμέρᾳ, ♂ δὲ ♂ ἐν νυκτί. μανικοὶ δὲ γίνονται, ὅτ' ἂν ὑπὸ τῶν αὐτῶν σχημάτων τὸ ἀνάπαλιν συμβαίνῃ. οἷον ὅτε ὁ μὲν ☿ ἢ ἐν νυκτὶ ἔχῃ τὴν κυριότητα, ὁ δὲ ♂ ἐν ἡμέρᾳ, ☾ μάλιστα ἐν ♋, ἢ ♍, ἢ ♓. δαιμονιόπληκτοι δ' γίνονται καὶ ὑγροκέφαλοι, ὅτ' ἂν ἢ ☽ ὑπὸ φάσεως ᾖσι, ὑπὸ τῶν κακοποιῶν καθαιρεθῶσιν. ἀλλ' ὑπὸ μὲν ☿ ἢ σωσθῶσι, ὑπὸ δὲ ♂ πανσελωνιάζωσι, μάλιστα δ' ἐν ♐ καὶ ♓. Τῶν μὲν ἓν κακοποιῶν μόνων ἐπικρατησάντων ☾ σχήματι, καθὼς εἴρηται, ἀνίατα μὲν γίνεται τὰ εἰρημένα τῆς ψυχῆς πάθη. ὅμως δ' ὅτι ἔστιν ὅτε ὑπισήμαα, ἀλλὰ ἀσυμφανῆ, καὶ μὴ ῥᾳδιόγνωμα. εἰ δ' οἱ ἀγαθοποιοὶ ὅ, τε ♃ καὶ ἡ ♀ σωσοικοδομηθῶσιν, αὐτοὶ μὲν ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς ὄντες μέρεσι κεκεντρωμένοι, τῶν δὲ κακοποιῶν ἐν τοῖς λιβυκοῖς, ἰάσιμα μὲν γίνεται

horizontem, Saturno, & Marte in cardinibus exiſtentibus, & figuram aſpicientibus; ſed Saturno quidem ita poſito interdiu, Marte vero noctu. Furioſi fiunt cum contra, aſpectibus accidet; veluti cum Saturnus noctu dominium habeat, Mars interdiu; & præcipue in Cancro, aut Virgine, aut Piſcibus. Dæmoniis infeſtantur, & humido cerebro, cum Luna in ſuo jubare à maleficis ſuperatur. Sed à Saturno quidem, dum ad ſolem properat, à Marte dum pleno orbe coruſcat; potiſſimum in Sagittario, & Piſcibus. A maleficis itaque ſolis aſpectus ſuperatus, ut dictum eſt, memorati animi morbi incurabiles fiunt; non tamen ita expoſiti erunt, ſed obſcuri, & latentes. Si beneficæ Jupiter, & Venus conjunctæ fuerint, ipſæ quidem in orientalibus locis; veluti in cardinibus ſitæ, maleficæ, in occidentalibus, affectus curabiles qui-

dem

dem erunt, ſed illuſtres. Sed in Jove ope medicorum, diæta, & medicamentis ſanabuntur ; in Venere oraculis, ſubſidioque numinis. Si beneficæ fuerint in occaſu, maleficæ in ortu, & in cardinibus affectus inſanabiles erunt ; & paſſim celebrati, & manifeſti. Et epileptici aſſidue id patiuntur, & periculis læthalibus exponuntur : furioſi extra ſe exeunt, & loco ſtare neſciunt, proripiuntque ſe ab amicis, & corporibus nudati, nugatia effundunt ; & ſic vitam peragunt. Oppreſſi à dæmonibus, & humoribus cerebro oppleti, furentes inſaniunt, & obſcura enunciant, & verberibus petunt. Lota item, quæ figuram continent, furores adaugent; Solis ſcilicet, & Martis, epilepſias Jovis, & Mercurii, afflatus, & mentis conſternationes Veneris ; Saturni loca, & Lunæ ad dæmonum vexationes, & humorum cerebri conturbationes maxime conducunt.

τὰ παθήματα, ὅπι φανῆδε. ἀλλ' ὅπι μὲν ♃, ἰαθήσεται διὰ θεραπείας ἰατρικῆς, καὶ ὑσὸ διαίτης, καὶ φαρμακείας· ὅπι ὃ τῆς ♀ διὰ χρησμῶν, καὶ βοηθείας τ ἐκ ♃ θείας. εἰ δὲ τῶν ἀγαθοποιῶν δωόντων, οἱ κακηποιοὶ ἐν τοῖς ἀπηλιωλικοῖς μέρεσιν ἀρεθῶσιν κεκεντρωμένοι, ἀνίατα γίνεται τὰ πάθη, καὶ ὅπιφανέστατα, καὶ οἱ μὲν ὅπιληπτικοὶ συνεχῶς τὸν πάγχυσι, καὶ κινδυνώδεσι θανατικοῖς ὠθοῦνται. οἱ δὲ μανικοὶ, ἐξίστανται καὶ ἀκαταλλήτοις, καὶ ἀπαλλοτριοῦνται τῶν οἰκείων, καὶ γυμνοὶ καὶ φλιαρῶντες διάγουσιν. οἱ δὲ δαιμονιόπληκτοι καὶ ὑγροκέφαλοι ἐνθουσιῶσι, λέγοντες ἄδηλα, καὶ αἰνιζόμενοι. καὶ οἱ τόποι δὲ οἱ ὠθελέχοντες τὸ χῆμα, συνεργοῦσι πρὸς μὲν τὰς μανίας, οἱ ☉ καὶ οἱ ♂. πρὸς δὲ τὰς ἐπιληψίας, οἱ ☿ καὶ οἱ ♃. πρὸς δὲ τὸν ἐνθουσιασμὸς, οἱ ♀. οἱ δὲ ☿ ♄ τόποι, καὶ οἱ ☽ D, πρὸς τὰς δαιμονιοπληξίας, καὶ τὴν τ κεφαλῆς ὑγρότητα.

Η μὲν

Η' μὲν ὃν ὡς ἐπὶ τὸ ποιητικὸν τ ψυχῆς, τοῦτ' ἔστι ☽ τ νοῦν γινομένη νοσώδης παραλλαγὴ, τοιαύτη ☾ διὰ τοιούτων ἀποτελεῖται σχημάτων. ἡ δ' ὡς ἐπὶ τὸ παθητικὸν ἐξαίρετον παραλλαγὴ, τοῦτ' ἔστι ☽ τὸ ἄλογον τ ψυχῆς μέρος, ἐν τῇ ☽ ἡθικῷ φαίνεται μάλιστα ὑπερβολῇ ☾ ἐλλείψει, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ ♂ ἄρρενι ☾ θήλυ· ὃ ἑκάτερον τούτων γένος ♂ ☽ τ οἰκείαν φύσιν ἁρμόζον ὑπερβάλλει ἢ ἐλλείπει. Ἔστιν δ' ὅτε καὶ τοῦτο ἡ διάγνωσις τοιαύτη. ὅτ' ἂν ὁ ☉ μετ τ D ὑπάρχῃ ἀντὶ ♂ ♀, ☾ ὁ ♂ μετ τ ♀ σχοινισθῶσι πρὸς αὐτὰς, ἐὰν μόνα τὰ φῶτα ἐν ἀρσενικοῖς ζωδίοις ἁλῶσι, οἱ μὲν ἄνδρες ὑπερβάλλουσι ♂ καὶ ☽ φύσιν, ἤτοι τὰ ἀνδρώδη πρέποντα μεθ' ὑπερβολῆς ἔχουσιν· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς τὸ παρὰ φύσιν ἔχουσι τῷ παραλλαγῷ, εἰς τὸ ἀνδρικώτερον καὶ δραστικώτερον καθιστάμεναι. ἐὰν δὲ καὶ ὁ τ ♂, καὶ ὁ τῆς ♀, εἰ ἀμφότεροι ἢ εἷς ἐξ αὐτῶν ὑπάρχῃ ἀρσενικῶς ἀφαιρέμενος, οἱ μὲν ἄνδρες

Morbosa itaque immutatio, quæ partem actricem animi; hoc est mentem divexat, hæc est, & his configurationibus producitur. Illa autem immutatio, quæ in parte patiente animi; hoc est in rationis experte irrepit, in excessu, defectuque secundum genus potissimum deprehenditur, in masculo, & fœmineo scilicet. Quod utrumque genus præterquam quod naturæ suæ convenit, vel exuberat, vel deficit. Hujus vero judicium illud erit. Quando Sol cum Luna loco Mercurii fuerit, & Mars cum Venere, conformatur cum illis, si sola lumina in masculis signis reperiantur, viri quidem naturam excedent, vel quæ virorum sunt cum excessu habebunt, fœminæ immutationem supra propriam naturam habebunt, in viriliorem naturam, & excitatiorem ad agendum aliquid commutatæ. Si Mars, & Venus, vel ambo, vel unus ex iis fuerit in masculis locis siti; vi-

ri ad

ri ad concubitus, coitusque secundum naturam erunt proni, & proclives; fœminæ similiter libidinosæ, & intemperantes, libidines præter naturam exercebunt. Et si stella Veneris sola in masculo loco posita fuerit clam, & non aperte similia audebunt. Si Martis, una cum Veneris in locis masculis fuerit impudenter, & palam. Si in fœmineis signis fuerint sola lumina, mulieres excessum in eo, quod est secundum naturam, habebunt; viri in id, quod est contra naturam se immutabunt; hoc est, in molle, & effæminatum. Si Venus in locis fœmineis fuerit, fœminæ ad libidinem proclives erunt, & salaces, viri molles, & impudenter libidinosi, & coitibus præter naturam se inquinantes id tamen occulte fiet, & non palam. Si Mars in fœmineis locis fuerit, impudenter, & palam. Orientales item, & diurnæ configurationes Martis, & Veneris momentum habent, ut viriliora, illustrio-

δρες πρὸς τὰς καλὰ φύσιν συνοικάσεις καὶ μίξεις, ἔσονται καταφερεῖς καὶ πρόχυροι· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς τὰς παρὰ φύσιν ὁμοίως λάγνοι καὶ ἀκρατεῖς. καὶ εἰ μὲν ὁ τῆς ♀ μόνος ἀφρενικῶς ἀφάπτοιτο, λάθρα καὶ ὑ φανερῶς πρὸς τὰ τοιαῦτα χωρήσουσιν. εἰ δὲ καὶ ὁ τοῦ ♂ σὺν τῷ τῆς ♀ ἀρρενικῶς ἀφατέθειτο, ἀναισχύντως καὶ φανερῶς. εἰ δὲ ἐν θηλυκοῖς ζωδίοις ἐστὶ μόνα τὰ φῶτα, αἱ μὲν γυναῖκες τὸ ὑπερβολικώτερον εἰς τὸ παρὰ φύσιν ἔξουσιν. οἱ δὲ ἄνδρες, εἰς τὸ παρὰ φύσιν παραλλάξουσι πρὸς τὸ γυναικῶδες καὶ μαλακόν. ἐὰν δὲ ὁ τῆς ♀ θηλυκῶς ἀφάπτοιτο, αἱ μὲν γυναῖκες καταφερεῖς καὶ λάγνοι· οἱ δὲ ἄνδρες μαλακοὶ καὶ σωθροί· καὶ πρὸς τὰς παρὰ φύσιν μίξεις χωρήσουσι, λάθρα μέν τοι καὶ ὑ φανερῶς. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ♂ θηλυκῶς ἀφάπτοιτο, ἀναισχύντως καὶ φανερῶς· συμβάλλοντος δὲ καὶ οἱ ἀνατολικοὶ καὶ ἡμερινοὶ χρηματισμοὶ τοῦτε ♂ καὶ τῆς ♀ πρὸς τὸ ἀνδρώδερον καὶ ὑπισμότερον.

τερον. οἱ δὲ δυλικοὶ καὶ ἐσπερινοί, πρὸς τὸ ἡμερινώτερον καὶ ταπεινότερον. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ♄ συνοικειόμενος αὐτοῖς, συνεργεῖ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον καὶ ἀκαθαρτότερον, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τὸ χεῖρον· ὁ δὲ ☿ πρὸς τὸ διαμονέστερον καὶ ἀτακτότερον, καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τὸ κρεῖττον. ὁ δὲ ♀, πρός τε τὸ τῶν παθῶν δεινότερον καὶ πολυτροπώτερον καὶ παιδικώτερον καὶ φιλοπότερον.

raque fiant. Occiduæ, & veſpertinæ, ut effeminatiora, & abjectiora. Similiter, & Saturnus illis conciliatus, confert, ut ſalaciora, & immundiora; & in ſumma deteriora, & flagitioſiora. Jupiter ut modeſtiora, & jucundiora; & in ſumma minus atrociora. Mercurius, ut agiliora, diverſiora, cautiora, & famoſiora.

LIBER QVARTVS.

Κεφ. α'.

Προοίμιον.

Ὅσα μὲν ἔδει εἰπεῖν περὶ τῆς γενέσεως, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ τῇ γενέσει, καὶ ὅσα μετὰ τὴν γένεσιν, δι' ὧν ἡ καθολικὴ ποιότης τῆς γινομένης συγκράσεως γνωρίζεται, ταῦτά ἐστι. τὰ λοιπὰ δέ, καὶ δι' ὧν τὰ ἐκτὸς ἐπισυμβαίνοντα θεωρεῖται, πρῶτον μὲν ἔχει τὴν περὶ τύχης κτητικῆς σκέψιν, καὶ τὴν περὶ τύχης ἀξιω-

CAP. I.

Proœmium.

QUæ ante partus exclusionem, & quæ in ipsa generatione, quæque post partum, per quæ generalis qualitas temperamenti dignosci potest, dicenda videbantur, hæc sunt. Verum inter reliqua, & quibus eventus externi dijudicantur, primum locum obtinet tractatio de facultatibus, & dignitatibus.

Horum, quæ de facultatibus eſt, corpus ſibi vindicat, quæ de dignitatibus animum.

CAP. II.

De facultatibus, & divitiis.

DE facultatibus ex parte fortunæ tantummodo judicandum eſt, juxta quam ſemper à Sole, & Luna diſtantiam ab horoſcopo excipimus; ſimiliter in iis, qui interdiu, & qui noctu generantur. Hoc ſuppoſito ſtellas dominantes aſſumemus, earumque vires, familiaritatemque conſiderabimus; necnon, & earum, quæ una cum illis figurantur, potioreſque ſunt, ſive ejuſdem ſectæ, ſive adverſariæ fuerint. Igitur partis fortunæ dominium tenentes, ſi in robore fuerint, opes, & divitias cumulant; & potiſſimum ſi lumina illis proprium exhibuerint teſtimonium; ſed Saturni opes augebit ex ædificiis, agricultura, re nau-

μαλικῆς. τούτων δὲ ἑκάστη τύχη, ἡ μὲν ὡσαύτως οἰκοδεσποτικὴ πρὸς τὸ σῶμα ἡ κτηλικὴ, ἡ δὲ πρὸς τὰ τῆς ψυχῆς ἡ ἀξιωμαλικὴ.

Κεφ. β'.

Περὶ τύχης κτηλικῆς.

ΤΑ δὲ περὶ τύχης κτηλικῆς λεγόμενα ἐκ τῆς καλουμένης τύχης μόνης, καθ' ἣν πάντοτε ἐκβάλλομεν ἀπὸ ☉ ἐπὶ τὰ Δ ἀφέσεις ἀπὸ ☿ ὡροσκόπου, ὁμοίως ἔπί τε τῶν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ γινομένων. τούτου δὲ συναφέντος, ληψόμεθα τὴν οἰκοδεσποτείαν, καὶ σκοπήσομεν τὴν δύναμιν αὐτῶν, καὶ τὴν οἰκειότητα· καὶ ἔπι τῶν συγχημαλιζομένων αὐτοῖς καὶ καθυπερτερόντων, ἄν τε τῆς αὐτῆς ὑπάρχωσιν αἱρέσεως, ἄντε τῆς ἐναντίας. οἱ μὲν οὖν λαβόντες τὸν κλῆρον τὴν οἰκοδεσποτείαν, ὑπάρχοντες ἐν δυνάμει, ποιοῦσι πολυκτήμονας, καὶ μάλιστα ἐὰν καὶ τὰ φῶτα πρὸς αὐτοὺς οἰκείαν διδῷ τὴν μαρτυρίαν. ἀλλ' ὁ μὲν τοῦ ♄ τὴν πολυκτημοσύνην ποιήσει, ἀφὲ θεμελίων ἢ γεωργιῶν, ἢ ναυκλη-

ελῶν.

ειῶν. ὁ δὲ ♃ ἐξ ἱπτεροπῆς, ἢ ἐν ♐ καταστοιβῇναι αὐτὰ, ἢ ἐξ ἱερατείας. ὁ δὲ ♂, διὰ στρατείας καὶ ἡγεμονίας. ὁ ☿ ♀, ἐν φιλίας ⟨ἐ⟩γωαικείων δωρεῶν. ὁ ☿ ♐ ♀ διὰ λόγων καὶ πραγματειῶν. σωοικοδομηθεὶς μὴν δὴ ὁ ♐ ♄ τῇ κτητικῇ τύχῃ, καὶ πρὸς τ' ♐ ♃ συχνὰ πίπτομεν, ἰδίως φθειροποιεῖ κληρονομίας, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν τῷ χρόνῳ ἐπὶ τ' ἄνω κέντρων, ⟨ὑπ⟩αρχόν⟨τ⟩ων τ' ♃ ἐν δισώμῳ ζῳδίῳ, ἢ καὶ πρὸ σωαφοῦς τ' ☽ ἐπέχοντ⟨ος⟩. τότε γὰρ καὶ ὑποστηθέντες, ἀλλοτρίων ἔσονται κληρόνομοι. καὶ εἰ μὴν πιθανὸν τὰς μαρτυρίας τῆς οἰκοδεσποτείας οἱ ὄντες τ' αὐτῆς αἱρέσεως τοῖς οἰκοδεσπόταις, διαμένειν αὐτοῖς τὰ κτηθέντα. ἐὰν δὲ καὶ ὑπερπερήσωσι τοὺς κυρίους τόπους οἱ τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἢ ἐπαναφέρωνται αὐτοῖς, διαμενεῖ τὰ κτηθέντα. λαμβάνεται δὲ ὁ καθολικὸς καιρὸς διὰ τ' ἀποστάσεως τῆς πρὸς τὰ κέντρα, καὶ τὰς ἐπαναφορικὰς

tica; Jovis ex tutela, ſacerdotio, vel quia concredita illi fuerint: Martis ex militia, & gubernatione exercituum; Veneris, ex amicitia, & donis muliebribus; Mercurii ex eloquentia, & negotiationibus. Et Saturnus quidem cum parte fortunæ collocatus, & Jovem aſpiciens proprie hæreditates comparat; & præcipue ſi id acciderit in ſuperioribus cardinibus; Jupiterque in ſigno bicorporeo extiterit, vel ad Lunam ſe applicaverit. Tunc enim & adoptionibus adſciti alienarum facultatum hæredes ſcribentur. Et ſi teſtimonia dominii exhibuerint, quæ ejuſdem cum dominantibus ſectæ ſunt, comparata bona diuturniora denunciant, ſi ſupra loca principalia elevatæ fuerint, quæ contrariæ ſunt conditionis, vel illis ſucceſſerint, facultates non perdurabunt. Tempus generaliter ſumi poteſt ex deflexione ad cardines, & locis ſuccedentibus

tibus ſtellarum, quæ talium rerum cauſæ ſunt.

CAP. III.

De dignitatibus.

DIgnitates ex poſitione luminum, & familiaritate ſtellarum, à quibus conſtipantur, judicandæ ſunt. Itaque ſi ambo luminaria in ſignis maſculis conſtiterint, & aut utraque in cardinibus fuerint, aut tantummodo unum, & potiſſimum quinque Planetas ſtipatores habuerint, Sol quidem orientales, Luna veſpertinos, qui naſcentur reges erunt. Et ſi ſtellæ conſtipantes in cardinibus, & configuratæ ad cardinem ſuper terram, magni, & potentes, & orbis domini denunciantur, eoque magis, ſi configurationes conſtipantes ad cardines ſuper terram dextræ fuerint. Aliis autem, ut diximus, contingentibus, & ſolis luminibus, non utriſque, ut innui-

τῶν ποιούντων ἀστέρων τὸ αἴτιον.

Κεφ. γ'.

Περὶ τύχης ἀξιωματικῆς.

Τὰ δὲ περὶ ἀξιωμάτων ἀποπειρώμεθα ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν φώτων, καὶ τῆς οἰκειώσεως τῶν ἀστέρων, ὑφ' ὧν δορυφορεῖται. εἰ μὲν οὖν ἀμφότερα τὰ φῶτα ἐν δρασενικοῖς οὐρεθῇ ζωδίοις, καὶ ἢ ἀμφότερα ἐπίκεντρά ἐστιν, ἢ ἓν ἐξ αὐτῶν. μάλιστα δὲ καὶ τὸ δορυφορεῖσθαι τὸ πέντε πλανήτων ποιοῦσιν, καὶ δορυφορούμενον μὲν τὸν ☉ ὑπὸ ἀνατολικῶν, τῆς δὲ ☽ ὑπὸ δυτικῶν, οἱ γονεῖς βασιλεῖς ἔσονται. καὶ ἐὰν μὲν οἱ δορυφοροῦντες ἀστέρες ἐπίκεντροι ὑπάρχωσιν, ἢ συσχηματίζωνται πρὸς τὸ ὑπὲρ γῆν κέντρον, μεγάλοι καὶ δυνατοὶ καὶ κοσμοκράτορες ἔσονται. καὶ ἔτι δὲ ἀπλέον, ἐὰν οἱ δορυφοροῦντες τὸν συσχηματισμὸν πρὸς τὰ ὑπὲρ γῆν κέντρα ἐν δεξιᾷ ποιῶσι. τῶν δὲ ἄλλων ὡς εἴπομεν συμβαινόντων, μόνων δὲ τῶν φώτων μὴ ὡς εἴρηται ἀμφοτέρων ἐν ζω-

ἐν ζωδίοις ἀρσενικῆς διεσημειώων, ἀλλὰ τῷ μὲν ☉ μόνῳ ὄντι ἐν ἀρσενικῷ, τῷ δὲ ☽ ἐν θηλυκῷ, καὶ ἐν τῷ δύο ἑνὸς ὄντι κέντρου τύχοντι, οἱ γεννώμενοι μόνον ἡγέμονες ἔσονται, κύριοι ζωῆς καὶ θανάτου. Ἐὰν δὲ ὅλως ἐχόντων τὸ φῶτων ὄντι τύποις, μηδὲ ὄντικεντροι ὦσιν οἱ δορυφορῶντες, μηδὲ μαρτυρῶντες τοῖς κέντροις, μεγάλοι μὲν ἔσονται. μεσικὰ δὲ τὰ ἀξιώματα ἕξουσιν· οἷον ἐπίτροποι, ἢ στρατοπεδάρχαι, ἢ ἱερατικὸν ἀξίωμα, ἀλλ' οὐχ' ἡγεμονικὸν ἔχοντες. ἐὰν δὲ τῶν φώτων μὴ ὄντων ὄντικέντρων, συμβαίνῃ σὺν τοῖς πλείστοις τῶν δορυφορούντων ἀστέρων, ἢ ὄντικέντρους εἶναι, ἢ πρὸς τὰ κέντρα συσχηματίζεσθαι, ἀξιώματα μὲν ὄντιφανέστερα οὐχ' ἕξουσιν· ὁμοίως δὲ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς μὲν, μετρίοις δὲ ἀναστραφήσονται. εἰ δὲ μηδὲ δορυφορῶντες πρὸς τὰ κέντρα συσχηματίζονται, ἀφανεῖς ἔσονται, καὶ ἀπρόσκοποι. εἰ δὲ μηδὲ ἓν τῶν φώτων,

mus, in ſignis maſculis exiſtentibus; ſed Sole tantum in maſculo; Luna vero in fœmineo, & ex utriſque uno tantum in cardine, qui naſcentur duces erunt, vitæ, & necis domini. Si luminibus ita ſe habentibus, & ſtipatores in cardinibus, neque fuerint, neque teſtimonium dederint ipſis cardinibus, magni quidem erunt, ſed particularibus dignitatibus condecorati; veluti tutelares, aut duces exercituum, aut ſacerdotali dignitate; non tamen imperio inſigniti. Si luminaria in cardinibus non fuerint, contigeritque ſtellarum conſtipantium potiorem partem, aut cardines, obtinere, aut ad cardines configurari, dignitates illuſtriores non conſequentur; nihilominus rerum civilium gubernatione, ſed ea mediocri, excellent: ſi neque conſtipantes ad cardines fuerint configuratæ, obſcuri erunt, nec unquam honoribus promoventur. Si nullum ex luminibus ne-

que in maſculo ſigno eſt, neque in cardinibus, neque à beneficis conſtipatur, omnino abjecti erunt, & adverſitatibus, & miſeriis obnoxii. Conſideratio itaque de dignitatum eximio exceſſu, ac depreſſione ita ſe habet. Inter hæc vero intermedia cum pleraque ſint ex ſpeciali luminum, & ſtipatorum, earumque dominio, immutatione, ac varietate judicium deferri debet. Etenim ſi beneficæ dominium obtinuerint, vel aliæ ejuſdem cum illis conditionis, dignitates erunt civiliores, & firmiores. Verum maleficis dominantibus, vel alias contrariæ conditionis, humiliores & incertiores. Qualitatem etiam dignitatis ex qualitate conſtipantium ſtellarum obſervare licet. Quandoquidem Saturnus ſi ſatellitii dominium habuerit, dignitatem, auctoritatemque efficiet locupletem, & pecuniosam. Jupiter, Ve-

μήτε ἐν ἀρσενικῷ ζωδίῳ αἱρεθῇ, μήτε ὑπὸ κέντρον, μήτε δορυφορῆται ὑπὸ ἀγαθοποιῶν, πανταχῶς ταπεινοὶ καὶ δυσυχεῖς ἔσονται. ὁ μὲν οὖν ὑψος καὶ ταπεινότης τῶν ἀξιωμάτων καθολικὸς τύπος, τοιαύτην ἔχει τὴν ὑπόσκεψιν. Τὰ δὲ ἀνὰ μεταξὺ τούτων πολλὰ ὄντα, σκοπεῖσθαι δεῖ ἐκ τῆς παραλλαγῆς καὶ ἀλλοιώσεως τοῦ κατὰ μέρος συμβαινούσης, σκέπτεσθαι τε αὐτὰ τὰ φῶτα, καὶ τὴν δορυφορίαν, καὶ τὴν κυριότητα τῶν δορυφορούντων. καὶ γὰρ τῶν ἀγαθοποιῶν λαμβανόντων τὴν κυριότητα, ἢ τῶν τοῦ αὐτῆς αἱρέσεως, ἐξουσιαστικώτερα καὶ βεβαιότερα ἔσται τὰ ἀξιώματα. τῶν δὲ κακοποιῶν λαβόντων τὴν κυριότητα, ἢ τῶν τοῦ ἐναντίας αἱρέσεως, ὑποτεταγμένα ἔσται καὶ ὑποφαλέσερα. καὶ τὸ εἶδος δὲ τῆς ἀξίας ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας τῶν δορυφορούντων ἀστέρων σκοπήσομεν. ἐπειδὴ ὁ μὲν τοῦ ♄ ἢ τὴν κυριότητα τοῦ δορυφορίας ἔχων, ποιήσει τὴν διωασείαν πολυκλήμονα, καὶ χρημάτων ἀθροιστικήν. ἡ δὲ ἐκ τοῦ ♃ καὶ τῆς ♀ διωα-

δωαμεία, ἔπιχαρὴς ἔσαι ἢ δωρηλικὴ, καὶ πιμηλική. ἡ δὲ ἐν τῷ ♂, σεατηλαλικὴ καὶ νικητικὴ, καὶ φοβεεὰ τοῖς ὑποχειρίοις. ἡ δὲ ἐν τῷ ☿, πρὸς σωέζιν καὶ παίδευσιν ὀεθῆ, ἢ ἐπιμέλειαν, & τῶν πεαγμάτων οἰκονομίαν.

nusque, hilarem, munificam, donis, honoribusque magnificam. Mars expeditionibus vacantem, victoriosam, subditis terribilem. Mercurius doctam, prudentem, diligentem, negotiorum curæ deditam.

Κεφ. δ'.

Περὶ πράξεως ποιότητος.

CAP. IV.

De qualitate actionum.

Ἡ δὲ τῆς πράξεως κυριότης καὶ ἀὸ δύο τρόπους λαμβάνεται, ἀπό τε τοῦ ☉ καὶ τοῦ μεσουρανοῦντος ζωδίου. δεῖ δὲ σκοπεῖν τὸν ποιοῦντα φάσιν ἀνατολικὴν πρὸς τὸν ☉ ἐγγίσα, καὶ τὸ μεσουρανοῦντα, καὶ μάλιστα ὅτ' ἂν τῷ σωαφῆ τῆς D ἐπέχῃ. καὶ εἰ μὲν εἷς & ὁ αὐτὸς ἀμφότερα ἔχῃ, τοῦτ' ἔστι, τῷ τε φάσιν ποιεῖται πρὸς τὸν ☉ ἐγγίσα, καὶ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὑπάρχῃ, ἐκεῖνον καὶ μόνον εἰς τὸ ζητούμενον παραληψόμεθα. ὁμοίως δ' κ' ἂν μὴ ἀμφότερα ἔχῃ, ἀλλ' ἕν τι τῶν δύο, αὐτὸς μόνος ὁ τὸ ἓν ἔχων παραληφθήσεται. ἐὰν δὲ ἄλλος ἐστὶν ὁ

Magisterii, seu opificii dominus duobus modis deprehenditur, & à Sole, & à signo in cœli culmine sito. Investiganda itaque est stella, quæ Soli proxima jubar emittit matutinum, & quæ medium cœli permeat, & præcipue cum Luna conjuncta. quod si una, eademque stella utraque habuerit; & radios scilicet Soli proxima projecerit, fueritque in medio cœli, ea sola pro quæstione diluenda, assumenda est. Similiter si non ambo, sed unum tantummodo ex illis possederit, ea tantum, quæ unum habuerit, accipietur. Si alia sit proxime

ad ſolem ſplendens, & alia medium cœli pertranſiens, colligataque cum Luna, utraque notari debet; ſed ea præferri, quæ majorum virium eſt, & dominium obtinet. Si nulla reperta fuerit vel præcedens, vel in medio cœli exiſtens, illa, cujus dominium erit, animadvertenda eſt. Hoc vero ad exercitia ſola pro tempore judicanda conducit. ut plurimum enim ſimiles ſunt inefficaces; & de actionis dominio ſic Philoſophandum eſt.

Artis vero genus ex proprietate trium ſtellarum; Martis ſcilicet, & Veneris, & Mercurii, & ſignis, in quibus fuerint dignoſcetur. Mercurii etenim efficit ſcribas, negotiorum curatores, computatores, magiſtros, negotiatores, nummularios, vates, Aſtrologos, ſacrificulos, & omnino litteris, ac expoſitionibus occupatos, & donariis, ſtipeque aliorum viventes; & ſi Saturnus illi teſtimonium dederit,

τὴν ἔγκλισα φασὶ ποιέμενον, ἄλλο δὲ ὁ ἐν τῷ μεσουρανήματι ὤν, καὶ πρὸς τὸ Δ οἰκοδέμῳ, ἀμφότεροι ληφθήσονται· προκριθήσεται δὲ ὁ μᾶλλον ὑπερέχων, ἢ ἔχων τὴν οἰκοδεσποτείαν. ἐὰν δὲ μηδεὶς εὑρεθῇ μήτε φάσιν ποιέμενον, μήτε ὢν ἐν τῷ μεσουρανήματι, ληφθήσεται ὁ ἔχων τὴν κυριότητα. τοῦτο δὲ πρὸς μόνας τὰς κατὰ καιρὸν ὑπάρξεις συμβάλλεται. καὶ γὰρ ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ τοιοῦτοι, ἀνέργητοί εἰσι. τὰ μὲν δὴ περὶ τὸ κυρίως τοῦ πράξεως ἔστω.

Τὸ δὲ εἶδος τῆς πράξεως ποιήσει γνώριμον, ἡ τῶν τριῶν ἀστέρων ἰδιοτροπία, ὅ καὶ ☿ ☾ ♀, καὶ τῶν ζωδίων, ἐν οἷς ἂν τύχωσιν. ὁ μὲν γὰρ τοῦ ☿ ποιεῖ γραμματεῖς, πραγμάτων ὑπομνηματὰς, λογισὰς, διδασκάλους, πραγματευτὰς, τραπεζείτας, μάντεις, ἀστρολόγους, θύτας, καὶ ὅλως σοὺς ἀπὸ γραμμάτων καὶ ἑρμηνείας, καὶ σοὺς ἀπὸ λήψεως καὶ δόσεως ζῶντας. Καὶ εἰ μὲν ὁ ☿ ἢ συμμαρτυρῇ αὐτῷ, ἔσονται ἀλλο-

ἀλλοτρίων οἰκόνομοι, ἢ ὀνειροκρίτης, ἢ ἐν ἱεροῖς ἀναστρεφόμενοι χάριν μαντείας ἢ ἐνθουσιασμῶν. Εἰ δὲ ὁ Ζ συμμαρτυρῇ, ἔσονται ζωγράφοι, ῥήτορες, σοφισταὶ, μετὰ προσώπων μεγάλων ἀναστρεφόμενοι. Εἰ δὲ ὁ τ ♀ ἐκφέροι τὴν κυριότητα τ πλάξεως, ποιήσει τὰς πρὸς τὰς ὀσμὰς τ ἀνθέων καὶ ἐν τοῖς μύροις καὶ οἴνοις ἀναστρεφομένους, καὶ ἐν χρώμασι καὶ βαφαῖς καὶ ἀρώμασι, οἷον μυρεψοὺς, στεφανοπλόκους, οἰνοπώλας, φαρμακοπώλας, ὑφαντὰς, ἀρωματοπώλας, ζωγράφους, βαφέας, ἱματιοπώλας. Καὶ εἰ μὲν ὁ ♂ ἢ συμμαρτυρῇ αὐτῷ, ποιήσει πραγματευτὰς τ πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἡδυπάθειαν, καὶ χοίτας, καὶ φαρμακοὺς, καὶ ἐξαπατητὰς, καὶ ἁπλῶς τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ἀναστρεφομένους. Εἰ δὲ συμμαρτυρῇ ὁ ♂ ☽, χρήσονται ἀθληταῖς, στεφανηφόροι. προβιβασήσονται δὲ καὶ εἰς τιμὰς ὑπὸ θηλυκῶν προσώπων. Ὁ δὲ ♂ ☿ κυριεύων τῆς πλάξεως μετὰ μὲν τοῦ ☉ συσχηματιζόμενος,

erunt rerum alienarum administratores, somniorum interpretes, in templis oraculorum, & afflatuum gratia, versantes. Si Jupiter, pictores, oratores, sophistæ, viris potentibus familiares. Si Veneris stella dominium actionis habuerit, efficiet eos artifices, qui odores, flores, unguenta, vinumq; pertractant, semperque degunt inter colores, tincturas, & aromata; veluti myropolas, coronarios, caupones, pharmacopolas, textores, aromatarios, pictores, tinctores, vestiarios; quod si Saturnus testimonium exhibuerit, negotiatores rerũ accommodatarum ad voluptates, & ad decorem, ornatumque, præstigiatores, veneficos, delusores, & omnino similibus rebus addictos. Si Jupiter testimonium fecerit, erunt athletæ, coronarum reportatores, provehentur item ad honores fœminarũ ministerio. Stella Martis actionis dominans cum Sole configurata,

artifices facit, qui igne adhibito operas conficiunt; veluti, coquos, fusores, cauteria exercentes, fabros ærarios, metallicos, si sine Sole fuerit, navium compactores, fabros, agricultores, sculptores, ligna scindentes, ministros. Quod si Saturnus testimonium fecerit, nautas, haustores aquarum, cuniculorum actores, pictores, bestias alentes, coquos, balneatores. Si Jupiter testimonium fecerit, milites, operarios, publicanos, caupones, portitores, victimarios. Rursus si duo simul actionis domini exstiterint; si Mercurius, Venusque fuerint musicos, melodos, & inter organa, cantica, & poëmata versantes; & potissimum dum loca permutant, faciunt enim scenicos, histriones, mangones, organorum fabros, saltatores, fidium factores, tripudiatores, textores, cærearum imaginum fictores, pictores. Et si Saturnus illis testimonium dixerit præter jam dicta exercitia, addat

ποιήσῃ σοὶ διὰ πυρὸς ἐργαζομένους· οἷον μαγείρους, χωνευτὰς, καύσας, χαλκέας, μεταλλεῖς. χωλὸς ὢν ὁ ♄ ὑπάρχων, ποιήσῃ ναυπηγὸς, πέλωνας, γεωργὸς, λιθοξόους, ξυλοφίσας, ὑπουργούς. Καὶ εἰ μὲν ὁ ♄ ἢ αὐτῷ συμμαρτυρήσῃ, ποιήσῃ ναυλικὸς, αὐλητὰς ὑπονόμων, ζωγράφους, θηριοτρόφους, μαγείρους, βαλανέας. Εἰ δὲ ὁ ♄ συμμαρτυρήσῃ, ποιήσῃ σιραλιώτας, ὑπηρέτας, τελώνας, πανδοχέας, πεφίτας, δύτας. Πάλιν δὲ δύο αἱρεθέντων ἅμα κυρίων τῆς πλάξεως, ἐὰν μὲν ὁ ☿ καὶ ὁ τῆς ♀ ὑπάρχωσι, ποιήσουσι μουσικὸς, καὶ μελῳδὸς, καὶ τοὺς ἐν ὀργάνοις καὶ ποιήμασι καὶ μέλεσιν ἀναστρεφομένους· καὶ μάλισα ὅτε εἰσὶν εἰς τόπους βαλλάσοντες. ποιοῦσι γὰρ θυμελικὸς, ὑποκρίτας, σωματεμπόρους, ὀργανοποιὸς, χορδοτὰς, χορδοστρόφους, ὀρχηστὰς, ὑφαντὰς, κηροπλάστας, ζωγράφους. Καὶ εἰ μὲν ὁ τῆς ☽ ἢ αὐτοῖς συμμαρτυρήσῃ, ποιήσῃ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, καὶ σοὶ τὰ γυναι-

γυναικεῖα κόσμια πραγματευόμενοι. Ἐὰν δὲ ὁ ♃ πρὸς σημαρτυρήσῃ, γνήσονται δικηγόροι, δημοσίοις ἀγορανόμοις, διδασκάλοις παίδων, ὄχλων προϊσταμένοις. Τῷ δὲ ☿ ♀ ☾ ♂ ἅμα συναρχόντων κυρίων τῆς πράξεως, γενήσονται ἀνδριαντοποιοί, ὁπλοποιοί, ἱερογλύφοι, ζωοπλάσται, παλαισταί, χαρακτῆρες, κατήγοροι, μοιχοί, κακοπράγμονες, πλαστογράφοι. Καὶ εἰ μὲν ὁ ☉ ἢ αὐτοῖς προσμαρτυρήσῃ, ποιήσῃ φονέας, λωποδύτας, ἅρπαγας, ληστάς, ἀπελάτας, ῥαδιούργους. Ἐὰν δὲ ὁ ☽ μαρτυρήσῃ, ποιήσῃ φιλοπολέμους, δρασκελίους, δῃλους, φιλοπράγμονας, ἀλλότρια περιεργαζομένους καὶ ἐκ τῶν τοιούτων ὀπτηδευμάτων πορίζομένους. Τῆς δὲ ☿ καὶ ☉ ♂ ὁμοῦ λαβόντων τὴν κυριότητα, γνήσονται βαφεῖς, μυρεψοί, καστιροποιοί, μολιβδουργοί, χρυσοχοοί, ἀργυροκόποι, ἐν ὅπλοις ἀρχόμενοι, φαρμακοπῶλαι, γεωργοί, ἰατροὶ διὰ φαρμακείων θεραπεύοντες.

ornamentorũ muliebrum negotiationem. Si Jupiter simul cum eis testimonium fecerit, erunt causidici, rerum publicarum curatores, puerorum magistri, populi tribuni. Mercurio, & Marte simul actionis dominantibus, erunt statuarii, armorum opifices, sculptores, animalium fictores, scrutatores, chirurgi, accusatores, adulteri, insidiatores, rerũ pictarum efformatores; si Saturnus testimonium fecerit, efficiet homicidas, grassatores, raptores, prædones, abactores, præstigiatores. Si Jupiter testimonium dederit, bellicosos, facinorosos, timidos, curiosos, alienarum rerum investigatores, & similibus exercitiis sibi victum præstolantes. Venere, & Marte simul actionis dominantibus, erunt tinctores, unguentarii, æris, plumbi, auri, argentique fusores, saltatores, armati, pharmacopolæ, agricultores, Medici per medicamenta curantes.

tes. Et ſi Saturnus illis teſtimonium fecerit, ſacrarum beſtiarum cultores, veſpilliones, præfici, nænias præcinentes, fanatici, inter myſteria, lamentationes, & ſanguinem verſantes. Si Jupiter teſtimonium dederit, ſacrificuli, aruſpices, ſacrorum bajuli, fœminis præfecti, interpretes, & ſimilibus victum ſibi comparantes. Præterea ſignorũ qualitas, in quibus domini ſunt actionis ad varietatem actionum confert. Signa etenim, quæ humana ſunt effigie ad omnes ſcientias, & ad hominum uſus momentum habent, quadrupedia ad artes metallicas, negotiationes, ædificia, fabricaſque conducunt; Tropica, & Æquinoctialia ad interpretationes, commutationes, Geometriam, agriculturam, & ſacerdotium faciunt; Terreſtria, & Aquatica ad artes, quæ in aquis exercentur, & per aquas; item ad herbas, & na-

Καὶ εἰ μὲν ὁ Ζ ἢ αὐτοῖς σεσημαρτυρήσῃ, ποιήσῃ θεραπαὶς ζώων ἱερῶν, ἀνθρώπων ἐνταφιασὰς, θρηνῳδὰς, ἐν τάφοις αὐλᾶνλας, ἐνθουσιασὰς, ἔνθα μυσήρια καὶ θρῆνοι καὶ αἵματα, τὰς ἀναστροφὰς ποιμένας. Ε' ἂν ᾖ ὁ Ζ ψ σεσημαρτυρήσῃ, ποιήσῃ ἱεροπροσπλόκους, οἰωνισὰς, ἱεροφόρους, γυναικῶν σεϊσαμένους, ἑρμηνέας, καὶ ἐν τ ποιάτων ζῶνλας. Ε'π ᾗ δὲ τ ζῳδίων ἡ ἰδιοτροπία, ἐν οἷς εἰσὶν οἱ κύριοι τ σχάξεως, συμβάλλεται σὸς τὸ ποικίλον τ σχάξεων. τὰ μὲν γὰρ ἀνθρωπόμορφα, συνεργεῖ σὸς πάνλα τὰ ἐπισημονικὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ σὸς τὰ σεὶ τ ἀνθρωπίνλων χρείαν. τὰ ᾗ τετράποδα, συνεργεῖ σὸς τὰς μεταλλικὰς σχάξις, καὶ πραγματευτικὰς, δ οἰκοδομικὰς, καὶ τελωνικάς. τὰ δὲ τροπικὰ καὶ ἰσημερινὰ, σὸς τὰς ἑρμηνευτικὰς σχάξις, δ σὸς μεταβολικὰς, καὶ μετεωρικὰς, δ γεωργικὰς, καὶ ἱεραυλικάς. τὰ ᾗ χερσαῖα καὶ κάθυγρα, σὸς τὰς ἐν τοῖς ὑγροῖς σχάξις, δ δι' ὑγρῶν, καὶ τὰς βοτανικὰς, καὶ τὰς ναυπη-

ναυπηγικάς. ἐπὶ ὧν πρὸς ταφὰς, καὶ ταριχεύσεις, καὶ ἁλείας. Πάλιν ὅταν ἡ Ⅾ ἰδίως τὸν τῆς πράξεως τόπον αὐτὴ ἐπέχουσα, καὶ μετὰ ☿ τὸν ἀπὸ συνόδου ἔχουσα δρόμον, ἐν μὲν ♉ καὶ ♑ καὶ ♋ τυχοῦσα, ποιήσει μαντικοὺς, θύτας, λεκανομάντεις. ἐν ♎ καὶ ♐ ποιεῖ νεκρομάντεις, καὶ δαιμόνων κλητικούς. ἐν ♏ καὶ ♓, ποιεῖ μάγους, ἀστρολόγους, ἀποφθεγγομένους, προγνώσεις ἐχούσας. ἐν ♒ καὶ ♈ καὶ ♌, ποιεῖ ἐνθουσιαστικοὺς, ὀνειροκρίτας, ἐπορκίσας. τὰ μὲν οὖν εἴδη τῶν πράξεων διὰ τούτων καταλαμβάνειν. τὸ δὲ μέγεθος αὐτῶν δηλοῦται ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν οἰκοδεσποτησάντων ἀστέρων. ἀναπολιναὶ μὲν οὖν ὄντες ἢ ὀπίκεντροι, ποιοῦσι τὰς πράξεις ἐξουσιαστικάς. δυτικοὶ δὲ ὄντες, ἢ ἀποκλίνοντες τῶν κέντρων, ποιοῦσιν αὐτὰς ὑποταktικάς. καὶ εἰ μὲν οἱ ἀγαθοποιοὶ καθυπερτεροῦσιν, ἔσονται μεγάλαι, καὶ ὀπικερδεῖς, καὶ ἀσφαλεῖς, καὶ ἔνδοξοι, καὶ ὀπιχαρεῖς. εἰ δὲ οἱ κακοποιοὶ καθυπερτεροῦσι τῶν ὄντων

ves fabricandas, necnon ad ſepulturas, condimenta, ſalſamenta plurimum proſunt. Rurſus Luna locum magiſterii occupans, & cum Mercurio curſum poſt conjunctionem continuans in Tauro, & Capricorno, & Cancro, efficit vates, ſacrificulos, per pelvim divinantes; in Sagittario, & Piſcibus, ex mortuorum, ac dæmonum colloquio vaticinantes; in Virgine, & Scorpio, Magos, Aſtrologos, oracula edentes, futura prænunciantes; in Libra, Ariete, & Leone divinitus furore correptos, ſomniorum interpretes, adjuratores. His itaque artium genera dijudicantur; earum magnitudinē facultas ſtellarum, quæ in illis dominium nactæ ſunt, inſinuat. Nam ſi matutinæ fuerint, aut in cardinibus, opificia cum auctoritate erunt; veſpertinæ, vel à cardinibus deflectentes, ſubjecta reddunt. Si beneficæ ſuperarint, erunt magna, lucroſa, ſtabilia illuſtria, læta. Si maleficæ, opificiorum do-

minos

minos ſuperarint, abjecta, humilia, inutilia, periculis implicita. Saturnus ergo in frigore, & colorum mixturis adverſabitur; Mars in conatibus, & gloria, & ambo perfectioni, abſolutionique opificiorum adverſantur. Tempus vero in univerſum augmenti, decrementique artium ex poſitu ſtellarum accidentium effectricum, quem ad orientales, occiduoſque cardines habent, indicabitur.

κυρίων τ πράξεως, ἔστω τα-
πεινὴ, ϗ ἄδοξος, ϗ ἀνωφελὴς,
ϗ ἐπισφαλὴς, ὁ μὲν ἐν ἢ Φέρῃ
ἐναντίωσιν ἐν ψύξῃ ϗ ἐν τ
κράσεσι τ χρωμάτων. ὁ δ' ♂,
ἐναντιῶτω πρὸς τὰ πολυ-
μαθῆ, ϗ τὸ πρακτικόν. ἀμφό-
τεροι δ' ἐναντιῶντω πρὸς τὸ
τέλφον τ πράξεων. ὁ δ' χρό-
νος ὁ καθολικὸς τ αὐξήσεως
ἢ τ ἐλαττώσεως τ πράξεων,
πάλιν ἀκριβήσετω ἐκ τ
ἀφέσεως τῶν ἀστέρων τῶν
ποιούντων τὸ ἀποτέλεσμα, ἐν
ἔχουσι πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ϗ
δυτικὰ κέντρα.

CAP. V.

De Conjugiis.

PRoxime jam ſequitur de conjugio, ſive de viri, mulieriſque ſecundum leges convictu, tractatio, quæ ita diſcutienda eſt. In maſculis quidem Lunæ poſitus conſideretur; nam ipſa primum in orientalibus quadrantibus reperta viros in tenella ætate matrimonio ſociat, aut præter ætatem juvenculis conjungit. Si vero in his ſit, & cum Saturno configuretur, conjugium

Κεφ. ε'.

Περὶ συναρμογῶν.

Τοῖς εἰρημένοις ἀκόλουθόν ἐστι
ὁ περὶ συναρμογῆς λό-
γος τ ϗ νόμον ἀνδρὸς ϗ
γυναικὸς συμβιώσεως. ὃν δ'
τως δεῖ ὑποκεῖσθαι. ὑπὸ
μὲν ἀνδρῶν ἡ ἀφαίρεσις τ D
παραλήψεται. αὐτὴ γὰρ πρῶ-
τον μὲν ἐν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς
τεταρτημορίοις ὑπάρχουσα,
ποιεῖ τὸς ἄνδρας νεογάμους, ἢ
νεωτέρους παρ' ἡλικίαν συναρμοζομένους. εἰ δ' πρὸς
τὰς αὐτὰς αἱρεθῇ, ϗ τῷ ἔτει ἢ συσχηματίζεσθαι, τέλεον
ἀγάμους

ἀγάμους ποιεῖ. ἔπφτα ὴ εἰ ἐν ζωδίῳ μονοφδεῖ τύχῃ, ☾ πρὸς ἕνα πινὰ τ̃ ἀστέρων σωάπτουσα, μονογάμους ποιεῖ. εἰ ὴ ἐν δισώμῳ ἢ πολυμόρφῳ, ἢ ☾ πρὸς πλείονας ἀστέρας σωάπτει, πολυγάμους ποιεῖ. καὶ εἰ μὲν οἱ τὰς σωαφὰς ἐπέχοντες ἀστέρες ἢ κ̃ ηλήσιν, ἢ καὶ μαρτυρίαν ἀγαθοποιοὶ τυγχάνουσιν, ἀγαθῶν καὶ γυναικῶν ἐπιδέξον· εἰ ὴ κακοποιοὶ, κακῶν. ὁ μὲν ☉ ἢ τ̃ σωαφὴν ἐπέχων, πρόξενήσει γυναῖκας ἐπιπόνους ☾ αὐστηράς. ὁ ὴ ☿ ἔχων τ̃ σωαφὴν, σεμνὰς ☾ οἰκονομικάς. ὁ ὴ ♂, θρασείας καὶ ἀνυποτάκτους. ἡ ὴ ♀ ἱλαράς, ☾ εὐμόρφους καὶ ἐπιχαρεῖς. ὁ ὴ ☿, φρονίμους ☾ ὀξείας. ἔτι ὴ ♀ σὺν τῷ ♄, ἢ τῷ ♂ ☿ αἱρεθεῖσα, βιωφελεῖς πρόξενήσει, καὶ φιλάνδρους, ☾ φιλοτέκνους. μ̃ ὴ ♂ ♂ ὅσα, θυμώδεις, ☾ ἀστάτους, καὶ ἀγνώμονας. ἐπὶ μὲν ἀνδρῶν ὅτως.

Ἐπὶ δὲ γυναικῶν, ὁ ☉ ἀντὶ τ̃ῆς D τηρηθήσεται. τότε γὰρ ἐν μὲν τοῖς ἀπηλιωτικοῖς ὄντ☉, ἔσονται νεόγαμοι, ἢ νεωτέροις

omnino negat. Præterea si in signo unius figuræ fuerit, & uni alicui stellæ applicata, unius tantum uxoris virum facit; si in bicorporeo, variaque figura, aut pluribus stellis copuletur, sæpius conjugium iterabitur; & si stellæ, quæ conjunctiones habent, sive loci propinquitate, sive testimonio beneficæ sint, bonis mulieribus potientur; si maleficæ pravis. Saturnus itaque conjunctus, uxores laboriosas, austerasque promittit. Jupiter conjunctus, graves, & industrias; Mars audaces, & refractarias; Venus hilares, formosas, lætas; Mercurius veloces, & prudentes. Adhuc etiam Venus cum Jove, vel cum Mercurio collocata dabit proficuas, conjugii amantes, & liberorum; cum Marte sita iracundas, instabiles, variabiles. Et hæc de hominum conjugiis dicta sunto.

De mulierum vero Sol loco Lunæ observetur; eo namque in orientalibus posito, tenellæ nubent, vel

junio-

junioribus collocabuntur; in occidentalibus tarde elocabuntur, vel viris effecta jam ætate, ac ſceneſcentibus tradentur. Etſi in ſigno uniformi ſit, vel uni ſtellæ orienti configuretur, unum tantum maritum deſignat; ſi in bicorporeo, aut multiformi, aut cum pluribus ſtellis orientalibus configuretur, multos maritos. Saturnus itaque Solem aſpiciens, viros modeſtos, utiles, laborioſos, promittit; Jupiter graves, & magnanimos; Mars facinoroſos, implacabiles, refractarios; Venus mundos, pulchros; Mercurius vitæ neceſſaria procurantes, negotiis idoneos. Venus cum Saturno reperta dabit ignavos, timidos; cum Marte celeres, in Venerem proclives, adulteros, cum Mercurio maſculam Venerem anhelantes. Orientales quadrantes nunc appellantur, in Sole quidem, qui ſigum oriens, & occidentem zodiacũ præcedunt; in Luna, qui à conjunctione, &

σωαρμοζόμενα. ἐν ᾗ τοῖς λιβυκοῖς τύχοι ♑, ἔσονται βραδυγάμοι, ἢ παρήλιξι καὶ παλαιοτέροις συζυγνύμενα. καὶ εἰ ἐν ζωδίῳ μονοσδεῖ τύχοι, ἢ πρὸς ἕνα ἀστέρα συσχηματιζόμενος ἀναπολικὸν, ποιήσει αὐτὰς μονογάμους. εἰ ᾗ ἐν δισώμῳ ἢ πολυμόρφῳ, ἢ πρὸς πλείονας ἀστέρας ἀνατολικὰς συσχηματίζεται, ποιήσει πολυγάμους. ὁ μὲν δὴ ♄ συσχηματιζόμενος τῷ ☉, προξενήσει ἄνδρας συμβιωτικὰς, χρησίμους, καὶ φιλοπόνους. ὁ ᾗ ♃, σεμνὰς καὶ μεγαλοψύχους. ὁ ᾗ ♂, δραστηρίους, καὶ ἀσυνέργους, καὶ ἀνυποτάκτους. ἡ δὲ ♀, καθαρίους καὶ εὐμόρφους. ὁ ᾗ ☿, βιωφελεῖς καὶ ἐμπρακτικούς. ἀρεθεῖσα δὲ ♀ σὺν τῷ ♄ ᾖ, προξενήσει νωθρὰς καὶ δυλαβεστέρας. μετὰ δὲ ♄ ♂, ὀξεῖς καὶ καταφερεῖς καὶ μοιχικάς. μετὰ δὲ τὸν ♀, προξενήσει περὶ παῖδας ὑπομνηστικάς. ἀπηλιωτικὰ δὲ τεταρτημόρια λέγεται νῦν, ὅτι μὲν ☉, ἅπερ προηγεῖται ☉ ἀνατέλλοντι σημεῖα, καὶ ☾ δυόντι ☾ ζωδιακά, ὅτι ᾗ τὸ D, τὰ ἀπὸ σωόδου καὶ

πανσε-

πανσελήνου ἕως τ διχοτόμων. λιβυκὰ δὲ, ἅπερ ἀντίκεται τοῖς εἰρημένοις, ὅτ' ἂν μὴ ὦν ἀμφότερα αἱ γνώσεις ἀνδρός τε καὶ γυναικὸς τὰ φῶτα ἔχωσι κὴ συμφωνίαν συσχηματιζόμενα, τοῦτ' ἔστιν ἢ τρίγωνα ὄντα ἀλλήλοις, ἢ ἑξάγωνα, διαμένῃ ὡς ἔπι πολὺ ἡ συμβίωσις, καὶ μάλιστα ὅτε καὶ ἐναλλαγὴν ἐστὶν ἡ συμφωνία. πολὺ δὲ πλέον ἡ διαμονὴ βεβαιότερα, ὅτ' ἂν ἡ μὲν ἀνδρὸς Δ πρὸς τὸν τ γυναικὸς ☉ συμφωνῇ. εἰ δὲ ἐν ζωδίοις ἀσυνδέτοις ἡ τῶν φώτων στάσις ἐστὶν, ἢ ἐν διαμέτροις, ἢ τετραγώνοις, διαλύεται ἡ συμβίωσις ἐκ τ τυχόντων αἰτιαμάτων, καὶ τελείως ἀπ' ἀλλήλων ἀλλοτριοῦται. ἔπ ᾗ εἰ μὲν τ σχηματισμὸν τ φώτων, ὃν καὶ συμφωνίαν ποιοῦντα, ἀγαθοποιοὶ θεωρήσουσιν, ἡ διαμονὴ τῆς συμβιώσεως ἔσται καλὴ καὶ σεμνὴ, καὶ ἐπωφελής. εἰ δὲ κακοποιοὶ τὸν σχηματισμὸν θεωρήσουσιν, ἔσται μάχιμος καὶ ἀηδὴς καὶ ἐπιζήμιος. ὁμοίως δὲ κὴ ὅτ' ἂν τὰ φῶτα μὴ διασχηματίζοντα κὴ

nilunio, eo uſque ubi Luna dividua eſt intercedunt. Occidentales, qui dictis oppoſiti ſunt. Quotieſcunque itaque ambæ generationes mariti & uxoris habent lumina concorditer configurata, hoc eſt vel aſpectu trigono, vel ſexangulo, conjunctio quam longiſſime perdurat; & potiſſimum ſi concordia illa in mutatione facta ſit. Multoque magis cum mariti Luna, cum uxoris Sole concordat. Si in ſignis inconjunctis luminum poſitus ſiti fuerint, aut oppoſiti, aut quadratis ſe radiis aſpexerint conjunctio illa ex levibus cauſis diſſolvetur. Præterea ſi luminum configurationem, quam amice conformant, beneficæ aſpexerint, conjugium illud honeſte, jucunde, & utiliter perdurabit; ſi maleficæ configurationem viderint, diſcordiis, contentionibus, damniſque vitam traducent. Similiter etiam cum lumina, non bene, & concorditer

configurata fuerint, si illis beneficæ testimonium fecerint; penitus conjugium non exscinditur; sed iterum animis reconciliatis ad pristinum reducetur; si maleficæ discordanti positui testimonium exhibuerint, non sine contumelia, aut infamia matrimonium dirimetur. Si Mercurius solus cum maleficis convenerit, propter publicam, diffamatamque ignominiam divelletur. Si Venus concurrerit, propter adulteria, vel veneficia, aut similia divortium fiet. Alii item conjugiorum modi ex Venere, Marte, Saturnoque colligi possunt. Hi enim familiariter cum luminibus juncti, conjugia domestica, legitimaque designant. Veneris namque stella ad Martis, Saturnique stellas affinitatem quandam servat, & ad Martem quidem propter florens faciei ac jucundum, cum & in signis trigonis unusquisq; suas sortiatur altitudines; cum Saturno vero affinis est propter facies se-

συμφωνίαν, εἰ πρὸς αὐτὰ οἱ ἀγαθοποιοὶ σχηματίσωσιν, ὁ τέμνεται τέλεον ἡ συμβίωσις, ἀλλὰ πάλιν ἐπάνοδον λαμβάνει, καὶ ἀποκαθίστασιν. εἰ δὲ κακοποιοὶ τῇ ἀσυμφώνῳ διαθέσει σχηματίσωσι, μὴ ὕβρεως καὶ ἐπηρείας γίνεται τῆς συμβιώσεως ἡ διάλυσις. μόνος μὲν τοῦ ♀ συγχωνευθεὶς τοῖς κακοποιοῖς, ἡ διάλυσις ἔσται ἀπὸ ἐγκλήματος ἀφιδοίτω. ἐὰν δὲ καὶ ἡ ♀ σωδρεθῇ, ἀπὸ μοιχείας, ἢ φαρμακείας, ἢ τοῖς τοιούτοις γίνεται ἡ διάλυσις. ἕτεροι δὲ τρόποι σωαρμογῆς ἔκ τε τοῦ τῆς ♀ πρὸς ☿ καὶ ♂ καὶ ♃ καὶ ♄ θεωρεῖν. τούτων δὲ πρὸς τὰ φῶτα οἰκείως ἐχόντων, ἔσονται καὶ αἱ συμβιώσεις οἰκεῖαι καὶ νόμιμοι. καὶ γὰρ ὁ τῆς ♀ πρός τε τὸν τοῦ ♂ καὶ τὸν τοῦ ♄, ὥσπερέ τινα συγχώρησιν σώζει. καὶ πρὸς μὲν τὸν τοῦ ♂, τὸ νεώτερον καὶ ἀκμαστικὸν τῶν προσώπων. ἐπὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς τριγωνικοῖς ἀλλήλων ζωδίοις ἔχουσι τὰ ὑψώματα, πρὸς δὲ τὸν τοῦ ♄ τὸ συγχώρησιν φέρει, καὶ τὸ

κ) τὸ παλαιότερον τ πρoσώπων· ἐπὰν δὴ πάλιν ἐν τοῖς τριγωνικοῖς ἀλλήλων ζωδίοις ἔχωσι τοὺ οἴκους, ὅθεν ἡ ♀ σὺν τῷ ♂ μιγὴ, ἐρωτικὰς ἁπλῶς τὰς διαθέσεις τ συμβιούντων ποιεῖ. σὺν δὲ ☿ ἢ ☽ ♀, πειθοῦς. εὑρεθεῖσα ἢ ἐν τοῖς ὑπηκόοις ζωδίοις ☾ σὺν οἰκείοις κλήροις, οἷον ♑ ☽ ♓, ἀδελφῶν ☾ συγγενῶν ποιεῖ τὰς συναρμογάς. ☽ ὅτι μὲν ἀνδρῶν, ἐὰν τῇ ☌ συμπαρέσιν ἡ ♀, δυσὶν ἀδελφαῖς ἢ πρὸς δύο συγγενεῖς ποιήσῃ πρόσπελθεῖν. ὅτι ἢ γυναικῶν, ἐὰν μὴ ☿ ☽ ἐσὶν, πρὸς δύο ἀδελφὰς ἢ συγγενεῖς ὁμοίως αὐταῖς ποιεῖ τ σύνοδον. πάλιν ἢ ἡ ♀ μὴ ☿ ἢ τυχοῦσα, ἁπλῶς ἐν ἡδονῇ ποιεῖ τὰς συμβιώσεις ☾ συνουσιαμήνας. εἰ ἢ ☽ ὁ ♀ συμπαρῇ, ☾ ὠφέλιμοι ἔσονται. ☿ ἢ ἄρεως συμπαρόντος, ἄστατοι ☽ βλαβεραὶ ☾ ὑπόζηλοι ἔσονται. ☽ εἰ μὲν ὁμοίως τῇ ἀφροδίτῃ ☽ τῷ κρόνῳ ☾ τῷ ἑρμῇ συσχηματίζεται ὁ ἄρης, ποιήσει τὰς συναρμογὰς πρὸς ὁμηλικάς. εἰ ἢ ἀνατολικώτερος

nescentes, cum rursus in trigonis signis suas domus habeant. Quapropter Venus cum Marte propensum utriusque animum ad amorem, & benevolentiam mutuam facit; quod si Mercurius adhæserit, eorum item affectus, satis illustri præconio propalabitur. Si in promiscuis signis, & conformatis; veluti Capricorno, & Piscibus reperta sit, fratrum, affiniumque matrimonia molitur. Et de viris loquendo; si Lunæ Venus adhæret, duabus sororibus, vel duobus consanguineis commiscetur. De fœminis; si cum Jove fuerit, cum duobus fratribus, vel duobus consanguineis, æque, ac de viris dictum est, consuescet. Rursus Venus cum Saturno copulata convictus hilares facit, ac constantes; si tertius Mercurius adstiterit, utiles erunt, si Mars adhæserit, instabiles, damnosi, æmulationi obnoxii. Similiter si Veneri, Saturno, & Mercurio Mars configuratus fuerit, qui matrimonia contraxerunt, ætate pares erunt; si magis in ortu fuerit,

cum natu minoribus; si magis in occasu, cum grandioribus, provectioribusque nuptiæ parabuntur. Si Venus, & Saturnus in promiscuis signis reperiantur; veluti in Capricorno, & Libra, conjugia cum consanguineis erunt. Hic autem aspectus stellarum, si in horoscopo, aut medio cœli fuerit; si una & Luna advenerit, viri quidem cum matribus, aut matrum sororibus, aut novercis consuescent, mulieres cũ filiis, aut cum fratrum filiis, aut cum maritis filiarũ se polluent. Si loco Lunæ Sol in dicta figura convenerit; & potissimum si stellæ occiduæ sint, viri filiabus, aut filiorum uxoribus utentur; fœminæ cũ Patribus, aut patruis, aut filiarum maritis cubabunt. Si dictæ configurationes in signis convenientibus haud existentes, loca fœminea occupant, efficient in libidines proclives, pronos, impudicos; veluti si fuerint in anterioribus, & poste-

τερός ἐστι, πρὸς νεωτέρας, ἢ νεωτέρας. εἰ δὲ δυτικώτερος, πρὸς παλαιοτέρας, ἢ παλαιοτέρας. ἐὰν δὲ ὁ τῆς ἀφροδίτης καὶ ὁ ℏ ἐν ζωδίοις ὑπηνέμοις αἱρεθῶσι, τοῦτ' ἔστιν ἐν ♒ καὶ ♎, πρὸς συγγενεῖς ἔσονται αἱ συζυγίαι. τοῦτο δὲ σχήματος τῶν ἀστέρων ὡροσκοποῦντος ἢ μεσουρανοῦντος, ἐὰν καὶ ἡ D συμπροσέλθῃ, οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς μητέρας ἢ ἀδελφὰς μητέρων, ἢ πρὸς μητρυιὰς συνελεύσονται· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς τοὺς υἱεῖς, ἢ πρὸς υἱεῖς ἀδελφῶν, ἢ πρὸς τοὺς τῶν θυγατέρων ἄνδρας. ἐὰν δὲ ἀντὶ τῆς D ὁ ☉ προσέλθῃ τῷ εἰρημένῳ σχήματι, καὶ μάλιστα δυτικῶν ὄντων τῶν ἀστέρων, οἱ μὲν ἄνδρες πρὸς θυγατέρας, ἢ πρὸς τὰς τῶν υἱῶν γυναῖκας συνελεύσονται· αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς πατέρας, ἢ πρὸς ἀδελφοὺς παλαιέρων, ἢ πρὸς τοὺς τῶν θυγατέρων ἄνδρας. ἐὰν δὲ καὶ οἱ εἰρημένοι σχηματισμοὶ μὴ ὑπάρχοντες ἐν ζωδίοις συγγενικοῖς, ἐν τόποις θηλυκοῖς αἱρεθῶσι, ποιήσουσι καταφερεῖς καὶ προχείρους καὶ ἀπελεγεῖς. οἷον ἐὰν αἱρεθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐμπροσθίων καὶ ὀπισθίων

ὀπωθίων ♂ ν, καὶ τὸ ὑάδ☉, καὶ τὸ καλπίδ☉, καὶ τὸ ὀπωθίων ♑ ῃ, καὶ ♑ πρωσώπ ♑ νϑ. καὶ ὑπάρχοντες μὲν οἱ εἰρημένοι ἀστέρες ὅ,τε ☽ ♀ καὶ ὁ ♑ ἢ κεκεντρωμένοι ὅπὶ μὲν τῶ πρώτων δύο κέντρων τότε ἀπηλιωτικῶ καὶ ♑ μεσημβρινῶ, παντελῶς φανερὰ τὰ πάθη καὶ δεδημοσιευμένα ποιήσουσιν. ὅπὶ δὲ τῶ ἑκάτων δύο κέντρων τότε λιβυκῶ καὶ ♑ βορείω ὄντες, ἀνέχεις ποιήσουσι καὶ σείρας καὶ ἀτυπήτους. τὰ μὲν οὖν περὶ ἀνδρῶν ἐκ ♑ ♂ ὑποπτεύομεθα. ὅταν δὲ κεχαλασμένῳ μὲν ὦν ☽ ♀ καὶ ♑ ἢ, μαρτυρέμενον δὲ ὑπὸ ♑ ♄, καθαρεῖς καὶ σεμνὰς πρὸς τὰς μίξεις ποιεῖ τοὺς ἄνδρας, καὶ πρὸς μόνῳ τῷ φυσικῷ χρεῖαν ἀλαμβάνουσιν. εἰ δὲ τῷ ἢ συνέλθῃ μόνῳ, καταψύχεις ποιήσει καὶ ὀκνηρούς. ἐὰν δὲ ἀμφοτέροις τούτοις συνῶσιν ὅτε ☽ ♀ ☌ ὁ ♑ ♄ συγχημαλισθῶσιν αὐτοῖς, ἀκίνητοι μὲν καὶ ὀρεκτικοὶ ἔσονται· ἐγκρατεῖς δὲ καὶ κατέχοντες ἑαυτοὺς, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἀποστρεφόμενοι. εἰ δὲ τῷ ἢ ἀπόντ☉ ὁ ♂ μόνῳ σύνεστι τῷ τῆς ♀

rioribus partibus Arietis, fucularum, urnæ, & posterioribus Leonis, & facie Capricorni. Et si fuerint dictæ stellæ; Veneris scilicet, & Saturni in cardinibus, in primis duobus orientali, & meridiano, affectus isti patebunt, volitabuntque per ora virûm, in aliis extremis duobus occidenti, borealique, steriles procreabuntur, eunuchi, & obturatis meatibus. Virorum itaque ex ipso Marte conjectabimus. Hic enim à Venere, Saturnoque separatus, testimonio Jovis fultus, mundos, gravesque, & in concubitu verecundos viros efficiet, & naturali usu Venereorum contentos; si Saturno soli adhæserit, facit pigros, frigidos. Si utrisque hisce annexis Venus, Jupiterque cum illis configurentur agiles reddet, ad Venereaque incensos, verum continentes, & refrenantes ad propellendã infamiam. Si Saturno remoto Mars tantum Veneri adhæserit,

aut ſi Jupiter ipſe adſit, laſcivi erunt, omneſque occaſiones explendæ libidinis captantes. Et ſi ex ſtellis una occidua ſit, alia exoriens in Venerem maſculam, & fœminam promiſcue erunt propenſi; non adeo tamen ut appetitus modum excedat; ſi utraque ſtella occidua ſit, tantum ad fœminas erunt proclives. Signis vero fœmineis exiſtentibus, in quibus ſtellæ ſunt, & ipſi muliebria patientur; ſi utraque exoriens ſit ad maſculos tantum impetu effrenato agentur. Si ſigna maſcula fuerint ad cujuſvis ætatis mares. Præterea ſi Venus occidentalior fuerit, cum abjectioribus, & famulis, externiſque conſueſcent. Si Mars occiduus fuerit, cum eminentioribus, ac dominis, nuptiſq; concubent, & de viris ita judicandum eſt. In fœminis autem Venus obſervetur. Hæc enim cum Jove, aut cum Mercurio configurata, ſobrias, mundaſque in congreſſibus fa-

ἢ καὶ ♃ σὺν αὐτῇ ὑπάρχοντι, λάγνοι ἔσονται, καὶ πάντα τρόπον ἡδονῆς ποιζόμενοι. καὶ εἰ μὲν ὁ εἷς τῶν ἀστέρων δυτικὸς, ὁ δὲ ἕτερος ἀνατολικός ἐστι, καὶ πρὸς ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἔσονται διαφερόμενοι, οὐχ ὑπερβολικῶς δὲ. εἰ δὲ ἀμφότεροι οἱ ἀστέρες δυτικοὶ ἀίρεθῶσι, πρὸς μόνον τὸ θῆλυ ἔσονται καταφερεῖς. θηλυκῶν δὲ τῶν ζωδίων ὑπαρχόντων ἐν οἷς οἱ ἀστέρες, καὶ αὐτοὶ πάσχειν ἀνέξονται τὰ τοῦ θήλεος. εἰ δὲ ἀμφότεροι ἀνατολικοὶ ὦσι, πρὸς μόνον τὸ ἄρρεν ὁρμητικῶς ἕξουσι. εἰ δὲ ζωδίων ἀρσενικῶν ὄντων, πρὸς πᾶσιν ἀρσενικῶς ἡλικίαν. ἔτι εἰ μὲν δυτικώτερος ὁ τῆς ♀ ἀφεστηκὼς, πρὸς παῖδας καὶ δούλους καὶ ἀλλοφύλους συνελεύσονται. εἰ δὲ ὁ τοῦ ♂ ἀφεστηκὼς δυτικὸς, πρὸς ὑπαρχούσας ἢ δεσποίνας, ἢ ὑπανδρους. ὅτι μὲν ἀνδρῶν ἔτως. ὅτι δὲ τῶν γυναικῶν ὁ τῆς ♀ πρὸς ♃ τηρήσεται. ἔτος γὰρ συχημαλιζόμενος τῷ τοῦ ♃, ἢ τῷ τοῦ ♀, σώφρονας καὶ καθαρεύσας ποιεῖ πρὸς τὰς μίξεις.

πρὸς

πρὸς ♃ ἢ τὸ ♀ συνοικοδόμενον, μὴ συμπαρόντος ♂ ἢ ☿, ἀκινήτους μὲν ποιῆσαι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας, ἐγκρατεῖς δὲ ἑαυτῶν καὶ τὸ αἰσχρὸν ἀποστρεφομένους. μόνῳ δὲ τῷ ♂ συνὼν ἢ συσχηματισθεὶς ὁ τῆς ♀, λάγνους ποιῆσαι καὶ καταφερεῖς. ἐὰν δὲ συνῶσιν ἀμφότεροις, ἢ συσχηματιζομένοις συμπροσέλθῃ, καὶ ὁ ♃, ἐνίοτε μὲν ♂ ὑπὸ τὰς αὐγὰς ♀ ὄντα ☉, δόλοις ἐπιμίγνυσθαι, ἢ ταπεινοτέροις, ἢ ἀλλοφύλοις. ἐὰν δὲ ὁ τῆς ♀ ὑπὸ τὰς αὐγάς ἐστι ♀ ☉, ἐπιμιγνήσονται προσέχουσιν ἢ δεσπότας. καὶ ἐὰν μὲν ἐν θηλυκοῖς τόποις ὦσιν οἱ ἀστέρες, ἢ θηλυκῶς σχηματίζωνται, πρὸς μόνον τὸ παθεῖν ἔσονται καταφερεῖς. ἐὰν δὲ ἀρρενικῶς ἀφεστηκότες ὦσιν οἱ ἀστέρες, καὶ πρὸς τὸ ποιεῖν, ὁ μὲν δὴ ♃ τόποις τοῖς σχήμασι συνοικοδόμῳ, πρὸς τὸ αἰσχημονέστερον συνεργεῖ, ὁ δὲ ♂ ♃ πρὸς τὸ αἰσχημονέστερον, ὁ δὲ ♂ ♀ πρὸς τὸ θηλυβοητότερον καὶ ἐπισφαλέστερον.

cit; cum Mercurio juncta remoto Saturno, pronas quidem in Venerem; verum continentes, & turpitudinem fugientes. Soli Marti copulata, aut configurata Venus, impudicas facit, & in libidines pronas. Si utrisque una coëuntibus, aut configurantibus concurrit & Jupiter; Marte quidem sub Solis radiis existente, cum servis, abjectioribus, externisque commiscentur. Si Venus sub Solis radiis fuerit, superiores, vel dominos admittent. Et si fœmineis locis stellæ adsint, vel fœmineo positu se aspicient, tantum ad patiendum erunt proclives; si stellæ masculo positu sint, etiam ad agendum. Saturnus hisce figuris conciliatus, impudentiora omnia facit, Jupiter moderatiora, Mercurius divulgatiora, & periculosiora.

CAP. VI.

De Liberis.

POst hæc, ordo poſtulat, ut de filiis etiam diſſeramus. Horum obſervatio deſumitur ex ſtellis aſſiſtentibus, vel configuratis in cœli culmine, vel ſuccedente, quem bono Genio tribuunt. Si nullæ ſtellæ in eo loco adſint, vel configurentur, oppoſitæ, conſiderandæ ſunt. Luna itaque, & Jupiter, & Venus, tanquam prolis largitores aſſumuntur. Sol, Mars, & Saturnus eam auferunt, vel minuunt, Mercurius ad utroſque promiſcuus illi ſuppetias fert, quem aſpexerit; exhibens quidē, dum in ortu eſt; demens, dum in occaſu. In ſumma ſtellæ liberorum datrices ſic poſitæ, ſolæque exiſtentes, unicam tantum prolem elargiuntur. Sed in ſignis bicorporeis, aut in fœmineis ſimiliter, etſi in fœcundis fuerint; veluti Piſcibus,

Κεφ. ς'.

Περὶ τέκνων.

Ἀκόλουθόν ἐστιν ὕστερον τούτοις, καὶ περὶ τέκνων διεξελθεῖν. ἔστι δὴ οὖν ἡ παρατήρησις τούτων, ἐκ τῶν ἀστέρων τῶν σωζόντων ἢ συσχηματιζομένων τῷ ☊ κληρικῷ τόπῳ, ἢ τῷ ὑπαφερομένῳ, ὃν τόπον ☊ ἀγαθὸν δαίμονα φασίν. εἰ δὲ μὴ συμπάρεισί τινες ἀστέρες ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἢ συσχηματίζονται, δεῖ θεωρεῖν τοὺς μετεξόντας. ἡ μὲν δὴ ☽ καὶ ♃ καὶ ♀, λαμβάνονται ὡς δοτῆρες τῶν τέκνων. ☉ δὲ καὶ ♂ καὶ ♄, λαμβάνονται πρὸς ἀπεκνίαν ἢ ὀλιγοτεκνίαν. ὁ δὲ τε ☿ πρὸς ἀμφοτέρους ὑπάρχων, συνεργεῖ πρὸς ὃν ἂν καὶ συσχηματισθῇ· διδοὺς μὲν, ὅτ' ἂν ἀνατολικὸς ᾖ. ἀφαιρούμενος δὲ, ὅτ' ἂν δυτικός. ἁπλῶς μὲν οἱ δοτῆρες τῶν τέκνων ἀστέρες ὄντες κείμενοι, καὶ κατὰ μόνας ὄντες, καὶ τῷ δόσιν τῶν τέκνων μοναδικὴν ποιοῦνται. ἐν δὲ δισώμοις ὄντες ζωδίοις, ἢ ἐν θηλυκοῖς, διδυμογονίαν δωροῦνται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν πολυσπέρμοις τύχοντες, οἷον ♓,

♋, ♍, δίδυμα, ἢ ϗ πλείονα δώσουσι· ☾ ἐπ ἀρρένικῶς μὲν ♈ ♌ ♐, ♀ τε ☿ πρὸς ☉ σχηματισμὸν, ϗ ♂ ἐν ἀρσενικοῖς ζωδίοις τυγχάνῃ, ἄρσενα δώσουσι θηλυκῶδες δ' ♈ ♌ ♐, θήλυα. εἰ μέντοι γε καθυπερτερηθῶσιν ὑπὸ κακοποιῶν, ἢ ☾ ἐν τόποις ἀρεθῶσι σπορίμοις, ἢ ἐν ζωδίοις, οἷον ἐστὶν ὁ ♎ ϗ ♒, δίδοσι μὲν τέκνα, ἀλλ' οὐκ εἰς καλὸν, οὐδὲ ♈ ♌ μένοντα. Εἰ δ' ὁ ☉ ϗ οἱ κακοποιοὶ ♈ ♌ ♐ βωσι τοὺς εἰρημένους τόπους, τοῦτ' ἐστὶ τὸν ϗ ἡρυφλεῖ, ἢ τὸν ὑπαφερόμενον ἀγαθὸν δαίμονα· ἐὰν μὲν ὑπάρχωσιν ἐν ἀρσενικοῖς ζωδίοις ἢ ἀρώδεσι, ☾ οὐκ ἔχωσι τοὺς ἀγαθοποιοὺς καθυπερτεροῦντας, τέλειαν ἀτεκνίαν δηλοῦσιν. ἐν θηλυκοῖς δὲ ὄντες ζωδίοις ἢ πολυσπέρμοις, ἢ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν μαρτυρέμενοι, δίδοσι μὲν, ἀλλ' ὀπιβλαβῆ καὶ ὀλιγόβια. ἀμφοτέρας δὲ αἱρέσεως πρὸς τὰ τεκνοποιὰ ζώδια συσχηματιζομένης, καὶ λόγον ἐχούσης, συμβήσεται ἡ ἀποβολὴ τῶν τέκνων πρὸς

Cancro, & Scorpio prolem geminant, vel reddunt auctiorem. Adhuc si masculam naturam præseferant, propter configurationem cum Sole, & quod in masculis signis consistant, masculos dabunt; fœminas, si fœmineam naturam nactæ sint. Si à maleficis superatæ fuerint, vel locis sterilibus adhæserint, vel in signis; uti sunt Leo, & Virgo, prolem quidem promittunt; sed noxiam, neque duraturam. Si Sol, & maleficæ prædicta loca medium cœli scilicet, & succedentem boni Genii occuparint; si in signis masculis, aut sterilibus fuerint, nec beneficas habuerint, quæ superiores sint, omnino prolem denegant. Verum si in fœmineis signis, aut fœcundis, aut beneficarum testimonio adjutæ fuerint, prolem dabunt; sed morbis obnoxiam, & brevis vitæ. Vtraque autem conditione ad signa prolifica configurata, & rationem habente, per-

dentur liberi pro ratione exceſſus, quem habebunt ſtellæ ex utraque conditione teſtimonium exhibentes vel omnes, vel pauci, vel plures, prout illæ fuerint vel plures, vel fortiores, ex eo quod fuerint, vel orientaliores, vel magis in cardinibus, vel elatæ ſupra cæteras, vel ſuccedentes. Itaque dictorum ſignorum domini, quum ſint prolis datores, ſi orientales fuerint, aut in propriis locis, illuſtres, clariq; liberi erunt. Si occidui, aut locis alienis obſcuri, & abjecti. Item ſi cum parte fortunæ, horoſcopoque convenerint, parentibus dilecti, venuſti, rerum paternarum hæredes. Si neque conjungantur, neque conveniant, odioſi parentibus, & noxii, neque parentum bonis ſuccedent. Præterea ſtellæ, quæ filios exhibent, ſi inter ſe mutuo radiis amicis configuratæ fuerint, concordes liberos promittunt, & mutuis officiis, operiſque conjunctos;

τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἔξουσιν οἱ καθ' ἑκατέραν αἵρεσιν μαρτυροῦντες ἀστέρες, ἢ πάντων τῶν τέκνων, ἢ ὀλίγων, ἢ πλόνων, καθὼς ἂν ἐκεῖνοι διαφέρωσιν πλείονες ὄντες ἢ δυνατώτεροι, ἐκ τῆς ὑπαρχὴν ἀνατολικώτεροι, ἢ ὑπερκεντρότεροι, ἢ καθυπερτεροῦντες, ἢ ἐπαναφερόμενοι. Ἐὰν μὲν οἱ κύριοι τῶν εἰρημένων ζωδίων δοτῆρες ὄντες τέκνων, ἢ ἀνατολικοὶ καταλάχωσιν, ἢ ἐν ἰδίοις τόποις, ἔσονται τὰ δεδογμένα τέκνα ἐπιφανῆ καὶ ἔνδοξα. ἐὰν δὲ δυτικοὶ ἢ ἐν τόποις οὐκ ἰδίοις, ἔσονται ἀφανῆ καὶ ταπεινά. ἔτι εἰ μὲν πρὸς τὸν κλῆρον τῆς τύχης συμφωνοῦσι καὶ τὸν ὡροσκόπον, πιήσουσιν αὐτὰ περιφιλῆ τοῖς γονεῦσι καὶ ἡδέα, καὶ κληρονομοῦντα τὰς οὐσίας αὐτῶν. εἰ δὲ ἀσύνδετοι ἀλλήλοις καὶ ἀσύμφωνοι, ἔσονται μισούμενα καὶ ἐπιβλαβῆ τοῖς γονεῦσι, καὶ τῆς κληρονομίας τῶν οὐσιῶν ἐκπίπτοντα. ἔτι οἱ τὰ τέκνα διδόντες ἀστέρες οἰκείως πρὸς ἀλλήλους συσχηματιζόμενοι, ποιοῦσι φιλαδέλφους καὶ πιμητικοὺς πρὸς ἀλλήλους. ἀσύν-

ἀστώδεποι ὄντες ἢ ἀμάμε-
τροι, ποιήσαζιν ἀλλήλοις ἐχ-
θραίνοντας ⸗ ἐπιβαλλόντας.
ὁ μὲν καθολικὸς περὶ τέκνων
τύπος τοιοῦτος. ἐπὶ ὧν τῆ κῆ
μέρος ἀνηλαθότων, δεῖ
λαμβάνειν τὸν ὡρόσκοπον ἐφ'
ἑκάστε ἀστέρος τῶν διδόντων τὰ
τέκνα, καὶ τῶν ἄλλων ἀμάθεσιν
ὥσπερ ἐπὶ γενέσεως παρα-
τηρεῖν καὶ καταλοχάζεσθαι.

Κεφ. ζ.

Περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν.

ΤΑ δὲ περὶ φιλίας καὶ ἔχ-
θρας, ὅτως ἔχει. αἱ μὲν
δὴ μεγάλαι ⸗ πολυχρόνιοι οἰ-
κειώσεις ἢ ἀμαχίαι, καλοῦνται
συμπάθειαι καὶ ἔχθραι. αἱ δὲ μι-
κραὶ ⸗ ἐπ' ὀλίγον καιρὸς
πνὰς, καλοῦνται συναιρίαι καὶ
ἀντιδικίαι. ἔστι δὲ καὶ τούτων ἡ
ἐπίσκεψις τοιαύτη. Τὰς μὲν
οὖν μεγάλας καὶ πολυχρονίους
φιλίας ἢ ἔχθρας, δεῖ ἐπισκέ-
πεσθαι ἀπὸ τῆς παρατηρήσεως
τῶν κυρίων τόπων τῶν διαιρουμέ-
νων ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀμφο-
τέρων, τοῦτ' ἔστι τῶν ἐχόντων τὴν
φιλίαν ἢ τὴν ἔχθραν. δεῖ

inconjunctæ vel oppositæ, odia mutua, insidiasque inter fratres procreant. Et hæc est in genere de filiis consideratio. De iis vero, quæ minutiora sunt, si judicare velimus, horoscopus ex qualibet stella, quæ prolem pollicetur, assumendus est, & reliqua dispositio, ut in generationis schemate fieri solet, observanda; & sic deinceps de illis ferendum judicium.

Cap. VII.

De amicis, & inimicis.

DE amicitiis, & inimicitiis ita discurrendum est. Majores, diuturnæque familiaritates, vel discensiones, sympathiæ & inimicitiæ vocari solent; quæ vero minores sunt, & pro tempore exoriuntur, synastriæ, & lites nuncupantur. Earum consideratio hæc erit. Majores itaque, & durabiliores amicitiæ, vel inimicitiæ discutiendæ sunt observatione dominantium locorum, quæ in utraque nativitate sunt; hoc est eorum, quæ amicitiæ, vel inimicitiæ causæ sunt. Igitur

sola-

ſolaris locus animadvertendus eſt, & horoſcopus, & pars fortunæ. Hæc namque, ſi in iiſdem ſignis fuerint, vel ſi loca permutarint, ſeu omnia, ſeu plurima, & præcipue in horoſcopo fuerint, unum circa ſeptemdecim partes à ſe invicem diſtantia, amicitias efficient irreprehenſibiles, & indiſſolubiles. Si in conjunctis, aut oppoſitis fuerint, inimicitias, diſſidiaque magna, & durabiliora, ſi in nullo ex jam dictis locis conſtiterint; ſed tantummodo in ſignis configurata, ſi aſpectus trigonus fuerit, aut ſexagonus, minores amicitiæ, ſi in quadratis minora odia exercebuntur, adeo ut ſtatis temporibus benevolentiæ deſinant, vel minuantur; cum maleficæ configurationem permeant, ſimiliter, & diſſidia ceſſent, vel tranquillentur, cum beneficæ in configurationes acceſſerint.

Cum vero amicitiarum, & inimicitiarum genera ſint tria; quippe aut ele-

ἓν ὡροσκοπεῖν τ ἡλιακὸν τόπον, καὶ τ σελιναικὸν, καὶ τ ὡροσκοπικὸν, & τὸν κλήρου τύχης. ἔτοι δὲ ἐὰν ἐν τοῖς αὐτοῖς δωδεκαημορίοις τύχωσιν, ἢ ἐὰν τοὺς τόπους ἐναλλάξωσιν ἢ πάντες ἢ οἱ πλείονες, & μάλιστα ὅτ' αὖ οἱ ὡροσκοποῦντες περὶ τοὺς ιζ μοίρας ἀλλήλων ἀπέχωσι, ποιήσουσι τὰς φιλίας ἀπαίσους καὶ ἀδιαλύτους. ἐὰν δ' ἐν ἀσταδέτοις ἢ διαμέτροις ὑπάρχωσι, ποιήσουσι τὰς ἔχθρας μεγάλας καὶ πολυχρονίους. καθ' ὑδένα δ' τ εἰρημένων τόπων τύχοντες, ἀλλὰ μόνον ἐν δωδεκαημορίοις συσχηματιζόμενοι, εἰ μὲν ἐν τριγώνοις ἢ ἑξαγώνοις, μικρὰς ποιοῦσι φιλίας. εἰ δ' ἐν τοῖς τετραγώνοις, μικρὰς ποιοῦσι τὰς ἔχθρας. ὥστε συμβαίνειν καὶ χαμαιρόους τινὰς, τὰς μὲν φιλίας ὥσπερ λέγειν & ὑποτέλεσθαι, ὅτ' ἂν οἱ κακοποιοὶ τ συσχηματισμὸν διέρχωνται. ὁμοίως δὲ & τὰς ἔχθρας ὥσπερ ἡσυχάζειν καὶ εἰρηνεύειν, ὅτ' αὖ οἱ ἀγαθοποιοὶ πρὸς τοὺς συσχηματισμοὺς ἐπεμβαίνωσιν.

Ἐπεὶ δὲ φιλίας & ἔχθρας εἴδη τρία· καὶ γὰρ ἢ διὰ προαι-

ρεσιν,

ρεσιν, ἢ διὰ χρεῖαν ὅτως διάκ-
ηνται πρὸς ἀλλήλους, ἢ διὰ
λύπην ἢ ἡδονήν· ὅτ' αὖ μὴ
οἱ εἰρημένοι τόποι ἢ πάντες ἢ
οἱ πλεῖστοι συνοικοδωθῶσι πρὸς
ἀλλήλους, ἐν τῶν τριῶν εἰδῶν
συνίστασθαι ἡ φιλία. ὅτ' αὖ δὲ
ἀνοικείως ἔχωσιν οἱ τόποι, ὁ-
μοίως συνίστασθαι ἢ ἔχθρα. ὅτ'
αὖ ἢ μόνοι τῶν φώτων οἱ τόποι
συνοικοδωθῶσι, ἢ ἀνοικείως
διατεθῶσιν, συνίστηται ἡ διὰ
προαίρεζιν φιλία, ἥτις καὶ
βελτίστη καὶ ἀσφαλής. ὁμοίως
καὶ ἔχθρα, ἥτις κακίστη καὶ ἄπι-
στος. ὅτ' ἂν ἢ οἱ τόποι τῶν κλήρων
τῶν τύχης συνοικοδωθῶζιν, ἢ
μὴ, συνίστανται αἱ διὰ χρεῖαν.
ὅτ' αὖ δὲ οἱ τῶν ὡροσκόπων, αἱ
διὰ λύπας καὶ ἡδονάς. χρὴ δὲ
καὶ διατηρεῖν ὅπῃ τῶν εἰρημένων
τόπων, τάς τε καθυπερβαλλου-
σας αὐτὰς ἀστέρας, καὶ τὰς ἐπι-
θεωρῶντας. σκεῖν δὲ καὶ ὁ τό-
πος ἔξει τὸ δυναλώτερον τῆς
φιλίας ἢ τῆς ἔχθρας, πρὸς ὃν
ἐγγίζει ἡ καθυπερτέρησις ἢ ἐ-
παναφορά, ἢ καὶ τὸ αὐτὸ ζώ-
διον, ἢ ἐγγύς. ὁ δὲ ἔχων τόπος
τοὺς ἐπιθεωρῶντας ἀστέρας, πρὸς ἀγαθοποιΐαν δυναλω-

ction, aut utilitate, aut dolore, & voluptate ita affici contingit, quum dicta loca, aut omnia aut pleraque mutuo conformentur tribus hisce generibus amicitia conciliabitur, si positus contra non congruent, simili ratione dissidium conflabitur. Cum sola luminum loca congruent, aut dissidebunt, amicitia, quæ ex consilio fit, quæ omnium optima est, & tutissima firmabitur, similiter & odia atrocissima, & infida. Cum loca partium fortunæ congruent, vel non, amicitiæ utilitatis causa contrahentur. Cum horoscoporum, quæ propter dolores, & voluptates. Verumenimvero in prædictis locis stellæ eosdem superantes, aut aspicientes, animadvertendæ sunt; locus etenim illæ amicitiarum, vel odiorum causam efficacissimam habebit, cui exaltatio, vel successio, vel in eodem signo, vel proxime, vicina fuerit; locus vero, in quo erunt aspectus stellarum, ad benefaciendum efficacio-

res,

res, & magis proficuas amicitias, & diſſidia cito diſſolvenda comprehendet. Et hæc de magnis, & durabilioribus benevolentiis, & odiis dicta ſunto. De iis, quæ ſtatis temporibus conſtantur, diximuſque ſynaſtrias vocari, & contentiones, motus ſtellarum in utraque geneſi deprehenſi, obſervandi ſunt; hoc eſt quibus temporibus unius geneſeos ſtellarum motus in loca veniunt alterius geneſeos. His namque temporibus particulares amicitiæ, & inimicitiæ, & exiguo tempore perdurantes uſque ad diſſolutionem ſimilis ſtellarum adventus, generantur. Saturnus itaque, ac Jupiter unus ad alterius loca perveniens, propter nonnullas circumſtantias, aut agriculturæ, aut hæreditatis amicitias efficient. Saturnus, & Mars, diſſidia, inſidiaſque, eaſque conſulto inſtructas. Saturnus, & Venus amicitias per conſanguineos contractas; cito tamen deſituras. Saturnus, & Mercurius ami-

πέρας, ἐκεῖνο δὲ λήψεται καὶ τὸ τῆς φιλίας ὠφελιμώτερον, καὶ τὸ τῆς ἔχθρας διαλυτικώτερον. ταῦτα μὲν περὶ τῶν μεγάλων καὶ πολυχρονίων. περὶ δὲ τῶν κατὰ καιρὸν συνισαμένων, ἃς δὴ συναστρίας καὶ ἀντιδικίας ἔθημεν λέγεσθαι, δεῖ παρατηρεῖν τὰς κινήσεις τῶν ἀστέρων τὰς πρὸς ἀμφοτέραν γένεσιν καταλαμβανομένας, τοῦτ' ἔστιν, ἐν ποίοις χρόνοις αἱ κινήσεις τῶν ἀστέρων τῆς ἑτέρας γενέσεως, εἰς τόπους ἐπέρχονται τῆς ἑτέρας γενέσεως. καὶ μὴν τούτους οὐ χρόνους, γίνονται φιλίαι καὶ ἔχθραι, καὶ διαμένουσιν χρόνον ὀλίγον, ἕως τῆς διαλύσεως τῆς τοιαύτης τῶν ἀστέρων ἐπελεύσεως. ἢ μὲν οὖν καὶ ♄ ἐπελθόντες πρὸς οὐ ἀλλήλων τόπους, ποιοῦσι φιλίαν διά τινας συγγενείς, ἢ γεωργίας, ἢ κληρονομίας. ἢ δὲ καὶ ♂ ποιοῦσι μάχας καὶ ὑπουλὰς καὶ σφαίρεσιν συνισαμένας. ἢ δὲ καὶ ☿ φιλίας διὰ συγγενικῶν σφ-

σώπων, ταχὺ μέν τοι ψυχραινομένας. ἢ δ' καὶ ♀, φι-

λίας

λίας διὰ πραγματείας ἢ κέρδη, ἢ μυσήρια. ὁ δέ γε ♃ καὶ ♂ ποιῶσι φιλίας διὰ οἰκονομίας καὶ ἀξιώματα. ♃ ♈ ♎ ♀ ὁμοίως φιλίας διὰ προσώπων θηλυκῶν, ἢ ἱερῶν, ἢ χρησμῶν. ♃ δὲ καὶ ☿ φιλίας διὰ λόγους καὶ ἐπιστήμας, ♎ προαίρεσιν φιλόσοφον. ♂ ♈ καὶ ♀ ποιοῦσι τὰς φιλίας, δι' ἐρώτων καὶ μοιχείας ♎ ὑποθέσεως. ♂ ♈ ♎ ♀ ποιῶσιν ἔχθρας καὶ δίκας, δι' ἀφορμὰς πραγμάτων ἢ φαρμάκων. ἢ ♈ ♀ καὶ ☿ ποιῶσι κοινωνίας, πὰς διὰ τέχνην ἢ μάθησιν, ἢ σύστασιν ἀπὸ γραμμάτων ἢ θηλυκῶν προσώπων. ταῦτα μὲν ὅλως. ἡ δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον ἢ πλέον αὔξησις ἢ ἐλάττωσις, διαγνωσθήσεται ἀπὸ τῆς διαθέσεως τῶν ἐπιλαμβανομένων τόπων, πρὸς τοὺς τέσσαρας πρώτους τόπους καὶ κυριωτάτους. καὶ δὴ πρὸς τοὺς τόπους τῶν κλήρων ἢ τῶν φώτων κεντρωθέντες, ποιοῦσιν ἐπιφανεστέρας τὰς συναφὰς καὶ ἀντιλήψεις. ἀπόκλιτικοὶ δὲ, ποιοῦσιν αὐτὰς ἧττον ἐπιφανεῖς. τὸ δὲ βλαπτικώτερον

citias per negotiationes, commoda, vel myſteria initas. Jupiter, & Mars, amicitias per gubernia, & dignitates. Jupiter, & Venus ſimiliter amicitias per fœminas, aut ſacras, aut oraculis intentas. Jupiter, & Mercurius amicitias eloquentia, diſciplinis, & doctrinarum ſtudiis contractas. Mars, & Venus, amicitias per amores, adulteria, & ſcortationes. Mars, & Mercurius, diſſidia, & lites propter negotiationes, & maleficia portendunt. Venus, & Mercurius, familiaritates ex artibus, & ſtudiis, & commercio litterarum, vel fœminis; & hæc ita ſe habent. Incrementa, & decrementa majoris, vel minoris ſocietatis ex habitudine locorum occupatorum ad quatuor primos locos, & præcipuos diſcernentur. Nam in parte fortunæ, aut luminum locis in cardinibus, amicitias pro tempore, ac contentiones illuſtriores reddunt. Separati occultiores. Majorem, vel

minorem

minorem noxam, aut usum ex stellis dicta loca aspicientibus, pro qualitate earum, sive bona, sive mala dijudicabimus. Consideratio autem de servorum, ac dominorum concordiis, & discordiis ex mali Genii signo desumitur, & stellis eum locum contuentibus ipso generationis tempore, & accessibus, seu oppositionibus; & potissimum si dominæ signi, aut cum locis præcipuis nativitatis consenserint, vel configuratione repugnarint.

ἢ ὠφελιμώτερον, ἐκ τῶν ἀπο-
θεωρούντων ἀστέρων τοὺς εἰρη-
μένους τόπους πρὸς τὸ ἀγαθὸν
ἢ κακὸν τῆς ἰδιοτροπίαν ἐχόν-
των ἀλληλοις. ὁ δὲ περὶ
δούλων τόπος τῆς δεσποτικῆς
πρὸς αὐτοὺς διαθέσεως, ἐκ
τοῦ κακοδαιμονοῦντος ζωδίου
λαμβάνεται, καὶ διὰ τῶν ἀστέρων
τῶν ἀποθεωρούντων τὸν τόπον καθ'
αὐτόν τε τῶν φώτων, καὶ κατὰ τὰς
ἐπεμβάσεις ἢ τὰς διαμετρή-
σεις, ἐξ μάλιστα ὅτ' ἂν οἱ κύ-
ριοι τοῦ δωδεκατημορίου, ἢ
συνοικοδωθῶσι πρὸς τοὺς κυ-
ρίους τόπους τῆς γενέσεως, ἢ ἀλ-
λοτρίως συσχηματισθῶσιν.

Cap. VIII.

De peregrinatione.

PEregrinationes ex positu luminum ad cardines, amborum quidem; sed potissimum Lunæ judicabimus. Ipsa enim occidens, vel à cardinibus deflectens, peregrinationes, & locorum mutationes prænunciat. Nonnunquam etiam & Mars obiens, aut à culmine cœli decidens, item facit cum luminaria oppo-

Κεφ. η'.

Περὶ ξενιτείας.

ΤΑ δὲ περὶ ξενιτείας σκεψόμεθα ἐκ τῆς σά-
σεως τῶν φώτων πρὸς τὰ κέν-
τρα, ἀμφοτέρων μὲν, μάλι-
στα δὲ τοῦ Δ. αὐτὴ γὰρ δυόντα
ἢ ἀποκλίνοντα τῶν κέντρων,
ξενιτείας ποιεῖ καὶ τόπων με-
ταβολάς. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὁ
τοῦ Δ καὶ αὐτὸς δυόντων ἢ ἀποκλίνων τοῦ καλὰ καρ-
φὴν τόπου, τὸ αὐτὸ ποιεῖ, ὅτ' ἂν πρὸς τὰ φῶτα Δ μέ-

μετρον

μετρον ἢ τετράγωνον ἔχῃ σάσιν. ἐὰν δὲ μὴ ὁ κλῆρος τ̃ τύχης σκηπέσῃ πρὸς τὰ ζῴδια, ἅπερ τ̃ ἀποδημίαν ποιεῖ, ἔσαι ὁ βίος ὅλος καὶ ἡ ἀναστροφὴ καὶ ἡ πράξις ἀπὸ ξένης. Ἔτι δὲ ἐὰν οἱ ἀγαθοποιοὶ ἀπόψεωρήσασι τοὺς εἰρημένους τόπους, ἢ ἐπαναφέρωντες αὐτοῖς, ἔσαι ἔνδοξος καὶ ἀπὸ ξένης ἀφετηρία. καὶ ἡ ἐπάνοδος ἀπαντήσει ταχεῖα καὶ ἀνεμπόδιστος. ἐὰν δὲ οἱ κακοποιοὶ ἀπόψεωρήσωσιν, ἢ ἐπαναφέρωντες, ἔσαι ἡ ξενιτεία ἀπόβλαβὴς καὶ ἀπόκινδυνος, καὶ δύσκολος ἡ ἐπάνοδος. ὅσαν δὲ ἀχρὸς δεῖ συμπαραλαμβάνειν τ̃ σύγκρασιν, καὶ τὸ ἀποκρατέστερον τ̃ γινομένων συσχηματισμῶν παρατηρεῖν. ὡς ἁπλοῦ δὲ ἐὰν τὰ φῶτα σκηπέσῃ πρὸς τὰ ἀποκλίματα, τ̃ ἀνατολικῶν τεταρτημορίων, συμβαίνει γίνεσθαι τὰς ξενιτείας εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς μέρη καὶ μεσημβρίαν. ἐὰν δὲ ἐν τοῖς λιβυκοῖς, ἢ καὶ ἐν τῷ δυτικῷ τεταρτημορίῳ, αἱ ξενιτείαι συμβήσονται πρὸς ἑσπέραν καὶ δυσμάς. Ἔτι ἐὰν τὰ ζῴδια, ἅπερ τ̃ ξενιτείαν ποιεῖ, μονοειδῆ ὑπάρχῃ ἢ αὐτὰ, ἢ οἱ

sito, vel quadrato positu conspexerint. Quod si & pars fortunæ in signa inciderit, quæ peregrinationis causa sunt, vita omnis, & consuetudo, actionesque universę apud exteros transigentur. Præterea si beneficæ dicta loca aspexerint, vel iis successerint, peregrinatio, vitaque apud exteros erit illustris, & profi-cua, & regressus maturus, & expeditus. Si maleficæ aspexerint, vel successerint, peregrinatio erit damnosa, & periculis obnoxia, reditusque difficilis. Vbique autem temperamentum, & configurationum validiores observandę sunt. Vt plurimum vero si lumina deflexerint ad orientales quadrantes, peregrinationes erunt ad partes orientales, & meridianas; si ad occiduas plagas, vel quadrantem obientem, peregrinationes erunt ad septentrionem, & occasum. Præterea si signa peregrinationis causa uni-

formia ſint, vel ipſa, vel eorum dominatrices ſtellæ, peregrinationes erunt diuturnæ, & per intervalla. Si bicorporea fuerint, & duarum figurarum continuæ, & diuturnæ peregrinationes ſuſcipientur. Jupiter itaque, & Venus, ſi luminum domini fuerint, & locorum peregrinationis præſidum, non ſolum ſine diſcrimine, ſed gratas, jucundaſque peregrinationes peragent. Etenim & à regionum præfectis, & amicorum comitatu cum gaudio honorifice dimittentur, quibus etiam bona aëris conſtitutio ingrata non erit, & copia commeatuum aderit. Si una cum illis Mercurius adhęſerit, commoda, donaria, & honores accedent; res quoque, pro qua iter illud ſuſceptum eſt, abſolvetur. Saturnus, & Mars lumina intercipientes, & unus ab alio maxime diſſitus, pericula ingentia creant, & iter infauſtum. Verum ſi in ſignis humidis conſtiterint, naufragiis pericula parabunt, aut per loca deſerta,

τ δεσποτείαν αὐτῶν ἔχοντες ἀστέρες, συμβήσονται αἱ ξενιτείαι διὰ μακρῶ χρόνω, καὶ κ᾽ καιρός. ἐὰν δὲ δίσωμά ἐστιν, ἢ δίμορφα, ἔσονται συνεχεῖς κ᾽ ὑπολείσον χρόνον. Ὁ μὲν ☉ καὶ ☽ καὶ ☿ ♀ κύριοι ὄντες τ φώτων, κ᾽ τῶν τόπων τ ποιούντων τὴν ξενιτείαν, ἀ μόνον ἀκινδύνως, ἀλλὰ καὶ χαρμονικὰς τὰς ὁδοιπορίας ποιήσουσι. κ᾽ γὰρ ὑπὸ τ ἡγεσιῶτων τ χώρας, καὶ ὑπὸ φίλων συνοδομῆς, ὡς ἀπέμποντται μεθ᾽ ἡδονῆς, συνεργούντων κ᾽ τῶν ἀερίων καταστημάτων, καὶ τ τῶν ἐπιτηδείων εὐπορίας. συμπροσγινομένου δὲ αὐτοῖς καὶ ☿, ὠφέλεια ἐκ πορισμὸς, καὶ δωρεαὶ, κ᾽ τιμαὶ προσγίνονται. ὁ δὲ ♄ καὶ ὁ ♂ τὰ φῶτα λαμβάνοντες, καὶ μάλιστα ἐξ ἀλλήλων διίστανται, ὅμως ποιοῦσι κινδύνους μεγάλους, καὶ ἄχρηστον τ ξενιτείαν. ἀλλ᾽ ὑπάρχοντες μὲν ἐν τοῖς καθύγροις ζωδίοις, τοὺς κινδύνους ποιήσουσι διὰ ναυαγίων, ἢ διὰ τόπων ἐρήμων καὶ δυσοδιῶν ἐν ᾧ

ἐν ᾗ τοῖς στερεοῖς, ἀφ' ἡρημνῶν καὶ ἀνέμων ἐναντίων. ἐν ᾗ τοῖς τροπικοῖς καὶ ἰσημερινοῖς, δι' ἔνδειαν τ ἐπιτηδείων, καὶ ἀφ' καῦσημα ἐξ ἀέρος νοσερόν. ἐν ᾗ τοῖς ἀνθρωποείδεσι, ἀφ' λησήρια καὶ ἐπιβουλὰς ἐκλοπάς. ἐν ᾗ τοῖς χερσαίοις, ἀφ' θηρίων ἐπιδρομὰς ἢ σφαγάς. ἐξ ᾗ ☿ συμπροσγλωμῶσι, οἱ κίνδυνοι ἀπαντήσουσι καὶ ἀπὸ κατηγορῶν· ἔτι ᾗ δι' ἑρπετῶν καὶ τ ἰοβόλων. ἔτι ᾗ ὠφελητέον τὰ συμπτώματα ἐάν τε ὠφέλιμα, ἐάν τε βλαβερὰ ἔσται, ἐκ τ ἰδιοτροπίας τ τόπων τ χυμῶν τ πάξεως, ἢ τ κτήσεως, ἢ ἐξ σώματος, ἢ ἐξ ἀξιώματος, καθὼς ἔμπροσθεν διωρίσθη· τ ᾗ καιρῶν τὴν ἐπισημασίαν, ἐκ τ τ πέντε πλανητῶν καὶ χρόνους ἐπεμβάσεως.

fœtoreſque in ſolidis præcipitiis, & flatibus ventorum. In tropicis, aut æquinoctialibus, penuria neceſſariorum, & aëris conſtitutione morboſa. Si in ſignis, quæ humanam figuram præferunt, latrociniis, inſidiis, crudelitatibus. In terreſtribus, belluarum incurſionibus, aut terræmotibus. Si una Mercurius concurrerit, diſcrimina venient, & ab accuſationibus, nec non reptilibus, & venenatorum ictibus. Præterea qualitas eventuum cõſideranda eſt, ſive proficua, ſive noxia erit ex proprietate locorum, quæ actioni, aut facultatibus, aut corpori, aut dignitati dominantur; ut ſuperius determinatum eſt. Temporum porro conjectura ex quinque Planetarum pro tempore incurſibus ſumenda eſt.

Κεφ. θ'.

Περὶ θανάτου ποιότητος.

CAP. IX.

De genere mortis.

ΚΑτάληψιν λαβεῖν καὶ τῆς ποιότητος τ θανάτου. τοῦτο ᾗ γνωσόμεθα ἐκ τῶν εἰρημένων ἐν τοῖς περὶ χρόνων ζωῆς, ὡς συμ-

RElíquum eſt ut de genere mortis diſſeramus. Id autem ex illis, quæ de vitæ ſpatio ſuperius tradidimus, judicabitur. Qua-

nam ratione mors futura ſit, ſi dominator exoriens ſit, aut occiduus. Etenim ſi in ortu, aut occaſu radiorum, mors continget, locum occurſus conſiderare, & ad illum genus mortis dijudicare debemus. Si in occaſu fuerit, occidentalem locum inquirere; quales enim fuerint dictorum locorum poſſeſſores, vel ſi nulli occupent, quales primi aliis ſuccedentes in locis, tales etiam mortes expectandæ ſunt; adjuvantibus item ſtellis, quæ una cum illis configurantur; nec non qualitate dictorum locorum interfectorum, & natura ſignorum, & finium. Saturni itaque ſtella dominium mortis habens, neces, ac exitus adfert morbis diuturnis, tabe, humorum defluxu, maceratione, febribus frigidis, lienis labefactatione, aqua intercute, craſſioris inteſtini, vel matricis doloribus, & quotquot frigoris exceſſu nocumentum afferunt. Jupiter, angina, pulmonum inflam-

βήσετ) ὁ Φαίνων ἀνατολικὸς ὄντος τ ἐπικεντρικὸν, ἢ δυτικὸς. Εἰ μὲν γὰρ κ τ ἀνατολὴν ἢ ὑπάντησιν τ ἀκλίνων ὁ Φαίνων συμβαίνοι, τ τόπον δεῖ θεωρεῖν τ ὑπαντήσεως, κ κατ' ἐκεῖνον Δμακρίνειν ἐκ τ τ Φανάτου ποιότητα· εἰ δὲ δυτικὸς ὄν, τ δυτικὴν ἐπισκέπεσθαι τόπον. οἵοι γὰρ ἂν ὦσιν οἱ διέποντες τὰς εἰρημένους τόπους, ἢ ἐὰν μὴ διέπωσί τινες, ἀλλ' ὁποῖοι εἰσὶν οἱ πρῶτοι τῶν ἄλλων ἐπιφερόμενοι πρὸς τοὺς τόπους, τοιούτους δεῖ ἐκ τοῦ Φανάτους προσδοκᾶν, συνεργούντων κ τ συγκιρναμένων ἀστέρων, κ τ ἰδιοτροπίας τ εἰρημένων ἀναιρετικῶν τόπων, καὶ τ φύσεως τ ζωδίων τε ἐκ τ ὀρείων. Ὁ μὲν οὖν Δ ἢ τ κυελότητα τοῦ Φανάτου ἔχων, ποιεῖ τοὺς Φανάτους Δμὰ νόσων πολυχρονίων, κ Φθίσεων, ἐκ ῥευματισμῶν, ἐκ ἐκτήξεως, κ ῥιγοπυρέτων, κ σπληνικῶν, καὶ ὑδροπικῶν, ἐκ κηλιακῶν, ἢ ὑστερικῶν, καὶ ἀσθμῶς Δμὰ πλεονασμὸν τ ψυχροῦ γινομένους. Ὁ δὲ τ Ζ ἀπὸ συναγχικῆς καὶ πλευρικῆς πνευμονίας,

νίας, καὶ ἀποπληξίας, καὶ σπασμῶν, καὶ κεφαλαλγίας, καὶ καρδιακῆς διαθέσεως· καὶ ἀπλῶς καὶ πλεοναστικὸν πυρέτιον καὶ ἀμετρίαν ἢ δυσωδίαν συμβαίνοντας. Ὁ δὲ ♂ ποιεῖ τοὺς θανάτους διὰ πυρετῶν συνεχῶν, καὶ ἡμιτριταίων, καὶ ἀφνιδίων πληγῶν, καὶ νεφριτικῶν, καὶ αἱμοπτυϊκῶν, καὶ αἱμορραγιῶν, καὶ ἐμπυωσμῶν, καὶ πεπτεπελάτων, καὶ ἀπλῶς καὶ πλεοναστικὸν ☿ θερμὸν καὶ ἀμετρίαν συμβαίνοντας. Ὁ δὲ ☽ τὸ ♀, διὰ στομαχικῶν καὶ ἡπατικῶν, καὶ λιχλιώδων, καὶ δυσεντερικῶν. ἔτι καὶ διὰ σήψεων, καὶ συρίγγων καὶ φαρμάκων δόσεως, καὶ ἀπλῶς καὶ πλεοναστικὸν ☽ ὑγρὸν, ἢ καὶ ἔνδειαν καὶ φθορὰν αὐτῶν συμβαίνοντας. Ὁ δὲ ☿ ♀, διὰ μανίας, καὶ ἐκστάσεως, καὶ μελαγχολίας, καὶ ἐπιλήψεως, καὶ πλωμαλισμοῦ, καὶ βηχικῆς διαθέσεως, καὶ ἀναφορικῆς, καὶ ἀπλῶς καὶ πλεοναστικὸν ☿ ξηρὸν, ἢ καὶ ἔνδειαν τούτων συμβαίνοντας. ἀλλ' ὅτως μὲν ἰδιοθανοῦσιν, ὅτ' ἂν οἱ κύκλοι τοῦ θανάτου ἐν τῇ ἰδίᾳ καὶ τῇ φυσικῇ αὐτῶν ἰδιοτροπίᾳ τύχωσιν ὄντες,

matione, apoplexia, ſpaſmo, dolore capitis, oris ventriculi affectione, & iis, quæ ex anhelitu vehementiori, aut ex fœtore accidunt. Mars exitium affert febribus continuis, tertianis, plagis repentinis, renum calculo, cruore ſputi, ſanguinis effluxu, abortu, ſacro igne; & uno verbo, iis omnibus, in quibus calidi immoderatus exceſſus eſt. Venus ſtomachi, hepatiſque affectibus, impetiginibus, diſſenteriis; necnon & tabe, puſtulis, veneno; & iis omnibus, in quibus humoris exceſſus abundat, vel propter ejus inopiam, defectumque tabem conciliant. Mercurius, furore, amentia, melancholia, epilepſia, delirio, tuſſi, anguſtia pectoris; & iis omnibus, in quibus ſiccum exuberat, vel ejus defectu noxam inducunt. Et ſic naturali morte obeunt, cum mortis dominatrices in propria, naturalique qualitate ſunt,

nec ab ulla maleficarum ſuperantur. Mortes vero violente, inſigneſq; evenient, cum utraque malefica dominium occidentium locorum occuparint, ſive conjunctæ, ſive ex quadrato, ſive ex oppoſito aſpicientes, vel ambo lumina affligentes, vel tantum Solem, aut Lunam, aut ambæ, aut una ex his. Nam mortis genus ex congreſſu maleficarum judicatur, ejus magnitudo ex teſtimonio luminum: ejus porro qualitas ex poſitu reliquarum ſtellarum, & ſignorum maleficas ambientium diſcernetur. Saturnus itaque quadrato aſpectu, aut oppoſito Solem intuens, præter conditionem in fixis mortem adfert, ſuffocatione, aut populi tumultibus, aut ſuſpendio, aut ſtrangulatione, eadem ratione ſimilia operatur, ſi occiduus fuerit, & Luna ſequatur. Si in ſignis belluina forma, aut locis ſit, à feris mortem minatur, cui ſi teſtimonium dederit Jupiter & ipſe afflictus,

Ϛ μηδεὶς αὐτὰς καθυπερβερῇ τ καιροποιῶν. βίαιοι ὖ καὶ ἐπίσημοι θάνατοι συμβαίνουσιν, ὅτ' ἂν ἀμφότεροι οἱ καιροποιοὶ ϟώων ὖ κύριοι τ ἀναιρετικῶν τόπων, ἢ σχοίνιες, ἢ τετραγωνίζοντες, ἢ διαμετρίζοντες, ἢ τὰ ἀμφότερα φῶτα καταλάβωσιν, ἢ καὶ μόνον τ ☉, ἢ τ ☽, ἢ ἀμφότεροι, ἢ τ δύο εἷς. συμβαίνει δὲ τότε ἡ μὲν ϑ θανάτου κάκωσις, ἐκ τ σχετλιάσεως τ καιροποιῶν· τὸ δὲ μέγεθος ϑ θανάτου, ἐκ τ ὑπερβαρυρήσεως τ φώτων. γνωσθήσετ ὖ ἡ ποιότης αὐτ, ἐκ τ συνεπιθεωρούντων λοιπῶν ἀστέρων, καὶ τ προεχόντων ζωδίων τὰς καιροποιούς. ὁ μὲν οὖν ϑ ἢ τετραγωνίζων ἢ διαμετρῶν, ὧν πρὸς τ ☉, προαίρεσιν, ἐν μὲν τοῖς στερεοῖς, ποιεῖ σὺν θανάτου διαμονὴν, ἢ ἀπὸ πλήθους ὄχλων, ἢ δι' ἀγχόνης, ἢ στραγγαλιᾶς. ὁμοίως ὖ Ϛ ἐὰν ἡ δυλικὸς ὑπερομούσης τ D, τὰ αὐτὰ ποιεῖ. ἐὰν δὲ ἢ ἐν θηριομόρφοις ἢ ζωδίοις ἢ τόποις, ὑπὸ θηρίων ποιεῖ διαφθείρεσθαι. καὶ εἰ μὲν προσμαρτυρήσῃ ὁ τ ♄, καὶ αὐτὸς κακωθεὶς, χωρὶ-

χωήσονται οἱ θάνατοι ἐν τό-
ποις ὀπισήμοις καὶ ἡμέραις,
οἷον ἀφ' ἡλιομαχίας. εἰ δὲ
ἀνθωροσκοπήσῃ πρὸς τοῦτον δή-
πολε τ φώτων, ἐν φυλακαῖς
ποιήσῃ ἀποθανεῖν. μ ὁ ☿
συσχηματιζόμενο, ἐμάλι-
σα πρὸς τὰς ὄφις σὺν ἐν τῇ
σφαίρᾳ καὶ τὰ χερσαῖα τῶν
ζωδίων, ποιήσῃ τὰς θανάτας
ἀφ' ἰοβόλων ἐ ἑρπετῶν καὶ
θηρίων. συμπροσελθόσης δὲ
αὐτοῖς καὶ τ ♀, ἀπαντήσωσιν
οἱ θάνατοι ὑπὸ φαρμακέων
ἐ γυναικείων ὀπιβολῶν. ἐν
δὲ πῦρ καὶ ♐, ἢ τοῖς καθύγροις
ζωδίοις πρὸς τῷ ☽ συσχη-
ματιζόμενο, ποιήσῃ θανά-
τας ἐξ ὑδάτων, ὑποβρυ-
χίους γινομένων καὶ καταπον-
τιζομένων. πρὸς δὲ τ ἀργὼ
διεισπόμενο, καὶ ἀναναυα-
γίων. ἐν ᾧ τοῖς τροπικοῖς ζω-
δίοις ὢν, ἢ τετραπόδοις, σύ-
νοδος αὐτῷ καὶ ♂ ἡλίῳ, ἢ ἀφ'
ἡμετέρᾳ, ἢ ἀντὶ ♂ ἡλίῳ
προσελθόνος ♂ ἄρεως, ποιή-
σῃ θανάτας σὺν ἀφ' συμπτώσεων γινομένους. ἐὰν ᾖ με-
σουρανῶσι, συμβήσονται θάνατοι ἐξ ὕψους καταπιπτο-
ζομένων. ὁ μὲν ἓν ♂ χρόνῳ, τοσαῦτα ποιήσῃ, μεθ' ὧν εἴρη-

mors in locis insignibus, ac diebus prænunciatur; bestiis enim objicietur dilacerandus; si in horoscopo alteri luminum opponatur, in carceribus vitam finient. Cum Mercurio configuratus, & præcipue ad serpentes, quæ in sphæra sunt, & terrestria signorum ex venenatorum ictibus, serpentibus ac belluis mortem designat. Si cum illis se Venus conjunxerit, mortes erunt per veneficia, muliebresque insidias. In Virgine, & Piscibus, aut humidis signis cum Luna configuratus, necem in aquis significat; mergentur enim aquis, & suffocabuntur. In Argo navi insistens, etiam naufragio exitium minatur. In tropicis signis, vel quadrupedibus, si cum ea una sit Sol, vel opponatur; necem ex ruina significat; si in medio cœli sit, ex alto præcipitandos portendit. Saturnus igitur cum iis, ut jam dictum est configuratus, mortis tale genus præ-

nuntiat. Mars Solem, vel Lunam præter conditionem quadrato aſpectu, vel appoſito intuens, in ſignis formæ humanæ exitium dabit, cæde aut civili, aut hoſtili, aut propria manu adſcita; ſi inſuper Venus teſtimonium exhibuerit, neces erunt propter mulieres, aut mulierum occiſores. Si Mercurius cum his configuretur, neces erunt per latrones, & facinoroſos, aut piratas. Si fuerit in ſignis infeſtis, & membris mutilatis, aut circa caput Meduſæ, Gorgonium dictum, necem, infert, capitis obtruncatione, vel abſciſſione membrorum. In Scorpio ſi ſit, aut Tauro, mortes ſubſequẽtur, uſtionibus, ſectionibuſve medicorum, aut ſpaſmo. Si in medio cœli reperiatur, in crucem agendos ſignificat; maximeq; circa Cepheum, Andromedamve verſetur. Si in occaſu, aut appoſitus horoſcopo ignis exuſtione,

συχημαλιζόμενο. ὁ δὲ ♂ ἄρεως πρὸς τὸν ἥλιον, ἢ τὴν σελήνην ἢ τὰ αἱρεσιν τετραγωνίζων, ἢ ἀφεμετρῶν, ἐν μὲν τοῖς ἀνθρωποειδέσι ζωδίοις ποιήσει τὰς μὲν θανάτας ἀφ' σφαγῶν, ἢ ἐμφυλίων, ἢ πολεμίων, ἢ δι' αὐτοχειρίας. ἐὰν δὲ καὶ ὁ ♀ τούτοις συχηματισθῇ, συμβήσονται οἱ θάνατοι ὑπὸ λῃστῶν καὶ κακούργων ἢ πειρατῶν. ὑπάρχων δὲ ἐπὶ τῶν μελοτομουμένων καὶ ἀτελῶν ζωδίων, ἢ καὶ τὸ γοργόνιον ♄ περσέως, ποιήσει τὰς θανάτας δι' ἀποκεφαλισμοῦ, ἢ μελοτομήσεως. ἐν δὲ τῷ m διεσκόμενο, καὶ τῷ ♂, ποιήσει θανάτας ἀφὰ τομῆς ἢ καύσεως ἰατρικῆς, ἢ καὶ ἀφὰ ἀποσμάτων. ὑπὸ δὲ ♄ μεσουρανήματο διρεθεὶς, ἢ ἀντιμεσουρανῶν, ποιήσει θανάτας τὰς ἀφὰ σταυρώσεως, καὶ μάλιστα περὶ τὸν κηφέα καὶ τὴν ἀνδρομέδαν διεσκόμενο. ὑπάρχων δὲ ὑπὸ ♄ δυόντο ἢ ἀνθρωποσκοπῶν, ποιήσει θανάτας σὺν ἀφὰ

ἀπὸ πυρὸς καύσεως. ἐν δὲ τοῖς τελεσπόδοις, ποιήσῃ σοὶ ἀπὸ συμπτωμάτων καὶ κλασμάτων. μαρτυρήσωσι σοι ἢ τῷ Ψ τῷ σ καὶ συγκακωθέντα, χωλήσουσιν οἱ θάνατοι ἐξ ὀργῆς ἡγεμόνων καὶ βασιλέων καὶ καταδικάσεως. Ἐὰν ἢ δεύτερον συνέλθωσιν ἀλλήλοις οἱ κακοποιοὶ, εἶτα ἁρμηνίσωσιν ἔτι σοι τῶν εἰρημένων, ἔπι μᾶλλον ποιῶσι τῷ θανάτῳ τὴν κάκωσιν. ἡ δὲ τῷ θανάτῳ ποιότης καὶ κυριότης ἀπαντήσῃ σοι τόπον, ὃς ἐν τῷ ἀναιρετικῷ τόπῳ καταταύχῃ. ὅτ' ἂν δὲ ἀμφότεροι οἱ κακοποιοὶ λόγον ἔχωσι σοὶ σοῦ. ἀναιρετικοὺς τόπους, οἱ τοιοῦτοι καὶ ἄταφοι ριφήσονται, καὶ ὑπὸ θηρίων καὶ ὀρνέων δαπανηθήσονται, ὅτ' ἂν μάλιστα ἀρεθῶσιν οἱ κακοποιοὶ ἐν ζωδίοις θηριομόρφοις ἢ ὀρνεομόρφοις, μηδενὸς τῶν ἀγαθοποιῶν σοι συμπαρόντος τῷ ὑπὸ γῆν τόπῳ, ἢ τοῖς ἀναιρεσίμοις τόποις. γίνονται δὲ οἱ θάνατοι ἀπὸ ξένης, ὅτ' ἂν οἱ ἀστέρες οἱ σοὶ ἀναιρετικοὺς κατέχοντες τόπους, ἐκπέσωσιν ἐν τοῖς ἀποκλί-

necem præparabit. In quadrupedibus ex lapsu, aut fractione. Si Jupiter Marti testimonium dederit, afflictusque fuerit, mortes erunt ob iram Principum, & Regum, & condemnatione. Si prius maleficæ una conveniant; postea se opposuerint in aliquo dictorum locorum, mortis atrocitatem augent; sed mortis genus, & dominium circa illum occurret, qui in loco interfectore fuerit. Quotiescunque ambæ maleficæ rationem habent ad locos interfectores similes, & sine sepultura dejicientur, præda belluis, avibusque dilanianda; & potissimum si maleficæ sint in signis belluina, aut volucri figura, & nulla beneficarum testimonium dixerit loco subterraneo, aut locis occidentibus. Tunc mortes apud exteras regiones venient, cum stellæ locos interfectores occupantes, ab angulis de-

cident, & potiſſimum cum in ſimilibus locis Luna, aut præſens fuerit, aut quadrato aſpectu, aut oppoſito aſpexerit.

CAP. X.

De temporum diviſione.

TRadidimus breviter, quæ de mortis genere viſa ſunt neceſſario pertractanda, reliquum eſt, ut de temporum diviſione, diſſeramus, quam propter rerũ tractatarum naturalem, ac convenientẽ ordinem adjiciemus. Et quemadmodum in qualibet de nativitatibus conſideratione, generaliora quædam ſuppoſuimus, quibus peculiares, & de ſingulis, & de regionibus, & de forma corporum, & de animorum qualitatibus, moribus, inſtitutis, atq; mutationibus, tractationes ſubdũtur. Quemadmodum ergo in his univerſaliora, ac magis præcipua particularibus præſupponuntur; oportetq; eum, qui iſthæc naturali via rimatur, ſemper primam, validioremque cauſam obſervare, neque illius obliviſci,

μασιν. καὶ μάλιστα ὅτ' αὖ πρὸς τοὺς εἰρημένους τόπους καὶ ἡ D ἢ συμπάρεσιν, ἢ τετραγωνίζῃ, ἢ ἀφέμετρος διείσηται.

Κεφ. ι'.

Περὶ χρόνων διαιρέσεως.

ΔΙαλαβόντες σωτήμως περὶ ἑκάστου εἴδους θανάτου, ὑπόλοιπον ἔχομεν τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν, ἣν δεῖ προθεῖναι καὶ φυσικὴν ἀκολουθίαν καὶ αὐτὴν θεωρήσαντας. ὥσπερ οὖν ἐπὶ πάντων τῶν γενεθλιαλογικῶν τόπων, καθολικωτέρας τις προϋπόκειται τάξις, ἣν τινὰ ὑπόκειται τὰ μερικῶς θεωρήματα καὶ καθ' ἕκαστα καὶ ἐπὶ χωρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν γενέσεων, περί τε μορφῆς σωμάτων, καὶ ψυχῶν ἰδιοτροπίας, καὶ ἐθνικῆς ἀγωγῆς καὶ παραλλαγῆς. ὥσπερ δὲν ἐν τούτοις προϋπόκειται τὰ μερικῶν τὰ καθολικώτερα καὶ κυριώτερα. καὶ δεῖ τὸν φυσικῶς ἐπιζητοῦντα, ἀεὶ τὸν πρώτην καὶ κυριωτέραν αἰτίαν παρατηρεῖν, καὶ μὴ ἐκπλανᾶσθαι ταύτης, ἵνα μή ποτε ἡ τῶν γενέσεων

γνέσεων ὁμοιότης αὖ ἔτως τύχῃ, ποιήσῃ ἡμᾶς εἰπεῖν, τ μὲν ἐν αἰθιοπία γνωηθέντα λαμπρόχρων ἢ τεθάνονλας τρίχας, λαθόσης ἡμᾶς τ πρώτης αἰτίας καὶ κυριωτέρας τ ἐκ τῆς χώρας· ἢ πάλιν τὸν γέρμανον ἢ τ γαλάτην μελανόχρων εἰπεῖν, ἢ ὀλοκέφαλον. ἢ τέτες μὲν ἡμέρους εἶναι τὰ ἤθη καὶ φιλολόγους, τες δὲ ἐν τῇ ἑλλάδι ἀγρίους καὶ ἀπαιδεύτους· καὶ ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὅσα κ' ἔθνη διαφοραὶ καὶ ἐναλλαγαὶ ἐν τοῖς βίοις αὐτῶν. τ αὐτὸν τρόπον ἀναγκαῖον ὑπάρχειν καὶ ἐπὶ τῆς τ χρόνε διαιρέσεως τὰς διαφορὰς τῶν ἡλικιῶν, καὶ τὴν ἑκάστης ἡλικίας ἐπιτηδειότητα πρὸς τὰ ἀποτελέσματα προϋποθέσθαι καὶ σκοπεῖν. ἵνα μὴ ἁπλῶς ἐπὶ μόνης τ κοινῆς ἐπισκέψεως λάθωμέν ποτε, τῇ μὲν νηπίᾳ ἡλικίᾳ πτᾶξιν τινὰ προσαρμόζοντες τελειοτέραν καὶ ἀνδρικήν. τῷ δ' λίαν γέροντι, ἵνα μὴ λάθωμεν τεκνοποιΐαν ἢ ἄλλο τι τῆς νεότητος ἔργων προσνέμοντες· ἀλλὰ τὰ πρὸς ἑκάστην ἡλικίαν

ne nativitatum similitudo, si id fieri contingat, nos cogat dicere: Æthiopem natum colore albo, & prolixa cæsarie futurum; prima, ac potissima causa, quæ à regione sumenda est, nos fugiente. Vel rursus Germanum, aut Gallum colore nigro, aut capillitio crispo affirmare; vel hos quidem moribus esse mansuetis, & disciplinis addictos, Græcos vero ingenio immanes, ac ineruditos; & sic de aliis, quorum vitæ instituta, mutationesque à regionum diversitate pendent, eadem ratione, & in temporum divisione ætatum varietates; earumque proprietates ad judicia ferenda necessario præsupponendæ, animadvertendæque sunt; ne omnino sola in universum consideratione, infantium ætati actionem quandam perfectam, virilemque inconsulto ascribamus; ætati vero effœtę liberorum procreationem, vel quid aliud, quæ tantum juvenum naturæ attribuuntur; sed quæ

ætati

ætati cuilibet idonea ſunt, fierique poterunt temporum conſideratioue præcognita, adaptemus. Vna igitur, eademq; in univerſum de hominis natura conſideratio eſt, quæ ordini ſeptem errantium ſtellarum conformatur; ſimiliſque conſideratio initium ſumit à primæva ætate, & primo orbe, qui ſupra nos eſt; Lunari ſcilicet. Deſinit in extrema ætate, poſtremoque ſtellarum errantium orbe Saturni videlicet, acciditque ſingulas ætates, quam veriſſime ſingulis uniuſcujuſque ſphæræ qualitatibus, ad quam illa ætas relata eſt, conformari. Hæc obſervanda ſunt, ut univerſaliora temporalium diviſionum à ſphæris, tanquam à primario ordine, deſumamus diverſitates minimas, ex proprietatibus in cujuſque geneſi repertis.

Prima itaque ætas ad quadriennium, quæ infantiæ eſt ſecundum numerum quadriennii Lunæ cum illa ſe conformat, cum hu-

ἁρμόζοντα καὶ ἐνδεχόμενα ἀφ' ἑ τῶν χρόνων θεωρήματα, ταῦτα συναρμόζειν. Ἔστι μὲν οὖν μία καὶ ἡ αὐτὴ ὑπόσκεψις καθόλε ὑπὲρ τ ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁμοιομερὴς πρὸς τ τάξιν τ ἐπὶ πλανωμένων. ἄρχεται μὲν οὖν αὐτὴ ἡ ὑπόσκεψις ἐκ τ πρώτης ἡλικίας, καὶ τ πρώτης ἀφ' ἡμῶν σφαίρας, τοῦτ' ἔστι τ σελιναίας. λήγει δ' εἰς τὴν ἐσχάτην ἡλικίαν, καὶ τ ἐσχάτην σφαῖραν τ πλανωμένων, τοῦτ' ἔστι ♄, καὶ συμβαίνει ὡς ἀληθῶς καθ' ἑκάστην ἡλικίαν ἁπανταχοῦ τὰ οἰκεῖα τ ἑκάστης σφαίρας, πρὸς ἣν ἑκάστη τῶν ἡλικιῶν ἀποτίθεται. ταῦτα δεῖ παρατηρεῖν ὅπως τὰ μὲν καθόλε τ χρονικῶν διαιρέσεων, ἐκ τῶν σφαιρῶν λαμβάνωμεν, ὡς ἐκ πρώτης τάξεως· τὰς δὲ μικρὰς διαφορὰς, ἐκ τῶν διεισκομένων ἰδιωμάτων ἐν ταῖς γενέσεσιν.

Ἡ μὲν οὖν πρώτη ἡλικία ἕως τεσσάρων ἐτῶν ἡ βρεφώδης, καλεῖται τὸν ἀριθμὸν τῆς τετραετίας τῆς D, πρὸς ἐκείνην καὶ συναρμόζεται, ὑγρά τε οὖσα καὶ ἀπη-

ἄπηκλ Θ, ἐξ ὀξέως αὔξεσθαι καὶ τρεφομένη τοῖς ὑγροῖς, καὶ τὴν ἕξιν ἔχουσα δυμετάβολον. ὁμοίως καὶ τὴν ψυχικὴν ἀτέλειαν καὶ τὸ οἰκεῖον καὶ ποιητικὸν τοῦ Δ λόγου.

Ἡ δὲ ἀπὸ τούτου ἡλικία καὶ πρὸς τὴν δεκαετίαν, πρὸς τῷ δευτέραν σφαῖραν ἔχειν ☿ προσαρμόζεται. ἄρχεται γὰρ τότε διανοητικὸν καὶ λογικὸν τοῦ ψυχῆς, καὶ μαθημάτων δέχεται σπέρματα. καὶ ὥσπερ στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς τότε ἤθους καὶ τοῦ ὀπτικοῦ δόσιν Θ, ἐξ ἧς ἰδιοτροπίαν ἐμφανίζει. καὶ τῆς διδασκαλίας ἐξ παιδαγωγίας καὶ τοῖς πρώτοις γυμνασίοις ἡ ψυχὴ ἀνεγείρεται.

Ὁ δὲ τοῦ ♀ τὴν ἐφεξῆς ἡλικίαν καὶ τρίτην, ἕως τοῦ ἐξῆς ὀκταετίας πολλαπλασιασμὸν τοῦ ἀριθμὸν τοῦ ἰδίας πρόδου, ἄρχεται ποιεῖν κίνησιν τῶν σπερματικῶν πόρων, ἐξ τὸ τοῦ ἐρμῆς ἀκρατὲς πρὸς τὰς ἐρωτας, καὶ τὸ παθητές.

Ἡ δὲ τετάρτη καὶ νεανικὴ ἡλικία, ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ τετάρτης σφαίρας, τοῦτ' ἔστι ☉,

mida fit, neque dum compacta, citoque crescat, alaturque humidis, facileque immutetur. Similiter & animo imperfecto juxta familiarem, & effectricem Lunæ rationem.

Sequens ætas ad decennium cum secunda sphæra Mercurii facit; tunc enim discurrendi vis primas vires acquirit, eaque pars animæ, quæ compos rationis est, & disciplinarum semina, quæ tunc primo inseri incipiunt, & quasi quædam elementa, initiaque morum, futuræque habitudinis, & proprietatum ostendit; nec non disciplinis, institutionibus, & primis exercitiis animus exsuscitatur.

Venus ætatem proximam, ac tertiam ad octo sequentes annos juxta proprium sui circuitum assumens, seminales meatus tunc primum movet, excitatque impetum, & intemperantiam ad libidines, nec non & audaciam.

Quartam, juvenilemque ætatem quarta sphæra Solis

juxta

juxta numerum proprii circuitus annis duntaxat undeviginti, regit, gubernatque. Hinc animus sui juris factus pro arbitrio operatur, vitæ ratio confirmatur, gloriæ stimulis accendimur: à puerilibus ludis, nugisque ad severius vitæ institutum gradum facimus, honorumque ambitione urgemur.

Post Solem quintus Mars virilem ætatem sibi vindicat juxta numerum proprii circuitus annos quindecim vitam austeriorem efficit, laborum, sollicitudinum, & molestiarum tolerantiores reddit.

Sextus Jupiter ætatem jam scenescentem ipse rursus juxta suum circuitum gubernat, labores, & pericula ab actionibus nata, tumultusque, ut adversemur, efficit; ad severitatem, providentiam, prudentiam, dandaq; consilia conducit; necnon honorum, laudum, libertatis amorem, igneſque hominibus incendit.

Saturnus ultimus postremam, effœtamque ætatem,

ἄγεται κ͵ τ' ἀριθμὸν τ' αὐτ' ἐννεακαιδεκαετηρίδ@. καὶ ἄρχεται ἤδη τὸ αὐθενλικὸν τῶν πράξεων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ τὸν βίον ἡ κατάστασις, ἐκ τῆς δόξης ἡ ἐπιθυμία, καὶ ἡ μετάβασις ἀπὸ τ' παιδικῶν ἀταξιῶν, ἐπὶ τὸ δ' τακτότερον καὶ φιλότιμον.

Μετὰ δ' τ' ☉ πέμπτ@ ὁ ♂ λαμβάνει τ' ἀνδρικὴν ἡλικίαν, κ͵ τ' ἀριθμὸν τ' δεκαπέντε ἐτῶν τ' ἰδίας περιόδου. καὶ ἅμα πρὸς τὸ αὐστηρότερον τ' βίον, ἐκ πρὸς καρτερίαν καὶ μερίμνας ἐκ πόνους.

Ὁ δὲ ♃ ἕκτ@, τὸ τῆς ἡλικίας πρεσβύτερον λαμβάνων, καὶ αὐτὸς πάλιν κ͵ τὸν ἴσον τῆς ἰδίας περιόδου, τὸ μὲν ἐπίπονον καὶ σὺν ἐπιτῶν πράξεων κινδύνους καὶ ταραχὰς ἀποτρέφεσθαι ποιεῖ. πρὸς δὲ τὸ δίκημονέστερον καὶ προνοητικὸν καὶ σωφρονέστερον ἐνσεβητικὸν ἅμα, καὶ πρὸς τιμὰς καὶ ἐπαίνους, καὶ πρὸς τὸ ἐλεύθερον ποιῶν ἀφορᾷν.

Ὁ δὲ ♄ ἑπτελευτῇ@ ὑπάρχων, τὴν ἐσχάτην καὶ γερον-

γεροντικὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ψυχρὸν λαμβάνει. ἐμποδίζων ἢ πρὸς τὰς ψυχικὰς κινήσεις, καὶ τὰς ὁρμὰς ἐκ ἀπολαύσεις, ποιῶν ἀσθενεῖς καὶ νωθρὰς, καὶ τὴν νωθρότητα τοῦ ἑαυτοῦ κινήσεως. ἡ μὲν οὖν γενικὴ τῶν χρόνων ἰδιοτροπία, ἕτω καθολικῶς πεπτυπώσθω. τὰ δὲ καὶ τὸ ἴδιον τῶν γενέσεων μερικῶς ὀφείλοντα λαμβάνεσθαι, ἐκ αὖ τὰ πάλιν ἐκ τῶν κυριωτάτων ἀφέσεων ληφθήσεται. ἀπὸ πασῶν δὲ, καὶ ἀπὸ μιᾶς, ὥσπερ ὅτι τῶν χρόνων τοῦ ζωῆς. ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου ἄφεσις ληφθήσεται πρὸς τὰ σωματικὰ συμπτώματα, καὶ τὰς ξενιτείας. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, πρὸς τὰ τῆς κτήσεως. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ D, πρὸς τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, καὶ τὰς κοινωνίας καὶ συμβιώσεις. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ☉, πρὸς ἀξιώματα καὶ τὴν δόξαν. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος, πρὸς τὰς ἄλλας ἐκ καὶ μέρος τοῦ βίου διαγωγάς. οἷον πρὸς πράξεις, πρὸς φιλίαν, τεκνοποιΐαν. ὅτος δὲ καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ καιρὸν, οὐκ ἔστιν κυριεύειν εἰς ἀσκὴν, ἢ ἀγαθοποιὸς, ἢ κακοποιός.

frigoreque noxiam vindicat, animi motus impedit; impetus, voluptatesq; comprimit, eas segnes, imbecillesque pro segnitie sui motus reddendo. Itaque universalis temporum qualitas, hac ratione generatim expenditur. Particulares vero nativitatum considerationes, ex locis maxime præcipuis prorogatoris desumendæ sunt. Verum ab omnibus, & non ab uno tantummodo, ut animadvertimus, cum de vitæ spatio sermo esset. Itaque ab horoscopo prorogatio ad accidentia corporis, peregrinationesque dignoscendas accipienda est. A parte fortunæ ad opes, & rem familiarem; à Luna ad animi mores, societates, atque familiaritates; à Sole ad dignitates, & gloriam, à medio cœli ad alias vitæ actiones, & instituta, veluti ad opificia, amicitiam, prolem. Sic enim eodem tempore, & intervallo una stella sive benefica, sive malefica non dominabitur:

Quippe

Quippe ut plurimum cum multa occurrant accidentia, quæ eodem tempore contraria ſunt, nemo eodem tempore, conſanguineo amiſſo hæreditatem adibit, & ſimul ægrotabit, aut bene valebit, & proficiet, neque adverſis rebus, commeatuumque inopia conflictatus, vel pauper factus, pater cernetur; & his ſimilia. Neque enim uſu venit quoſdam eodem tempore in iiſdem rebus fortunatos, infæliceſque eſſe aut corpore, aut animo, aut dignitate, aut rebus familiaribus. Sæpius itaque in iis, qui omnino fælices, aut infelices ſiunt tale quippiam eveniet, cum occurſus beneficarum omnium, vel maleficarum ad omnes prorogationes, aut earum plurimas commearint; quod tamen raro contingit, cum natura humana non ita afficiatur, ſive ad bonorum, ſive ad malorum ſummitatem, ſed bona, malaque promiſcue moderateque commutet. Loci itaq; prorogatores diſcernentur, ut

ὡς ὅπιπολὺ γὰρ πολλῶν συμβαινόντων συμπτωμάτων, ἐναντίων κ᾽ τ᾽ αὐτὸν χρόνον, ὅτε τὶς ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ πρόσωπον οἰκεῖον ἀποβαλὼν κληρονομίαν λήψεται, καὶ ἅμα νοσῶν ἢ ἀπραγῶν εἰς πρόοδον καταστὰς, ὅτε δυσπραγῶν καὶ ἀπορῶν, ἢ τέκνον γινόμενον πατὴρ ὀφθήσεται, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. ὀλίγοις γὰρ συμβαίνει τισὶν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ τὰ αὐτὰ δύτυχεῖν, ἢ δυσυχεῖν, ἢ κατὰ σῶμα, ἢ κατὰ ψυχὴν ἢ ἀξίωμα, ἢ κατὰ κτημάτων ὕπαρξιν. πολλάκις μὲν οὖν ὅπου τὸ τελείως δύτυχῶν ἢ δυσυχῶν συμβήσεται ποιῆσαι, ὅτ᾽ ἂν αἱ ἀπαντήσεις τῶν ἀγαθοποιῶν πάντων, ἢ τῶν κακοποιῶν πρὸς πάσας τὰς ἀφέσεις συνέλθωσιν, ἢ τὰς πλείστας. ὅμως μὲν δὴ σπάνιον τοῦτο, διὰ τὸ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν μὴ ἔτως διακεῖσθαι, ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀγαθῶν, ἢ πρὸς τὴν τῶν χρόνων ἀκρότητα, ἀλλ᾽ ἐναλλάττειν πρὸς ἀγαθὰ καὶ κακὰ συμμέτρως. οἱ μὲν οὖν ἀφεπηγὸς τόποι διακεκληθήσονται, ὥσπερ

ὥσπερ εἴρηται. οἱ δὲ πρὸς τὰς ἀφέσεις ἀπαντῶντες, πάλιν πάντες παραληφθήσονται. ἀλλ' οὐχὶ μόνον οἱ ἀναιρετικοὶ ὥσπερ ὑπὸ τῶν χρόνων τῆς ζωῆς, οὐδὲ μόνον οἱ σωματικῶς ἢ κατὰ διάμετρον, ἢ τετράγωνον σχηματιζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ τρίγωνον καὶ ἑξάγωνον. καὶ πρῶτον μὲν καθ' ἑκάστην ἄφεσιν οἱ χρόνοι λήψονται, οὓς κατ' αὐτὴν ὑπάρχων τὴν ἀφετικὴν μοῖραν, ἢ συσχηματιζόμενος αὐτῇ. εἰ δὲ μὴ ὅτως ἔχων τις εὑρεθῇ, λήψεται ὁ ἐγγιστα προηγούμενος, ἕως οὗ ὑπερβάντος τὰ εἰς τὰ ἑπόμενα ἐξῆς μοῖραν· καὶ ὅτος πάλιν ἕως οὗ ἐξῆς. καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἀστέρων τὰ παραλαμβανομένων εἰς οἰκοδεσποτείαν, καὶ τὰ ἐπεχόντων τὰ ὅρια. πάλιν δὲ καὶ αἱ μοῖραι τῶν ἀναβάσεων λήψονται τὰ ἐξῆς καὶ μετὰ τὴν ἄφεσιν οὗ ὡροσκόπου ἰσόμερα τοῖς ἀναφορικοῖς χρόνοις τοῦ οἰκείου κλίματος. καὶ ἢ τὴν ἀπὸ τοῦ μεσουρανοῦντος ἄφεσιν, ἰσάριθμα τοῖς χρόνοις τῶν μεσουρανήσεων. καὶ δὲ τὰς

dictum est. Stellæ rursus ad prorogationes occurrentes omnes accipientur, & non tantum interfectrices, ut in spatio vitæ, nec tantum, quæ corpore aut opponuntur, aut quadrato aspectu se aspiciunt, sed eæ etiam, quæ trigono, aut sexangulo positu configurantur. Et primum quidem juxta singulas prorogationes tempora determinabit, quæ in ipsa parte prorogatrice institerit, aut cum illa fuerit configurata. Quod si ita nulla disposita fuerit, quæ proxime præcedit, accipienda est, usque ad eam, quæ ad sequentia partis subsequentis applicatur. Et hæc rursum usque ad sequentem, & similiter in cæteris stellis, quæ assumuntur, ut sint dispositores, & quæ fines occupant. Rursus, & distantiarum partes sequentia assument in prorogatione horoscopi æqualia locis ascendentibus proprii climatis. In prorogatione vero à medio cœli numero æqualia ascensionibus medii cœli. In aliis prorogationibus

tionibus pro proportione, aut vicinitate aſcenſionum ad cardines, aut deſcenſionum, aut tranſituum in medio cœlo ut in tractatione de vitæ ſpatio recenſuimus.

Vniverſales itaque temporum datores, vel arbitri dicto modo deſumentur; tempora vero annualia ſic. Computatis annis, qui à geneſi ſunt, illum numerum ex unoquoque loco prorogatore in ſubſequentia ſigni rejiciemus, ſicque poſtremi ſigni dominum ſumemus. Et in menſibus etiam eadē ratio erit. Nam & hic numerum à menſe nativitatis computatum ex locis, qui anni dominium poſſident, ejiciemus, pro ſigno dies viginti octo. Similiter etiam & in diebus; dies enim à die nativitatis collectas à locis menſium ejiciemus pro ſigno dies duos, & trientem. Animadvertendi ſunt & ingreſſus, qui in locis temporum ſuccedunt, neque enim ad temporum even-

ἅπας ἀφέσεις πρὸς ἀναλογίαν, ἢ κῆ τ ἐγγύτητα τ ἀναφορῶν τ πρὸς τὰ κέντρα, ἢ τ καταφορῶν, ἢ τ συμμεσουρανήσεων. καθάπερ ἐν τῷ περὶ χρόνων ζωῆς εἴρηται.

Οἱ μὲν οὖν καθολικοὶ χρονοκράτορες, κῆ τ εἰρημένον τρόπον ληφθήσονται. οἱ δὲ ἐνιαυσιαῖοι, ἔτως. ἀριθμήσωμεν τὰ ἔτη τὰ ἀπὸ τ γενέσεως, ὅσος ἔσται ἀριθμὸς, τοῦτον ἐκβαλοῦμεν ἐξ ἑκάστου ἀποφετικοῦ τόπου εἰς τὰ ἑπόμενα κῆ ζῳδιον, καὶ ὃ τελευταῖος ζῳδίου τ οἰκοδεσπότην συμπαραλαμβάνοντες. κῆ ὅπου τ μισῶν ἢ τὸ αὐτό. ἐὰν δὲ ταῦθα ᾖ τ ἀριθμὸν, τ ἀπὸ τοῦ μισοῦς τ γενέσεως διελόμενον, ἐκβαλοῦμεν ἐκ τῶν τόπων, τ ἐχόντων ὃ ἔτους τ κυριότητα. κῆ ζῳδιον μὲν τοῖς ἡμέρας κή. ὡσαύτως ἢ καὶ ὅπου τ ἡμερῶν. τὰς δὲ ἀπὸ τ ἡμέρας τῆς γενέσεως συναγομένας, ἐκβαλοῦμεν ἀπὸ τῶν μηνιαίων τόπων, κῆ ζῳδιον ἡμέρας δύο ἐ τρεῖς. δεῖ δὲ προσέχειν ταῖς ἐπεμβάσεσι τ μηνομένας πρὸς τὰς τόπους τ χρόνων. ἃ δὲ μετρίως αὐτῇ συμβαίνοντα πρὸς

πρὸς τὰ τῶν καιρῶν ἀποτελέσματα. μάλιστα δὲ παρατηρεῖν τὰς ἐπεμβάσεις ☿ ♃, ἃς ποιεῖται πρὸς τοὺς καθολικοὺς τόπους τῶν χρόνων. τὰς δὲ ☿ ♀, πρὸς τοὺς τόπους τῶν ἐνιαυσίων χρόνων. τὰς δὲ ☿ ☉ ☽ ♂ καὶ ♀ ☾ ☿, πρὸς τοὺς μηνιαίους. τὰς δὲ παρόδους τῆς D, πρὸς τοὺς ἡμερησίους τόπους. καὶ τοῦτο δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ καθολικοὶ χρονοκράτορες, κυριώτεροι πρὸς τὰ ἀποτελέσματα· οἱ δὲ μερικοὶ συνεργοῦσιν ἢ ἀποσυνεργοῦσιν ἢ τῇ οἰκείαν ἑκάστου φύσιν. αἱ δὲ ἐπεμβάσεις ποιοῦσι τὰς αὐξήσεις, ἢ τὰς ἐλαττώσεις τῶν συμπτωμάτων. τὴν μὲν οὖν καθολικὴν τοῦ ποιότητος ἰδιότητα, καὶ τοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν, ὁ τῆς ἀφέσεως τόπος σημαίνει, καὶ ὁ κύριος τῶν καθολικῶν χρόνων. καὶ ὁ κατέχων τὰ ὅρια, δι' ἣν ἔχουσι συνοικείωσιν οἱ ἀστέρες, ἑκάστου ἀπ' αὐτῆς τῆς γενέσεως, πρὸς τοὺς τόπους, ὧν ἀπ' ἀρχῆς ἔλαβον τὴν οἰκοδεσποτείαν. εἴτε γὰρ ἀγαθὸν ἔσται τὸ σύμπτωμα, ἢ κακὸν, δηλώσουσι οἱ χρονοκράτορες διὰ τῆς φυσικῆς αὐτῶν

tus parum momenti habent. Potissimum vero ingressus Saturni observare debemus, quibus ille ad generalia temporum loca defertur. Jovis in annuorum temporum loca, Solis, Martis, Veneris, & Mercurii in menstrua, Lunæ transitus in diurna. Præterea id quod sciendum est, universales temporum arbitres præcipuas partes in eventibus habere; particulares adjuvare, vel impedire pro sua quemque qualitate. Ingressus incrementa adferunt, aut accidentia minuunt. Universalem ergo qualitatis proprietatem, & temporis prorogationem locus prorogator indicat, & dominus generalium temporum, & qui fines occupat, propter eam, quam stellæ singulæ ducunt, familiaritatem ab ipsa nativitate ad locos, quorum à principio dominium obtinuerunt. Porro eventus prosperne, an adversus futurus sit, temporum arbitri pro innata

sibi qualitate, ac temperamento, vel benefico, vel malefico; & familiaritate ad locum ab initio existente, cujus domini facti sunt, aut discrepantia præsignificabunt. In quibus porro temporibus potius eventus indicabitur annuorum, vel menstruorum signorũ configurationes, quibus loca, quæ causæ sunt, aspiciunt & stellarum ingressus. Nec non Sol, & Luna propter suam ad annua, & menstrua signa habitudinem, demonstrabunt. Hi namque cum locis, quæ causæ sunt concorditer configurati à principio nativitatis, & in ingressibus cõcordiam servantes, bonum omen afferunt; sicuti si adversentur, malũ. Si vero cum dictis locis minime concordes sint, & præter sectam oppositi, vel quadrato positu transitibus se conspicientes, mala portendunt. Quod si neque quadrata, neque opposita, sed alia configuratione fuerint, non ita perverse

ἰδιοτροπίας καὶ συγκεράσεως, ἢ ἀγαθοποιούσης ἢ κακοποιούσης, καὶ τῆς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶν συνοικειώσεως τ̃ πρὸς τ̃ τόπον, ὃν ἐγκύκλιοι κύκλοι, ἢ τ̃ ἀντιπαθείας. τὸ δ' ἐν ποίοις χρόνοις μᾶλλον ἐπισημανθήσεται τὸ ἀποτέλεσμα, δείκνυται οἱ σχηματισμοὶ τῶν ἐνιαυσιαίων ἢ μηνιαίων ζωδίων, ὃς σχηματίζουσι πρὸς τοὺς αἰτιατικοὺς τόπους, καὶ τ̃ ἀστέρων αἱ ἐπεμβάσεις. ἔτι δὲ καὶ ☉ καὶ ☽ D, διὰ τῆς αὐτῶν πρὸς τὰ ἐνιαυσιαῖα & μηνιαῖα ζώδια διαθέσεως. ὁ μὲν γὰρ πρὸς τοὺς ποιητικοὺς τόπους συμφώνως σχηματιζόμενοι ἀπὸ τῆς κατ' ἀρχῆς τ̃ γενέσεως καὶ κ̃ τὰς ἐπεμβάσεις φυλάττοντες τ̃ συμφωνίαν, ἀγαθοποιήσουσι καθάπερ ἐὰν ἐναντιωθῶσι, κακοποιήσουσιν. οἱ δὲ πρὸς τοὺς εἱρημένους τόπους ἀσύμφωνοι ὄντες, καὶ πρὸς τὰς αἱρέσεις διαμηνίζοντες ἢ τετραγωνίζοντες τῆς παρόδοις κακῶν εἰσιν αἴτιοι. ὁ τετραγωνίζοντες δὲ, ὁδὲ διαμηνίζοντες, ἀλλ' ἑτέρους ποιοῦντες σχηματισμοὺς, οὐκ εἰσὶν ὁμοίως κακω-

κακωτικοί. καὶ ἐὰν μὲν οἱ αὐτοὶ ἀστέρες τῶν τε χρόνων καὶ τῶν ἐπεμβάσεων χρώντων κύριοι, ὑπερβολικὴ ἔσται καὶ ἄκρα ἡ φύσις ἐκ ἀποτελέσματος, ἐάν τε ἀγαθὸν ᾖ, πολὺ δὲ πλέον ἐὰν πονηρόν. Εἰ δὲ μὴ μόνον ἐκ χρόνων εἰσὶ κύριοι, ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκοδεσποτείαν τῆς ἀπαρχῆς χρυσέσεως ἔχουσιν· ἐπὶ δὲ καὶ κατὰ τόπον ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν, εἰ πᾶσαι καταλαμβάνουσιν αἱ ἀφέσεις, ἢ αἱ πλείους, ἢ κἂν μὴ ὅλως ἔχωσιν αἱ ἀφέσεις, οἱ χρόνοι δὲ αἱρεθῶσι πάσας τὰς ἐπαντήσεις, ἢ τὰς πλείστας ἀγαθοποιοὺς ἔχοντες ἢ κακοποιούς, καὶ πάντα ὁμοῦ ποιήσουσιν εὐτυχεῖς ἢ δυσυχεῖς. καὶ μὲν δὴ πραγματείαν σώζουσαν φυσικὴν ἀκολουθίαν, ὅτως ὑπισχνήσονται οἱ καιροί. τὰ δὲ εἴδη τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συμβαινόντων ἔκ τε χρόνων, σωζόμενον ἐνταῦθα καὶ διέξοδον ποιησάμενον, δι' ὧν ἔφην σκόπον ἐξ ἀρχῆς. ὅτι τῶν ἀστέρων ἡ ποιητικὴ δυνάμις, ἐν οἷς ἔχουσι τὸ καθόλου,

infestabunt. Et si eædem stellæ temporum, & ingressuum dominæ extiterint, eventus qualitas erit superabundans, & immoderata, si bona; multoque magis, si mala, si non tantum temporis dominæ sint, sed dominium etiam nativitatis à principio obtineant, adhuc etiam in uno, eodemque loco si omnes prorogationes insistant, aut major earum pars, aut si prorogationes non ita se habeant, & tempora reperiantur omnes occursus, vel plures beneficos habentia, aut maleficos, in omnibus simul fortunatos, aut infortunatos efficient. Tractatione itaque quæ naturalem ordinem servet, sic tempora dijudicentur. Genera vero eventuum, quæ pro tempore accidere solent, longius hic prosequi abstineam, ratione à nobis in principio hujus operis exposita. Quod stellarum effectrix facultas, quæ in universalibus exercetur,

ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς μερικοῖς καὶ τὸ ἀκόλουθον ἐφαρμόζεσθαι δυνατὸν, συναπομένων δὲ σόχως τὸ τε αἰτίας τοῦ μαθηματικοῦ, καὶ τὸ αἰτίας τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως.

similiter, & in particularibus, ut rerum ipsa series poscit, accommodari poterit, si apte cum Mathematici causa, ipsius etiam temperamenti causa conjungatur.

FINIS.

ΤΕΛΟΣ.

Θεῷ δόξα.

Free Copy for study purposes only - The Warburg Institute Digital Collections